

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی ٲیمتیاژ: شهوکهت شیخ یهزدین

سهزنووسیاژ: بهدران شههمهه حبیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، شهقامی گولان، ههولیر

**په‌رینه‌وه
له
ته‌م تومان**

په پښتو له تعم تومان

عويډ مه جید

ناوی کتیب: په پښتو له تعم تومان - رومان

نووسینی: عويډ مه جید

بلاوکراوهی ناراس - ژماره: ۷۰۱

هله گری: شیرزاد فقی نیسماعیل

دهرینانی هونه ریی ناوه وه: ناراس نه کرم

به رگ: مریه م موته قبیان

چاپی به کم، هه ولیر ۲۰۰۸

له به رتوه به رایه تیی گشتیی کتیبخانه گشتیبه کان ژماره ۱۸۰ ی سالی ۲۰۰۸ ی دراوه تی

شاراوهکه‌ی. به‌و پاش عه‌سره له کاتیکدا چراخان خه‌ریکی ئاودان و بژار کردنی باخچه‌که‌یان بوو، ده‌رویش وه‌ک گورگیکی برسی، له ناکاو لپی په‌یدا بوو و ویستی بی سی و دوو، هی‌رش بکاته سه‌ری و ده‌سته‌مۆی بکات. ویستی بی ده‌سه‌لاتی ئه‌و کچه بی گوناوه بقوژیته‌وه و به‌ کپو بیده‌نگی، حه‌ز و ئاره‌زووی جو‌شسه‌ندووی له میژینه‌ی خو‌ی، پی دامرکینیته‌وه. ئاخ‌ر، ئه‌گه‌ر چراخان کچیکی به‌ جه‌رگ و داوین پاک و به‌ غیره‌ت نه‌بووایه، نه‌یده‌توانی خو‌ی له چنگی رابسکینی و خا‌که‌ناسه‌که‌ی ده‌ستی لی به‌رز بکاته‌وه و به‌ لیدانیکی مه‌ردانه، نه‌دیم وپ و گیژ بکا و له ناو جو‌گه ئاوه‌که له هۆش خو‌ی بچوینی.

چراخان، پشتریش هه‌ستی به‌ چاومۆنی و ده‌روون پیسیی ئه‌و پیاوه ده‌کرد، به‌تایبه‌تی ئه‌و کاتانه‌ی که پاش نانی ئیواران، نه‌دیم له‌گه‌ل باوکی له مائی ئه‌ماندا، مه‌جلیسیان ده‌به‌ست و وه‌ک دوو که‌سی گیانی به‌ گیانی، باس و خواسی دین و دنیا‌یان ده‌کرد، چراخانیش به‌ ناچاری ده‌بووایه چای و ئاویان بو‌ به‌ری. له‌م ده‌م و ساتانه‌دا، هه‌ستی ده‌کرد که مامه نه‌دیم چه‌شنی گورگیکی برسی له له‌ش و لاری ئه‌م راده‌مینی، به‌لام ده‌بووایه له‌به‌ر خاتری باوکی که پیاویکی ساویلکه‌و خو‌ش باوه‌رپه و له‌به‌ر جیاوازیی ته‌مه‌نی خو‌ی و ده‌رویش، زۆر گرنگی به‌و سه‌رنجانه‌ی نه‌دات. هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌س بوو که ئه‌گه‌ر داواکارییان نه‌بی، به‌ ته‌نیا به‌ جیانی بیلی و بچیته‌وه ژوره‌که‌ی ئه‌و دیو.

چراخان، پاش ئه‌و پروداوه، وه‌ک مرۆقیکی گیژ هه‌موو گیانی هه‌ژابوو. بو ئیواره‌که‌ی له خه‌فه‌تان و له ترسان ئیشتیای بو‌ خواردن نه‌ده‌چوو و پیشبینی کاره‌ساتیکی ده‌کرد که ژیان و چاره‌نووسی به‌ره‌و ئاکامیکی ترسناک ده‌برد. ئه‌و شه‌وه خه‌و نه‌چوووه چاوه‌کانی و به‌ده‌م ئاخ و هه‌ناسه‌ی سارده‌وه، بی‌ری له‌و نه‌هامه‌تییه‌ ده‌کرده‌وه که به‌رۆکی پی گرتبوو. به‌رده‌وام له خو‌ی ده‌پرسی: خوا‌یه ده‌بی چیم به‌سه‌ر بین! ده‌زانم ده‌رویش نه‌دیم، به‌ هۆی ساویلکه‌یی باوکم و ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی که له‌ گه‌لیدا هه‌یه‌تی، بوختانیکم بو‌ هه‌لده‌به‌ستی، ئه‌و کاته باوکیشم به‌بی ئه‌وه‌ی له راستی و دروستی کیشه‌که بگات، له به‌رده‌م خه‌لکی ئاویای بریاری خو‌ی ده‌دات که ئه‌وه‌ش بیگومان مه‌رگی منه. ئاخ‌ر چه‌ندین ژن و کچ له‌م سالانه‌ی

چراخان، ئه‌و رۆژه‌ی تووشی ئه‌م کاره‌ساته چاوه‌روان نه‌کراوه بوو، هه‌موو گیانی شه‌له‌ژا و خوین له جه‌سته‌ی نه‌ما. می‌شک و هزری به‌ ته‌واوی دا‌هیزران. قه‌ت نه‌ده‌چوووه عه‌ق‌لی، رۆژیک له رۆژان کابرایه‌کی وه‌ک ده‌رویش نه‌دیم که هه‌میشه باس له دینداری و رۆژی قیامه‌ت ده‌کات و له به‌رچاوی باوک و خه‌لکی ئاویای وه‌ک بیگونا‌هترین که‌س خو‌ی ده‌نوینی، ئاوا ده‌روون نه‌خو‌ش بی و له فرسه‌تیک بگه‌ری، بو‌ ئه‌وه‌ی که‌فوکولی په‌نگخواردووی خو‌ی به‌م هه‌ل‌ریژی.

چراخان، له‌لایه‌ک که‌سیکی له ئاویای نه‌بوو هانای بو‌ بیاو راستی ئه‌م کیشه‌یه‌ی تیبگه‌یه‌نی، باوه‌ژنیش، هه‌میشه مندالی ژنه‌ گه‌وره‌ی پیاوه‌کانیان خو‌شگه‌ره‌ک نییه و له باشت‌ترین حاله‌تیشدا، دلایان پیمان ناسوتی. باوکیشی به‌ ناخیری گیانی، هه‌ر به هاندانی نه‌دیم ئه‌م سال سه‌فه‌ری حه‌جی کردوو. ئاخ‌ر کاره‌سات له‌وه‌دایه که نه‌دیم، نزیکترین دۆست و جیگه‌ی باوه‌ری (زه‌ینه‌دین)ی باوکی ئه‌مه و، ته‌نانه‌ت، له دوا‌یه‌مین رۆژی به‌ر له‌و سه‌فه‌ره‌ی، پاشی ئیوار پی به‌ هه‌موو مال و منداله‌که‌ی راگه‌یاند که تا له‌و سه‌فه‌ره به‌خیر ده‌گه‌ریته‌وه، هه‌ر هه‌موویان ئه‌مانه‌تی نه‌دیم ده‌دات و له جیاتی وی، هه‌موو پرس و رایه‌کیان به‌و ده‌که‌ن و هه‌ر پیداو‌یستییه‌کی هه‌یانبی له ئه‌ستۆی نه‌دیمدا ده‌بی‌ت.

هه‌ر ئه‌و زه‌مینه سازیه‌ بوو، باریکی وایان بو‌ نه‌دیم په‌خساند که پاش تپه‌ر بوونی زیاتر له سی هه‌فته، رۆژیک هه‌لی به‌ ته‌نها بوونی چراخان له ناو باخچه‌که‌یاند بقوژیته‌وه و بکه‌ویته ژیر رکیفی هه‌وه‌س و غه‌ریزه پر له وه‌حشه‌ته

دواييدا، تهنها به گومان ليكردن كوژراون. قهت باوهړناكهم لهو مهسهلهيه بپچيتهوه وئامادهبيت پروا به پاكي و بي گوناحي من بكا. هر به قسهي ئه و نهديمه بوو كه ئهوهندهش له خويندن زيرهك بووم، دهرمان هينام و خزمهتي مال و ژنهكهي خوئي پي كردم. ئاخيري خيري با بزائم چوڼ دهبي، دهئين: خدا يهكه و دهرگا هزار!

چراخان، واي ههست دهكرد كه كار له كار ترازاه. تازه ئه و نهديم دهبي يهكيكيان مهيداني ژيان بو ئهوي دي چول بكات. ئه و نهينيه كارهستبار، ژياني يهكيكيان دهرپهتيني. به دم ههناسهي سارد و ئاخى بيكهسييهوه، له دلي خويدا دهگوت: ئهگر هق كاري پي بكرايه و هر كهسيك بهرپرسی كردهوهكاني خوئي بووايه، دهبوو ئه و دهرپيشه له سهر ئه و رهفتاره ناشيرين و نامرؤفانهيه، ريسواي دنيا و قيامهت بكرايه و منيش خهلات كرابامايه، بهلام له كوئي وا دهبي، قهت نه مبيستوه پياواني عهشيرهتهكه م گوئي له هاواري دايك و خوشك و كچهكانيان بگرن!

چراخان، باش دهيزاني كه نهديم، هر شتيك به گوئي باوكيدا بچرپيني، ئهويش وا رهفتار دهكات. بيري لهوهش دهكردهوه كه نهديم له لايهك ئهوهنده شهرمهزاري كردارهكهي خوئيهتي و له لايهكي ديكهوه له تولهي ئه و پشته خاكهناسه كه له نيو چهواني دابوو، هرگيز لئي خوئش نابي و به دهستي باوك و براي تووشي چارهنووسكي رهشي دهكات. له بهر خوئيهوه دهگوت: خودايه، خو تو پي ئاگاداري كه من چند بي غل و غشم و ئه و نهديمهش، چند سپله و دهروون بوگه نه.

چراخان، ئهگر شاسواري براي، له ئاوايي بووايه، به و ئه ندرهيه ههستي به خهتر له سهر چارهنووسي خوئي نهدهكرد، چونكه زوري خوئشدهويست و تاكه كهسيك بوو كه دلي پي بسووتي و خهمي ئه مي له بهر بيت. بهلام ئيستا دهبي چي بكات بو ئهوهي دهستي بگاته برا تاقانهكهي و حال و وهزي خوئي بو شي بكاتوه. سه رهراي ئه وهش، له وه دترسا كه باوكي له سهر رينمايي نهديم، به دهستي شاسوار تووشي ئه و فلهكهته بيت كه چندين ژن له نيو خزم و عهشيرهت پيشتر به دهستي برا و باوكيان تووشي ئه و چارهنووسه بووينه. هه ندي جاريش برواي به خوئي دههينا كه شاسوار، هرگيز گومان له پاكي ئه م ناك و به قسهي هيچ

كهسيك، به بيانوي نامووس كرينهوه، دهستي ناچيته گياني ئه م.

ئه و شهوه به تهواوي دهركي بهوه كرد كه له و روزهوهي داكي رحمهتي نهماوه، خه م و نائوميدي به ژيان، بهرؤكي گرتوه و كهسيكي نيه له مالهوه نازي بگري و له گرمهي ناخوشي و ليقهوماندا هاناي بو ببات. ئهگر داكي خوئي له ژياندا بووايه، دهيتواني دهردي دهروني خوئي بو دهربخات و ريگه چارهيهكي بو بدؤزيتيهوه، بهلام ئه م، ئيستا له هه موو كاتي ته نياتره. ته نانهت ئه گر ئامينه ي باوه ژنيشي، به م پروداوه بزاني رهنه گه باره كه ي قورستر بكات، بوئيه دهبي زور وريابي و ژيرانه بجووليتيهوه. دهبي له بهرچاوي ئه ودا ئاسايي رهفتار بكات. دهبي زياتر بايه خ به منداله كاني باوه ژن بدا و خزمه تيان بكات، هه تا هيچ گومانتيكي له لا دروست نه بيت كه شتيكي نائاسايي، بير و هوشي ئه ميان داگر كردوه.

پاش دوو سي رؤزي ديكه، وادهي گه رانهوهي حاجي يانه، ئه و كاته داخوا چاره نووسي به چي دهكات.

ئا به م جوړه، ئه م شهوه خه و نه چوهه چاوه كاني چراخان و دنياش ورده ورده پروناك ده بووهوه. چراخانيش وهك رؤزاني پيشوو، له گه ل گه زهنگي خوړ له جيگه كه ي هاته دهر و به دليكي ناخوش كهوته ئه نجامداني كاره ئاساييه كاني ماله وه يان.

۲

كاتيك نهديم به هوش خوئي هاتهوه، رؤژ له ئاوابوندا بوو. يه كسه ر هاتهوه بيري كه سه عاتيک بهرله و كاته، ئه م به نيازتيكي گلاو دزه ي كردوه ته نيو باخچه كه ي (زهينه دين) دؤستي و ويستبوي به ئاساني (چراخان) ي بو دهسته موي و ناره نووه جوش سه ندوه كه ي خوئي به سه ردا بباريني. وهك فيلمتيكي سينه مايي هاتهوه بهرچاوي كه كاتيک له چراخان نزيك ده بووهوه، چوڼ خاكه ناسه كه ي لي بهر ز كرده بووهوه و پي گوتبوو: ئه وه به ته ماي چي. هه ي نامه رد، ده بيگره! سه يريكي خوئي كرد، هه موو جهسته ي ته ر و قوراوي بووه و نيوچه واني دهستي به ژان كرد. كه دهستي دايه نيوچه واني، زاني ليدانيكي كاري گهري بيكه وتوهوه، بوئيه ئاوا خر

8

7

هه‌لیداوه. بیرری کردهوه، به‌م دیمه‌نه قوراوی و نیوچه‌وانه زه‌قه‌وه، چۆن روو له ماله‌وه بکات. ئه‌گه‌ر لێیان پرسی، بۆ وات لێ هاتوو. چ وه‌لامیک بداته‌وه. خیرا خیرا، به‌هستیکی پر له شه‌رمه‌زاریی، جه‌مه‌دانیه‌که‌ی کرده‌سه‌ری و به‌دزه‌وه باخچه‌که‌ی جیه‌یشت، به‌لام پیتی باش نه‌بوو، تا ئه‌و کاته‌ی تاریک دادیت روو له ماله‌وه بکات. بۆیه له لاتهریکی گوندی، له شوینیکدا خۆی مه‌لاس دا. دنیا ورده وریک داهات که رووی کرده ماله‌وه، هه‌ر له ده‌رگای هه‌وشه‌وه، له چرکه ساتیکدا خۆی به ژووهرکه‌یدا کرد و که‌سیکی خیزانه‌که‌ی له ماله‌وه تییینی ئه‌ویان نه‌کرد و به‌په‌له و هه‌ناوه‌کوته‌ی، خۆی گه‌یاند هه‌بانی ژوووری و جله‌کانی گۆری. دوا ئه‌وه چوو له‌ی هه‌مامه‌که، دهم و چاوی شووری و سه‌یریکی نیوچه‌وانی خۆی کرد بینی به شیوه‌یه‌کی به‌رچاو گرد بووه‌ته‌وه و خوینی تی زاوه. به‌مه‌زنده‌ی خۆی، هه‌تا یه‌ک دوو رۆژ ئاسایی نه‌ده‌بووه‌وه، بۆیه ده‌بوو نه‌چیتته ناو مه‌جلیسان و زۆر وریا بێ، تا هیچ که‌سیک تییینی ئاسه‌واره‌که‌ی نه‌کات. نه‌دیم له‌وه دانیابوو که چراخان، له‌به‌ر ناموس و ئابرووی خۆی، ناویرێ له‌لای که‌س خۆی له‌وه ده‌راوه‌ بدات، بۆیه له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌یگوت: یه‌ک دوو رۆژه و ئیدی ئاسانه، خۆم ده‌گه‌یمنه (زه‌ینه‌دین). ئه‌و کاته ده‌زانم، چۆن باوه‌ری پێ دینم و، چ ته‌له‌یه‌ک، بۆ چراخان ده‌نیمه‌وه! ئه‌گه‌ر نه‌مرم به‌ ده‌ستی باوک و برای خۆی به‌ کوشتنی ده‌دم.

نه‌دیم، به‌مه‌به‌ستی خوشاردنه‌وه، له‌خه‌لکی ئاواپی، ئه‌و شه‌وه به‌خیزان و منداله‌کانی راگه‌یاند که به‌یانی ده‌چیتته شار و شه‌ویش ناگه‌ریتته‌وه، چونکه رۆژی دواتر ده‌بێ به‌ره‌وه به‌غدا بکه‌وته رێ. ده‌لێن حاجیه‌کان ده‌گه‌رینه‌وه. پێویسته له پێش‌سوازی زه‌ینه‌دیندا حازر بێت. هه‌ر ئه‌و شه‌وه، به‌دل و ده‌روونیکی پر له خه‌جاله‌ته‌وه، ده‌یان بیره‌که و ورده فیلی له‌میشکی خۆیدا تاوتوێ کرد و بوختانیکی نه‌گریسانه‌ی دامه‌زراند، بۆ ئه‌وه‌ی له‌یه‌که‌م ساتی به‌یه‌ک گه‌یشتنیان له‌گه‌ڵ زه‌ینه‌دین له‌ده‌رفه‌تیکدا تیی بگه‌یه‌نی و به‌ر له‌گه‌رانه‌وه‌یان بۆ گوندی، ئه‌م هه‌نگاه کاره‌ساتبارهی پێ هه‌لگرێ. ئه‌و ده‌یزانی زه‌ینه‌دین تا چ راده‌یه‌ک برۆا به‌قسه‌کانی ده‌کات. پاشان زه‌ینه‌دین، به‌وه‌سیه‌تی خۆی، ماله‌که‌ی له‌ئهمانه‌تی ئه‌ودا به‌جیه‌یشتبوو. که‌واته‌ پیلانه‌که‌ی، زه‌مینه‌ی له‌باری هه‌یه و به‌ئاسانی ده‌توانی حاجی فریو بدات، تا به‌به‌لگه‌ی ناموس و شه‌ره‌ف کرینه‌وه، که‌چه‌که‌ی له‌ناو ببات. تازه به‌

وجودی ئه‌و که‌چه له‌ژیان، ناتوانی له‌و گونده‌وه‌ک جاران ژیان بگۆزه‌رینی. ئه‌و شه‌وه به‌هه‌ر شیوه‌یه‌که‌ بێت نه‌یه‌یشت منداله‌کانی نیوچه‌وانی خوین تیزاوی ببین. خیزانه‌که‌شی که‌ ژنیکی ناشیرین بوو و چاوه‌کانی له‌میژبوو تا‌قه‌تی بینینیان که‌م ببوووه، هیچ تییینیکی ئه‌و حالته‌ی نه‌دیمی نه‌کرد.

نه‌دیم زۆر به‌ئاسانی باوه‌ری به‌ژنه‌که‌ی هینا که‌ بۆیه جله‌کانی گۆریوه، چونکه ده‌مه‌و ئیواره‌که‌ی، له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ماله‌وه له‌کاتیکا که‌خه‌یالی رۆیشتبووه لای زه‌ینه‌دین، له‌پریکا خلیسکی بردوووه که‌وتوته‌وه جۆگه‌ قوراوه‌که‌ی نزیک مزگه‌وتی و هه‌موو جه‌سته‌ی بێ نوێژ و قوراوی بووه، پێویسته هه‌ر ئه‌م شه‌وه جله‌کانی بۆ بشوات تا بۆ به‌یانی وشک بێته‌وه و بۆ ئه‌م سه‌فه‌ره له‌به‌ریان بکات. ژنه‌ی که‌مزان و خوێش باوه‌ریش، یه‌کسه‌ر باوه‌ری پیکرد، بۆیه هه‌ستا به‌په‌له‌ جله‌کانی شووری و له‌سه‌ر ته‌لی ناو هه‌وشه‌که‌یان هه‌لیخستن و به‌چه‌ند سه‌عاتیک، به‌بای وشکی سه‌ره‌تای پاییز، وشک بوونه‌وه.

به‌یانیشت له‌گه‌ڵ گه‌زنه‌نگی رۆژی، نه‌دیم له‌مال چوووه ده‌رو به‌ره‌و رینگا گشتیه‌که‌ی به‌ر ئاواپی پێی کرد و چاوه‌رپێی کرد، تا ئۆتۆمبیلێکی لێ په‌یدا بوو و به‌ره‌و شار که‌وته رێ. نه‌یده‌ویست، هیچ که‌سیکی گونده‌که‌یان ئه‌و رۆژه دهم و چاوی ببینی، نه‌بادا یه‌کی هه‌ست بکاو لێی بپرسی، ئاخۆ بۆ نیوچه‌وانی وای لیهاتوووه. هه‌ر بۆیه پێی باش نه‌بوو به‌ئۆتۆمبیلی ناسیاوان ئه‌م سه‌فه‌ره بکات.

نه‌دیم کاتیک که‌ گه‌یشته شار میوانی هیچ خزم و ناسیاویک نه‌بوو، نه‌وه‌ک گومانی شتیکی لێ بکه‌ن. بۆقه‌تانندی چه‌ند سه‌عاتیک، له‌چایخانه‌یه‌کی لاپه‌ری شاردا مایه‌وه. ده‌مه‌و عه‌سره‌که‌ی چوووه ئۆتیلێکی لاپه‌ر و ئه‌و شه‌وه‌ی له‌وێ به‌رێ کرد. بۆ به‌یانیشت، خۆی گه‌یاند گه‌راجی به‌غدا و له‌گه‌ڵ یه‌کی له‌سه‌یاره‌کانی هیله‌کان به‌ره‌و به‌غدا به‌رێ که‌وت. ده‌یزانی، بۆ به‌ره‌و پیل چوونی حاجییان هیشتا زوو، به‌لام ده‌یویست، تا نیوچه‌وانی داده‌مرکیتته‌وه و ئاسایی ده‌بیتته‌وه که‌سیکی ناسیاو نه‌بیینی. نه‌ده‌بوو له‌گه‌ڵ شاسواریش به‌م حاله‌وه ئه‌م سه‌فه‌ره ئه‌نجام بدات، هه‌ر بۆیه ده‌بوو یه‌ک دوو رۆژیش له‌به‌غدا، هه‌ر له‌چاوه‌روانییدا بیقه‌تاندا بایه. پاشان، ئه‌م مه‌به‌ستی بوو له‌گه‌ڵ گه‌یشتنی یه‌که‌م کاروانی حاجییان له‌وێ بێت، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لی

به تهنها دیتنی زهینه دینیی، له کیس نه چیی. ئه گهر بلوئی بهر له هاتنی خزم و خه لکی دیکه بیینی و له مهسه له که حالی بکات.

نه دیم شاره زایی له بازار و ئوتیلانه ی به غدا هه بوو که هه میسه شوینی مانه وه و کۆبوونه وه ی خه لکی شاره کانی کوردستان بوون. که گه یشته به غدا، یه کسه به سواری ته کسبیه ک، پرووی کرده یه کیک له و ئوتیلانه و له وئی دابه زی. چونکه ئه و خه لکانه ی له کوردستانه وه، بۆ پیشوازی حاجیان ده چوونه به غدا، هه موویان، له و شوینانه کۆده بوونه وه. ئه و کاته ش سۆراخکردنی هاتنه وه ی کاروانی حاجیان ئاسانه.

۳

چراخان، ئه و پۆژه هه ر له سبهینه که یه وه، به دهروونیکی تۆقیو و پر له خه مه وه که وته جموجۆلی راپه راندنی ئیش و کاره رۆتینییه کانی رۆژانه. به م سبهینه زووه وه به قورگی وشک و رهقه ه لاتووی چه ندین نۆبه ته گریان ی ئه و شه وه، که وته گه سکدانی هه وشه و بهر هه یوانه که. زۆر نابه دلی ده جوولایه وه. ئه م، به جهسته وای ده نواند که وه ک رۆژانی پیشتر خه ریکی کار کردنه، به لām له راستیدا، هه موو هزر و خه یالی له سه ر ئه و رووداوه بوو که دوینی پاش عه سرئ، له ناو باخچه که یان، به رۆکی پی گرتبوو. له دلته نگی و بیزاریدا، سه ری هه لبری و سه یری دنیا ی ده ره وه ی ده کرد، له و ئان و ساته دا، چاوی که وته سه ر پیاویکی پیاده و خه ریکه له ئاواپی دوور ده که ویته وه و به ره و ریگه گشتیه که ده روات. هه ندیک به دیقته لی ورد بووه وه، ته واو دلنیا بوو که ئه و که سه نه دیمه و بۆ شار ده روات. چراخان، رۆیشتنی نه دیمی پی ئاسایی نه بوو، به لām بۆ ئه م، باشتر بوو که له و ده موده سته، ئه و تاوانکاره، له ئاواپی نه بیته. ئه و وهخته ده توانی به هه نجه ته ئیش و کاری ناو باخچه که یان، نه ختیکی له ماله وه، له بهر چاوی ئامینه ی باوه ژن، خۆی ون بکا و بیرو هۆشی کۆبکاته وه، بۆ ئه وه ی ته گبیریکی له حالی خۆی بکات. ئه مه ش ئه و کاته مه یسه ر ده بی که ته نها بی و دوور له چاوی ناحه زان، تیر تیر بۆ خۆی بگریی، به لکه ئه و خه م و هه سه رته په نگخواردووه، دهروونی به ربدات و نه ختیکی دلی بکریته وه. ئه م چاک ده یزانی نه دیم بۆ خۆ پرگار کردن له و شه رمه زارییه ی که تیی که وتوو، بوختانیکی بۆ

هه لده به ستنی و تووشی کاره ساتیکی ده کات. هه ندی جار، بییری بۆ ئه وه ده چوو که هانا بۆ خوشکه گه وره که ی (نه جیبه) ببات که مالیان له دئییه که ی ئه وه بهر رووباره که بوو، به لکه م ئه و بتوانی به دهنگیه وه بیت و ته گبیریکی بۆ بکات. به لām هه ر زوو، ئه م بیروکی ره ت کرده وه، چونکه (نه جیبه)، باوه ژنی ئامینه یه و شه ش سال بهر له ئیستا، باوکی بۆ خۆی، سه ره به هه وئ، ژن به ژنه ی پیکردوو. ئه گه ر بچیته لای ئه و، نه ک هه ر هیچی بۆ ئه م پی ناکرئ، به لکو ئه ویش ده که ویتنه بهر شالآوی سزای شه ره ف و ژیا نی لی تیک ده چی! ئاخه ر (نه جیبه)، له کویله یه ک زیاتر هیچی تر نییه، باوکی بۆ مه رام و هه وه سی خۆی، تازه دوو مانگ بوو دایکیان له ژیا ندا نه مابوو که ئاره زووی ژن و ناو جیگه، له سه ری دا و ئه ویشی کرده قوربانی هه ز و ئاره زووه کانی خۆی. ئیستا خۆ نه جیبه ش، وه ک له ده می هه زیا بیت وایه. ژنیک ئه وه قه در و قیمه ت و شیوه ی ژیا نی بیت، چۆن ده توانی ده ستنی یارمه تی بۆ ئه م دریز بکات!

هه موو جارئ نه جیبه که به سه ردان ده هاته وه ماله بابی، چراخان لیی ده پرس ی که بۆ وا لاوازه رهنگی زهرد بووه. بۆ وا خوینی له جه سته دا نه ماوه. نه جیبه ش له وه لāmدا ده یگوت: خوشکه که م خۆزگه م به خۆت، ئه گه ر نه مریت تۆش ده بیینی ئینشه للا چاره نووسی تۆ، له هی من باشتر ده بیت!

چراخان، ئه و جاره بییری بۆ ئه وه چوو، خۆی بگه یه نیته شار و بچیته مالی (شاسوار)، رهنگه ئه و بتوانی بیگریته خۆی. له وئ ده توانی به ته واوی ئه و رووداوه ناخۆشه ی بۆ بگریته وه. ئه و وهخته به لکه م شاسوار غیره تی بچوولی و تۆله ی ئه م له نه دیم بکاته وه. به لām له مه شیان دوودل بوو، چونکه شاسواریش، به رامبه ر به ده سه لات و هه یبه تی باوکی، حسییی بۆ ناکریت. ئه گه ر مه سه له ی شه ره ف و نامووس بیته گۆرئ، ئه ویش پیاویکه وه ک باوک و باقی پیاوه کانی دیکه ی عه شیره ت.

چراخان، ئه م راستیانه ی باش ده زانی، هه ر به هۆی ژیری و چه شتنی تالی و سویری، له ژیا نی خۆیدا، به رده وام، ئه وه چه ند ساله بیر له و شتانه ده کاته وه و ده رسیکی باش له سه ختییه کانی ژیا نی خۆی فی ربوو. ئه م، هه ر له بۆچوون و لیکنانه وه ی خۆیدا، زۆر له سته مه کۆمه لایه تییه کانی ده رک پی ده کرد و بییری له هۆکاره کانی ده کرده وه. به لām که سیکی نه بوو که دوو به دوو له گه لی دابنیشی و ئه و

بابه تانه ی له گه ل لیک بداته وه. له گه ل نه وه هموو راستیانه شدا، دهیزانی، شاسوار، برابیه کی باشه و میثکی له خه لکه که ی دی کراوه تره. پاشان نه می زور خوشده وئ و ریژی لی دهگری. هه موو جار ی که له شاروه به سهردان دیته ناوایی، کومه لیک دیاری، له بابته ی جل و بهرگ و که لویه لی تر و پیداو یستی ژنانه ی بؤ دهینا. چهن دین جار، له باوه ژن دپارایه وه که وهک دایکی راسته قینه له گه ل چراخان، هه لسوکه وت بکات. به لام نامینه ی باوه ژن، نه که هه ر به زه یی پیدای نه ده هاته وه، به لکو زور جاریش، به ناهه ق، به دهستی باوکی به لیدانی ده دا. تهنانه ت له ترسی نه وه، سهردانی دهسته خوشک و ماله خزمانیشی ته رک کردبوو، چونکه هه ر جار ی که به سهردان دهچوه هه ر مایک، یان یه کیک له دهسته خوشکه کانی بهاتبانه لای، وهختیک که دهرویشته نه وه، گو یه ندیک ی بؤ دهنایه وه و تفی به دم تال ده کرد. زور جار، له بهر خو یه وه دهیگوت: "به خوا مردن، له م ژیانه خوشتره و ناماده ی هه موو شتیکم، به مه رجی له دهست باوه ژن رزگار بووما یه".

له و روزه وه ی که دایکی له ژیاندا نه مابوو، له هه موو لایه که به دبه ختی رووی تیکردبوو و له میژبوو خو شیی له ژیانی نه مدا باری کردبوو. سهره رای نه وه ی که کاتی خو ی له خو یندنی ناوه ندی دهریانه ینا، هه موو ئیش و کاری ماله وهشی له نه ستودایه و وهک نوکه ریگ لپی دهروانن. جاروباریش به هه نجه تی عاقلکردن و به نه ده بکردن، لیدانی خواردوه و چاویان لپی سوور کردوه ته وه. نه و ماله بابه تا کو ئیستا بؤ نه م، وهک دوزه ختیکی سهر زه مین وابوو، ناخو ده بی له دوا ی نه م روودا وه حالی چو ن بی!

نه و روزه چراخان، هه ر به جهسته له ماله وه کاروباره ناساییه کانی جیبه جی ده کردن، به لام بیرو هو شی به دوا ی فریاد ره سیکدا ویل ببوو، له م ژیانه ی رزگار بکات. فریاد ره سیک، په لی بگری و بؤ ناسمان هه لیکیشی و له چنگ نه وه هه موو گورگه، قوتاری بکات. راسته، نه م شاسواری هه یه و جاروبار نازی هه لده گری، به لام نه و له شاروه خه ریکی به خپو کردنی مال و مندالی خو یه تی. بؤ کیشیه کی ناواش، دوا جار نه ویش هه ر پیاوه و کوری باوکیه تی. له و کیشانه ی که په یوه ندی به شه رهی بنه ماله و خیله وه هه یه، نه ویش ده بی یاسای خیل جیبه جی بکات، نه گه رنا به چاوی

سووک سهیری دهگری و چی تر عه شیره ت به خو وه ی ناگریت. پاشان هه ر بریاریک له باوکه وه دهر بچیت، کور بؤ ی نییه قسه ی لپوه بکات. تهنه جیبه جی کردنی له سه ر نه وه.

چراخان، نه و روزه هه یج ئیشته یایه کی بؤ خواردن نه دهچوو، له کاتی ژمی نانخواردندا له بهر چاوی باوه ژن، دهیویست و خو ی نیشان بدا که نه میش خه ریکه نان دهخوات، به لام نه وه ندی هه ولی ده دا، به گه روویدا نه دهچوه خوار ی. زور جار ترووسکایه کی رووناک ی له خه یالی خو یدا به دی ده کرد که نه م له پاکیدا وینه ی نییه و نه دیمیش غه دریکی گه وره ی لی کردوه، بو یه ده بی خوا هه قی بکا و له و گرفته دهر وازه یه کی بؤ بکاته وه. به لام دوا ی نه م چهن د چرکه خه یال کردنه وه، هیرشی خه م و خه فته هه موو گیانی داده گرتوه. ناخر نه م له بیرو بوو (رووناک ی حاجی پیرو ت) ی دهسته خوشکی نه جیه که له دور پاکتربوو، چو ن دوو سال له مه و بهر، به فیل، براو ناموزاکانی بردیانه شاخ و کیوان و ئیستاش که س نازانی چییان به سه ر هینا و ته رمه که ی له چ دو ل و شیویک ده عبا و دال خواردیان. خو که س پرسه شی بؤ دانه نا و خه لکی ناواییش، وهک نه بایان دیبی و نه باران هه ر، ده تگوت قه لایه کی دوژمنانیان گرتوه و لافی سه رکه وتنیان لی ده دا.

سهیر له وه دایه، هه ر پیاوانی گوند و دهقه ره کانی خو یان، کچ و ژنانه ی عیل و عه شیره تی خو یان سووک ده که ن، پاشان پییان نا شکرا ده که ن و تو له ی شه ره فیشیان لی ده که نه وه. نای له و ریسا و عورفه ی که باو و باپیران، تیکه ل به داب و نه ریتی کورده وارییان کردوه و تو زقالیک هه قپه رستی و مرو قپه روه ریی تیدا نییه!

چراخان، جاروبار بیرو بؤ نه وه دهچوو که بچی، له حه مامه که یان، نه ختیک نه وت به خو ی دا کاو ناگر له جهسته ی به ریدا، به لام هه ر زوو له و بیرو که یه ش په شیمان ده بووه وه. ناخر نه م، سهره رای نه وه ی نه و هه موو غه دره ی که لپی کراوه، چو ن خویشی له سزادانی خو ی هاوبه شییان بکات. پاشان، چ شتیکی هه له ی کردوه هه تا نه و دهرده سه رییه ی پی بگریت. له تو له ی چی، نه وه ندی در پندانه له گه لی ده جو ولینه وه.

جاریکیان چراخان، له گه ل شاسواری برای، بؤ چهن د روزه یک دهچپته شار.

ئىوارەيەكيان ماله دراوسىيەكەيان، بە ميوانى دىنە سەردانىان. ئەوان ژن و پياويكى رۆشنبير بوون، تەنھا يەك مندالى دوو سالانەيان هەبوو. پياوھەكە (كاک ئازاد) ئەندازىياري كشتوكالى بوو لە يەككى لە فەرمانگەكاني ناو شار فەرمانبەر بوو. ژنەكەشى (پەيمان خان)، دەرچووي بەشى كۆمەلناسى بوو و مامۆستاي ئامادەيى كچان بوو لە ناو شار. ئەوانە لە بنەرەتدا لە خيزانتيكى خویندەوار و چاوكراو و نيشتمان پەرور پىگەيشتبوون. هەردووكيان مرۆفكى لە سەرەخۆ و قسەخۆش بوون. ئەو شەو، لە سەر چەندىن بابەتى كۆمەلایەتى و سياسى قسەيان كردو زۆر بە چاكي سەريان لە كيشەكاني خيزانى لادىي كوردهواري دەرەچوو. بە چرى باسيان لە بى مافى ژنى كورد دەكرد و هەموو هۆيەكاني دواكەوتنى كۆمەلى كوردهواريان شى دەكردەو. چراخان، ئەو شەو، ئەوئەندە گفتوگۆ و بابەتەكاني ئەوانى پى خۆش بوو، قەت ساتيک خۆي لە وشە پر لە ماناكانيان، غافل نەدەكرد، هەر چەندە بابەتەكان لە ئاستى ئەمدا نەبوون. ئەو دەمە بۆي روون بوووه كە شاسواري براى، دراوسىي ئەوانەيه، بۆيە زۆر لە جارەن هيمنترە و دەزانى ژيانى راستەقينه چۆنە.

شاسوار، كاريگەري ئەو ژن و پياوھى پتوھ دياربوو، بۆيە جاريكيان وتبووي: ئەگەر باوكم قبوول بكات، چراخانى دەبەمە لاي خۆمان. بەلام دواي ئەوھ ديارە باوكى، شتى واي قبوول نەكردبوو، ئەويش ئەو مەسەلەيهى پشت گوي خستبوو. چراخان، ئەو شەو، قسە خۆشەكاني، ئەو دراوسىيانەي مالى شاسواري هاتەوھ بير، مووچركيكي خۆشى بە لەشيدا هات. لەو ساتەدا برواي وابوو، ئەگەر باوكى بە قسەي نەديم هەر برياريك بدات، لەوانەيه شاسوار، رايەكي ديكەي هەبى.

شليرى هاوسەري شاسواريش، ژنيكى هيمن و كابانتيكى باش بوو. ئەو دەستكەوتانەي شاسوار رۆژانە بە تەكسييهكەي چنگى دەكەوت، هەنديكى لىي پاشەكەوت دەكرد. هەميشە بە گويي شاسواري دەچرپاند كە قەت نەكا، بيري بۆ گوندەكەيان بچى و ژيانى شار بەجى بهيلى، چونكە ژيان لە شار و دوور لە قسە و قسەلۆكي خەلكى نەفام و بيكار، بۆ ئەمان گەللى خۆشترە بە ماناترە.

چراخان، ئەو رۆژە چەندىن جار، بە بيانووي ئاودانى باخچەكەيان، دەچووھ ناو باخچەكە كە هەر بە ديواري مالهەيان بوو. لەوي تير تير بۆ خۆي دەگريا و لە

تەنھاييدا بيري لە چارەنووسى خۆي دەكردەوھ.

دەمەو ئىوارە، ئامينه بانگى كرد: "وەرە چرا، بزەنم بۆ وا بيدەنگ و ماتى، دەلئى شتيكت لە بن سەردايە"

چراخان: "نەخيزر باوھژن، تەنھا نەختيک سەرم ديشى، بۆيە تاقەتى ئيشكردنم نيبه".

ئامينه: "لەوانەيه سبەي دوو سبەي باوكت لە سەفەر بگەرپتەوھ، دەبى لە جارەن ئازاتر بيت و خزمەتى ميوانان بکەي، تيگەيشتى!"
چراخان: "بەللى باوھژن، تيگەيشتم خوا كەريمە".

ئامينه: "دەبرۆ دەي چيشتى ئىوارە ئامادەكە، مندالەكانيش برسپيانە".

چراخان رازى بوو باوھژن بەوئەندە لىي بگەرپى و زياتر لەسەري نەروا، چونكە كەسەري ئەم گەلتيك لە سەرنيشە گەرەتر بوو. ئەم تاكە فريادپرەسيكى شك نەدەبرد، تا لە دەست باوك و نەديم و باوھژن و هەموو پياوانى گوند و عەشيرهت، رزگارى بكات.

چراخان، ئەو شەوھش، جاروبار خەوي لى دەكەوت و بە ئاگا دەهاتەوھ. پاش هەر بە ئاگاھاتنەوھيهك، موچركى ترس و خەفەت جەستەي دەتەزاندا. هزر و جەستەي جوانى ئەم، تواناي بەرگە گردتنى كارەساتيكي واي نەبوو، چونكە ئەم لە دەروونەوھ هەستى دەكرد بە تەنھا فريادراوھتە بەردەم ئەژدېهاپەكي ترسناك كە لە هەموو چركە ساتيک لەوانەيه قووتى بدات. كەسيكى جوانكيلهي بى گوناھى وەك ئەم، چۆن لە باريدا هەيه شەري ئەو هەموو دوژمنە سەرسەختە بكات. دوژمنانتيك كە بەرھەمى داب و نەريتي كۆمەلگايەكي دواكەوتووي وا كە هەر لە ناو بيشكەوھ بە چاوي سووك و پر لە كەموكووري سەيري ميينه دەكات.

چراخان چەندىن جار لە باوكى گويي لى بووھ كە ژن عەقلىيان لە كۆشيانە كە هەلسانەوھ لىيان بەر دەبیتەوھ، بۆيە پيوسته ژن ئاگاي لە خۆي بى و بى پرسى پياو هيج نەكات و پياوانيش نابى بە گوييان بکەن. جاريكيان لە نەديمى بيست، كاتيک كە بۆ باوكى قسەي دەكرد دەيگوت: "مەلا وتوويەتى، ئەگەر ژن لە گويى و عەمدى ميپردەكەي دەرئەچى لە قيامەت وەك حۆري زيندوو دەبیتەوھ و لەگەل چەندىن حۆري

تر دهر پته وه پياوه كهى خوئى. به لام نه گهر ميرده كهى لئى پازى نه بوو خوداى گه وره له كوروى جه هه نه مدا له گه ل شهيتان دهيسووتينى!

چراخان ئه وه شوه وه خانه وادهى كاك نازادى، دراوسپى شاسوارى هاته وه ياد كه چهند به خته وهر ده زين. خوژگهى دهر د كه وهك (پهيمان خان) زورى بخويند بايه و شووى به پياويكى وهك كاك نازاد بكر دايه. له خه يالى نه مدا، نه وخيزانه ژيانىكى نمونه ييبان هه بوو و پر بوو له مانا و جوانى. چى ده بوو نه گهر نه وانيش له شاردا بوونايه و دواړوژيكي وا گه شى هه بووايه. بوچى هه ندئ له مرؤقه كان ژيانيان خو شوه له لاي يه كتر نه وهنده پيزدارن. كه چى نه و باوكهى نه م، مائىكى دروست كرووه هه له دوزه ده چيت. دايكى هه له خه فتهى نه و سه رى نايه وه و نه جيبه ي خوشكه گه وره شى كرده قوربانى نارهنووه كانى خوئى. له ناو نه وه مو پياوانه ي ناواييش، نه ديمى كروته دؤستى هه ميشه يى خوئى كه وهك گورگ وايه له پيستى مه ردا خوئى شار دبپته وه. قهت له بيري نه ده چوو كه جاريكيان به قسه يه كى باوه ژن كه گوايه رؤژيكيان به يه كه وه له ناو باخچه كه بو دهر گاي مالى خوئان سووراونه ته وه و له سووچه كه تووشى كورى كيخواى گوندى بوونه، چراخانش به لاچاو سه يرى كوروى كرووه و زهرده خه نه ي بو كرووه. له سه ر نه وه باوكى چ دهر ده سه رييه كى پى كروبوو.

له گه ل نه م بيره وه رييه تاله ترسيكى تازه هه موو گيانى گرته وه و به ته واوى خه وى ره ويه وه. ناخر نه م رووداوه كو نه ده بپته يارمه تيدهر يكي به هيز بو نه ديم، كاتيك بيه وئ بوختانيكى له و چه شنه ي بو هه لبه ستى!

هه ندئ جار ده هاته سه رى كه به و شوه هه لسي و روو له و كي و شاخانه بكات هه ر بروا و بروا تا قه دهرى به شتيك ده گات كه خوئى نازانى چيبه، به لام هه ر پي باشتر بوو له وه لوپسته ي كه له باوكى پيشبيني ده كرد. هه ندئ جاريش هه ر به خوئى دلى خوئى ده دايه وه: ده ي به لكه م كاره كان به و شيويه نابين و دهنگى ليوه نايه ت. به لام كه له سه ره تاوه كاره ساته كه ي ده هاته وه بيه ر و چاوه پر له تاوان و جنه كه ي نه ديمى ده كه وته وه ياد، دلى داده خورپا و لافاوى ترس، هزر و هوشيان ده بوو كنده وه. هه ندئ جار، نه وهنده ي زگ به خوئى ده سووتا، ده ماره كانى قورگى، به

هوى پر بوونيان له گريان، رهق ده بوون و زمانى وشك هه لده گه را. خودايه بو ده بى چاره نووسى نه م، به و شيويه بيت، خو نه ويش مرؤقه و حه ز ده كا بى وه ي بزييت.

نه و شوه شى به دله راوكى و خه وى زر و رؤحيكى ترسبار به رى كرد. سبه ينيش، وهك جاران كه وته پا كرده وه و ريك خستنى ماله وه. پاش ته واو كرده نيش و كارى ناو مال، به بيانوى نيش كردن چوه ناو باخچه كه و له وئ ده يوست ساتيك بو خوئى له ته نيابيدا ديسان بيه ره و كيشه يه و چاره نووسى خوئى بكا ته وه. رهنگه باوكى پاش دوو رؤژى ديكه بگه رپته وه، نه و كاته ده بى چ به زميكي بو بنينه وه. ده بى له توومه تى نه و بوختانه ي كه بوئى هه لده به سترى، چ سزايه كى بو خه لات بكرى. نه وهنده ي نه م گوئ بيستى نه و جوژه مه سه لانه ي شه ره ف و نامووس ببوو، هه ر هه مووى به كو تايى هاتنى گيانى ژن و كچانى گوند و عه شيره ت كو تاييبان هاتبوو، چ جاي نه وه ي نه م كه سيكى نييه به خوئيه وه بيگرى و قسه يه كى خيرى بو بكات. خوژگه ي ده خواست كه باوكى له و سه فهره، به سه لامه تى نه گه رپته وه، نه وسا كه ده يتوانى به يه كجارى بچپته شارو له خه م و خه فته و له ده ست نه ديم و باوه ژن و داب و نه ريتى عه شيره تيش پر زكارى ده بوو، نه و وه خته، تا نسيبى به پياويك ده برا هه ر خزمه تى مال و مندالى شاسوارى ده كرد. نه م، به وه شوكر بوو خزمه تى خوئانى پى بكن، به لام له پاداشتى نه وده ا، دوو قسه ي خوئى له گه ل بكن، نه ك سه ره راى نه و هه موو هيلاك ييه شى، سه ركؤنه ي بكن و بوختانى بو هه لبه ستن. پاش گريان و ليكدانه وه يه كى زور، چراخان، به رله نيوه رؤ، باخچه كه ي به جيپه تيش و گه رايه وه مالى. له وه ش ده ترسا باوه ژن، گومانى لى بكا و هه نجه تى پى بگرى، بوئيه قهت به سه ره خوئى نه ده هينا، هه رچه نده نه و دوو رؤژه به هوى كه م خواردن و نه نووستن، تا قه تى له به ر برابوو. نه گه ر بوئى مه يسه ر ببووايه، حه زى ده كرد له ماله وه پال كه وئ و نه ختيك نيس تراحت بكات، به لام له ترسى باوه ژن نه مه ي بو نه دهره خسا، ده بوو به رده وام له جووله جوولدا بيت.

نهدیم، دهووربه‌ری کاتژمیر (٨) ی به‌یانی، له ژووره‌که‌ی هاته‌ده‌ری که دوو شه‌و بوو له‌وی دهنووست. به نیازی ئه‌وه‌ی له خواره‌وه له سالۆنه‌که سۆراخیکی هاتنه‌وه‌ی حاجییان بکات، له گۆشه‌یه‌کی سالۆنه‌که، خه‌ریکی چای خواردنه‌وه بوو. وهختیک دیتی وا چه‌ندین که‌سی تر بۆ هه‌مان مه‌به‌ست، هاتوونه‌ته به‌غدا و له‌و ئوتیله دابه‌زیون. که زه‌ینی دای، بیستی وا هه‌ندیکیان باسی گه‌یشتنه‌وه‌ی یه‌که‌م کاروانی حاجییان ده‌کن. هه‌ر به‌ په‌له له شوینی خۆی هه‌لساو له یه‌کیکیانی پرسی: "ئه‌ری کاکه. ئه‌گه‌ر بزانی حاجییه‌کان نه‌گه‌یشتوونه‌ته جی".

– "به‌لێ خاله‌ گه‌یشتوون، ئیمه‌ش وا به‌ره‌و ئه‌و شوینه‌ ده‌رۆین که ئه‌وان لێی دابه‌زیون".

– "ده‌توانم له‌گه‌ل ئیوه بۆ ئه‌وی بێم"

– "باشه‌ چاوه‌ریکه‌، پاش که‌میکی تر ده‌رۆین".

نهدیم لێیان دوور نه‌که‌وته‌وه. پاش چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک کابرا پپی وت: "فه‌رموو خاله‌ با برۆین".

که گه‌یشتنه‌ ئه‌وی، چه‌ندین سه‌یاره‌ی درێژ به‌ دوا‌ی یه‌کدا ریز ببوون. حاجییه‌کان له‌گه‌ل که‌سوکاریان، چاک و خۆشییان ده‌کرد و که‌ره‌سه و شتومه‌که‌کانیان، له سه‌یاره‌کان داده‌گرت. نه‌دیمیش که‌وته‌ گه‌ران به‌ دوا‌ی (زه‌ینه‌دین)ی دۆستی. ده‌چوو ئه‌وی، نه‌بوو ده‌چوو له‌ سه‌یاره‌یه‌کی دیکه‌ هه‌ر نه‌بوو، چاوی ده‌گیرا و ده‌گه‌را. له ناکاو یه‌کیک له‌ پشته‌وه‌را شانی راته‌کاند و پپی وت: "ها مام ده‌رویش، ئه‌وه تۆش هاتی. به‌خیر بپی، وه‌ره ئه‌وه‌تانی باوکم".

نهدیم دیتی شاسواره و هه‌ندیک جانتا و که‌لوپه‌لی له ده‌ستایه، وتی: "ئه‌وا ده‌میکه ده‌گه‌ریم و ده‌سووریم، سۆراخیکم چنگ ناکه‌وی، چاک بوو تۆ منت بینی، ئه‌گه‌رنا به‌خوا زه‌حمه‌ت بوو بتاندۆزمه‌وه".

بۆ لای زه‌ینه‌دین چوو و ده‌ستی ماچ کردو هه‌ر دووکیان له پرمه‌ی گریاناندا، یه‌کیک به‌ راست و یه‌کیک به‌ درۆ. پاشان نه‌دیم وتی: "ئۆخه‌ی خودایه شوکر، ئه‌و جار هه‌ش به‌ زه‌ینه‌دینی برام شادبوومه‌وه".

پاش لێک پرسین و تیک ر‌امان، نه‌دیم ره‌نگی تیک چوو و زه‌ینه‌دین پپی وت: "ها ده‌رویشی برام، بۆ وا تیک چووی"

نهدیم: "زه‌ینه‌دین، ئه‌گه‌ر بکری، هه‌ز ده‌که‌م به‌ ته‌نیا، هه‌ندیک قسه‌ بکه‌ین".

نه‌ختیک له‌ خه‌لکه‌که‌ دوور که‌وته‌وه.

زه‌ینه‌دین وتی: "بیلێ ده‌رویش، خۆ خوانه‌خواسته شتیک رووی نه‌داوه، شاسوار باسی هیچ شتیک بۆ نه‌کردومه".

نهدیم: "زه‌ینه‌دین، خۆت ده‌زانی ئیمه‌ برای یه‌کتین و بێجگه‌ له نامووس که‌سمان به‌رامبه‌ر ئه‌وی دیکه‌ ساحیب مال نین. پاشان تۆ، مال و مندالی خۆت، رۆژی پیش ئه‌و سه‌فه‌ره، به‌ ئامانه‌ت ته‌سلیم به‌ من کرد، بۆیه‌ ده‌بی له‌م باره‌یه‌وه، هه‌ر شتیک هه‌بی و په‌یوه‌ندی به‌ مال و منداله‌که‌ته‌وه هه‌بی، پیتی ر‌ابگه‌یه‌نم، وایه‌ یان نا"

زه‌ینه‌دین هه‌ستی به‌ شله‌ژانیک ده‌روونی کرد و ده‌رکی کرد که نه‌دیم خه‌به‌ریکی ناخۆشی ده‌داتی، به‌ ده‌نگیک له‌رزۆک و هه‌ناسه‌یه‌کی نه‌ختی سواره‌وه وتی: "بیلێ ده‌رویش چی بووه‌ دل‌م شه‌قی برد!"

نهدیم: "چیت لێ بشارمه‌وه زه‌ینه‌دین. هه‌فته‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر، ده‌نگی شه‌وی گۆیم له ده‌نگی سه‌گه‌ریکی توند بوو، منیش بۆ دل‌نه‌وایی، له‌ ماله‌وه هاتمه‌ ده‌ری و به‌ فکرمدا هات سه‌ریک له‌ ده‌رووبه‌ری مالی ئیوه‌ش بده‌م. که گه‌یشتمه‌ ته‌نیشته دیواری هه‌وشه‌که‌ی ئیوه، سه‌ریکم له‌ ناوچه‌وشه‌ کیشا بینیم، تارمایی پیاویک وا خه‌ریکه به دیواری هه‌وشه‌دا هه‌لده‌گه‌ری. له‌ چاو قووچانیکدا، به‌ رووی ئه‌و دیوی دیواره‌که‌دا خۆی ئاواکرد و له‌ به‌رچاوان بزربوو. ژنیکیش، به‌ره‌و به‌ره‌یوانی ماله‌وه‌تان، به‌ مشه‌وه‌شی خۆی به‌ ژووریدا کرد. له‌و کاته‌ی ده‌رگای مالی کرده‌وه و که‌وته به‌ر شه‌وقی له‌مپاکه‌تان، زانیم که (چراخان)ی کچته. به‌لێ زه‌ینه‌دین، من ئه‌وه‌م به‌ چاوی خۆم دیت، به‌لام نه‌مزانی پیاوه‌که‌ کتیه‌ و له‌ تاریکیدا نه‌مناسی".

زه‌ینه‌دین، به‌ یه‌کجاری نه‌ته‌ی به‌رداو له‌ به‌رخۆیه‌وه وتی: "ئه‌ی خودایه تووشی چی بووم. دل‌م ده‌یگوت ساردییه‌کمان به‌سه‌ر دێ. به‌لام قه‌ت بیرم بۆ ئه‌وه نه‌ده‌چوو، ئه‌و کچه‌تیمه‌ ئه‌وه‌م له‌گه‌ل بکات". رووی له‌ نه‌دیم کرد و وتی: "ده‌رویش به‌ردیک له‌ سه‌ر دانێ. جارێ بابرۆین، بۆ شوینی ئیستراحت".

نهدیم، دلنیا بوو که زهینه‌دین به ته‌واوی که‌وتوته ژیر کاریگه‌ریی بوختانه‌که‌ی و پیلانه‌که‌ی خه‌ریکه سه‌رده‌گری، به‌لام‌ه‌زی ده‌کرد، هه‌رچی زووه، زهینه‌دین، بریاری پیویست له‌م باره‌یه‌وه بدات.

زهینه‌دین له‌گه‌ل نه‌دیم و شاسوار ی کوری، گه‌رانه‌وه ئوتیل و له‌وی له ژووریکدا بانگی شاسورای کرد و پیی وت: "کورم شاسوار، با جارئ که‌سمان تینه‌گا. ئە‌وا ده‌رویش نه‌دیم، به نیوه شه‌وی، به چاوی خوئی (چرا) ی له‌گه‌ل پیاویک بینیه‌وه. وا بزائم کار له کار ترازاو، ئە‌و کچه‌تیمه ئیستا، کچیئی خوئی له‌دهست داوه و شه‌رف و نامووسی بردوین". له‌گه‌ل ئە‌و قسانه، شاسوار ره‌نگی تیک چوو و زانی باوکی ئە‌رکیکی قورس و ناخویشی پی ده‌سپیرئ. زهینه‌دین له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: "من، تازه ناگه‌ریمه‌وه هه‌تا دلنیا‌نهم له‌وه‌ی که ئە‌و کچه‌تیمه، له ژياندا نه‌ماوه. کورم ئە‌وه ئیشتیکی زور گه‌وره‌یه. ئە‌گه‌ر کوری منی و سه‌ربه‌زویی منت گه‌ره‌که، ده‌بی هه‌ر ئیستا بچیت ئە‌و کچه‌تیمه ببه‌یته نیو شاخ و کیه‌کانی دووری ئاواپی، له‌وی بیکوژی و نیشانه‌ی خوینی ئە‌وم بۆ بینیه‌وه ئیره، بۆ ئە‌وه‌ی باوه‌رم بیت که ئە‌و کاره‌ت ئە‌نجام داوه، ئە‌وجا ده‌گه‌ریمه‌وه گوندی، تیگه‌یشتی چیم گوت. یاللا هه‌ر ئیستا، به سه‌یاره‌که‌ی خوئت به‌ریکه‌وه. من و ده‌رویش لیره ده‌مینینه‌وه، چاوه‌ریی هاتنه‌وه‌ت ده‌که‌ین".

شاسوار قه‌ده‌می شکابوو. قه‌ت به‌شداریی له‌کاری وادا نه‌کردبوو، پاشان، ئاخ‌ر چوئن ده‌ستی ده‌چیته‌ پوچی ئە‌و خوشکه‌ی که زوری خوئده‌وی. له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا هیچ ده‌سه‌لاتی باوکی نه‌بوو. فه‌رمانه و پیی دراوه، ده‌بیت ئە‌نجامی بدات. به نابه‌دلییه‌وه به باوکی وت: "به‌لئ باوکه ئە‌مر ده‌که‌ی وا ده‌روم، جارئ خوا حافیز".

5

شاسوار، به‌و فه‌رمانه کتوپره، هه‌موو گیانی هه‌ژا. نه‌یده‌زانی ده‌بی چی بکات. به دلئیکی پر له خه‌فه‌ته‌وه بۆ لای سه‌یاره‌که‌ی چوو و له‌به‌ر خویه‌وه وتی: "هه‌تا زووه با بروم، هه‌تا به رووناکی بگه‌مه‌وه جئ، له‌ویش خوا که‌ریمه".

شاسوار ئە‌وه‌نده په‌شو‌کابوو، چه‌ند جاریک له ریگادا ئاگای له خوئی ده‌براو

ئە‌وه‌نده‌ی نه‌ده‌ما به سه‌یاره‌که‌یه‌وه وه‌رگه‌رئ. هه‌رچوئیک بوو، بیرو هه‌ستی خوئی کو ده‌کرده‌وه له سه‌یاره لیخو‌رینه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو.

شاسوار، قه‌ت بروای نه‌ده‌کرد که چراخانی خوشکی، کاریکی وای کردبیت. ئە‌و له‌میژبوو له‌وه ده‌ترسا، باوه‌ژن، بوختانیکی بۆ هه‌لبه‌ستی، به‌لام ئیستا چی بلت. ئە‌وه نه‌دیمه‌وه ده‌لتت به‌چاوی خوئم ئە‌و رووداوه‌م دیوه. له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا ده‌بیزانی ئە‌و ماسته مووه‌کی تیدا، به‌لام کیشه‌که ئە‌وه‌یه، چوئن سه‌ری داوه‌که بدوژینه‌وه! ئاخ‌ر نا‌کرئ بگه‌ریته‌وه لای باوکی و به‌بی به‌لگه نه‌دیم به‌دروژن ده‌ربینئ. ده‌بیزانی له‌ حاله‌تیکی ئە‌وه‌شدا، باوکی حسیب بۆ قسه‌که‌ی نا‌کاو باری ئە‌میش قورس ده‌بی. هه‌ندئ جاریش، هه‌ر خوئی له‌ خوئی ده‌پرسی: نه‌دیم کابرایه‌کی دیندار و دۆستی باوکه‌م، چ قازانچیک له‌و کیشه‌یه ده‌کات، ئە‌گه‌ر ئە‌سه‌ریکی راستی تیدا نه‌بیت. پاشان چراخانی به‌شه‌ره‌وه کچیکی جوان و به‌رچاوه، ده‌یان که‌س ته‌مه‌نای ئە‌وه ده‌که‌ن ده‌ستیان بیگاتی. ره‌نگه‌ که‌وتبیته‌ به‌ر ته‌وژمی هه‌ز و ئاره‌زووی خوئی و ده‌ستی له‌گه‌ل یه‌ک‌یک تیکه‌لاو کردبیت، به‌تایه‌تی که ئە‌و ماوه‌یه پیاویان له‌ماله‌وه نه‌بووه‌و باوه‌ژنیش ئە‌وه‌نده‌ی خوئ ناوی تا ئاگاداری بی و ئامۆژگاری بکات، بۆ ئە‌وه‌ی تووشی هه‌له‌ نه‌بیت. وه‌لئ له‌ لایه‌کی دیکه شاسوار، له‌م خه‌یا‌لاته‌ی خوئی به‌شیمان ده‌بووه‌وه، چونکه دلنیا بوو که چراخان، کچیکی ره‌وشت به‌رز و عاقله، هه‌رگیز کاری وای لی ناوه‌شیته‌وه.

ماوه‌ی دوو سه‌عات، شاسوار هه‌ر به‌ریوه بیرو می‌شکی له‌نیوان ئە‌و دوو جو‌ره لی‌کدانه‌وه‌یه جو‌لانه‌ی ده‌کرد، پاشان بیرو کرده‌وه ئاخو ده‌بیت چی بکا. له‌ لایه‌ک پیویسته فه‌رمانی باوکی جیبه‌جئ بکات، له‌لایه‌کی دیکه‌ش قه‌ت دلئ نایه گیانی چراخان کوئای پی بینئ. بۆ دوژینه‌وه‌ی ریگه چاره‌یه‌ک که باوکی قه‌ناعه‌ت پبیتئ، به‌وه‌ی که کاره‌که‌ی ئە‌نجام داوه له هه‌مان کاتیشدا، ئە‌گه‌ر (چراخان) قه‌ناعه‌تی ئە‌می هینا که پاکه و له‌و تو‌مه‌ته به‌رییه، ئە‌وا نه‌یکوژئ و یارمه‌تی بدات بۆ ئە‌وه‌ی سه‌ری خوئی هه‌لگرت و بۆ مه‌ملکه‌تیکی دیکه بروات، ئیتر خوئی و چاره‌نووسی خوئی. پاشان بیرو کرده‌وه که ئە‌م چوئن ده‌توانیت، به‌ته‌نیا ئە‌م کاره ئە‌نجام بدات. وا چاکه که‌سیکی نه‌ینی پاریز و دلسۆز، له براده‌ره‌کانی ده‌ستنیشان بکاو داوای

به‌شداريکردنی ئەم کاره‌ی لای بکات. هەر به‌دهم سه‌ياره لايخوړينه‌وه سه‌ري هيناو برد کي باشه و ناماده‌يي نه‌وه‌ي تيدايه. بيړي کرده‌وه له خزم و براده‌راني ناوايي که‌سيک ده‌ستنيشان بکات که بو ه‌ردوو حاله‌ته‌که شياو بيت، چونکه له ناو خزمه‌کاني خه‌لک هه‌بوون بو مه‌سه‌له‌ي کوشتنی ژن به‌شداري بکه‌ن، به‌لام بو مه‌سه‌له‌ي نازادکردنی چراخان و گهياندي بو شوينيکي پر له ئەمان، ئەوا پيويستي به‌يه‌کيکي نهيني پاريزو ساحيب قسه هه‌بوو که هه‌تا هه‌تايه ئەم نهينييه ناسکرا نه‌کات و بيباته ژير گل. ئەو جوړه که‌سه‌ش له ناوايييه‌که‌يان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت.

شاسوار پاش نه‌وه‌ي زاني له نيو خه‌لکي گونده‌که‌يان که‌سيان بو نه‌وه ده‌ست نادن، هاته‌وه سه‌ر دوست و براده‌راني ناو شاري. يه‌که به‌يه‌که براده‌ره‌کاني هينايه پيش چاو و له‌هيكرا بيړي چووه سه‌ر (فرياد) ي براده‌ري که نه‌ويش پيشتر مال له باوک و خزمه‌کاني خه‌لکي ناوچه‌ي پشده‌ر بوون. جگه له‌وه‌ش گونده‌که‌يان نزیکي سنووره نه‌گه‌ر بيانه‌ويت، ده‌توان له ريگه‌ي ناسياوه‌کانيان چراخان ناوديو بکه‌ن. شاسوار ئەم بيړوکه‌يه‌ي دوايي، زوو له عه‌قل چه‌قي و نه‌ختي فه‌راموشي به‌دلدا هات. له بيړي خویدا ده‌يگوت: وا باشه که گه‌يشتمه‌وه شار، به‌لای مالي خو‌ماندا نه‌چم و يه‌کسه‌ر بچمه مالي کاک فرياد. له‌وي له‌گه‌ل نه‌و، ته‌گبيري خو‌مان ده‌که‌ين. کاک فرياد هه‌م کورپکي عاقل و دلسوز، هه‌م له‌گه‌ل من وه‌ک برا وايه. پاشان خو من نيازم کوشتنی چراخان نييه، به‌لکو ده‌مه‌وي ريگه‌چاره‌يه‌کي دي بگرمه به‌ر، بويه نه‌گه‌ر ويستماني رزگاري بکه‌ين، ئەوا فرياد باشترين و له‌بارترين که‌سه که ده‌توانيت يارمه‌تيم بدات، چونکه شاره‌زاي شاخ و کيوه‌کاني سه‌ر سنووره و بو کاتي ليقه‌ومان خه‌لک ده‌ناسي و ده‌زاني چي بکه‌ين باشه.

شاسوار له هزري خویدا نه‌ختي که‌وته سه‌ر راسته‌ري و ده‌رکي کرد که ده‌بي چوون ره‌فتار بکات. پاش ليکدانه‌وه‌و حسيب کردنی هه‌موو نه‌گه‌ره‌کان، شاسوار نه‌وه‌نده‌ي زاني، خوږ له ناوابوون نزیک ده‌بيته‌وه و گه‌يشتوته بازگه‌ي قه‌راخ شار و خه‌ريکه ده‌گاته‌وه جي. يه‌کسه‌ر به‌ره‌و مالي (کاک فرياد) روپيشت که له‌يه‌کيک له گه‌ره‌که‌کاني داميني شار بوو. که گه‌يشته به‌ر ده‌رگاي مال‌وه‌يان، له سه‌ياره‌که دابه‌زي و زهنگي ده‌رگاکه‌ي ليذا، پاش که‌ميک ده‌رگا کرايه‌وه بيني (شيرين) ي

خيزاني فرياده

- "فهرموو کاک شاسوار به‌خيريبي، وه‌ره ژووره‌وه".

شاسوار له‌گه‌ل هه‌وال پرسين به‌ره‌و ژووره‌وه هه‌نگاوي نا: "براژن چووني چاکي. مندا له‌کان چوون. ئەدي کاک فرياد له مال له".

شيرين: "تو دانيشه نه‌ختي پشوو بده، ئيستا ده‌گه‌ريته‌وه. بو ئيشيکي سه‌ر پيي، چوته مالي (حه‌مه ره‌شيد)".

شاسوار، له ژووري ميوانان دانيشت و خه‌ريک بوو خو ي له رووي ده‌روونييه‌وه ناماده ده‌کرد، هه‌تا که فرياد گه‌رايه‌وه باسي مه‌سه‌له‌که‌ي له‌گه‌ل بکات و شپه‌زه‌يي پيوه ديار نه‌بي. چونکه ئەمه کيشه‌يه‌کي هه‌ستياره‌و ده‌بي هه‌موو شتيک به هه‌ند وه‌رگيري، جاروبار له بيړي خویدا ده‌يگوت: "ئيش له پياوان ده‌قه‌ومي، ده‌بي پياو عه‌زمي هه‌بي و برياري خو ي بدات، ئەگه‌رنا تووشي نووشستي ده‌بي و له ناو خه‌لک قيمه‌تي ناميني". له‌و ساته‌دا شيرين به به‌ر داخي ناوه‌وه هاته‌وه ژووري و دووباره به‌خيرهاتني کرد و ناوه‌که‌ي دايي. پاش خوارده‌وه‌ي ناوه‌که وتي: "ده‌بي کاکه فريادم وا زوو بگه‌ريته‌وه"

له‌و ئان و ساته‌دا، ده‌نگي ده‌رگاي هه‌وشه هات و شيرين سه‌ري هه‌لبري، له په‌نجه‌ره‌که فريادي بيني و وتي: "ئوه هاته‌وه".

فرياد، هه‌ر له ده‌رگاي هه‌وشه که سه‌ياره‌که‌ي ديتبوو، زانيبووي نه‌و ميوانه شاسواره، بويه له‌به‌ر ده‌رگاي ژووري ميوانان به ده‌نگيکي به‌رز وتي: "ياخوا نه‌و ميوانه به‌خير بيت".

پاش نه‌حوال پرسين فرياد وتي: "ئه‌ري شاسوار، خيره به‌و ئيواره‌يه هاتووي. ده‌بووايه تو له چاوهرواني باوکتدا بيت. حه‌تمه‌ن دياره کاريکي پيويستت به من هه‌يه، وانبيه"

شاسوار: "کاکه فرياد، تو له ناو دلمي، تو هه‌ميشه کابراهيکي ژير و عاقل بوويت. به‌لای کاره‌ساتيک يه‌خه‌ي پيگرتووين و هانام بو تو هيناوه".

فرياد: "فهرموو ئەمرکه، چيم له ده‌ست بيت بو تي ده‌که‌م، قسه بکه".

شاسوار: "بابه ته که هندیک دور و درېزه، هز ده که پاش نان خواردن، به درېژی بوئی باس بکه".

فریاد: "زور باشه، ئادهی (شیرین خان) نانمان بو بینه، کاک شاسوار برسی و هیلاک دیاره".

پاش ئوهی نانیان خوارد و به تهنیا مانه وه، فریاد وتی: "ئی کاک شاسوار، فرموو قسه بکه".

شاسواریش به وردی هه موو مهسه له کهی تیگه یاند و له کوئی قسه کانیدا وتی: "کیشه که بهم جوړیه و ئیستاش تهنه تۆ شک ده بینم دهستی یارمه تیم بو درېژ بکهی و ته گبیریکی باشم بو بکهی".

فریاد، پاش گوئی راگرتن، به ته وای له کیشه که حالی بوو. دهیزانی باوکی شاسوار و خه لکی ئه و دهقرانه لهم جوړه کیشانه، چهند بی ویزدانن و چهند به ناهقی، له سهر حسیی بی دهسه لاتی ژن، کیشه کان یه کلا ده که نه وه، جا ئه گهر ئه و یه کلا کردنه وه یه به کوئی هیئانی مهرگی ژنه که ش بیت. فریاد خوئی که سیکی خوینده وار بوو و سالانیک بوو له شار ده ژیا. ئه و دژی ئه وه بوو ژن له سهر ئه و جوړه شتانه بکوژی، بوئه ههر زوو له شاسواری گه یاند که مهسه لهی کوشتنی خوشکه کهی، له میشکی خوئی دهرکات، چونکه کی ده لئی ئه و شته بوختان و هه لبه سترای نییه. پاشان رووی له شاسوار کرد و وتی: "ئه گهر کچیک، کورپکی خو شبوئی، بو ده بی سزاکه ی مهرگی ئه و کچه بیت! سهره رای ئه وهش من گومانم له نییه تی ئه و دهر ویش نه دیمه هیه و قهت ناچیته عه قلم ئه و خوشکه ی تۆ کاریکی وای کرد بیت. به لئی، من وا ده زانم ئه وه بوختانه و به بی هوکاریش هه لنه به ستراره".

شاسوار وتی: "باشه، ئه دی ته گبیر چی بکهین، خو منیش ئه وهنده چراخانم خو شده وئی و پروام پییه تی، ده زانم کچیک به رهوشته و کاری وای لی ناوه شیته وه، داخوا چ ناهزیک چاوی به جوانی و ئه خلاقی ئه و هه لئایی، بوئه ده یانه وئی تووشی کاره ساتیکی بکهن. تۆ خو ت ده زانی، داب و نه ریتی خه لکی لای ئیمه چونه. هه نوکه، چ له و بریاره ی باوکم بکه م. به رای تۆ ئه گهر جیبه جیبی نه که م، ده توانم ملمانئی ئه و هه موو خیل و عه شیرته بکه م و هیچمان به سهر نیت"

فریاد: "راست ده کهی، ئه گهر وا نیشان نه دهی که تۆ خوشکه کهت کوشتووه و (به نه زه ری ئه وان) شه ره ف و نامووسی خو تانت کرپوه ته وه، ئه و تۆش رووبه رووی گه وره ترین کیشه ده بیت و هه موویان ده بنه دوژمنت. ئه و کاته ئیشه که گه وره ده بیت و چهن دین خه لکی جاهیل و نه فامی عه شیرته کان خوئی تیوه ده گلینئی، بوئه ده بی کاریکی و بکهی که ئه وان قه ناعه تیان بیت که تۆ خوشکه کهت کوشتووه".

شاسوار: "کاکه فریاد، منیش رام له سه دا سه د وهک رای تۆ وایه، ده با پیکه وه ته گبیریکی بکهین. چوئن (چراخان) له دم ئه و حه زیایانه دهر باز بکهین و بو کوئی ره وان بکهین. من به لای خو موه پیم باشه ره وانی ئه و دیوی سنووری بکهین. ئه و دیویش ههر کورده وارییه و به لکه بو خوئی بتوانی له وئی له شوینیک، له دیکه بگیریسته وه و ژیانی خوئی بگوزهرینئی. تۆ ده لئی چی"

فریاد: "ئه گهر تۆ ئه و ریگه چاره یه ت پی باش بیت، منیش پیم باشه. بو ئه مهش، من له ناوچه ی خو مان، خه لک ده ناسم که له ریگه ی قاچاخه وه خه لک ناویدیو ده کهن. من ده توانم له م باره یه وه، هه موو یارمه تییه کهت بده م و کار ئاسانیت بو بکه م".

شاسوار: "ده زور باشه، ئه گهر ئاماده بیت، هز ده که م به یانی، له گه ل رۆژه لاتن، به ره و ئاواپییه که مان به ری که وین. چونکه ده بی سبه ی پیس نیوه رو، کاره که ئه نجام بدهین و بو ئیواره که ی بگه ریتمه وه به غدا. ئه و نه گبه تانه له وئی چاوه ری تی من ده کهن".

فریاد: "په له مه که شاسوار، ده بی هندیک به شینه یی ئه م کاره ئه نجام بدهین، پاشان بو ریگه و بانان، له وانه یه ئه و کچه، پیویستی به زور شت بیت، ده بی بوئی دابین بکهین".

شاسوار: "وهک چی"

فریاد: "وهک ره چا وکردنی جل و بهرگی ئیسلامی که له ویدیو له به ری ده کهن. دوا ی ئه وهش له وانه یه، تا ئه و کاته ی تووشی شوینیکی گونجاو ده بیت، پیویستی به له بهر کردنی جلویهرگی پیوانه هه بیت، چونکه ژنیک به تهنه و به بی پیوا، به جلویهرگی ژنانه وه به ئاسانی گرفتی بو دروست ده بیت، خو تۆش ئه مه ده زانی. ههر له بهر ئه مه، من پیم باشه ئه و کوئه شه روا ل و مرادخانیه ی من ببهین. له وه ده چی زور بو چراخان گه وره نه بیت، دوا ی ئه وهش، پیلاوئیکی ئه دیداسی باشی گه ره که، چونکه

رۆیشتنی ناو شاخ و داخان زحمهته و ئەزیهتی دەدات."

شاسوار: "به راستی، بئی هۆ نییه که من تهگبیری خۆم به تۆ کرد. به خوا ئەوهی تۆ دهیزانی و حسیبی بۆ دهکە، من هەر فکرم پێی ناشکی. دیاره خوا لهگه‌لمانه، ئەگینا نه‌دههاتمه لای تۆ. کاکه فریاد، کهواته خۆت چاکت بیری لێ کردۆتهوه و شته‌کان ناماده بکه، بۆ ئەوهی به‌یانی له‌گه‌ڵ گه‌زنه‌گی خۆر، به‌رهو گوندی بکه‌وینه ری. هه‌ولبده به‌ ئاسانی، شیرین خان قه‌ناعهت پێ بینی که له‌گه‌ڵ مندای و ده‌بێ وابکه‌ی که هه‌ست به‌ هیچ شتی‌ک نه‌کات. هەر چه‌نده‌ ئه‌و ژنیکی عاقل و ریک و کامله، به‌لام ئه‌و نه‌پێنیه ده‌بێ تهنه‌ له‌ نیوان من و تۆدا بیت."

فریاد: "خه‌می ئه‌وه‌ت نه‌بێ، شیرین ئه‌وه‌نده‌ی بروا به‌ من هه‌یه قه‌ت له‌ کار و کرده‌وه‌ی من ناپێچێته‌وه. ئیستا ده‌چمه‌ لای پێی ده‌لیم که ئیمه‌ سه‌فه‌ریکی تایبه‌تمان له‌ پێشه و به‌یانی ده‌بێ زوو به‌ریکه‌وین."

به‌م جو‌ره‌ ته‌گبیری خۆیان کرد و به‌یانی له‌گه‌ڵ خۆره‌لان، سواری ئۆتۆمبیله‌که‌ی شاسوار بوون و به‌رهو ئاواپی که‌وته‌ ری.

ئه‌وان هەر ئه‌و شه‌وه‌ به‌ری ده‌که‌وتن، به‌لام نه‌ده‌کرا چونکه‌ چه‌ند بازگه‌یه‌کی ئه‌من و سه‌ربازی له‌سه‌ر ئه‌و رینگه‌ گشتییه‌ هه‌بوو، هه‌موو رۆژیک له‌ پاش کاتژمێر چواری عه‌سر، هاتوچۆی سه‌یاره‌یان له‌ نیوان شاره‌کاندا قه‌ده‌غه‌ ده‌کرد، به‌ بیانوی ئه‌وه‌ی که پێشمه‌رکه‌ له‌ شاخه‌کان داده‌به‌زن و له‌وانه‌یه‌ رووداو بقه‌ومی و خه‌لک تووشی کاره‌سات ببن، ئه‌گه‌رنا بۆ به‌ جیگه‌یانندی کاریکی وا، شه‌و له‌بارتر بوو.

6

شاسوار و فریاد، له‌ رینگه‌دا زۆر له‌سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌یه‌ قسه‌یان کرد. بیریان له‌ گرتنه‌به‌ری رێوشوینی گونجاو ده‌کرده‌وه، بۆ ئەوه‌ی نه‌خشه‌که‌یان که‌لێنی تێ نه‌که‌وی و سه‌رکه‌وتوو بن. فریاد، پێی باش بوو که گه‌یشتنه‌ ئاواپی، سه‌یاره‌که‌ رانه‌گرێ و ئه‌م له‌ دووری کیلۆمه‌تریک له‌ودیوی گوندی، له‌سه‌ر رینگه‌ گشتییه‌که‌ دابه‌زینی بۆ ئەوه‌ی هیچ که‌سیکی گوندی نه‌بینی و هه‌ست به‌ پیکه‌وه‌ بوونیان نه‌که‌ن. چونکه‌ وا باشتربوو که له‌ سه‌ره‌تا، شاسوار به‌ تهنه‌ لاداته‌ نیو گوندی و بجیت له‌ ماله‌وه‌ چراخان هه‌لگرێ. دواي ئه‌وه‌ له‌ رینگه‌ فریاد هه‌لگرن و ئه‌وسا به‌رهو کۆنه‌ دێیه‌که‌ی

27

باوانی فریاد، به‌ری که‌ون که ده‌که‌وینه‌ بناری شاخیکی به‌رزی سه‌ر سنوور.

کاتیک گه‌یشتنه‌ لیواری گوندی، شاسوار به‌ فریادی وت: "هه‌تا له‌ گوندی رته‌ ده‌بین، سه‌ری خۆت نه‌وی بکه‌ نه‌بادا یه‌کێک بتناسی".

فریاد: "زۆر چاکه". سه‌ری خۆی نه‌وی کرد به‌ شیوه‌یه‌که‌، واته‌زانی ئه‌و ئۆتۆمبیله، جگه‌ له‌ لیخوره‌که‌ی که‌سیکی دیکه‌ی تیدا نییه.

که‌ له‌ گوندی رته‌ بوون و ماوه‌یه‌که‌ دوور که‌وته‌وه، له‌ نزیک کۆمه‌لێک دار و دره‌ختی ده‌م رینگه‌که‌، فریاد دابه‌زی و چوو له‌ سێبه‌ری داره‌کان دانیشته‌. چاوه‌پێی کرد، تا شاسوار ده‌گه‌رێته‌وه‌ ناو گوندی، دواي له‌گه‌ڵ چراخان ده‌گه‌رێنه‌وه.

شاسوار که‌ بۆ گوندی گه‌رایه‌وه، یه‌کسه‌ر له‌ په‌نای دارو باری باخچه‌که‌یان که ده‌که‌وته‌ لیواری دێیه‌که‌، سه‌یاره‌که‌ی راگرت و به‌ بێ له‌ ده‌رگادان، له‌ ده‌رگای هه‌وشه‌ی مالی باوکیدا چوووه‌ ژووری.

کاتیک چراخان چاوی به‌ شاسواری برای که‌وت، یه‌کسه‌ر دلی لێی دا و زانی که لێی قه‌وما. به‌ هه‌ناسه‌ برکی و گه‌رووی پر له‌ گریان، به‌رهو باوه‌شی شاسوار چوو و وتی: "کاکه‌ به‌خێر بییت، له‌ چاوه‌روانیتدا بووم، یاخو به‌خێر بیی".

شاسوار زانی، چراخان تیک شیواوه و باری ده‌روونی ئاسایی نییه، به‌لام زۆر لای سه‌یر بوو که‌ وتی،(له‌ چاوه‌روانیتدا بووم). ده‌ستیکی به‌سه‌ر چراخاند هینا و وتی: "خوشکم خه‌م هه‌لمه‌گره. ئه‌دی کوا باوه‌ژن".

چراخان: "تازه‌ چۆته‌ مالی پوووه‌ فه‌هیم، ئا ئه‌وه‌ هاته‌وه".

شاسوار ئاویری دایه‌وه‌ بینی ئامینه‌ی باوه‌ژنی، له‌ ده‌رگای هه‌وشه‌وه‌ به‌رهو ئه‌وان دیت، وتی: "باوه‌ژن چۆنی چاکی منداڵ چۆن".

باوه‌ژن: "وه‌للا باشین، ئه‌دی ئه‌وه‌ خیره‌ نه‌چووینه‌ پیشوازی باوکت. له‌وانه‌ ئه‌مرۆ سه‌به‌ی بێته‌وه".

شاسوار: "هەر ئه‌مرۆ به‌رهو به‌غدا به‌ری ده‌که‌وم، به‌لام ئیستا شلیتر زۆر نه‌خۆشه‌، ده‌بێ ئه‌م شه‌و چراخان، له‌گه‌ڵ خۆم ببه‌م، تا ئاگای له‌ منداڵه‌کان بیت".

باوه‌ژن: "چراخان! چۆن له‌گه‌ڵ خۆتی ده‌به‌ی، ئه‌دی ئه‌گه‌ر باوکت بێته‌وه، کی

28

خزمه تی میوانان بکات".

شاسوار: "که له به غدا گه راینه وه، ئه ویش له گه ل خومان دینینه وه، خه می ئه وهت نه بیت، چراخان یه لالا، به په له خوت کۆبکه وه تا برۆین".

چراخان دهیزانی، مه سه له ئه وه نییه شاسوار کاری ماله وهی به م هه بی، به لکو ئه وه دهقاوده ق، ئه وه قه ده ره یه که خوی چاوه پیتی ده کرد. چوه ژووری و بی تاقهت و هیز لیبری او، نهیده زانی ده بی چی بکات و خوی بۆ چی ئاماده بکات. به لام که هاته وه بیر، شاسوار دهستی به زه بی به سه ریدا هیناوه، نهختی ئارام بۆوه، له ژوره که هاته ده ری و وتی: "کاکه من حازرم فه رموو با برۆین".

شاسوار: "زۆر چاکه، باوه ژن جارێ خواحافیز".

سواربوون و ئۆتۆمبیله که له شوینی خوی جوولا. پاش رویشتنی چهند سه د مه تریک، چراخان زانی، سه یاره که یان رووی له ریگه که ی به ره و شار نییه، به لکو رووی له ریگه ی ده قه ره کانی سه ر سنوره. دلای لیتی دا و رهنگی تیک چوو و به شاسواری وت: "کاکه شاسوار، ئه و ریگه یه بۆ شار ناچی، ده لیتی بۆ شوینیکی تر ده چین".

شاسوار: "به لای چراخان، ناگه ریینه وه شار. ئیستا دۆستیکم له سه ر ری، له لای ئه و دارانه ی وا دیارن، چاوه ریمان ده کات، له وی ئه ویش هه لده گرین و ده ریۆین هه تا خوا هه قمان ده کات".

چراخان: "تۆ ناگه م کاکه، ئه و قسانه یانی چی. دلَم خه ته ره ده کات. ده لیتی ته گبیرتان لیم کردوه".

شاسوار: "بۆ، تۆ چت به خۆ شک دێ".

له گه ل ئه و قسانه، سه یاره که ی هیواش لیده خوری هه تا به ره له وه ی بگه نه لای فریاد، لیک حالیبوونیک له گه ل یه کدی بکه ن.

چراخان: "به لای کاکه، کیشه یه که له گۆریدا یه، ئه گه ره به دوا ی ئه وه دا هاتووی، ده توانم راستییه که ت پێ بلیم و دوا ی ئه وه ش تۆ برای منی و خوت و خوا ی خوت".

شاسوار: "باشه ئه وه کاکه فریادی هاوریمه، شه رمی لای مه که، ئه ویش وه ک من

تۆی خۆشده وی و له ریگا هه موو شتی باس ده که یین". له گه ل ئه و قسانه دا سه یاره که گه یشته ریکی فریاد، شاسوار وتی: "چراخان تۆ برۆ دواوه با کاک فریاد له پێشه وه سوار بی".

چراخان له سه یاره که دابه زی و زۆر به ریژ و حورمه ته وه چاک و چۆنی له گه ل فریاد کرد و هه والی منداله کانی پرسی. فریادیش به روویکی خۆش، له هه والی پرسی و زیاتر له جارن به زه بی و ره حمی بۆ چراخان جوولا و به رامبه ره به باوکی و ئه مسالی ئه ویش، رقی ئه ستورتر بوو.

پاش ئه وه ی که وتنه ری، ماوه یه ک بی ده نگ بوون. هه رسێکیان له چاوه پیتی ئه وه دا بوون یه کێکیان ئه و بیده نگیه بشکینی و هه تا کاتیان له به ره ده سته له ره گوریشه ی کیشه که بگه ن. که فریاد زانی که کردنه وه ی ئه و بابه ته بۆ ئه وان شتیکی زۆر سه خته بۆیه هه ر خوی هه لیدایی و وتی: "له وه ده چی ئیوه له ریگه دا هه ندی قسه تان کردبی، من پیم باشه کاک شاسوار تۆ باسی کیشه که و هه لویستی باوکتی بۆ بکه ی، دوا ی ئه وه من زۆر گه ره کمه گوێ له چراخان بگرین بزانی ئه و ده لای چی!"

شاسوار، ده رگای خسته نه رووی کیشه که ی بۆ ئاوه لای بوو و ده سته به قسه کرد و وتی: "چراخان، ئه وه ی راستی بی، من دوینی له به غدا وه هاتوومه ته وه، باوکم ئیستا له گه ل ده رویش نه دیم، له وی، چاوه پیتی گه رانه وه ی من ده که ن، به لام چ گه رانه وه یه که! ده بی مژده ی مه رگی تۆیان، به خه لات بۆ به م. باوکم قه ناعه تی ته واوی به قسه کانی نه دیم هیناوه که گوایه، چهند شه ویک به ره له ئیستا، تۆی له گه ل پیاویکی بیگانه دیوه و خه ریکی به زمی خوتان بوونه. له سه ره ئه وه باوکم که له ماوه ی سه فه ره که ی خویدا ئیوه ی ئه مانه تی ئه و داوه و تۆش ئه و قه باحه ته ت کردوه، بانگی منی کرد و ئه و شته ی پیراگه یان دووم. ئیستا که ش که من هاتوومه ته وه، به فه رمایشی باوکمه. ده بی له سه ره ئه و ره فقاره ت، سه زای کوشتن له سه ره جیبه جی بکه م و به خۆم و نیشانه ی خوینی تۆوه بگه ریمه وه ئه وی. ئه وساکه باوکم به و مه رجه ده گه ریته وه ئاوا یی. ئاخه له کاتی رووداویکی وادا و بریار و فه رمانی باوکم من ده توانم چی بکه م. من و کاکه فریاد، ئه م شه و زۆرمان قسه له سه ره ئه و کیشه یه کردوه. ئیمه هه ردوو کمان گومانمان له قسه کانی نه دیم هه یه، بۆیه بریارمان دا، ئه گه ره ئه وه ی نه دیم ده لای

بوختان بى، ئەوا ئىمە نەك ھەر ناتكوژين، بەلكو يارمەتیشت دەدەين بۆ ئەوھى سەرى خۆت ھەلگىرى و لەو مەملەكەتە برۆى. (بە دەنگىكى تىكەل بە گریانەوھ) تىگەيشتى خوشكى بەرپىزم. ھەرموو تۆش قسەھى خۆت بکە، ئىمەش گویت لى دەگرين".

چراخان: "كاكە شاسوار، كاكە فریاد، بروا بکەن ئەوھى دەبلىم راستە. من لە گۆل پاكترم و كەسەش ھەددى نىيە دەستم بۆ بەرئ و پىم رابویرئ. من ئەوھ چەند سالە لە مالىك دەژىم تەنیا لە دۆزەخ دەچیت. ئەوھندە خەفەتبارم، زۆرچاران ھەزم کردوھ، ژيانم كۆتايى پى بىت، بۆیە ھىچ سووم لە خۆم نىيە ئەگەر ھەر ئىستا بمكوژن. بە خوا ھىچ زەرەرم نىيە، بەلام با راستى مەسەلەكەتان بۆ باس بکەم كە گەرانەوھش، سەبىرىكى نىچوچەوانى نەدیم بکەن، لەوانەھى ئەسەوارى ھەر مابى. ئەوھى راستى بىت، چوار رۆژ بەر لە ئىستا، دنیا وەختى پاش عەسر بوو، من خەرىكى ئاودان و بزار کردنى باخچەكەمان بووم و خاكەناسم لە دەستدا بوو. لە پرىكا بىنیم نەدیم، وا خەرىكە دەگاتە لام. منیش پىم وت:(مامە نەدیم خىرە ھاتوویتە ئىرە. دەلىتى نىيەتى شتى خراپت ھەيە). ئەو ھەر نەگەرپاھوھ و پرىداھى قۆلم، منیش خۆم لە دەستى دەرباز کرد و پىموت:(دىارە دەتەوئى ئابرووم ببەي!)، خاكەناسەكەم بەرز کردوھ و بە ھەموو تاقەتى خۆم، بە پشتى دەمەكەھى خىواندەم نىچوچەوانى. ھەر لىم دا و يەكسەر گىژ و وىژ بوو و بەربووھە ناو جوگە ئاوەكە و لە ھۆش خۆى چوو. منیش بە مشەوھشى گەرپاھوھ مالموھ و نەموپرا بەسەر خۆمى بىنم. كاكە شاسوار! كە ئەمرو چاوم پىت كەوت پىنم گوت چاوەرپىم دەکردى، مەبەستم ئەوھ بوو. من چاك دەمزانى كە نەدیم لە دەروون پىسى و شەرمەزارى ئەو كەردەوھى خۆى، دەچىتە بن پىلى باوكم ئەو پىرپاھى پى دەدات. كاك فریاد تۆش، لە براھەك زىاترى، كىشەكە بەو جوړە بوو، بەلام بە ھەر حال ئەگەر قەناعەتتان بە قسەكەم ھەيە، من زۆر مەمنوونتان دەبم كە رىگەھى ولاتى غەربىانم پى نىشان دەدن و لەو ژيانە دۆزەخاويەھى ئىرە رىزگارم بکەن، ئەگەر برواش بە قسەكانم ناكەن، ئىوھش پىاوى عەشیرەتن و ھەرمانى باوكتان جىبەجى بکەن!"

شاسوار سەھارەكەھى داھە لارى و لە شوپىنكى گونجاودا راپگرت، ھەر سىكىيان

دابەزىن. شاسوار دەستى لە مى چراخان کرد و وتى: "خوشكى خۆم، ئەگەر كارىكى لەو جوړەشت كەردبىت، من دەستم ناچىتە خويىنى تو! برواى تەواوم ھەيە كە پاكيزهئى تو شتىكى حاشا ھەلنەگرە، بەلام چ لە عورف و عادەت و خويىنرپىزى خىل و عەشیرەت بکەم. بە خوا، ھەموو ئەو ژنانەھى بەو توومەتانە لە ناو دەبرىن، ئاوا پاك و بىگەردن، ھەر لىشيان ناپرسن، داخوا رووداوەكەيان چۆنە، كاتى كە لەو شاخ و داخاھە ھەنجن ھەنجنیان دەكەن. كاكە فریاد، سەبىر لەوھداھە! كوردهوارى شوپشيش دەكا و ھەر بەرەو دواوھ دەگەرپىتەوھ. ئىستا ئىمە كەسمان، خاوەنى خۆمان نىن وەكو كەسايەتى خۆمان، بەلكو خاوەنى ئىمە، خىل و عەشیرەتە كوئەنەخواز و مىشك بۆگەنەكانە و ھەر چىيەكەيان بوئى، بە ناوى پاراستنى داب و نەرىتى باوك و باپىران، پىمان دەكەن. ئىمەش ھەر چەند بروامان پى نەبىت، بى دەستى خۆمان دەبىنە جىبەجىكەرى ئەو كۆلتوورەھى كە غەرقى خويىن و ناشرىنى و كارى نامرؤفانەھى".

فریاد، قسەكانى شاسوارى پى دروست و ھەق بوون، ئەویش درىژەھى داھى و وتى: "كاكە شاسوار، بە كورتى، لە كۆمەلى كوردهوارى ئىمەدا، بە تايبەتى لە ناوچە دوورە شارەكاندا، تو ھەرچەندە ھەلگىرى بىروباوھرى چەوت و پىر لە توند و تىژى و بۆگەناوى بىت، ئەوھندە كەسپىت رىزى لى دەگىرئ و ھسپىت بۆ دەكەن. بەداخوھ، ئىستا ئەگەر تۆزقائىك عەدالەت ھەبوواھە، دەبوو لە بەردەم ھەموو خەلكانى خىل و عەشیرەت، نەدیم بەرد باران بكراھە و چراخانیش رىزى لى گىراباھە. بەلام وەك خۆت وتت، ئىمە دوا جار ھەر جىبەجىكەرى ھەرمايشتى ئەو كۆلتوورە بۆگەنەھىن و ھىچمان لە دەست ناھە".

سواری سەھارەكەھىان بوونەوھ و كەوتنەوھ رى. فریاد، رووى لە چراخان کرد و وتى: "خوشكى خۆم، تو چاك بارودۆخەكە دەبىنى. من و شاسوار تەگبىرمان واھە ئەم شەو، لەگەل ناسىاويكى ئىمە، دەچىنە لای قاچاخچيان و لەگەل كاروانى ئەوان، بەرەو كوردستانى ئەودىو سەرى خۆت ھەلگرە، من ئومىدەوارم كە دواپوژىكى خۆشت ھەبى، چونكە پاكى و بىگەردى تو و ئەو غىرەتەھى لە چاوانتا بەدى دەكرئ، من بروام واھە لە بارتدا ھەيە لە ھەر جىگە و ھەر مەملەكەتەك بىت، جىگەھى

شایسته‌ی خۆت دهگری و زۆر له ئیستا، سه‌ریه‌رزتر ده‌ژیت. بۆ ئەو سه‌فه‌ره‌ش هه‌ندی جلوبه‌رگ و پێلاو و ورده شتمان هیناوه که ئیمه وا ده‌زانین له‌ودیدو پێویست پێیان ده‌بێ. تۆ ده‌بێ له‌ رینگه‌ ئه‌گه‌ر پێویست بوو جلی پیاوان بپوشی و به‌ ئه‌دیداسی توند و تۆله‌وه‌ وه‌ک پال‌ه‌وان ئازا و به‌جه‌رگ بیت".

ورده ورده له‌ گوندی نزیک بوونه‌وه، فریاد رووی له‌ شاسوار کرد و وتی: "وا چاکه ئیوه هه‌ر له‌ ناو ئۆتۆمبیله‌که‌دا بن تا ده‌چم سو‌راخی (عه‌زیز) ده‌که‌م که ناسیاو و جینگه‌ی بروای ئیمه‌یه که ئه‌ومان دۆزیه‌وه‌ ده‌توانین به‌ نه‌ینی، چراخان ته‌سلیم به‌و بکه‌ین و ئیمه‌ش تا که‌سی ناسیاو نه‌یبینیوین، ده‌بێ بگه‌رپینه‌وه، چونکه کاره‌که‌ی ئیمه زۆر هه‌ستیاره‌ نابێ که‌سیک گومانی هیچ شتیکمان لێ بکات، وانیه‌ شاسوار" شاسوار: "قه‌سکانت زۆر جوانه و چۆنت پێ باشه‌ واکه، تۆ خۆت شاره‌زاتری".

له‌ لای په‌ری گونده‌که‌ رایانگرت، فریاد دابه‌زی و به‌ره‌و گوندی که‌وته‌ ری. شاسوار و چراخان، به‌بێ ده‌نگی، هه‌ر له‌ ناو سه‌یاره‌که‌ ماوه‌یه‌ک تیکه‌رامان. پاشان شاسوار وتی: "ئه‌گه‌ر نه‌مرم، ده‌بێ ئەو درکه‌ له‌ ژیر پێی نه‌دیم ده‌رده‌هینم. (پارچه‌ قوماشیکه‌ی له‌ چه‌که‌مه‌جیه‌ی سه‌یاره‌که‌ ده‌ره‌ینا) ئیستاش چراخان، نه‌ختیک ده‌ستی خۆت بریندار بکه‌ و خۆینه‌که‌ی بنکینه‌ سه‌ر ئەو قوماشه‌. ده‌زانم که ده‌گه‌رپیمه‌وه‌ لای باوکم، سویند و ته‌لاقم پێ ده‌خوا که‌ فه‌رمانه‌که‌یم جیبه‌جێ کردوه، ئەو خۆینه‌ش هی جه‌سته‌ی تویه، بۆ ئەوه‌ی هیچ گومان نه‌کات، پیم باشه‌ به‌ خۆینی خۆت ته‌ری بکه‌ی".

چراخان په‌رۆکه‌که‌ی وه‌رگرت و به‌ ده‌رزیه‌یه‌ک په‌نجه‌ی خۆی بریندار کرد و ماوه‌ی چه‌ند چرکه‌ساتیکدا، په‌رۆکه‌که‌ی به‌ خۆینه‌وه‌ دایه‌وه‌ ده‌ستی شاسوار.

پاش ئەوه‌ شاسوار بریک پاره‌ی له‌گه‌ڵ خۆی هینابوو، هه‌مووی له‌ ده‌ستی کرد و وتی: "خوشکم خوا که‌ریمه‌ رۆژی له‌ رۆژان، هه‌ر به‌ یه‌ک شاد ده‌بینه‌وه، ئیستاش هیچ چاره‌یه‌کمان نییه‌ و ئەوه‌ قه‌ده‌رمانه‌".

شاسوار بینی و فریاد، له‌گه‌ڵ پیاویکی دیکه‌ به‌ره‌و ئەوان دین و به‌ هه‌ر دوو ده‌ست قسه‌ی بۆ ده‌کات. کاتیک گه‌یشتنه‌ لای ئەوان، چه‌ند هه‌نگاوێک ماوو، فریاد بۆ لای سه‌یاره‌که‌ هات و کابراش له‌ شوینی خۆی وه‌ستا. فریاد هاته‌ لای شاسوار و

به‌ هیمنی پێی وت: "کاکه‌ شاسوار، ئەوه‌ (کاکه‌ عه‌زیز)ه‌ و مائی لێره‌یه، قسه‌م له‌گه‌ڵی کردوه. ئەو له‌ جینگه‌ی ئیمه‌ کاره‌که‌ راده‌په‌رپینی و هیچ دلێشت به‌ چراخانه‌وه‌ نه‌بێ. ئیستا له‌گه‌ڵمان سوار ده‌بیت، ئەو و چراخان ده‌گه‌یه‌نینه‌ مائی و ئیمه‌ش ده‌گه‌رپینه‌وه. چراخان تۆش ده‌بێ ئازا و چاوکراوه‌ بیت. له‌مه‌ودوا چاره‌نووست له‌ ده‌ست خۆته. من له‌ ماله‌وه‌ بیری ئەوه‌م کرده‌وه‌ که‌ تۆ له‌ سه‌فه‌ره‌ ناواده‌یه، زۆر پێویستت به‌ پاره‌ ده‌بیت، بۆیه‌ ئەو بره‌ پاره‌یه‌ له‌ برای خۆت وه‌رگره‌ و دوعای خیرت بۆ ده‌که‌ین".

فریاد پاره‌که‌ی دایه‌ ده‌ست چراخان و شاسواریش به‌ خۆشحالییه‌وه‌ وتی: "چراخان ده‌بیت زۆر ئاگاداری خۆت بیت، هه‌ندێ جار پاره‌ ده‌بیته‌ به‌ لای سه‌ر، ده‌بێ که‌س هه‌ست نه‌کا تۆ پاره‌ت لایه‌".

فریاد بانگی کاک (عه‌زیز)ی کرد و هه‌ر چواریان به‌ره‌و مائی ئەو چوون. مائی کاک (عه‌زیز) له‌ده‌م چۆمه‌که‌ی ته‌نیش گوندی بوو. که‌ ده‌چوووته‌ ده‌ورو به‌ری ماییان، له‌ باقی ماله‌کانی دیکه‌ بزر ده‌بووی. که‌ هه‌موویان چوونه‌ ژووره‌وه، فریاد، جانتایه‌ بچووکه‌که‌ی، له‌گه‌ڵ خۆی هینابوو خوارێ که‌ هه‌موو پێداویستییه‌کانی چراخانی تیدا ئاخنیبوو و هه‌موویان چوونه‌ ژووریک که‌ سه‌رتاپای ئەرزه‌که‌ی، فه‌رشی نه‌خشدارێ ئیرانی لێ راخرابوو.

فریاد، دووباره‌ به‌ شاسوار و چراخانی وت: "کاک (عه‌زیز) خزمیکه‌ی زۆر باشه‌ و ئیمه‌ بۆ چه‌ندین کاری نه‌ینی، چه‌ند ساڵه‌ روومان له‌و کردوو، چراخانی ئیستا له‌ ئەمانه‌تی ئەودایه‌. ئەویش هه‌ندیک له‌ مه‌سه‌له‌که‌ حالییه‌ و ئینشه‌للا به‌ سه‌لامه‌تی له‌گه‌ڵ یه‌کیکی خۆی په‌وانه‌ی ئەودوی ده‌کات، ئەوان له‌ گونده‌کانی ئەودویش، دۆست و ناسیاویان هه‌یه، له‌وانه‌ هه‌ر په‌وانی لای ئەوانی بکات".

له‌و ده‌مه‌ (بیرۆزی) هاوسه‌ری کاک عه‌زیز هات به‌خیر هاتنی کردن و ئاوی خوارده‌وه‌ی بۆ هینان. عه‌زیزیش پێی باش بوو جه‌ماعه‌ت دلنیا بکاته‌وه، وتی: "کاک شاسوار، کاک فریاد، ئیوه‌ خه‌متان نه‌بێ، ئیستا ئیمه‌ که‌سوکاری ئەو که‌چه‌ین و وه‌ک خوشکی خۆمان حسێبی بۆ ده‌که‌ین. ئیمه‌ بۆ به‌جیه‌ینانی هه‌ر کاروباریکی مائی کاک فریاد، له‌سه‌ر پێیان وه‌ستاوین. من هه‌قم به‌ سه‌ر کیشه‌که‌ی ئیوه‌ نییه، هه‌ر

ئەوئەندەم لەسەرە، بەبەئی لێپێچینەو، ئەو کارەتان بۆ جێبەجێ بکەم. دواى ئەوئەش ئیو و دانین کە من ئەو شتەم هەر نەبێستوو. چونکە ئەو نەهێنێهکی گەرەبە و بۆ ئێمەمانان باش نییە بە دووی سەرۆسۆراخ و بنەوانی هیچ مەسەلەیهکدا بچین. ئێستاش ئیو ئەگەر دەگەرێنەو، هەتا زوو بڕۆن، چونکە پێگەیهکی دوورتان لە پێشەو ناتانەوئێ کەسێکی ناسیاو بتانبینی. منیش خەمتان نەبێ پەنا بەخوا پاش ئەوئە ئەمانەتەکە گەیشتە شوینی خۆی، ئەوسا خەبەر بۆ کاک فریاد دەنێرم. من پێم باشە نەهێنێهکمان لە بەیندا هەبێ کاک فریاد، چونکە ناکرێ ناوی چراخان بێن. من پێم چاکە وەختیک خەبەرت گەیشتێ و بە ناوی من وتیان: تریهکە پێ گەیشتوو، مانای وایە کارەکە وەک خۆی ئەنجام دراو. ئیو ئەمەتان پێ چۆنە"

فریاد: "بەراستی تەگبیرێکی چاکە کەواتە شاسوار با ئێمە بڕۆین". هەر دووکیان خواحافیزیان لە چراخان کرد و شاسواریش، بە چاوی پر لە گریانەو، دەستی بەسەر چراخاندا هێنا و ماچی کرد وتی: "ئێشەللا زوو یەکتەر دەبینینەو، جارێ خواحافیز". لە مائێ هاتنە دەر و بەرەو سەیارەکیان چوون، یەکسەر سواربوون مائناواییان لە عەزیز کرد و کەوتنە پێی گەرەبەو.

۷

کە شاسوار و فریاد، خوا حافیزیان کرد و گەرەبەو، عەزیز هاتەو مائێ و بە پیرۆزی وت: "لە لای کەس باسی ئەو کچە مەکە، چەند سەعاتیک لێرە دەبێ، وا چاکە خەلکی گوندی نەببین، چونکە ساغ و سەلامەتی ئەو، بە ئێمە سپێردراو. هەتا پێت دەکرێ قسەى خۆشى لەگەڵ بکە و لەو دەچێ دلی زۆر تەنگ بێ و خەفەتبار دیار. قسەى وای لەگەڵ بکە، بەلکە نەختی دلی بکرێتەو. ئەم شەو، خوا پشٹیوان بێ، لەگەڵ کاک (دەرباز)ی خۆمان ئاواى ئەو دیوی دەکەین، ئیتر خۆی و چارەنووسی خۆی".

(پیرۆز) چوو لە لای چراخان و بەروویکی خۆش و دەم بە خەندەو پێی وت: "هەستە کچم بڕۆ سەر ئاو و دەم و چاوت بشۆ، بەلکە ئیستراحت بکە. دەزانم هیلاک و ماندوو دیاری، منیش خەریکی چێشت لێنان دەبم، وا خەریکە دەبیتە نیوهرۆ، دەزانم هەنووکە تۆش، زۆر برسیت بوو".

چراخان: "زۆر چاکە، ئەگەر سەرئاوێکەم نیشان بەدە".

پیرۆز، پێنمایى بۆ سەر ئاوەکە کرد و خۆشى گەراییهوه لای ئیش و کار و چێشت لێنان.

پاش ئەوئە نانیان خوارد، پیرۆز دەیویست، هەندیک لە خەمەکانی میوانەکەى کەم بکاتەو، چونکە تیبینی ئەوئە دەکرد کە ئەو کچە سەرەرای ئەوئە جوان و ئاکار رێکە، لە عەقل و قسە کردنیش تیر و کاملە. بەلام بیری کردەو کە وا باشتەر، هەندیک بە تەنها جێی بێلێ، چونکە رەنگە کچە وای پێخۆش بێ کە هەندیک راکشی و بێر لە چارەنووسی خۆی بکاتەو. هەر بۆیە بە چراخانى وت: "هەتا من دەچم قاپ و قاچاغەکان دەشۆم، تۆ لێرە پالکەو و نەختی ئیستراحت بکە، دواى دەگەرێمەو لە لای خوشکی خۆم".

چراخانیش، لەگەڵ ئەوئە خەمگین و تاسەبار بوو، حەزی دەکرد هەندیک جەستەى بەسەیتەو و لێی رابکشی.

ماوئەیهکی باش، لە ژووری مائەو بە تەنیا بوو، بیری لە سەفەری ئەمشەوئە دەکردهو. ئاخۆ دەبێ چارەنووسی بە چ بگات. لە لایەک ترس و نێگەرانی، جەستە و هزریان دادەدۆشى. ئاخەر ئەم کچێکی جوان و بەرچاوه، ئەو دنیايش پراوپری پیاوی لە چەشنی گورگە و کەسێکیشی نییە، بیپاریزی. دەبێ لە دوارۆژدا، چی بەسەر بێت. چراخان، برۆای بە خۆی هەبوو کە ئەگەر تووشی کەس و خێزانێکی میهرەبان بێت، دەتوانی لە ماوئەیهکی کورتدا، بە هۆی رەفتاری جوان و کابانباشی و ژیرییهکەى، سەرنجیان بۆ خۆی راکیشی و ریزی لێ بگرن. دەیزانی تاكو ئیستا، لە کۆشى خێزان و عەشیرەتیک دەژیا کە نرخ و بەهای ئەمیان پێ نەدەزانی. ئەوئەندەى برۆا بە خۆ هەبوو کە ئەگەر لە خێزانێکی کراوه و رۆشنبیر پەرورده بکراپایە و لە خویندن دەریان نەهێنایە، دوارۆژێکی زۆر پێشنگداری دەبوو. ئەم، لە هەموو خەلکی گوندەکیان زیاتر فکری بەسەر کێشەکاندا دەشکا، تەنانەت دوو سێ مامۆستای ژن، لە گوندەکیان هەبوون، حەزیان دەکرد لە پاش دەوام هەمیشە لای چراخان پۆژ ئاوا بکەن. کاتیک لە خویندن دەریان هێنا، تازە لە قوناغی سێی ناوئەندى بوو. مامۆستاکانی هەموویان هاتنە لای باوکی و لێی پارانەو کە دەری نەهێنی، چونکە

له هەر هه‌موو قوتابییانی گونده‌که‌یان، به کور و کچه‌کانه‌وه زیره‌کتر بوو. مامۆستا‌کانی پێیان وابوو ئه‌و کچه له‌دوا رۆژدا پروانامه‌یه‌کی به‌رز به‌دهست دێنێ، چونکه هه‌موو نمره‌کانی له سه‌رووی نه‌وه‌د بوون. سه‌ره‌رای دهرس و وانه‌کانی، کتێبی دیکه‌شی ده‌خوینده‌وه. به‌لام چی بکات که باوکی بۆ خزمه‌تکردنی مال و منداله‌که‌ی ئه‌و غه‌دره‌ی لێ کرد، وه‌ک چۆن له باقی کچه‌کانی دیکه‌ی گوندیش ده‌کرا. گرفتێ چراخان له‌وه‌دا بوو که ئه‌م زوو دایکی مرد و بووه‌ کۆیله‌ی به‌ر ده‌ستی باوه‌ژنیکێ دل‌ره‌ق و بێ‌ویژدان. باوه‌ژنیکێ نه‌زان که رقی له جوانیه‌که‌ی چراخانیش ده‌بووه.

کاتیک که پیرۆز گه‌راپه‌وه لای چراخان، پاش عه‌سریکی دره‌نگ بوو، به چراخانی وت: "خوشکی به‌رێز، ده‌بێ لێم ببووری، هه‌ندیک له ژنه‌کانی ئاواپی، هاتبوونه لام، منیش بۆ ئه‌وه‌ی تۆ نه‌بین، مه‌جلیسه‌که‌م خسته به‌ر ده‌رگای سه‌وه‌که‌ه. خۆشت ده‌زانی که ژن که‌وتنه ناو قسان، به ئاسانی لێی نایه‌نه ده‌ره‌وه. چونکه هه‌ر یه‌کێک کۆمه‌لێک قسه‌ی له زگه و هه‌ز ده‌کات یه‌کێکی چنگ که‌وێ، تا بۆی هه‌ل‌پێژێ، بۆیه داوای لێبووردن ده‌که‌م که نه‌متوانی، زوو بێمه‌وه لات و هه‌ندیک خه‌می ئه‌و دنیا‌یه به با که‌ین. ئه‌رێ ناوت (چراخان)ه وانیهه"

چراخان: "به‌لێ".

پیرۆز: "ئای که ناوێکی خۆشت هه‌یه، هه‌ر له جوانیه‌که‌ی خۆت ده‌وه‌شێته‌وه. چراخان، ئێمه زۆر شتی وامان دیوه، چه‌ندین جار ئه‌وها، ژنی به‌ته‌نها لێره، بۆ ئه‌و جووره سه‌فه‌رانه ماونه‌ته‌وه. تۆش هه‌یچ خه‌مت نه‌بێ، ئینشه‌للا خوا به جوانی و به‌مرازی خۆت له‌گه‌لت ده‌کات. هه‌یچ دل له دل مه‌ده، چی خوا بکا هه‌ر ئه‌وه باشه".

چراخان، هه‌ندیک قسه‌کانی پیرۆزی پێ خۆش بوو، به‌لام گرفته‌کانی ئه‌م، یه‌ک و دوو نه‌بوون. ئاخه‌ر ئه‌م له ناو باوه‌شی نزیکترین که‌سوکاری خۆی، ده‌ره‌په‌رینه‌راوه. فه‌رمانی مردنی، له نزیکترین که‌سی خۆی، به‌سه‌ردا دراوه که باوکیه‌تی. باوکیک، له‌جیاتێ ئه‌وه‌ی نازی بکێشی و له‌و ته‌مه‌نه ئاگاداری بێ و پێ نیشاندهری بێت که‌چی ئه‌و، هۆکاری سه‌ره‌کییه، بۆ دروستکردنی ئه‌و دۆخه‌ی که ژیا‌نی له به‌ر چاو ئه‌مدا ره‌ش کردووه. باوکیک، به قسه‌ی کابرایه‌کی دوو رووی جاهیل، جه‌ساره‌تی

ئه‌وه بکات که بریاری کۆتایی هینانی رۆحی کچه‌که‌ی بدات که به‌شێکه له خۆی. چراخان، پاش ئه‌و هه‌لوه‌سته و له خه‌یال راجوونه، وتی: راست ده‌که‌ی پیرۆزخان، ئیوه که ده‌ستی لێقه‌وماوان ده‌گرن و یارمه‌تیان ده‌دن، ئینشه‌للا خودا له هه‌موو به‌لایه‌ک ده‌تانپاریژێ. منیش، وا سه‌ری خۆم هه‌لگرتووه، بزانی خوا چی له چاره‌نووسمان نووسیوه. له دلی خۆشیدا وتی: هه‌ر چی بێ، له‌وه‌ی هه‌یه، خراپتر نابێ!

له‌و کاته‌دا عه‌زیز هاته‌وه مالی و هه‌ر له سه‌ر پێیان چاک و خۆشی له‌گه‌ل چراخان کرد و پاشان وتی: "چراخان، ئه‌و که‌سه‌م بینی که به‌نیازم، تۆی له‌گه‌لدا ره‌وان بکه‌م. ئه‌و که‌سه‌ خزمی خۆمانه و له‌ودیویش، له زۆربه‌ی گونده‌کان خه‌لک ده‌ناسێ. قه‌ولمان وایه بته‌بته مالی یه‌کێک له خزمه‌ نزیکه‌کانی خۆی، له‌ویش بۆ گوندیکێ پر له ئه‌مان و دوور له سنوورت ببه‌ن. چونکه گونده‌کانی سه‌ر سنوور، له وه‌ته‌ی شه‌ری هه‌ر دوو ده‌وله‌ت ده‌ستی پیکردووه، ئاسایشی تیدا نه‌ماوه. زۆر جار، پاسدار دین و ده‌یانپشکن، بۆیه به‌باشی نازانین بچیته شوینیک، له گه‌روگرفت نزیک بیت و بکه‌وێته ده‌ستی ده‌سه‌لاتدارانی پاسدار، به‌لام گونده‌کانی قوولایی ئێران، زۆر ئارامن و له‌وێ که‌س به‌که‌س نییه".

چراخان: "زۆر مه‌نوونی برای خۆم ده‌بم، هه‌ر کاتیک پیت باشه بۆ سه‌فه‌ره‌که، ئه‌من حازرم".

عه‌زیز: "ئێوارێ تیر نان بخۆ، چونکه زیاتر له‌هوت سه‌عات به‌سواری هه‌یستر، به‌رپۆه ده‌بن. له‌وانه‌یه، زۆر هه‌یلاک بیت و شه‌وی پاییزی کویستانیش سارده، ده‌بێ ئاگاداری خۆت بیت".

سه‌عات (9)ی شه‌و، ده‌نگه‌ ده‌نگی قاچاخچییه‌کان، له‌به‌ر ده‌رگای مالی عه‌زیز ده‌هات. عه‌زیز به‌چراخانی راگه‌یاندا که جه‌نتاکه‌ی هه‌لگری و به‌رێ که‌وێ. چراخانیش، گورج هه‌لسایه سه‌ر پێ و جانتاکه‌ی هه‌لگرت و ئه‌دیداسه‌که‌ی کرده‌ پێی. بابووجه‌کانیشی له جانتاکه‌یدا هه‌لگرت. که چوونه ده‌ره‌وه بینی، هه‌یستریک له به‌ر ده‌رگا وه‌ستاوه و جله‌وه‌که‌ی له ده‌ست پیاوێکی چوست و گورجداپه.

عەزیز بە کابرای وت: "کاک (دەرباز)، ئەو چەراخانە و دەبێ وەک گلپنەیی چاوانت بپارێزی".

دەرباز: "سەر هەر دوو چاوەکانم کاکە عەزیز، خەمت نەبێ، ئینشەللا، بەردەوام جێگەیی متمانەیی ئێوە دەبم".

عەزیز وتی: "وەرە چەراخان، سواری پشنتی ئەو هیستەرە".

چەراخان هاتە پیش و لە تەک هیستەرەکە وەستا، دەستی خستە پشنتی هیستەرەکە، ئەمەش نیشانەیی ئامادەبوونەتی بۆ سواربوون. قاچێکی بۆ پشنتەو بەرز کردەو. عەزیزیش قاچەکەیی بڵند کرد و ئەمیش بە تەکانیک، خۆی خستە سەر پشنتی هیستەرەکە و سەیرێکی کاک عەزیزی کرد و پێی وت: "کاک عەزیز، خودا حافیز، مائنان ئاوابی".

دەرباز، جلەوی هیستەرەکەیی راکێشا و ئەویش خواحافیزی کرد و کەوتنە پێ.

چەراخان، لە ژبانی لادیددا، زۆر سواری پشنتی گویدرێژ و هیستەر ببوو، بۆیە زۆر لای ئاسایی بوو و نەدەترسا. هەر لە چۆنیەتی سوار بوونەکەشی، ئەو پێوە دیار بوو کە شارەزایە. کە لە گوندی دوور کەوتنەو، چەراخان، سەیری پاش و پیشی خۆی کرد، بینی قەتارەیی هیستەرەکان، ژمارەیان دەگاتە هەشت هیستەر، هەندیکیان باری لێ بارکراو و هەندیکیش مرۆڤیان بەسەر پشنتەو. ئەو پیاوانەیی کە بە پێیان لە پشنت و پیشی کاروانەکە دەپۆن، تەنها چوار کەسن.

پاش زیاتر لە سەعاتیک رویشتن، باریکە پێکە، لە رێگە سەرەکییەکە بۆو روو و زاری گەلییەکی پێ لە دار و دەوون دەپۆشیت. بەو شەو، هەموو شتێک، لە ناو ئەو شاخانەدا رەش دیار بوو. بەلام کە چاوت دەبریبە دەرووبەری رێگا، وا دیار بوو بەو تاریکییەش، وەک ماریک بە قەد تەلان و قەدپالە بەردەلانی کاند، سپی دەچوو. کاتیک بە تەواوی گەیشتنە زاری گەلییەکە و وردە وردە هەوراز دەستی پێ کرد. دەنگی سمی و لاخەکان، لە بەرکەوتنیان بە تاشە بەردەکان، دەنگی دەدایەو. یەکی لە کاروانچییەکان، بە نەفەرەکانی راکەیاندا کە پاش کەمێکی تر، دەگەنە نیو دۆلێک، لە بەرزایی سەر دۆلەکە رەببەیی سەربازی لێی، بۆیە دەبێ، بە دەنگی بەرز قەسە نەکەن و تەنانت نابی بشکۆخن. چونکە ئەگەر لە رەببەکە گوی بیستیان بوون، لەوانەییە

تەقیان لێ بکەن.

لەگەڵ ئەو قسانەیی کاروانچییەکە، چەراخان نەختیک هەستی بە خەتەر و مەترسی کرد، بەلام ئەو پشنتیش، ئەو قسانەیی بۆ کرابوو و دەیزانی رێگەیی قاچاچییان، ئەو جۆرە مەترسیانەیی تێدایە، بۆیە هیچ خۆی شتێو نەکرد. دنیا، کوشومات بوو. جگە لە ترپەیی نالی هیستەرەکان، شتێکی دیکەت گوی لێ نەدەبوو. جاروبار بەردیک، لە ژێر سمی هیستەرەکان دەردەچوو، بۆ ناو تەراش و دەوونەکانی خوارەو، خلۆر دەبۆو. چەراخان، وردە وردە لەگەڵ جوولە و بەرزبوونەو و نزمبوونەو هیستەرەکان، راکات و لەگەڵ ریتمی جوولانەو و تەکاندانی هیستەرەکە، خۆی بەرز و نزم دەکردەو. کە بە تەواوی چوونە قوولایی و دلی شاخەکان، وا دەهاتە بەر چاوی کە ئەم شاخە، چەند سەخت و هەزار بە هەزارییە. هەندێ جار پێی وابوو، رێگەکە تەواو دەبێ، چونکە شاخەکەیی بەردەمیان، وەک دیواریکی زەبەللاح خۆی دەنواند کەچی، هەر وەسەر دەکەوتن و دەچوونە پیش، رێگەکەش دەکرایەو.

بەو شەو پاییز کە ناوەراستی مانگی تشرینی یەکەم بوو، ئاسمان، ئەو وەندە ساف و بێگەرد بوو کە چەراخان جاروبار سەری بەرز دەکردەو، یەک بە زاری گەلییەکە، ئەستێرەیی دەبینی، تیکرا دەردەوشینەو. بەلام دەبوو زەینی لەبەر پێی هیستەرەکەش بێت، تاکو لەگەڵ سەرەو لێژبوون و هەلبەز و دابەزی رێگەکەدا، جەستەیی خۆی بۆ ئامادە بکات. چونکە لە بەسەرکەوتندا، دەبێ جەستەیی خۆت بۆ پیشەو لار بکەیتەو و لە دابەزینیشدا، دەبێ خۆت نەختیک بە پشندا بشکینییەو، ئەگەرنا لە هەر شوێنیک بکەویتە خوارەو، زۆر خەتەر و تووشی هەلاکەت دەبیت. چونکە لە رویشتنی ناو شاخدا، بەردەوام لایەکت هەلدێرەو لایەکی دیکەش هەوراز.

وردە وردە کاروان گەیشته سەر ملەکە و ئەو جارە رێچکەکە، بۆ گەلییەکی رەشی دوور و درێژی هەزار بە هەزاری دیکە، سەر نشیو دەبوو. نەختیک رویشتن، وەختیک کاروانچییەکان هیستەرەکانیان راکرت. چەراخان دیتی، پیاوەکان هەموویان لە سەر پشنتی هیستەرەکان دابەزینە، تەنیا ئەم دانەبەزیو و (دەرباز)یش بەرەو لای ئەم دیت. کە گەیشته لای، چەراخان، بە چرپە بە دەربازی وت: "کاک دەرباز، پیاوەکان بۆ دابەزین"

دەرباز: "پێگاکە نەختیک سەر نشیوهو تا ئەو خوارە، ئەوەندە ناخۆش نییە، ئەوەش بوارێکی چاکە، بۆ ئەوەی هێستەرەکان کەمیک ئیستراحت بکەن".

چراخان وتی: "مادام وایە منیش دادەبەزم، وەک ئەوان بە پێ دەپۆم، با نەختیک هێستەرەکی منیش پشتی ئیستراحت بکات". یەكسەر دابەزییە خوارێ و کاروانیش بەرەو ناو گەلی کەوتە جوولە.

دەرباز، لە دلی خۆیدا وتی: "ئەو کچە، زۆر بە شعور و مەردانەییە، بەراستی ئەوە یەكەم جارە، ژنیک ببینم لەو شوینە، ئەو ئامادەیییە تێدابی، بە پای خۆی لەگەڵ پیاواندا پێ بکات".

ماوەی نیو سەعاتیک رویشتن، کاروانەکە دووبارە وهستایەوه. چراخان بینی و پیاوهکان سوار دەبنەوه، ئەویش بی سی و دوو، بۆ لای هێستەرەکی خۆی چوو و سەپریکی دەربازی کرد، وەک بلایت: یارمەتیم بدە با سوار بم. دەرباز تیگیی و بۆ لای چوو ئەمیش قاچی چەپەیی بە لای پشتەوهدا بەرز کردەوه و دەرباز نەختی یارمەتی دا و بە تەکانیک خۆی هەڵدایەوه سەر پشتی هێستەرەکه. دیسان کەوتنەوه پێ، پاش کەمیک رویشتن، گوپی لە هاشە هاشی رووباریک بوو. ماوهیهک پێگەکه، بە دەم رووبارەکه بەرز و نزم دەبوو. هەندێ جار، چەند مەتریک لە رووبارەکه دوور دەکەوتەوه و هەندێ جاریش دەهاتەوه سەر لیوارەکی. ئەوەندە نەبرد، چراخان دیتی، ئەوانەیی پێشەوه، لەسەر پردیکی تەسک دەپەرنەوه ئەویەری، هەر جارەیی یەك هێستەر دەچیتە سەر پردەکه و دەگاتە ئەو بەری ئەوجا یەکیکی دیکە بەرێ دەکەوێ. چونکە پردەکه تەسک و پزی ببوو، لەوه دەچوو، لە باریدا نەبی دوو هێستەر یان زیاتر بەیەكەوه لەسەری بپەرنەوه. کە نۆرەیی هێستەرەکی چراخان هات، نەختیک خۆی توند کرد تا لەگەڵ جوولە و تەکانی هێستەرەکه نەکەوێتە خوارەوه. دەرباز دەیزانی ئەو کچە، هیچ پێویستی بە ئامۆژگاری کردن نییە، چونکە ئەو خۆی هەموو شتیکی دەزانی. کە هەموویان پەڕینەوه ئەویەری، پاش دوو سی دەقیقە رویشتن، پێگەکه سەر هەوراز بوو.

چراخان، هەستی کرد زۆر هەواکەیی ساردە. باش بوو، جانناکەیی لای خۆی بوو. جانناکەیی کردەوه، دەستی خستە ناوی تا مرادخانییەکه دەربینی، وەلی هەستی

کرد، دەستی بە بلووزیکی ئەستور دەکەوێ. کە رایکیشا دەری، بینی بلووزیکی ئەستوری پیاوانەییە. لە دلی خۆیدا وتی: باشتیش هەبی و نەبی ئەمەش کاک فریاد بۆمی داناوه. بلووزەکی کردە بەری و جانناکەیی داخستەوه و لە شوینی خۆی قایمی کردەوه.

چراخان، لە چۆنیەتی پیکردن و سروشتی ناو دۆل و شاخەکان راھات. چی تر ئەوەندە دیمەنی کەژ و شاخەکان، سەرنجیان رانەدەکێشا. لەلایەک، جگە لە چەند مەتریک لە دووری خۆیان، هیچی تری نەدەبینی و لە دوورەوهش، زنجیرەیی شاخەکان، وەک دیواری زۆر بەرز و بتەو، خۆیان نیشان دەدا و رەش دەچوونەوه.

لەلایەکی دی، تەوژمیکی گەورەیی خەم و خەیاڵ، میشکیان داگیرکردەوه: ئەم، بەرەو کوێ سەری خۆی هەلگرتوو. خۆشی نازانی ئەو مەملەکەتەیی رووی تێ دەکا کوێیە! سروشتی خەلگەکی، دەبی چۆن بی و چۆن سەیری غەریبەییەکی وەک ئەم دەکەن. ئەو خیزانەیی ئەم دەگریتە خۆی، دەبی کێ بن و چۆن هەلسوکەوتی لەگەڵدا بکەن. دەبی تووشی کەسانیک نەبی، وەک باوک و خانەوادەکی خۆی، دیسان بیچەوسیننەوه. دەبی لە ژبانی ئەمدا، رۆژیک هەبی پر بە دل پێبکەن. ئەو پرسیارانە و دەیان دیکەش بە میشکیدا دەهاتن و کاروانیش، هەر لە رویشتندا بوو.

ئەم جارە بیر و هۆشی کەوتەوه سەر ماله باوان و گوندەکیان.. لەمپووه، ئەم لە نەزەری ئەواندا مردوو. دەبی دەستە خوشکەکانی چۆنی بۆ بگریین و چی بە دوادا بلین. نەجیبەیی خوشکە گەورەکی، کاتیک بەم کارەساتەیی ئەم دەزانی، دەبی چەندی خەفت بۆ بخوا.. باوژن چەندی پێ خوش دەبی و چۆن دەستخۆشی لە زەینەدینی میردی دەکات. ناخۆ دەبی لەمەودوا نەدیمی گلاو، بە دلنیايي ژبان بگوزەرنی؟

چراخان، لەگەڵ رەتبوونی ئەو پرسیارانە بە میشکیدا، هەستی کرد هزری تاساوه و چۆتە دنیاکی دیکە. لە هیکرا هاتەوه سەرخۆ، کاتیک هێستەرەکی تەکانیکی بە هیزی دایە خۆی، تا لە هەورازە رکهکە سەرکەوێ. توند خۆی گرتبوو و لەگەڵ جوولەیی هێستەرەکه، رانەکانی، لە تەنگەیی هێستەرەکه دەگوشی. لەو کاتەدا دەرباز لێی نزیک بوو بە چرپە پێی وت: "چراخان تینووت نییە"

چراخان: "به لای تینوومه، له میژده تینوومه، به لآم پیم باش نه بوو داوای ناو بکه م".
دهرباز: "ئیستا دهگهینه سهر ئه و مله که، له وئی دابهزه و ناویش بخووه".
چراخان: "زور چاکه".

که گهیشتنه سهر مله که به رووی ئه و دیو، له پانتایه کی بچووکدا، هیسترهکانیان
راگرت و پیاوهکان دیسان دابهزین. چراخانیش دابهزی و بو لای درباز چوو. درباز
پیی وت: "ها چراخان، ئه و دهبییه ئاوی خواردنه و هیه بیخووه". چراخانیش لئی
وهرگرت و تیری خواردهوه. پاشان سهری هه لبری دیتی، له دوورهوه، کوهمل کوهمل
رووناکی دیاره. له دربازی پرسى: "ئه ری کاک درباز ئه و رووناکییانه چین، له
دورهوه دیارن"

دهرباز: "ئه وانه گوندی ئیران، ئیمه به ره و ئه وئی دهروین، به لآم له نزیك گوندهکانی
بناری ئه و شاخه دا، مه رکهزی پاسدار هه نه، ده بی له ویش ناگامان له خویمان بیت.
نابی واکهین، هه ست به چوونه ناو ئاواپییمان بکه ن، ئه گینا به دواماندا دین و
تووشی کیشه ده بین".

چراخان: "چه ندمان ماوه بگهینه ئه و گوندهی که بوئی ده چین"
دهرباز: "په نا به خوا پاش سه عاتیکی دیکه دهگهینه ئه وئی".

دیسان سهره ولپیژ که و تنه وه ری، هه موویان له سهر پشتی هیسترهکان دابه زیبوون
و به پییان ده رویشتن. ماوهی بیست دهقیقه یه که، به ره و خوار کیل بوونه وه. ریگا که
خه ریک بوو لیژایی که م ده بووه .. هه موویان سواری پشتی هیسترهکان بوونه وه. پاش
ماوه یه کی که م، یه که دوو هه ورازی تریان بری که زور به رز نه بوون، له یه که م گوند
نزیك بوونه وه .. چراخان گوئیستی سه گوهری ماله مه رداره کان بوو. کاروانه که بیان،
له باریکه رییه که لایاندا و نه چوونه ناو ئاواپییه که. که به سه ر گونده که دا سووران
له لای خوارده ویدا وه ستان، چراخان بینی، دوان له کاروانچییه کان، به چوار
هیستری بارکراوه وه، روویان له گوندی کرده وه و رویشتن، دربازیش بو لای ئه م
هات و وتی: "چراخان ده بی من و تو بچینه ئه و گوندی هه، له وئی ته سلیمی ماله
دوستیکی خوتم ده که م، پاشان ئه وان بو به یانی، ده تبه نه لای خزمهکانی خویمان که
لیره نهختیک دوره".

چراخان وتی: "زور چاکه کاک درباز".

دهرباز جلوهی هیستره کهی به دواى خویدا راکتشا و به باریکه رییه کدا، رووی
له و گونده که کرد که پیشتی پیشانی چراخانی دابوو. هه ندیک رویشتن و که میک له
هه ریمی ترس دوور که و تبوونه وه، درباز به دهنگیکی نزم وتی: "چراخان".
چراخان وتی: "به لای، کاک درباز".

دهرباز: "گوئی له کاکى خو ت بگره، تو تازه بوویته خه لکی ئیره. ئه وانه
خزماپه تییان له گه ل ئیمه هه یه. مرؤفی زور ساده و به ره حمن و هیچ شه رم مه که.
منیش زوو زوو سو راخت ده که م، به لآم ده زانم که نابی خه به ری تو بگاته وه
که سوکارت، جگه له محه مه د! و برا که ت".

چراخان: "زور مه منونتم کاک درباز. به راستی دیاره، پاش ئه و نه هه مه تییه ش
به خت هه ر یاوه رمه. من له گه ل ئه وهی تووشی کیشه یه کی گه وه بوومه، ریم به هه ر
که سیک که وت پیاو چاک و نمونه یی ده رچوون، دیاره خوا منی خو ش ده وئی".

ماوه یه که رویشتن و گهیشتنه که ناری دپیه که. سه عات نزیك چواری به یانی کرد
بوو، به لآم هیشتا به یانی نه دابوو. درباز جلوهی هیستره کهی به دهسته وه بوو و به
کو لانه یه کدا رویشتن. دوو مالی به جیه یشت، له سییه مین مال، له ده رگای
هه ساریکی دا. دیار بوو شه ر زابوو، هه ر خوئی ده رگا که ی کرده وه و چوونه ناو
هه وشه که. چراخان، له سه ر پشتی هیستره کهی دابهزی و دربازیش، له ده رگای
ژووری ماله وهی دا. پاش که میک دیار بوو، ژنیک ده رگا که ی کرده وه و دربازی ناسی
و پیی وت: "ئای به خیر بین کاک درباز". یه که سه ر چوو ده رگای ژووریکی دیکه ی
کرده وه و فه رمووی له هه ر دوو کیان کرد، ئه وانیش چوونه ژووره که و هه ر یه که له
لایه که دانیشتن. ژنه که چاک و چوئی له گه ل چراخان کرد و وتی: "ئینشه لآ ئه وه ش
خزمانی ئه و دیوه".

دهرباز: "به لای فاتیمه خان، هه ر خزمی خو مانه، ئه دی کاک سمایل له کوئییه".

فاتیمه خان: "وا ئه ویش به خه به ر هاتووه، ئیستا که دپته لاتان".

دهرباز له شوینی خوئی هه لسا و وتی: "ده باشه، من له گه ل کاک سمایل چه ند
قسه یه که هه یه هه ر له ده ره وه ده یکهین، چونکی من به په له م و ده بی بگریم وه لای

هاورپیکانم". له گهل ئه و قسانه، دهرباز چووه دهری، دیاربوو یه کسه ره که وته چاک و چوئی و نه حوالا پرسین له گهل کاک سمایل. پاش ده دهقیفه یه ک دهرباز و سمایل هه ره دوکیان هاتنه وه ژووری چراخانیش له بهریان هه آسا و مام سمایل به خیرهاتنیکی گهرمی لپی کرد و به فاتیمه ی وت: "ئه وه وهک (مینا) ی کچمان وایه، بیبه ژوره که ی ئه ولا دیاره زور هیلاکه با بخوئی و به سیته وه".

چراخان وتی: "کاک دهرباز، وهره شتیکی هه یه با پیت بلیم. من هه ندیک پاره ی عیراقیم لایه، دهری بیگورم".

دهرباز: "ئوی راست ده که ی، کا بینه بزانه چهنده. تا بیگورم".

پاره که ی وهرگرت و ژماری هه موو سی سهد و په نجا دینار بوو، وتی: "ده کاته (۷۰۰۰) تومه نی ئیرانی". پاره که ی دایی و خواحافیزی له چراخان و مالی کاک سمایل کرد و به ره و لای هاورپییه قاچاچییه کانی گه رایه وه.

چراخانیش دهستی دایه جانتا که یی و له گهل (فاتیمه) ی خیزانی کاک سمایل به ره و ژووریتیکی دیکه چوون. فاتیمه له پیشدا چووه ژووری و فه رمووی له چراخان کرد و وتی: "خوشکی به ریز، جارئ تو هیلاک و ماندووی و ده زانه هه وه له ی هیچت نییه. بو خوت، تا رۆژ ده بیته وه، بخه وی باشه".

چراخان وتی: "راسته که ی زور ماندوو و هیلاکم، چوئی ده لپی باوایی".

فاتیمه، چیگه ی بو راخست و به ته نها له ژوره وه ی به جیه یشت. چراخانیش که فاتیمه چووه دهره وه، دهرگا که ی له دوا ی ئه و داخست و سه یریکی ناو ژوره که ی کرد، بینی جگه له هه ندئ نوینی نوستن که به ریکوپیکی له لایه کی ژوره که دهق کرابوون، له گهل چهنده شتومه کیکی ژانه که به دیواره وه، له شوینیکی تایبهت هه لئوسرابوون له تهک ئاوینه گه وره که ی سه ره دیوار، هیچی دیکه ی لی نه بوو. یه کسه ره چووه بهر ئاوینه که سه یریکی خوی کرد، بوی دهرکه وت که ئاسه واری خه م و خه فه تی ئه م سی چوار رۆژه و هیلاکیی ریگه ی ئه م سه فه ره به ئاشکرا به روخساریه وه دیاره. پاشان جانتا که ی کرده وه و پاره که ی خسته ناوی و له سه ره چیگه که ی راکشا. بهر له وه ی خه و بیباته وه، بیری له وه که سانه کرده وه که ئه و له و سه فه ره پی پتیا ن که وتوو، له مالی کاک (عه زیز) و دهربازی قاچاچی و ئه و

ماله ی ئیستا و ا نه ویان گرتوته خو. له دیدی ئه مدا، ئه و که سانه هه موویان مروئی نیمچه نمونه یی دیاربوون. له بیری خویدا پرسی: ده بی کاک فریاد، له لای ئه و کاک (عه زیز) ه ی خزمی چوون باسی گرفته که ی منی کرد بی. ئایا کاک عه زیز و دهرباز و ئه و کاک سمایله ش به روودا وه که ی من ده زانه. چراخان، به ئه و هزر و خه یالانه له سه ره چیگه که ی که و ته قوولایی خه ویکی شیرین.

فریاد، ئه و کاته ی که به ته وای چووبوو بنج و بنه وانی روودا وه که ی چراخان و گوپی له قسه کانی ببوو، گه یشتبووه بروایه کی ته و او که ئه و کچه بوختانی بو هه لبه ستراره و کچیکی تا بلپی عاقل و وریایه. کیشه که ی له وه دایه که باوکی کابرایه کی نه زانه و دنیا دیده نییه و هیچ له مانای ژیان تی ناگا. ئه و کچه، گهر له خیزانیکی شارستاندا گه وره بووایه، دوا رۆژیکی زور پرشنگذاری ده بوو، به لام له به رامبه ره ده سه لاتی باوکیکی ساویلکه و زردایکیکی بی ویزدان، چاره نووسی به و رۆژه گه یشتوو. ئه و وهخته ی که چراخان له قسه کانی ببوو، فریاد له شوینی خوی تووشی حه په سان ببوو. له دل خویدا وتبووی: "توخا حه یف نییه کچیکی و جوان و عاقل، به و تومه ته شاربه دهر بکریت که له ئه سلدا له گول پاکتره!". هه ره بویه ئه و وهخته بریاری دابوو که کاتیک ده چیته لای (عه زیز) ی خزمیان له گوندی، کیشه ی چراخان به و شیوه یه باس نه کات که رووی داوه، به لکو وتبووی که ئه و کچه له نیوان شه ری دوو به ره بابدا، له سه ره مه سه له ی ئه رز و به راو، له سو لچ دراوه. ئه ویش نارازی بووه و سه ری خوی هه لگرتوو، چونکه ئه و که سه ی که ئه ویشیان له سو لحه که داوه تی، کابرایه کی به سالچوو و له ته مه نی باوکی ئه وه، سه ره رای ئه وهش، مال و منداییکی هه راشی هه یه.

له ریگه ی گه رانه وه یاندا پاش ئه وه ی چهنده کیلومه تریک له کۆنه گونده که ی فریاد دوور که و تنه وه، ئه و راستییی به شاسوار گوت که ئه م به و شیوه یه، جه ماعه تی له کیشه ی چراخان گه یاندوو.

شاسواریش که به هه لویسته ژیرانه که ی فریاد سه رسام و خو شحال بوو وتی:

"بهراستی پیاوځکی پر له حکمته، ناخر له وهخته چوڼ نهو فکرهت بۆ هات" فریاد: " بلایم چی. دلم نه هات چراخانی بیگونا، بهو توومه تهوه بهرچی بکهین که لئی بی بهریبه. نهری شاسوار! تو هیچ حسیتیکت بۆ نهو نه دیمه بهدکاره کردوه که نهو بوختانهی به چراخانی خوشکت کرد و خیزانه کهی ئیوهی روویه پرووی نهو رووداوه شوومه کردوه. ناخر با پیت بلایم: نهو نه دیمه، دوو تاوانی گهره ی به جاریک نه انجام داوه. یه کیکیان نهویه که له په نای دوستایه تی باوکت، ویستویه تی نابرووتان بهریت. دووهمیان، پاش نهو هه لویسته مهردانه یه ی چراخان، هر له په نای دوستایه تی، باوکتی ئیقناع کرد و بریاری کوشتنی چراخانی پی دهر کرد. من له ژیاندا قهت بیرم له توله سه نده نهوه نه کردو تهوه، هرگیز نه مو یستوه خو م له کیشه ی خیل و عه شیرت بنا لایم. به لام نیستا بهراستی بروام وایه که نه دیم، نابیت نهو تاوانانه ی له سه ر تیپه ری. من، خاوه نی کیشه که نیم و ده زانم توش ماوه ی چند سالیکه، له شار دهزی و له گه ل داب و نه ریته کوڼ و به سه ر چوو هکان هه لناکه ی. ده زانم تو نیستا وهک من بیر ده که یته وه و له رووی راسته قینه ی ژیان ده گهیت، به لام نه وه تانی، پرووشکی کاره دزیوه کانی کابرایه کی وهک نهو دهر ویشه جه هه نه مییه، نیمه ش ده گریته وه. تو سه یرکه! هر چند بته وئ خوت بپاریزی، بو ت نا کرئ. باشه، تو له جیاتی نه وه ی خوشکیکی پاکیزهت به قسه ی تاوانکاریک بکوژیت، چاکتر نییه له جیاتی نهو تاوانکاره که خو ی بکوژری. با پیت بلایم، من قهت بیرم له خه لک کوشتن نه کردو ته وه، به لام نه گه ر ویستت توله ی چراخان، له نه دیم، بکه یته وه، من نهو په ری هاوکاریت ده که م".

شاسوار وتی: " کاکه فریاد، نهو غه دره ی که نه دیم، له په نای دوستایه تی و که لله پووچی باوکم، له خیزانی نیمه ی کردوه، قهت به که س قبوول نا کرئ، بروا بکه هه موو نه وه لانه ی که باوکم له ژیاندا تیی که وتوه، به ته گبیری نه م نه دیمه بووه. زور کهس له خه لکی گونده که مان ده ستیان، به ناگری نهو کابرایه سووتاوه، پاشان لئی دور که وتونه ته وه، به لام بۆ نه گبه تی نیمه، باوکم روژ به روژ زیاتر لئی ده چوو په تش. کاک فریاد، قسه کانی تو هه موو وهک نه خشی سه ر به رد وایه. با پیت بلایم، من نه گه ر خو م به مرو ف بز انم، ده بی نه دیمی به هه قی خو ی بگه یه نم. نیستاش، زور

مه منوونی تو م که فریاد ره سی نیمه ی و تا ده چینه ژیر گل، چاکه و پیاوه تی تو له بیر ناکه م. ده بی نه وه کانی شم، له دوار وژدا، نهو مهردایه تییه ی تو پی بز انن. بهراستی نهو هه لویسته ی تو، هیچ ترسیکی له لا نه هی شتم و به ته وای بروام هات که ده توانین، نه دیمی به سزای خو ی بگه یین".

فریاد وتی: " کاکه شاسوار، با نهو نه یینی بهینی من و تو بیت له تهک نه یینی چراخان. من پیم باشه، نهو مه سه له یه نه ختیک کوڼ بی و له بیر خه لک بجیته وه، نه وسا پیکه وه ته گبیریکی لی ده که ین. توش، هیچ به سه ره خوت مه یینه و ئاسایی، له بهر چاوی باوک و خه لکی ئا وایی ره فتار بکه".

شاسوار: " من، هیچ هه نگاو یک به بی ته گبیر و راویژی تو ناویم. دلنیا به که وهختی خو ی هات، پیکه وه بریاری لی ده ده ین".

۱۰

شاسوار، نهو ده مه ی که له گه ل فریاد، به ره و شار گه رانه وه هی شتا نیوه رۆ نه بیوو. ده بو وایه نهو یه که سه ر، به په رۆکی به خو یته وه، بۆ به غدا بگه رابایه وه، بۆیه له گه رانه وه دا سه یاره که ی نه ختیک خیرا لیده خو ری.

له ریگا له گه ل فریاد، هه ندی جار بی ده نگ ده بوون، له وه ده چوو بیر له ئاکامی کاره که یان بکه نه وه. شاسوار، سه ره رای نه وه ی له م کار و ته گبیره یان په شیمان نه بوو، به لام دابرا نی چراخان بهو شیوه یه، تاساند بووی، هر چه نده له وه زیاتر شتیکی دیکه ی له ده ست نه ده هات. نه م که وتبووه نیوان دوو هه لویستی توندی لیکدژ، له لایه ک ئیلتیزام کردنی نه م بۆ پاراستن و جیبه جی کردنی عورفی خیله کیانه ی باو بپیرانی که وای لی ده خوازنی، له سه ر نهو کیشانه ی په یوه ندی یان به مه سه له ی شه ره ف و نابرو ووه هه یه، هه لویستیکی توند وه رگریت. بیگومان نه وه ش پشتا و پشت و هاتوو که ده بی که سی تاوانبار، (به نه زه ری خیل و عه شیرت)، به توندترین شیوه توله ی، کو تایی پیه یانی ژیانی، لی بگریته وه که له روودا وه که ی نه و جار هدا، تاوانکار، (چراخان) ی خوشکی نه مه. له لایه کی دیکه، ئیلتیزام کردنی نه م، به حه ق و عه داله تی راسته قینه یه که نه وه ش وای لی ده خوازنی که چی تر

کویرانه، به دواى کولتوورى تۆله و شه ره فپاريزى نه كه وي. چونكه بير و بۆچوونه كانى ئەم، ته واو گۆرانيان به سه ردا هاتبوو و هه رگيز خۆشه ويستى نيوان كور و كچى، پى كارىكى تاوان نه بوو. ئەم، برواى وا بوو هه ر كيشه يه كه كه رووده ات، پيوسته ليكۆلينه وەى له سه ر بكرى و له ره گوريشه ي رووداوه كه بكۆلرته وه و تاوانكارى راسته قينه ده ستنيشان بكرى. هه روه ها ده يزاني كه بيرو بۆچوونه كانى ئەم، له سه ر ئەو بابته كۆمه لايه تيانه، له عورف و ياساى خيل و عه شيره ته كه يان، نه ك هه ر جيگه يان نابيته وه، به لكو ناويزى له لاي كه سيك له پياوانى عه شيره ت، باسيشى بكات. ئەم ده يزاني له م رووداوه ي (چراخان) دا، ده بووايه، هه لۆيستىكى هه قخواز و ئاشكراى هه بووايه و به هه موو تواناى خۆى به رگري له چراخانى خوشكى بكردايه. ده بوو به گژ ده سه لاتى باوك و باپيرانيدا بچووبايه و نه ديمى به هه قى خۆى بگه ياندايه. به لآم وه رگرتنى ئەم جۆره هه لۆيستته بۆ واقيعى ئيستاى عه شيره ت و خزمه كانى گوندى، شتىكى ئەسته م بوو. ته نها نه رمى نواندن له فه رمايشتى باوكى، له وانه يه بيخستبايه به رقى باوك و خزمانى ئاوايى. بۆيه تاكه رتيگه چاره، به برواى خۆى كه له ده ستى ده هات، ئەو ته گبیره بوو كه له گه ل فريادى دۆستى راسته قينه ي كردبووى. شاسوار، هه ر چه نده سه رگه ردان بوونى چراخان، له ناخه وه ئەمى هه ژانده بوو، به لآم قه ناعه تى خۆى به وه ده هينا كه ئەوه ي له سه رى پيوست بووه به رامبه ر خوشكه كه ي، ئەنجامى داوه.

فرياد، له ناو سه ياره كه ياندا كه زهينى دايه شاسوار و زانى له خه م و خه يال راچووه، به هيمنى وتى: "كاكه شاسوار، زۆر خه م له م دنيايه مه خو، ئينشه لآ باش ده بيت. وا بزانه ئەوه ي له سه ر شانته بوو، جيبه جيت كردوو و لتي په شيمان مه به وه. تۆ ده بي بزاني كه به ديلي ئەو كاره ي ئيمه كردوومانه، مه رگى چراخان بوو. ئيستا ش كه ده گه رتيته وه، له لاي باوكت، نابى شله ژاويت پيوه ديار بيت، ده بي زۆر ئاسايى ره فتار بكه يت."

شاسوار وتى: "كاكه فرياد، خه مت نه بي، من ده زانه له مه و دوا چۆن ره فتار له گه ل ئەو تاوانبارانه ده كه م. مه رج بيت له سه ر را زۆر نه رم و گويزا يه ل خۆم نيشان بده م، له ژيره وه ش په نا به خوا تۆله ي چراخان و هه موو كرده وه تاوانكاريه كانيان لى بكه مه وه.

تازه له پاش ئەو تاوانه گه وره يه، من ناتوانم ده سه ته وه ستان بم و خۆم له گيلى بده م. كاك فرياد، ئەو كاره ساته، تيروانينى منى بۆ ژيان به ته واوى گۆرى. ده بيت تاوانكارانى راسته قينه به حه قى خويان بگه ن".

له گه ل ته واو بوونى ئەو قسانه، گه يشتنه قه ره به قه ره ي گونده كه يان. ئەمجاره شاسوار، سه يريكى ئاواييه كه ي خويانى كرد و وتى: "كاك فرياد ده زانى ئيستا پاش ئەو رووداوه، هيچ خۆشه ويستيه كم بۆ ئەو گونده نه ماوه. وا ده زانه هه موو به شه ره كان و ئاژەل و دار و به رده كانى ده ستيان له و تاوانه دا هه بووه. تۆ سه يركه! ره فتارى مرۆقه ده روون ره شه كان چۆن سه روشتى جوان و دلرفين ناشيرين ده كن. بروا بكه، وا هه ست ده كه م له ره گوريشه وه له و گونده هه لكه ندرام، به شيويه كه هيچ په يوه ست بوونىكى رۆحى به و گونده وه گریم نادا. هه ر ئەو دار و به رد و گل و ئاوه بوون كه جاران له به ر زهين و چاومدا، وه ك به هه شت وا بوون. حه زم ده كرد، بست به بستى خاكى ئەو گونده ماچ بكه م. خو ئيستا سه روشته كه هه ر ئەوه كه ي جارانه. كه چى ئەوه كرده وه ي ناشيرين و قيزه ونى به شه ره كانه كه سه روشتيش پيس ده كات و له به ر چاوت ده خات".

فرياد وتى: "كاك شاسوار، تۆ راست ده كه ي، كۆمه لگه ي ئيمه، بريتييه له جه سه تيه كى نه خو ش. ميكرۆبى هه موو نه خو شيه كوشنده كان، لانه يان له و جه سه تيه كردوو. تۆ له بيرت نه چى، ئەو ولاته ي ئيمه له ده ست خاوه نى خۆى نييه. ئيمه ميلله تىكى ژير ده سه تين و داگيركه ره كه مان به هه موو شيويه كه ده يه وي پيش نه كه وين و هوشيارى كۆمه لايه تيمان، هه ر نزم بيت. چونكه هه تا كۆمه لگه ي كورده وارى دواكه وتوو بيت، ئەو به ئاسانى ده توانى ده سه ته مۆمان بكات و به رو بوومه كه مان بۆخۆى بدزى. تۆ ئەگه ر سه يرى ميژووى خۆمان بكه يت ده بينى ئەوه چه ندين سه ده يه، له جياتى ئەوه ي په يوه نديه كۆمه لايه تيه كانمان گۆرانى به سه ر دابى و پيش بكه وي كه چى ده بينين هه مان ئەو داب و نه ريته ي، له سه ده كانى ناوه راست به رپوه ده چوو، ئيستا ش ليره په يره وه كرى. من پيم وايه ئەو جه هل و كويزه وه ريه ي ناو كۆمه لگاي ئيمه، دوژمنانمان به يارمه تى كۆنه په رستان و ئەوانه ي به رگري له كولتوورى خيل و عه شيره ت و بنه ماله ده كن، چاندوويانه و پاريزگارى لى

دهكهن. لهو جوړه زه مينه يهش، بيري نه ته وه يي و گوړانه کوښه لايه تيبه کان هرگيز دروست نابن".

شاسوار وتی: "نهری کاک فریاد به راست، تۆ قهت قسهت له گه ل کاک (نازاد)ی دراوسیم کردوو. مه به ستم نه وه یه، جاریک له جاران، قهت گفتوگو تان له باره ی نه و دنیا یه کردوو".

فریاد: "ئا به لئ، بۆ"

شاسوار: "ده زانی من، زور به ی ئیواران له گه ل نه و داده نیشم و باس و وه زعی سیاسی کورد و ناوچه که ده که یین. به راستی بۆ چوون و رایه کانتان زور لیکدی نزیکه. کاک (نازاد) یش کوریکدی رۆشن بیر و عاقله. من زور حزم له قسه کانی نه وه. له وه ته ی دراوسیتی نه وم، دنیا به جوړیکدی دیکه ده بینم".

فریاد: "کاک شاسوار، من هه ستم ده کرد که تۆ گوړانیکدی باشت به سهر هاتوو، خو جاران نه تده توانی، نه وها کیشه سیاسی و کوښه لايه تيبه کان شی بکه یته وه و لیان تیبگه ی، به لام ئیستا تۆ که سیکی دیکه ی، من به وه خو شحالم. با پیت بلیم، نه گهر دراوسیتی نه و کاک (نازاد) ه نه بوای، ئیستا به رام بهر به چراخان نه و ه لویسته ته نه ده بوو. براده ری رۆشن بیر و تیگه یشتوو، نه وه کاریگه رییه که یه تی".

کاتی پش عه سره که ی گه یشتنه وه شار و چوونه وه مالی فریاد. چونکه نه ده کرا شاسوار بچیته وه مالی خو یان و بۆ گه رانه وه به غداش وه خته که ی درهنگ بوو، ده بوو به یانیه که ی زوو بکه ویته وه ری و بگاته وه لای باوکی و نه دیم. نه م شه وه له گه ل فریاد زوریان قسه له سهر نه و جوړه کیشانه کرد.

بۆ به یان سبه یینه زوو له دوی نانخوردن، مالئاوایی کرد و به ره وه به غدا که وته ری.

۱۱

شاسوار که گه یشته به غدا، وهختی نیوه ری بۆ. زور هیلاک و ماندوو بوو. هه تا گه یشته ئوتیله که یان، کات به ره وه سه عات یه کی پاش نیوه ری ده چوو. که له دره گای ئوتیله که چوو ژور وه وه و یه کسه ر بۆ قاتی سه ره وه سه ره که وت و رپوی کرده نه و ژور وه ی که باوکی و نه دیمی لی بوو، په ری که به خوینه که شی له گیرفانی خو ی

51

هه لگرتبوو. که چوو ژور وه وه، سه لامی لیان کرد و نه وانیش به دهنگیکدی نزم لیان وهرگرتوه. پاش که میک بی دهنگی، باوکی هاته قسه و وتی: "ها کورم چیت کرد"

شاسوار په ری که که ی ده ره ینا و دایه دهستی وتی: "ها نه وه ی که له منت داوا کرد، چونت فرموو کاره که م ئاوا جیبه جی کرد".

زه یینه دین: "ده باشه، زور ماندوو دیاری ئیستراحت بکه، تازه نه ورپو درهنگه بۆ گه رانه وه. به یانی، له گه ل خو ره لاتن، به ری ده که وین".

نه دیمیش، له لایه ک خو ی کز و مه لوول نیشان ددها، وای دهنواند که نه ویش شه ریکی خه میانه و خوا نه و قه ده ره ی به سه ر هیناون. له ژیره وهش، نۆخه ی نۆخه ی بوو که له وه که سه ری گاری ده بی که ده بوو تا له ژیان دایه له به رام به ریدا چاو شو ری و شه رمه زار بووایه. نه وه نده بۆ گهن و بی ویزدان بوو، قهت بۆ ساتیکیش، خو ی محاسه به نه ده کرد که نه و غه دریکی گه وره ی له و کچه داوین پاکه کردوو. نه و جوړه که سه دوور ووانه، نه وه نده گه مژه و جاهیلن، نازانن ری ز له خوا و پیغه مبه ره که شیان بگرن. رهفتاری نه و جوړه که سانه، له دژی هه موو یاسا ناینی و سروشتیه کانه. نه وانه ته نیا بۆ گه یشتن به و مه به سته نه خو ش و تیرکردنی غه ریزه جه سته ییه کانی خو یان، به رگی ئاین و دینداری ده پو شن. نه وانه ده قاده ق، گورگن له پیستی مه ری دا.

شاسوار، له سه ر جیگه که ی پال که وت و چاوه کانی خسته سه ر یه ک، له می شکی خویدا هه موو نه و کارانه ی دور کرده وه و هه لگیر و وه رگیر ده کرد که له ماوه ی نه و دوو ری ژه ی رابردوو خه ریکیان بوو. بیری بۆ چاره نووسی (چراخان) ده چوو، له خو ی ده پرسی: ئایا ده بی ئیستا (چراخان) له چ مالیک بی و چون بیر له مان بکاته وه. ده بی نه و گو له به ره وشت و پر له غیره ته، له شوینیکدی وایی که بۆ ژیانی نه و گونجاو بیت. له گه ل نه و خه یالاته، قسه که ی چراخانی به بیر هاته وه که وتبوی: نه گهر چوو یته وه لای نه دیم سه ریکی نیوچه وانی بکه، ئاسه واری لیدانه که ده بینی. شاسوار لئی بووه مه راق که به دزی سه ریکی نیوچه وانی ده رویش بکات. ده ستیکدی خسته نیوچه وانی خو ی، له که لینی په نجه کانی سه ریکی نه دیمی کرد بینی ئاسه واری لیدانه که، به ئاشکرا به نیوچه وانییه وه دیاره. له دلئ خویدا شانازی به خوشکه که ی خو یه وه کرد و تیگه یشت که نه گهر نه م غیره ت و جه ساره تی وه ک چراخان بووایه،

52

دهیتوانی لهو رووداوه پاریزگاریی لی بکات! ئیستا که گه ورهیی و که سیتی به رزی
ئهوی بۆ روون بووهوه.

زهینه دین و نه دیم، زۆر کهم قسه بیان له گه ل یه کتر ده کرد. هەر دووکیان بی زهوق و
بی خولق دیار بوون. لهوه دهچوو ئهوه دوو روژه مه جلیسی جارانیان نه مای.

زهینه دین، پیاویکی نه خوینده وار و بی حکمهت بوو و له کاروباری دنیا زۆر دوور و
قوول نه بوو. به بی ئهوهی لیهاتوویی هه بیته، خۆی به پیاو ماقوول حسیب ده کرد.
هەر که سیک سهری بۆ له قاندا بایه، بایه خی پئی ده دا. هەر به هۆی ئهوه خهسله تانه وه
بوو که نه دیمی ته له که باز چی بویست بایه پئی ده کرد، بگره هه موو کرده وه چهوت و
هه له کانی زهینه دین سه بارهت به خیزانه که ی، سه رچاوه که ی به پیلانی نه دیم بووه.
هەر نه دیم بوو، کاتی خۆی مام زهینه دینی قه ناعهت پئی هینا که نه خوشییه که ی
دایکی شاسوار هیچ نییه و پئویست به بردنه لای دکتوری شاران ناکات، ده یگوت:
"ئه گه ر خوا ئه جه لی هینا بیته به هه موو دکتوری دنیا ناگه ر پئته وه".

هەر ئهوه بوو، ژن به ژنه ی، سه ره به هوی پئی کرد و ژیانی نه جیبه ی خسته
دۆزه خه وه. پاشان چوو بن گوپی مام زهینه دین و چراخانی له بهر خویندن ده رهینا ..
کو تایی کاره نه گبه تییه کانی شی ئهوه رووداوه ی ئیستای بوو، ئه گه رنا زهینه دین له
بنچینه دا وهک نه دیم شه رخواز و تاوانکار نه بوو.

زهینه دین، دوردوونگ و بی تاقهت دیار بوو. هه ندی جار، هه سته ده کرد، ده سته له
جه رگی خۆی ناوه. دیمه ن و هه لسه وکه وتی چراخانی ده هاته وه بهر چاو، قهت له وه
نه ده چوو کاریکی وای لی روودای. جاروبار خه ریک بوو گومان پهیدا بکاو هه له کانی
خۆی ده هاته وه بهر چاو. ئاخو جارن، مال و مند الکی خنجیلانه ی هه بوو. دایکی
چراخان کابانیکی چاک بوو و زۆر ریزی له میرده که ی خۆی ده گرت. کوریک و دوو
کچی جوانی لئی هه بوو. ژنه مرد و ئه میس، هیچ هه ولی نه دا، بیباته لای دکتور و
خه سته خانه. هەر دوو مانگ پاش مردنی ئهوه، ژن به ژنه ی کرد و نه جیبه ی سه ر به
هه وئ دایه کابرایه ک که خۆی ئاسا، (۳۰) سال له کچه گه وره تر بوو. هه نوو که ش وا
دیاره ژیانی ئهوه، وهک دۆزه خ وایه .. کوره که ی له مال و حال خۆیه تی، به لام خو هیچ
ئاگای له ژیان و گوزهرانی ئهوه نییه. زهینه دین دهیزانی، ژیانی ئیستای، تام و چیژی

جارانی نه ماوه وه لی، ئه وهنده زانا و تیر عه قل نه بوو هه تا هۆکاره کانی بزانیته. هەر
به دوا ی ئهوه خه یالاته ده هاته وه سه ر بیر و بۆچوونه کانی خۆی که ژن زه عیفه یه و له
شهیتان ده چیت .. ژن، هه موو له شیان عه یبه یه و له هه موو ده میک ئاگاداریان نه بیته،
شه رهی پیاو ده بن .. بۆ پاکانه هینانه وه بۆ کاره نا په سنده کانی خۆی، ده یهینایه
به ر چاوی خۆی که چۆن چراخانی کچی به شهوی تاریک، خۆی له باوه شی پیاوی
خه لکی ناوه و هه موو شتیکی ته سلیم کرده وه، بۆیه له و بریاره ی خۆی په شیمان نییه.
ئهوه دوو هیزه ی خیر و شه ر له ناو کیانی زهینه دینی نه فامدا، شه ریان بوو، به لام
دوچار ئهوه، وا خۆی ده نواند که کاریکی مه ردا نه ی کرده وه شه رهی خۆی و بنه ماله
و عه شیره ته که شی کپیوه ته وه و له دل خۆیدا ده یگوت: کچه تیمی هیچ و پوچ،
وابزانه هەر نه شیوووه. به م ده سته واژه یه، خۆی له گه ل خودی خۆی، ئاشت ده کرده وه.
ئهوه شه وهش هەر سیکیان له و ژووره، له خه لوه تی هزر و خه یالی خۆیاندا بوون تا
سبه یه نه داها ت، ئهوه سا که هه لسان و پاش خو ئاماده کردن به ره و گونده که یان
که رانه وه.

۱۲

چیشه تنگاویکی درهنگ، چراخان، له گه ل جیره ی دره گای ژووره که، به خه بهر هات.
چاوی کرده وه دیتی، کچیکی چوارده پازده سالانه یه، له دره گاکه هاتوته ژووری، تا
راده یه کی زۆر له خۆی ده چیت. چاو و ئه برۆی، لووته باریک و لئوه گوشتنه کانی،
به ژن و بال و قه باره ی سینه ی، هه مووی کتومت وهک هی خۆی وایه. له نیو
جیگه که ی هاته در. بهر له وهی هیچ قسه یه ک بکات، کچه که به ره و لای ئهوه چوو و
وتی: "یاخو به خیر بیی. من (مینا) م کچی سمایل و فاتیمه، لیم ببوره. شه وئ که
ئیه گه یشتنه جی، من نووستبووم، ئه گه رنا ده هاته خر مه تی خوشکی به ریزم".

چراخان هه ستایه وه و به یه ک دوو هه نگاو گه یشته لای مینا و ده سته کرده ملی و
یه کتریان ماچ کرد، پاشان وتی: "من، چراخانم، زۆر سوپاست ده که م، به راستی
ئیه ومه نه زیهت دا و به و شه وه دایک و باوکت له خه و بوون. زۆر مه منوونیا م که خه می
مینان له بهر بوو".

مینا: " گیانه که م چراخان، هه تا له لای ئیمه بیت، من و تو هاوری و خوشکی

یه‌کترین، هه‌رگیز نه‌که‌ی دلی خۆت توند بکه‌ی توخوا، ده‌هه‌سته با سه‌ر ئاوه‌که‌ت نیشان بده‌م پاشان برۆ چه‌مامه‌که‌ له‌وئ هه‌موو شتی‌ک حازره، جوان جوان خۆت بشۆ، ئی گیانه‌که‌م".

چراخان سه‌ری په‌زنامه‌ندی له‌قاند و به‌ره‌و ده‌ری چوو، پاشان به‌ رینمایی مینا، چوو هه‌شت ساڵه‌ بوون له‌گه‌ل خوشکه‌ بچووه‌که‌یان، له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی ئه‌ولاتر، سه‌یری چراخانیان ده‌کرد کاتی‌ک که‌ بو سه‌ر ئاوه‌که‌ ده‌چوو. ئاخ‌ر ئه‌وانیش، میوانی تازهیان هه‌شتا نه‌دیوو. دایکیان سه‌ر له‌ سبه‌ینه، ئامۆژگاری کردبوون، ده‌رگای ئه‌و ژووره‌ نه‌که‌نه‌وه‌ که‌ چراخانی لی نووستوو، بۆیه‌ هه‌موویان زۆر تامه‌زرۆ بوون ئه‌و میوانه‌ ناوه‌خته‌ ببین.

چراخان، ئه‌و کاته‌ی له‌ چه‌مامه‌که‌ خه‌ریکی خۆشۆرین بوو، مینا له‌ ده‌رگاوه‌ پتی وت: "گیانه‌که‌م، من وا له‌به‌ر ده‌رگاکه‌م که‌ ته‌واو بووی بانگم بکه‌ تا یارمه‌تیت بده‌م و ئه‌و جل و به‌رگانه‌ی خۆمت بده‌می له‌به‌ریان بکه‌یت".

چراخان، خۆی جوان شووری و خه‌ریک بوو به‌ خاوییه‌که‌، قژه‌ درێژه‌که‌ی وشک ده‌کرده‌وه، پاشان خاوییه‌که‌ی له‌ خۆی ئالاند و به‌ ده‌نگی‌کی شه‌رمانه‌وه‌ وتی: "مینا گیان، من ته‌واو بوومه، ئه‌گه‌ر دیتته‌ ژووره‌وه‌".

مینا سه‌ر یه‌کسه‌ر چوو ژووره‌وه‌و جله‌کانیشی له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌لگرتبوو. سه‌یری‌کی چراخانی کرد و بینی خۆی به‌ خاوییه‌که‌ داپۆشیوه، قژه‌ ره‌ش و درێژه‌که‌ی که‌ به‌سه‌ر لا شان هه‌روته‌که‌یدا، به‌رداوه‌ته‌وه، دیمه‌نیکی سه‌رنج‌راکێشی ده‌نواند. مینا چه‌زی ده‌کرد تیر تیر له‌ جه‌سته‌ی چراخان رامینتی. نه‌یده‌زانی بۆچی له‌زه‌ت له‌وه‌ وهرده‌گری‌ت، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و حاله‌ته‌ش ده‌یزانی چراخان شه‌رم له‌ تیرامانی ئه‌م ده‌کات و خه‌ریکه‌ خه‌جاله‌ت ده‌بی، بۆیه‌ نیگای چاوه‌کانی له‌سه‌ر ئه‌و لادا و وتی: "چراخان، ئه‌و شتومه‌کانه‌ هی من، پاک و خاویین و تازهن. ده‌بی هه‌تا له‌ ئیران بیت، ده‌ستووری ئیره‌ له‌به‌ر بکه‌ی بو ئه‌وه‌ی که‌س نه‌زانیت تو خه‌لکی ئه‌ودییوی. ئیمه‌ خزممان له‌ودییو زۆره‌ که‌ به‌ سه‌ردان دینه‌ ئیره، ژنه‌کان ده‌ستووری ئیمه‌ له‌به‌ر ده‌که‌ن".

چراخان خه‌ریک بوو جله‌کانی له‌به‌ر ده‌کرد، مینا ئه‌وی به‌جیه‌هه‌شت و وتی: "که‌ ته‌واو بووی وهره‌ خواردنم بو ئاماده‌ کردووی، ئیستا داخوا چه‌ندت برسی بووه".

پاشا چه‌ند خوله‌کی‌ک، چراخان له‌به‌ر ئاوینه‌ی ناو چه‌مامه‌که‌، سه‌یری دیمه‌نی خۆی ده‌کرد، قژی شان هه‌ کرد و زۆر جوان و شوخ و شه‌نگ خۆی ده‌نواند. له‌ جوانیه‌که‌ی خۆی پازی بوو. وه‌لی چی بکا! ئه‌م ئیستا دلی خۆش نییه‌ و نازانی ئاینده‌ش چی بۆی ئاماده‌ کردوو. پاشان له‌چه‌که‌ی کرده‌ سه‌ری و له‌ چه‌مامه‌که‌ به‌ره‌و ژووره‌که‌ی چوووه‌وه.

مینا، زوو له‌ ژووری‌کی دیکه‌ هاته‌ ده‌ری. هه‌ر دوو برا و خوشکه‌ بچووه‌که‌ه‌شی له‌ دوا‌ی ئه‌و هاتنه‌ ده‌ری و وتی: "چراخان، فه‌رموو وهره‌ ئه‌و ژووره‌. ماشه‌للا که‌ جوانی، هه‌ر ده‌لێی په‌ری ئاسمانی. مندا‌له‌کان له‌ سبه‌ینیه‌ نه‌چوونه‌ته‌ ده‌ره‌وه، ئه‌وه‌نده‌یان چه‌ز لێهه‌ بتبینن. تو سه‌یریان بکه‌ چۆن لیت ده‌روان".

مندا‌له‌کان به‌ یه‌که‌وه‌ وتیان: "به‌خیر بیی خوشکی به‌ریز".

چراخانیش به‌ روویه‌کی خۆش وه‌لامی دانه‌وه‌و پاشان چوو ژووری و له‌سه‌ر مافووهره‌که‌ دانیش. مینا به‌ مندا‌له‌کانی وت که‌ برۆن له‌ هه‌وشه‌که‌ بو خۆیان یاری بکه‌ن تا ئه‌م، له‌گه‌ل چراخان، نانه‌که‌یان ده‌خۆن. مندا‌له‌کانیش چوونه‌ ده‌ره‌وه‌.

چراخان و مینا، له‌ شیوه‌و روخساردا زۆر له‌ یه‌ک ده‌چوون. به‌قه‌ده‌ر یه‌ک که‌له‌گه‌ت بوون. ئاکاریان کتومت وه‌ک یه‌ک بوو، به‌ جوړیک کاتی‌ک که‌ فاتیمه‌خان له‌ ده‌ره‌وه‌ هاته‌وه، مینا له‌ ژووره‌که‌ چوو بووه‌ ده‌ری. که‌ چاوی به‌ چراخان که‌وت، وای زانی مینایه‌ و وتی: "مینا، ئه‌دی میوانه‌که‌مان خه‌به‌ری نه‌بۆته‌وه".

چراخان بزه‌یه‌کی هاتی و وتی: "باجی، من میوانه‌که‌م، مینا له‌ ده‌ره‌وه‌یه".

فاتیمه‌ له‌ چراخان راما و وتی: "ماشه‌للا که‌ زۆر له‌ یه‌ک ده‌چن، به‌لام به‌ خوا هه‌شتا تو له‌ مینا جوانتری". ده‌ستی له‌ ملی کرد و ماچی کرد. پاشان وتی: "تو، هه‌تا له‌ لای ئیمه‌ بیت، له‌ مینا زیاتری و منیش دایکی هه‌ر دوکتانم. قه‌ت نه‌که‌ی دلی خۆت ته‌نگ بکه‌ی، ئیمه‌ش که‌سوکاری توین. ئه‌ری خۆ نانت خواردییه".

چراخان وتی: "به‌لی نانمان خوارد".

فاتیمه: " وایزنام باوکی مینا، به نیازه سبهی بتباته شاری ساپلاخ، لای مائی کاکه فهراهادی برای. دهبگوت ئهوی بۆ تۆ چاکتره، چونکه پاسدار زۆر دینه ئاواپی و مالّ به مالّ دهپیشکن. ئهگەر بزائن تۆ خه لکی ئه ویدیوی، به خوا دهتبهن و ئیمهش تووشی سزا دهبن. دهزانی چراخان، ئهوه دوو ساله، له وهتهی شه ری نیوان ئه و دوو حکومه ته دهستی پی کردوو، ئیمهش ژیانمان نه ماوه، به لام هه تا ئاگری شه ره که لیتمان دوور بیت هه ر باشه، ئه گه رنا ئه و گونده سنووریانه له هه ردوو دیو، هه مووی تهخت و ویران ده بیت، جا به ته مای خوای گه وره".

چراخان، قسه کانی فاتیمه ی زۆر به دل بوو، بۆی ده رکهوت خه لکی ئه و گونده سنووریانه زۆر گه رمی و ساردییان دیوه و به ئاسانی تیکناشپوین.

له و کاته دا مینا هاته وه ژووری، فاتیمه ی دایکی به پیکه نینه وه وتی: " دهزانی مینا که هاتمه وه چراخانم بینی، وام زانی تۆی، له وم ده پرسی داخوا میوانه که مان له خه و هه لساوه یان نا!" هه ر سیکیان پیکه نین و له یه کتر ریمان. پاشان فاتیمه وتی: " من دهچمه دوای کاره کانم، ئیوهش بۆ خۆتان قسان بکه ن".

چراخان، له لایه ک له میژبوو، له گه ل کچیکی هاوته مهنی خۆی دانه نیشتبوو که به که یفی دلّی خۆی قسه ی له گه ل بکات، به لام ئاخه ر هیه چ بابه تیکی هاوبه شی له گه ل مینا نییه و نه یه ده زانی باسی چی بکات باشه. پاشان له وهش ده ترسا که ئه وان له هۆی سه رگه ردانبوونی ئه م تیبگه ن و به چاویکی سووک سه یری بکه ن.

ئاخه ر چراخان شاره زای ئه وه نه بوو که کورده کانی رۆژه لات، له ژیر کاریگه ری کولتوور و شارستانییه تی ئیرانیدان. له وی توند و تیژی له سه ر ژنان، به هۆی ئه و جوړه کیشانه زۆر که مه. ئه و داب و نه ریته ی که له ده قه ره که ی خۆیان په پره وی لی ده کریت، ئه وه کولتووری جاهیلی خیلّه عه ره به کانه. باوبا پیرانی له وان وه ریان گرتوو.

پاشان، ئه وان نه یانده زانی کیشه که ی ئه م چیه و به مه زنده ی خۆیان زیاتر بیریان بۆ مه سه له ی سیاسی ده چوو که ره نگه ئه و کچه، له یه کئی له ریکه خسته نه کانی دژ به ده ولّه تی عیراق ئاشکرا بووی و نه یه توانی بیت له وی بژی و شتی له و بابه ته. هه ر بۆیه به و په ری ریزه وه باوه شیان بۆ ده کردوه و به زه یییان پی ده هاته وه. له لایه کی دیکه

چراخان، هه زی ده کرد بۆ ماوه یه که به ته نها بی و هه ندیک بیر له خۆی و چاره نووسی خۆی بکاته وه. گۆرانه کان، ئه وه نده خیرا به سه ر ژیان ی ئه مدا گوزه ریان ده کرد، هه ندیک جار، وپ و گیژ ده بوو. به سه سه رت بوو، زوو دلّ و ده روونی له و نیگه رانییه رزگاری و له ژیانکی سروشتیدا بگیره سیتته وه. ئه و رووداوانه ی که له و ماوه که مه دا به رۆکی ئه میان گرتبوو، زۆر له توانا و هیزی کچیکی پازده سالان گه وره تر بوو به چه شنیک ئه گه ر ئه م، خاوه نی بو نیادیکی عه قلی به ته و نه بووایه و وه ک که سیکی خاوه ن ئه زموون، باوه ری به ره فتاره دروسته کانی خۆی نه بووایه، ره نگه به هۆی ئه و غه دره ی لی کراره، می شکی تیک چوو بووایه و قه ده می بشکابایه، به لام لیها تووی ئه م، به شیوه یه ک بوو، له به رامبه ر ئه و هه موو زولم و سته مانه ی که لی ده کرا، بی ری له خۆراگری و قبوول کردنیان ده کردوه، تا ئه و رۆژه ی هه لیکی له باری بۆ دیته ئارا و ئه وسا به گژیاندا بیتته وه. هه ر بۆیه ش ئه م، سه رگه ردانی و روو کردنه ولاتی غه ربانی پی هه لگه ر و رۆحی خۆ به ده سته وه نه دانی، قایمتر ده بوو.

وهختی نیوه رۆ که مام سمایل گه راپه وه مالی، یه کسه ر چوو له لای چراخان و چاک و چۆنی له گه ل کرد، پاشان وتی: "ئه گه ر له هه وشه تووشی مینا نه بوومایه، ده موت تۆ مینای، ماشه لّا چه ند له یه ک ده چن، ئیستا له جیاتی مینایه ک دوو مینامان هه یه". به م قسانه وه نه ختی پیکه نی و چراخانیش، هه ر به پیوه له گه ل ئه و خه نییه وه، به لام هیچی نه وت. مام سمایل هاته وه سه ر قسه که ی وتی: "چراخان کچم، ئیمه، خزم و کهس و کارمان، له و گوندانه ی خواری زۆرن، به لام من سه بارهت به تۆ، وام پی چاکه، بجیته مالی فه راهادی برام له شاری ساپلاغی. ئه وی بۆ تۆ زۆر گونجاوه و کهس گومانی هیچت لی ناکا. سه ره رای ئه وهش، فه راهادی برام دوو کچی جحیلی هه یه و خه ریکی خویندنن. ئه وان خانوویه کی گه وره یان هه یه و حالیان باشه. منیش له گه ل مینا و دایکی سه رت لی ده ده یین، تۆ ده لیتی چی"

چراخان: "مامه گیان، تازه من کچی ئیوه م، چی ئیوه بلین من ئه وم پی چاکه، هه ر کاتیکیش لیم نارازی بوون یان لیم وه رس بوون، من هه ر مه منوونی ئیوه م. ئه وسا که روو له جیگه یه کی دیکه ده که م. ئه گه ر ماله برا که شت منیان قبوول بیت، منیش خزمه تی گه وره و بچوکیان ده که م". له گه ل ئه و قسانه یدا، قورگی پر له گریان بوو.

مام سمایل، قسه‌کانی چراخان، زۆر کاری لای کرد و وتی: " کچم دل له دل مه‌ده، هه‌موو کەس مەمنوونە کچیکی جوان و عاقلی وەک تۆ، له ماله‌که‌یدا بیت. تۆ نه‌وه‌نده بێگوناھ دیاری، خوا ده‌زانێ هەر له‌و ماوه‌ که‌مه‌دا، به‌قه‌د مینای کچم، ره‌حمم بۆت ده‌جوولی. به‌ خوا نه‌گەر ئێره‌ بۆ تۆ به‌که‌لک هاتبایه، قه‌ت نه‌مه‌ده‌ه‌شت، سه‌ر بنیی به‌ هیچ مالتیکی دیکه. پاشان کچم دنیا‌یه‌که‌ زۆر ناخۆش و ته‌نگ بووه‌ته‌وه. ئاخ‌ر نه‌گەر ئاگری نه‌و شه‌ره‌ نه‌گریسه‌ به‌په‌رته‌وه‌ کوردستان، ده‌بێ ئیمه‌ش ئێره‌ به‌ جی بیلین و پروو له‌ شار بکه‌ین، به‌لام تا نه‌و کاته‌ خوا که‌ریمه، با‌یزانین دنیا‌یه‌که‌ چۆن ده‌سوورێ. کچی خۆم، جا ئیمه‌ وامن پێ چاکه، به‌یانی، پاش ناخواردن سبه‌ینه‌ که‌ خۆر له‌ ئاسمان به‌رز بۆوه، به‌ ماشینیکی تایه‌ت ده‌چینه‌ شاری که‌ نزیکه‌ی سه‌عات و نیویک لێره‌ دووره، په‌نا به‌خوا بۆ نیوه‌رۆکه‌ی له‌وێن. تۆش شوناسنامه‌ی مینا له‌گه‌ل خۆت هه‌لگره، نه‌بادا له‌ خالی پشکنین، داوامان لای بکه‌ن، چونکه‌ نه‌وان گومان له‌ هه‌موو کوردیک ده‌که‌ن، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندیک له‌ پاسدارانی خاله‌که‌ ئیمه‌ ده‌ناسن. نه‌گەر کاتی ده‌وامی نه‌وان بیت نه‌وا به‌ ئاسانی به‌ریمان ده‌که‌ن. با‌یزانین چۆن ده‌بیت."

مینا: "چراخان، له‌ بیرت نه‌چی، له‌مه‌ودوا نابێ که‌ چوو‌یته‌ ده‌ره‌وه، له‌چکت له‌سه‌ر نه‌بیت و قوژت دیار بیت، هه‌تا فیر ده‌بی و لێ‌رادیت ده‌بی زۆر ئاگات له‌ خو بیت، وانیه‌ باوکه"

مام سمایل: " راست ده‌کا، کچم چراخان، ئێره‌ وەک عیراق نییه، ده‌بی ژنان، حجاب بپۆشن ده‌نا سزایان ده‌ده‌ن."

چراخان، پێشتریش نه‌و شتانه‌ی بیستبوو، به‌لام بۆ نه‌وه‌ی هیچ کاریکی نابهدلی نه‌وانی لای پروونه‌دا، زۆر به‌ وردی قسه‌کانی نه‌وانی به‌هه‌ند وهرده‌گرت و په‌یره‌وی ده‌کردن. چونکه‌ ده‌یزانی نه‌وان هه‌موویان، له‌ به‌رژه‌وه‌ندی نه‌م، نه‌و ئامۆژگاریانه‌ی ده‌که‌ن.

چراخان نه‌و رۆژه‌ی ئاوا به‌ری کرد و له‌لای نه‌مدا، رۆژیکی نوێ بوو له‌ ژبانی. هه‌ستی ده‌کرد که‌سانیک هه‌ن، خۆشیان ده‌وی و به‌زه‌بیان پێیدا دیته‌وه، بۆیه‌ هۆش و بی‌ری ورده‌ ورده‌ کۆ ده‌بووه‌وه و چاکتر ده‌یتوانی بی‌ر له‌ گرفته‌کانی خۆی بکاته‌وه. هه‌ر نه‌بێ ئیستا هیچ خه‌ته‌ریک له‌سه‌ر ژبانی نه‌ماوه. حه‌زی ده‌کرد زوو بچیته‌ ئێو

جیگه‌ی خه‌وتن و کشومات بچیته‌وه‌ خه‌لوه‌تی ژبانی رابردووی خۆی و وینای ژبانی داها‌تووی بکات.

پاش نوێژی عیشایی، پێیه‌وه‌ دیار بوو که‌ خه‌وی دیت و ه‌یشتا ه‌یلاکی رینگا و کۆله‌ خه‌مه‌کانی، په‌خه‌یان به‌ ته‌واوی به‌ر نه‌داوه. فاتیمه‌خان، زوو هه‌ستی کرد که‌ چراخان پێوستی به‌ ئیستراحه‌ته‌ و وتی: "مینا، برۆ له‌ ژووره‌که‌ی خۆتان، جیگه‌ بۆ چراخان راخه‌ و با بچی بخه‌وی."

میناش ده‌ستی چراخانی گرت و وتی: " هه‌سته‌ با بچینه‌ ژووره‌که‌ی نه‌ودیه‌و. چراخانی له‌گه‌ل نه‌ودا، بۆ ژووره‌که‌ چوون. که‌ مینا جیگه‌که‌ی راخست پێی وت: " تۆ ئیستراحه‌ت بکه‌ و منیش ده‌چم هه‌ندیک یارمه‌تی دایکم ده‌ده‌م و قاپ و قاچاخه‌کانی ئێواره‌ ه‌یشتا نه‌شۆراون."

چراخان چووه‌ نیو جیگه‌که‌ی و چاوه‌کانی خسته‌ سه‌ر په‌ک، ئیستا هه‌ست به‌ نه‌مان ده‌کات له‌ سه‌ر ژبانی خۆی. سالانیک بوو له‌ ماله‌ بابی، رۆژیک له‌ رۆژان ئاوا به‌ ئاسووده‌یی و بی به‌رد و پلاری باوه‌ژن نه‌چوو‌بووه‌ نیو جیگه‌. چه‌ندین جار زستانان جیگه‌ی خۆی گه‌رم نه‌ده‌کرد که‌ باوه‌ژن به‌ تووره‌یی لێی ده‌خوری و ده‌یگوت: " نه‌وه‌ کێرا تۆپی. هه‌سته‌ برۆ بزانه‌ ده‌رگای حه‌ساری حه‌یوانه‌کان قایم کراوه". یان کاریکی له‌و بابه‌ته. نه‌ویش ده‌بوو به‌ کپی بلند بووایه‌ و بی قسه‌ کردن کاره‌که‌ی نه‌جام دا‌بایه. له‌ دلی خۆیدا وتی: "تۆخه‌ی خو چیتر باوه‌ژن به‌سه‌رمدا هاوار ناکات و بوختانم بۆ هه‌لنا‌به‌ستێ. خو چیتر باوکه‌ بی‌ ویزدانه‌که‌م به‌ قسه‌ی باوه‌ژن، سه‌رکۆنه‌م ناکات، خو چیتر ئێواران خزمه‌تی نه‌و نه‌دیمه‌ گلاوه‌ ناکه‌م. نه‌و چراخانه‌ی که‌ به‌ هه‌موو لایه‌ک ده‌یان چه‌وسانده‌وه‌ و حسیبی ه‌یچیان بۆ نه‌ده‌کرد، ئیستا له‌ نه‌زه‌ری نه‌وان مردوو و گورگ و دال لاشه‌که‌یان خواردوو. خو من جگه‌ له‌ شاسوار، که‌سی دیکه‌م نه‌بوو هه‌تا دلم بۆیان بسووتی و غه‌ریبیان بکه‌م، خوا‌یه‌ زۆر شوکریم. دلم پروونه‌ که‌ نه‌و تاوانه‌ی نه‌دیم ده‌ره‌ق به‌ من کردی، بۆ من به‌ خیر ده‌گه‌ریته‌وه!"

چراخان پاش هه‌لگێر و وهرگێر کردنی یاده‌وه‌رییه‌ تاله‌کانی ماله‌ باوان، بی‌ری له‌ داها‌توو ده‌کرده‌وه. ئاخ‌ر به‌یانی قه‌وله‌ سه‌فه‌ری شاری مه‌باباد بکات و بچیته‌ مالتیکی دیکه‌ که‌ ه‌یشتا هه‌ر نه‌بی‌نیون. له‌ خه‌یالی خۆیدا ده‌یگوت: ده‌بی نه‌و شاره‌ چۆن بی

و خه لکه که چون بژین دهبی مائی کاک فراهادیش، وهک مائی مام سمایل له گه ل نه م باش و میهره بان بن!

چراخان بریاری دابوو که هر خیزانیک، نه م بگریته خوئی، دهبی وهک دلسوزترین و چالاکترین که سی نهو ماله، رهفتار بکا و ریزیان لی بگری. نه م هر له سروشتی خویدا، بیسکه و چالاکه و کابانیکي باشه. له کاتی راپه راندنی ئیش و کاری ناو مائی، هرگیز ههست به ماندووویون ناکات. نه م ته نهها که سه ریکی گهره ی هه بوو، نهویش دابرانی بوو له خویندن. له دلی خویدا دهیگوت: "دهبی بواری نهو هه بیته، وهک کچه کانی خویمان رهوانه ی خویندنم بکن. ئای نه گهر نهو هه له م بو هه لکه ویتته وه، مانای وایه من بو سییه مین جار له دایک ده م، جاریک کاتی که له دایک بووم، جاری دوو هه میش به هوئی هه لویستی مه رانه ی کاکه فریاد و شاسواری برام که ژیانان پی به خسیمه وه، نهو جار هه شه گهر بجمه وه بهر خویندن، ده بیته سی جار!"

۱۳

پاش ناخواردنی سبهینه، ماوهیه کی که می پیچوو، پیکاییکی (زامیاد) هاته بهر ده رگای مائی مام سمایل راره ستا، مام سمایل وتی: "کچم چراخان، جانتاکه ت هه لگه و با بروین، نهو ماشینه که له بهر ده رگا وه ستاوه. جگه له جل و بهرگی خوت شته کانی تر له جانتاکه ده ره بیته چونکه تازه به که لکت نایه ن (به پیکه نینه وه)".

چراخان: "هه موویم ده ره بیته ماوه".

چراخان خواحافیزی له فاتیمه خان و مینا کرد هیدی هیدی له گه ل مام سمایل، به رهو لای ماشینه که چوون. مام سمایل له ته نیشت شوفیره که سوار بوو و چراخانیش له په رگه. ماشینه که گری دا و هیدی هیدی به ری کهوت، مام سمایل وتی: "کچم خو شوناسنامه که ی مینات هیناوه"

چراخان: "به لی، به لی".

مام سمایل: "گهر له خالی پشکنین لیت بپرسن ناوت چیه، چی ده لی"

چراخان: "ده لی مینا ئیسماعیل عه زیزی، دایکیشم فاتیمه ی سهید زاده یه

(نه ختیک پیکه نینی به خوئی هات) نه مشه وه ده رسه که م رهوان کردووه، مامه".

مام سمایل: "کچی عاقل ده زانی، چون رهفتار ده کات".

له ریگا، مام سمایل و شوفیره که باسی زور شتیان کرد. چراخانیش هر له دیمه نه کانی ده وره یه دهروانی و له لای خویه وه به دیمه نه کانی لای خوینی بهراورد ده کرد. پاش که میک گه یشتنه خالیکی پشکنین، دیار بوو مام سمایل له بهر خویه وه وتی: "زور چاکه نهوانه ی وه ستاون، یه کتیکان لهوانه ی جارانه، گرفتمان بو دروست ناکات". که گه یشتنه ریکی پاسداره کان، ماشینه که راره ستاوه مام سمایلش هر له جامی سه یاره که وه سالوی له پاسداره که کرد. پاسداره کهش وهک کاریکی پوتینی، سهیری کرد نهو ده م و چاوانه و ماشینه که غه ریپ نین، یه کسه ر ئیشاره تی ده رچوونی دانی. نهو بوو به سه لامه تی لهو خاله رزگاریان بوو. دوویاره پیاوه کان کهوتنه قسه و سوالفه ی ئیش و کاری لادی و کتیشه کانیان. چراخانیش وهک جارن، سهیری دنیای ده وره یه ده کرد. که تووشی ئاوه دانییه که ده بوون، سه رنجی خه لکه که ی ده دا، ده بیینی ژیان لادی نهوئی، له هی دینه کانی ده قهره که ی خویمان قورستره. تیبینی نهو یه ده کرد که نه م گوندانه، پشتگوئی خراون و ژنانی نهوئی، زور ماندوو دیارن و کاره کانیان سهخت و پر له زحمه ت دیاره.

نهو ده مه ی گه یشتنه خالی پشکنینی ده روزه ی شار، سه عات نو لایدابوو. نهو خاله، چونکه له ناوچه سنوره یه کان دوور بوو، ته نیا نهو ماشینه یان ده پشکنی و له شوناسنامه ی خه لکه کانیان ده کولییه وه که جیگه ی گومان بوون. نهوان سی که س بوون و پیکابه کهش به تال بوو، بویه هر که ماشینه که یان هیواش بووه و خه ریک بوو بوهستی، ئیشاره تی رویشتیان دایی.

مام سمایل وتی: "یه کسه ر بو گه ره کی مائی کاکه (فراهاد) م لیخوره. که چراخانمان لهوئی دانا، دواپی ئیمه ده گه ریینه وه ناو بازاره که و ده چینه لای فراهاد".

کاک فراهاد له ناوه راستی شاردا کوگایه کی گهره ی هه بوو که ئامیری کاره بایی و که ره سه ته ی جوانکاری بیناسازی لی ساغ ده کرده وه. که گه یشتنه بهر ده رگای مائی، هه رسیکان دابه زین و مام سمایل له ده رگای دا. پاش که میک ده رگاکه کرایه وه، دیار بوو (سه عاده ت خان) خیزانی کاک فراهاد بوو. یه کسه ر که چاوی

پێیان كهوت، ده‌رگاكه‌ی خسته سه‌ر پشت و فه‌رمووی لێ كردن. هه‌ر كه له ده‌رگا چوونه ژووره‌وه، چاك و خۆشیه‌كه‌ی گه‌رمی له‌گه‌ڵ كردن و ده‌ستی له ملی (چراخان) كرد و وتی: "مينا گيان چۆنی. ماچی كرد و ئەدی دایكت و منداڵه‌كان چۆن یاخوا به‌خێر بێی".

مام سمايل وتی: "سه‌عادهت خان، تۆش وه‌كو ئیمهت لێ هات".

سه‌عادهت خان: "چۆن، تیناگه‌م!"

سمايل: "من و فاتیمه‌ش، (چراخان) به‌ مينا تێگه‌یشتین. توخوا زۆر لێك ناچن".
سه‌عادهت: "كاك سمايل سووعهت ده‌كه‌ی، ئەوه مينا خۆیه‌تی، (كه‌مێك لێی ورد بووه‌وه) به‌ خوا وامزانی ئەوه. به‌لام كاك سمايل، ئەوه نه‌ختی له مينا جوانتر و خۆنگه‌رمتره ئەگه‌ر هه‌له‌ نه‌بم".

چراخان وتی: "زۆر سوپاس باجی گيان، من ناوم چراخانه له‌مه‌ودوا ده‌بمه كچی تۆ".

سه‌عادهتیش، قسه‌كه‌ی ئەوی پێ خۆش بوو به‌لام نه‌شیزانی، بۆ ده‌یه‌وی بێته كچی ئەم!

كه چوونه ژووره‌وه سه‌عادهت خان ئاوی بۆ هینان، دواي ئەوه مام سمايل وتی: "ئیمه ده‌چینه ناوشاری، چراخان تۆش له‌گه‌ڵ سه‌عادهت خان، خه‌ریکی چێشت لێنان بن. براژن، ئیمه نیوه‌رۆ بۆ ناخواردن دێینه‌وه لای ئیوه".

سه‌عادهت خان: "وه‌ی به‌سه‌ر چاو، ئاوه‌داننان كرده‌وه، یاخوا به‌خێر بێنه‌وه".

خواحافیزیان كرد و به‌ ماشینه‌كه‌ به‌ره‌و ناو شار چوون.

كه ئەوان پوڤیشن، سه‌عادهت به‌ چراخانی وت: "بابچینه مه‌تبه‌خه‌كه، تۆ دانیشه و منیش خه‌ریکی چێشت لێنان ده‌بم، بۆ خۆشمان قسان ده‌كه‌ین. ئەوه‌نده‌ی نه‌ماوه شه‌ونم و شه‌وبۆش له مه‌درسه بێنه‌وه". چوونه ژووری مه‌تبه‌خه‌كه و چراخان، له‌سه‌ر پارچه مافووریکی بچووك دانیشت، سه‌عادهتیش هه‌ندێ گۆشتی له یه‌خچاله‌كه ده‌رهیناو له‌به‌ر ئاوه‌كه‌ی دانا، پاشان هه‌ندێك ته‌ماته و كووله‌كه‌ی هیناو له‌سه‌ر مه‌غسه‌له‌كه‌ پاكی كرده‌وه. چراخان نه‌ختیک شه‌رمی ده‌كرد و به‌رده‌وام له كه‌لوپه‌ل و

كاوه‌نته‌ری ناو مه‌تبه‌خه‌كه‌ی ده‌روانی و سه‌رنجی ده‌دانی. زوو تێگه‌یشت كه مالی مام فه‌رهاد، ده‌وله‌مەند و هه‌بووه‌ن و حالێکی خۆشیان هه‌یه.

سه‌عادهت، جاروبار به‌ده‌م ئیشكردنه‌وه به‌لاچاو سه‌یری چراخانی ده‌كرد، هه‌ستی ده‌كرد هێزێکی پر له به‌رائه‌ت له روخساری ئەو كچه‌دا خۆی ده‌نوینێ. هه‌ر چه‌ند لێی پاده‌مینێی رۆح سووكتر ده‌رده‌كه‌وی. ده‌لێی هێزی سیحریك، وات لێده‌كات خۆشت بوێ و به‌زه‌ییت بوێ بجوولێ. چراخانی، ده‌یزانی كه سه‌عادهت جاروبار تێپه‌راده‌مینێ و فكري كه‌وتۆته سه‌ر ئەم، ویستی به‌ قسه‌ی بێنی و بێده‌نگیه‌كه بشكینێ: "باجی سه‌عادهت هه‌ز ده‌كه‌ی ته‌ماته و كووله‌كه‌كه بێنه، من ورد و ئاماده‌یان ده‌كهم، تۆش خه‌ریکی كاریکی دیکه به".

سه‌عادهت وتی: "جا گيانه، چۆن ده‌بی، تۆ تازه میوانی و هیشتا ماندووی. باشه گيانه‌كه‌م، تۆ ده‌زانی ئیش و كاری ماله‌وه بكه‌ی"

چراخان: "به‌لێ، به‌لێ ده‌یزانم، پاشان خۆ من به‌ پێیان نه‌هاتووم. له مالی كاك سمايله‌وه تاكو ئێره هه‌ر سواری ماشین بوومه، هه‌یچ هه‌ست به ماندووبوون ناکه‌م".

سه‌عادهت، ته‌ماته و كووله‌كه و دوو قاپی بۆش و چه‌قۆیه‌کی له پێش چراخان دانا و وتی: "ده‌ی ئاخۆ بزانه‌م چۆن كابانێکی، كچی جوان".

چراخان ده‌ستی به‌ وردكردنی ته‌ماته كرد و ده‌ست و پلی كابانانه دیاربوو، بۆیه سه‌عادهت وتی: "به‌خوا له منی جوانتر ورد ده‌كه‌ی، رۆله گيان. كچه‌كانی من، هه‌یچ له كابانی نازانن، ئەوان هه‌ر خه‌ریکی خۆیندنن و منیش ده‌بی خه‌مه‌تیا بكه‌م".

چراخان: "باجی گيان، مرۆف پێویسته هه‌موو كاریك بزانی. ده‌بووايه فیتریان بكه‌یت. خۆ هه‌تا هه‌تایه له‌گه‌ڵ تۆ نابن، وانیه"

سه‌عادهت: "راست ده‌كه‌ی كچم، قسه‌ی تۆیه ئەگه‌ر فێربن، بۆ خۆیان باشه".

سه‌عادهت له‌گه‌ڵ ئەو قسانه، زانی كه چراخان كچی عه‌قل كامله و خه‌لكی كوردستانی عیراقه، چونكه هه‌ر له گه‌ره‌كه‌كه‌ی خۆیاندا چه‌ند ماله كوردیکی عیراقی لێ بوو، شیوه زاریان وه‌ك هی چراخان وابوو. ده‌یویست لێی بپرسیت كه داخوا خه‌لكی كوێیه، به‌لام په‌شیمان بۆوه. له دلی خۆیدا وتی: هیشتا زووه بۆ ئەو پرسیارانه، با بۆ دوايي بێت.

بەر له نیوه پۆ شهونم و شهوبۆ له دهوام هاتنه وه. دایکی دەرگای ههوشه ی لى کردنه وه، ئەوانیش له گهڵ هاتنه ژووره وه یه کسه ر جانتای پر له کتییان دانا و به رهو مه تبه خه که چوون.

شهونم هەر وهک پۆژانی پیشوو وتی: "دایه گیان چیت حازر کردوه. به خوا زۆر برسیمه"

له گهڵ ئەو قسانه، گهیشته مه تبه خه که و چاوی که وته سه ر چراخان و نه ختی که سه نگرایه وه. هەر له و ساته دا دایکی وتی: "ئه وه چراخانه، ئاده ی به خیر هاتنی بکه".

شهونم به گهرمی به خیر هاتنی چراخانی کرد و وتی: "دایه به خوا میوانه که مان، زۆر له مینای مامه سمایل دهچى، توخوا وانیه"

سه عاده تى: "به لى وايه کچم، منیش وهک تو ئاوا به سه هو چووم، خو ناهه قمان نییه، ماشه ل لا ده لى له دایک و باوکیک بوونه".

دواى ئەو، شهوبۆ هات ئەویش به خیر هاتن و چاک و چۆنى له گهڵ چراخان کرد.

شهونم و شهوبۆ دوو سالیان نیوان بوو، شهونم له ته مه نی چراخان بوو له کلاسى نو دهیخویند شهوبۆش له کلاسى ههوت. ههردووکیان له شتیه به دایکیان دهچوون، جوان و گوشتن بوون، به لام شهونم به قه د چراخان که له گه ت نه بوو.

پاش که میک تیکر امان و قسه کردن، دهنگی زهنگه که دووباره لى دایه وه. که شهوبۆ دەرگا که ی کرده وه دیار بوو، پیاوه کان هەر سیکیان هاتنه وه.

کاک فه رهاد، هەر له دووره وه وتی: "ده لى ئه مپۆ له ئاسمانه وه کچیکمان بۆ به دیاری هاتوه، کوا له کوپیه"

به دم ئەو قسانه وه گهیشته لای مه تبه خه که و چراخانی به رهو پیلای هات.

کاک فه رهاد وتی: "به خیر بیی کچم ئەحوالت چۆنه. یاخوا به خیر بیته مالى مامی خو ت".

دیار بوو کاک سمایل له ریگه دا، چیرۆکی چراخانی بۆ فه رهادی برای گیرابوه وه. زۆر مه دحی کردبوو و باسى چۆنیه تی هاتن و سه رگه ردان بوونی ئەوی بۆ کردبوو. فه رهادیش سه ر برده ی ئەو کچه، زۆر کارى لى کردبوو، وتبووی که ئەگه ر وا

بى، من ئاماده م، وهک کچه کانی خو م به ختوی بکه م.

پاش نیوه پۆ که نان و چا خورا، سمایل وتی: "تا درهنگ دانه هاتوه، ئیمه ده بی بگه رپینه وه. چراخان تو ش کچم، دلى خو ت سه خله ت نه که ی، فه رهادی برام له من گه وره تره و به ره حمتره، سه عاده ت خانیش ژنیکی ئەوهنده میهره بانه، هه موو دنیا لى رازیه".

هه ستان خوا حافیزیان کرد و رۆیشتن. له دواى رۆیشتنی ئەوان، فه رهادیش، کچه کانی ئاگادار کرده وه که ئاگیان له چراخان بی و نه هیلن خه فه ت بخوا.

ئه و پۆژه، چراخان، له پۆژانی دیکه به خو لقتر بوو و له هه موو کاتیک زیاتر، هه ستی به ئەمان ده کرد. دیمه نی خانووه که و هه وش و ژووره کان زۆر سه رنجی ئەمیان راده کیشا. هه وشه که لایه کی چیمه ن بوو و لایه که ی دیکه شی هه مووی دارى به ردار بوو له هه نار و سیو و قه یسی. که پریکی گه وره ش له ولاتر، دار میو یکی به سه ره وه بوو. له وه دهچوو، ته مه نی داره کان، له پازده سالیان ئاوا کردبیت. خانووه که، له رووبه ری زیاتر له سی سه د مه تری دووجا، له که رپووج دروست کرابوو. جگه له بهر هه یوانیک له پی شه وه میوانخانه یه کی گه وره و سی ژووری نووستن و هۆلیکی گه وره و مه تبه ختیکی هه بوو، له سه ره وه ش هه وره بانیکی هه بوو که له وپوه دهچوو بته سه ربانه که.

چراخان، له هه موو چرکه ساتیکدا، ژيانى رابردوی خو ی به بیر ده هاته وه. ئەوهنده ی سه ری ده هینا و ده برد، سه ره ده ری له وه دهر نه ده کرد که باوکی و باوه ژنی، له تو له ی چی ئەو دهر ده سه ریه یان پی ده کرد! باوکی، له بهر چی ئەمی خو ش نه ده ویست. ئەم هیچ عه بیکی له خو ی شک نه ده برد که چی هه فه تی جاریک، باوکی به هه نجه تی شتیکی دروستکراو دارکاری ده کرد. ئەو هه موو سزادانه له پای چ تاوانیک بوو که ئەو کردبیتى. هەر ده لى به لایه که بوو به سه ر یانه وه که ئاوا به بوختانی کابرایه کی دووروو، فه رمانی کوشتنی دا.

ئه و هزر و خه یال کردنه، به رده وام چراخانیان وا لى ده کرد که به ژيانى ئیستای زۆر رازی بیت. ئاخ ر لیره که سانیک که نه ده یانناسی و نه ده زانن ئەم کتیه که چی ئاوا به گهرمی باوه شیان بۆ کردووه ته وه و به زه یی به سه ردا ده بارینن. بیری ده کرده وه

و له خوځی دهرپرسی: بۆچی له گوندهکهی خوځیان، له نیو خزمهکانیان، خانهوادهی، وهک مائی مام فهرهاد و مام سمایلی تیدا نییه. نهگهر کچیکی لیقهوماوی وهک نه، به تهنیا لیروهه هانا بیاته بهر خه لکی عهشیرهتهکه بیان یان گوندهکه بیان، ئایا نهوها باوهشی بۆ دهکه نهوه؟! نه، گومانی هه بوو له وهی که له ناو پیاوانی گوندهکه بیان، پیاویکی وهک مام (فهرهاد)ی تیدا بیت. نهگهر مائیکی وای شک بردبا و لیانی رادیتبا، بۆ ناوا سهرگهردانی مهمله که تان ده بوو. ناخر ته نانهت نزیکترین کهسی خوځی که شاسواره، نه یو پیرا نه، له خو بگریت. ئیستا نه، له بیر و میشکی خزمانی ئاوا پیدا، شایه نی نهوه نییه جیکه یهکی له ناو گورستانه کهی نهوان هه بیت و پرسه ی بۆ دابنن و فاتیحه یهکی بۆ رهوان بکن. بۆیه له پاش گه یشتنه سهر سه دهی ههر کۆمه له خه یالیک، نه فرهتی لیان ده کرد. دهیزانی هه نووکه ژیان، کون و که له بهری تیکه وتوو و له سروشتی ژیان که سیکی ئاسایی، دامالراوه، بۆیه ده بی به رهوشتی بهرز و کرداری جوان، شوینی خوځی له دلئ نهوانه بکاته وه. ده بی که سیکی وابیت، دواچار نهک ههر له باوه شگرتنی نه، په شیمان نه بن، به لکو شانازیشی پیوه بکن. نه مه بریاری چراخان بوو، بۆ ژیان ئایندهی.

۱۴

نهوه رهوه زهینه دین به خوځی و نه دیم، به ماشینه کهی شاسوار بۆ ئاوا یی گه رانه وه، وهختی نیوه رهوه گه یشتنه جی. خه لکی گوندی ورده ورده لپی کۆبوونه وه به خیرهاته وه بیان کرد. نه و کاته هیشتا که سیکی له خه لکی ئاوا یی به م کاره ی نه زانیوو ته نانهت منداله کانی زهینه دینیش. پیاو و جحیله کانی ئاوا یی، به کۆمه ل، بۆ ده ست ماچکردنی زهینه دین ده هاتن. نه ویش، به ده روونکی شپرزوه، چاک و چۆنی خزمانی گوندی ده کرد. به جهسته له لای نهوان بوو، به لام له خه یالی خویدا، ههستی ده کرد، هه له یهکی کوشندهی ده رهق به خانه واده کهی خوځی کردوو. بیری ده کرده وه، کاتیک که خه لکی دینه که بیان به م رووداوه ده زانن، ناخو پشتگیری و ده ستخوشتی لی ده کن یا خود لۆمه ی ده کن. چونکه له م سالانه ی دوا پیدا، به هوی دۆستایه تی گهرمی له گه ل نه دیم، خه لکیکی زۆر لی کشابوونه وه و له مه جلیسی نه، دانه دهنیشتن. پاشان له مه سه له یه، ده بووا یه پرسیکی ردین سپی و

67

که سایه تییه کانی گونده که بیان بکات. دنیا ههر وابوو و له کاتی رووداوی له و جوژه، هه میسه پرس پیک کردن و ته گبیر کردن وهک نه ریتیک له بهرچاو گیراوه، که چی نه، له ژیر کاریگه ری قسه ی کابرایه ک که له ناو ئاوا ییه که یاندا خو شه ویست و په سه ند نییه، نه و بریاره ی داوه. له بیری خویدا ده یگوت: رهنگه هه ندی له پیاوه دنیا دیده کانی ئاوا یی، یه خه م بگرن و پیم بلین: باشه زهینه دین، نه ده بوو پرسه کی ئیمه ش بکه ی کی ده لی نه و کچه ی تو بوختانی پی نه کراوه! ناخر کچه که ی تو مندالیکی زۆر فه قیر و به سه ته زمان دیار بوو!

نه و جوژه خه یالکردنه، زهینه دینیان ده خسته گومانیک که بروا به وه بینی، کاره که ی که م و کوورپیه کی تیدایه، له بهر نه وه ههر چه نده به سه ره خوځی نه ده هیتا، به لام له راستیدا زۆر نیگه ران ببوو. بۆیه وای به باش زانی، پاش ئیواره که ی نه و رهوه، هه ندیک له پیاو ماقوول و ردین سپیه کانی گوندی له مه سه له که بگه ینی. بۆ نه و مه به سه ته، به کیخوا پیرو ت و حاجی عه لی و فه قی نه حمه دی گوت: "حه ز ده کم پاشی نانی ئیواره هه ندی قسه بکه ین".

نه وه بوو له ژووریکه دی که ی ماله وه بیان، ههر چواریان پیکه وه دانیشتن، شاسواریش له ژووری میوانخانه که ی مائی، پیشوازی له و که سانه ده کرد که ده هاتنه لای باوکی. که ههر چواریان دانیشتن، زهینه دین هاته قسه کردن، وتی: "جه معهت، چی تان لی بشارمه وه، له و ماوه یه که من له سه فه ری حه جی بووم، کچه که م، خوځی به کابرایه ک دۆراندوو و به سه ریدا چوونه. که گه یشتمه وه به غدایی نه و خه به ره یان بۆ هینام. خو شتان ده زانن شه ره ف و نامووس چه ند گه وره یه، بۆیه ههر له وئی شاسواری کوپم ره وانه ی کرد و کچه مان به هه قی خوځی گه یاند. ئیستاش نه وه رهوه یه که مه من گه راومه ته وه، پیم باش بوو ئیوه ش خه به رتان هه بی".

له گه ل نه و قسانه دا، جه معهت هه موو سه بیری یه کدییان کرد و له شوینی خوځیان حه په سان. کوپخا پیرو ت هاته قسه و وتی: "جا زهینه دین پیمان بلی، نه و که سه کییه که پری دایته نامووست و نه وه شی خه به ری دایی کییه"

زهینه دین وتی: "نه و که سه ی که به سه ر رووداوه که دا چوو و خه به ره که ی بۆ هینام (نه دیم) ه که کابرا ده رویشه و خوځی له خوا ناکات. به لام چونکه وهختی رووداوه که

68

شهو بووه و پياوهکه بهسەر ديواری ههوشه دا هه لاتووه، نه ديميش نه يناسيوه".

ديسان هه رسيکيان ليک رامان و پييانه وه ديار بوو که عه قلیان قسه کانی زهينه دينی نه دهگرت.

ئه وچاره فهقی ئه حمهد وتی: "زهينه دين ئيشه کی به ره واژت کردوه. نه ديم، ئه و پياوه نييه ئيشی له و بابته هی به گوئی بکهی. ده بوایه پرسیکی خزمانيش بکهی، هه هی له منت نه که وئی!"

حاجی عه لی وتی: "تازه ئيشه که کراوه، به رای من جاری به رده کی له سه ر دانين، وه لی ئه گه ر پوژئی له پوژان، ئاشکرا بوو که کچی تو عه بیی نه بووه زهينه دين، ئه و کاته ده لئی چی؟ خو ئيمه ش ئه گه ر بزانه، ژن، هه زه زوکانی و ئيشی په نایان ده که ن، وه کی بز ن سه ريان ده برين. به لام ده بی ده لیل و به لگه ت هه بی و به قین بیت، وانیه کتخوا"

کتخوا پیرۆت: "وه لالا راست ده که ی حاجی، ئه منيش فکرم بو ئه وه ده چی که ئه و کاره له جیی خوئی نه بی، چونکه کورینه ليتان ناشارمه وه، ماشه لالا ئه و نه ديمه ناخپووته دلم، خو چ خراپه ی منيشی نييه، به س ئه وه نده ی ده که م و ده یبه م عه قلم ئه و کابرايه ی ناگری".

فهقی ئه حمهد وتی: "ئه گه ر ئه و کچه په ندی پی کرابیت، خوی ئه و له سه ر سه رانه و پوژیک هه ر ئاشکرای ده کات، جه ماعه ت با هه ستين". هه موویان هه ستان و بو ژووری میوانان چوونه وه.

زهينه دين، له گه ل قسه کانی ئه وان، زیاتر گومانی لی په یدا بوو و دلی ئوقره ی نه ده گرت. له به ر خوئی وه ده یگوت: "خودایه، ئه گه ر کچه که م بی گونا ه بووه و ده رویش بوختانی پی کردوه، په رده له سه ر ئه و نا هه قیبه هه لمانی و هه موو شتیک ئاشکرا بکهی".

پوژئی دواتر، دهنگ و باسی ئه و رووداوه له ئاوی، له م دم بو ئه و دم ته شه نه ی کرد و بلاو بووه وه. ژنان، له پی کانی حیکایه ته که یان ده گتیرایه وه. هه ر که سه و هه ندیکی به سه ره وه دنا. هه ندیک پييان و ابوو، کچه، ئه و عه یبانه ی نه بووه و رهنگه بوختانی پی کرابی. هه ندیکی دیکه ش، له وانیه له زه تیان له بابته ی به یه که گه يشتنی

نیر و می و ده ست گه مه و خو پیک گه رم کردنه وه وه رده گرت، ده یانگوت: (ده لین هه موو شه وی، ئه و پياوه له ژوانی چراخاندا بووه و تا به یانی له سه ر سینگی ده ستبازی کردوه)، هه ندیکی دیکه ده یان وت: (چراخان هه ميشه رهنگ زهرد و مه لول ديار بوو، له وانیه به دزی عاشق بووی). تاک تاکه له ژنه کانیش رایان و ابوو که ئه وه نده له سه ری نه پوژن باشه، چونکه چه ندين ژن و کچی دیکه له و سالانه ی دواپی له سه ر ئه و مه سه لانه به و سزایه گه يشتون. ژن ده بی ناگای له خوئی بیت، چونکه شه ره ف نامووسی خیزان و عه شیره ته که په تی و نابی سه رشوپی بینیته سه ر پياوان و چاویان پی شوپ کهن، ئه دی دایکم.

له نیو پياوانی گونیش، هه ندیک له وه یان ده کوئییه وه، داخوا ده بی ئه و جحیله کی بی که پریداوته کچی زهينه دين. هه ر یه که و له لای خوئی وه گومانی له یه کیک له جحیله کانی ئاوی ده کرد، هه ر چه نده زو به ی ئه و جحیلانه، شتی نه پييان له گه ل یه ک نه بوو، چونکه هه موو شتیکیان بو یه ک ده گتیرایه وه. ئه گه ر یه کیکیان له شوینیک کچیکی ماچ بکرده، خوئی به پاله وان ده هاته به رچاو. زور جار بو ئه وه ی بیسه لمین که پياوان و کچان هه زیان لی ده که ن، چیرۆکی خه یالوی دوور له راستییان له میتشکی خویناندا دروست ده کرد و بو یه کدییان ده گتیرایه وه. ئه وه نده نه شه یان له و چیرۆکه دروستکراوانه، وه رده گرت که به خویشیان باوه ریان به خوینان ده کرد و ليتان ده بووه رووداویکی راسته قینه. شه وان وه ک پاله وان به ديار ئه و خه ونانه وه راده کشان.

کومه لگایه کی سهیره! له گونديکی سه د ماله ییدا که هه موویان خزمی یه ک عه شیره ت و یه ک خیل بوون، پياوه کان به خه یال و به راستی، له هه موو کووچه و قوژبن و په نایه کدا به دوا ی ئه تککردنی شه ره ف و ريسواکردنی خوینان ده گه ران که له ژندا به رجه سته ببوو. ژن، له لایه ک ئه و قه لا گه وره یه که هه موو پياویک له ناو خیلدا، ناتوانی ده رگا کانی بکاته وه. ژن له دنای نه پنی و ناخی پياوه کاندا، ئه و له زه ته ئه فسووناوییه پر له سیحره یه که پياوان ته نها بو به ده ست هینانی ئه و ده ژین. ژن، ئه و کانه جوان و سه رنج راکیشیه که مانا به ژبان ده به خشی و به بی ئه و، ژبان واقیعیکی به تاله. ژن، ئه و کیلگه یه یه که ژبانی تیدا به ره م دیت و به رده وایمی پیده دا. دواچار، ژن، ئه و بوونه وه ره یه که پياو له ئاستیدا، راده ی

دهسه لات و وجودی خوئی پی دهپیوئی. ناخر سهیر له وه دایه! له و جوړه کومه لگایانه دا، نه گهر پیاوئیک، ژنه که هی جوان و شوخ و شهنگ بیت، لاف به سهیر نه وانی دیکه دای لای دها و وا له خوئی دهگات که نه و پیاوترو لیوه شاهوتره. نه مانه هه مووی له واقیعا، زالبوونی وجودی ژنه، به سهیر میشک و بونیادی پیاودا. بویه هه پیاوئیک نه گهر بتوانی، ژنیک رام بکات واته دنیای بو خوئی بردووته وه.

به لام له دنیای ناشکرا و میرخاسی پیاودا.. له دنیای دهسه لات هیژ و عورفی خیلدا.. ژن، نه و بوونه و هره زه عیفه پر له عیب و عاریه که بوته باریکی قورس به سهیر ملی پیاوه کاندای.. ژن له دنیای رووکه شانعی خیل و عه شیرهدا، خالی هه ره لاواری پیاوه کاندای.. عه قلی ژن، پر له که موکووری.. تهنه ات له به هه شته که هی خوداوه ندیشدا، نه وه ژن بوو، ته گبیری خوئی له گهل شهیتان کرد و پیاویان له وئی قاو دا.. ژن، مایه هی شهرمه زاری و له ده ستدانی شهره فی پیاوه کاندای.. شهره فی پیاو له نیو جهسته هی ژندا هه شاردراره، نه ویش، شهیتاناسا، گه مه هی خوئی پیان دهکات.. بویه پیویسته ژن کویت و به ند بکری و پیگه هی پی نه درئی پیاوه کان خه جاله ت بکا.

له و کومه لگا دواکه وتوو و سهیر لیشیواوانه دا، پیاوه کان، ناوا دوپروون: له ناخدا، بو ژن ده سووتین و له سهیره وشدا، ژن ده سووتین!

زهینه دین، روژی دواتر له نامینه هی پرسی: "نه ری نامینه، پی م نالی هی نه و پروداوه چون بو"

نامینه رهنگی تیک چوو و وتی: "وه لاهی پیاوه که، ناتوانم خو م له خوی بکه م، نه و شه وهی تو دیلی هی، چراخان هه تا سبهینه هی جیگه هی خوئی به جی نه هیشتنوو، بو چی بووه پیاوه که"

زهینه دین وتی: "چراخانمان له سهیر کاریکی نه وها کوشت".

نامینه وتی: "وه لاهی پیاوه که، نه من نه و کچه هی تو م خو ش نه ده ویست، به لام خوا هه لنگری بی ناموس نه بوو. نه من هه نه وهنده هی لای ده زانم".

زهینه دین، له گهل نه و قسانه هی نامینه، زیاتر دهروونی تیک شکا و گومانی له راست و دروستی کاره کانی ده کرد. نیتر له و روژه وه، نه و کابرایه تووشی پارایی بوو و له مه جلیسان دور ده که وته وه. به هیچ شیوهیه که توخونی ناو مه جلیسی پیاوان

نه ده که وت، نه بادا نه و مه سه له یه بیته گوپی و پروشکینی بکه ن. له گهل نه و هه موو گومان و شیرزه دهروونی شه دا، قه تهنه عه تی نه ده چوو سهیر نه وهی که دهرویش نه دیم درق بکات. بویه له م نیونه ده دا تیمابوو و زوره هی کاته کان دوش داده ما و له فزی له زاری نه ده هاته ده ری. جاروباریش چراخانی ده هاته به رچا که چون هاوار دهکا و ده لی: "توخا شاسوار مه مکوزه من بی گونا هم!"

زهینه دین، له دلی خوئی بریاری دا، به نهینه تا قیبی نه و مه سه له یه بکات و نه گهر روژی له روژان گه یسته قه ناعت که چراخان بوختانی پی کراوه، تو له که هی له نه دیم بکاته وه. به لام نابی تا نه و روژه هیچ به سهیر خوئی بینی و نه دیمی تووشی گومان بکات. وا باشتره جاری له ناوایی ناسایی بیت و هیچ که س له و نارمه ته یه هی خوئی تینه گه یه نی.

چراخان، ورده ورده له گهل ژیانی نه و خیزانه میهره بانه، راهات و روژانه، وه که کچی ماله وه، به بیانیان زوو له خه وه له ده ستا و خه ریکی پاککردنه وه و چیشت لینان و ریکخستنی ناو مال ده بوو. زور جارن سه عاده ت خان پیی ده گوت: "یاخوا نه من چه ند لیت رازیمه خودای گهره ش سه د نه وهنده لیت رازی بی".

سه عاده ت، نه وهنده هوگری چراخان ببوو که زهینه ده دایی کچی کی هیمن و له سه ره خو، پاک و خاوین، کابانیکی بی هاوتایه ههستی ده کرد له وه ته هی نه و کچه، پیی ناوته ماله که یان، نه م هه ساوته وه و که شی ناو مالیان، نارامتر له جارن خوئی ده نوینی.

جاریکیان فه رهاد به سه عاده تی وت: "نه ری ژنه که، وا هه ست ده که م نه و عه یامه رهنگ و پروت له جارن خو شتره و که متر باسی نیش و نازاری له شت ده که هی، مه سه له چییه"

سه عاده ت له وه لامدا وتی: "له وه ته هی چراخان بووته کچه گهره هی ماله وه، به راستی خه م له هیچ شتیک ناخوم و هیلاک و ماندووش نیم، بویه به م شیوهیه ده مبینی. نه ری به راست! به نیازم له مه ودوا هه موو نیش و کاری کابانیتی ته سلیم

بکهم، ئەو خۆی چۆنی پێ باشه با ئەوها مال هەلسووړینی، هیچ پێویستی به پێنمای من نییه، تۆ دەلێی چی."

فەرهاد: "چۆنت پێ باشه وا بکه."

چراخان، لەو ماوهیەدا لە بارێکی دەروونی ئارامدا دەژیا و خەریک بوو زۆر لە دەردەسەرێیەکانی خۆی لە بیر دەکرد. لە جاران بەهێزتر و ڕەنگ خۆشتر ببوو. جوانییەکهی بە ڕادەیهک دەرهوشایهوه، هەموو جارێ سەعادەت پێی دەگوت: "کچم تۆ ئەوهنده جوانی، ژنانیش حەزت لێ دەکەن! یاخوا هەر ڕوو سوور بیت لە ژیاندا."

کچەکانی سەعادەت، لە سەرەتای هاتنی چراخان بۆ ماله‌که‌یان زۆر دلایان خۆش بوو، بەلام که هەستیان دەکرد خۆشەویستی دایک و باوکیان، بەشیکی ئەو بۆ خۆی زەوتی کردووه، پێیان وابوو ئەوه، لەسەر حسێبی ئەوانه. پاش ئەوهش، چونکه چراخان بالا بەرزتر و شوخ و شەنگتر بوو لەوان، ئیرەییان پێی دەهات و ایان دەزانی بازاری ئەوانی شکاندووه. کاتیک میوانیک، یان دراوسێیەکیان دەهاتنه مالیان، باسی جوانی چراخانیان دەکرد، ئەوان زگیان بۆ خۆیان دەسووتا و لە دلی خۆیان دەیان وت: "دیاره ئیمه جوان نین، هەر چا جوانه!" هەندێ جار غیرهیان لەوه دەکرد که دایک و باوکیان که‌متر لە جاران، بایه‌خیان پێی دەدەن و ئەوهنده لێیان ناپرسنهوه، بۆیه جاروبار دەیانویست و لە (چراخان) بگه‌ین که ئەو جیگه‌ی بایه‌خی ئەمان نییه. ئێواران، یان خۆیان خەریکی خۆیندن دەکرد یان دوو به دوو له ژووره‌که‌یان قسه و گفتوگۆیان دەکرد، بێ ئەوه‌ی بواری ئەوه بره‌خسێن چراخان به‌شدارییان بکات. بەلام له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، چونکه چراخان خزمه‌تی ئەوانیشی دەکرد، ژووره‌که‌یانی جوان بۆ رێک دەخستن و پاشان له‌به‌ر دایک و باوکیان، هیچ قسه و پلاریکی ناخۆشیان ئاراسته‌ی چراخان نه‌ده‌کرد.

چراخان، هەستی دەکرد که لەو ماوه‌یه‌ی داوییدا، شەونم و شەبوو، وه‌ک جاران نایه‌نه لای و سوعبه‌ت و دەست گه‌مه‌ی له‌گه‌ڵ ناکه‌ن، به‌ تايه‌ته‌ی شەونم که هاوته‌مه‌نی ئەم بوو. بەلام ئەم، هینده‌ی ناخۆشی له‌ ژیانی چه‌شتبوو به‌و شتانه، خۆی شتیلوو نه‌ده‌کرد. دەیزانی له‌و ماله، چۆن ئەو هاوسه‌نگییه‌ ده‌پاریزی و له‌ هەموو دژه‌ کرداریک خۆی به‌ دوور ده‌گرت. به‌ پێچه‌وانه‌ی ئەوه، جاروبار ده‌چوووه ژووره‌که‌ی

شەونم و دەستی له‌ ملی دەکرد و ماچی دەکرد و پاشان پێی ده‌گوت: "شەونم، به‌ خوشکی خۆتم قبوول ده‌که‌ی وانیه‌! ده‌بێ فێره‌ خۆیندنم بکه‌ی. تۆ ببه‌ مامۆستای من، ئێ گیه‌نه‌که‌م. هەموو ئێواران ده‌رسیکم له‌ زمانی فارسی پێ بلێ پاشان ڕۆژی دواتر لێم بپرسه‌وه، ئەگه‌ر هەموویم ڕه‌وان نه‌کردبوو، سزام بده، باشه‌ شەونم گیان. تۆ مامۆستا و منیش خۆیندکار". شەونمیش ده‌رگای به‌زه‌یی لێ ده‌کرده‌وه، رق و ئیره‌یی وه‌لا ده‌نا و توند له‌ ئامیزی ده‌گرت و یه‌کتریان ماچ ده‌کرد. ئا به‌م جۆره‌ چراخان، هەر غه‌ل و غه‌شیک که له‌ دلی ئەواندا هیلانه‌ی ده‌کرد، به‌ دل گه‌وره‌یی و میهره‌بانیه‌ی خۆی، پاکی و ته‌هاره‌تی پێی ده‌به‌خشین و به‌ ڕۆح له‌گه‌ڵ یه‌کتر ئاشت ده‌بوونه‌وه.

شەونم که له‌ کلاسی نۆ بوو، چه‌ند مانگیک بوو سالی خۆیندن دەستی پێ کردبوو. چه‌ند کتیبیکی ساکاری په‌یدا کرد که تايه‌ت بوون به‌ چۆنه‌تی فێر بوونی زمانی فارسی. ئێدی له‌و ڕۆژه به‌ دواوه، هەموو ئێواران، شەونم، ده‌رسیکی له‌ بابه‌تی رێزمانی فارسی و مانای چه‌ند وشه‌یه‌کی فارسی به‌ چراخان ده‌گوت. چراخانیش، زۆر به‌ جددی و بایه‌خه‌وه‌ گوێی له‌ وانه‌کان ده‌گرت و تیبینییه‌کانی له‌ ده‌فته‌ریکی تايه‌ته‌دا تۆمار ده‌کرد. ڕۆژانه هەر که خۆی بێ کار ده‌بینی، ده‌فته‌ره‌که‌ی ده‌هینا و هەموو وانه‌کانی ئەزبه‌ر ده‌کرد.

که سەعادەت زانی، چراخان به‌و حه‌زه له‌بن نه‌هاتوووه‌ ده‌یه‌وتی خه‌ریکی خۆیندن و نووسینی فارسی بێ، نه‌یده‌هیشت له‌ ئیش و کاری ماله‌وه، زۆر هیلاک بێ و یارمه‌تی ده‌دا. چونکه سەعادەت سه‌ره‌رای ئەوه‌ی که ده‌یزانی چراخان کچیکی چاپووک و خۆنه‌ویسته، به‌لام جاروبار به‌ بیریدا ده‌هات که ئەو کچه، خۆ کاره‌که‌ری ئەوان نییه! گوناحیان ده‌گاتێ ئەگه‌ر بێ که‌سی ئەو بقۆزنه‌وه و هەمیشه‌ خزمه‌تی خۆیانی پێ بکه‌ن. پاشان به‌خۆیشی ئەگه‌ر هەر له‌ ماله‌وه هەر دا‌بنیشی و جووله‌جوولیک نه‌کات، له‌وانه‌یه به‌ چه‌ند سالیکی دیکه‌ جه‌سته‌ی ته‌مه‌ل بێ و ده‌یان نه‌خۆشی سه‌ری تێنێن، بۆیه بۆ ته‌ندروستی خۆی وا چاکه، هه‌ندیک بجوولیته‌وه.

یه‌کێک له‌و ده‌رسانه‌ی که شەونم ئاماده‌ی کردبوو به‌ چراخانی بلێ، ناوی ئەندامه‌کانی جه‌سته‌ی مرۆف بوو. ده‌بوو له‌ سه‌ره‌وه په‌داهاتبان تا ده‌گه‌نه‌ بنی پێیان.

ئەوان پېشتەر نەختیک شەرمیان لیک شکا بوو و لە جەستەیی یەکتەر پادەمان، بە تاییبەتی لەو رۆژەووی کە شەونم و چارخان بەیەکەووە چوو بوونە گەرماوی نمرە. ئەو رۆژە لەوێ، هەر دووکیان پیکەووە لە یەک ژوردا خۆیان روت کردووە، پاشان لە تەک حەوزی ئاوەکە کە فوایکی زۆریان لە خۆ هەلسوی و بە نۆبەت یەکتریان دەشیلا و دەشۆری. شەونم، هەر چەند لە جەستەیی چارخان پادەما، تابلۆی هونەرماندە ناودارەکانی ئەوروپای دەهاتەووە بەرچاوی. ئەو کاتەیی کە سابوونیان لە جەستەیی یەکتەر دەدا، هەستیان بە لەزەتییکی خۆش دەکرد، بە تاییبەت شەونم، حەزی دەکرد دەست لە سینە و مەمکی چارخان بدا و شەرمی چارخان بشکینێ تا ئەویش ئەو هەستەیی لەگەڵ بگۆریتەووە. بەلام چارخان کە یەکەم جاری بوو لەگەڵ کچییکی جحیلێ وەک خۆی بە رووتی پیکەووە خۆی بشوات، ئەو قەت بۆی ریک نەکەوتبوو، جاریک لە جاران، تیر لە جەستەیی خۆیشی رابمینی، چجای جەستەیی یەکتیکی دیکە. ئەو دیمەنە بۆ ئەم شتییکی نامۆ بوو، بۆیە ئەوئەندە شەرمی دەکرد، تا لە خۆ شۆرینیش بوونەووە راستەوخۆ سەیری شەونمی نەکرد، تەنھا بە دزە نیگا نەبیت. دەیزانی شەونم، بە ئەنقەست هەندێ رەفتاری وروژینەری لەگەڵ دەکات، وەک گوشینی سینە و شتی لەو بابەتە. شەونم بەو رەفتارانە توانیبوو کار لە چارخان بکات و جاروبار خۆی بۆ شل بکات، بەلام لە هیکرا چارخان، لە خۆی تەریق بوووەو خۆی لەبەر دەستی دەرھینا، هەلستایەووە و پشتی تیی کرد و وتی: "کچیی شەونم، دەرنگە با بچینەووە، ئاخر دادە سەعادەت لە چاوەریمانە، نەبادا دلێ پیمانەووە بیت".

شەونم، خشتەییەکی ئامادە کردبوو کە هەموو وشەکانی، لە ناوی ئەندامەکانی جەستەیی ژن پیک هاتبوو و دەیگوت: "چارخان تۆ بە پێووە بوەستە، تا لەسەر جەستەیی تۆ ناوی ئەندامەکانی جەستەت فیربیت، ئەو کاتە قەت لە بیرت ناچیتەووە".

پیدا دەهات دەستی لەسەر سەری دانا، بە فارسی وتی: "ئەمە سەرە، ئەمە لووتە، ئەمە گوئیە، ئەمە چاوە" ئیدی بەم شیوہیە دەستی خستە سەر سینەیی و وتی: "ئەمە سینەییە". چارخان دەبووایە جوولە نەکا و تەنھا ناوەکان، لە داوی ئەودا بلایتەووە، لەگەڵ ئەوئەشدا لە شەرمان ئارەقەیی دەکرد و لە ژیری ژیرەووش، زۆری پێ ناخۆش نەبوو. ئیتر بەو شیوہیە تا گەشتنە پێیەکانی، پاشان هەمووی لە دەفتەرەکە تۆمار کرد.

ئەو دەمەیی باوکی شەونم پێی زانی کە ئیواران، چارخان، سەعاتیک لە لای شەونمی کچی دەرس دەخوینێ و خەریکە خۆی فیری خویندەووە و نووسینی فارسی دەکات، بانگی چارخان کرد و وتی: "کچم ئەگەر حەزت لە خویندە دەنتییرینە مەدرەسە، تۆ تا چەندت خویندووە".

چارخان: " لە پۆلی سیی ناوەندی دەریان هینام کە دەکاتە کلاسی نۆ".

باوکی شەونم: " کەواتە تۆ بە قەد مینای برازامت خویندووە، ئەویش پارەکە لە لای ئیمە بوو. کە کلاسی هەشتی تەواو کرد، لەبەر ئەووی زۆر زیڕەک نەبوو، باوکی بردیەووە گوندی و بۆووە کچی مائی. کچم، ئەگەر حەزت لە خویندە، بەرپێووەبەری پەرورەدی شار، دۆست و ناسیایوی خۆمانە و باوکی ئەو (کاک سەعید)ە، بۆنگایەکەیی نزیک ئیمەییە لە بازار. بەیانی، لەگەڵ ئەو دەچینە لای بەرپێووەبەر بزانی چۆن دەبیت".

چارخان: " بەخوا مامە، ئەگەر بمئیریتە بەر خویندن، بێ شک دەچیتە بەهەشتی، ئەوئەندەم حەز لە خویندە!".

چارخان، ئەو شەو لە کەیفان و لە خۆشی ئەووی دەچیتەووە خویندن، خەوی لی ئەدەکەوت لەبەر خۆییەو دەیگوت: " ئەگەر بچمەووە قوتابخانە، شەرت بێ هەموو رۆژی پاش پەوانکردنی دەرسەکانم تا پیم بکری لە راپەراندنی ئیش و کاری مالاووە یارمەتی سەعادەت خان بدەم". ئەم، لە دلێ خۆیدا لە نازۆکی و تەمبەلی شەونم و شەوبۆ رازی نەبوو کە جگە لە دەرسەکانیان، داریان لەسەر بەردی دانەدەنا و هەموو ئیش و کارەکانی مالاووە لە ملی دایکیان بوو.

کاک فەرھاد، رۆژی دواتر سەردانی کاک سەعیدی لە بۆنگاکەیی کرد و لەبارەیی ئەو مەسەلەووە قسەیی لەگەڵ کرد. ئەویش زۆری پێ باش بوو، هەر ئەو دەمە پیکەووە چوونە فەرمانگی بەرپێووەبەرایەتی پەرورەدە. کە گەشتنە ئەووی و بەرپێووەبەر چاوی پێیان کەوت لە شوینیی خۆی هەلسا و فەرمووی لی کردن. پاش کەمیک دانیشن، کاک فەرھاد داواکارییەکەیی خستە بەردەم بەرپێووەبەر.

بەرپێووەبەر وتی: " بەسەر چاوی مام فەرھاد، چی لە دەستمان بێ بۆتی دەکەم. ئەری بەراست، ئەدی کچە برازاکەت چی بەسەر هات، دەلێی وازی لە خویندن هیناوە".

مام فەرهاد: " ئەرئۆللا، پارەكە وازی هینا، که گەیشته کلاسی نو باوکی دەری هینا، چونکی دایکی نەخۆش بوو و لە مالهوه پتووستییان پێی ههبوو".

له گه‌ل ئه‌و قسانه، به‌رپۆه‌به‌ر بێرۆکه‌یه‌کی به‌ میتشکیدا هات و سه‌یرپێکی باوکی و مام فەرهادی کرد، پاشان وتی: "چاره‌سه‌رم دۆزیه‌وه".

مام فەرهاد وتی: "چۆن"

به‌رپۆه‌به‌ر: "خۆ مینا ناگه‌رپتته‌وه خویندن وانیه"

مام فەرهاد: "نەخیر تازه ناگه‌رپتته‌وه خویندن".

به‌رپۆه‌به‌ر: "ئێ ده زۆر چاکه، هه‌ر به‌ ناوی مینا فەرمانی بو دهرده‌که‌م که مینا ئیسماعیل ده‌گه‌رپتته‌وه خویندن. ئه‌گه‌ر ئیوه رازی بن و ئه‌م نه‌هینیه‌ بپاریزن، با بێ هه‌ر به‌ ناوی برازاکه‌ت درپژه به‌ خویندن بدات باش نییه".

مام فەرهاد: "به‌ راستی ته‌گبیرپێکی چاکه، جا با پیتان بلیم ئه‌و کچه، له‌گه‌ل مینای برازام، ئه‌وه‌نده پێک ده‌چن که‌س لێکیان ناکاته‌وه، ته‌نانه‌ت دایک و باوکی میناش لێیان تیک ده‌چیت، کامه مینایه و کامه چراخانه".

به‌رپۆه‌به‌ر: "ده‌ باشه ئه‌م‌پۆ له‌ ماله‌وه قسه‌ی خۆتان بکه‌ن، به‌یانی وه‌روه‌وه لام هه‌موو کاره‌کانت بو جپه‌جی ده‌که‌م، وه‌ک ئه‌وه‌ی من هه‌ر نه‌مزانییت که ئه‌و کچه مینای راسته‌قینه نییه. ئه‌و کاته خۆتان له‌ خۆتانی تیک مه‌ده‌ن و ئه‌و نه‌هینیه‌ ئاشکرا مه‌که‌ن. چونکه‌ نابیت، نه‌ ده‌ولت و نه‌ که‌سی دیکه‌ش به‌مه‌ بزانی، وانیه‌ باوکه"

کاک سه‌عید: "چاره‌سه‌رپێکی باشت بو‌یان دۆزیه‌وه کورم، به‌لام کاک فەرهاد هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ وادانی که ئیمه‌ به‌و شته‌ی نازانین، چاکه‌ براکه‌م".

مام فەرهاد: "خه‌متان نه‌بی، ئه‌و کچه هه‌ر برازاکه‌ی خۆمه‌ و که‌سپێکی دیکه‌ نییه، به‌لام ده‌بێ نه‌قلی مه‌درسه‌که‌ی شه‌ونمی بکه‌یت، چونکه‌ له‌ قوتابخانه‌که‌ی پشتر نه‌وه‌ک هه‌ست بکه‌ن که ئه‌وه مینا نییه".

به‌رپۆه‌به‌ر: "راست ده‌که‌ی، نه‌قلی بکه‌ین باشته‌ر".

هه‌ستان و خواحافیزیان کرد و رویشتن. مام فەرهاد ئیوارپ پاش نان خواردن بانگی سه‌عاده‌ت و هه‌ر سی کچه‌که‌ی کرد و وتی: "ئه‌م‌پۆکه‌ چومه‌ لای به‌رپۆه‌به‌ری

په‌روه‌رده بو مه‌سه‌له‌ی چراخان، له‌سه‌ر ئه‌وه ریک که‌وتین که چراخان هه‌ر به‌ ناوی مینا بچپته‌وه خویندن، ئه‌ویش که باوکی ده‌ری هینا که‌یشته‌بووه کلاسی نو. به‌لام لێرده‌دا شتپیک هه‌یه، ده‌بێ ئه‌و مه‌سه‌له‌یه لای که‌س باس نه‌که‌ن. له‌مه‌وه‌دواش (چراخان) ده‌بیتته (مینا). نابیت که‌سمان له‌مه‌وه‌دا به‌ چراخان بانگی بکه‌ین، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ده‌ولت پێ بزانی ئه‌وه مینا نییه، تووشی سه‌رئیشه‌یه‌کی زۆر ده‌بین. سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌رده‌ش، ئه‌وان له‌و شته‌ی ناکو‌لنه‌وه. به‌یانی نووسراوی بو ده‌که‌ن و بو قوتابخانه‌که‌ی شه‌ونم ده‌یگوازنه‌وه. که‌ سمایلی براشم به‌ سه‌ردان هاته ئیره، من خۆم ئه‌وه‌ی تیده‌گه‌ینم، ئه‌ویش هه‌تمه‌ن پێی ناخۆش نییه، چونکه‌ چراخانی زۆر خۆش ده‌وی و میناش به‌ ته‌مای شارو خویندن نییه".

چراخان وتی: "که‌واته‌ مامه‌ فەرهاد، له‌مه‌وه‌دا من (مینا)م جا هه‌ر که‌سپێک، بانگم بکا چراخان. وه‌لامی ناده‌مه‌وه، چونکه‌ چراخان مردووه". له‌گه‌ل ئه‌و قسه‌یه‌ نه‌ختیک پێکه‌نی و ئه‌وانیش به‌هه‌مان شیوه. به‌لام ئه‌م، یه‌کسه‌ر چراخانی مردووی ماله‌ بابی هاته‌وه‌ بێر و هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکیشا.

چراخان، زۆر جار ده‌هاته‌ سه‌ر ئه‌و قه‌ناعه‌ته‌ی که هۆکاری سه‌رگه‌ردان بوونی خۆی، بو مام فەرهاد و سه‌عاده‌ت خان بگپرتته‌وه. ئه‌و رۆژه‌ی که ئه‌م به‌ ته‌واوی ناوی گۆرا بو مینا، بریاری دا، نه‌هینیه‌کانی ژیا‌نی خۆی بو ئه‌وان ئاشکرا بکات. رۆژی دواتر که مام فەرهاد هاته‌وه، به‌ که‌یفپێکی خۆش وتی: "مینا به‌یانی خۆت ئاماده‌ بکه‌ بو قوتابخانه".

مینا له‌ مامی نزیک بووه‌ و زۆر سوپاسی کرد، پاشان وتی: "مامه‌ له‌ میژه‌ هه‌ندیک شتم له‌ میتشکدایه، ده‌مه‌وی به‌ تو و داده‌ سه‌عاده‌تی بلیم، ئه‌ویش نه‌ینی هۆکاری سه‌ره‌لگرتنی خۆمه‌ که‌ ناگرپ هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ ئیوه‌ی بشارمه‌وه. چونکه‌ ئیوه ئیستا له‌ شوینی دایک و باوکی من، ئیتر چۆن ده‌بیت ره‌گورپشه‌ی من نه‌زان".

مام فەرهاد وتی: "که‌یفی تۆیه‌ کچه‌که‌م، ئه‌گه‌ر تو خۆت گه‌ره‌کته‌ پیمان بلپی باشه، ئه‌گه‌رنا ئیمه، هه‌رگیز داوات لێ ناکه‌ین بۆمان باس بکه‌ی، چونکه‌ تو ئه‌م‌پۆکه‌ پتووستت به‌ ئیمه‌یه".

مینا: "زۆر چاکه‌ له‌ ئیستا باشته‌ر نییه، وای بانگی داده‌ سه‌عاده‌تیش ده‌که‌م".

مینا چوو بانگی سه عادهت خانی کرد و پئی وت: "سه عادهت خان ومره لای مامه فەرهاد، من هه ندیك قسه م بق هه ردووکتان هه یه بۆتانی ده که م".

مینا دهستی به قسان کرد و، کورته یه کی له ژیان ماله که یان و کلۆلی خۆی باس کرد، پاشان هاته سهه ره و ره و داوهی که به هۆیه وه سه ره گهردان بووه. مام فەرهاد و سه عادهت زۆر به حه په ساوی گوپیان له قسه کاریگه ر و دروسته کانی مینا گرت. که له قسه کانی بۆوه مام فەرهاد یه کسه ره له شوینی خۆی هه ستا و دهستی به سهه مینادا هینا و نیوچه وانی ماچ کرد، پاشان وتی: "ئای له و زۆمه گه وره یه ی که له تۆیان کردووه. ئافه رین کچی به سه ته زمان، نه وه چۆن به رگه ی نه وه هه موو خه م و خه فته ت و سه ته مه ت گرتووه! خۆ که م پیاو هه یه بتوانی خۆی له به ره نه وه گه رفته نه بگری که تۆ پیندا تپه پریوی".

سه عادهت وتی: "جا کچم خۆ تۆ هه چته نه کردووه هه تا نه وه هه موو په ندهت پئی بکه ن، ئای له و باوکه دل ره ق و بپه ره حمه ی که تۆ هه تبوووه".

مام فەرهاد دووباره هاته وه سهه قسه کردن و وتی: "خۆ ئیمه، چه ند رۆژیک پاش هاته نه ئیره ی تۆ، هه ستمان ده کرد که تۆ له ده ست زۆلم رات کردووه، به لام ئافه رین بۆ برابه که ته ت و نه وه که سه ی که تۆیان رزگار کرد. ئیمه لیره وه ده زانین که له و دیو، ژن، له سه ره خۆشه و یستی و شتی زۆر ئاسایی ده کوژیت. به لام خۆ تۆ نه وه شه ت نه کردووه". پاشان ریتمی قسه کانی گوپری و وتی: "تازه تۆ له وئی مردووی و به که لکی نه و دیو نایه ی، ته نه ها که سه یکه نه گه ر رۆژیک له رۆژان به دواتدا بگه رپت برابه که ته، نه وه وه خته شه گه ر زانیمان شتیکی وا هه یه و دنیا بووین برابری تۆیه نه وه ده توانن له مائی ئیمه به یه کدی شادببنه وه که له مه و دوا مائی تۆ شه. ئیستا چراخان پیم بلئی، دوینی که وتم، تۆ له مه و دوا مینای، تۆش وتت چراخان مردووه، پاشان هه ناسه یه کی سارده هه لکیشا، له به ره نه وه ره و داوه نه بوو".

مینا وتی: "راسته مامه نه وه ده م نه وه م هاته وه به ره که ئیوه نه تانده زانی، به لام نه دی نه مانوت له مه و دوا من مینام، چراخان له به ره خۆمان ببه ینه وه".

مام فەرهاد: "به راستی تۆ ژیری، شتت لی ره ت نابئی، کاره که شمان به وه چاکه".
نه وان هه ردووکیان عاقلی و ژیری نه وه کچه، زیاته ره سه رنجی راکیشان چونکی

پیشتر قهت بواری نه وه ی نه بووه که قسه یان بۆ بکات. مام فەرهاد وتی: "ده که واته مینا خان ئیستا چاک ده زانین تۆ، چه ند بئی که سی و نه رکی ئیمه ش چیه، به لام له به رتان نه چیت نه وه مه سه لانه نابیت که س پئی بزانیته". ئیدی له و رۆژه وه چراخان له ویش مرد و مینا خان چیگه ی گه رته وه.

۱۶

له و سی مانگه ی رابردوودا، (مینا) به هۆی هه و لدان و پرسیار کردن، شاره زاییه کی ته وای له شیوه زاری نه وئی و زمانی فارسیدا په یدا کرد. که که و ته وه به ره خویندن، له قوتابخانه دا که م قسه ی ده کرد و به سه ره خۆیدا زال بوو، بۆ نه وه ی که سه یکه له هاوپی و مامۆستا کانی، گومانی نه وه ی لی نه که ن که خه لکی نه وئی نییه و کوردی عیراقه. ده سه کانی هه مووی نه زبه ره و ره وان ده کرد و له ماله وه له به رده م شه ونم دا ده یگوتنه وه، هه تا هه ناسه و زمانی له گه ل رسته و وشه کان رابیتت. به هۆی به ره ره داری خۆیه وه توانی له ماوه یه کی پتوانه ییدا، سه رنجی مامۆستا کان بۆ خۆی راکیشی و وه ک خویندکاریکی ره وشته به رز و زیره ک بیناسن. جاریکیان له به رپه وه برابه ته قوتابخانه که به شه ونمیان وتبوو که (مینا) ی کچه مامی زۆر زیره که و ره نگه بۆ تاقیکردنه وه کانی سه ری سال، به یه که م ده رچیت. له ماله وه ش، مینا ئازا و کابان بوو. هه موو رۆژیک له دوا ی به جیه یینانی نه رکی قوتابخانه، خۆی هه لده کرد و یارمه تیه کی باشی سه عادهت خانی ده دا. شه ونم و شه وبۆ، پیشتر داریان له سه ره به ردی دانه دنا، به لام که ده یانبینی مینا به و باره ده روونییه ی خۆیه وه، سه ره رای نه وه ی له خویندنیسه له وان زیره کتره، هه موو رۆژیک وه ک راپه راندنی نه رکی سه رشانی خۆی، چوست و چالاک و به بیده نگه ی به نیو نه و ماله دا کار ده کات و هه لیان ده بژیرئ و ریکیان ده خات. نه م ره وشته جوان و له خۆ بوورده ییه ی مینا، وای له شه ونم و شه وبۆ کرد که نه وانیش جاروبار، نه گه ره به نابه دلایش بیت، هه ندی ئیش و کاری سووکی ماله وه راپه رین. سه عادهت، گه لی جار له لای باوکی شه ونم ده یگوت: "ده زانی چیه پیاوه که، له وه ته ی نه وه کچه پئی ناوته ماله که مان، هه ست ده که م خۆشی له ماله که مان ده باری. خۆ لی ناگه ری خۆم ماندوو بکه م. ده لپی په لیکه، نه و ماله هه لده سوورپینی. سه ره رای نه وه ش، ئیشه کانی له خاوینی و

رېځکوپنکيدا، پر به دلې منه".

فهرهاديش زور دلې بهو قسانه خوښ بوو و وتې: "وا ههست دهکهم، شهونم و شهوبوښ، ئیستا له بهر ئه، زیاتر ههست به بهرپرسیاریتی دهکهن".

سه عادهت خان: "ئهړی وهلا، به لام وهک مینا، له نیش و کار ناوه شینه وه".

فهرهاد له کاتې گه نجیتیدا زور حزی له خویندنه وه و ئهده بیاتې فارسی بوو، لهو سردهمه چندين کتیبې په یدا کردبوو و کتیبخانه په کی بچووکې له ماله وه هه بوو، به لام که چوو ناو سال و کیشه ی به خپوکردنی خپزانې که و ته ئه ستو، ئه و سلیقه یه ی جارانی نه ما، مه گهر جاروبار وهک یادکردنه وه یه ک، کتیبک دهست بداتی و چنډ لاپه ریه کی لې بخوینتته وه. دیوانی شیعی هه موو شاعیره کلاسیکیه ناوداره کانی ئیرانی، وهک حافظ و سه عدی و فیردهوسی هه بوو. چندين رومانی جیهانی وهرگتیردراوی سهر زمانی فارسی هه بوو وهک رومانه کانی دوستوفسکی و تولستوی و گارسیا مارکیز و هی تر. جگه له مانه چنډ کتیب و نامیلکه یه کی به زمانی کوردی هه بوو که هندیکیان له کوردستانی عیراق چاپ کرابوون، هه نديکیش هه له وئ.

مینا، له سهره تاي دهست به خویندن کردنی، زور حزی دهکرد کومه له شیعی (عه بدولا په شیو)، (شه و نییه خه و نتان پدوه نه بینم روم نییه لیتان تووره نه بم) بخوینتته وه که ناو نیشانه کی ده خویندنه وه، به لای خو یه وه، دهر برینی ژبانی ئه می له خو گرتبوو. له دلې خویدا دهیگوت: منیش و امه، بو ماله باوک و ئاوا یییه که م!

مینا له گه ل به ریکردنی روم و مانگ و سال، زور شتی نیو ژبانی خو ی، هی سالانی پيشووی له بیر ده چوونه وه، به لام رووداوه کاره ساتباره کان، هه میسه له گه لې ده ژبان و زور جار شه وان له نیو جیگه دا بیرې له هوکاره کانیان ده کرده وه. ئیستاش له سایه ی بی دهنگی و نه رم و نیانی و هه لسوکه وتی جوانی له باوهشی گهرمی خپزانیکې میهره باندا، سالیکې به سهردا تینه په رپوه، ده بینت که مام فهرهاد و سه عادهت خان، له هه موو کیشه و گرفتیکې گه و ره و بچووک که ده هاته پیشیان، پرسې پی ده کهن و وهک خه مخوریکې خپزانه که یان حسینی بو ده کهن.

مینا، ئه و ونده برسی دایک بوو که ده بیینی سه عادهت خان رهمی که و توتته سهری

و وهک دایکیکې دل سو ز و میهره بان، نازی هه لده گری له خو شیان زور جار سه عادهتی له باوهشی خو ی ده گرت و ئه ملا و ئه و لای ماچ ده کرد و دهیگوت: "خودایه ئه و دایکه میهره بانه م هه ر ته مهنی دریت بی".

ئه م رفتهاره ی مینا، ته و او رهن گدانه وه ی هه ست و نه ستی ناوه وه ی خو ی بوو. شهونم و شه و یو زور شت له مینا فیر ده بوون، له بابته کی کولنه دان و خو راکری مروف له نیو زحمه تیه کانی ژبان. ئه وان پیشتر و ایان ده زانی که ژبان و ژبانی شتیکی هه ر و ئاسانه و گرفتې تیدا نییه.

مینا، له شیوه و رهن گ و روخساریشدا روم به روم ده گه شایه وه. ئارامی و گهرمی ئه و ماله له چه شنی گول ئه میان په روره ده کرد. جوانییه که ی ئه و ونده سهرنج راکیش ببوو ده گوت فریشته یه و له ئاسمانه وه به ئیجازه هاتوته سهر زمین. سه عادهت خان هه موو جارې پی ده گوت: "مینا گیان، له رتگه و باناندا، ده بی زور ئاگاداری خو ت بیت که که م، زور ده ترسم جوانییه که ت به لایه که ت بو دروست بکات". به که کانی شتی ده گوت: "که به رتگه دا ده روم بو قوتابخانه، نه که ن مینا به ته نها جی به یلن".

مینا، له ژبانی خویدا که م و ابووه له گه ل پیاوی خه لک قسان بکا و باسی خو شتی و ناخوشییه کانی ژبان بکات، چونکه له ئاوا یییه که ی خو یان و له داب و نه ریتی عه شیره ته که یان، نه ده بوو کچان له گه ل پیاوی خه لک قسه بکه ن و رووی خو یان نیشانی ئه وان بدن، ئه گه رنا ئه وه به تاوانیکې گه و ره حسینی بو ده کرا به تاییه تی بو ئه م.

لیره ش، ئه و که س نانسې. که جاروباریش رووبه رووی پیاویکی ناسیاوی مالی مام فهرهاد ده بووه وه، به شه رمه وه قسه ی له گه ل ده کردن. به لام له راستیدا ئه م، له ناخه وه حزی ده کرد له گه ل کوریکې هاوته مهنی خویدا قسه بکا و باس له ورد و درشته کانی ژبان بکه ن. حزی ده کرد که سیکی تیگه یشتوو و روشنبیر، به چاوی ریز و حورمه ته وه له ژن بروانی و قسانی بو بکات. کوریک بیت بروای به ژن هه بیت وهک مروف، نه که هه ر حزی له جهسته و ئه ندای له شی مینه بیت. ناخر، له ده قهر و ئاوا یییه که ی ئه مان، پیاوان بو نی نیو ده می ژن ده کهن تا ئه گه ر بو نی ماچ و

خۆشه‌ویستی لیهات، بیکوژن، ئەم جوۆره پیاوانه له بیریان چوووه که ئەوانیش، له نێو رەحمی ژندا هاتوونەته وجود. ئەوەندە گەمژە و نەفامن وا دەزانن ئەوان هەر له ئەوه‌له‌وه به نێریتی له ئاسمانه‌وه باریون!

مینا که‌سیکی ژیر و هیمن بوو، له‌باره‌ی ژیان زۆر به خێرای شتان فێر ده‌بوو و به‌رده‌وام گۆران به‌سه‌ر بۆچوونه‌کانیدا ده‌هات. ئەو له ماله‌وه زۆر پێزی مام فه‌ره‌ادی ده‌گرت و شه‌رمی لێی ده‌کرد. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا ده‌یزانی که پیاویکی دنیا دیده و پر ئەزموونه و خۆینده‌واره. زۆر جار له باره‌ی کێشه سیاسییه‌کان و دۆزی کوردستان و میژووی کورد، پرسیا‌ری لێ ده‌کرد. مام فه‌ره‌ادیش، شه‌ونم و شه‌وبۆی بانگ ده‌کرد و له وه‌لامی پرسیا‌ره‌کانی مینادا قسه‌ی بۆ هه‌رسته‌یکیان ده‌کرد. پاشان به‌ کچه‌کانی خۆی ده‌گوت: " ئایا ئێوه ده‌زانن که هەر که‌سێک ئەگه‌ر پرسیا‌ری له ژیان نه‌بێ هیچ فێر نابێ ئایا؟ ده‌زانن پرسیا‌ر کردن، هۆکاری گه‌شه‌کردنی عه‌قل و به‌دوا گه‌رانی شته نه‌زانراوه‌کانه؟ ئایا ده‌زانن که پرسیا‌رکردن باشترین هۆیه بۆ به‌چالاککردنی میتشک و پاشان په‌یداکردنی زانیاری؟ کچه‌کانم، پێم خۆشه ئێوه‌ش وه‌ک مینا، هه‌ول بدەن و بیربکه‌نه‌وه و پرسیا‌ر بکه‌ن، چونکه نه‌زانین عه‌یبیکی گه‌وره‌یه و پرسیا‌ر کردنی نیشانه‌ی ئەوه‌یه که ئەو مرۆفه تێده‌گا و ده‌یه‌وێ له ده‌ریای جه‌هلدا خۆی ده‌رباز بکات."

۱۷

بۆ سالێژێ له‌دایکبوونی (پابه‌ری) کورپی، ناسری برای سه‌عه‌ده‌ت خان، داوه‌تی کۆمه‌لێک خانه‌واده‌ی کرد. خانه‌واده‌ی فه‌ره‌اد یه‌کێ بوون له‌و ماله‌ خزمانه‌ که ده‌بوو له داوه‌ته‌که ئاماده‌بن. خانه‌واده‌یه‌کی دیکه له‌وانه‌ی که بانگه‌یشت کرابوون، مالی کاک (ره‌حمان عه‌لی) پێنجوینی بوو. ئەوان له‌ سالی (۱۹۷۵) هوه ئاواره‌ی ئەوێ ببوون. (به‌ختیا‌ر ره‌حمان) ئەوسا که له‌ ته‌مه‌نی بیست و سێ سا‌لیدا بوو و کورپکی رۆشن‌بیر و هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ بوو. له‌شاری ورمی له‌ دانشگا به‌شی زمانی ئینگلیزی ده‌خویند. مالی کاک ره‌حمان و مام فه‌ره‌اد دۆستایه‌تیان به‌هێز بوو. کۆبوونه‌وه‌ی ئەو چهند خانه‌واده‌یه بۆ ئاهه‌نگیکی خێزانی بۆ مینا شتیکی خۆش و تازه بوو، چونکه له‌لایه‌ک ئەو جوۆره یادکردنه‌وه‌یه له ئاوا‌یییه‌که‌ی ئەماندا نه‌بوو،

83

له‌لایه‌کی دیکه به‌ هۆی ئەو ئاهه‌نگه خێزانییه‌وه کۆمه‌لێک خه‌لک ده‌ناسی.

له‌به‌ر چاوی مینا، به‌شداربووه‌کان هه‌موویان کراوه و بێ فه‌رق بوون و هه‌ستت نه‌ده‌کرد له نێو ژن و پیاوه‌کاندا که‌سیکی دل پێس و ده‌روون ره‌شی تیدا بیت. کچ و کورپه‌کان ئاسایی له‌گه‌ڵ یه‌کتر ده‌وان و باسی ژیان و سه‌ره‌قالبوونی خۆیان بۆ یه‌کدی ده‌کرد. ئەو شه‌وه مینا، به‌ جل و به‌رگی تازه‌وه، شوخ و شه‌نگیه‌که‌ی سه‌رنجی هه‌مووانی راکێش‌ابوو. بۆ هه‌ر لایه‌ک ده‌چوو، چاوه‌کان به‌دوای ئەمه‌وه بوون. هه‌ندیک له ئاماده‌بووان، ئەوانه‌ی که سماییلی برای کاک فه‌ره‌ادیان ده‌ناسی ده‌یانوت: "ماشه‌للا کاک فه‌ره‌اد، مینا پروی سووربێ زۆر جوان بووه".

میناش چاک ده‌یزانی، نیگا و پرسیا‌ره‌کان به‌دوای ئەمدا ده‌گه‌رین، بۆی وای پێ باش بوو له ته‌نیشته سه‌عه‌ده‌ت خان دانیشی و زۆر ئەملاو ئەولا نه‌کات.

(به‌ختیا‌ر)، ئەو شه‌وه یه‌کێک بوو له‌و که‌سانه‌ی که خۆی له‌ بیر ده‌کرد و بێ ده‌ستی خۆی چاوی له‌سه‌ر مینا هه‌لنه‌ده‌گرت. هه‌ستی ده‌کرد که هێزێکی شاراوه رۆچی ئەم، بۆ لای کچه راده‌کیشی. به‌ختیا‌ر پێشتر قه‌ت په‌یوه‌ندی خۆشه‌ویستی له‌گه‌ڵ هیچ کچێک گری نه‌دابوو و که‌سیشی به‌ دادا نه‌چوو‌بوو، به‌لام ئەو شه‌وه هه‌موو گیانی له‌گه‌ڵ جوانی و شوخی ئەو کچه‌دا هاته له‌رزین. ده‌یویست فرسه‌تیک وه‌ربگرێ و له سه‌عه‌ده‌ت خان بپرسی: داخوا ئەو کچه کتیه.

ئەو ده‌مه‌ی سه‌عه‌ده‌ت خان له شوینی خۆی هه‌لسا و بۆ لای پیاوه‌کان هات، به‌ختیا‌ر ئەم هه‌له‌ی قۆسته‌وه‌و چوووه پێش سه‌عه‌ده‌ت خان و وتی: "سه‌عه‌ده‌ت خان چۆنی چاکی"

سه‌عه‌ده‌ت: "سه‌لامه‌ت بیت به‌ختیا‌ر ئەدی تۆ چۆنی".

به‌ختیا‌ر: "ئهرێ سه‌عه‌ده‌ت خان پرسیا‌رێکم هه‌یه، ئەو کچه چی ئێوه‌یه".

سه‌عه‌ده‌ت: "بڕازای باوکی شه‌ونمه، بۆ نازانی، ناوی مینایه".

به‌ختیا‌ر: "به‌پراستی مه‌راقم بوو بزانم، چونکه نه‌مه‌ده‌زانی کچی ئاوا نازدار له‌و شاره هه‌یه!"

سه‌عه‌ده‌ت: "ئەوجا خۆ هێشتا عه‌قلی له شیوه‌ی جوانتره! (به زه‌رده‌خه‌نه‌وه)".

84

سه عادهت بۆ لای ژنهکانی ئەولتر پویشت و میناش به دوایدا چوو، پاشان به سه عادهتی وت: "ئەری دادە سه عادهت، ئەو کورە کئی بوو، قسهی له گەل تۆ دەکرد. هەر زهینی له سەر من بوو دهرتسام بمناسیت!"

سه عادهتیش به دزی پئی وت: "ئەو ناوی بهختیاره، کوریکی چاک و عاقله، ئەویش به ئەسل کوردی عیراقه، هی لای پینجوتنه".

بهختیار، پاش گهراوهیان بۆ مالهوه، بیر و هۆشی هەر لای مینا بوو. خۆشهویستییهک له ناخیدا چرووی دهکرد و تیکهڵ به خوینی دهبوو. نهیدهتوانی بچگه له جوانی و خۆنوانندی مینا، بیر له شتیکی دیکه بکاتهوه به تایبهتی که دوا قسهی سه عادهتی دههاتهوه بیر که وتی: ئەو کچه، هیشتا عهقلی له شیوهی جوانتره!

بهختیار خۆی به کهسیکی رۆشنبیر و تیگهپشتوو دهزانی. سهبارت به ژیان و مافی ژنان و کیشه کۆمه لایهتییهکان، بیر و باوهپریکی کراوهی ههبوو. هیچ ئاسهواری توند و تیژی و هه لچوونی پیوه دیار نهبوو، به لکو مرۆقیکی نهرم و له سه رهخۆ و پشوو درێژ بوو. له ناو هاوړپیکانیدا ریزیکی تایبهتی ههبوو. هه میسه خه ریکی خویندنهوهو خۆ پیگه یاندن بوو. په یوهندی له گه ل کهسانی دیکه دا په یوهندییهکی ئاسایی و له سه ر بناغه ی ریزگرتن و هاو بیری بوو. هه زی دهکرد برادهری ته مه ندار و رۆشنبیری هه بی بۆ ئەوهی شتیان لی فیر بیت. له ماله وهش کتیبخانه یه کی خنجیلانه ی هه بوو و به ردهوام به دوا ی کتیبی باش و به که لک ده گه را. هه ندیک له هاوړپیکانی یارمه تییان دها و کتیبیان بۆ په ییدا ده کرد. تا ئەو کاته پیوهندی خۆشهویستی له گه ل هیچ کچیک نه بوو. له وه ده چوو هیچ کچیک سه رنجی ئەمیان رانه کتیشابیت.

مالی کاک فه رهاد، دوا خیزان بوون که ئەو شه وه گه رانه وه مالی خویان که گه یشتنه جی سه عادهت وتی: "دهستم له سه ر دلم بوو، خودایه ئەوه چی بوو. ئەو ژن و کچانه ئەوه نده به مینا سه رسام ببوون، به نۆره لییان ده پرسیم: ئەو کچه هی ئیوه یه. یان کچی شووبراکه ی لادیتانه. خودایه به گوناه ی نه نووسی، ئەو شه وه هەر پیم کرایه درۆیان بکه م". دوا ی ئەوه هەر خۆی وتی: "جا بۆ درۆم کردوه، به خوا هه م

کچی خۆمانه وه هه م کچی شووبراکه شه مه، ئەری وانیه باوکی شه ونم" فه رهاد: "به لی وایه، به خوا دها پیاوه کانیش، به بی ئەوه ی قسه بکه ن، سه رنجیان هەر له سه ر مینا بوو. به دزی دیقه تیان ده دای، به لام ئەوان گومانیان نه بوو که مینا براز مه، چونکه یه ک دوانکیان دیار بوو هه لیاندای و وتیان: شوکر برازاکه ت پرووی سوور بیت، کچیکی شوخ و شه نگه".

شه ونمیش وتی: "وه للا مینا، ئەم شه وه شه وی تۆ بوو، کچه کانی هاوړیم تووشی ئیره یی ببوون. دیار بوو سه ساده تیان به جوانیه که ی تۆ ده هات. ده یانوت، شه وقی له هه مووان بریوه. ده بین که سه سه یری ئیمه ناکات!"

سه عادهت: "ده پیم بلای مینا گیان، تۆ سه رنجت له سه ر ئەو دۆست و خرمانه ی ئیمه چۆنه"

مینا: "به خوا دادە سه عادهت، چیت لی بشارمه وه. من، ئەوه یه که م جارمه له ئاههنگیکی خیزانداری پر له ریز و خۆشهویستی به شداری بکه م. یه که م جار، بی ئەوه ی چاوی هیچ ره قییکم له سه ر بیت، به دلنیا ی وهخت به سه ر ببه م. به راستی من له ژیاندا زۆر ره شبین ببووم تا ئەو وهخته ی ئیوه باوه شتان بۆ کردمه وه. ئیستا زانیم که مرۆقی میهره بان و به ویژدان و دلگه وره له کۆمه لگای ئیمه ش زۆرن. من هەر چه نده ئەو خه لکانه م پشتر نه دیوو و نه ختیک شه رمم ده کرد، به لام له ناخدا ئاسوده و به خته وه ر بووم که چه ند جاریک له خۆشیاندا قورگم پر له گریان ده بوو. ئیستا زگم به دهسته خوشک و کچه کانی ئاوا یی خۆمان ده سووتیت که ده لی ئی سیرن له بهر دهستی باوک و براکانیان، ئەو به ده بختانه خۆ ناویرن له پیستی خۆیاندا بجولینه وه. چه ند خۆشه ئاوا که س و کار و خزم له گه ل یه کدی بی فره ق بن و خاتری یه کتریان بو. به لام دادە سه عادهت، به خوا به ده ست خۆم نییه له هه موو که س زیاتر سه برم به تۆ دیت، هه ز ده که م هه میسه له ته نیشت تۆوه بم، بۆیه له ویش تۆ بۆ هەر کوپییه ک ده چووی بی دهستی خۆم به دوات ده که وتم. نازانم هۆیه که ی چییه! ئاخر، ئەمن دایکم نه بووه نازم بکیشی و پیم بلای: گیانه که م، رۆحه که م، به قوربان. من وامده زانی له و دنیا یه ته نها قسه ی توند و تیژ و بی ریز و ناخۆش هه یه بۆیه ئیستا وا هه ست ده که م له خۆشترین ساته کانی ژیان ی خۆما ده ژیم".

سه‌عادت: " ده‌زانم کچم، ده‌زانم!"

مینا ئەو شەووە لە نێو جیگەدا، درەنگ خەوی لێ کەوت. دیمەنی ئاھەنگە خێزانییەکەیی لە بەرچاوی بوو. کۆمەڵیک پرسسیار لە هزریدا سەریان ھەڵدا. لە لای خۆیەو ئیرەیی بە ژبانی ئەو خێزانە ئاسوودانە و بە ژبانی سەرەستانەیی ئەو کچانە دەبرد کە لەوێ بینیبوو. ئەو دەیزانی لە کوردستانی ئێران، خەڵک سەرەست نییە و ژنەکان بەبێ ئیرادەیی خۆیان دەبێ حیجاب بپۆشن. لە رینگاویانان دەبێت زۆر ئاگاداری خۆیان بن. دەرکی بەو کردبوو کە ژن، لەوێش چەوساندنەوێ لەسەر، بە تاییەتی لە ناو خێزانە ھەژارەکانی شار و لە لادییەکاندا. بەلام بە ھەرورد لەگەڵ ئەویدو، جیاوازییەکی زۆر ھەیە. لێرە ژن، ئەوھندە بوختانی بۆ ھەڵناوەستری و لەسەر خۆشەویستیش ناکوژری. تەنانەت بە کاریکی زۆر نااسایی حسێب ناگریت. لە ئاوازییەکەیی باو و باپیرانیدا وھختی کە کچیک دەکەوێتە خۆشەویستی کوریکەو، چاک دەزانی کە سەرەنجام بە کوشتنی خۆی کوتایی دیت. بەلام لێرە وەک دەیبیستی چەندین کچ بە دلی خۆیان شوو دەکەن. ئەگەر باوکیان یان کەسیکیان بەو شووکردنە رازی نەبن ئەوا کچە لەگەڵ کورە بریاری خۆیان دەدەن و پاشان لە بەرامبەر شتیکی کەمدا ھەموو لەگەڵ یەک ئاشت دەبنەو. دواي ئەوھش، ئەو ژنانە کەس بە چاوی سووک سەیریان ناکەن. لێرە ژن بە ژنەو گەر بە گچکەو شیربایی و خۆپندان و ھەتککردن نییە، ئەگەر ھەشبیت لەبەر کەمی کەس پێی نازانی. بەراستی ئێرە و ئەوێ زۆر جیاوازه. کاک فریاد چاکی تیگەیشتبوو کە دەیگوت: جیاوازییەکەیان بریتیە لە جیاوازی شارستانی ئێرانی و داب و نەریتی خێلە عەرەبەکانی لای خۆمان کە تا ئەو دەمەش پەيوەندییە کۆمەلایەتیەکانیان ھی زەمانی جاھیلین و لەسەر بنەمای ژن بە کەمزانی و توند و تیژی و خۆین دامەزراو و کوردەواری لای خۆشان لە کۆنەو لێیان وەرگرتوونە.

مینا، ھەر لە سەرەتای باڵغ بوونی، عەقلی بەر لە جەستەیی پێ دەگەیی! زوو ھەستی بەو کرد کە جەستەیی مرۆف، شتیکی پیرۆزەو پێویستە لە بەھاکی کەم نەکریتەو. نابێ ئینسان بە دواي ھەووس و ئارەزووی بکەوێ و بە سووک و ئاسانی جەستەیی خۆی تەسلیم بە رەگەزی بەرامبەر بکات، چونکی ئەو ھەووس و ئارەزووانە

زوو دەپووکێنەو. پێی وابوو کە دەبێ ئینسان بە دواي خۆشەویستی و بەھای مرۆفانەو ھەستکردن بە بەرپرسیاریتی و ریز لیکگرتن و لیکبووردن بکەوێ. مینا، لەم بیر و بۆچوونانەو سەیری کورانی دەکرد. لەگەڵ ئەوھشدا دەیزانی جوانی و شوخ و شەنگییەکەیی، دلی دەیان کەس دادەخوڕپینی و سەرنج و نیگای ئەوانی دەخویندەو کە چەند موبتەلای جەستەیی ئەمن!

مینا حەزی دەکرد بزانی، ئەو کورەیی کە ئەو شەو قسەیی لەگەڵ سەعادت دەکرد و لەبارەیی ئەم پرسسیاری دەکرد کێیە و چی پرسسیو. بەلام نەیدەویست راست و رەوان ئەو پرسسیارە لە سەعادت بکات، نەبادا گومانی ئەوھیی لێ بکات کە دلی بەو کورەدا چوو، بۆیە دەبوو زۆر زیرەکانە ئەو قسانە لە سەعادت دەربینی. ئەم، ھەستی بەو کردبوو کە ئەو کورە لە سایەیی کاریگەری جوانییەکەیدا ھانای بۆ سەعادت بردوو. لە دلی خۆیدا دەیگوت: خۆ ئەو بەختیارە لە شیویدا کورپکی ریکوپیک دیار بوو، پاشان کوردی عیراقە، خۆ ئەگەر کورپکی تیگەیشتوو و رۆشنبیر بیت دەشی پەيوەندیان ھەبیت. بەلام کێ نالی ئەو کورە تەنھا لە تەماحی لەش و لارم دەستەمۆم ناکا و نامخەلەتینی. نا ئەمە کاریکە لە من ناوھشیتەو، پێویستە زۆر وریابم، دلم دەلی رۆژیک لە رۆژان ئەو کورە، لە رینگایەک لە شوینیک دیتەو دەدەنیم، ئەوساکە ھەر قسان بکا لە نییەتی دەگەم!

۱۸

زەبنەدین، ماوہیەک پاش ھاتنەوھیی لە سەفەری حەج، ھەستی دەکرد کە خەلکی ئاوازی وەک جارێ لێی ناچنە پیش. لە پاش ملەش دەیبیست کە خزمەکانی لۆمەیی دەکەن، چونکە بە قسەیی نەدیم و ئامینەیی ژنی، بەبێ ئەوھیی ھیچ بەلگەیی ھەبێ، کچە بێ گوناح و جوانکیلەکەیی خۆی کوشتوو.

نەدیمیش کە بەردەوام بە دەست تاوانەکانی خۆیدا دەتلائیەو، رووی ئەوھیی نەبوو بێتە ناو مەجلیسان و لەگەڵ زەبنەدینش دۆستایەتیەکانیان رووی لە ساردی بوو. لە دواي ئەم رووداوە، نەجیبەش لە مألەکەیی خۆیان لە لایەن ھەوێ و میردەکەیی سەرکۆنە دەکرا و بە تەواوی خۆشی لە ژیانیدا باری کردبوو. نەجیبە کە ھەوایی کوشتنی

چراخانی بیست لی میسوگر بوو که خوشکه عاقل و بیدهنه که می بوختانی پیکراوه. ئەو له هه موو کهس زیاتر تالای دەستی باوکه نه زانه که می چه شتیبوو و له پاش کاره ساته که می چراخانی، ئەوهی قه در و قیمه ت بوو نه یما بوو. هەر چه ند رۆژ جارێک به بی هۆ، میترده که می دەستی ده دایه دارو جوین بارانی ده کرد و هه موو جهسته می شه لالی خوین ده کرد. ئازار و ئەشکه نهجه کانی ژبانی له وه دا نه بوو به هیچ کهس هه لگیری. تاقه که سیکی نه بوو پشتی بگری و له سه ری بینه دنگ، هەر بۆیه نه جیبه که دوو مندالی سه رکه و بنکه شی هه بوو، بریاری دا خوئی له و ژبانه رزگار بکات.

چوار مانگ پاش نه مانی چراخان. چله می زستان بوو، نه جیبه ده به یه ک نه وتی هیناو له ژوو ره ته سک و تریسک و بی نازه که می خوئی، له و کاته می که منداله کانی له هه وشه می ماله وه بوون، ده رگای ژوو ره که می داخست و نه وته که می به خوئی و شتومه که کانی دا کرد. ئاگری به ردا یه جهسته می خوئی. هه تا خه لکی ماله وه بیان پتیا ن زانی ئاگر هه موو ژوو ره که می داگرت. ده بیان کهس له خه لکی ئاوی هه ولیان ده دا به ئاو پتیا کردن ئاگره که بکوژینه وه، به لام چاره می نه بوو، چونکه نه جیبه ده رگای ژوو ره که می داخستبوو. ئەو وهخته می خه لکه که ده رگایان شکاند و ئاگره که نه ختی ک کپ بووه وه، کار له کار ترازابوو. نه جیبه بریتی بوو له چه نگیک خۆله می ش.

خه لکی ئاوی به نه هه مته یه کانی ژبانی نه جیبه بیان ده زانی، هه موو پتیا ن وابوو که به ویستی خوئی ئاگری له خوئی به ردا وه و له ده ست زو لم و سته می ماله باب و ماله میرد خوئی رزگار کردوه. له کاتی شار دنه وه می ته رمه که می خه به ر گه یشته مالی زهینه دین و ئەوانیش به هه له دا وان هاتن. که زهینه دین گه یشته سه ر گو رستانه که، خه ریکی پر کرد نه وه می گو رکه بوون. پاشان مه لا هات و ته لقینی دا. زهینه دین له کاتی ته لقینه که می مه لا، خه یال ئیکی بو هات: ئاخو ده بی نه جیبه که زیندوو بووه وه، له سه ر چی حسیبی له گه ل بکن! خو من هەر له سه ر دنیا، به رینمایمی نه دیم ره وانی دۆزه خمان کردبوو. میترده که شی هه موو رۆژیک ئاگری دۆزه خه که می گر دار تر ده کرد. ئیتر له دوا ئازار پیگه یاندنی ئیمه له سه ر دنیا، ده بی له دنیا می ئەود یویش حا لی نه جیبه هەر دۆزه خ و ئاگر بیت!

زهینه دین له دوا می کوشتنی چراخان و خو سووتاندنی نه جیبه، ئاگری نا ئومیدی له ناخیدا هه لی کرد و ئیدی له و رۆژه وه پیگه نینی ته رک کرد. نه دیمی لی ببوو ده ژمن. به لام ئەم حه قیقه تانه هەر له ناخدا ئە میان ده خوار د و له سه ر پرا قه ت په شیمانی خوئی ده رنه ده بری، هەر چه نده به ده موچاویه وه دیار بوو که په شیمان ه. رۆژیک دوا می مردنی نه جیبه، خه به ریان دایه شاسوار که نه جیبه می خوشکی به کاره ساتی خو سووتاندن مردوه. شاسوار پتیبینی کار ئیکی وای ده کرد، چونکی ده یزانی خوشکه که می له ماله میردی چی پی ده کن. له گه ل بیستی هه واله که خوئی تی ک نه دا، به لام بریاری دا که هاتوچوئی مالی باوکی و خزمانی ئاوی ته رک بکات، بۆیه بو تازی هه نه جیبه ش نه چوو و داوا می له و که سه کرد که خه به ره که می پتیا بوو که له گه رانه وه یدا، بلای شاسوار سه فه ری به غدا می کردوه له مالی نه بووه.

حه فته یه ک له دوا می مردنی نه جیبه، شه ویکیان زهینه دین له خه ونیدا گه رابوو رۆژگاری زوو. ئەو کاته می مال و مندالیکی خنجیلانه و ژنیکی کابان و میهره بانی هه بوو. له و خه وه دا، دنیا سه ره تای وه رزی به هار بوو، که ش و هه وا سازگار و نه ختی سارد بوو. به یانی بوو زهینه دین، له پاش نو یژکردن به دیار سو به که وه دانیشتبوو و دایکی منداله کانی خه ریکی نانکردن بوو. هه ردوو کچه چا وگه شه کانی (نه جیبه و چراخان) له خه و هه لسا بوون هه ری هه که بیان سه ری به لارانیکی باوکیان کردبوو و قسه بیان له گه ل ده کرد، چراخان ده یگوت: "باوکه منت خو شتر ده وی یان نه جیبه".

باوکیشی وه لامی ده دایه وه که هه ردووکیان به قه د هەر دوو چاوه کانی خو شده وی یه کیکیان چاوی راسته یه تی ئەوی دیش چاوی چه په یه.

ئەو جاره نه جیبه ده یپرسی: "ئەدی باوکه گیان کامه مان چاوی راسته یه و کامه مان هی چه په یه"

باوکه ش ده یگوت: "تو له لای راسته می، که واته چاوی لای راسته می و چراش له لای چه په وه یه، که واته چاوی چه په مه".

له و وهخته دا ئامینه به پیوه و به ده نگیکی به رز و پر له غه زه ب بانگی کرد و به پیی راسته ش له بن پیی زهینه دینی ده دا و ده یگوت: "ده هه سته زهینه دین هه سته، ته ماشا که خه وی چه ند خو شه. له ئیواره وه تا سه بینه و هک ته رک ده که وی و خه ونی

شیرین دهبینی، ده ههسته درهنگه، هه پیری بی عه مهل."

زهینه دین وهختیک له گه ل دهنگ و راچه نینه کانی ئامینه به خه بهر هات و چاوی کرده وه بینی ژنه که ی به دهموچاوی ترشاوییه وه له سه سه ری وه ستاوه و زور بیریژانه لپی ده خورپی. که خه ونه که ی بیرهاته وه ناخیکی هه لکیشا و له خه یالی خویدا وتی: ناخ که خوا لپی گوژیم. به بی عه قلی و نه فامی خوم و ته گبیری به دکاران، نهو ژبانه خوشه م له خوم کرده دوزخ. ده بی خودا له توله ی دایکی شاسوار و هه دوو کچه که م چیم به سه ر بی پی. ئای له وه هه موو غه دره ی که له وانم کرد، به بی نه وه ی عه بیکیان هه بی. تو سه رکه! شاسواریش ئیره ی له بهر چا و رهش بووه. خوا بمگرئی، ناچارم کرد نهو خوشکه نازداره ی بکوژیت. نه وه ی نه منی به و ریگایه چه وتانه دا برد، نهو ده رویتسه بی ئیمان به بوو. سه ره پای نهو خه مانه ش، نهو کچه تیمه چه ند بیریژه له سه رم وه ستاوه، به خوای ده زانم له حه ژمه تی چی لیم داخداره. خو نه ویش به سه ریک هه قیه تی، گه نجه و خورته، هه موو شه ویک پیویستی به پیاوه، نه منیش به سالدا چوومه و له خه فه تی نهو دنیا به، فکرم هه له سه ر ژن نه ماوه. نه وه بو مانگیک ده چی هه ر پشتی تیده که م. هویه که شی نه وه به چم پی نه ماوه. به و تیه لدان و قسه ناخوشانه ی رازیم نه گه ر له ژیره وه که س به خوی فیر نه کات. به لام به خوای وام لی هاتووه که ریش به حه چه م ناروا.

ئامینه که ده بیینی زهینه دین، چی پینه ماوه و له مه ودوا له چیژی ژن و میردایه تی بی به ش ده بی، ورده ورده ره زای زهینه دین له بهر چاوانیدا گران ده بوو. پی و ابوو، شایه نی نه وه نییه خزمه تی بکا و له ده وری بسوورپی. ناخر خوشی ژبانی ژن و میرد، له کاری شه و نیو چیگه دایه که نه وه نه ما، ئیتر په یوه ندییه کانی دیکه ش لاواز و بی مانا دهن.

ئامینه تازه ته مه نی له بیست و چوار ساله و له هه رته ی هیزی و هه لچوونی سیکسیدایه و زهینه دینیش خه ریکه چک ده کا و ماوه ماوه پیاوه تییه که ی به جیی دیلی.

چه ند مانگیک ئامینه، ئاوا شه وان به بی ناز پوژی ده کرده وه. زور جار بیری له وه ده کرده وه که نه گه ر پیاویکی نه بیی هه لگری چه نگ که وی، خوی له بهر ده کا و

که فوکولی خوی پی داده مرکینی. به لام پیاوه کانی ئاوی به لیکدانه وه ی نه م، هیچیان به که لکی نه وه نه ده هاتن، چونکی ناسیاو بوون و نه بیینیان نه ده پاراست.

پوژیکیان پاش عه سه ریکی درهنگ، یه کی له ماموستا کانی گوندی که به نه سل خه لکی نهو ده فیره نه بوو، ماوه ی چه ند سالیک بوو به ماموستا دامه زرابوو و هیشتا ژنی نه هینا بوو. نهو ماموستا به، به کاریکی پیویست ده چیته مالی زهینه دین. که له ده رگای هه وشه ده چیته ژوورپی ده لی: "مام زهینه دین، له ماله وه ی"

له و ده مه دا ئامینه له ژوورپی دیته ده ر و ده بیینی ماموستا، خه ریکه ده گاته بهر ده رگای ژوورپی. نه ویش فه رمووی لی ده کا و ده لی: "ده وهره ژوورپی ماموستا خو زهینه دین ماله که ی له گه ل خوی نه بر دووه، وهره دانیشه ئیستا بانگی ده که مه وه."

ماموستا که ش به بی غه رم ز ده چیته ژوورپی و داده نیسی له چاوه روانی نه وه ی بانگی زهینه دینی بو بکه نه وه. ئامینه که خوی به ته نیا له گه ل پیاویکی جوان و گه نج ده بیینی و خه لکی گونده که ی خوشیان نییه، یه کسه ر هه وه س و حه زی جوتبوون، سواری ملی ده بییت و ده رگای ژووره که ی داده خات. به ماموستا که ده لی: "یاخوا به خیر بیی، با پیت بلیم، زهینه دین له ماله وه نییه، نه گه ر کاریکی وام له گه ل نه که ی، هه ر ئیستا لیت له هه للا ده دم و هه موو پیاوانی گوندیت به سه ر وهره که م، جا پیاوی چاک به و بی نه ملاو نه و لا کردن پیاوه تی خوتم بو ده رخه."

ماموستا یه کسه ر زانی به داوه وه بووه و نه گه ر به ئاره زووی ئامینه ره فتار نه کات، خراتر له پاشتر. بویه وتی: "جا ئامینه خان چیت له من ده وی فه رموو."

ئامینه ش یه کسه ر دوشه کیکی راخست و جله کانی له بهر خوی دا که ناند و وتی: "وهه بزائم داخوا تو چون پیاویکی!"

ماموستا که چاوی به جه سته ی رووت و سیحراوی ئامینه که وت، حه زه کانی بزوتن و هه وه سی جوتبوون به سه ریدا زال بوو. ئامینه ی خورت و حه زفرۆشی، له باوه ش گرت و له سه ر دوشه که که پالی خست! نه وه نده ی نه برد، هه ردوکیان نوقمی له زه تیکی خوش بوون و له ناخدا تیکه ل به یه کتری بوون. به چه ند چرکه ساتیک، هی رشی ئاره زوو و هه وه سیان به لووتکه گه شت.

ئامینه ی ته ریفه، یه که م جاری بوو ئاوا له ناخدا بورووی و له زهت له پیاو بکات.

له دواى دامرکانه وهى گړى مڼيه تى، به په له هه ستا جله کاني له بهر کرد، پاشان رووى له ماموستا کرد و وتى: "ياخوا به خيږ بڼى سهر چاوانم، توخوا زوو زوو سهر له مامى خوټ بده". ماموستاش به په له خوځى پيچايه وه و له درگا چووهره دري و روښت. هه تا ئه و ماموستايه له و دڼيه بوو. جار به جار سهر داني دهکردن.

۱۹

مينا هه موو روژي له گه ل شه ونم و شه و بو، پيکه وه ده چوونه قوتابخانه. له ريگه ي روښتنيان بو د هوم، له سهر ديوارى كووچه و كو لانه كان و له خيابان و سهر ديوارى ته لار و ئا پارتمان ه کاني ناو شارد ا دهيان دروشمى جوړا و جوړيان ده بڼى كه به خه تى پان و شكاو، باسيان له جهنگ و مالو پړانى ده کرد. له سهره فلکه و پيچه کاني نيو خيابانه کاند ا، له سهر پارچه قوماشى دريژ دروشمى له بابته تى (جنگ جنگ تا پيروزى) نووسرا بوو. مينا له دلې خويدا ده يگوت: له م وولاته دا ته نها له چوارچيوه ي حهوش و مال ه کاند ا، ژيان جوانه و واتايه کى هه يه كه هاتيه ته دهره وه، وا ده زانى ژيان بريتييه له جهنگ و خوڼن. هه موو ئه و دروشمانه، کاره سات و مالو پړانيان لي دهباري. ئه و و لاته له دهره وپرا، بهرگى ماته ميني پو شيوه. خو هيچ كه سيك نابڼى، بزه ي له سهر ليوان بيت. له هيچ شوڼيک گوڼبيستى گورانى و موسيقا نابيت. ده بى هه ميشه ئا گادارى ئه وه بيت كه به سيجه كان له بارى كى پيچه وانه ي شه ريعة تى خوڼان، نه تبين، ئه گينا، له ژير ناوى پاراستنى حورمه تى ژنان، گهره ترين بى حورمه تى به ژنان ده كهن. ده لين له شار و لادى ئه م و لاته، چه ندين ژن و كچ، له بهر چاوى خه لكانى كى زور، به قامچى شه ريعة تى ئه وان، ماركوژ كراوه و ناشرين ترين سووكايه تيان پى كراوه، ههر له بهر ئه وه ي، خوځى له بيير كرووه و سهر به ستانه جوو لاهه ته وه.

له شاره کاني كوردستانيش، خه لكى هيچ ده سه لانتكيان نييه. كه له مال ه داخراوه كه ي ديته دهر، خاوه نداريتى هه موو شتيك له دست ددات و ته نانه ت خودى خو شى. ناو جهرگه ي شار و سهر خيابانه كان به پاسدار و به سيچ ته نراون. ئه ركى ئه وانه، چاوه ديږى جوو لانه وه ي خه لكى ره سه نى شاره كه يه و له گه ل بچوو كترين گومان له رهفتاريان، قو لبه ستيان ده كهن و رقى ره گه زپه رستى نه ته وه يى و

93

مزه به به رستيان پى دهره كهن. يه كيک له دروشمه کاني سهر ديوارى قوتابخانه كان دروشمى (ما با کرد نه ميجه نگيم، ما با كفر ميجه نگيم) بوو. باشه ئه گهر خه لكى سوننه مزه به بڼى ئه م شاره، به كافر نازانن، ئه دى له و دروشمه مه به ستيان كييه. ئاخر كوا كافر له كوردستان هه يه!؟

مينا زور جار له گه ل مام فه رهاد، قسه ي له و بابته تى گوځى لي دهبوو كه وه زعى كوردستانى روژه لآت، له دواى هاتنى مه لايه كان بو وهرگرتنى ده سه لآت چو نه و ريژمى ئيسلامى له گه ل رووى دهره وه ي شته كان هه لسوكه وت ده كات، به تايبه تى به رامبه ر به ژنان، ئاور له ناوهر ووك و ناخى شته كان ناداته وه. ئه و سيسته مه ئيسلاميه به زور حيجاب به ژنان ده پو شتن و حقيان به وه نييه كه داخوا ژنه كان له رهوش ت و ناخى خو ياندا چ رهفتاريك هه لده بژيرن. ئه وانه ده يانه وځى، ژنان قريان ديار نه بى و له روو كارد ا روو پو شبن، به لام له وه ناپيچنه وه داخوا ئه و ژنانه له هزر و عه قلياندا، له ناخياندا بروايان به چييه و چو ن رهفتار ده كهن. ههر ده لپى نازانن كه په روه رديگار، له گه ل ناخى مرو ف ه كان ده وځى، نه ك له گه ل رووى دهره وه يان!

مينا له مال ه وه دا، ئاسايى نوڼژه كاني ده کرد و ئه و ئيلتيزامه ي به جوانى جي به جى ده کرد، له گه ل ئه وه شدا، ئه و نمايشه ي وه ك نه ري تيک ده هاته بهر چاو كه خه لكانى كورد بى تيگه يشتن، وه ك لاسايي كرده وه ئه نجامى ده دن! زور به ي ئه و خه لكه ي نوڼژه ده كهن له واتاي ئه و وشانه ناگهن كه به زمانى عه ره بى ده ي خوڼن. پاشان ئه م، زور جار بييرى ده كرده وه: خو نه ديم، شه و و روژ باسى روژوو و نوڼژه و زه كاتى ده کرد، كه چى ئه و خو هه لواسينه ي ئه و به ئايين، نه بووه په ر ژنيك بو ئه وه ي له رهفتاره بو گهن و گلاوه كاني بيپاريژن. ئه گهر ديندارى خه لك وه ك باوكى بيت كه له مالى خوا هاته وه، به بى لي پيچانه وه بريارى كو تايى ژيانى ئه مى دا، ده بى ئاكامى مرو فايه تى به چى بگات! ئه گهر راسته ديندارى وا له مرو ف ده كات كه له پاكي و رهوش تى چاك نزيك بيته وه، ئه دى بو چى ئه و ئيماندارانه ئه و كاره ساته يان به سهر ئه مدا هينا خو هيچ گونا هتيكى نه بوو!

مينا، به كاريكى چاكي نه ده زانى، له گه ل خه لكانى دهوروبه رى به قوولى بچي ته ناو ئه و بابته هه ستيارانه. چونكه ده بيڼى كه هه موو خه لكى كو مه لگا نوڼژه ده كهن،

94

كەواتە دەبىي ئەمىش بىكات وەك ئەوان. وەلىي لە راستيدا ئەم لە ناخدا وەك چۆن گومانى لە ھەموو شتىك ھەبوو ئاواش گومانى لە راستى و دروستى ئەو جۆرە دىندارىيە سەرکەشىيە ھەبوو. كە دەبىينى ئەگەر يەكك سايلى خەلكەكەى دىكە نويژ نەكات، چۆن كۆمەلگا بە گشتى بە چاوپىكى سووك لىي دەروانى، وەك ئەوھى خەقىكى گشتىي خواردبىت، ھەموو لىي دىنە دەنگ و ناو و ناتۆرەى خراپى لى دەنن.

مىنا لەم بارەيەو ھەقى نەبوو، ئاخىر لە باوهر و عەقىدەى ساكارانەى كوردەواريدا، دىن و دىندارى بابەتى قسە لەسەر كوردن نىيە و ئەوھى لە مېشكى ئەواندا پشتاوپشت بۆيان ماوھتەو و لەسەرى دەپۆن، شتىكى رەھايە و قسە ھەلناگرى. ھەر بۆيە ھەموو مرۆفەكانى ئەم كۆمەلگايە تووشى دوو پروويى بوونە و لە ھەلسوكەوتياندا درۆ لەگەل ناخى خۆياندا دەكەن. چونكى ھەموويان وەك مىنا، گەراى گومان لە مېشك و ناخياندا ھەيە، بەلام جورئەت ناكەن و ناوپۆن و لە كەستىكىش رانابىن باسى ئەو گومانانەيان لەگەل بكەن. ناخۆشى و نەھامەتییەكانى ژيان و ئەو پرووداوە دەروونەژىنەى كە لە مالا باواندا بەسەر ئەودا ھاتبوون، ببوونە پەرچە كردارىك كە گەراى رۆحىيەتتىكى ياخىي لە ناخ و ھەستەو ھەركانىدا چاندبوو. مىنا ئىستا، وردە وردە عەقلى كامل دەبى و لە نەپنى گرىيە ئالۆزەكان دەگات. ھەموو رۆژىك، دەرسىكى نوئى لە ژيانى مرۆفەكان فىر دەبى. ھەنووكە دنيا بە چەشنىكى دىكە دەبىنەت. دەزانى كە ئەو خودى نەدىم و زەينەدىنى باوكى نەبوون كە بىويژدانىيان لە بەرامبەرىدا دەكرد، بەلكو ئەوان وەك ئەكتەرىك ئەو ئەركەيان جىبەجى دەكرد كە بىروباوهرى كۆمەلگە لىي داوا دەكردن.

مىنا دەبووايە ئاگادارى ئەوھش بىت كە ئەو خەلكانەى لەگەلئان دەژى و باوھشيان بۆ كرددۆتەو، بە بىر و بۆچوونە تازەكانى نەزانن. لەگەل ئەوھشدا ئەم، ئىستا كۆمەلگەىك ھاورپى رۆشنىر و بىر كراوھى ھەيە كە لە مېژە بەو راستىيانە گەشتوون، بۆيە ھەمىشە تەتەلەى بىر و بۆچوونەكانى لەلای ئەوان دەكرد و خۆى بەو زانىارىيانە دەولەمەند دەكرد. چونكە ئەوھى لەلا پروون بوو كە لە كۆمەلگەى كوردەواريدا ئەگەر كچىكى گەنج، ھەلگرى ئەو بىروباوهرانە بىت، زۆر گران لەسەرى دەوھستى و دەبىت

باجەكەى بدات. ئاخىر قسەكردن لەسەر مەسەلەيەكى وادا بۆ ژن قەدەغەيە و تەنھا پياوھەكان ئەو خەقەيان ھەيە بچنە نىو لىكدانەوھى ئەم بابەتانە. ئەمە لەلایەك لەلایەكى دىكە ئەو بىروباوهرانەى لە مېشكى ئەمدا چەكەرەيان كرددبوو بۆ پياوھەكانىش ھەر قەدەغە بوون چ جاي ژنەكان. لىرەوھە مىنا تىگەيشت كە ھەلگرانى بىرى تازە و پىشكەوتوو، ئەوانەى بە جۆرىكى تر بىر لە پەيوھندىيە كۆمەلەيەتییەكان دەكەنەو، لەلای ئەوان، مرۆفەكان لە بنەرەتدا ھەموويان وەك يەكن. ئەو جۆرە كەسانە ژمارەيان زۆر كەمە و ھەمىشە تەنھان، دەبى ھەر لە نىوان خۆياندا، دوور لە گوئى و مېشكى كۆمەلگا ئالۆپىرى زانىارىيەكانيان بكەن، ئەگەرنا لىيان قبوول ناكرى. رۆژىكىيان مىنا، زوو لە قوتابخانە گەرايەوھە مال. لەگەل سەعادەت خان، خەرىكى ئامادەكردنى خواردن بوون. لە ھىكرا سەعادەت پىي وت: "ئەرى مىنا گيان، بەراست. ئەو كورھى كە لە مالى (ناسرى) بىرام، پرسىارى تۆى لە من كرد، لە بىرتە. ناوى (بەختيار) بوو. دوىنى لەگەل ھاورپىيەكيدا بوو، لە سەر خىابانەكەى ئەو دىو بىنىم، پاش چاك و چۆنى، دىسان لە تۆى پرسى، ديار بوو تازە لە ورمى ھاتبۆوھ".

مىنا وتى: "بەلىي لە بىرمە كە وتت، ئەو بە ئەسل كوردى عىراقە، ئى ئەوجا چى بووھ خۆ من نايناسم".

سەعادەت خان: "دەزانم تۆ نايناسى، بەلام ئەوھندەى من ھەستم پى كرىبىت، ئەو كورھە تۆى بە دلدا چووھ. چونكە پىيەوھە ديار بوو، ھەر لەگەل ناو ھىنانى تۆدا، رەنگى سوور ھەلگەرا و بە شەرمەوھە داواى لى كىردم كە داخوا مەبەستم چى بووھ كە ئەو شەوھ، پىم وتبوو: ئەو كچە، عەقلى جوانترە لە شىوھى. با بەراستى پىت بلىم كە ئەو كورھە حەز دەكات لە نرىكەوھە قسەت لەگەل بكات".

مىنا: "باشە ئەوجا دايكان قبوول دەكەن، كچەكانيان لەگەل كورى خەلكى قسان بكەن. پاشان خۆ من ئەو بەختيارە ناناسم و نازانم چ كارەيە و لە پرووى ئەخلاق و رەوشتەوھە چۆنە".

سەعادەت: "با پىت بلىم، من حەز ناكەم و پىشم ناخۆشە كورپانى خەلكى دەستيان بە كچەكانم گەرم بكەنەوھە و پاشان ناويان بزپىنن بە تايبەتى بۆ تۆ پىويستە زياتر ئاگادارت بىن، چونكە ھەم كچمانى و ھەم ئەمانەتىشى. بەلام

مهسه له كه له گه ل ئه و به ختیاره جیاوازه، چونكه ئه و كوره به ئه خلاقه و شاره زاییمان پیتی ههیه. ئه وه چه ندين ساله هاتوچۆی ئیمه دهكات، تاكو ئیستا، شتیکی هه له مان لی نه دیوه. پاش ئه وهش كورپکی روشن بیری و به لیكدانه وهیه و حسیب بۆ هه موو شتیك دهكات. ئه و شهرف و ناموسی ئیمه به هی خۆی ده زانی.

مینا: "ئه دی خوینده واری چۆنه و چه ندی خوینده وه".

سه عادهت: "ئه م سال دانشگا ته و او دهكات، وا بزانه له به شی زمانی ئینگلیزی ده خوینی. خۆی كورپکی زیرهك بوو له خویندن".

مینا: "باشه ئیستا دایه گیان پیم بلی، مه به ستت له مه دحی ئه و كوره چیه، چه ز دهكه ی قسه م له گه ل بكات. خۆ تا قیم ناكه یته وه!"

سه عادهت: "تۆ له و كچانه نیت ئیمه تا قیت بكه ینه وه. خۆزگه كچه كانم هه ردووکیان وهك تۆ راست و دروست ده بوون. من بۆ ئه و كوره، نازانه بۆ دلم، نه رم بووه و پیم ناخۆش نییه قسه ی له گه ل بكه ی. جا خۆ ناخوات، ده با جارپك یه كتر ببین و دوو قسانت له گه ل بكات. با ئیمه ش بزانه چی له دل دایه و مه به ستی چیه، خۆ ئه گه ر قسه كانی ئه وت به دل نه بوو ئه و تۆ ناچار نیت جارپکی دیکه چاویشت پیتی بكه وی".

مینا: "باشه، له سه ر داخواری تۆ من پاریم ببینم و قسه ی له گه ل بكه م، به لام پیش وهخت من دوو مه رجم هه یه: یه كیکیان ئه وهیه ده بی تۆ به دیارمانه وه دانیشی، چونکی من شه رم ده كه م به ته نها له گه ل كورپ خه لکی دانیشم و ناشمه وی هچ وشه ی نا به جیم له روودا بكات. دووه میش، نابی مامم به و دانیشتنه بزانی، چونكه زۆر شه رمی لی ده كه م و ئه ویش كاری له و جۆره له من ره چاو ناكات".

مینا، له دوا ی ئه و مه رجان، یه كسه ر بیروكه ی په شیمانی به میشكیدا هات و چوو به رده م سه عادهت و ده ستی له ملی كرد و وتی: "توخوا دایه گیان، له و مه سه له یه گه ری، دلم بۆ ئه و شتانه نا پیشكو ی و چه ز ناكه م ئه و بابته تانه له گه ل كورپ خه لکی بكه مه وه".

سه عادهت: "باشه مینا گیان، هه ر كاریك به دلی تۆ نه بی، و اتا به دلی ئیمه ش نییه".

راستییه كه ی مینا چه زی ده كرد، به ختیار ببینی، وه لی بۆ واقیعی ژیا نی ئه م، هیشتا زوو بوو هه نگاوی له و چه شنه باوی. ئه و چه زی ده كرد، به بی ناگاداری كه سی سییه م قسان له گه ل به ختیار بكات، بۆ ئه وه ی ئه گه ر په یوه ندی به ستنه كه ی به دلش نه بوو كه س پیتی نه زانی و گران له سه ری نه كه وی.

۲۰

به ختیار، ئه و رۆژه ی كه له و خیا بانه دا له گه ل هاوړپكه ی، سه عادهت خانیان ببینی، زۆر راشكاوانه داوای دیدنه ی مینای كردبوو كه چی ئه وه دوو ههفته ی زیاتر به سه ردا تپه ری و خه به رپکی نه بوو. دلی نیگه ران ببوو و له وه ده ترسا نه با دا مینا پارزی نه بی ت كه چاوی به م بكه وی ت و یه كیکی دیکه، له دنیا ی ئه ودا هه بی. پاش تیفكرین و لیكدانه وه ی چه ند رۆژه ی خۆی، برپاری دا كه دلی خۆی یه كلا بكا ته وه و بكه وی ته دوا ی ساغكر دنه وه ی هه لو یستی مینا. ئه م تازه، به ئاسانی ناتوانی له ژیر كاریگه ریی ئه و عیشقه رابكات كه به خۆشی نه یده زانی، ئه و وابه ستنه ییبه له كو یوه ها تووه كه رۆح و گیانی بۆ لای ئه و په لكیش ده كه ن.

به ختیار، له ژیا نی خۆیدا هه ل سو كه وت و په یوه ندی هاوړپه ته ی له گه ل چه ندين كچی جوان و شوخ به ستووه، هه ندیک له وانه هاوړپتی خویندن بوون له دانشگا. به لام قه ت گیرۆده ی خۆشه و یستیان نه ببوو. كه چی له و شه وه ی ئه هه نگی مالی كاك ناسردا هه ر چه ند سه رنجی مینای ده دا، شه پۆلیکی نادیار له سه رسامی و دنیا ی جوانی و خۆواندن مرؤفیککی بیگونا ه، له چه شنی ته زووی موگناتیز، خۆی له هزر و هه ستی ئه م ده ئالاند و دلایان لی ده دزی.

به ختیار بیری له كه سیك ده كرده وه، نه ینی پاریز و دل سو ز بی و له ده ردی ئه م بگات و به بی ئه وه ی كه س گومانی هه چی لی بكات، بگاته مینا و داخواری ئه م دیده نییه ی لی بكات. چونكه بیری بۆ ئه وهش ده چوو كه ره نگه له شه رمی سه عادهت خان، نه یه وی ئه م ببینی، به لام ئه گه ر كه سی سییه م یه كیکی ده ره وه ی خانه واده كه ی خۆیان بی ت، له وانه هه لو یستی به جۆرپکی دیکه بی ت. وه لی، ئه و كه سه ی سییه م كی بی و له كو ی ئه م به یه ك گه یشتنه رپك به خن! شه ویکیان له نیو جیگه تا دره نگی شه وی، هزری به وه سه رقال كرد. له هیکرا بیری بۆ كه سیکی شیوا چوو. بۆ ئه وه ی

دهستی بگری و ئەم گریه‌ی بۆ بکاتهوه. ئەو کەسه (ساجیده نازری) بوو، خوشکی (به‌ه‌رام نازری) و هاوسه‌ری (سامان خوسره‌وی) که هه‌ردووکیان، دوو هاو‌پ‌ری نزیکی ئەمن.

ساجیده نازری، مامۆستا و یاریده‌ده‌ری به‌پ‌یوه‌به‌ری قوتابخانه‌که‌ی (مینا) بوو. به‌ه‌رام نازریش هاو‌پ‌ری دانشگا و هاو‌ب‌یری به‌ختیار بوو. که‌سیکی پ‌وشنب‌یر و چالاک بوو. یه‌ک‌یک بوو له‌وانه‌ی که به‌ نه‌ینی کاری سیاسی له‌ ناو شاری مه‌هاباد ده‌کرد. ساجیده‌ش، هه‌ر له‌گه‌ڵ به‌ه‌رامی ب‌رایدا کاری سیاسی ده‌کرد، به‌لام ئەویان هه‌لسوو‌راوی نیو ژنان بوو. ئەوان، له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیک هاو‌پ‌ری له‌ باب‌ه‌ت خۆیان زۆر به‌ نه‌ینی، خه‌ریکی چالاک‌ی سیاسی بوون. له‌وه‌ش ده‌ترسان که ده‌سه‌لات، پ‌یان ب‌زانی، چونکی پ‌ژمی ئیسلامی زۆر به‌ توندی په‌فتاری له‌گه‌ڵ هه‌موو حزبه‌ کوردییه‌کان ده‌کرد. گومانیان له‌ هه‌ر که‌سیک ب‌کرده‌یه‌ ده‌یانگرت و بن ب‌زریان ده‌کرد!

په‌یوه‌ندی به‌ختیار به‌وانه‌وه، ته‌نها له‌ چوارچ‌یوه‌ی ئەده‌ب و پ‌وشنب‌یرییدا بوو. جگه‌ له‌وه‌ش به‌ختیار، له‌وه‌سه‌رده‌مه، حه‌زی له‌ خویندنه‌وه‌ی ئەده‌بیاتی سیاسی مارکسیزم بوو. ئیواره‌یه‌کیان، بۆ مه‌به‌ستی پ‌یکه‌ستنی دیده‌نییه‌که‌ له‌گه‌ڵ مینا، سه‌ردانی مائی (ساجیده نازری) کرد. ساجیده و سامان، زۆر به‌خ‌یریان ه‌ینا و هه‌وآلی خانه‌واده‌که‌یان ل‌ی پ‌رسی. پاشان هه‌ندیک باب‌ه‌تی سیاسی و پ‌وشنب‌یریان باس کرد.

له‌ دوای ئەو قسه و باسانه‌دا، به‌ختیار وتی: "ساجیده‌خان، راستییه‌که‌ی، من، کاریکی تایه‌تیم به‌ تۆ هه‌یه‌ ئەگه‌ر ئاماده‌بی یارمه‌تیم ب‌ده‌ی، سوپاست ده‌که‌م و به‌ در‌ژی بۆتی باس ده‌که‌م".

ساجیده: "فه‌رموو کاک به‌ختیار، هه‌ر کاریک، به‌ ئیمه‌ ب‌کریت به‌ چاوان، بۆ تۆ، ده‌یکه‌م".

به‌ختیار: "ئوه‌ی راستی بیت، له‌ قوتابخانه‌که‌ی ئیوه‌دا، کچیک هه‌یه‌ به‌ ناوی (مینا)، ئیستا له‌ کلاسی نۆ ده‌خوین‌ی. ده‌مه‌وی له‌ باره‌ی ئه‌وه‌وه‌ هه‌ندیک قسان ب‌که‌ین".

ساجیده: "مه‌به‌ستت (مینا ئیسماعیل)ه، وانیه"

به‌ختیار: "به‌ل‌ی، به‌ل‌ی خۆیه‌تی، من، ده‌مه‌وی ب‌زانم کچیک چۆنه‌. پاشان ئەگه‌ر ب‌کریت حه‌ز ده‌که‌م له‌ نزیکه‌وه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ ب‌که‌م. من، تا سی پ‌وژی دیکه‌ ل‌یره‌م، ئەگه‌ر له‌ ماوه‌یه‌دا ئەمه‌م بۆ ب‌ره‌خسیت، شتیکی باشه‌".

ساجیده: "کاک به‌ختیار ئەو کچه له‌ عه‌قل و ره‌وشته‌رزیدا، ئینسان‌یک‌ی بی‌هاوتایه‌، سه‌ره‌رای ئەوه‌ش، ئیمه‌ی مامۆستایان هه‌موومان ئەو کچه‌مان زۆر خۆشه‌وی و پ‌یزی ل‌ی ده‌گرین. سه‌باره‌ت به‌ داوایه‌که‌ی تۆش که ده‌ته‌وی بی‌بینی، ئەوا کاریکی زه‌حمه‌ت نییه‌. من به‌یانی، بانگی ده‌که‌مه‌ لای خۆم و پ‌ی ده‌ل‌یم، ئەگه‌ر پ‌ازی بوو ب‌یتته‌ دیده‌نیت، ئەوا ده‌توانن، هه‌ر له‌ مائی ئیمه‌ که‌لک وه‌رگرن و قسه‌ی خۆتان ب‌که‌ن. به‌لام له‌ ئیستاوه‌ ده‌بی ب‌زانی که ئەو کچه، هی ئەوه‌ نییه‌ هه‌لسوکه‌وتی ناجدی له‌گه‌ڵ ب‌که‌یت. ده‌بی له‌م باره‌یه‌وه‌ ئەو حس‌بانه‌ ب‌که‌یت، هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌وه‌نده‌ی من شاره‌زاییم به‌ تۆ هه‌ب‌یت، له‌وه‌سه‌نه‌ نیت که بازار‌ی له‌ شته‌کان ده‌روانن و ته‌نها به‌چاوی حه‌ز و ئاره‌زوو له‌ کچان ده‌روانن".

به‌ختیار: "راستییه‌که‌ی، من نازانم، ئەو پ‌ازی ده‌بی یان نا، منیش ه‌یچ مه‌به‌ستیکی خ‌راپم نییه‌ و تۆ خۆت باش ده‌مناسی و ب‌یر و بۆچوونه‌کانی من به‌رامبه‌ر به‌ ژن و شته‌ کۆمه‌ل‌ایه‌تییه‌کان له‌ لای تۆ غه‌ریب نین. ئەگه‌ر ب‌زانم ئەو کچه، له‌و دیده‌نییه‌ی من زیانی پ‌ی ده‌گات، هه‌رگیز ئەو کاره‌ ناکه‌م. به‌لام ساجیده‌خان، ل‌یت ناشارمه‌وه‌ که من زۆر سه‌رسامی ئەو کچه بوومه‌ و شه‌و و پ‌وژ له‌ خه‌یالمه‌، هه‌موو هۆشی داگیر کردووم. من زۆر سوپاسی هه‌ستی تۆ ده‌که‌م و ته‌گب‌یره‌که‌ی تۆم زۆر به‌ دل‌ه‌، بۆیه‌ (به‌پ‌یکه‌نینه‌وه‌) به‌یانی چاوه‌پ‌ری ئەنجامه‌که‌ ده‌که‌م".

بۆ به‌یانیه‌که‌ی، (ساجیده نازری)، به‌ر له‌وه‌ی زه‌نگی ده‌ستپ‌یکردنی ده‌وام ده‌ست پ‌ب‌یکات، به‌ره‌و هۆیه‌ی ده‌رسی خویندنی مینا چوو. سه‌یری کرد له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی دانیش‌تووه‌ و کت‌ب و ده‌فته‌ره‌کانی پ‌یک ده‌خات. چووه‌ لای و پ‌ی وت: "مینا گیان چۆنی، له‌گه‌ڵ ده‌رسه‌کانت چۆنی"

مینا هه‌ستایه‌وه‌ سه‌ر پ‌ی و وتی: "سوپاست ده‌که‌م مامۆستا، وه‌ل‌لا زۆر باشم". ساجیده: "که ده‌رسی چواره‌متان خویند، وه‌ره‌ لام، کاریکی ب‌چووکم پ‌یت هه‌یه، ئ‌ی گیانه‌که‌م.

مینا: باشه مامۆستا، دیمه لات."

مینا، له کاتی دهرس خویندن، ئەو پۆژه، زۆر بیرى له وه دهکردوه که ئاخۆ مامۆستا ساجیده دهبێ چ ئیشیکى بهم ههیبی، بهلام له بهر ئەوهی، گفتوگۆیه کهی ساجیده زۆر میهره بانانه و دلسۆزانه بوو، خه یالی بۆ شتی ناخۆش نه دهچوو. که دهرسی چواره می تهواو کرد و زهنگه که لێی دا، چوو له لای ساجیده خان. ئەویش دیار بوو له چارهروانی ئەم دابوو و یه کسه ر وتی: " ئەوه هاتی گیانه کهم، وهره له تهنیشتم دانیشه."

میناش چوو له لای ئەو دانیشتن. ئەو دهمه کهسیان لا نه بوو و ساجیده راسته وخۆ چوو ناو بابه ته کهه و وتی: "مینا گیان کورپیک ههیه ده بهوی بتهبینی و قسه ته له گه ل بکات. منی راسپاردوو ئەو دیده نییه تان بۆ ساز بکه م، له مالی ئیمه. ئەو کورپه دۆستیکى نزیکى ئیمهیه و ههتا بلێی وهکو خۆت، تیر ئە خلاق و رهوش ته به رزه. منیش برۆا بکه، تۆم به قه ده ئەو چاوانه ی خۆم خۆش ده ویت، چونکه زیرهک و ریکو پیکى، گهر بزانه ئەو دیده نییه هینده ی تۆز قالیک زیانه ت پێ ده گه یه نیت، منیش رازی نابم. برۆا بکه من تۆ چاک ده ناسم و حسیبم بۆ هه موو شتیک کردوو. جا ئەگهر رازیبیت، ئەوا به یانی، له کاتی یه کیک له دهرسه کان، ده چینه مالى ئیمه که له کووچه که ی پشت ئیره یه."

مینا نه ختیک رهنگى سوور هه لگه را و وتی: " ئەو کورپه ناوی به ختیاره."

ساجیده: " به لێ، ناوی به ختیاره، دیاره دهیناسیت."

مینا: " جاریک له ئاههنگى ماله خزمیکمان بینومه و دواى ئەوه داواى له داده سه عاده ته کردبوو که من ببینی، ئیستاش نازانه بلیم چی."

ساجیده: مینا گیان، خۆ تۆ مندال نیت، پاشان مالى ئیمه بۆ تۆ، شوپنیکى پر له ئەمانه. ئەگهر تۆ خۆت نه تهوی کهس به و دیداریه بزانت، برۆا بکه ههتا ههتایه که سیک له ئیمه ی نابیستی.

مینا که میک داما و پاشان وتی: "باشه مامۆستا، من برۆا پێ ده کهم، به لام ده بی تۆش له دانیشنه کهه، له لاما ن دانیشیت، چونکه من تا کو ئیستا و ریک نه کهه وتوو هه گه ل که سیکى نه ناسیا و قسان بکه م به تابه ته ی که نازانه ئەو کاک به ختیاره به چ

مه به ستیک ده به وی من ببینی."

ساجیده: " زۆر چاکه گو له کهم، تۆ چۆنت پێ باش بیت منیش وا ده کهم. به یانیش، من خۆم خه به رت لێ ده گێرمه وه."

مینا خواحافیزی کرد و گه راپه وه. له دلی خۆیدا ئەم دیده نییه ی پێ خۆشتر بوو له وهی که سه عاده ته به ته ما بوو ریکى بخات، چونکه نه دیده ویست ماله وه یان به م جوړه په یوه ندیه ی بزانه تا ئەو کاته ی له باریکى گونجاودا به ویستی خۆی بۆ یان ئاشکرا ده کات.

مینا، له دواى نان خواردن ئیواره دا، هه زى ده کرد زوو بچیته نیو جیکه و له سه ر پشت راکشێ و خه یالی به ره له بدا. چونکى هه میشه، درهنگى شه وان له نیو جیکه دا، جوانتر و وردتر بیرى ده کردوه. بیکومان ئەو جوړه دیده نی و به یه ک گه یشتنه ش ئاماده کارى و راهینانى دهر وونی گه ره که. رهنگه له مه ودوا پێ بنیته قوناغیکى تازه له ژیان که پشتر هه زى به لایدا نه چوو. ئاخه ئەم، هه یچ به رنامه و نه خشه یه کی دیاریکراوی بۆ ئاینده ی خۆی نه کیشابوو. که له ماله بابی، تازه سینه ی خر ده کرد و پیراده گه یشت، نه یانده هیشته به خیره اتنى میوانانیش بکات. هه لبژاردنى هاوړی و هاوسه رى ژیان، له ده فه ره که ی ئەماندا هه ر کفر بوو. له عه شیره ته که ی خۆیاند، نه ده بوو کچان شوو به کورانی عه شیره ته کانی دیکه بکه ن. چونکه له عه قلی خیلدا، که سه کان و اتیده گه ن که خوا وه ند ئەوانی به شیوه یه کی تابه تتر له باقى خیل و عه شیره ته کانی دیکه دروست کردوو. له گه ل ئەوه شدا، پیاوه کان بۆ یان هه یه له هه ر کوپیه ک و له هه ر خیلک ژن بین.

ئهم به یه ک گه یشتنه، گۆرانیکى بنه ره تی له ژیانى مینا پیک ده هینا، چونکه به بی ئەوه ی خه ته ری ده سه لاتى که سیکى دیکه ی له سه ر بی و بی ئەوه ی چاوه ناشیرینبینه کان به دوایدا بن، به یانی به ئاره زوی خۆی ده چیته دیده نی که سیک تا سه ر ئیسقان ئەمى خۆشده وی. جگه له وهش، لیره له و شاره، خه لکانیک هه ن به پێچه وانه ی که سوکار و خه لکی ئاوا ییه که یان کارناسانى بۆ به یه ک گه یشتنى خۆشه ویستان ده که ن. دوا بریاری مینا ئەوه بوو که ئەگهر هه لوپستی به ختیارى سه باره ته به ژیان و خۆشه ویستی به دل بوو ئەوا درێژه به و په یوه ندیه پا که بدات.

ئەگەر بە دلیشى نەبوو، ئەو وەختە راست و پەوان پىي بلى: حەز ناکەم چىتر بە دواى دىتنى مندا بگەپىي و من ناتوانم پەيوەندىت لەگەل بىهستم.

بەختياريش، رۆژى دواتر، بەر لە خۆرئاوابوون بە دواى ئەنجامى داواكارىيەكەى چووە مالى (ساجىدە نازرى). هەر لەبەر دەرگای ئەواندا كە ساجىدەى بىنى دەم و چاوى گەش و روو خۆش ديارە، هەستى كرد كە مينا بە دىدەنى ئەم رازى بوو، بۆيى لەسەرەخۆ وتى: "ساجىدەخان، لەو دەچى قسەيەكى خۆشت پى بى وانىيە"

ساجىدە: "چۆنت زانى"

بەختيار: "دەم و چاوت گرژ نىيە و ئەو رەزەمەندىيەى لى دەخوينمەوه."

ساجىدە: "بەختيار گيان، بەيانى دەرووبەرى سەعات نۆ و نىوى سەر لە سبەينى لە مالى ئىمە نامادەبە. قەولمان وايە لەگەل من بىتە ئىرە، ئىتر چىت دەوى"

بەختيار لە خۆشيان لىوەكانى نەدەگەيشتنە يەك و وتى: "زۆر چاكە ساجىدە خان، ئەو چاكەيەت هەرگىز لە بىر ناکەم. بە راستى سەلماندت كە خوشكىكى دلسۆزى. كەواتە من، دانانىشم و دەگەرپىمەوه مالى. بەيانىش لەو وەختەى ديارتان كردوو، نامادە دەبم، جارى خواحافىز". بە دلىكى خۆش بەرەو مالى گەرايەوه.

بەختيار، هىچ ئەزموونىكى لە بارەى پەيوەندى خۆشەويستىيەوه نەبوو. ئەو دىدەنىيەش لەسەر داواى ئەم رىك خراوه، كەواتە دەبى دەرسى رەوا نىي و هەر شتىكى لە دلدايە لەو بەيەك گەيشتنە بە زمانىكى پاراو و بى شەرم بىخاتە روو. دەبى حسىبىكى ورد و لەجى بۆ هەست و دەروونى بەرامبەرەكەى بكات بە تايبەتى كە لايەنى دووم كچىكە، هەموو كەس باس لە رەوشتەرزى و ژىرىي دەكەن. ئەگەر خوانەخواستە بە شىوويەكى نارىك رەفتار بكا و دللى برەنجىنى، دوور نىيە (ساجىدە)ش لىي سارد بىيت و بە پەيوەندىيەكانى لەگەل ئەمدا بچىتەوه، چونكە (مينا) بۆ خاترى ئەو رازى بوو بىتە دىدەنى ئەم و بە ئەندانەيەكى زۆر خۆشى دەوى.

سەرەتاي مانگى ئايارى سالى ۱۹۸۳ بوو، بەختيار سبەينە زوو لە خەو هەلسا و كەوتە خۆ نامادە كردن، بۆ دىدەنىيەكى چارەنووسساز. بەيەك گەيشتن لەگەل كچىك، هىشتا دوور و نزيك قسەيەكيان لەگەل يەكدى نەكردوو. ئەوهى ئەودەمە لە ئارادايە تەنھا ئاسەوارى ئەو سىحرەيە كە بىرو هۆشى ئەمیان بۆ لاي كچىك پەلكيش كردوو، دەلین كەسیتیيەكى بەرز و عەقلىكى پىگەيشتووى هەيە. كچىكە لەلادىو هاتۆتە شار و لە كلاسى نۆيەم دەخوينى، ئاخىر دەبى چ نەينىيەك، لە گەرەيى ئەودا، خۆى حەشار دابى!

بەختيار پىشتر، بە هىچ يەكك لەو كچانەى شار و ئەوانەى لەگەل ئەمدا لە دانشگا دەيانخويند، سەرسام نەبوو. تاكو ئىستا، لە كۆى ئەو گەلە كچە جوانانە، يەكك نەيتوانىووە وەك ئەو كچە لادىيە، پەلى هەستى بگرى و لە جەستەى خۆى بئالنى. ئەم تىناگا بۆچى قەدەر ناخى بى ئاگای ئەمى لە هەمبەر كچىكى وادا بەخەبەر هیناوه. بەختيار ئەمرۆ دەبووى لە نەينى كارىگەرىي ئەو كەسە تىبگات كە بۆچى ناتوانى تەنھا لە چركەساتىكىشدا لە هزرى خۆيدا بىسرىتەوه. ئەم، بە تەما نەبوو، ئاوا بە ئاسانى رام بكرىت و دللى داخراوى لە چەند خولەكىدا لى بسىن. ئاخۆ دەبى دوارۆژ، چى لە چارەنووسى ئەمدا نامادە كرىبى؟ ئەو بەيەك گەيشتنە بۆ ئەم، لانى كەم دەبىتە ئەزموونىك كە هەتا لە ژياندا بىت ئاسەوارى خۆى ون ناكات.

بەختيار تا ئەو دەمە، سەرگوزەشتەى زۆرىك لە عاشقانى نىو داستانەكانى خۆشەويستى لە دوتوى كتیباندا بەسەر كرىبوووه، بەلام قەت نەيدەزانی رۆژى لە رۆژان، ئەم خۆيشى دەبىتە يەكك لە پالەوانانى ئەم چىرۆكانە. لەو ئان و ساتەدا، لەو ناگا و بۆى هەلنایى كە هۆكارى كىرۆدەبوونى ئەم چىيە بە كەستىك كە لە رىكەوتىكى بى بەرنامەدا بىنويەتى. ئىستا هەموو هزرى بەدواى ساغكردەوهى ئەو سىحرەدا وىلە كە لى ناگەرى بىجگە لە خۆى، مىشكى بە شتىكى دىكەوه خەرىك بكات. ئەمرۆ ئەو رۆژەيە كە وەلامى هەژانى ناخى خۆى چنگ دەكەوى.

بەختيار هىدى هىدى بەرەو مالى ساجىدە نازرى كەوتەرى. ئەو وەختەى گەيشتە ئەوى، ئەوان هىشتا نەهاتبوون، بۆيە وای بە چاك زانى پىاسەيەكى كورت بكات. لە

دلى خویدا وتى: من پەلەم کردووه، دەنا هیشا زووه. تازە سەعات نو و بیست خولهکه، دەبى نەختیک ئارام بم و لەبەر چاوی ئەوانیشدا ئاسایی رەفتار بکەم.

بە هەنگاوی بچووک و لەسەرەخۆ بەرەو کووچە و کۆلانی لای سەرێ رۆیشت. دەم نا دەمیک ئاورپیکى لە داوای دەداپەوه. وەختیک گەیشتە بەردەم دوکانیک که لەسەر سووچی کۆلانی درێژەکهی مالى ساجیدە بوو لەو پێوه، دوور بە دووری سەیری مالى ساجیدەى دەکرد. ساردییەکی لە بەردەم دوکانەکه خوار دەوه و بە خۆخافلان دەوه، چاوهکانى هەر لەسەر پێگای هاتنەوهی ئەوان بوو. لە هیکرا دیتی هەردووکیان لە سووچەکهی ئەو سەری کۆلانیکه بە دیار کەوتن و خەریک بوو دەگەیشتنە بەردەم دەرگا. لەبەر خۆپەوه وتی: "بەخوا ئەوه هاتن، دیارە کارەکه مان سەردەگرێ".

هیدی هیدی بەرەو مالى ساجیدە رۆیشت. لەو چەند خولهکهی که بەرپێگاوه بوو، هەولێ دەدا تەواو بەسەر هەلچوونە دەروونییهکانیدا زال بێت و هەناسە سواری پێوه دیار نەبێت. که گەیشتە بەردەم دەرگا هەناسەیهکی قوولێ هەلکیشا و زەنگەکهی لێدا. گوپی لە دەنگی ساجیدە بوو وتی: "ئەوه هاتم". دەرگا که کرایهوه.

بەختیار: "بەیانیت باش. نەختی هەناسە سواری پێوه دیار بوو".

ساجیدە: "فەرموو کاک بەختیار، بەخیر بێی، تێپەرە ژوورەوه".

بەختیار: "ساجیدە خان، تۆ پێشکەوه بۆ ژووری".

که چوونە ژوورەوه، مینا لەلای دەستە چەپی ژوورەکه، بە پێوه وەستا بوو و چاوهرپێ هاتنی ئەوانی دەکرد.

ساجیدە، بۆ پێک ناساندنیان وتی: "ئەمه مینا خانە و ئەوهش کاک بەختیاره".

بەختیار دەستی تەوقەى بۆ مینا درێژ کرد و وتی: "خۆشحالم بە دیدەنیت".

مینا: "سوپاست دەکەم، منیش خۆشحالم".

ساجیدە: "فەرموون دانیشن".

بەختیار و مینا بەرامبەر یەك دانیشن و ساجیدەش لەلای دەرگا که، پاشان ساجیدە رووی لە بەختیار کرد و وتی: "کاک بەختیار، ئیمە دەبى پاش چل و پینج

خولهکی دیکه بچینهوه قوتابخانه، جا چیت ههیه به مینا خانى بلێى بى شهرم و بى پەردە قسەى خۆت بکە".

بەختیار: "بەلێ باشه. لە سەرەتادا من زۆر سوپاسی ساجیدە خان دەکەم که وهک که سێکی نزیکى هەردوولا، ئەم ئەرکەى بەیهک گەیشتنی ئیمەى ریک خست. هەروها زۆر سوپاسی مینا خانیش دەکەم که بەبى ئوهی جاریک لە جارەن قسەى لەگەل من کردبى، داخوازەکهى ئیمەى قبول کردووه و هاتۆته دیدەنیمان. بێگومان ئەوه لە گەرەبى و برۆا بەخۆ بوون و هەستى پر لە مرۆفایەتى خۆپەتى که بەلای من، ئەو خەسلەتانه مەزنترین بەهان بۆ مرۆفەکان. مینا خان، راستییەکهى تاكو ئیستا که سێک لە ژيانى تايبەتى مندا نییه، پەيوەندى خۆشەويستيم لەگەل هيج کچیک نییه".

لەو کاتەدا، ساجیدە تیبینی ئەوهی کرد که بەختیار، زۆر دلسۆزانە چووته ناو پوختەى مەبەستەکهى، پێى باش بوو ئەگەر بۆ چەند خولهکیکیش بێت بە تەنیا بەجێیان بێلێ، بۆیه وتی: "جەماعەت ببورن خۆ ئاو و شەربەتم بۆتان نەهینا". لە شوپنەکهى خۆى هەلسا و لە ژوورەکه چووه دەرێ.

بەختیاریش، لەسەر قسەکانى بەردەوام بوو: "مینا خان، لەو ئیوارەیهى که تۆم بینی، لە تەك سەعادەت خان دانیشتبوو و بە هیمنی لەو خەلکەت دەروانى، بارى سەرنج کەوتە سەر تۆ. هەر چەند لیت ورد دەبوومهوه لەبەر چاوم دەبوویه تابلۆیهک، نیگای چاو و زەبنت لى دەسەندم. من دیقەتم دەدایى هەر چەند جار که لە شوپنی خۆت هەل دەستای و چەند هەنگاوێک دەجوولایت و پاشان دەگەر ایتەوه شوپنی خۆت دادەنیشتیەوه، وام دەزانى ئەو جووله و هەنگاو و نیگایانەى تۆ، مانایهکی پر لە حیکمەتیان تێدايه. تۆ لەبەر چاوی من، هەر ئەوه نیت که کچیکى جوان و شوخ و شەنگى، بەلکو لەبەر چاوی ناوهوهى مندا، تۆ مرۆفیکى مەزن و پاکیزه دیارى. هەموو گیانت گەوهەرى مرۆفایەتى لى دەبارى. من ئیستا بى دەستی خۆم، هەموو هەست و هۆشم، پەلبەستى کەسیتیى تۆ بووه. تازە تۆ پى بزانی یاخود نا، گەر بە هەر هۆیهک، ئەو خۆشەويستییەم لى قبول نەکهى، من یەك لایەنه هەر بە خۆشەويستى تۆ و پێزگرتن لەو عەشقهى که لە ناخمدای بۆ تۆ هەلێ کردووه، ژيانى داها تووم

دهگوزهرينم. ئىستا لهو ديدنهيه، من داوات لى دهكهم كه وهك سهرهتايهك، دوستايه تيم قبول بكه و تا ئهو وهختهى شارهزاي ناخ و وجودى من دهبيت، پهيوهنديم لهگه ل ببهسته به ههر مهرجيك كه تو دايدهنى.

لهو دمه دا ساجيده به خو و سينييهك هاتهوه ژوروى كه سى بهرداخ شهربه تى ههنارى لهسهر بوو.

مينا، له ماوهى قسهكانى بهختياردا، دلسوزى و راستگووى ئهوى بو ئاشكرا بوو، بهلام ئهو پى باش نهبوو يهكسهر بچيته ناو پهيوهندييهكى توند و تولى خوشهويستيهوه. ئه م دهيزانى هه موو په له كردنك، په شيمانى به دواوهيه. پاشان ئه م هيشتا له ناخدا بو بهختيار نهجوو لاهو له واقيعى ژيانى خويدا هيشتا زمينهى پهيوهندييهكى لهو بابته بو ئه م له بار نييه، چونكه له دست پيكردى ژيانى تازيدا هيشتا ژير پى قايم نهبوو. ئاسه واره ناخوشهكانى ژيانى رابردوى له دهر ووندا به ته ووى نه سراونه ته وه. ئه م ده بى له بيرى نه چى كه كه سىكى په راگه نديه و خيزانك ناميزيان بو گرتوته وه كه له بنه رهدا هيجى ئه م نين، بوئه هه ميشه خو و گيانى خو بى به هى ئه وان ده زانى و بو هه تا هه تا يه قهر زيارى ئه وانه.

كه نورهى مينا هات تا وهلامى بهختيار بداته وه ساجيده وتى: " بهختيار وا بزنام تو قسهى خو ت كرد، ئىستاش بزنان ميناخان ده لى چى."

مينا: " راستيه كهى، من تاكو ئىستا، لهسهر ئهو جوهره بابته قسه م لهگه ل كه س نهكردووو كه سيش له ژيانى تا يه تى مندا نييه. من پيم وايه بو من زووو بريارىكى لهو جوهره بدم، چونكه من تازه وا كلاسى نويه م ته واه دهكهم. پاشان، مرؤف بو ئه وى له ژيانيدا سهركه وتوو بيت، پتويسته له پيشدا به عه قل به دواى كيشهكانى رۆژانهى ژيان و گيروگرفت و هه تا مه سه لهى خو شهويستيش بكه وى. سه باره ت به و ههسته جوانهى كاك بهختياركه بهرامبه ر من هه يه تى، زور سوپاسى دهكهم، وا دياره ئه و له لايه ن خو يه وه بريارى خو و داوه كه ئه وه بو من جيگه ي پيزانينه، به لام له گه ل ئه وه شدا من وا ده زانم ده بو وايه ئه وه نده په له نه كا، چونكه كى ده لى ت من به و جوهره م كه ئه و له خه يالى خويدا ويناي كر دووم. كى ده لى كچه لاديه كى وهك من نابيته به لا بهسهر كورپكى رۆشنبيري شاردا. من دوا قسه م ئه وه يه، له سه ره تا ها ورپيه تى ئه وم

قبووله، له چوارچيوه ئه و پهيوهندييهكه كه ئه و هه تانه كه بيگومان شان به شانى چالاكيه رۆشنبيرييهكان، ئه و پهيوهندييهكه بى بهش نين له خو شهويستى و ريز ليك گرتن. دوا جار من مهرجيك بو ئه و ها ورپيه تيه هه يه: حالى حازر ده بى ئه م پهيوهنديه، زور نه ينى بى و نامه وى جارى كه سوكارم و خه لكى ديكه، پى بزنان."

ساجيده: " بهختيار، خو چاك لى تيگه يشتى، به راستى من له لاي خو مه وه هه لو يستى ميناخان، بهرز دهنرخينم و قسهكانى زور له جى خو يه تى."

بهختيار: " نهك هه ر ئه وه نده، به لكو قسهكانى ميناخان بو من دهر سىكى تازه بوو، ره گى خو شهويستى من بو ئه و به هيز دهكات. من هه موو داخو ازيه كانى ئه وم قبووله و هه رده ميك ئه و ده يه وى يه كتر بينين و هه ر بابته تيك ئه و له ئيختياردا دايدهنى، لاي من په سنده و پى رازيم."

ساجيده: " ده و جا بهختيار، جارى تو خوا حافيزت بى، ئيمه ش ده گه ريينه وه قوتابخانه، هيشتا دهر سىكى ديكه مان ماوه."

بهختيار خوا حافيزى كرد و پاشان ئه وانيش گه رانه وه قوتابخانه.

ساجيده زور به قسهكانى مينا سه رسام ببوو، پى وا بوو ئه و كچه زور ژيرانه له ژيان دهر وانى، بوئه هه ر به دم رويشتنه وه وتى: " مينا گيان تو جگه له دهر سهكانت، شتى ديكه ده خو ينيته وه"

مينا: " به لى ماموستا، هه موو شه وان زياتر له دوو سه عات كتىبى ئه ده بيتات و ميژو وى و ئه و بابته تانه ده خو ينمه وه."

ساجيده: " له پرووت نه ليم، تو وهك ها وريكانى قوتابخانه ت نيت. هه تا ئه وانه ي له دانشگاشن وهك تو ريك و جوان قسان ناكهن. باشه له ماله وه كتىبخانه تان هه يه"

مينا: " مامه فه رهاد، كتىبخانه يه كى بچووكى هه يه، نزيكه ي سه د كتىبىكى تيدا يه. كتىبه كان زور به يان سوود به خش و به كه لكن، منيش ورده ورده ده يان خو ينمه وه. شه و هه يه تا درهنگان هه ر خه ريكي خو يندنه وه يانم. هه ست دهكهم شت يان لى فير ده بم و تام و چيژيان لى وه رده گرم و زياتر بير و هو شم ده كه نه وه."

ساجيده: " ئيمه دو ست و برادهرى خو ينده وار مان زوره. هه نديكيان له ماله وه

کتیبخانه‌ی گه‌وره‌یان هه‌یه. هه‌ر باب‌ه‌تیکت بو‌ی، له ئه‌ده‌ب، سیاسه‌ت، فه‌لسه‌فه، میژوو، کۆمه‌لایه‌تی، ده‌روونناسی، ئه‌وان هه‌یانه و ده‌توانی لێیان وه‌ریگری، جا ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی خو‌یندنه‌وت هه‌بوو، پیکه‌وه ده‌چینه ئه‌و ماله‌ دۆستانه و به‌ که‌یفی خۆت له ناو کتیبه‌کان بگه‌رێ و هی به‌ دلای خۆت هه‌لبژیره. تاکه‌ مه‌رج ئه‌وه‌یه دوایی کتیبه‌که به‌ سه‌لامه‌تی بگه‌رێنه‌وه.

مینا: "باشه ئه‌و خه‌لکانه هه‌موویان خه‌لکی ئه‌م شارهن".

ساجیده: "نا، مه‌رج نییه، هه‌ندیکیان خه‌لکی ئیره‌نه‌و هه‌ندیکیش هی شاره‌کانی دیکهن".

مینا: "با بگه‌ینه پشوو‌ی هاوینه، ئه‌وساکه قسه‌ی لێ ده‌که‌ین. به‌راستی ساجیده خان، من له‌گه‌ل تۆدا هه‌ست به‌ ئارامی و سه‌سانه‌وه ده‌که‌م، بۆیه داوایه‌کم له‌ تۆ هه‌یه".

ساجیده: "بی‌لێ گیانه‌که‌م، هه‌ر داوایه‌کت هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و چاوانه‌م".

مینا: "حه‌ز ده‌که‌م له‌ ماله‌وه سه‌ردانمان بکه‌ی و له‌ نزیکه‌وه داده سه‌عاده‌ت و مامه فه‌ره‌ادیش بتناسن، هه‌تا ئه‌گه‌ر له‌گه‌ل تۆدا بۆ هه‌ر لایه‌که چووین، ئه‌وان دلایان پیمه‌وه نه‌بی‌ت".

ساجیده، نه‌ختیک له‌ شو‌ینی خۆی وه‌ستا که ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ما بوو بگه‌نه ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ی قوتابخانه‌که، وتی: "کچی مینا تۆ زۆر عاقل و زیره‌کی! حسیب بۆ هه‌موو شتی‌که ده‌که‌ی. تۆ هه‌شتا مندالی، به‌لام به‌ خوا له‌ عه‌قلدا له‌ پیش ئیمه‌ی. له‌مه‌ودوا ده‌بینه هاو‌پیه‌کی گیانی به‌ گیانی، ئه‌گه‌ر چی ده‌ سالی‌کیش له‌ تۆ گه‌وره‌ترم".

مینا به‌ نه‌رمه پیکه‌نینه‌وه وتی: "تۆ مامۆستا و خوشکی گه‌وره‌ی منی". چوونه ژووره‌وه‌و زه‌نگی ده‌ست پیکردنی ده‌رسی تازه لێیدا.

۲۲

به‌ختیار، له‌ رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یدا لایدا ناو بازار و له‌وێ له‌ چایخانه‌یه‌کی نه‌ختی هیمن و دوور له‌ قه‌ره‌بالغی دانیششت. به‌ ده‌م چای خواردنه‌وه، تاوتوویی قسه‌کانی مینای ده‌کرد. ئاخ‌ر ئه‌م، زۆر خۆی به‌ نو‌بخواز و رۆشنبیر ده‌زانی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا،

وای ده‌هاته به‌رچاو که هه‌رزه‌کارانه، ره‌فتاری کردووه و ده‌رپرینه‌کانی له‌مه‌ر خۆشه‌ویستی خۆی بۆ مینا زیاتر سۆز و عاتیفه به‌سه‌ریدا زال ببوو نه‌که عه‌قل و هۆشی. نه‌ختیک له‌لای خۆیه‌وه خه‌ج‌اله‌ت ببوو و پاشان هه‌ر خۆی به‌ خۆی گوت: "خۆ من شتی‌کی هه‌له‌م نه‌گوتوو، من راست و ره‌وان، خۆشه‌ویستی راسته‌قینه و هه‌لقولای ناخی خۆم، بۆ ئه‌و هه‌ل‌رشته‌وه". به‌لام کاتی‌که ده‌هاته‌وه سه‌ر وه‌بیر هه‌ینانه‌وه‌ی رسته کورت و پر له‌ واتاکانی مینا که عه‌قلی‌کی کراوه و واقیعی له‌ پشته‌وه ئاراسته‌یان ده‌کرد، وای ده‌هاته به‌رچاو که مینا به‌ ته‌مه‌ن له‌و گه‌وره‌تره و ده‌رس و ئه‌زموونی‌کی زۆر له‌ ژياندا فێربوو. قسه‌کانی مینا، په‌ند و وانیه‌که بوون بۆ ئه‌م که ده‌بوو له‌مه‌ودوا قوولتر و وردتر له‌ ژیان رابمینی. بۆی ده‌رکه‌وت که مرۆف، ته‌نیا له‌ کتیبه‌وه شتان فێر نابی ئه‌گه‌ر شان به‌ شانی کتیبه‌گه‌لگاش نه‌خوینیته‌وه. ئه‌و گه‌ه‌شته ئه‌و راستیه‌ی که مینا به‌و ته‌مه‌نه کورته‌ی که هه‌شت ساڵ له‌م بچووکتیه‌ و به‌وه‌نده خو‌یندنه‌ش که له‌ قوتابخانه خو‌یندوویه‌تی، زه‌حمه‌ته مرۆفی‌کی وا کاملی لێ دروست ببی. راسته مینا کتیبه‌ی دیکه‌ش ده‌خوینیته‌وه، به‌لام ته‌مه‌نی خو‌یندنه‌وه‌ی ئه‌و، به‌ قسه‌ی خۆی هه‌مووی چهند مانگی‌که، که‌واته ئه‌گه‌ر به‌ هۆی زیره‌کی و ژیری خۆی سوودی‌کی باشیش له‌و کتیبه‌نه‌ وه‌ریگری، وه‌لی بای ئه‌وه ناکات بگاته ئه‌و ئاسته‌ی که له‌ پیش ئیمه‌وه بی‌ت. بۆیه ده‌بی مینا له‌ بینه‌و به‌رده‌ی ژیان و کیشه و گرفت‌ی خه‌زان و کۆمه‌له‌وه شت فێر بووبی. هه‌ندی جار ده‌هاته سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی که په‌نگه ئه‌و کچه هه‌ر له‌ فیتره‌ندا، جیاوازی له‌گه‌ل خه‌لکانی دیکه هه‌بی‌ت. چونکه ئه‌و به‌بی ئه‌وه‌ی قسه‌سانیش بکات، له‌ ده‌م و چاو و له‌ خو‌ین و تیرامانیدا که‌سیتی‌یه‌کی به‌هه‌یز خۆی ده‌نوینتی. وه‌ختی دوا وته‌کانی ئه‌وی ده‌هاته‌وه بیر که په‌زانه‌ندی ئه‌و بوو له‌سه‌ر درێژه پیدانی په‌یوه‌ندی و هاو‌پیه‌تی نیوانیان، هیدی هیدی ده‌گه‌شایه‌وه و هه‌ناسه‌یه‌کی شادی هه‌ل‌ده‌کیشا و له‌ خه‌ل‌وته‌که‌ی واگا ده‌هاته‌وه. سه‌یری ده‌وروپه‌ری خۆی کرد، زانی که‌سی‌که سه‌رنجی له‌سه‌ر ئه‌و نییه و نه‌په‌نییه‌کان له‌لای خو‌یدان، بۆیه به‌ ئاسووده‌یی له‌ چایخانه‌که هه‌لساو به‌ره‌و مائی بۆوه.

ساجیده نازری، ئه‌و رۆژه پاش ته‌واو بوونی ده‌وام گه‌راپه‌وه مائی. نیوه‌رۆیه‌که‌ی له‌

دوای نانخواردن، چیرۆکی ئەو بەیەک گەیشتنە مینا و بەختیاری بۆ (سامان) ی هاوسەری گێڕایەو و باسی سەرسامبوونی خۆی بە ئاستی زیرەکی مینا کرد که لەو دانیشتنەدا چەند ژیرانە و پڕ لە پۆچی برۆبەخۆبوونەو قەسە ی کردوو. سامانیش لە وەلامی قەسەکانی ئەودا وتی: "کاک بەختیار باسی مەسەلەیهکی وای لەلای من کرد که کچیک هەیه و بە رێکەوت لە ئاهەنگیکی خیزانیدا بینوویەتی و بۆ دەستی خۆی ئەو کچە ی بە دلدا چوو، بەلام ناوی کچەکە ی نەهینا. دیارە کچەکە، ئەو مینایە بوو که تۆ باسی دەکە ی".

ساجیدە: "بەلێ، ئەو کچە، مینا بوو. خۆزگە سامان دەتبینی و قسەت لەگەلێ دەکرد ئەوسا دەتزانێ چەند بە هێمنی و لەسەرەخۆو و زۆر واقعیمانە باس لە ژیان و زەحمەتییهکانی دەکات. هەر دەلێی تەمەندارە بە ئەزموونەکانە. قەسەکانی پڕن لە حیکمەت و واتا و ئامۆژگاری. ئەرێ بەراست با پێت بلێم، داوای لە من کردوو بچمە مائەوهمیان و لە نزیکەو کاک فەرهادی مامی و سەعادت خانێ هاوسەری کاک فەرهاد بناسم. کارەکە بەو باشە، کاک فەرهاد دەمناسی، منیش بە هۆی زیرەکی میناوه زۆر بە ئاسانی دەتوانم دۆستایەتیان لەگەل ببەستم. بەلام دەبێ ئەووم لە بیر نەچێ که ئەوان دوو کچی دیکەیان هەیه، (شەونم و شەوبۆ) که لە لای ئێمە خوێندکارن و نابێ ئەوانیش فەرمامۆش بکەین، دەبێ هەندیک مەدحی ئەوانیش بکەین. بەرای تۆ وانییە سامان"

سامان: "بەلێ وایە، چونکه لە ژێرەو، کچەکانی خۆیان لە برازایان خۆشتر دەوی، بۆیه چاویان لێیه مەدحی ئەوانیش بکەیت".

میناش که ئەو رۆژە، دەوام تەواو بوو. لە رێگە ی مائەوهدا، بیرى لە واتای قەسەکان و دەربرینە بۆ پێچ و پەناکانی بەختیار دەکردوو. ئەم بەیەک گەیشتنە بۆ ئەم، لە دوو لاوه کاریگەری هەبوو. لەلایەک ئەم، یەکەم جاریەتی لەگەل رەگەزی نێرینە، بەرەزەمانەندی خۆی دانیشی و وەک دوو کەسی یەکسان لە ماف و پێگە ی کۆمەلایەتیدا حسیبی بۆ کراوه. لەلایەکی دیکە، ئەو قەت بە بیریدا نەدەهات که رۆژی لە رۆژان کورێکی رۆشنبیر و تیگەیشتوو ئەوها روو بە روو پێی بلێ: تۆم خۆش دەوی و لەمەودوا ژیانم بۆ تۆ مانایەکی نییه!

ئەم که بەراوردی ژيانى چراخانى سالانى رابردوى لهگەل ژيانى مینای ئیستا دەکرد، لە دوورپانێکی سەیردا خۆی دەدۆزییەو. چراخانى کلۆل و بیکەس، نۆکەراییەتیشیان پێ رەوا نەدەبینی. ئەو چراخانە ی چەندین جار، لە هیچ و خۆرا دارکاری دەکرا و مافی ئەو ی نەبوو تەنها بە قەسەیهکیش بەرگری لە خۆی بکات. ئەو چراخانە ی نەیدەویێرا، خەونیکی خۆش ببینی و لە هەرەتی پێگەیشتنی جەستە و خەیاڵی گەنجانەیدا، بوختانیان پێکرد و سزای مەرگیان پێ بەخشی و لە دواییشدا مافی لە گۆرانی تەرمەکەشیان پێ رەوا نەبینی!

میناش، پێز لێ گیراو و خۆشەویستە .. هەموو خۆشیان دەوی و لە باوەشی خیزانێکی خانەدانا، وەک گۆل بەختیوی دەکەن. مینایەک، بە دلای خۆی و بە ویستی خۆی باسی ژیان و دواپۆژ لەگەل رەگەزی بەرامبەر دەکات و دوست و خۆشەویستانیشی کار ئاسانی بۆ دەکەن. مینایەک ئیستا، خاوەن کەسییەتی خۆیەتی و لە زۆر لاوه وەک مەرۆفێکی گەورە و نمونەیی وەسفی دەکەن. زۆرجار لە دلای خۆیدا دەیگوت: ئای لە چراخانی بەدبەخت و لە مینای بەختەوهر. کێ دەلێ، ئەو دوو کەسە، هەردووکیان، لە یەک جەستەدا ژیان بەرێو دەبن!

مینا، ئیستا ئاسوودەیه و خۆی بە بەختەوهر دەزانێ. چونکه خەریکه وا خەونەکانی چرۆ دەکەن و دەکەوتتە سەر هێلێ راستەقینە ی ژیان. دەتوانی بە ئیرادە و داخواری دلای خۆی، لە شتەکان سەرپشک بیت. هیچ دەسەلاتیک بەسەر ئەمدا فەرماشت دەرناکات و تەنها دەسەلاتی عەقل و رەوشت و جوانی ژیان نەبیت. لە لایەکی دیکەش، ناخۆشییهکانی ژیان، فێری ئارامگرتن و بیرکردنەوهمیان کردبوو. لەدوای ئەو ی شاسواری کاکى و کاک فریاد، دووبارە ژیانیان پێ بەخشییەو، ئەم چەندین رۆژ، لە تەنگزەیهکی دەروونی زۆر چر و ئالۆزدا، دەژیا و بیرى لە ژيانى تازە ی دەکردوو. هیزێکی مەعنەوی، وەک پەرچە کرداریک بەرامبەر ژيانى رابردووی، لە ناخ و هۆشییدا، ورده ورده نەشونمای دەکرد. لەدوای ئەو ی که دەروازە ی ژيانى تازە ی لێ کرایەو، برپاری دا بە رەفتاری جوان و وەفاداری و هەستکردن بە بەرپرسیاریتی، لەگەل دەورووبەر و کێشەکانی ژيانى ئاینده ی رەفتار بکات.

مینا که گه‌یشته‌وه مائی، وهک پوژانی تر، سلاوی کرد و له تهن‌دروستی سه‌عادهت خانی پرسى پاشان له ژووره‌که‌ی خوئی جلی قوتابخانه‌ی دانا و هی ماله‌وه‌ی له‌به‌ر کرد. چووه لای سه‌عادهت خان و وتی: "داده سه‌عادهت زور برسیمه، چیمان هه‌یه" سه‌عادهت: "وه‌للا کچی خووم، نه‌مروکه خواردنیکى ساده‌مان هه‌یه، چونکه بو ئیواره‌که‌ی چهند میوانیکمان دیت و ده‌بی خواردنیکى تاییهت دروست بکه‌ین، بو‌یه ده‌بی نه‌مرو زیاتر له پوژان یارمه‌تیم بده‌ی".

مینا: "به سه‌رچاو داده سه‌عادهت، خه‌مت نه‌بی، هه‌موو کاره‌کان به من بسپی‌ره. خو میوانه‌کان هه‌ر دوست و خزمانی خو‌مانن"

سه‌عادهت: "هه‌ندیکیان خزمانی ئیرهن، به‌لام یه‌کیکیان دوستیکی کونه له پیرانشه‌هروه هاتووه، نه‌ویش کوردی عیراقه. جاروبار دیته سه‌ردانی مائی باوکی به‌ختیار. کاتی خوئی پیکه‌وه له شوورش پیشمه‌رگه بوونه. ئیمه‌ش هه‌ر به هوی کاک په‌رحمانه‌وه ده‌یناسین. من جوابم بو باوکی شه‌ونم په‌وان کردووه که به‌ختیاریش له‌گه‌ل خویمان بیدن بو نان خواردن، تو ده‌لیی چی"

مینا: "جا من بلیم چی، نه‌ویش به‌خیر بیت سه‌رچاوان". نه‌ختیک بی ده‌نگ پیکه‌نی و له شه‌رمان رووی خوئی وه‌رگه‌یرا، پاشان به‌رده‌وام بو له‌سه‌ر قسه‌کانی: "باشه داده سه‌عادهت نه‌منیش به‌خیر هاتنیان بکه‌م" سه‌عادهت: "ئه‌دی بو نا، کچه‌که‌م".

له دواى نانخواردنی نیوه‌رو، مینا قول و باسکی لی هه‌لمائی و وهک کابانیکى ریکوپیک که‌وته جموجولی مال پاک‌کردنه‌وه و پاشانیش چیشیت لینان. به سه‌عادهت خانی وت: "مادام میوانه‌کانمان زوربه‌یان کوردی نه‌ودییون، لیم گه‌ری با من له سه‌ر ده‌ستووری خو‌مان، نانیان بو حازر بکه‌م، هه‌تا برینی هه‌موویان بکولینمه‌وه".

سه‌عادهت، قسه‌که‌ی مینای پی خوش بو و وتی: "ده باشه نه‌مروکه، تو کابانبه و منیش به‌رده‌ست".

چراخان به بزوه و تى: "ناوه‌للا داده سه‌عادهت، تو لیره له دیارم دانیشه و سه‌یرم بکه، نه‌مرو حه‌قت به‌سه‌ر هه‌چ کاریکه‌وه نه‌بیت. بزانه داخوا ده‌توانم، نه‌و میوانانه به دلی ئیوه به‌ری بکه‌م".

سه‌عادهت دلنیا بو که مینا گورجوگو‌له و وهک په‌لیک دیت و ده‌چی، ده‌توانی چیشتی بیست میوانیش به تهنه‌ا ناماده بکات، به‌لام پی خوش نه‌بوو نه‌و هه‌موو کار و زه‌حمه‌تییه بخاته ملی نه‌و، بو‌یه وتی: "ئاخر کچم، ویژدانم قبوول ناکات، خووم دانیشم و توش له ئیشان به‌رده‌م. با سووکه ئیشه‌کان عایدی من بن و نه‌وانی دیکه‌ش بو تو".

مینا: "باشه دایه گیان با وا بیت".

۲۳

ئىواره‌ی پوژی (۵)ی مانگی ئایار بو، میوانه‌کان بو داوه‌تی نانخواردن له مائی کاک فه‌هاد ناماده بوون. میوانه‌کان بریتی بوون له (حوسین قادر) که له پیرانشه‌هروه هاتبوو، کاک په‌رحمان عه‌لی و به‌ختیاری کوری و کاک ناسری برای سه‌عادهت خان و ماموستا عه‌بدولسه‌لام په‌حیمی.

له‌دواى نانخواردنی ئیواره، مه‌جلیسیان به ده‌نگوباسی شوورش و حزبه کوردیه‌کان و شه‌ری عیراق و ئیران گه‌رم کرد. دیار بو هه‌ریه‌ک له‌وانه، له ژیره‌وه به‌یه‌کی له حزبه‌کانی ناو شاخ له‌مدیو و له‌ودیه‌وه په‌یوه‌ست بوون. له قسه‌کانیاندا، ناراسته‌وخو لایه‌نه‌که‌ی خوئی ستایش ده‌کرد و هه‌موو لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی، به شتی نارپیک تۆمه‌تبار ده‌کردن. نه‌وان له‌سه‌رپا هه‌موو دوست و خوشه‌ویستی یه‌کدی بوون. ده‌بوویه ئاگاداری نه‌وه بن که هه‌ستی یه‌کتر بریندار نه‌کن. به‌لام جاروبار بو به‌لگه هینانه‌وه که گوايه لایه‌نه‌که‌ی نه‌و باشتره، به توندی هه‌ندی له عه‌یب و که‌موکوروپه‌کانی لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی ئاشکرا ده‌کرد، بی نه‌وه‌ی باسی عه‌یبی لایه‌نه‌که‌ی خوئی بکات. له‌مدیوه مملانی نیوان دیموکرات و کۆمه‌له، له‌ودیویش مملانی و شه‌ری نیوان حزبه‌کانی نه‌ودییو، کاک (حوسین)ی میوان وتی: "برایان با خه‌به‌ره‌کی ناخۆشتان بده‌می، دیاره ئیوه ئاگاداری نه‌و شه‌ره خویناوییه نین که چوار پینج پوژ له‌مه‌وه‌ر، له فه‌ندیل، به دیوی نه‌ودییودا، رووی داوه".

نه‌وانیش هه‌ریه‌ک له راسته‌خوئی، هه‌لیدایی ناوه‌للا هه‌چی تازهمان نه‌بیستووه".

کاک حوسین: "به‌م دواپییه، شه‌ری براکوژی، له نیو حزبه‌کانی نه‌ودییودا، زور توند

بووه، ههتا بهوه گهیشتووه کهسیان دوژمنی سه‌ره‌کییان له‌بیر نه‌ماوه و وا ده‌زانن نه‌وتی که‌رکووک دابه‌ش ده‌کهن. ئیستا شه‌ره‌که گه‌یشته ئه‌و قو‌ناغه‌ی که لایه‌نیکیان ئه‌وانی دیکه له‌و هه‌ریمانه ده‌ریکا و باره‌گاکیان داگیر بکات. سه‌رکردایه‌تی و پێشمه‌رگه‌کانی ئه‌و حزبانه، ئه‌وانه‌ی توانییان خو‌یان ده‌رباز بکهن وا له‌ گونده‌کانی پشت پیران شه‌هرن. من پێشمه‌رگه‌یه‌کم بینی، له‌ مائی کاک (هاواری) هه‌ولێری. ئه‌و له‌و شه‌ره‌ قوتار بووه. به‌لام ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یگیرایه‌وه، به‌ راستی پێشمه‌رگه و کوردایه‌تیت له‌به‌ر چاوه‌که‌وه‌ی. وه‌لآهی جه‌ماعه‌ت، به‌ نیسه‌بت حزبه‌کانی لای ئیمه، هیچیان له‌سه‌ر هه‌ق نین. شه‌ره‌که خه‌تای هه‌مووانی تێدایه، هه‌ر چه‌نده هه‌ندیکیان توندترن له‌وانی دیکه. ئه‌گه‌ر وه‌زعه‌که ئه‌وها بڕوا، به‌ خوای ئه‌و براینه‌ی ئیره‌ش، ده‌قاوده‌ق وه‌کی ئه‌وانی ئیمه ده‌کهن. وه‌ک بیستوومه ئه‌وانیش وا تفه‌نگیان لیک سواره. ئه‌وه به‌ده‌خه‌تی کورده. ئه‌من خو‌ینده‌وار نیم، به‌لام زۆرم گو‌ی لای بووه له‌ که‌سانی عاقل و زانا که ده‌لێن: کورد، له‌وته‌ی هه‌بووه، هه‌ر ئه‌وها خو‌خۆر بووه و چه‌ندین فرسه‌تیان بۆ هه‌لکه‌وتوو، له‌به‌ر نه‌زانی و کورسی و ده‌سه‌لآت، له‌ ده‌ستیان داوه. ئیوه سه‌یرکهن! هه‌ر یه‌که‌و ناویکی له‌ خو‌ی ناوه و ئه‌وانیدی به‌ هیچ نازانی. دوژمنانی کوردیش ئه‌وه‌یان پێ خو‌شسه. ئیوه، زه‌ینی خو‌تان بده‌نی، هه‌ر به‌داو و پیلانی دوژمنان لیره، کوردی هه‌ر دوو دیویان تیک به‌ردا.

که کاک حوسین له‌ قسه‌کانی بووه، ئاماده‌بووان هه‌موویان زۆر به‌و خه‌به‌ره تیک چوون. ناسر هاته قسه‌ کردن و وتی: " کاک حوسین راست ده‌کات. به‌ خوای حزبه‌کانی ئیمه‌ش، قسه‌ی زۆر ناشیرین له‌سه‌ر یه‌کتر ده‌کهن. ئه‌من له‌هه‌ردوولایان خه‌لک ده‌ناسم. ئیستا شه‌ره‌ده‌وام پڕوپاگانده‌ی ژه‌هراوی، له‌سه‌ر یه‌ک بلاو ده‌که‌نه‌وه و هیچ به‌ریان به‌ دوژمنه‌وه نه‌ماوه. به‌خوا کورد، له‌ هه‌موو شو‌ینیک، هه‌ر یه‌ک خه‌سه‌تی هه‌یه".

مامو‌ستا عبدالسلام وتی: " کورینه، به‌راستی ده‌ستدانه تفه‌نگ و به‌ شاخ که‌وتن ئه‌وه‌نده گرنگ نییه، به‌ قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی که بزانیته‌ بو‌چی ده‌ستت داوته ئه‌و تفه‌نگه. ئاخ‌ر، ئه‌گه‌ر ئه‌و حزبانه، به‌رنامه‌ی پوخته‌یان هه‌بیته و به‌راستی داسۆز بن بۆ میله‌ته‌کیان، قه‌ت نه‌ده‌بوو ده‌ستیان بچیته‌ خو‌ینی یه‌کتر. باشه ئه‌وان چییان له

ده‌سته، هه‌تا له‌سه‌ری به‌شه‌رپین ئه‌گه‌ر سه‌رکردایه‌تی ئه‌و حزبانه، نه‌ختیک ئالۆژی کیشه‌ی کوردیان له‌به‌ر چاوبی و بزانی ئه‌و میله‌ته هه‌ژاره، چی به‌سه‌ر هاتوو، چۆن دلیان ده‌هات ئه‌و به‌سته‌زمانانه به‌ کوشت بده‌ن که نازانن بو‌چی چه‌کیان هه‌لگرتوو. ئه‌و شه‌رانه هه‌مووی، پیلانی داگیرکه‌رانه و رۆژیک هه‌ر دادی، خه‌لک نه‌تینییه‌کانی ئه‌و شه‌رانه بزانی که به‌رای من، ده‌ستی دوژمنان له‌ناو شو‌رشدا بالایه و هه‌ر به‌ فیتی ئه‌وان خو‌ینی رۆله‌ بیگونا‌هه‌کانه‌مان به‌ هه‌ده‌ر ده‌رژێ.

کاک په‌حمان عه‌لی وتی: " قسه‌کانی ئیوه، هه‌مووی له‌ جی خۆیه‌تی. به‌رای من، کورد هه‌تا ئه‌و هه‌موو حزبانه‌ی نه‌بوو، سه‌ری په‌حه‌تر بو.

به‌ختیار له‌و مه‌جلیسه‌دا هیچ قسه‌ی نه‌کرد، ته‌نها گو‌ی راکرتبوو. چونکه به‌لای ئه‌م، قسه‌کان هه‌ندیک سادهن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا راستیشیان تێدایه.

میناش، ئه‌و ئیواره‌یه، بۆ به‌خێر هینانی میوانه‌کان، له‌گه‌ل سه‌عه‌ده‌ت و شه‌ونم، چوون به‌خێره‌اتنیان کردن و پاشان گه‌رانه‌وه مه‌ته‌به‌خه‌که، بۆ حازر کردنی چیشته و ریک‌خسته‌نی شو‌ینی نانخواردن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی که نان هه‌لگیرا، میوانه‌کان چاریکی تر مه‌جلیسیان، له‌سه‌ر کیشه‌کانی شه‌ری ناوه‌خۆ و عیراق و ئێران گه‌رم کرده‌وه. مینا و سه‌عه‌ده‌ت، له‌ ژوو‌ره‌که‌ی ته‌ک ئه‌واندا گو‌ییان له‌ قسه‌کانیان گرتبوو. له‌و ده‌مه‌ی که کاک حوسین، هاته سه‌ر شه‌ره‌کانی ناوه‌خۆ، مینا له‌ شو‌ینی خو‌ی هه‌لساو له‌ نزیک ده‌رگا‌که به‌ کشوماتی، هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر خو‌ی بربوو و گو‌ی له‌ گه‌رانه‌وه‌ی رووداوه‌کان ده‌گرت. حه‌زی ده‌کرد بزانی داخوا له‌ویدیو چی قه‌وماوه.

مینا، ئه‌و کاته‌ی که کچی ماله‌وه بوو، له‌به‌ر ژبانی ناخۆش و پڕ له‌ چه‌رمه‌سه‌ری خو‌ی، بایه‌خی به‌و قسه‌و باسانه نه‌ده‌دا که په‌یوه‌ندیان به‌ شو‌رش و پێشمه‌رگه‌وه هه‌بوو، به‌لام ئیستا ئه‌م که‌سیکی بیه‌ر کراوه‌یه و چاک له‌و رووداوانه ده‌گات. به‌بی ده‌ستی خو‌ی که باسی کوردستانی عیراق ده‌کرا وای ده‌زانی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه په‌یوه‌ندی به‌ ئه‌مه‌وه هه‌یه و هه‌ر ئه‌وی شو‌ینی سروشتیانه‌ی ژبانی ویه. ده‌بی رۆژیک دابی و بگه‌ریته‌وه ئه‌وی هه‌ر چه‌نده ئیستا که ئه‌م، له‌ یاده‌وه‌ری خه‌لکی ئاوا‌یی و ده‌قه‌ره‌کیان به‌ته‌واوی سراوته‌وه. ئاخ‌ر، بارستایی گو‌رچیکیشی نییه تا له‌وی به‌ هۆیه‌وه، ئه‌میان بیته‌وه یاد. له‌لای مینا، دنیا به‌ جو‌رچیکی دیکه بوو. سروشتی جوانی

دەقەرەكە و لادى و شارەكان، بەردەوام، لە هزرىدا ئامادەبىيان هەبوو، بە شىۋەيەك بە تىپەربوونى رۆزگارپىش لە زەبىنى ئەمدا ناسرپىنەو، چونكە ئىستا بە چاۋىكى دىكە لە كىشەكان دەروانى.

مەجلىسى ميوانەكان كۆتايى پى ھات و ديار بوو لە قسەو باسەكانيان، شتىكيان نەمايوو بىلپن. كاك رەحمان وتى: "ئەرى جەماعەت، درەنگە تىرمان قسە كرد، با ھەلسىن". ھەر يەك لە شوپىنى خۆى ھەلسا و خواحافىزىيان كرد و رۆپىشتن.

مينا لە ژىر كارىگەرى قسە و باسەكانى مەجلىسى ئەو شەو، ھەندى رۇوداوى سەپرى ھاتەو بىر. يەكى لەوانە ئەو بووكە دوو سال لەمەو بىر، لە يەكى لە ئاوايىيەكانى نزيك بەوان، دوو بەرەباب، لەسەر مەسەلەى گەورە بە گچكە و ژن تەلاقان، ناخۆشى دەكەوتتە نىوانيان. پاشان ناخۆشى و گرژىيەكە پەرە دەسىنى و دەبىتە دوژمنكارى. يەكى لەو دوو بنەمالەى بەرى ئەوى دىكەيان ناباو بۆ گوندىكى دىكە بار دەكەن. دواى ئەو بە مەبەستى تۆلەسەندەو، سى كەس لە گەنجەكانيان دەبنە پىشمەرگەى يەكى لە حەزبەكان لە ناوچەى خۆشناوتى. كاتىك كە بنەمالەكەى دىكە بەو دەزانن، ئەوانىش سى كەس لە كورە گەنجەكانيان پەوانەى شاخ دەكەن و دەبنە پىشمەرگەى لايەنىكى نەيارى حەزبەكەى دىكە. پاش چەند مانگىك لە دەرچوونى ئەوانە لە گوندى (كەسوماك)، ھەردوولا، تووشى يەكدى دەبن و دەبىتە شەريان. لە ئەجامدا چەكدارىك دەكوژى، لەوانەى كە لە گوندىكەيان بارىيان كرىبوو. خەلكى ئەو دەقەرە پىيان وابوو كە تازە ئەو دوو بنەمالەى، خوين كەوتە نىوانيان و چىتر ناتوانن بە ئارامى دانىشن. مينا زوو تىگەپىشت كە شەرى نىوان حەزبەكان ھەمان شەرى نىوان بەرەباب و خىلەكانە، بەلام لە ژىر ناوى تردا بەرپو دەچى.

مينا ئىستا تىدەگا كە زەخىرەى شەرى ناوھۆى حەزبەكان، ئەو چەك بەدەستە لە غەفلەت گىراوانەن كە ھىچ لە ماناى ژيان و مەسەلە مەرفاىيەتتەكان نازانن. ئەم لە خۆى دەپرسى كە ناخۆ، خاوەن ئەو جۆرە عەقلە، چۆن لە بارىدا ھەيە، ولاتىكى داگىركراو رزگار بكات؟!

راستىيەكەى مينا لەو ھەقى بە دەست بوو، ئاخىر كە زۆر بەى پىشمەرگەكان، لە

شۆرشى كوردستاندا، خاوەن چەمكىكى ديارىكراو نەبن، بۆ تىگەپىشتن لە دۆزى كوردستان و ھەر لەو كەسانە پىكھاتى كە ھەلگى عورفى خىل و دەمارگرژىي، ئەو پەيوەندىيە كۆمەلەتتەيانە بن كە كوردەوارىيان غەرق كىردووە لە تاوان و كارى نامرۇقانە، چۆن دەكرى ئەوانە رزگار كەرى كۆمەلگا بن و كىشەى ولاتىكى داگىركراو لە ئەستۆ بگرن؟!

مينا ھەستى دەكرد كە بە ھۆى فرەوان بوونى پەيوەندىيە كۆمەلەتتەيانەكانى و تىكەلبوونى لەگەل كەسانى تىگەپىشتو و خويندەوار، لە كاتىكدا كە ئەم دەروازەى ھزرى كراوتەو بۆ ھەرگرتنى زانىارى لەسەر دۆزە جۆر بە جۆرەكانى ژيان، خەرىكە گۆرانىكى تەواو بەسەر كەسىتى و ئاستى بىركردنەو ەيدا دىت. ئاخى ئەم پىشتەر، لە دنيايەكى داخراودا، بىرى لە مەينەتتەيانەكانى خۆى دەكردووە، بەلام ئىستا بۆى رپوون بووتەو كە كىشە و دەردەسەرىيەكانى ژيانى رابردووى لە كۆمەلە ھۆكارىك سەرچاوە دەگرن كە زۆر ئالۆز و يەكانگىرن. ئەو ژيانە كۆلەمەرگىيەى كە ئەم گوزەراندووتى، بەرھەمى كۆمەلەك نەخۆشىي كۆمەلەتتەيانەى كوشندەن كە بەرپوونەتە جەستەى كۆمەلگا و پياوھەكانىشى قوربانى دەستى ئەو نەخۆشىيانەن، بۆى بەبى ھۆشيار بوونەو ەى ئەندامانى كۆمەلگا مەحالە ھىچ گۆرانىك لە ژيانى خەلكدا رپووبادات. مينا، دەبووایە زوو بە سەر بۆچوونەكانى خۆيدا بچووبايەو و وپنە شىۋىنراوھەكانى ژيان، لە ھزرى خۆيدا رىك بختەو.

مينا، رۆژىكيان بەبىرىدا ھات كە بچىتە ژوورەكەى شەونم و داواى لى بكات كە لەگەل ئەمدا بچنە بازار، بۆ ئەو ھەندىك جەل و بەرگ و پىووستى ژنانە بۆ خۆيان بگرن. كە چوو ە ژوورەو، دىتى وا شەونم، تەنھا ھەولكراسىكى تەنكى لەبەردايە و لە بەرامبەر ئاۋپنەكە، لە جەستە و جوانى سىنەى رپوتى خۆى دەروانى. ھەر كە چاۋى بە مينا كەوت، نەختىك لە خۆى تەرىق بوو ەو و وتى: "ئەرى مينا، تۆش وەكو من واى. ھەندى رۆژ، حەز و ھەو ەس، ئەو ەندە بەسەرمدا زال دەبن و ختوو كەم دەدەن، وام لى دەكەن پەنا بىمە بەر يەكىك تا بىمگوشى و بىمشىلى و بىملاوینى. حەزەكە ئەو ەندە لەسەرم دەكات، بەو ەش رازىم تەنانەت ئەگەر ئەو كەسە كچىش بىت،

لهسەر جهستهه پال كهوئ هه لگير و وهرگيرم بكات. لهو ساتانهدا كه كهسيكي وام چنگ ناكهوي، جاري وا ههيه، پهنا بۆ سهريهكهه دهههه، توند له باوهشي دهگرم و به سينه مهوه دهينووسييم. هه ندى جار له ههسرهتي، هه ناسهيهكي گهرم و ده ميكي تهردا، ليوهكانم له خويناوه تهته له دهكهن و داواي ماچ دهكهن، وهك چۆن بيچووي بالندهكان بۆ وهرگرتني خوړاك، دهنوكيان بهرامبهه به داكيان دهكهنهوه. من كه له جهستهي خووم راده مييم وا دهزانم، خوداوهند بۆ ئهوه جواني به ژنان نابهخشي تا ئهوان له نيو جيگه به تاقي تهنيا بيخهوين. ئهري توخوا ده پيم بلي، توش قهت تووشي ئهو حالته دهبي.

مينا: " لهوانه ئهو حالته له هه موو مروفيكدا، وهك يهك نهبي. هه يانه، ههز و ئارهزووهكاني به تينه و هه نديكي شيان ساردو سپن. جگه له وهش هه نديك كچ، تواناي خو زالكردنيان بهسهر هه وهس و ئارهزووهكانيان زياتره له هه نديكي ديكه، ههه بويه، ئهو حالته له كهسيكهوه بۆ كهسيكي ديكه دهگوري. ئهري بهراست شهونم. دهزاني توش زۆر جواني. داخوا چهند كهس ئيستا، به ههسرهت رامكردي تووه شهوان خهويان دهزري. وهخته منيش ههزم بچيته تو! (به پيكه نينهوه).

شهونم لهگه ل ئهوه قسهيهي داوايي، دلي خووش بوو و به (بزهوه) باوهشي به مينا دا كرد و، لهسهر جيگهكهي، خووي خسته ژيريوه و توند به سينههي خوويهوه رايدهگوشي. مينا ش ههستي كرد، شهونم زۆري ههز له دهست گه مهيه و ئهوه ئهو ساتهيه كه ئارهزووهكاني جو شيان سهندوه، بويه بۆ دامركانهوهي هه وهسهكاني ئهو به پيكه نينهوه، نهختيک دهستبازي لهگه ل كرد. شهونم زياتر گري سهند و به شلکهي رانهكاني ئهوي بهخويهوه دهنوساند و ههزهكاني سهري دهکرد. مينا كه زاني، وا شهونم به تهواوي كهوتوته دنياي ئهوين و خهريكه ناگري هه وهسهكاني ئه ميش دهو روژيني، هاتهوه هوش و خووي له بهه دهستي دههينا و وتي: " شهونم گيان، ده ههسته، كاتي ئهوه نييه، من كاريكي ديكهه پيت ههيه."

شهونم نهختيک بي دنگ بوو، پاشان زۆر به شهرمهوه وتي: " دهزاني مينا، من چوو بوومه دنيايهكي ديكه. ئاي له دهست ئهوه ههز و هه وهسهانه، كاتيک كه ليت بهخه بهه دين، خو هوش و عه قلت پي ناهيلن. ئهري گوتت كاريكت پيمه."

مينا: " بهلي، دههوي پيكهوه بچينه بازا و هه نديك كهلوپههلم پيوسته، ههز دهكهه تۆ بۆم هه لبيري."

شهونم: " دهباشه ههه ئيستاكه دهچين، بهس توخوا مينا پيم بلي، خو هيچ ليم دلگران نه بووي كه بهو شيويهه رهفتارم لهگه لت كرد."

مينا: " نا بۆ دلگران بم. توشتيكي سروشتيت كردوه. هه موو ژنيك له ژيرهوه، ههزهكانيان ئاوايه."

شهونم: " ئهدي بۆ تو وانيت. تۆ كه به لهش و لار و جهستهه و يتهه نييه كهچي كهسيك ئهوه ههستانه له تۆ بهدي ناكات."

مينا: " نا شهونم گيان، وا مهلي، منيش وهكو تۆ مروقم، هه مان ئه حساس و ئارهزوو له ناخمدا دهجوولينهوه. بهلام ههه وهك پيشتريش وتم، ئينسانهكان، هه موويان هيزي ئيراده و خو زالكردنيان به سهه ناوهوهي خو ياندا، وهكو يهك نييه، ئيتر ههه ئهويهه، ئهگه رنا، هيچ جياوازيههك له نيوان من و تۆدا نييه."

شهونم: " دايم هه موو جاري دهلي: " هه موو قسهيهكي مينا، حيكمه تيكي له پهنادا ههيه، بهراستي وايه، خو زگهه به خو ت كه له ئيمه مانان به هيزتري و جوانتر له ژيان دهگهي."

مينا: " با پيت بليم، داده سه عادهت ههه دايمي ئيوه نييه، دايمي منيشه. من قهت، ناز هه لگرتني دايكانهه بهرامبهه به خووم نه ديوو، وهلي ئيستا وا ههست دهكهه، ميهره بانترين دايم دهملاو ينيتهوه. من، ئهوه كاته تهواو ئارام كه وهك مندالي كوريه، خووم له باوهشي داده سه عادهت مات دهكهه. ئاي لهوه هه شته خو شهي كه ئاسووده ييم پي ده بهخشي."

شهونم: " ده كهواته با ههه ئيستا بريين، پيكهوه دهچينه گه رماوه كهش، ماويه كه خو مان جوان نه شو ريوه، تۆ دهلي چي."

مينا: " باشه دهچين، بهلام به مه رجيك، له ژووري خو شو ريندا، عاقل بيت! (به پيكه نينهوه)."

نیوه پو بوو، مینا، وهک پوژانی پیتشو له قوتابخانه هاته وه. لهو دهمه دا سه عاده ت له نيو چيمه نى هوشه كه ياندا خه ريكى پاككر دنه وهى چيمه نه كه بوو و شه تله نه مامه كانى ليوار چيمه نه كه ي ئاو دها. كه مينا چاوى پيى كه وت نه چوووه ژوووه وه، يه كسه ر بو لاي ئه و لايدا و سلاوى لي كرد. سه عاده ت سلاوه كه ي سنده وه و وتى: "به خي ر بيته وه كچم، بو ناچى خو ت بگو رى و نه ختى پشو بده ي، منيش هر ئيستا ديم، چي شته كه حازره و سفره كه شم راخستوه، ده زانم ئيستا زور برسيت بووه".

مینا: " به لای داده گیان، راسته كه ی زور برسیمه، وه لای شتیک هه بوو ویستم پیت بلیم".

سه عاده ت: " چوو له لای مینا و ده ستيكى به سه ردا هیئا و وتى: " بیلای كچم".

مینا: " ماموستا ساجیده كه یاریده ده رى به رپوه به رى قوتابخانه كه مانه، حه ز ده كا بیته مالمان و له نزیکه وه ئیوه بیناسن. منیش به باشم زانی ئیستا پیت بلیم، چونكه ئه و به ته مایه ده ور به رى سه عات چوار بیته مالمان".

سه عاده ت: " جا كچم، له وه چا كتر چى هه یه، كه هات، ئیمه ش زور به خي رى دینین".

مینا گه راپه وه ژوو رى و خو ی گو رى. پاشان نانخواردن، ئه م له دلله وه هاتنى ساجیده نازرى به شتيكى تازه ده زانى، چونكه يه كه م كه سه كه به هو ی ئه مه وه دو ستايه تى له گه ل ماله وه یان ده به ستی. ده بی زور هوشيار و وریا بیته و شتيكى وا نه كات كه سيك به په یوه ندييه شار او ه كانى له گه ل به ختیار، بزانی.

وهختى پاش عه سرى، مینا هه موو زهینى، له سه ر زهنگى ده رگای هه وشه كه یان بوو. ده یویست هر كه له ده رگایان دا، سه عاده ت ئاگادار بکاته وه و بچى ده رگاکه ش بکاته وه. له و ئان و ساته دا زهنگه كه ليیدا. ئه و دهمه سه عاده ت له هه وشه كه بوو، پيش ئه وه ی مینا خه به رى بداتى، ده رگاکه ی كرده وه و ديتى، ژنيكى گه نج له به ر ده رگا وه ستاوه، يه كسه ر پيى وت: " فه رموو خانم وه رنه ژوووه وه".

ساجیده: " ئیره مالى سه عاده ت خانه وانیه".

سه عاده ت: " به لای، به لای خو یه تى فه رموون، تو ده بی ماموستا ساجیده بیت، وانیه".

ساجیده: " به لای هه وم". چوووه ژوو رى و دووباره سلاوى كرده وه و له ئه حوالى پرسین. له و دهمه میناش، گه يشته لایان و به گه رمى به خي رهاتنى ساجیده ی كرد. پاشان سه عاده ت به پيشيان كه وت و چوووه ژوو رى میوانان. دواى كه ميك شه ونم و شه ویوش هاتن و به خي رهاتنى ماموستا ساجیده یان كرد.

ساجیده: " به راستى سه عاده ت خان، كچى ريكوپيكت هه یه، بریا هه موو كه س وهك ئیوه، مندالی خو یان ئاوا په روه رده ده كرد. ئه و كاته ئیمه ش، كيشه مان كه متر ده بووه وه. من له جياتى به رپوه به ر و هه موو ماموستا كان هاتووم بتانناسم و سوپاستان بكه م، ئیمه له هه رسى كچه كه ت رازین".

سه عاده ت: " ساجیده خان، ئه و كچانه له ماله وه كچى ئیمه ن، وه لای له قوتابخانه كچى ئیوه ن. ئیمه خو مان به به خته وه ر ده زانین كه ئیوه له كچه كانمان رازین. ئه وه بو ئیمه له هه موو سه روه تيكي دنیا به قيمه تتره".

شه ونم و شه ویو، چوووه وه ژوو رى خو یان و ئه وییان به جى هیشت.

ساجیده: " سه عاده ت خان، ئیمه ریزی تايبه تيمان بو مینا هه یه. له ده رسه كانى زور زیره كه و له هه لسو كه وت و جوولانه وه ی ناو قوتابخانه شدا ئه وه نده به ره وشت و ريكوپيكت، سه رنجى هه موومانى راكيشاوه، به تايبه تى سه رنجى من. من و ئه و ئيستا ماموستا و قوتابى نین، به لكو دوو هاو رپى خو شه ویستى يه كدين. چه ند جار يك داوام ليى كرده وه كه سه ردانى ماله وه مان بکات، به تايبه تى له و كاتانه ی كه به ته نیام حه ز ده كه م بیته لام و قسه م بو بکات، چونكه زور سه برم پيى دى. به لام مینا پيى وتم كه نایه وى به بی ئاگادارى مامه فه رهاد و داده سه عاده ت، بچيته مالى هیچ كه سيك. واته ئیوه، ده بی رازى بن و پیتان خو ش بى. تو سه ير كه! ئه مه شى هر له ره وشت پاكى و ژیری خو یه تى كه ئه وه نده رپز له ئیوه ده گرى. جا نازانم ئیوه، رپگه ی پى ده دن یان نا".

له و كاته دا مینا، چای و ئاوى هیئا و به جوانى له به رده م سه عاده ت و ساجیده ی دانا.

سه‌عادهت: " به خۆت ده‌زانی، له‌و دنیا‌یه‌ پڕ له‌ موشکیلاته، مرۆف ده‌بێ زۆر ئاگای له‌ خۆی بیت، به‌ تاییه‌تی ئێمه‌ی ژنان. سه‌باره‌ت به‌ میناش، ئێمه‌ له‌ کچه‌کانی خۆمان زیاتر خۆشده‌وێت و ده‌زانین که‌ کچیکی عاقل و تیر ئه‌خلاقه، به‌لام ئه‌گه‌ر مایک شاره‌زاییمان پێیان نه‌بیت، هه‌ز ناکه‌ین کچه‌کانمان هاتوچۆی ئه‌و ماله‌ بکه‌ن. وا بزانه‌م له‌ مه‌به‌ستی من ده‌گه‌ی. وه‌لی سه‌باره‌ت به‌ تۆ که‌ مامۆستای ئه‌وی و شوکر عاقل و پیکوپیکی دیاری، ئێمه‌ پێگه‌ی لێ ناگرین به‌ مه‌رجیک که‌ ئێوه‌ش حسیی ئه‌وه‌ بکه‌ن که‌ مینا (ئه‌مانه‌ت)ه‌ له‌ لای ئێمه‌. واتا ده‌بێ له‌ کچه‌کانم زیاتر ئاگامان له‌ ساغی و سه‌لامه‌تی ئه‌و بیت."

ساجیده: " قسه‌کانت زۆر جوانه‌. هه‌ز ده‌که‌م زۆر چاک تاقیبی ئێمه‌ بکه‌ی، ئه‌گه‌ر له‌وه‌ دلیا نه‌بووی که‌ مینا، هاتوچۆی ئێمه‌ بکات، با نه‌یکات. هه‌ر بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ داوا ده‌که‌م که‌ ئێوه‌ جارێک هه‌مووتان داوه‌تی ئێمه‌ بن. پاش ماوه‌یه‌ک که‌ شاره‌زمان بوون، ئه‌وساکه‌ بپارێه‌که‌ بده‌. من، له‌ پێناوی هاورپیه‌تی مینا، به‌ هه‌موو شتیکی پازیم."

سه‌عاده‌ت، ده‌بزانێ که‌ ساجیده راستگۆیانه‌ قسه‌ ده‌کات، چونکه‌ هه‌موو که‌س هاورپیه‌تی مینای پێ خۆشه‌، هه‌تا ئه‌م خۆیشی ئیستا، ئه‌وه‌نده‌ی سه‌بری به‌ مینا دیت به‌ کچه‌کانی خۆی نای.

سه‌عاده‌ت وتی: " داوه‌تکردن، زه‌حمه‌تییه‌کی زۆره‌. به‌لام بۆ دلیابوونی خۆم، من و مینا به‌یانی ئه‌و وه‌خته‌ سه‌ردانت ده‌که‌ین، وا باش نییه‌."

ساجیده: " من، مه‌منوونی هه‌لوێسته‌ جوانه‌کانم. سه‌به‌ی من و هاوسه‌ره‌که‌م له‌ چاوه‌پێی ئێوه‌دا ده‌بین. با تاریفیکی مائی خۆمانت بۆ بکه‌م: هه‌رکه‌ له‌ سووچی لای راستی قوتابخانه‌که‌ سوورایه‌وه‌، به‌ده‌سته‌ چه‌پ، کووچه‌یه‌کی دوور و درێژ هه‌یه‌، ئێمه‌ سییه‌مین مألین به‌لای ده‌سته‌ راست و روومان له‌ رۆژه‌لاته‌، په‌نگی ده‌رگاکه‌مان سه‌وزتیکی نه‌ختی کاله‌."

سه‌عاده‌ت: " ماله‌که‌تان زۆر ئاسانه‌، خوا پشتیوان بیت، به‌یانی دینه‌ سه‌ردانتان. ساجیده: " زۆر چاکه‌ که‌واته‌ من هه‌لده‌ستم، ئێوه‌شم ئه‌زیه‌ت دا. خودا حافیز."

سه‌عاده‌ت و مینا پێکه‌وه‌، هه‌تا ده‌رگای هه‌وشه‌ چوون و به‌رپیان کرد.

مینا، ده‌یویست بزانی که‌ داخوا سه‌عاده‌ت خان، رای به‌رامبه‌ر ساجیده و پێشنیاره‌که‌ی چۆنه‌. ده‌یویست سه‌عاده‌ت هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌ قسه‌ی بۆ بکات، هه‌رواش ده‌رچوو. که‌ چوونه‌ ژووری، سه‌عاده‌ت دانیششت و وتی: " ده‌زانی، ئه‌و ساجیده‌یه‌ که‌سیکی زۆر عاقل و بێ فیڵ دیاره‌. دیاره‌ له‌ خیزانیکی ئاست به‌رزیش په‌روه‌رده‌ کراوه‌. سه‌باره‌ت به‌ تۆش مینا گیان، ئێمه‌ قه‌ت پیمان ناخۆش نییه‌ هاورپیی چاکت هه‌بێ، چونکه‌ تیکه‌ لای تۆ له‌گه‌ڵ خه‌لکانی دیکه‌ گه‌لیک له‌ خه‌مه‌کانت که‌م ده‌که‌نه‌وه‌، وه‌لی پێویسته‌ هه‌میشه‌ ئاگاداری نه‌هێنیه‌کانی ژبانی خۆت بیت، باشه‌ رۆحه‌که‌م". له‌گه‌ڵ ئه‌و قسانه‌، گریانیکی پڕ له‌ به‌زه‌یی له‌ قورگی مه‌یی و ده‌ستیکی به‌سه‌ر مینا داھینا و درپژه‌ی به‌ قسه‌کانی دا: " تاخر ئه‌گه‌ر تۆ، جاریکی تر، ژبانت لێ تیک بچیت و تووشی ده‌رده‌سه‌ری ببیه‌وه‌، ئه‌و کاته‌ ئێمه‌ش خۆشی له‌ ژبانماندا نامینێ."

مینا به‌ قسه‌کانی سه‌عاده‌ت زۆر دلی خۆش بوو. ده‌ستی راستی سه‌عاده‌تی به‌رز کرده‌وه‌ و ماچی کرد، پاشان وتی: " تا له‌ ژباندا بم، به‌ رۆح قه‌رزاری تۆم و هه‌رگیز نابێ کاریک بکه‌م که‌ به‌ دلی تۆ نه‌بیت. به‌یانی که‌ چووینه‌ مائی ئه‌وان، ئه‌گه‌ر په‌فتار و هه‌لسوکه‌وتی ئه‌وانت به‌ دل نه‌بوو، منیش ئیدی ناچمه‌ مائی ئه‌وان."

رۆژی دواتر، ساجیده له‌ قوتابخانه‌ به‌ مینای وت: " دوینی له‌ پاش رویشتنی من، سه‌عاده‌ت باسی هیچ شتیکی نه‌کرد."

مینا: " به‌لێ باسی کردی و هه‌لوێستی به‌رامبه‌ر به‌ تۆ زۆر باش بوو". ساجیده: " من عه‌سه‌ره‌که‌ی له‌ ماله‌وه‌ چاوه‌رپێتان ده‌که‌م، به‌لام مینا که‌ گه‌یشتنه‌ نزیک مائی ئێمه‌، تۆ نه‌لێی ئه‌و ده‌رگایه‌ مائی ئه‌وانه‌، چونکه‌ گومانی ئه‌وه‌ت لێ ده‌کات که‌ تۆ پێشتر ئه‌و ماله‌ت دیوه‌. ده‌بێ له‌م باره‌یه‌وه‌ زۆر وریا بیت ها."

مینا: " مامۆستا، له‌م شتانه‌ خه‌می منت نه‌بێ، من ئه‌و شتانه‌م لێ ره‌ت نابێ". پاش نوێژی عه‌سر، سه‌عاده‌ت به‌ مینای وت: " کچم مینا حازری برۆین". مینا: " به‌لێ دایکه‌ من حازرم".

به‌رپێ که‌وتن، مینا له‌ پێگادا به‌ سه‌عاده‌ت خانی وت: " پێم باشه‌ ئیوارێ که‌ مامه‌ فه‌ره‌اد هاته‌وه‌، پێی بلێی که‌ ئێمه‌ سه‌ردانی مائی مامۆستا ساجیده‌مان کردوه‌."

سعادەت: "ئەدى چۆن كچم دەبى پىي بلىين، ھەروا جوانە. ئەو جۆرە پىرسانە پىز و خۆشەويستى لە ناو خانەوادە زياتر دەكات".

مينا، ھەنگاويك لە دواتر لە تەنپشت سعادەت دەپۆيى. كە گەيشتنە بەر دەرگاى مالى ساجيدە، سعادەت وتى: " بە گوپرەى تاريفەكەى ئەو، ئەم دەرگايە مالى ئەوانە".

مينا: " پى دەچى ھەوييت، پەنگى دەرگاكەش ھەمان ئەو پەنگەيە كە ئەو گوتى". سعادەت زەنگى دەرگاكەى ليدا. ساجيدەش كە لە چاوەروانيدا بوو، يەك پى ھەلسا و دەرگاكەى كەدەووتى: " ياخا بە خىرپين، فەرموون وەرنە ژوورەو".

سامانپش لە بەر ھەيوانەكە كە چاوى پىيان كەوت، بە گەرمى چاك و خۆشى لەگەل كەردن و بۆ ژوورى ميوانان بە پىشان كەوت. سعادەت چووە ژوورەو، لە دواى ئەويش مينا و ساجيدە. ھەر دوولا ئاسايى لە ئەحوال و سەلامەتتى يەكدييان پىرسى. پاشان سعادەت وتى: " شوپىنى مالىكەتان زۆر ئاسانە، يەكسەر بۆ ئىرە ھاتين (مينا لە ژىرەو زەردەخەنەى ھاتى و ساجيدەش بە لا چاويك تىببىنى زەردەخەنەكەى ئەوى كەرد) وا نەبوو مينا".

مينا: " بەلى داپە شوپىنى مالىكەيان زۆر ئاسانە". سعادەت: " ساجيدەخان، ئەم خانووە ھى خۆتانە ياخود بەكرى تى دان". ساجيدە: " ھى خۆمانە، كاتى خۆى مالى باوكى سامان دوو خانوويان ھەبوو، ئەمەيان بەر سامان كەوت، شوكر بۆ گوزەرانى خانوويەكى خراپ نىيە بە تايبەتى بۆ من، زۆر لە قوتابخانەكەمان نزيكە".

پاش ئەو ساجيدە چاى و ميوەى ھينا و كەوتنە باس و خواسى دنيا و كيشەكانى ژيان. ئەوان لە گەرمەى قسەكردندا بوون، وختىك زەنگى تەلەفونەكە ليدا. سامان ھەلى گرت و وەلامى داپەو، دياربوو يەككە لە ھاورپىكانى بۆ كاريكى تايبەت بە خۆيان، داواى لى كەرد بچىتە لايان. سامانپش كە سەپرى كەرد مەجلىسەكەيان بەبى ئەميش ھەر ئاساييە، داواى مۆلتى لە سعادەت كەرد كە ئەم بۆ كاريكى پىويست دەبى بچىتە لاى ھاورپىكەى.

سعادەتپش وتى: " كاك سامان، تۆ پىرۆ دواى كارەكەى خۆت، خۆ ئىمە ميوان نين". سامان: " زۆر سوپاستان دەكەم، جارى خواحافىز".

سامان پۆيشت و ئەوانپش سەربەستانەتر كەوتنەو قسەكردن. دواى نزيكەى سعادەتپش دانپشتن، سعادەت وتى: " مينا گيان، ئەدى نەچىنەو".

مينا: " بەرى وەللا داپە، دەرنگە با پىرۆين".

ساجيدە: " بەخوا ھىشتا زووە سعادەت خان، دە وەرن سەپرىكى مالىكەمان بکەن".

ساجيدە بە پىشان كەوت و چوونە سەپرىكردنى ژوورەكانى تر. لە يەككە لە ژوورەكان، كتيبخانەيەكى تىدابوو كە زياتر لە ھەزار كتيبى لە خۆ گرتبوو. مينا كە چاوى پى كەوت، يەكسەر بۆ لاى كتيبخانەكە خشى. لە سەر بەرگى كتيبەكان، چاوى بە ناوونپشاناندا دەگىزا. پاش ئەو سعادەت لەگەل ساجيدە سەپرى ژوورەكانيان كەرد، ديتيان مينا، ھەروا بەرامبەر كتيبخانەكە وەستاو و دانە دانە، دەريان دىنى و لە شوپىنى خۆيانيان دايندەنپتەو. سعادەت وتى: " ساجيدە خان، تۆ سەپرى مينا بکە ئەو كچە دەلپى عەشقى كتيب بوو، جارى وا ھەيە لە مالىو زياتر لە سى چوار سەعات خەرىكى خويندەنەويە، نازانم چۆن ئەو تاقەتەى ھەيە. باوكى شەونميش، پى ناخۆش نىيە و بەلپنى پىداو ئەو ھاوينە بىباتە مالى دۆستىكى خۆمان لە سنە. ئەوان كتيبخانەيەكى گورەيان ھەيە لەوى، چى بە دل بوو بۆ خۆى بەپنى".

ساجيدە: " سعادەت خان، كتيب باشترين ھاورپىيە، توخوا قەت رپى لى مەگرن". سعادەت: " ئىستا بە ھۆى ئەووە، شەونم و شەوبۆش، جاروبار سەپرى كتيبان دەكەن. ئەرى مينا گيان، باپىرۆين دەرنگە كچم".

مينا لەگەل بانگكردنەكەى سعادەت، كتيبەكەى دەستى داناووە وتى: " بەلى داپە، وا ھاتم".

بەو جۆرە خواحافىزبان كەرد و گەرانەو مالى.

مینا، ئەو سالە زۆر زیرەكانە لە خویندەنەكەى سەرکەوت. ئەو رۆژەى نمرەكانى وەرگرتهوه، مامۆستاكانى پیرۆزبایى سەرکەوتنیان لى کرد. کاتیک مام فەرهاد سەیرى نمرەكانى مینای کرد، دەستى بەسەریدا هینا و وتى: " ئەى ئافەرىن كچم، بەراستى سەرمان بە تۆوه بەرزە! ئەم سال بە هۆى تۆوه، شەونم و شەویۆش بە نمرەى باش دەرچوونە".

کاتیک مامە فەرهاد پى پى گوت: بەراستى سەرى ئیمەت بەرز کردۆتەوه، مینا یەكسەر تەزویەك بە لەشى داها. ئاخەر ئەم، لە مالهەبابى خۆى پىیان دەگوت تۆ مایەى سەرشۆرى ئیمەى، لیرەش پى دەلین، تۆ مایەى سەربەرزى ئیمەى كەچى ئەو هەر كچەكەى جارانه. لە روى ئەخلاق و پەيوەندییە كۆمەلایەتیەكان، هەمان رەفتارى جارانی هەیه. كە لە مالهەبابى دەخویند، لەویش هەر بە یەكەم دەرەچوو، وهلى كەسێك نەبوو دەستخۆشى لى بكات و پى بزانی! هەر بە خۆى لە بىرى خۆیدا دەپرسى: داخوا دەبى نەینى ئەو دوو هەلوێستە دژ بە یەكە، (سەربەرزى، سەرشۆرى)، لە چیدا بىت. كە ئەم، هەمان مەرقە و چراخانى عاقل و زیرەك، بە نەزەرى زەینەدىن كچىكە بۆتە مایەى سەرشۆرى ئەوان. بەلام مینای عاقل و زیرەك، بە نەزەرى مام فەرهاد، بۆتە مایەى سەربەرزى ئەوان. لیرەدا چاك دیاره كە جیاوازییەكە، لە كەسیتى باوكەكان دایە! یەكێكىان جاهیل و بىرتەسك و دواكەوتوو، لە لای ئەو هەموو كچىك مایەى سەرشۆرىن بۆ خیزان و بنەمالەكەیان. ئەوى دى، پیاویكى بە ویزدان و كراوه و دنیا دیدەیه، لە نەزەرى ئەودا، هەموو كچىك لە سروشتى خۆیدا، مایەى سەربەرزى خانەوادهكانیان، ئەگەر پەروەردەیان راست و دروست بىت.

هەفتەیهك دواى تەواو بوونى دەوامى قوتابخانە، مینا بە سەعادەتى وت: " دادە سەعادەت حەز دەكەم سەردانىكى ساجیدە خان بكەم، تۆ دەلێى چى".

سەعادەت: " باشە تەلهفۆنى بۆ بكە، ئەگەر لە مالهەوه بوو، دانى ئیوارەكەى بچۆ و سەلامى ئیمەشى لى بكە، بەلام بە وهختهوه بگەرێوه، باشە كچم".

مینا: " زۆر باشە، دایە گیان".

مینا بە تەلهفۆن، كاتى چوونەكەى لەگەڵ ساجیدە دیار کرد و پى وت كە خەبەرى بەختیارىش بدات، تا لەوێ یەكدى ببینن. پاشان چوو لە لای سەعادەت و پى وت كە پاش نیوهرۆكەى دەچیتە سەردانى ساجیدە نازرى.

سەعادەت وتى: " باشە حەز دەكەى بە تەنیا بچیت، یا شەویۆت لەگەڵ رەوان بكەم، چونكە شەونم نەختىك تەندروستى باش نییه".

مینا: " چۆنت پى باشە ئاوا. من حەز دەكەم یەكێكىان لەگەڵم بىت، چونكە بەتەنى زۆر ناخۆشه، ئەگەر دوو كەس بىن باشتەر".

مینا لە دلى خۆیدا، حەزى دەكرد بە تەنیا بۆ سەردانىیەكە بچیت، چونكە بەختیارىش دەهاتە ئەوى. لەوه دەترسا لە قسە كردن، سەربەست نەبن و پاشان رەنگە شەویۆ بۆ دایكى بگەریتەوه كە بەختیارىش لەوى لە مالى ساجیدە بووه، ئەو كاتە سەعادەت، بىرى بۆ شتىكى دىكە دەچیت.

سەعادەت: " شەویۆم بۆ بانگ بكە".

مینا چوو لە لای شەویۆ و پى وت كە دایكى كاری پىتەتى. شەویۆ لە شوینى خۆى هەلسا و چوو لە لای دایكى وتى: " فەرموو دایكە".

سەعادەت: " دواى نیوهرۆ، لەگەڵ مینا برۆنە مالى ساجیدە خان".

شەویۆ: " بەخوا دایە ناتوانم، چونكە قەوله دوو كەس لە هاوڕىكانم، بىنە سەردانم".

سەعادەت: " ئاوا، مینا كچم، بە تەنیا برۆ خۆ ئەوهنده دوور نییه".

مینا: " راست دەكەى دوور نییه، با شەویۆ هەتا سووچى قوتابخانەكە لەگەڵم بىت و پاشان بگەریتەوه".

سەعادەت: " ئى، زۆر چاكە كچم".

شەویۆ: " باشە دایكە لەگەلى دەچم، بەس بە خوا ئەمنى پى ناوئى".

پاش نیوهرۆكەى مینا خۆى حازر کرد و بە سەعادەتى وت: " دادە سەعادەت وا دیاره شەویۆ ناتوانى لەگەڵم بىت، من بە تەنى دەچم".

سه عادت: "كچم ئاگادارى خۆت به و سلاويان لى بکه".

بەم شىۋەيە مينا لە مالىۋە دەرچوو و پاش بىست خولەك گەيشتە بەر دەرگای مالى ساجیدە و لە دەرگای دا. دواى چەند ساتىك دەرگاکە كرايەو و ساجیدە فەرمووى لى کرد و وتى: "مينا گيان، يەكسەر بۆ ژوروى ميوانان پىرۆ منىش وا دىم". مينا كە لە دەرگای ژوروى ميوانان چوو ژوروى چاوى بە بەختيار كەوت و وتى: "كاك بەختيار چۆنى چاكى. توخواكەى ئەزىت مەكيشە و دانيشە، ئى وەزعت ئەخبارت".

بەختيار: "زۆر سوپاست دەكەم، ميناخان، ئەدى تۆ چۆنى. بەخوا زۆر غەرىبىم دەكردى و ھەميشە لە يادىمى.

مينا: زۆر سوپاست دەكەم، لە چاكى خۆتە، بەلام ئەو بە دياركەوت من لە تۆ باشترم و لە تۆم پىچايەو! ئاخىر ھاوړپىتەتى چۆن وا دەبى. خو ئەگەر بوارى دیدەنىش نەبى، دەتوانى بە ساجیدەخان سلاويك، ھەوال پرسىنىك بەكى وانيە".

بەختيار: بە خواى ديارە تۆ باشترى. بەلام راستىيەكەى ھەر لەبەر ئەو بوو دەمگوت، نەبادا مينا پىتى باش نەبىت، منىش قەت نامەوى ئىو لىم دلگران بن".

لەو كاتەدا ساجیدە ھاتە ژورەو و ھەندىك شەربەت و ميوەى ھىنا بوو.

مينا: "جا من بۆ دەبى پىم ناخۆش بى، ئەگەر يەكىك خاترى منى بوى و سلاوم بۆ بنىرئ، بە پىچەوانەو، زۆر منەتبارىش دەبم".

ساجیدە: "چىيە ئەو بەختيار، بە تەماى لە قسەى پىك و جوان لە مينا بەبەيتەو، بەخوا ئەو ھيان زەحمەتە ھاوړئ!".

بەختيار: "بەخوا ساجیدە خان، ھەر لە ئىستاو دەراوم و من تەسلىم". بە پىكەنىنەو، ھەردوو بالى بەرز كردهو.

مينا: "ئەو ھەندە زوو تەسلىم مەبە، مەرۆف ئەگەر دلنيا بىت كە راستىيەكان لەلای ئەون، نابى خۆى بە دەستەو بەدات، وانيە ساجیدە خان".

ساجیدە بە پىكەنىنەو: "وايە و زياترىش". ھەرسىكىان پىكەنىن.

مينا: "ئەو شتەى كە زياتر رامدەكيشى بۆ ھاوړپىتەتەن، ئەو ھەىە من وادەزانم،

ئىو ھەلكىكى رۆشنىبىرن و بە دلئىكى پاكەو ھەيوەندى دروست دەكەن. راستىيەكەى من زۆر ھەز دەكەم شارەزاي دنياى رۆشنىبىرى و كتىب خویندەو بىم. بۆيە داواتان لى دەكەم لەم بارەيەو يارمەتىم بەدن و پىم نيشان بەدن".

ساجیدە: "مينا گيان، تۆ كەسىكى ھوشيار و عاقلى. لە رۆژانى داھاتووشدا، لەو دەگەى كە ئىمە ئامانجمان لە كۆكردنەو ھى خەلكانى باش چىيە. با پىت بلیم، ئىمە ھاوړپىتى خاوەن فكر و رۆشنىبىرمان زۆرن، ئەگەر ئامادەبىت ھەبى وردە وردە ھەموان دەناسى. ئىمە، كۆمەلە كەسىكىن لەم شارە، بەردەوام مەسەلە سىياسى و كۆمەلەيەتى و رۆشنىبىرىيەكان بە يەكەو ھەنگوگويان لە سەر دەكەين و پرا و پۆچوونەكانمان دەگۆرپنەو. ھەندىكمان ھەك ھەلسووراوىكى كۆمەلەيەتى، لەگەل خەلكە گشتىيەكەش پەيوەندى دەبەستين و لە دەرد و مەينەتییەكانى ژيانى خۆيانيان دەگەيەن، چونكە كۆمەلگەى ئىمە كە ئەو ھەموو ستەم و زولمەشى لى دەكرئ، لە بەر دواكەوتووى و نزمى ئاستى ھوشيارى، لە ھۆكارەكانى ناگات. لە بەر ئەو، ئەركى ئىمەى رۆشنىبىرە كە شەو و رۆژ، بى ماندوو بوون، قسەيان لەگەل بكەين و پىكيان بەھىن. تۆش لەمەودا ھاوړپىتەكى خۆشەويستى ئىمەى و بۆ مەسەلەى داواكارىيەكەشت، ئىمە ھەموو ئاسانكارىيەكت بۆ دەكەين، لە پەيدا كردنى كتىبى چاك و گەنگوگۆ كردن لەسەر ھەموو بابەتەكان".

بەختيار: "ئەمن پىم باشە ميناخان، ماو ھەيك بە جدى بخوینتەو لەو بابەتەنى كە ئەو خۆى ھەزىان لىدەكات. چونكى ھەر بابەتەك ئەگەر جىگەى بايەخى خوینەر نەبى ناتوانى سوودى لى وەرگرئ و پرسىارى لەلا دروست نابى. ھەز دەكەم ئەو ھەش بۆ ميناخان روون بكەمەو كە ئەو خەلكانەى ئىمە كە لەو ھەلقە رۆشنىبىرپانە بەشدارى دەكەن، زۆربەيان لە رووى سىياسىيەو بىلايەنن. گرنگ لىرەدا، خو بىناكردن و ھوشياربوونەو ھەى، بۆيە با مينا خان بىرى بۆ ئەو نەچى و وا بزانى كە ئىمە حزبىكىن و پەيوەندىيەكانمان كارى پىكخراو ھىيە، بەلكو ئەو ھى ئىمە پەيوەندىيەكى رۆشنىبىرى و رۆشنىبىرى، وا نىيە ساجیدە خان؟".

ساجیدە: "بەلى. بەلى، وايە. جا كاك بەختيار، خو پەيوەندى ئىمەش لەگەل تۆ، ئەو چەند سالە، ھەر پەيوەندى ھاوړپىتەتى و دۆستايەتى كتىب بوو، لەوانە لە رووى

ئىنتىماي سىياسىيەۋە، زۆر جىياۋازىمان ھەبى. ئەمە مەسەلەيەكە، دەبى ھەموومان لە يەكترى قىبوۋلى بىكەين. سەبارەت بە ئىۋەش ھەردوۋوكتان، لەۋە دەچى (بەپىكەننەۋە) پەيوەندىيەكەتان شتى رۆخى و ئەۋىنىشى تى بىكەۋى، ھەر ۋەك چۆن پەيوەندى نىۋان من و سامانىش، بەۋ ئاقاردا رۆيشت .

مىنا: " بە راى من، پەيوەندى خۆپەرۋەردەكردن و بابەتە رۆشنىرىيەكان، بەشېكن لە رۆل و چالاكىيە كۆمەلەيەتتەكانى مرۆف لە ناو كۆمەل كە دەكرى بلىين، ئەم جۆرە پەيوەندىيانە، گشتگىر و ھەمە لايەنەيە. بەلام ئەۋەى ساجىدەخان بەم دوايىيە باسى كرد، ئەۋە زياتر بابەتتىكى شەخسىيە و لە ناۋەۋەى مرۆفەكان كارى خۆى دەكات، وانىيە كاك بەختيار ."

بەختيار، زۆر لە مەبەستى مىنا ھالى نەبوو، بەلام ئەۋەندەى لىي تىگەيشت، ئەۋە بوو كە ئەگەر مىنا كەسىكى خۆش بوى و دلى خۆى پى بدا، بەۋ شىۋەيە رەفتار ناكات كە كەسانى دىكە پىي بزائن و قسەى پىۋە بىكەن. ئەمەش زياتر ژىرى و پروابەخۆبوۋنى مىنا دەسەلئىن. پاشان بە بىرىدا ھات كە ئەم، ئەگەر بىەۋى باسى عەشق و خۆشەۋىستىي خۆى بىكات و بە تەۋاۋى لە يەكدى بگەن، دەبى رىگەچارەيەكى دى بگىرتەبەر، ئەۋىش دانىشتنە لەگەل مىنا، بەبى ھەبوۋنى كەسى سىيەم. واتە لەتەك ئەۋ پەيوەندىيە فرەۋانەدا دەبى ئەم، بىر لە پەيوەندىيەكى تايبەتتر بىكاتەۋە، بۆيە ھزرى خۆى كۆكردەۋە و وتى: " بەراستى من لەگەل رايەكەى مىناخانم كە پەيوەندى خۆشەۋىستى، لە ناخى مرۆفەكاندايە. جارى وا ھەيە، ئەۋەندە نەئىنى و شاراۋەيە، يەك لايەنە بەرپۆۋە دەچى، بەبى ئەۋەى لايەنەكەى دىكە پىي بزائىت، چ جاي خەلكانى دى ."

ساجىدە: " (بە پىكەننەۋە) بەخۋا تازە تەۋاۋ، ھەرچى مىناخان بىلى، تۆ پەسندى دەكەى. مىنا بە تەۋاۋى تۆى لە ئىمە سەند ."

مىنا: " ساجىدە خان ھەزى لە قسەى خۆشە و دلى بەھار دىنى. خۋاش بە دلى ئەۋى كردوۋە. ئاخى ھەموو كەس خۆشيان دەۋى و ھەتا قوتابىيانى قوتابخانەش. سەبارەت بە خۆشم، من كاك بەختيارم، ۋەك ھاۋرپىيەك خۆشەۋى و ئومىدم وايە، يەككىك بى لەۋ كەسانەى كە لە دنياى خۆپىندەۋە و رۆشنىبرىدا، دەستم بگىرى. بەلام

مەسەلەى ئەۋەى كە برىيار بەم پەيوەندى خۆشەۋىستى لەگەل بىستىم، ئەۋا من واى تىدەگەم، ئەۋ برىيارە، بە دەست من نىيە، بەلكو ئەۋە برىيارى ھەست و دلە. بۆيە من نامەۋى لەم بارەيەۋە قسەيەكەم ھەبى. ھەر دەمىكىش، دل برىيارى دا، لەسەر ئىمە بەجىگەياندى فەرمائىشتەكەيەتى، وانىيە كاك بەختيار ."

بەختيار: " قسەكانت ھەموۋى ھىكەتە، ھاۋرپى گيان ."

ساجىدە: " كاك بەختيار، ئەۋەندەى لەۋ كچە رادەمىنىم، دەگەمە ئەۋ قەناعەتە كە پاش يەك دوو سالى دى، دەبىتە مامۆستاي ھەموومان. دەزانى بۆ. چونكە قەت نازانى، درۆ لەگەل ناخى خۆى بىكات و ھەموو شتىك بەجىدى ۋەردەگرى و بىرو ھۆشى خۆى بۆ دەخاتە كار، ئەۋ جۆرە كەسانەش، ھەمىشە دەبنە بلىمەت و لە باقى خەلكەكانى دىكە چاكتىر، لە رەگورپىشەى شتەكان دەگەن ."

مىنا: " بەراستى مامۆستا بەۋ مەدح و سەنايە خەجالەتت كردم، (بە پىكەننەۋە) خەرىكە خۆم لى دەگۆرى. ئاخى سەلامەت بن، من وا ئىرەبى بە ئىۋە دەبەم كە ئىنسانى تىگەيشتو و خۆپىندەۋارن و ھەمووتان كىتبخانە و دانىشتنى رۆشنىرىتان ھەيە. من، لەلايەك ھىشتا سەرەتاي ژيانمە و لە خۆپىندىش تازە چومەتە كلاسى نۆ، بەراستى بۆ من، ھىشتا گەلىك زوۋە كە ناۋىكى وا مەزن ھەلگرم ."

ساجىدە: " مىنا گيان، ۋەك گوتىم، تۆ مىشك و عەقلىت بە پىش تەمەنت كەۋتوون، راستە ئىستا تەمەنت شانزە سالانە، بەلام عەقلىت، ھى ئەۋانەيە كە لە چلىشيان ئاۋا كردوۋە ."

مىنا بە بزەۋە گوتى: " بە خۋا ساجىدە گيان، بەۋ مندالىيە كە ھىشتا بۆنى شىرى خاۋ لە دەم دى، خەرىكە بىمخەيتە رىزى پىرەكانەۋە ."

بەختيار: " بەخۋا مىنا گيان، لەۋ مەسەلەيە، ئەۋچارەيان لايەنى ساجىدە دەگرم. من ۋەختىك بەراۋردى كەسىتى و ھەلسان و دانىشتنى تۆ، لەگەل ھاۋتەمەنەكانت دەكەم، جىياۋزىيەكى گەۋرە بەدى دەكەم. ئىستا، لە زۆر لاۋە تۆم بە مامۆستاي خۆم قىبوۋلە! "

ساجىدە: " مىنا ئەۋچارە ئىمە دوۋانين و تۆش بە تەنھا ."

مىنا: " كاك بەختيار بە زمانى دلى قسان دەكات، بۆيە ئەۋ جارە لاي تۆى گرت ."

بهختیار: " لهمهشیان، هر تۆ راستی".

مینا: " جا هاوړپیان، من هز دهکم زوو بگه پیمه وه مائی، دوا کهوتن بۆ ئیمه باش نییه. ئەگەر بکریت هندیك کتیبی باشم بدنی بۆ ئەو هاوینه خەریکی خویندنه وهیان دەبم".

بهختیار: " من، چەند کتیبیکم له گه‌ل خۆم هیناوه. با ساجیده خانیش هندیك بۆ دانئ، هر دەمیکیش ئەوانهت خویندنه وه، پاشان چیت ویست، بۆت په‌یدای دهکەین".

ساجیده: " تۆ چەند کتیبیت هیناوه چ باهه‌تیکن".

بهختیار: " له‌هر باهه‌تیک کتیبیکم هیناوه، ئەدەب، فه‌لسه‌فه، کۆمه‌لایه‌تی، سیاسی واته چوار کتیب".

ساجیده: " به‌راستی خویندنه‌وه‌ی باهه‌تی فه‌لسه‌فه بۆ ئەو، هیشتا زوو. من پیم باشه مینا خان، جارئ شاکاره گه‌وره‌کانی رۆمانی جیهانی بخوینتته‌وه. مینا گیان، تۆ جارئ ئەو چوار کتیبه له‌گه‌ل خۆت ببه. پاش چەند رۆژیکي دیکه، منیش دیمه سەرداننان و کۆمه‌لێک کتیب له‌گه‌ل خۆم ده‌هینم. چونکه هه‌لگرتنی ژماره‌یه‌کی زۆری کتیب، به جارێک زه‌حمه‌ته، هه‌تا ده‌گه‌يته ماله‌وه، با خه‌لکی رێ و بانیش، گومانی هه‌چت لێ نه‌که‌ن، به تابه‌تی خه‌لکانی سه‌ر به‌ رۆژیم".

مینا: " که‌واته من به ئیجازه‌تان، ده‌بێ برۆم".

له شوینی خۆی هه‌لسا و ته‌وقه‌ی خواحافیزیی له‌گه‌ل بهختیار کرد. ساجیده و بهختیار تا ده‌رگای هه‌وشه به‌رپیان کرد.

له دواي رۆیشتنی مینا، به چەند خوله‌کێک بهختیاریش ماله‌ئاوایی کرد و رۆیشت. له‌و دانیشتنه‌دا، سامانی هاوسه‌ری ساجیده له مال نه‌بوو، چونکه ساجیده پێی وابوو که رهنه‌گه بهختیار و مینا، له‌و دانیشتنه مه‌به‌ستیان بێت هه‌ندئ قسه‌ی تابه‌تی نیوان خۆیان له‌گه‌ل یه‌کدی بکه‌ن. له‌و حاله‌ته‌ش پێویستیان به سه‌ره‌بسته‌ی هه‌یه بۆیه به‌ر له هاتنی میوانه‌کان داوای له سامان کردبوو که بۆ کرینی هه‌ندئ پێداویستی ماله‌وه بچێته بازار، به‌لام پاشان تیگه‌هه‌شت که ئەو مه‌سه‌له‌یه هیشتا زۆری ماوه پێ بگات.

بهختیار له رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یدا، لای دایه ناو بازار و ویستی نهختیک له شوینیکی هیمن و دوور له دهنگه دهنگ دانیشی و چاوپیکه‌وتنه‌که‌ی ئەم جارەیان هه‌لسه‌نگینی. له چایخانه‌که‌ی جاران لایدا و له‌وێ له گۆشه‌یه‌کی لا چه‌پدا دانیشت. به دەم چای خواردنه‌وه که‌وته لێکدانه‌وه‌ی قسه‌کانی مینا. ئەم جارەیان رۆونتر، له بیر و بۆچونه‌کانی مینا حالئ ببوو. ئیستا هه‌ردووکیان لانی که‌م هاوړپیی یه‌کتیرین و زیاتر له په‌یوه‌ندیه‌ک به‌یه‌کدییان ده‌به‌ستتته‌وه. به‌رای خۆی، مینا له‌وه‌یان راستی ده‌کرد که بریاره‌کانی ئەم، له دله‌وه سه‌رچاوه‌یان ده‌گرت نه‌ک له عه‌قل. ده‌بوو چاوه‌رپیی بریاری دلئ نه‌ویش بگات. جاروباریش دلئ خۆی ده‌دایه‌وه و له به‌رخۆیه‌وه ده‌یگوت: " جا چی تیدایه، مینا زۆر له‌وه زیاتر ده‌هینئ که وه‌ک خه‌لکی ریبازی سوڤیگه‌ریتی، به نه‌ینی له ناخی خۆیدا بپه‌رستی. ئاخ‌ر مینا که‌سیکی به‌رزوه پره له به‌های جوانی. نمونه‌ی ئەو مروفانه‌یه که ئەم له خه‌یالی خۆیدا وینای کردوه".

بهختیار گه‌هه‌شته قه‌ناعه‌ت که نابئ په‌له بگات. له بیري خۆیدا ده‌یگوت: " ئەو رۆژه‌ی که‌ی دیت، با بێت، گه‌رنگ نه‌وه‌یه من دله‌سۆزیی خۆم له رینگه‌ی ئەو هاوړپیه‌تییه‌وه، بۆ ئەو به‌سه‌لمینم".

میناش له رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یدا، هه‌ولئ ده‌دا خه‌لک کتیبه‌کانی نه‌بینن، چونکئ هاوړپیکانی راستیان ده‌کرد، ئاخ‌ر پیاوانی رۆژیم له هه‌نجه‌ت ده‌گه‌رین، بۆ ئەوه‌ی چاوی خه‌لک بشکینن. پاشان ئەم کچیکه له ئەسه‌لدا خه‌لکی ئەو شاره نییه، بۆیه وا پێویست ده‌کا که زیاتر له خه‌لکانی دیکه ئاگای له خۆی بێت.

که گه‌هه‌شته‌وه مائی، سه‌عه‌ده‌ت ده‌رگای لئ کرده‌وه‌وتی: " ها کچم به‌خیر بێتته‌وه. توخوا مائی ساجیده خان چۆن بوون".

مینا: " هه‌موویان باش بوون و سه‌لۆ و ریزیان بۆت هه‌بوو".

سه‌عه‌ده‌ت: " خوا لێیان رازی بێت".

مینا یه‌کسه‌ر چوووه ژوره‌که‌ی خۆی و کتیبه‌کانی خۆی دانا. پاشان له هیکرا هاته‌وه بیري که چاویک به نیو لاپه‌ر و سه‌ر به‌رگی کتیبه‌کاندا بخشینت نه‌بادا ناوی بهختیاری له‌سه‌ر نووسرابێت. چونکه هه‌زی نه‌ده‌کرد سه‌عه‌ده‌ت بزانیته که ئەو کتیبانه‌ی له‌لایه‌ن بهختیاره‌وه بۆ هاتوووه له مائی ساجیده‌ش یه‌کتیریان بینیوه. که

کتیبه‌کانی هه‌لگیر و وه‌رگیر کرد، هیچ شتتیکیان له‌سه‌ر نه‌نووسرابوو، تهنه‌ها دانیه‌کیان له‌لاپه‌ری یه‌که‌مدا له‌گۆشه‌یه‌کی لای سه‌ره‌وه نووسرابوو: پيشکه‌شه به‌هاورپتی خۆشه‌ويستم کاک به‌ختیار ره‌حمان. ئیمزایه‌کی له‌ژیره‌وه کرابوو له‌گه‌ل ساڵ و رۆژی پيشکه‌ش کردنه‌که. وای به‌باش زانی ئه‌و کتیبه له‌به‌رگیکي دیکه بگری و ئه‌و لاپه‌ره‌یه‌ش بخاته‌نیو به‌رگه‌که. پاش ئه‌وه خۆی گۆری و که‌وته راپه‌راندنی ئیش و کاری ماله‌وه.

۲۷

مانگی رهمه‌زان داها. هه‌موو سیمایه‌کی خۆشی و جوانی له‌و شارهدا ون بوون. له‌کوردستان، زۆربه‌ی خه‌لکه‌که له‌ئاستیکي نزمی ژیاریدا، ژیان ده‌گوزهرین. له‌لاپه‌ک ده‌وله‌تی ئیران، چ له‌زهمانی شا و چ له‌زهمانی مه‌لاپه‌کان، خه‌لکی کوردستانیان له‌پروژه‌ خزمه‌تگوزاریه‌کان بئ به‌ش کردوو. له‌لاپه‌کی دیکه، ئاسه‌واری جه‌نگی نیوان ئه‌و دوو ده‌وله‌ته به‌ته‌واوی به‌سه‌ر ژیان خه‌لکه‌ه‌ژار و نه‌داره‌که‌دا ره‌نگی دابۆوه. ده‌رفه‌تی کارکردن یه‌کجار که‌م بوو. ده‌بووایه‌ خه‌لکانی هه‌ژار و نه‌دار، په‌نا بۆ هه‌موو جوژه‌ کاریک به‌رن و له‌پیناوی په‌یداکردنی بژوییان روو له‌شاره‌گه‌وره‌کان بکه‌ن. خه‌لکی لادیکان، به‌ته‌واوی پشت گوی خرابوون. ئه‌وان، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که‌ ئاستی ژیانیان له‌هی سه‌ده‌کانی ناوه‌راست ده‌چوو، چه‌ندین جار ده‌که‌وتنه‌ ژیر هه‌ره‌شه‌ی سوپای پاسداران و گه‌فیان لی ده‌کرا. گه‌لێک جار به‌بیانوی ئه‌وه‌ی گوايه‌ پيشمه‌رگه‌ نان ده‌دن، کۆمه‌لێک له‌گه‌نجه‌کانی ئه‌و گوندانه‌یان قۆلبه‌ست ده‌کرد و چه‌ند رۆژیک له‌به‌ندیخانه‌کان ده‌یانه‌پشتنه‌وه. به‌و جوژه‌ ئه‌و خه‌لکه، هه‌میشه‌ پیه‌کیان له‌زیندان بوو و یه‌کیکیش له‌ماله‌وه. له‌شاره‌کانیشدا، خه‌لک تهنه‌ها له‌چارچپه‌وی دیواری ماله‌کانیاندا، ده‌یانته‌وانی هه‌ناسه‌ی سه‌ربه‌ستی هه‌لمژن. کاتیک له‌نیو بازار و شوینه‌ گشتیه‌کاندا، زه‌ینت ده‌دایه‌ ئه‌و خه‌لکه، هه‌ستت ده‌کرد که‌ سه‌ره‌رای بیکاری و ده‌ست کورتییان، کۆمه‌لێک ترس و تۆقینیان له‌گه‌ل خۆیاندا هه‌لگرتوو. هیچ جوړیک جوانیه‌کت له‌ژیان ئه‌واندا به‌دی نه‌ده‌کرد. خه‌لکی کوردستان له‌دوو جه‌مه‌سه‌ره‌وه ده‌چه‌وسانه‌وه، چه‌وسانه‌وه‌ی ره‌گه‌زی و چه‌وسانه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌ی.

135

کورد، له‌هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی رۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راست، زیاتر پابه‌ندی ئیسلامه‌تی بووه. نه‌ته‌وه‌کانی ده‌وره‌به‌ری، له‌سێبه‌ری ئیسلامدا خزمه‌تی کولتور و نیشتمانه‌که‌ی خۆیان کردوو، به‌لام سه‌رکرده‌ موسلمانانه‌ کورده‌کان، به‌خوینی کورد و به‌مالی کورد خزمه‌تی ئیسلامیان کردوو. ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ی ئه‌م‌رۆکه‌ کوردستانیان خستۆته‌ ژیر ده‌سه‌لاتی درندانه‌ی خۆیان، پێیان وایه‌ خه‌لکی کورد که‌سێکی نه‌کامله‌ و هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ باشه، خزمه‌تی خۆیان پێ بکه‌ن و سامانه‌ سه‌روشتیه‌که‌شی بۆ خۆیان ببه‌ن. به‌لای ئه‌وانه‌وه، خه‌لکی نه‌کامل ناشیت، ببیته‌ موسلمانیکي ته‌واو. لیره، له‌ولاتی ئیران، وا سه‌یری کورد ده‌که‌ن که‌ میلیه‌تیکي خه‌له‌فاوه‌ و ئیسلام بوونه‌که‌شی پولیک ناهین.

خه‌لکی کوردستان، گه‌وره‌ و بچووک، پیاو و ژنیان، تیکرایان به‌رۆژوو ده‌بن. به‌لام له‌ناخی خۆیاندا، هه‌میشه‌ گومانیان هه‌یه‌ خوا لێیان قبول بکات! دینداری له‌ کوردستاندا بریتی نییه‌ له‌په‌یوه‌ندی رۆحی نیوان خاوه‌ند و باوه‌رداره‌کان. واته‌ دین، باوه‌رداری دۆزیکي شه‌خسی نییه‌ که‌ هه‌لویتستی به‌نده‌ به‌رامبه‌ر به‌په‌روه‌ردگار دیاری بکات، به‌لکو دین دیاره‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و کولتوریکي گشتگیره، ده‌بی هه‌موو که‌سه‌کان له‌هه‌موو ره‌گه‌ز و ناینزاکان ئیلتیزامی پێوه‌ بکه‌ن. له‌ولاتانه‌دا، تۆنه‌گه‌ر مه‌سیحیش بیت، بۆت نییه‌ له‌مانگی رهمه‌زاندا به‌ئاشکرا ئاوخوینه‌وه، یان ئه‌گه‌ر هه‌زت له‌کیشانی جگه‌ره‌یه‌ک بوو، دایگیرسینی، دهنه‌هه‌ر وه‌ک موسلمانه‌که، سزabar ده‌بیت.

له‌م رۆژه‌ه‌لاته، دینداری تهنه‌ها په‌یوه‌ندی به‌لاپه‌نه‌ ده‌ره‌کیه‌کانه‌وه‌ هه‌یه. تۆنه‌گه‌ر له‌سه‌را ئیلتیزامت کرد، که‌واته‌ تۆ موسلمانانی جا له‌ژیره‌وه‌ و له‌فکری خۆتدا با گومانیشته‌ هه‌بێ و له‌ناخیشدا خوازیاری زیان گه‌یانندی خه‌لکیش بیت. له‌و کۆمه‌لگایانه‌دا (باوه‌ر)، له‌ناخ و هه‌ستی مرۆقه‌کاندا ناژی، به‌لکو خۆی له‌چه‌ند وته‌یه‌ک و داب و نه‌ریتیک به‌رجه‌سته‌ کردوو که‌ به‌بێ تیفکرین، هه‌ر که‌سێک په‌یره‌ویان لی بکات، پێی ده‌لێن موسلمان.

له‌کوردستانی، پیاوه‌ ئاینیه‌کانمان ئه‌وه‌نده‌ خۆیان به‌لاپه‌نه‌ چاکه‌کانی دینه‌وه‌ خه‌ریک ناکه‌ن تا له‌و رێگه‌یه‌وه‌ خه‌لکانی کالفام هوشیار بکه‌نه‌وه. به‌لکو ئه‌وان، بۆ

136

مه به سستی گوزهرانی و بهرزه وهندی خویمان که لک له دین وهرده گرن. دواچار، دتهوانین بلتین که خه لکی کوردستان، موسلمان بوون و کوردبوونه که یان، به میرات بۆ ماوته وه، نه که به عهقل و ئینتمایه کی ته ندروسته وه.

مینا، ده بوو له به یانی به دواوه، وهک باقی خه لکه که به پۆژوو بیت. پاشیوان زوو هه لسی و له گه ل سه عاده ت خواردن ناماده بکن. به م وهرزی هاوین و به و پۆژه دریزانه ده بوو له سه عات چواری پیش نویژی به یانییه وه تا کو هه شتی ئیواره، هیچ نه خویتی و نه خویتی وه. مینا ده یویست له و مانگه دا، سوود له نه نووستنه وه ی سبه یان وهر بگری و کومه لیک کتیبی به پیز بخوینیته وه. له لای خوئییه وه بریاری وابوو، نه گه ر هه ر ده میک، تینویتی هیلاکی بکات، به دزی ماله وه تیر ئاو بخواته وه، چونکه به پۆژوو بوون به و پۆژه دوور و دریزانه، زۆر تاقه ت پرووکینه و وزه ی خویندنه وه و بیر کردنه وه ت پی ناهیلی. پاشان ئه م، قه ت له بیر نه ده چوو که نویژکه ران و پۆژوانه کان بوون، له ماله باب و ئاواپییه که یان، ژیانیا پی ره وانه دبینی. مینا بروای وابوو که ئه و ته رزه دیندارییه، ویزدان بۆ مرۆقه کان دروست ناکات، چونکه ئه وه ی ئه م، له ژیا نی خویدا ئه زموونی کردووه، وهک په رچه کرداریک له ناخیدا دینیا ن له به رچا و ناشیرین کردووه، بۆیه هه میشه گومانی له دین و دینداری ئه و خه لکه هه بوو. پی وابوو به و جوړه خوا په رستییه ی ئه وان، هه رگیز خودا وه ند په زامه ند نابیت، به لکو له می شک و هزی ئه مدا، خودا وه ند له و که سه رازی ده بیت که له ناخدا پاکه و هه میشه به دوا ی بهرزه وه ندیی مرۆقه کانی دیکه وه یه. خودا له و که سانه رازی ده بیت که دوورن له هه موو شتیکی ناشیرینی وهک: درۆکردن و بوختانکردن و پیلانگیژان و شه رنانه وه.

له به رچاوی مینادا، نه حکومه ت و نه پیاوه ئاینییه کان و نه خه لکانی دیکه ش، خه ریکی رازی کردنی خودا وه ند نه بوون. به لکو هه ر هه موویان له په نای دیندا به دوا ی خواسته دنیا پییه کانیا ن ده گه رین. بیگومان ئه وه ش نیشانه ی ئه وه یه که هه موویان، چیژه کاتییه کانی دنیا به پادا شته جاویدانییه کانی قیامه ت ناگۆر نه وه. واته هه موویان له ناوه وه ی خو یاندا، گومانیا ن له راستی و دروستی تیکسته ئاینییه کان هه یه، به لام نایانه وئ و ناویرن به دوا ی گومانه کانی خو یاندا قوول ببه نه وه و بچنه بنه وانی کیشه کان.

پاشیویکیان، مام فه رهاد له دوا ی ناخواردن به مینای وت: "ئه ری مینا، وا بزانه هاوړیت زۆرن و کتیبیشت زۆر په یدا کردووه".

مینا: "به لئ مامه، ئیستا هه ندیک هاوړیم هه یه، داده سه عاده ت هه ندیکیا ن ده ناسی. به لام مامه گیان، شتی که له می شکمدا هه یه، چه ز ده کم پیتی بلیم". مام فه رهاد: "ده ی بیلی کچم، وا گویم لیت راگرتووه".

مینا: "من له وه ته ی پی م ناوه ته مالی ئیوه، هه ر که سیک ده بیته ناسیاوم، خو شی ده ویم و دلسۆزانه هه لسو که وتم له گه ل ده کات. چاران پی م وابوو له و دنیا په دا. خه لکی باش زۆر که من، به لام شوکر له وه یان سه هو بووم".

مام فه رهاد: "باشه مینا گیان، با پرسیا ریکی دیکه ت لی بکه م. نه گه ر پۆژی له پۆژان دل ت به کوړیکدا چوو و ئه ویش ها ته خواز بئینیت، تۆ هه لویتست چۆن ده بی".

مینا هۆپه کی له خو ی زانی. ئاخه ر قه ت به ته ما نه بوو، مام فه رهاد، پرسیا ریکی وای لی بکات، به لام له گه ل ئه وه شدا، پی وابوو پرسیا ره که له جی خو یه تی، بۆیه به شه رمه وه ها ته وه لام و تی: "جا مامه گیان، خو با ی ئه وه ند له دنیا ده زانم که ئه و جوړه شتانه بۆ من هیشتا زوو. من چاری نابی بکه ومه دوا ی ئاره زووی دل م، به لکو ده بی به عه قل بجوولیمه وه. من، بۆ ئه و شتانه چاری ده رگای دل م قوفل داوه. دل ی من، ته نیا جیگه ی خو شه ویستی ئیوه ی لی ده بیته وه! من، حالی حازر پی م خو شه، هه ر خزمه تی ئیوه بکه م.. وا ده زانم، نه گه ر دل ی ئیوه م لی رازی بیت، خواش لیم رازییه. من له قیامه تیش له به رامبه ر په روه ردا گار، به کچی ئیوه خو م ده ناسینم، چونکی چرا خانی کچی زهینه دین، له که ژ و کتیوان بووه ته خو راکی قه ل و دال، ئه وه ی لی ره یه، کچی ئیوه یه نه گه ر دل ی گه ر هه تان قبوولی بکات!".

مام فه رهاد: "مینا گیان، به خوا وه خته له گه ل قسه کانت بال بگرم. له ژیانمدا ئه وه ند ه کارم تی نه کراوه. کچم، یاخوا روو سوور بیت، به راستی عاقل و ژیری". ده ستی به سه ریدا هیئا و نیوچه وانی ما چ کرد.

سه عاده ت خانیش، فرمی سک له چاوه کانی دا ده اتنه خواری، به ده سه سه ره که ی سه ر کو شی، چا و گو ناکانی له فرمی سک وشک کرده وه، نه وسا که وتی: "کچم مینا گیان، تۆ نازانی به و قسانه ت خه لک ده خه یته گریان. توخوا باوکی شه ونم، چیتر

برینی ئەو بەستەزمانە مەکوڵتەنەو و ئاگریش لە هەناوی من بەرمەدە! (دەستی بە گریان کرد و مینای پراکتیشایە باوەشی خۆی و بەردەوام ماچی دەکرد) کچی خۆم، دەبێ هەر لەلای خۆم بیت. ئاخەر پیاوێکە، تۆ نازانی ئەو سەبری دلی منە".

میناش، لەگەڵ بەزەیی و سۆزی خۆشەویستی ئەو ژن و پیاو، هەستی بە ئارامی و حەسانەوێ دەروونی دەکرد.

مینا، وردە وردە کەوتە ناو هاوکێشەکانی ژيانی دەورووبەری. دەبووایە هاوسەنگی نیتوان گشت پەيوەندییەکان راگرێ. نەدەبوو کاریکی وای لێ رووبدا کە لەگەڵ پێگە و ژيانیدا نەو هەشیتەو. ئەو هاوینە، بەهۆی خۆپێندەو و خۆ ماندوو کردنی لەگەڵ هاوڕێکانی، گۆرانێکی گەورە بەسەر بێر کردنەو و دنیا بێنییە کەیدا هات. کە لە خۆپێندەوێ هەر رۆمانێک دەبوو، رووداوێ تراژیدیەکانی، لە مێشکیدا دەمانەو و دەرکی دەکرد کە لەو دنیا پان و بەرینەدا، هەزاران چراخانی بەشمەینەت و بێچارە، بە خۆیان و دەردە سەرییەکانیانەو سەر دەنێنەو. ئەو نەدە بە چری، دیالۆگ و گفتوگۆی نیتوان پالەوانەکانی دەخۆپێندەو، بە شیوێ، نموونە هەموویانی لە نیتو کۆمەلگەدا دەستنیشان دەکرد. دەیزانی کە نووسەرەکە، چەند چیرۆکیکی لە خەیاڵ و هزری خۆیدا تیک هەلکیش کردوو، بۆ ئەوێ تیروانینی خۆیمان لە هەمبەر کۆمەلگای مەرفایەتی بۆ دەربخات، جا مەرج نییە، ئەو رووداوانە، کتومت ئاوا روویان دابی. ئەم، لە خۆپێندەوێ رۆمانەو فێربوو کە مەرفەکان رووی ناووەهێیان چی تێدایە و لە دەروەش چۆن خۆیان دەردەخەن. ئەو پالەوانانە، لە نیتو هەموو کۆمەلگە جیاوازیەکانی سەر زەمین، و جودیان هەیه. بەم شیوێ، شارەزای شیوێ ژیان و گرفت و کێشە ئالۆزەکانی کۆمەلگا جۆر بە جۆرەکانی ئەمسەر و ئەوسەری دنیا بوو.

ئەو سالە مائی (رەحمان عەلی)، ئاوارە ئێران بوون، لە دواى شکست خواردنی شۆرشى چەكدارى لە باشوورى كوردستان، بەختیار تەمەنى شازدە سالان بوو و لە قۆناغى چواری ئامادەیی لە سلیمانی دەخۆپێند. ئەو کوردانەى کە لەگەڵ ئەواندا ئاوارە ئێران بپوون، زۆرەهێیان لە شار و شارۆچکەکانی رۆژھەلاتی کوردستان

جێگیر بپوون. لە سالانی ئاوارەهێیاندا، هیچ ئومێدیکی سیاسییان نەمابوو و چارەنووسیان بە دەست حکومەتی شاهەنشاوێ بوو.

بەختیار لەو تەمەنەدا، سەر دەدەری لە باری سیاسی کوردستان دەرنەدەکرد و لە قەبارەى کارەساتی تیکچوونی شۆرش نەدەگەیشت. چونکە نەگەیشتەبوو ئەو تەمەنەى کە بە ویستی خۆی بەشداری لە رووداوێکاندا بکات. ئەم، لەگەڵ دایک و خوشک و برایەکانی، بەردەوام لەو شوێنانە بوو کە بۆ حەوانەى خانەوادەکیان روویان تێدەکرد. لەم سالانەى ئاوارەهێیاندا، توانی لە خۆپێند بەردەوام بیت و تەنها سالتیک دواکەوت.

بەختیار، بە هۆی تیکەلبوونی لەگەڵ کۆمەلگەى هاوڕێیانی قوتابخانە و دانشگا کەوتە ژێر کاریگەری بێر و بۆچوونەکانی ئەوان. باوکی بەختیار، هەتا رۆژانی بەر لە شکستی شۆرشیش، هەر پێی وابوو کە هەموو شتیک لەلای سەرکردایەتی روونە و ئەوان دەزانن چۆن کەشتییەکە بەرەو کەناری سەرکەوتن دەبن. لەبەر ئەو پێویست ناکات خەلکی نەزانی وەک ئەم، بێر لەو شتە بکاتەو. ئەو رۆژەش کە لێیان قەوما و پەراگەندە بوون، خۆی بێ خاوەن هاتە بەر چا و زانی رۆژیان لە جێیەکی خراپ لێ ئاوابوو. ئەوسا کە دەرکی کرد کە ئەم هەلە بوو. بەلام لەگەڵ ئەو راستییانەشدا، ئەو جۆرە کەسانە لە ناو کۆمەلگەى کوردەواریدا، وەک نەریتیک لە سەر ئەو رهاوتوونە کە بادانەو و راگۆڕین بە کاریکی پر لە شەرمەزاری دەزانن. ئەو نەوێیە هەرگیز، دەستبەرداری رابردووی خۆیان نابن و سەرەداویکی ئومێد دەهێلنەو، بۆ ئەوێ پەيوەندی خۆی بەم رابردووێ گری بەداتەو. چونکە بە بروای خۆیان، ژيانی ئەمان، بەبێ ئەو رابردوو، مانایەکی نامینێ. وەلێ بەختیاری گەنج و خۆپێندەوار، زوو لەگەڵ ژيانی ئەوێ رهاوت و خۆی بە هاوبەشی رابردووی باوکی نەدەزانی. ئەم شتێکی نەبوو تا بە رووداوێکانی نیتو شۆرش و پێشمەرگایەتی گری بدن، بەلام خولیاى گەرانەو بۆ سلیمانی و بێرەوێیە شیرینەکانی رۆژگاری مندالی، لە گەرەک و کووچە و کۆلانەکانی سابوونکەران و مەلکەندی هەمیشە لە مێشکیدا ئامادەهێیان هەبوو. قەت نەیدەتوانی، ئەو رۆژانە لە یاد بکات کە لەگەڵ هاوڕێیەکانی هاوتەمەنى خۆی، لە گەرەک و قوتابخانە، بەدەم بەزم و رەزمی گۆرانی وتن و شایى

و هه لپه پکي به پتيان کرد. ئەو وهخته نه يانده زانی خەم خواردن و نه بوونی يانی چي. گه وره ترين هيوای به ختیار ئەوه بوو له گه ل ئەو هاو پتيه خو شه ويستانه ی خو ی، به يه ک شاد ببنه وه و جار يکی دیکه ش پیکه وه پیکه نن و گورانی بۆ ژيان بلين.

به ختیار ته مه نی چوار سالان بوو که له پينجوينه وه مالميان بۆ سلیمانی باری کرد. ئەو رۆژانه، رهحمان عه لی، له ریکخستننه کانی نه ينی حزب ئيشی ده کرد. پاشان له کو تایی سالی (۱۹۶۹) دا، به هۆی ئاشکرا بوونی له ریکخستننه ينی، ببوه پيشمه رگه، مندا له کانی له شاردا مانه وه. هه تا به ياننامه ی (۱۱) ی ئازاری سالی ۱۹۷۰ راکه ياندر، ئەوساکه گه رايه وه لای مندا له کانی.

له کاتی ئاواره بيشدا، باوکی به ختیار، له شاری مه هاباد، هه ندی ناسیاوی باشی هه بوون، ئەو ناسیاوانه که له بنه رته دا خه لکی گونده کانی نزیک پينجوين بوون به دیوی ئيراندا، زۆر يارمه تی و کو مه کيان ده کردن و به هۆی ئەوانه وه، گوزهرانيان خراب نه بوو. به ختياريش، له پشوو ی هاو ياندا، کر يکاري ده کرد و هه ولی ده دا يارمه تی خانه واده که يان بدات، سه ره رای ئەوانه ش له خو يندنه وه ی کتیب و خو پهره ده کردن به رده وام ده بوو.

ئايشه خانی دا يکی به ختيار جار يکیان به رهحمانی هاوسه ری وت: "ئه ری پياوه که، ده زانی به ختيار، له شيوه له تو ده چي، به لام ته ببعاتی هيج به تو نا چي". رهحمانيش، هۆ يکی له خو زانی وتی: "چون به من نا چي. مه به ست چيه ئايشی".

ئايشه خان: "تو له ژيانت هه ر توند و تو وره دباری که چي ئەو زۆر هيمن و له سه ره خو يه، هه ر نازانی تو وره بوونيش چيه". (هه ردووکيان پیکه نين).

رهحمان: "ده باشه، کوری خو ت پي له من باشتره ژنه که با وابي". باوکی به ختيار، له ميژبوو ئەو راستيه ی ده رک پي کردبوو. زۆر جار ان که له به ختيار راده ما له بیری خو يدا ده يگوت: چونکه ليره گه ره بووه، وه ک خه لکی ئيره، پشوو دريژ و به تهحه موله.

ئەو خه لکه رۆشن بيرانه ی که به ختيار په يوه ندی له گه ليان هه بوو، هه ند يکیان به شيک بوون له و چه پانه ی که له کاری ریکخراوه یی حزبه کورديه کان ئيشيان

ده کرد. هه ند يکی شيان، له وانه بوون که پتيان وابوو خه لکی رۆشن بير و خاوه ن فکر، نابي له چوار چيوه ی ئايدو لۆژيا يه ک يان حزبيکی سياسی خو ی له قالب بدات. چونکه به لای ئەوان، دنيا ی رۆشن بيري و کولتووری ميلله تان و دۆزه فکريه کان، زۆر له وه گه وره تر و قوولترن که جيگه يان له و چوار چيوانه دا بيتته وه.

(فه ره يدون مورادی)، يه کيک بوو له و که سانه ی که به هه رمه ند و رۆشن بير ده ناسرا. زۆر به ی گه نجه رۆشن بيره کان ها تو چو يان ده کرد، به لام ئەو له دیدي گه نجه کانه وه خه سله تيکی دژ به حزب و سياسه تی هه بوو. فه ره يدون پي وابوو که خه لکی رۆشن بير و خاوه ن فکر له گه ل خه لکی سياسی، له دوو خالدا جيا واز ييان هه يه. يه کيکيان ئەوه يه، خه لکی سياسی که سيکی به رژه وه ند په رسته و پروای به منا وهره هه يه، به لام رۆشن بير و خاوه ن هه رزه کان، هه موو وزه ی مي شکی خو يان به دوای ساغ کردنه وه ی راستی و بابه ته زانستيه کانداهه خه نه کار. له لايه کی دیکه سياسيه کان پروايان به خو گونجاندن و گه يشتنه وه يه که هه يه، له نيو بيو رايه جيا جيا کاند، که چي رۆشن بيري و هه رروانی، ته و افقيان تيدا نييه و تا ئەو په ری توانا، به ناخی بابه ته کانداهه شو ر ده بنه وه.

به ختيار، يه کيک بوو له و گه نجانه ی که ها تو چو ی فه ره يدونی ده کرد. فه ره يدونيش هاو رپيه تی ئەمی پي ناخوش نه بوو، چونکي ده يزانی کور يکی هيمن و له سه ره خو يه و په يوه ندی به هيج لايه نيکی سياسيه وه نييه. جگه له وه ش ئاواره کورده کانی ئەوي، هه مو يان، له سياسه ت ته کيوونه وه.

به ختيار، ئەو ده مه ی فه ره يدونی ناسی، له قو ناغی دووه می دانشگا بوو. ئەم يه کتر ناسينه ش، به هۆی به هرامی نازری بوو که له ميژبوو هاو رپي يه کدی بوون.

چه ند مانگيک به سه ر ديه نی و سه ر دانه کانی به ختيار و به هرامدا تي په ری. فه ره يدون مورادی، له دلای خو يدا، هه زی ده کرد، به ختيار به ته نها ها تو چو ی بکات و هاو رپيه تيه کی تاي به ت به ستن. ئەوه بوو جار يکیان، به ختيار به ته نيا چوه سه ردانی و فه ره يدونيش به هه لی زانی و پي وت: "به ختيار گيان، راستيه که ی هه ز ده کم هه موو جار يک به ته نها بيت، بۆ خو مان سه ره يستانه تر، باس له ئەده ب و فکر و رۆشن بيري ده که ين. ئەو براده ره مان، زۆر خو ين گه رم و خه ته ره، با تووشی

سەرئێشەمان نەکات".

بەختیار وتی: " بە خوا مامۆستا گیان، منیش وەک تۆ، بە دەست خۆم نییه، رقم له حزبی ڕۆژهه‌لاتییه، به تایبه‌تی حزبی کوردی. ئەوه‌نده‌ی بیریان لێ ده‌که‌مه‌وه، هەر به خێل و عه‌شیره‌ت ده‌چن، پێم وایه هه‌یچیان ته‌عبیر له حه‌قیقه‌تی دۆزی کوردستان نا‌که‌ن".

فه‌ره‌یدون، زۆر به‌ بۆچوونه‌کانی به‌ختیار، سه‌باره‌ت به‌ هه‌له‌سه‌نگاندنی حزبه کوردیه‌یه‌کان سه‌رسام بوو، له‌ باره‌یه‌وه‌ هاو‌رابوون. هه‌موو جارێک، گه‌فتوگۆی کراوه و جددییان له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ فکری و ئە‌ده‌بییه‌کان ده‌کرد.

بەختیار زۆری مه‌به‌ست بوو که‌ مینا له‌وه‌ ئاگادار بکاته‌وه، نه‌بادا ساجیده نازری، داوای به‌شداری کردنی چالاکی سیاسی له‌ نیو ژناندا لێ بکات. هه‌زی ده‌کرد بیبینی و تیی بگه‌یه‌نی که‌ خۆی له‌و جو‌زه‌ په‌یوه‌ندیانه‌ به‌ دوور بگرێ و له‌ چوارچێوه‌ی هاو‌پێه‌تی دوورتر نه‌روا. به‌لام له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌شدا، به‌ختیار زۆر بروای به‌ ساجیده نازری و سامان خوسره‌وی هاوسه‌ری هه‌بوو، وه‌لێ زۆری بیستبوو که‌ پیاوانی ده‌سه‌لاتی ئیسلامی، چه‌ند بێ حورمه‌تی به‌رامبه‌ر به‌ ژنان ده‌که‌ن، کاتێک که‌ به‌ موخالفی خۆیان توومه‌تباریان ده‌که‌ن. چالاکی سیاسیش له‌گه‌ڵ ئە‌و حزب و لایه‌نانه، هه‌موو ده‌می مرۆفیان ده‌خسته‌ لێواری ئە‌و مه‌ترسییانه. ئە‌م پێی وابوو که‌ کچانی گه‌نج و شوخ و شه‌نگی له‌ بابه‌تی مینا، پێویسته‌ خۆیان له‌ ده‌می ئە‌و گورگانه‌ بپاریزن، چ جایی ئە‌وه‌ی که‌ مینا بۆ ئە‌م، قیبله‌نمای ژيانه و ڕۆحی له‌ ده‌وریدا ده‌گه‌ڕێ. بۆ ئە‌و مه‌به‌سته، به‌ختیار ده‌یویست دیده‌نییه‌کی تر، له‌ شوپێنێکی دیکه له‌گه‌ڵ مینا ساز بکات. هه‌ردووکیان به‌ ته‌نها بن، بۆ ئە‌وه‌ی بتوانی ڕازه‌کانی دلی و ئە‌و هۆشدارییانه‌ش بداته‌ مینا.

۲۹

سبه‌ینه‌ی یه‌که‌می ڕۆژی جه‌ژنی ڕه‌مه‌زان بوو. مالی مام فه‌ره‌اد، وەک باقی ماله‌کانی دیکه‌ی شار، زوو له‌ خه‌و هه‌له‌سان، بۆ ئە‌وه‌ی بکه‌ونه‌ خو و پێشوازی له‌و میوانانه‌ بکه‌ن که‌ بۆ جه‌ژنه‌ پیرۆزه‌ دینه‌ مالیان و سه‌ردانی ئە‌و ماله‌ دراوسێیانه‌ش بکه‌ن که‌ ئە‌وان به‌ پێویستی ده‌زانن. مینا، له‌گه‌ڵ ئە‌وه‌ی هه‌یچ بیره‌وه‌رییه‌کی شیرین و

143

خۆشی له‌ ڕۆژانی جه‌ژنی گونده‌که‌یان نه‌بوو، به‌لام دواي نانخواردنی سبه‌ینه، له‌ کاتێکدا که‌ سه‌رنجی شه‌ونم و شه‌وی و سه‌عه‌ده‌ت خانی ده‌دا، سه‌روه‌یه‌کی نه‌رمی غوربه‌ت له‌ هه‌ست و ناخیدا بۆ که‌س و کار و ئاواپییه‌که‌یان هه‌لی کرد. ده‌بی ئیستا له‌و جه‌ژنه‌دا که‌سیک هه‌بی، ئە‌می بیر که‌ویته‌وه. ده‌بی شاسواری برای و نه‌جییه‌ی کلۆل، له‌م سبه‌ینه‌ی جه‌ژنه‌دا، ئە‌گه‌ر به‌ دزیش بێ بۆی بگرین. چه‌ند خۆشه‌ که‌ کچان، له‌ ماله‌ بابی خۆیان، نازیان بگیری و ماچی جه‌ژنه‌ پیرۆزه‌یان لێ بکه‌ن!

مینا، له‌ هه‌ر وه‌ختێک که‌ ژيانی ڕابردووی خۆی ده‌هاته‌وه‌ بیر، کۆمه‌لێک خه‌م و خه‌فه‌تی ده‌خوارد. ئە‌و ڕۆژه‌ش که‌ هه‌موو خه‌لک خه‌ریکی جه‌ژنانه‌ و به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی که‌سوکاری خۆیه‌تی، بۆ ئە‌م دنیا جو‌ریکی دیکه‌یه. ئاخ‌ر مینا تاقه‌ که‌سیکی نییه‌ بێته سه‌ردانی و ئە‌میش ناچێته سه‌ردانی که‌سیک. ئە‌مه‌شیان لووتکه‌ی هه‌ست به‌ ته‌نیاپی کردنه.

سه‌عه‌ده‌ت، زوو تیبینی ئە‌وه‌ی کرد که‌ مینا له‌و ده‌مه‌ بیر له‌ چی ده‌کاته‌وه، ده‌یزانی خه‌یالی بۆ کوێ فریوه. وای به‌ چاک زانی بایه‌خی پێ بدا و له‌و ته‌نگه‌زه‌ ده‌روونییه ئاسایی بکاته‌وه. هه‌ستا چووه‌ لای و به‌ ڕوویه‌کی خۆشه‌وه‌ پێی وت: " مینا گیان، ئە‌دی کوا بۆچی خۆت نه‌گۆڕیوه. بۆ جله‌ تازه‌کانت نه‌پۆشیوه. ده‌ هه‌سته‌ کچه‌که‌م، با بچینه‌ ژووره‌که‌ی تۆ". ده‌ستی مینای گرت و هه‌نگاوێک له‌ پێش ئە‌و چوونه‌ ژوورێ. ئە‌وجاره‌ ده‌ستی له‌ ملی مینا کرد و له‌ پرمه‌ی گریاندا و وتی: " مینا گیان ده‌زانم چیت له‌ دلدايه و خه‌یالت بۆ کوێ چووه. توخوا ئە‌گه‌ر دلی خۆت توند بکه‌ی. (له‌گه‌ڵ ئە‌و قسانه‌دا مینای توند له‌ نامێز گرت)، ئە‌دی ئە‌من دایکی تۆ نیمه. توخواکه‌ی دل‌م مه‌شکینه و جله‌ تازه‌کانت ده‌ریینه. منیش یارمه‌تی کچی خۆم ده‌دم، تا له‌به‌ر چاوی من، له‌به‌ریان بکه‌یت. پاش که‌میکی تر من و تۆ پێکه‌وه‌ ده‌چینه سه‌ردانی ماله‌ دراوسێکانمان. ده‌ی زووکه‌ گوله‌که‌م داخوا بزانه‌ جوانی!"

مینا له‌ باوه‌شی سه‌عه‌ده‌تدا، سه‌ری به‌ نه‌رمه‌ی سینه‌ی کردبوو و هه‌ستی به‌ ئارامییه‌کی خۆش ده‌کرد. هه‌زی ده‌کرد، بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ ئاوا لێی گه‌ڕین. هیدی هیدی له‌گه‌ڵ وته‌ پر له‌ میهر و نه‌رمه‌کانی سه‌عه‌ده‌ت، گه‌ڕایی ده‌روونی نه‌ما و ده‌ماره‌کانی جه‌سته‌ی خاوه‌ بوونه‌وه. چاوه‌ گه‌شه‌کانی که‌ مرواری ئە‌سرینیان

144

دەباراند، بە نازەووە ھەلھینا و سەری بەرز کردەووە و وتی: "دایە گیان بمبوورە. توخوا لەبەر من، خۆت نیکەران مەکە. ھەر ئیستا جلەکان لەبەر دەکەم. داوای لیبووردن دەکەم کە بەو سبەینەییە، بوومە مایەمی خەم و خەفەت بۆ تۆش، تۆ بمبوورە، ھەر چی بڵێی من وا دەکەم".

جلەکانی لە نیو دۆلابەکە دەرھینا و لەبەر چاوی سەعادەت، جلە کۆنەکانی داکەناند و کەوتە پۆشینێ تازەکان. سەعادەت لەو ساتە لە جوانی و لەش و لاری مینا رادەما. لەبەر چاوی ئەم، ھەر لەو فریشتانە دەکرد کە چیرۆکە ئەفسانەییەکان بۆ جوانیی ژن وینای دەکەن. دەتگوت تازە لە سەفەری بەھەشت ھاتۆتەووە. کە جلەکانی پۆشی و لەبەر ئاوینەکەدا، قژە درێژ و خاوەکەیی شانە کرد و بەسەر لاشانەکانیدا پەخشی کرد، ئاوپێکی لە سەعادەت دایەووە و وتی: "ئیستا پێم بڵێ کچەکەت جوانە یان نا!"

سەعادەت وتی: "کچم، بە خوا تۆ برای خۆت عەشقت دەبی، من وا بە ژنایەتی خۆمەووە ئاو پەریووتە زارم. بە خوای ئیستا، لەو شارە سەر پشکی". دەستی کردە ملی و دووبارە ماچی کرد، پاشان چوونەووە ژووری میوانان.

ئەو پۆژە، خەلکێکی زۆر لە دراوسی و دۆست و ناسیاوان، ھاتنە جەژنانەیان، میناش لەگەڵ سەعادەت و شەونم، جەژنانەیی ھەندێ لە مالاھەکانی دراوسێی خۆیانان کرد.

پاشی نیوہرۆ، ھەندیک پیاوی ناسیاو بۆ جەژنانە ھاتنە لای کاک فەرھاد. داوای ماوہیەک دانیشتن و چای خواردنەووە یەکیکیان وتی: "ئەری: کاک فەرھاد، نەتزانووە کە وەزعی ناوچە سنوورییەکان ئیستا تەواو نییە. دەلێن پزیم، ھەروا ھیزی سەربازی بۆ زنجیرە شاخەکانی سەر سنوور رەوان دەکات".

فەرھاد لەگەڵ ئەو خەبەرە، تۆزێ مەترسی بە لەشی داھات و وتی: "باشە نەیانوت لە چ ناوچەییەک، ئەو ناٹارامییە دروست بوو".

کابرا: "دەلێن بە درێژایی سنوور، ھەر لەلای بەرزایییەکانی پیرانشەھرەووە تاکو گوندەکانی ناوچەیی سەردەشت و خوارتریش. قاچاخچیەکان ئیستا ناتوانن لەو سنوورانە، ھاتوچۆ بکەن".

فەرھاد: "کەواتە مالی سمایی براشم ئیستا دەبی خۆیان کۆ کردبیتەووە، چونکە ئەگەر ئەو جەنگە بگاتە کوردستان، ھەموو گوندەکانی ھەردوو دیو، ژیانیان تیدا نامینی، خواہ بەخیری بگپیری".

ھەموویان: "ئامین".

داوای ئەوێ میوانەکان ھەڵستان و رۆیشتن، سەعادەت و مینا چوونەووە لای فەرھاد، سەعادەت وتی: "چی بوو پیاوہکە، دەلێی ئەو پیاوانە خەبەرێکی ناخۆشیان پێ بوو".

فەرھاد: "چیت لێ بشارمەووە ژنەکە، ئەوێ لێی دەترساین، خەریکە دەقەومێ، دەلێن دەوڵەت، ھیزیکی یەکجار زۆری بۆ ئەو سنوورانە بردووە، ئەمنیش بەراستی خەمی مال و مندالی سمایی برامە، خوا نەخواستە نەوہک لێیان تیک بچی".

سەعادەت: "پیاوہکە دلت چ نەکا، ئینشەللا ھیچ نابێ، خۆ ئەگەر شتیکیش بوو، ئەوان بیکەس نین بابینە ئیرە، ھەتا بزانی وەزەکە چی بەسەر دیت".

مینا یەکسەر بیروکەییەک بە میشکی داھات: ئەگەر ئەوانیش بێنە ئیرە، دەبین بە دوو مینا، ئەو کاتە خەلک چی دەلێن!

۳۰

پیش نیوہرۆی پۆژێکی گەرمی مانگی ئابی ئەو سالە، مام فەرھاد کاتیک لە بۆنگایەکی خۆی دانیشتیوو، (رەسولی قادری) کە خەلکی گوندەکەیی خۆیان بوو، لە بۆنگاکەیی چوو ژوورەووە سەلامی کرد. فەرھاد یەکسەر لە شوینی خۆی ھەلسا و بەگەرمی پیشوازی لێ کرد و وتی: "کاک رەسول یاخوا بەخیر بیی، ئەدی مال و مندال چۆن. خەلکی ئاویی لە چ وەزەدان".

رەسول: "ھەموو باشین، کاک فەرھاد دیارە ھیچ ئاگاداری وەزعی گوندەکانی سەر ئەو سنوورانە نیت".

فەرھاد: "ھیچ خەبەرێکم نەبیستوو، بەلام دلم خەبەر دەدات کە ئەو گوندانە دەبنە ناوچەیی شەری نیوان ئەو دوو دەوڵەتە".

رەسول: "کاک فەرھا، لە دوینیووە زۆرەیی ئەو گوندانە چۆل کراون. ھاتنم بۆلای

ئىۋەش بۇ ئەۋەپە خەبەرت بدەمى كە مالى سمایلى برات چوۋنەتە سەردەشتى، لای مالى خەزورانى خۆى، ئىتر ھەر كەسەو رووی لە لایەك كەردوۋە.

فەرھاد: " زۆر مەمنوونى تۆم كاك رەسول كە خەبەرت دامى، تۆ دانیای كە مالى سمایلى برام چوۋنەتە سەردەشتى، وانىيە."

رەسول: " بەلى، بەلى، ئەو خۆى پىي راگەياندم كە ھاتمە ئىرە، ئاگادارى ئىۋە بكەمەۋە."

فەرھاد: " بەلى تىگەپىشتم، كاك رەسول بۇ نىۋەرۆكەى دەچىنە مالى ئىمەو تۆ ميوانى ئىمەى."

رەسول: " زۆر مەمنوونم، من دەمەۋى بچمەۋە لای مندالەكان، لەو گوندەى نرىك ئىرە، لەلای مالى خزمەكانمانن. ھەر بۇ ئەۋە ھاتبووم خەبەرت بدەمى."

رەسول پاش خواردنەۋەى چاپەكە، مام فەرھادى بە جىھىشت و گەراپەۋە، فەرھادىش دواى رۆشىتنى رەسول، بۇنگاكەى داخست و گەراپەۋە مالى و ھەۋالەكەى بە سەعادەت و مندالەكان گەياندم. پاش ئەۋە برىارى دا كە بۇ بەيانى بچىتە سەردەشت و بەسەريان بكاتەۋە.

پاش نىۋەرۆك بە درەنگەۋە گەراپەۋە بازار و بۇنگاكەى كەردەۋە. دەمەۋە عەسرى، ۋەك زۆر بەى رۆزەكان، دۆست و برادەران ئەۋانەى كاتيان زۆر بوو، سەردانى مام فەرھادىان كەرد و لەۋى مەجلىسى خۆيان گەرم كەرد. رەحمان عەلى يەكك بوو لەو كەسانە كە ئەو رۆزە چوۋە ئەۋى پاش كەمىك دانىشتن فەرھاد پىي وت: " كاكە رەحمان، خەبەرم بۇ ھاتوۋە كە مالى سمایلى برام چوۋنەتە سەردەشتى، دەلىن گوندەكانى نرىكى ئەو سنوورانە ھەموو چۆل بوونە."

رەحمان: " راستە كاك فەرھاد، بەخوۋا منىش خەبەرى ھەندىك لە خزمەكانى ئەۋدووم بۇ ھاتوۋە كە ھاتوۋنەتە سەردەشتى، من و بەختىار بە نىازىن لەو رۆزانە سەردانىان بكەين."

فەرھاد: " باشە بۇ نايەپت بەيانى پىكەۋە ئەم سەفەرە بكەين، بەراستى من لە نىۋەرۆۋە كە خەبەرەكەم زانى، برىارم دا سبەپنى بچمە لايان."

كاك رەحمان: " ۋەللا لەۋە باشتر نابى، سبەى ھەر لەگەل خۆرەلەتن بەرى دەكەۋىن."

فەرھاد: " زۆر باشە من لە گەراجەكەى سەردەشتى چاۋەرپىتانم."

رۆزى دواتر، كاك فەرھاد و كاك رەحمان و بەختىارى كورپى، ھەرسىكىان بەسۋارى ماشىنىك بەرەو شارى سەردەشت كەۋتەپىي. ھەر لە رىگە، لەسەر ئەۋە رىك كەۋتن كە نانى نىۋەرۆك لە مالى (قادر)ى برى فاتىمەخان بخۆن، پاشان كاك رەحمان و بەختىار، سۆراغى خزمەكانيان بكەن.

كە گەپىشتنە سەردەشت، ھىشتا ۋەخت زۆر مابوو بۇ نىۋەرۆك، فەرھاد دەبوو ئەو رۆزە بۇ ئىۋارەكەى بگەپتەۋە مەھاباد، بۇيە پىي باش بوو كات بە فىرۆك نەدن و يەكسەر بچنە مالى قادرى خانەخوۋىيان.

ئەو كاتەى لە دەرگای مالى ۋەپان نرىك بوونەۋە، فەرھاد، مندالەكانى سمایلى برى بىنى كە لەبەر دەرگای ھەۋشەكە، لەگەل چەند ھاتەمەنىكى ۋەك خۆيان، يارىيان دەكەرد. مندالەكان كە چاۋيان بە (فەرھاد)ى مامىان كەۋت، يەكسەر بەراكەردن چوۋنەۋە ژوورى و خەبەرى گەپىشتن ئەۋانىان گەياندم مالى ۋە. لە ئانوساتى لە دەرگادانى ئەۋان، فاتىمەخان دەرگای لى كەردنەۋە و ماندوۋنەبوونى لى كەردن. ميوانەكانى ھەرسىكىان چوۋنە ژوورى و (شوكرىە)ى خىزانى قادر بە گورجى لەبەر ھەيوانەكەۋە بۇ پىشۋازىيان ھات و فەرموۋى چوۋنە ژوۋرەۋەى لى كەردن .

پاش دانىشتن و بەختىرەپانان، فاتىمە خان، باسى چۆنپەتى ھاتنى خۆيانى بۇ سەردەشت كەرد. ئەو لە ناۋەرەستى قسەكانىدا بوو كاتى (مىنا)ى كچى سمایل ھات و بەختىرەپاننى (فەرھاد)ى مامى و ميوانەكانى دىكەى كەرد.

بەختىار كە چاۋى بە مىنا كەۋت نەختى شلەژا، بەلام بەسەر خۆى نەپىنا و لە دلى خۆيدا لە خۆى پرسى كە داخوۋا دەپى (مىنا) كەى سەفەرى مالى باۋكى كەردىت. بۇ لە كاتى بەختىرەپاننى ئەمان، نىگا و سەرنجدانى ۋەك چاران نەبوو. دەپى لە ھەژمەت مالى باۋكى، ئاۋا رەنگى تىك چوۋپىي. بەلای ئەم، مىناى ھاورپى كە كچى سمایل و برىازى كاك (فەرھاد)ە، گۆرانى بەسەر داھاتوۋە و بۇ ئەم، ۋەك كەسىكى بىانى ديارە. ئەو مىناپەى ئەم ناسىبوۋى و دلى لى سەندبوو، ھەمان ئەو مىناپە نىپە

که ئیستا، وهک نه ناسیاویک به خیرهاتنی دهکات. به لام له لایه کی دیکه، ئەوه مائی کاک سمايله و ئەوهش مینای کچیته، هه مان شکل و شیوهی میناکه ی هاورپی، وهلی هه مان خوین و جووله و کهسیتی نییه، هه مان نیگا و سه رنجی سیه رنامیزی نییه. ئەم مینایه، رهنگ په ریوه، ماندوو دیاره و جوانی و شوخ و شهنگیه که ی، له ئاست میناکه ی هاورپی ئەم نییه. ده بی سمایل دوو کچی جمگی ناو مینای هه بی. بو ده بی دوو کچی خوشک، یهک ناو هه لگرن! ئەمهش مانای نییه. نه خیر، هه ره ئەو مینایه و خوئی له من گوپیوه. خه م و په راگه نده بی و توو گه ردی لادی، رهنگی گولینی ئەویان په راندوو، هه ره بویه به و حاله وه هه وه سه له ی ئەوه ی نییه، دنیا له نازی خوئی بار بکات. ده بی فرسه تیکم چنگ نه که وئی، هه ره ته نها په سیاریکی لی بکه م، تا بزانه من تیک چووم یان ئەو. رهنگه له بهر باوکی و فه رهادی مامی، خوئی وا ده رخت که من نانا سی. چونکی ئەو زور و بر ده کاته وه و هه موو شتیک ده کات. ئەگه ره هه لیکه ی بو ریگ بکه وئی، خوئی هه موو شتیکم بو روون ده کاته وه. به خوا بی لوتقی ئەو، نه پینییه کی له ژیردایه، وه لی من پی نازانم!

فاتیمه خان به دوو دریزی باسی له چۆنیته ی چۆلکردنی گونده کانی سه ر سنوور کرد. میوانه کانی به داخ و په ژاره وه گوپیان بوئی شل کردبوو. پاشان کاک فه رهاد، رووی له فاتیمه و شوکریه کرد و وتی: "ئەدی کاک قادر و سمایلی برام له کوین. ئیمه بو ئەوه هاتووین، تا له گوزهرانی ئیوه تیگه یین و بزانه ی چیتان پیویسته. ئەگه ره جیگه و ریگه تان لیره باش نه بیت، هه تا بتانه یه وه سابلاعی".

شوکریه وتی: "جا کاک فه رهاد، خو ئیره ش هه ره مائی ئەوانه. ئەوا قادر و کاک سمایل چوونه ته ئەو گه ره که ی به رامبه رمان. له وئی خانوویکی چۆل هه یه، به لکه بو مائی کاک سمایل بیگرن. هه ره ئیستا منداله کان به دوا یاندا ده نیترم، تا زوو بیته وه".

فاتیمه خان هاته وه سه ر باسی توپیاران کردنی ناوچه که ی خویمان و باسی ئەوه ی کرد که زۆریه ی خه لکه که کتوپر، هه ستیان به مه ترسی کردوو و به ته ما نه بوون ناوا له ناکاو، دهشت و شاخه کان، هه مووی ببیته پاسدار و چه کداری ده ولت و به بی حورمه تی، ره فتار له گه ل خه لکی گونده کان بکه ن.

مینا خه ریکی سازکردنی چای بوو، جاروباریش که ده هاته وه لای میوانه کان،

ههستی به وه ده کرد که به ختیار به شیوه یه کی تایبته و ناسایی له م راده مینی. له دلی خویدا پی ناخوش نه بوو که ببیته جیگه ی سه رنجی گه نجیکی وا ریگ و قوون، ختوکه یه کی خوئی له ناخیدا هه لیکرد. ده م نا ده میک، به ده م چای تیکردنه وه، به ختیار ده خسته به ر نیگای چاوه کانی. له هه لسان و دانیشتنیشدا که وته نواندنی عیشوه و نازیک که له گه ل چای دانان و پیاله هه لگرتنه وه دا وا خوئی ده هاته به ر چاوان، ده تگوت میوانه کان بو خوازینی ئەم هاتوونه!

له و وه خته ی که کاک فه رهاد و باوکی به ختیار له گه ل فاتیمه و شوکریه خان، له گه رمه ی قسه و باسی وه زعی تازهی ئەماندا بوون، مینا به دزه نیگا و خه نده ی لیوه کانی، به ختیار ده دواند و ده یویست تیی بگه یینی که ئەگه ره ئەو مه یلی له سه ر بیت، ئەوا ئەمیش، باوه شی بوئی ناوالایه. ئاخه ره یه ده زانی میوانه که ی، به دوا ی تاقیبی میناکه ی خویدا ویله!

به ختیار ده بووایه ئاگاداری ئەوهش بیت که نه بادا یه کیک له مه جلیسه که، هه ست به په شیوی ده روونی ئەم بکه ن و به سه رنجه ناساییه کانی بزانه. ئاخه ره ئەوان میوان و کاریکی له و چه شنه له دوستانه تی و ناسیاوه تی نیوان خانه واده ی هه ردوولا ناوه شیته وه. ئەم، ئیستا ته واو ده رک به جیاوازیه کانی هه ردوو مینا ده کات. مینای ئەم، که سیتی گران و سه نگینه به یقاره. له نیو نیگای چاوه کانی، دنیا یه ک عه قل و حکمه ت به دی ده که ییت. له نمایشی جه سه ته و هه لسان و دانیشتنیدا که سیتی گران فرۆش و نه شه به خشه. له جووله و روو سووران و تیراماندا، به رجه سه ته ی که سیتییه کی به هیز ده کات. به لام ئەو مینایه ی ئیستا وا له ژیر سه رنجیه تی، ساده و ساکاره و دلکی کراوه و بیگوناھی هه یه. له و کچانه یه که به ناسانی رام ده کریت و شوین پی حه زه کانی خوئی ده که ویت.

له شیوه دا هه ردووکیان، بریتین له له به رگرتنه وه ی یه ک جه سه ته. یه کیکیان به ره نگیکی کال و ئەویدیکه یان تیر رهنگه. له ناوه روکدا، هه موو شتیکیان لیک جودایه، وه لی له پاکیدا یه ک ده گرنه وه. له گه ل ئەو هه موو جیاوازی و لیکچوونه ش دوا جار هه ردووکیان مینای کچی فاتیمه و سمایلن!

ساغکردنه وه ی نه پینی (میناکان)، بیر و هوئی به ختیاریان ته واو سه رقال کرد.

هه‌لێنانی ئەو مەتەڵە، سەبر و بەدواداچوونی دەوێ . بەدواداچوونێکی وا که نابێ خەلکانی دەورووبەری پێی بزنان، تازە پێویستە لەو بەگات، ئەگەر لەواقیعدا دوو مینا هەیه ناخۆ میناکەمی هاورپێی چی ئەو مینایە دەبێتەو. لەو دەمۆدەستەدا که سێکی چنگ نەدەکهوت، هەتا لەم بارەیه‌وه یارمەتی بدات، داخوا ئەم واهیمە بوو و عەقڵی شیواو، یاخود لەراستیدا دوو مینای هاورپێو له ژياندا هەنە!

بەختیار دەبووایە سەر بگرێ و ژیرانە بەدوای ئەو مەسەلەیه‌دا بچێت. که گەرانه‌وه مه‌هاباد، ئەو وەختە تەنها بەدیتنی مینای هاورپێی، ئەگەر وەلامێکی راستی دەست کهوێ و مەتەڵەکه‌می بۆ شی کاتەوه.

که قادر و سمایل گەرانه‌وه مائی، کاتی نان خواردنی نیوه‌رۆ بوو. شوکریه‌ خان به‌یارمەتی مینا و فاتیمه، چیشتیکی چاکیان ئاماده کردبوو.

له دواى نانى نیوه‌رۆ، دووباره مه‌جلیسیان گهرم کرده‌وه. دیار بوو سمایل بۆ خاتری فاتیمه‌ی هاورپێ، رووی له شاری سەردهشت کردبوو. چونکی قادری برای فاتیمه، هه‌فته‌یه‌ک به‌ر له کوچکریان، له گونده‌که‌یان سهردانی کردبوون، ئەو کاته پێی وتبوون که ئەگەر ئاگری شه‌ره‌که ئەو ناوچانه‌ی گرتوه‌وه بچنه‌ لای ئەوان.

دەورووبەری سەعات سێی دواى نیوه‌رۆ، کاک فه‌ره‌اد وتی: "جه‌ماعه‌ت ده‌بێ من بگه‌ریمه‌وه سابلاغی. رێگه‌که‌ش دووره و ئەوه دیاره سمایل و منداله‌کان وه‌زعیان باشه و ئیره‌یان پێ خۆشه". هه‌ستا و خواحافیزی لێیان کرد.

بەختیار و باوکیشی، له دواى کاک فه‌ره‌اد، مائناواییان کرد و به‌ره‌و سو‌راخی ماله‌ خزمه‌کانیان چوون.

۳۱

ئێوارێ، له‌گه‌ڵ خۆر ئاوابوون، فه‌ره‌اد گه‌یشه‌وه مائی. سه‌عه‌ده‌ت و که‌چه‌کان، له‌ چاوهرپێی گه‌رانه‌وه‌یدا بوون، دیاربوو زۆریان پێ ناخۆش نه‌بوو که مائی کاک سمایل بۆ مه‌هاباد نه‌هاتوون. ئەوان ده‌یانزانی که ئەگەر خه‌لکان و ناسیاوه‌کانیان، هه‌ردوو میناکان به‌یه‌که‌وه له مائیکدا ببینن، ئەو کاته نه‌ئینی مینای خوتندکار، ئاشکرا ده‌بیت و تووشی هه‌لوێستیکی نه‌خوازراو ده‌بن. ئاخ‌ر ئەوان کوردیکی عیراقیان له

باوه‌ش گرتوه‌وه و به‌ ناویکی دیکه و به‌بێ ئاگاداری لایه‌نه‌ ره‌سمیه‌کان. ئەمه‌ش له‌ رووی یاساییه‌وه به‌ تاوان داده‌نرێ و ئەنجامده‌ره‌که‌می سزا ده‌درێ.

کاک فه‌ره‌اد باسی سه‌ردانه‌که‌می خۆیانی، بۆ مائی کاک قادر کرد و هه‌والی ساغ و سه‌لامه‌تی مائی سمایلی برای به‌ سه‌عه‌ده‌ت و منداله‌کان پراگه‌یاندا. سه‌عه‌ده‌ت وه‌ختی بیستی که به‌ختیاریش له‌و سه‌فه‌ره‌ له‌گه‌ڵ ئەواندا بووه و هه‌تمه‌ن مینای بینیه‌وه، یه‌کسه‌ر دلی داخو‌ریا و پرسیاریکی هه‌ستیار به‌ مێشکیدا گوزه‌ری کرد: ناخۆ ده‌بێ به‌ختیار، هه‌ستی به‌ هه‌یج نه‌کردبیت پێویسته‌ خۆیان بۆ پرسیاریکی وا ئاماده‌ بکه‌ن که رووبه‌روویان ده‌بیته‌وه. پێی باش بوو که جارێ ئەو مەسەلەیه، له‌گه‌ڵ فه‌ره‌اد باس نه‌کات، به‌ لکو تەنها خۆی و مینا، دووقۆلی قسه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ن. هه‌ر بۆیه‌ دواى که‌مێک دانیشتن، بانگی مینای کرد و چوونه‌ مه‌ته‌به‌خه‌که‌.

مینا، ئەو دوو رۆژه، زۆر له‌ هاتنی مائی مام سمایل بۆ مه‌هاباد، ده‌ترسا. ئەو چاک ده‌یزانی هاتنی ئەوان ده‌بیته‌ مایه‌ی کاره‌سات بۆ ئەم. بۆیه‌ کاتیک که وتیان ئەوان مائیان چۆته‌ شاری سهردهشت، نه‌ختیک ئارام ببۆوه. به‌لام ئەو ده‌مه‌ی که بیستی، به‌ختیار چۆته‌ مائی مام سمایل، ده‌رکی به‌وه‌ کرد که ئیستا به‌ختیار تووشی گومان و سه‌رلێشیوان بووه. که سه‌عه‌ده‌ت بانگی ئەمی کرد، بۆ مه‌ته‌به‌خه‌که، یه‌کسه‌ر زانی بۆ ئەو مەسەلەیه‌یه.

سه‌عه‌ده‌ت به‌ مینای وت: " مینا گیان، کچم، زۆر ده‌ترسم، به‌ختیار له‌ نه‌ئیمان بگات، چونکه ئیستا که مینای کچی فاتیمه‌ی بینیه‌وه، بێگومان زانیویه‌تی که ئەو مینایه‌ تو‌ نیت. بۆیه‌ ده‌بیت ئیمه‌ هه‌ردوو کمان پیکه‌وه، پێش له‌و مەسەلەیه‌ بگرین. ئەگەر زانیمان گومانی له‌لا دروست بووه، به‌ نه‌ئینی قسه‌ له‌گه‌ڵ به‌ختیار ده‌که‌ین، هه‌ر چه‌نده‌ ده‌زانم ئەو کوردیکی زۆر عاقل و پیاوانه‌یه و کاری خراپی لی ناوه‌شیته‌وه، جا تو‌ ده‌لێی چی که‌هه‌م".

مینا: " به‌خوا دایه‌ گیان، منیش هه‌مان رای تو‌م هه‌یه و دلم ده‌ترسی. ئەگەر تو‌ پیت باش بیت له‌ سه‌ر ئەو مەسەلەیه‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ین، منیش پێم خراپ نییه‌".

سه‌عه‌ده‌ت: " ده‌ باشه، من خۆم به‌ دوایدا ده‌نێرم و لێره‌ قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌که‌ین. (به‌پیکه‌نینه‌وه) به‌خوا بلێم وه‌ره‌ من و مینا کارمان پیته‌ هه‌تا ئیره‌ راده‌کات".

ميناڤ له گهڼ ټو قسه يه، بزهي هاتي و به نهرمه شهرميکه وه سهری خوئی داخست. پاشان به که ميک بايه خ پيدانه وه وتی: "داده سه عاده ت، پيم باشه له و کاته ی به ختیار دیته ئیره، شهونم و شهوبو له مال وه نه بن، چونکه ټو مه سه له يه ده بی زور به نه پنی ټه نجام بدریت. دواي ټو وهش، ټایا تو بیرت له وه کردو ټه وه که چون به ختیار ده بی نی و بانگی مال وه ی ده که ی!"

سه عاده ت: "راست ده که ی کچم، ټه وان ته له فونیشیان نییه، هه تا راسته وخو قسه ی له گهڼ بکه م، مه گهر به خو م بچمه مالیان و پی بلیم که ټو وه شیان به لای منه وه، کاریکی له جی نییه".

مينا: "ټیمه ده توانین، له ریگه ی یه کیکی دیکه وه، به ختیار ټا گادار بکه ی نه وه، بی ټو وه ی هیچ گومانیکي له لا دروست بیت".

سه عاده ت: "ټه گهر یه کیکی وا هه بی زور چاکه، به لام کییه ټو که سه، هه تا ټو کاره مان بو بکات. من بیرم بو که س ناچیت".

مينا: "وهک من بزائم، به ختیار هاو پی سا جیده نازریه، ټه گهر به ته له فون قسه ی له گهڼ بکه ی، ټو ده توانی به زووترین کات ټا گاداری بکاته وه. چونکه له بیرمه جاریکیان، سا جیده باسی دوستایه تی خوئی له گهڼ کومه لیک که س ده کرد، یه کیکی له وانه به ختیار بو. وا بزائم هر بو ټو وهش باسی ده کرد تا بزانی هلو یستی من به رامبر به ختیار چیه، به لام من خو م له و دراو نه دا. بو یه من پیم وایه ټه گهر ټو داوایه ی لی بکه ی، ټو به یانی زو ده چیته مالیان و به نه پنی ټا گاداری ده کاته وه. ههروه ها پیم باشه به سا جیده بلای که جگه له خوئی که سی تر تینه گه یه نی، ټو وه خته کاره که مان سه رده گری".

سه عاده ت: "مادام تو ټو وهنده باوهرت به سا جیده هه یه، به قسه ی تو ده که م، هر ټیستا ته له فونی بو ده که م".

سه عاده ت له هه لیکی گونجاو دا، ژماره ی مالی سا جیده نازری لیدا. پاش چند چرکه یه که ته له فونه که هه لگیرا:

سا جیده: "به لی فرمو".

سه عاده ت: "مالی سا جیده خانه".

سا جیده: "به لی خو یه تی من سا جیده م ټمر به فرموون".

سه عاده ت: "من سه عاده تم، له گهڼ مينا ویستمان بزاین حال و ټو حوالتان چونه".

سا جیده: "سه عاده ت گیان، توخوا چون، مندا له کان، کاک فرهاد، خو شوکر باشن".

سه عاده ت: "زور سو پاس، ټیمه زور باشین و ميناڤ سلای هه یه. سا جیده خان راستییه که ی کاریکم به به ختیار هه یه، هز ده که م که س پینه زانی و سه ردانیکي مالی ټیمه بکات. له تو م باشتر نه دوزییه وه که ټو زحمه تییه بکیشی و ټا گاداری بکه یته وه، چونکه کاره که وا پیویست ده کات که دیده نییه که به نه پنی بیت".

سا جیده: "جا سه عاده ت خان، ټو وه هیچ زحمه تییه کی تیدا نییه، به لام وا بزائم به ختیار له گهڼ باوکی بو سه رده شتی، سه فهری کردو وه. له گهڼ ټو وه شدا، به یانی دواي نانخواردنی سبه ینه، ده چمه مالیان، ټه گهر نه هاتبو وه وه، به دایکی ده لیم که گه یشته جی یه کسه ر بیته لای من، ټو کاته خه برتان ده دمی و خو ت قسه ی له گهڼ بکه. خه می ټو وه شت نه بی، له لای منه وه ناهیلیم که س بیزانی. من زور به خته وهرم که بوومه ته جیگه ی باوهر و متمانه ی ټیوه، ټیتر ټو وهنده بو من به سه".

سه عاده ت: "من مه منوونی تو م، به راستی ټه گهر به که سیکی نزیکي خو مان ت نه زانم، ټو داوایه م لی نه ده کردی، ټیتر خو شحال بووم، جارئ خوا حافیز".

سا جیده: "خوا حافیز".

رؤزی دواتر، سبه ینی زو، سا جیده هر له دواي نانخواردن به ره مالی به ختیار چوو که نیو سه عاته ری به پیمان، له مالی ټه وان دوور بو. سا جیده که گه یشته به ر ده رگای مالی به ختیار و زهنگی ده رگا که ی لیدا، پاش که میک دایکی به ختیار ده رگا که ی کرده وه وتی: "سا جیده خان یاخوا به خیر بین، فرمو وهرنه ژور ره وه".

سا جیده: "ټیوه چون، ټه حوالتان چونه. له راستیدا نه ختیک کارم به به ختیار هه بو، ټه گهر بانگی بکه ی، چونکه ده بی زو بگه ریمه وه مال وه".

دایکی به ختیار: "به خوا به ختیار له مال وه نییه، دو پنی له گهڼ باوکی چوونه ته سه رده شتی، هیستا نه هاتو نه ته وه".

ساجیده: "کهواته توخوا که گه‌یشته‌وه جی، له بیرت نه‌چی پتی بلی با سه‌ریکی ئیمه بدات".

دایکی به‌ختیار: "به سه‌رچاو خه‌مت نه‌بی، هر ئه‌و ده‌مه‌ی گه‌یشته‌وه جی، ره‌وانی مائی ئیوه‌ی ده‌که‌م".

ساجیده: "زۆر چاکه جاری خوا‌حافیز".

دایکی به‌ختیار: "خوا‌حافیزت بیت، به‌خیرچیت".

سه‌عات (ده‌ی پش نیوه‌رۆی ئه‌و رۆژه، به‌ختیار گه‌یشته‌وه مائی. دایکی یه‌کسه‌ر پتی وت که سه‌ریکی مائی ساجیده بدات دیاره کارتیکیان پتی هه‌یه. به‌ختیاریش که زانی ساجیده کارتیکی تایبه‌تی پتی هه‌یه، به‌ دایکی وت: "باشه هر ئیستا ده‌چمه مالیان له‌وانه‌یه کارتیکی زۆر پیوستیان به‌من هه‌بی، دنا به‌و سبه‌ینه زووه، بۆ به‌ دوامدا هاتووه". یه‌کسه‌ر به‌ره‌و مائی ئه‌وان که‌وته‌ری.

که‌ گه‌یشته‌ مائی ساجیده، له‌ ده‌رگای حه‌وشه‌ چووه ژورره‌وه، یه‌کسه‌ر سه‌رنجی دهم و چاوی ساجیده‌یدا، داخوا هیچ ئاسه‌واریکی ناخۆش و خه‌فه‌تبارانه‌ی لای به‌دی ده‌کات یان نا. به‌لام که‌ ساجیده چاوی به‌ به‌ختیار که‌وت، به‌ دهم و چاویکی گه‌شاوه و نه‌رمه‌ پیکه‌نینه‌وه به‌خیره‌اتنی کرد، ئه‌ویش دلی ئارام بووه‌وه و زانی کاره‌که‌ خیری پیوه‌یه، وتی: "ساجیده خان خیر بوو به‌و سبه‌ینه زووه هاتبوویه مائی ئیمه. خۆ شوکر هیچ رووی نه‌داوه".

ساجیده: "له‌ راستیدا هیچ شتیکی رووی نه‌داوه. به‌لام شه‌وی رابردو سه‌عاده‌ت خان ته‌له‌فۆنی بۆ کردم و داوای کرد خه‌به‌ری تۆ بده‌م که‌ ئه‌و کارتیکی تایبه‌تی به‌ تۆ هه‌یه. ئیتر ئه‌رکه‌که‌ی من ئه‌وه‌نده بووه و نازانم کاره‌که‌ش چیه. تۆش خۆت هر ئیستا به‌ ته‌له‌فۆن قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ بزانه چی ده‌وی".

به‌ختیار: "زۆر چاکه‌ ده‌با قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م بزانه چی ده‌وی. چووه‌ لای ته‌له‌فۆنه‌که‌ و ژماره‌ی مائی سه‌عاده‌تی لیدا، پاش که‌میکی ته‌له‌فۆنه‌که‌ هه‌لگیرا و وتی: "ئه‌لۆ کئیه. فه‌رموو".

به‌ختیار: "مائی سه‌عاده‌ت خانه".

سه‌عاده‌ت: "به‌للی من هه‌وم، فه‌رموو ئیشتیک کارتیکی".

به‌ختیار: "من به‌ختیارم سه‌عاده‌ت خان".

سه‌عاده‌ت: "به‌ختیار گیان چۆنی، به‌خیر بئیته‌وه".

به‌ختیار: "ده‌ستت ماچ ده‌که‌م سه‌عاده‌ت خان، فه‌رموو به‌ دوا‌ی منت ره‌وان کردبوو".

سه‌عاده‌ت: "به‌للی به‌ختیار گیان، من و مینا حه‌ز ده‌که‌ین هه‌ندی قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌ین. جا ئه‌گه‌ر ده‌توانی دانی ئیوارێ، ده‌وربه‌ری سه‌عات چوار سه‌ریکمان لای به‌دی باشه".

به‌ختیار: "به‌ سه‌ر چاو سه‌عاده‌ت خان. سه‌عات چواری ئیوارێ له‌لای ئیوه‌م".

سه‌عاده‌ت: "زۆر سوپاست ده‌که‌ین، جاری خوا‌حافیز".

به‌ختیار: "خوا‌حافیزت بیت".

به‌ختیار ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داناوه‌و سوپاسی ساجیده نازری کرد که‌ ئه‌و ئه‌رکه‌ی کیشاوه‌و خه‌به‌ری داوته‌ی. پاشان مائئاوایی کرد و به‌ره‌و مائی خۆیان گه‌راپه‌وه. له‌ ریگی گه‌رانه‌وه‌یدا، به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه که‌وته تاوتویکردنی مه‌سه‌له‌کان. له‌ لایه‌کی ئه‌م خۆی ده‌یویست مینا ببینی و له‌ مه‌ته‌لی دوو مینا‌کان حاللی بکات. له‌ لایه‌کی دیکه‌ ئه‌وا سه‌عاده‌ت خان و مینا خۆیان خوازیارن له‌گه‌لی دانیشن و باسی بابه‌تیکی تایبه‌تی له‌گه‌ل بکه‌ن. به‌ختیار پاش لیکدانه‌وه‌یه‌کی زۆر گه‌یشته‌ قه‌ناعه‌تیکی: ره‌نگه‌ کاک فه‌ره‌اد له‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ سه‌فه‌ری سه‌رده‌شتی، باسی ئه‌می کردی که‌ له‌و سه‌فه‌ره‌ له‌گه‌ل‌ی‌اندا بووه. واته‌ ده‌شی من مینام له‌ مائی کاک قادر بینیی و گومانم له‌ لا دروست بیی. له‌وه‌ ده‌چی له‌و دیده‌نییه‌دا هه‌موو وه‌لامیکم، سه‌بارت به‌ مینا ده‌ست بکه‌وی!

سه‌عاده‌ت بانگی شه‌ونمی کرد و وتی: "کچم، تۆ هه‌موو شتیکی له‌باره‌ی میناوه‌ ده‌زانی. ئه‌و نه‌پینیانه‌ی له‌ باره‌ی ژیا‌نی ئه‌ودا هه‌یه، نابیت که‌س پتی بزانی".

شه‌ونم: "به‌للی دایه‌ گیان قسه‌کانت دروسته، جا له‌م باره‌یه‌وه شتیکی رووی داوه".

سه‌عاده‌ت خان: "٧٨" به‌للی کچم، بۆیی بانگم کردی. ده‌مه‌وی پیت بلیم که‌ شتیکی له‌

سعادەت و مینا هەردووکیان لە ژووری میوانان دانیشتن و لە چاوەڕێی هاتنی بەختیاردا بوون. مینا بە سعادەت خانی وت: " دادە سعادەت، من پێم باشە تۆ لە سەرەتا باسی سەفەرەکەیی لێ بپرسە و وای لێ بکە هەندیک لە سەفەرەکەمان بۆ بگێریتەوه، ئەوسا ئەگەر زانیمان لە مائی مامە سمایل مینای دیووە گومانی بۆ دروست بوو، ئەو کاتە باسی ئەسلی بابەتەکەیی بۆ دەکەین، بەلام ئەگەر زانیمان هەستی بە هیچ نەکردوووە ئەو کاتە تۆ بە جییمان بیلە و من قسەیی لە بارەیی داواکارییە کۆنەکەیی لەگەڵ دەکەم".

سعادەت: " زۆر باشە".

سعادەت چواری تەواو زەنگی دەرگای حەوشەکە لێیدا. سعادەت خان زوو دەرگاکەیی کردوووە و فەرمووی لە بەختیار کرد و بەخێر هاتنیکی گەرمی لێ کرد. مینا لەگەڵ هاتنە ژوورەووی، خەندەبەکی دلەهژینی بۆ بەختیار کرد و وتی: " فەرموو کاک بەختیار یاخو بەخێرین".

بەختیار: " سەلامەت بیت میناخان، ئێوە چۆن خۆ شوکر باشن".

مینا: " زۆر سوپاس، ئێمە زۆر باشین".

بەختیار و سعادەت خان دانیشتن و میناش سێ بەرداخ ئاوی خواردنەووی لەسەر سنییەک هیئا و لەبەردەم بەختیار نەختیک خۆی چەماندەوه، ئاوەکەیی دایە دەستی، پاشان هەرسێکیان دانیشتن و سعادەت خان وتی: "بەختیار گیان، جارێ دەمەوێ هەندیک باسی سەفەرەکەیی دویتیمان بۆ بکەیی بزانی ئەو خزمانەیی ئێوە و ئێمە چۆن و چییان بەسەر هاتوو، پاشان کێتان بینیوه".

بەختیار، یەكسەر مەبەستی ئەوانی بۆ دیار کەوت و زانی کە هەر دوو لایان لەو دیدەنییە گرفتاری یەك نەینین، گرفتاریی ئەم، هەلەتانی ئەو نەینییە کە پەيوەندی بە (مینا)وە هەیه، هی ئەوانیش لەو دەچێ مەترسییەک سەری هەلدا، بە هۆی ئەو گومانانەیی کە ئەم، هەستی پێ کردوو، بۆیه وای پێ چاک بوو، یەكسەر بچیتە ناو مەسەلەکە و زوو ئەنجامیکی چنگ کەوێت و وتی: " ئێمە کە گەیشتنە ئەوێ یەكسەر

گۆریدا هەیه. تۆ دەزانی دویتیکە، باوکت لەگەڵ کاک رەحمان و بەختیاری کوری، سەفەری سەردەشتیان کرد. لەوێش بەختیار مینای ئامۆزاتی دیووە. ئیستا ئەو دەزانی کە ئێمە دوو کچی بەناو (مینا)مان هەیه، بۆیه ئێمە داوامان کردوووە کە بەختیار سەعات چواری دواي نیوەرۆ بیتە ئێره، من و مینا پێکەوه هەندێ قسەیی لەگەڵ دەکەین. جا گوتم با تۆش ئاگاداری ئەو وەزەعە بیت. کە هاتە ئێره بۆ ئەو مەسەلەییە".

شەونم: "باشە دایە گیان، هیچ خەمت نەبێ کە هاتە ئێره ئێمە نایەین بۆ لاتان، ئێوەش چی پێویستە لەگەڵی باس بکەن".

سعادەت خان دواي ئەو چوو ژوورەکەیی مینا و پێی وت: " دانای ئێوارێ سەعات چوار، بەختیار دیتە مآلمان. شەونم تێگەیاندووە کە بەختیار بۆ ئەو مەبەستە دیتە سەردانمان، چونکە خۆ ئەویش هەموو شتیک دەزانی، گوتم با لەوێش ئاگادار بیت".

مینا: " زۆر چاکە دادە سعادەت، بەلام پێویستە ئێمە لە سەرەتادا لەگەڵ بەختیار، لەو بگەین کە داخوا مینای دیووە یان نا. یان چ گومانیکیی لە لا دروست بوو! خۆ ئەگەر بۆمان دەرکەوت کە ئەو هەستی بە هیچ شتیک نەکردوو، پێویست ناکات ئێمەش باسی بکەین".

سعادەت خان: "باشە ئەگەر بۆمان دەرکەوت کە ئەو مینای نەدیووە و هەستی بە هیچ شتیک نەکردوو، ئەوساکە باسی چی لەگەڵ بکەین. بلێن بۆ چ کارێک بانگمان کردوویت".

مینا: " ئەو وەختە تۆ پێی بلێ کە لە کاتی خۆیدا داوات کردبوو لە نزیکەوه لەگەڵ مینا قسان بکەیی. ئیستاش مینا رازی بوو قسەت لەگەڵ بکا و دەیهوێ بزانی بۆ چ نیازێک دەتویست ببینی! دواي ئەو تۆ جییمان بیلە و من هەندێ قسەیی لەگەڵ دەکەم".

سعادەت خان: "تەگبیریکی چاکە، خۆ تۆ لە هیچ شتیک مەحتەل نابیت".

چووینه مائی کاک (قادری سہید زادہ) له ویش مال و مندائی کاک سمایل له مائی ئەوان بوون. فاتیمه خان و مینای کچی، ههردووکیان هاتن و بهخیرهاتنیان کردین. راستیهکهی، من وام زانی ئەو کچه، تۆی (مینا خان)!. ئەو له شیوه، زۆر له تۆ دهچو به لām له ههلسوکوت و تیروانیندا، له گهڵ تۆ جیاواز بوو. لیتان ناشارمهوه، من له دوینیهوه تووشی حهپهسان هاتووم. به ته مابووم به ههردو شیوهیهک بیت، به دواي روون کردنهوهی ئەو مهسهلهیهدا بیمه لاتان، چونکی تهواو ههستم کرد که ئەو (مینا)یهی کچی مام سمایل، هه مان ئەو مینایه نییه که ئیمه دهبناسین. من زوو تیگهیشتم که نهینیهک له مهسهلهیهدا ههیه و من پئی نازانم. به لām سهعادهت خان، برۆا بکهن ئەو نهینیه ههردو چییهک بیت، ههتا ئەو رۆژهی دهچمه ژیر گل وهک گیانی خۆم دهپاریزم! ئیوهش نابئی مهترسیتان له من ههبی و گومانان له لا دروست بیت و دهزانم ئەو بانگکردنه پهپوهندی به مهسهلهیهوه ههیه. ئەگه ناشتانهوی، من له شته شارواوهکان ئاگادارم که پهپوهندی به میناخانهوه ههیه، ههردو رازیم و بهلینتان دهدهمێ که وا دانین ههچم نهزانیوه و ههستم به ههچ شتیک نهکردوه. جا ئیوه چۆنی به چاک دهزانن، منیش رازیم. من که خۆم به دلسۆز و کهسی ئیوه دهزانم، ههردو ئیوه پیتان باشه، من قبوولمه لئی دهراچم".

سهعادهت: "بهختیار، تۆ کورپکی عاقل و رهوشت بهرزی. ئیمه شارهزاییمان پیت ههیه و بهرامبهر به شهخسی تۆ، ههچ نهینیهکمان نییه. راستیهکه ههیه لیتی ناشارینهوه که ئەو مینایه، مینای کچی سمایلی شووبرام نییه. به لām ئەم نهینیه، جگه له خیزانهکهی خۆمان تهنا تۆ دهزانی. ئاشکرا بوونی ئەوهش که مینایه کچی سمایل نییه، ئەوا ژيانی مینا و خیزانهکهی ئیمهش دهخاته باریکی ترسناکهوه. رهنگه دهولت به توندترین شیوه سزیمان بدات. ئیستا با ئەوهنده بهس بیت، پهنا بهخوا له ئاینده که رۆژی خۆی هات، ههموو وردهکاریهکانی ئەو مهسهلهیهت بۆ ئاشکرا دهکهن. ئیمه ههردو چهنده زۆر برۆامان به تۆ ههیه و پیزی تایبهتیت له لای ئیمه ههیه، تهنا داواکاریمان ئەوهیه که له وه رهشانه بگهیت که به ئاشکرا بوونی ئەو راستیه، ئیمه دووچاری دهبین".

بهختیار: "سهعادهت خان گوی بگره. له ساته به دواوه، قسهیهکت له من گوی لئ

نابئی لهبارهی ئەو مهسهلهیه. داواتان لئ دهکهم که منیش وهک که سێکی نزیکی و دلسۆزی خۆتان قبوول بکهن و ههردو گرتیکیشتان هاته پئی له م بارهیهوه، ئاگادارم بکهنهوه. له مریۆ به دواوه من به گیان و به مال ئامادهی خۆبهخت کردم له پیناوی ئیوهدا، چونکه ئیوه ههمووتان لای من پایه بهرز و پیزدار و چاکه خوازن".

مینا ههچ قسهیهکی نهکرد، به لām به وردی، گوی لئ قسهکانی ئەوان گرتبوو. دهزانی ژيانی ئەم له پانتایییهکی بهرتهسکا گوزه دهکا و ههموو دهمیگ رهنگه دووچاری ههلهشانهوه بیت. ئەم، ههیشه له ههنگاوهکانیدا، ههستی دهکرد که شوین پئی قایم نییه و دهبی حسیب بۆ بچووکترین مهترسی بکات، چونکه ئیستا ژيانی، له چرایهک دهچێ که به تهنا فوووهک دهکوژیتهوه. مینا دهزانی که رۆژیک له رۆژان ههموو نهینیهکانی ژيانی ئاشکرا دهبی، به لām دهیویست دهستنیشان کردی ئەو رۆژه له ئیختیاری خۆیدا و له لووتکهی هیزهوه و به دهنگیکی بهرز، ئەو راستیانه رادپرسی. له لایهکی دیکه پئی وابوو، ئەو دانیشن و گرنگیدانه به بهختیار، رپرهوی ژيانی بهرهو ئاقاریکی دیکه دا دهگۆرپ، چونکه بهختیار، له مریۆ به دواوه ههنگری بهشتیک له وه نهینیهکانه که چاره نووسی ژيانی ئەمی پپه بهنده. رهنگه له دواي خانهوادهی کاک (فههاد)، بهختیار، ئەو فریادرسه بیت که به ئاشکرا دهستی بگری و بهرهو بههاری ژيانیکی تازه راپیچی بکات.

که بهختیار له قسهکانی بووهوه، رووی له مینا کرد و وتی: "ئه پئی میناخان، تۆ قسهیهکت نهکرد".

مینا: "ئیوه ههموو شتیکتان به تیر و پری باس کرد. منیش ههچم نییه بیخه مه سهر قسهکانی ئیوه، تهنا ئەوه نهبیت که ههردو مهوهدا تۆ، مینای وهک کچی (فههاد و سهعادهت) بناسیت، چونکی ئەگه ناویشم له رهسمیاتی له سهر ئەوان نهبیت، به لām ئەوان خاوهنی ژیان و مهرگی من. من بهبی ئەوان، ژیانم مانایهکی تیدا نامینی. تۆش که له دواي ئاههنگه خیزانییهکهی مائی خاله (ناسر)، داواي دیدهنی منت کردبوو، من نهدهزانی مه بهستی ئیوه له م دیدهنیه چیه و ئەوهندهش له داده سهعادهت شهرم دهکرد، بۆیه ئەو وهخته ئامادهی خۆم نیشان نهدا".

سهعادهت: "بهختیار گیان، تۆ له مهوهدا وهک یهکی له ئەندامانی خیزانهکهی

ئىمەي. دەبىي ئەو نەپىنىيە زياتر لە ئىمەت نزيك بخاتەوه. ئىمە پىمان ناخۆش نىيە، كورپىكى بە ئەخلاقى وەك تۆ بىيىتە ھاوړپىيە يەكپىك لە كچەكانمان، بەلام لە سنوورپىكى ماقوول كە رەچاوى داب و نەرىتى تىدا بكرىت. ھەر دەمپىك وىستتان بەيەكەوه دانىشن و يەكتەر ببينن، دەتوانن لىرە لە مالى خومان ئەو دەرڤەتە برەخسىن".

بەختيار: " من، ھەرگىز لە قسەكانى ئىو دەرناچم و متمانەي ئىو، بۆ من ماىەي شانازىيە. ئومىدەوارم بە چاودەپىرى و ھەولى ھەموو لايەكمان، ژيانپىكى خۆش و بى گرفت بۆ مينا خان ڤەراھەم بكەين، چونكە خۆشەويستى ھەموومانە! من ئەگەر چى، لە ناخەوه ئەوم خۆشەدەوى، بەلام چاك لەو دەگەم كە مينا، پىويستى بە ھاوړپىيە راستەقىنە ھەيە، نەك دلدار. من ھەز دەكەم ھاوچۆ كردنم بۆ ئىرە، دلنەوايى مام (ڤەرھاد) يشى لەگەلدابى، چونكە ئەو مام و برا گەورەي ھەمووانە، بۆيە پىم خۆشە ئەو وەزە كە ئىستا لە سەرەتادايە لاي ئەويش باسى بكەن".

سەعادەت: " ڤەرھاد، ميناى زۆر خۆشەدەوى و تەواو باوهرى پىيەتەي. ئەو دەزاني مينا كەسپىكە، لە رەفتارى خراب و ھەلە، خۆي بەدوور دەگرى. ئىمەش، ھەر دەبى ئەو ئاگادار بكەينەوه چونكە خاوەنى ھەمووانە".

بەختيار: " زۆر چاكە، من دەرپۆم، بە ئومىدى ديدارى دىكە، جارئ خواحافىز".

سەعادەت و مينا پىكەوه بەرپىيان كرد و تا دەرگاي ھەوشە لەگەلى چوون.

پاش نانخواردنى ئىوارە، لە كاتى چا خواردنەو، سەعادەت بە ڤەرھادى وت: " پياوھەكە شتىك ھەيە لەبارەي ميناو بە پىت بلپم. ئىو كە دوينى سەردانى مالى كاك قادر و كاك سمايلتان كردبوو، بەختيارى كاك رەحمان، ميناى كاك سمايلى لەوى دىبوو و يەكسەر ھەستى كردبوو كە ئىمە دوو كچمان بە ناوى (مينا) ھەيە و گومانى بۆ دروست ببوو. بەلام لەبەر ئەو كورپىكى عاقلە و ئىمەي خۆشەدەوى، ھاتە ئىرە قسەي ناو دللى خۆي بۆ كردىن و دلنەي كردىن كە ئەو نەپىنىيە دەپارپىزى و لە ھەر ڤووداويك لەم بارەيەو، بە رۆح و بە مال يارمەتيمان بدات. ئەو كورپە، لەمىژە بە مينا سەرسام بوو و داواي ھاوړپىيەتەي ئەوى كردوو. ئەو مەسەلەيەش پىويستى بە ڤەزنامەندى تۆ ھەيە. ئەگەر لەم بارەيەو بە نەپىنى قسە لەگەل بەختيار بكەي خراب

نىيە، بە تايبەتەي ئەو كە ئىستا، دەزاني مينا كچى سمايلى برات نىيە".

ڤەرھاد: " بەراستى ئىمە كە ئەو سەڤەرھەمان بەيەكەوه كرد، بۆ سەردانى مالى خزمەكان، ھىچ ئەووم لە بىر نەبوو كە بەختيار لەوى ميناى برازام دەبينى و ھەست بەو دەكات كە ئىمە دوو كچى ناو ميناومان ھەيە، بەلام لەو كورپە ناترسم و دەزانم مرۆڤىكى عاقل و مەردە، ھەست بە لىپرسىنەو دەكات. ئىوھش چاكتان كردوو، زوو ئەوتان ببينو و مەسەلەكەتان لەگەل باس كردوو. سەبارەت بە ھاوړپىيەتەي ئەو لەگەل مينا، من دەزانم بەختيار كورپىكى رەوشت بەرز و دامپن پاكە. ئەگەر لە نىيەتپىكى پاكەو ميناى بە دلدا چووبى، لاي من ئاسايىيە، بەلام لىرەدا، ھەلوپىستى مينا گرنگە داخوا قبوول دەكات يان نا!. ئەوئەندە ھەيە، ئەو كورپە ھەندى سىڤەتەي لە مينا دەچى، وەك گران و سەنگىنى و كتپب خويندەو و ئەو شتەنە، ئەگەر پەيوەندى و ھاوچۆي ئەو، لە سنوورپىكى رىكوپىكدا بى و خەلك قسەي پىو نەكات، من ھىچ پىم ناخۆش نىيە. بەيانىش خۆم بە رەحمان دەلپم كە بەختيارى رەوانەي لاي من بكات، بە خۆشم ھەندى قسەي لەگەل دەكەم".

مينا، لە قسە و ھەلوپىستەكانى ڤەرھاد و سەعادەت رازى بوو. ئەو دەمە، خۆزگەي دەخواست كە ئەگەر بە راستى كچى ئەوان بووايە، چەند بەختەوەر دەبوو، بەلام خۆ ھەنووكەش ئەوان خاوەن و برپاردەرى ژيانى ئەمن. ئەو شەو، يەكپىك بوو لەو شەو دەگمەنانەي كە بە ئاوات و ھىواي دواڤۆژپىكى پرسنگدار، چاوەكانى لىك بنى و خەونى خۆش ببينى.

مينا، لە پشوو ھاوينەدا، سەرەڤاي دوودلى و يادەوهرىيە تالەكانى، توانى رىچكەيەكى تازە، بە ھۆي ھاوكارى و دلگەورەيى مالىو بۆ خۆي بگريته بەر. ئەو ھاوينە توانى چەندىن كتپبى بىرمەندان و ئەدىبە ناودارەكانى جىهان بخوينتەو. ھاوړپىيەتەي ئەو لەگەل بەختيار و كەسانى دىكەي رۆشنبىرى، يارمەتيدەرپىكى باش بوون بۆ برىنى قۇناغەكانى خۆدروستكردن و تىگەيشتن لە پانتايى ژيانى مرۆڤايەتەي لە كوڤ و ئىستادا. مينا خۆي بە ھەرەيەكى ناسروشتى ھەبوو لە تىگەيشتن و ھەرسكردنى ھزر و ئايدىا ئالۆزەكان. كاتىك كە دەچووو ژوانى كتپبەكان،

ههناسهیهکی دریژی هه بوو و دهیتوانی له شه ویکدا پۆمانیکی مامناوهنجی بخوینیتتهوه. له دانیشتنی نیو بازنه رۆشنبیرییهکانیش که نۆزه دههاته سهه ئهم قسهی خۆی بکات، له سهه ههر بابتهیک بووايه، ئامادهبووان کشومات گوپیان له رسته و دهستهواژه واتادارهکانی دهگرت که له سهه رخۆ و پیک و پر له باوهربهخۆبوونهوه، رایهکانی خۆی دهخسته روو.

ئهوه دهمهی (فهرهیدونی مورادی)ی ناسی و گوپی له رایهکانی ئهوه دهگرت، ئهوسا که ههستی بهفرهوانی دنیای فکر و بابته هه مه چهشنهکان کرد. مینا له ههچ شتی بهخیلی به خه لکانی دیکه نهدهبرد، تهنها له وهرگرنتی زانست و زانیارییهکان نهپیت، چونکه به تهواوی عهشقی کتیب و خویندنهوه ببوو.

مینا، له گه ل ئهوه هه موو شته تازانه له ژيانی و له گه ل ئهوه هه موو گوپانه جهوههرییهانه له میشک و کیانی ئهوا، قهت تالی و سویری پۆزانی ماله بابی له بیر نهدهکرد. هه رگیز ئهوه زولم و بوختانهی له هزردههسه رایهوه که له هه رهتی ته مه نیدا بو یان هه لبه ست. هه رگیز بریاره دوور له ویژدان و ببه زه بییهانه که ی باوکی، له بیر نهدهکرد. دوا بریاریشی ئهوه بوو که هه لگری په یامیکی تازه بی له ژیان و بیر له تۆله و کاری توند و تیژی نهکاتهوه. له ریگی خزمهت و قسهی چاک و رهفتاری جوان، ناحالییهکان به ئاگا بیتتتهوه. ئهم، بریاری وابوو پۆژی له پۆزان به سه ریکی بهرز سهردانی ئاواپییه که یان بکاتهوه، ئهوسا که پاکیزهیی خۆی له بهردهم کولتووره بوگهن و تاکه پرسته که ی خیل و عه شیرهتی خۆیان پابگه یه نی. نیازی وابوو، ئه گه ر چاوی به نه دیم و زهینه دینی باوکی بکه ویتتهوه، پپیان بلی: سوپاستان ده که م که بوونه هۆی په راگه نه ده بوونی من بو مه له که تان، چونکه گه ر قه ده رم وانه با، نه مه دزانی له م دنیا یه دا و له ناو ئه و کورده وارییه شدا، له به رامبه ر بیر ته سکی و که مرزانی و درنده یی ئیوه دا، خه لکانی تیگه یشتوو و زانا و میهره بانیش هه یه. نه مه دزانی خه لکانیک هه ن، به پیوه ری ویژدان و مرو فپهروهی، ژیان دهگوزهرین. ده مه هوی جاریک له جار ان ئه گه ر بو ساتیکیش بیت، سوپاسی کاکه فریاد و شاسواری برام بکه م که ژیانیان پی به خشمه وه و له به رامبه ر بریاره نامرؤفانه که ی باوکی دا وتیان (نا)!

مینا، ئهوه پارهیهی که هه یبوو، ئهوا سا لکی به سهردا تپه پری و هه چی لی خه رج نه کرد. چونکی مام فه رهاد و سه عادهت خان، پید او یستییه کانی ئه میان، هه مووی به زیاده وه جیبه جی ده کرد. پۆژیکیان بیری کرده وه که داوا له به ختیار و هاو پییه کانی دیکه ی بکات، هه ندیک له و کتیبانه ی بو بکرن که پیویسته که سیک ری شنبیر، له ماله وه هه بییت. بو ئه و مه به سه ته لیستیکیان ئاماده کرد که نزیکه ی پازده کتیبی هه لپژارده ی بو بکرن. دوا ی کرینی کتیبه کان، مینا پی و او بوو که بردنه وه ی ئه و نه ده کتیبه به جاریک، سه رنجی ماله وه را ده کیشی. بو یه داوای له به ختیار کرد که کتیبه کان له لای خۆی دا بنی و هه موو جاریک، چه ند دانه یه کیان بو بی نی. جگه له وه ش، هاو پیکانی، چه ندین کتیبی دیکه یان به دیاری پشک ه ش کرد بوو. وای لی هات بوو کتیبه کانی که له دۆلابی جله کانی خۆی هه لی گرت بوون، ژماره یان زۆر بوو جیگه یان نه ده بووه. پۆژیکیان سه عادهت خان که خه ریکی ری کخسته نه وه ی ژووره که ی ئهم بوو، ته ماشای کرد، دۆلابی جله کانی مینا دانه خراوه و له قوو لابی دۆلابه که دا بار ستای کتیبکی زۆر دیاره. ئه می ش چوو سه یری ناوه وه ی کرد، سه ری سو رما له وه ی که مینا ده بی ئه و هه موو کتیبه ی له کو ی په یدا کر دی. ئایا هه مووی خویندۆ ته وه. ئه و پۆزه نیوه رۆکه ی که کاک فه رهاد ها ته وه مالی، سه عادهت وتی: "باوکی شه ونم، توخوا وه ره سه یری دۆلابه که ی مینا بکه، بزانه چی ده بینی!"

فه رهاد به دوا ی سه عادهت چوونه ژووری مینا و سه یری کتیبه کانی کرد و وتی: " سه عادهت، ده زانی ئه و کچه زۆر بلیمه ته، ده بی ئیمه هه موو شتیکی بو فه راهم بکه ین، تۆ ده زانی ئیستا، به هۆی ئه وه وه، شه ونم و شه و بو ش، کتیبان ده خویننه وه و خه ری که شت فیر ده بن."

سه عادهت: " پیاره که، به خوا، به قه د شه ونم خو شم ده وی و ئیستا به ته واوی رهحم که وتۆ ته سه ری. خه می ئه و پۆژه مه که لیمان دا ده بری. به راستی من زۆر سه برم پی دی، زۆر هه ز له هیمنی و قسه خو شه کانی ده که م. هه ر که دل م توند بوو، ده چه لای ئه و یه کسه ر تیم ده گا و به دوو سی قسان خه مه کانم ده ری وینیتته وه."

فه رهاد: " ئه مرۆکه، کاک رهحمانم بی نی و پی م گوت که به به ختیار بلی سه ری کم لی بدات، ئه وساکه خو شم قسه ی له گه ل ده که م، بو ئه وه ی ته واو دلنیا بین."

سه عاهدت: "زۆر چاكه پياوهكه. وهك كه سئىكى خۆمانه قسهى له گهڵ بكه، به لام هه
ئوهندهى پى بلى كه ئيمه وتوومانه".

ئهو رۆژه وهختى پاش عهسرهكهى، بهختيار چوو له لاي فهرهاد. كه گهيشته ئهوى،
چهند ميوانىكى ديكهش له كن فهرهاد دانىشتبوون. بهختيار، سهلامى لايان كرد و
له سهه كورسييهك دانىشت. هه موو به خيرهاتنيان كرد. پاش كه ميك، فهرهاد
دهفتهرى تۆمارى ژميرياريهكهى له دهست گرت و به ميوانهكانى وت: "من له گهڵ
بهختيار، هه ندئ حسيبى وردم ههيه، پيكه وه چاويكى پيدا دهخشينين، ئيوه دانىشن
و قسهى خۆتان بكن".

به خۆى و دهفتهرهكهيه وه به رهو قوولابى بۆنگاكه چوو و بهختياريش به دوايه وه بوو.
له وى له سووچيكدان دانىشتن و به هيمنى كه وتنه گفوتوگو، كاك فهرهاد وتى:
"بهختيار، تۆ وهك كورى ئيمه واى. سه عاهدت و مينا، مهسه له يهكيان له گهڵ تۆ له
بارهى ميناوه باس كردوو. منيش ههزم كرد بۆ به ههند وهرگرتنى مهسه له كه،
به خۆشم هه ندئ قسهت له گهڵ بكه م. من ههه چهنده گومانم له و چاوانهى خۆم هه بى
گومانم له دلسۆزى و رهوشت به رزى تۆ نيه، به لام ههه باشتره دوو قسان بكهين. له
راستيدا مينا كچيكي ليقه وماو و بيكهسه. به هۆى هه ندئ له خزمه كانمانه وه هاتۆته
مالى ئيمه. ئيمهش، له سه رهتا زۆر زگمان پى سووتاو له باوهشى خۆمان گرت.
پاش ماوهيهك، به هۆى هه لسوكهوت و رهفتارى رۆژانهى بۆمان دهركهوت كه ئهو
كچه، مرۆفكي عاقل و ژيره و كابانىكى تا بلئى به رى و جيه. له خويندنىش، پشت
و پهناى هه بى، باشترين ئايندهى ههيه. ئوهنده بى فيل و تير ئه خلاقه، برؤا بكه،
ئىستا من و سه عاهدت له كچه كانى خۆمان خۆشترمان دهوى. جا ههتا ئهو كاتهى به
چاره نووسى خۆى دهگات، ده بى ئيمه جيگهى داىك و باوكى و كه سوكارى بۆ پر
بكهينه وه ئهو ساته، ئهو سه ره بهسته، دوا رۆزى ژيانى خۆى به رهو كوئى دهبات.
ئىستايش بيگه له خانه وادهى ئيمه، تۆ يه كه م كهسى به نهينى ئهو مهسه له يه
دهزاني، بۆيه من داوا له كورى خۆم دهكه م كه ئهو نهينيه بپاريزى، چونكه
ئاشكرايونى كارساتى به دواويه بۆ ئيمه و بۆ كچه كهش".

بهختيار: "مامه فهرهاد، ئوهى ئيوه كر دووتانه به رامبهه به و كچه، ده بى جيگهى

شانازى هه موو كه سئىكى مهرد و به ئه خلاق بيت، من ئىستا له لايه ن خۆمه وه، له لايه كه
زۆر مه منونى ئيوه م كه خاوه ن هه ستيكى وا به رز و مرۆفانه ن! برىا هه موو
خيزانتيكى كورده وارى، له ئاستى ئيوه دا بووايه. له لايه كى دى، زۆر خۆشحال ده بم كه
خيزانتيكى وا ميهره بان و ريزدار، متمانه م پى بكا. بۆ من، گه وه ييه كه ده بمه
باوه رپيكر او و كه سئىكى نزيكى ئيوه. سه بارهت به و مه سه له يهش، من به سه عاهدت
خانيشم گوتوو، ههه كاتي كه هه ستان به بوونى هه ره شه يه كه يان بار يكي نا ئاسايى
كرد، ته نها خه به ريكم بۆ بنيرن، ئيتى سهه و مالم هى ئيوه يه. وه لى مام فهرهاد، هه ن
ده كه م شتيك هه يه بيتى بلئم".

فهرهاد: "فهرموو بهختيار گيان، چيت هه يه بيلئى، من مامى تۆم".

بهختيار: "راستيه كهى، من، له و رۆژهى كه مالى كاك (ناسر)، ئاههنگه
خيزانتيه كه يان كرد، ههه ئهو ئيواره يه كه چاوم به مينا كهوت، زۆر پى سه رسام
بووم و ههزم ده كرد وهك هاو رپيهك لئى نزيك بيمه وه. به لام ئوه يان نه ده كرا،
چونكى خۆت ده زانى تاكو ئىستا، من ئهو جوژه په يوه ندييه م له گهڵ هيج كچيك
نه بووه، پاشان من پيم خۆش نيه، خه لك به و په يوه ندييه بزاني و قسهى ناشيرينى
له تهك بكن. ئىستايش ئه گه ر ئيوه لاتان ئاسايى بى، مينا ش خۆى ره زامه ند بى، من
چاوم له هاو رپيه تى ئوه. هاو رپيه تيهك، بيته مايه ي سهه ر بلندى و سوود به خشين
بۆ هه ردوولا و دوور له هه موو ئاره زوويكى نار هوا. چونكى من، ئوهندهى به عه قل و
رهوشتى ئهو كچه سه رسامم، ئوهنده حسيب بۆ جوانيه كهى ناكه م. ئه گه ر رازيش
نه بى به بوونى په يوه ندييه كى له و چه شنه، ئه وا دلنبا به ريز و پيگه ي ئيوه به هيج
شتيك ناگۆر مه وه".

كاك فهرهاد: "بهختيار، ئوه يه كه م جاره ببينم گه نجيك، ئاوا راست و رهوان
باس له كيشه يه كى وا بكات. من خۆم له كاتى خۆى (سه عاهدت) م به دلئى خۆم
هه لبژاردوو. به لام سه بارهت به (مينا)، ده بى بزانيى كه ئهو كچه، (ئهمانه ته) و له
ملى ئيمه دا يه، ده بى زياتر له كچه كانى خۆمان پاريزگارى لئى بكهين. وه لى حسيبى
تۆ جياوازه و ده زانم تۆ كه سئىكى رۆشنبير و تيگه يشتووى، خاوه ن رهوشتيكى پاكى،
بۆيه ئه گه ر مينا خۆى مه يلى له سهه ر بى هاو رپيه تيت بكات من زۆر لام ئاساييه،

تهنها ئهوه ههیه دهبی رهچاوی باری ژبانی ئه و قسهی خهلك بکه و ههندی سنوور ههیه لئی دهرنهچن .

بهختیار: " زۆر سوپاسی ههلوپستی جوامیرانهت دهکهم، به راستی تو مامی ههر دووکمانی، خوا له بهزهیی و میهره بانیت کهم نهکاتهوه ."

ههلسان و گهرا نهوه لای میوانهکان. پاشان بهختیار خواحافیزی کرد و بهرهو یهکی له چایخانهکان رویشت تا نهختی پشووبدا و تاوتویی کیشهکان، لهگهڵ خودی خویدا بکات.

فهراهاد پاش نانی ئیواره، بانگی سهعادهت و مینای کرد. قسه و باسهکانی نیوان خووی و بهختیاری بو گێرانهوه. ئه و دهمهی هاته سهه باسی سهرسام بوونی بهختیار به مینا، سهعادهت و مینا سهیری یهکدییان کرد، له دلی خویمان لهوه ترسان که بهختیار باسی ئهوهی کردبی که له دواي ئاههنگهکه، داواي له سهعادهت کردوه چاوی به مینا بکهوئ. بهلام دیار بوو کاک فهراهاد، مهسهلهکانی زۆر ئاسایی باس کرد و نههاته سهه باسکردنی داواکارییهکی لهو جوهره، بۆیه ئهوانیش ههر دووکیان له شوینی خویمان ئارام بوونهوه. پاشان فهراهاد رووی له مینا کرد و وتی: " باشه مینا، کچهکه، تو رازی دهبی که بهختیار وهک هاوڕێیهک، جاروبار سهردانت بکات ."

مینا نهختیک له شهرم راچوو، بهلام بهسهه خووی نههینا و وتی: "مامه گیان من پیوستم به ههبوونی هاوڕیتی چاک ههیه جا چ ژن بی یاخود پیاو، چونکه نیوهندی رووشنبیری و خو پهروه ده کردن، ههندی جار پیوستی به گفتوگو و پیک سهلماندن ههیه که ئهوهش تاکه کهسیک خوئی ناتوانی نهجامی بدات. ئهگهر ئیوه رازی بن، من ههز دهکهم چهند هاوڕی و دوستیکم لهو بوارهدا ههبی. سهبارهت به بهختیاریش، کیشهکه نهختیک جیاوازه، چونکه وا ههست دهکهم ئه و کورپه، منی بهلدئا چوووه و له ناخهوه منی خووش دهوئ. ئهوهش، ههلوپستی ئهوه، بهلام من، بریاری ئهوهم نهداوه، به دواي کهسیکدا بگهڕیم تا ئهوینداری لهگهڵ بکه. ههر وهک ئه و جار ههش وتم، بارودۆخی ژبانم ناسکه و ئه و شتانه هه لئاگرئ. بهلام ههبوونی چهند هاوڕێیهکی دلسۆز، زۆر له خه مهکانم دهکوژئ و سوودم پیدهگهیهنی. من، ئهوهندهی له بهختیار

گهیشتم ئه و کورپکی رووشنبیر و تیگهیشتهوه. ئیستاش دهیهوئ پهیهه ندیه کهمان له بازنه ی هاوڕێیه تیدا بیت و ئهوهی ئه و له دلی خووی ههیه تی من سوپاسی دهکهم، بهلام یهک لایه نهیه و تهنها هاوڕێیه تییه کهیم قبووله ."

کاک فهراهاد: " کچم له لایه ن منهوه، تو رپیدراو و سهه بهستی، چیت ههز لئیه و بیت په سنده، من رپگریت لی ناکهم، چونکی بروام بیت ههیه ."

سهعادهت، له دهرئه نجامی قسهکان زۆر دلخووش بوو و وتی: " کچم، په نا به خوا، هه موو شتی که به دلی تو دهبی، هه تا ئیمهت هه بی. خه م له هه یچ شتی که هه لمه گره ."

کاک فهراهاد وتی: "با ئه و مه سه له یه وه لانین، بیینه سهه کتیب خویندنه وه. ده پیم بللی مینا، ئه و کتیبانهت هه موو خویندو ته وه. شه وان چهند سه عات ده خوینیته وه ."

مینا: "مامه گیان، زۆر کتیبی دیکه شم بو هاتوووه و پاشان گه راندوومه ته وه بو خواهنه که ی، چونکه داده سه عادهت ئاگاداره که (ساجیده نازری)، یاریده ده ری به رپه به ری قوتابخانه که مان که سیکی رووشنبیر و خوینده واره، ئه و منی زۆر خووش دهوئ و چهن دین جار کتیبی به پیزو سوود به خشی بو هیناوم. من زۆر ههز له خویندنه وه دهکهم مامه، هه موو شه ویک، تا سه عات دووی شه و، ههر خه ریکی خویندنه وه م. شه و هه یه کتیبیک ته وا و دهکهم. نازانم بو له خویندنه وه وه رس نام!".

کاک فهراهاد: " ئای ئافه رین کچی خوّم، ئه دی بو هه وئ له گه ل شه ونم و شه و بو ناده ی، ئه وانیش له خویندنه وه رابیتی ."

مینا: " وه لئا مامه گیان، زۆر هانیا ن ده دم، ئیستا شه ونم باشه، چهند کتیبیکی خویندو ته وه به لام (به پیکه نینه وه) ئه و زۆر ههزی له خه وه ."

فهراهاد: " ده باشه کچم ته مهن درێژ و پروو سوور بن ."

سه ره تای مانگی ئه لول بوو. روژیکیان چیشه نگاویکی درهنگ، سه عادهت خان و مینا، خه ریکی راپه راندنی ئیش و کاری ناو مال بوون. له هیکرا قیره و هاتوهاوار و سه دای گریان له کووچه که یان بهرز بووه. سه عادهت خان به په له راپکرده دهر وه، بو ئه وه ی پی بکهوئ، داخوا چی قه وماوه. که سهیری کرد، قه ره با لغبیه کی زۆر له به رده م

مائی (حەپسە خان) دا هەبە و دیار بوو چەند کەسێک تەرمێکیان لەسەر دەستان دەبردە حەوشەکەى ئەوان. گەراپەوه ژووری و وتی: "مینا، بەخوا مائی (حەپسە خان)، کارەساتیکیان لێ قەوماوە، با بچین بزانی مەسەلە چیه".

هەردووکیان چوونە ئەوێ و سەعادەت لە ژنیکی دراوسێی خۆیان پرسی: "ئەری ئەوه چ پووێ داوه. ئەو تەرمە هی کێ بوو بردیانە حەوشە".

ژنەکە وتی: "ئەوه تەرمی کچی خوشکە گەورەى حەپسەخانە، ئەمڕۆ سبەینێ، لەو گوندەى نزیک شاردا، سووتاووه. ئەو ژنەش کە لە هەمووان بە کۆلتەر دەگریی، ئەوه دایکی کچەکەیه، نایناسیتەوه".

سەعادەت: "راست دەکەى، دەیناسمەوه".

ژنەکە: "بە گوێزەى ئەو قسانەى کە دایکی کچە مردوووهکە، لەگەڵ گریان دەریان دەبریت، دیارە ئەو کچە، بەخۆی ئاگرى لەخۆی بەرداوه، چونکە تۆ گوێ بگره. بە دەم هاوارکردنەوه دەلێ ئاگر تەخت و لە ئیمەش بەردا، خوا سەبەبکار بگرێ!".

سەعادەت کەمێک چوو پێشێ، هەتا تەرمەکە ببینی دیاربوو بە تەناییهک داپۆشرايوو. ئەوهندەى نەبرد، دوو سێ پیاو، بەمشەوهشی هاتن و تەرمەکەیان لە پیکابێک بارکردو بەرەو گوندی گەرانەوه حەپسەخانیش، لەگەڵ ئەواندا رویشت.

پۆژی دواتر، چۆنیەتى مردنی کچەکە، وردە وردە بۆ خەلک ئاشکرا بوو. لە راستیدا ئەو کچە، بە دەستی خۆی نەوتی بەخۆی داگردبوو و ئاگرى لەخۆی بەردابوو.

سێ پۆژ لە دواى ئەو رووداوه، حەپسەخان گەراپەوه مائی خۆیان. سەعادەتیش بە پێویستی زانی بچیتە مائیان و سەرخۆشییان لێ بکات. مینا داواى لە سەعادەت کرد کە ئەمیش لەگەڵ خۆی ببات، چونکە گەرەکی بوو لە هۆکاری مردنی کچەکە بکات. دواى نانخواردنی ئیوارە، سەعادەت و مینا، پیکەوه چوونە مائی حەپسەخان و سەرخۆشییان لێ کردن.

حەپسە خان، زۆر بە مردنی خوشکەزاکەى تیک چوو بوو. هەریهکێک بۆ سەرخۆشی بچووبایه لای، چۆنیەتى مردنی کچەکەى بۆ باس دەکرد. بۆیه کاتێک سەعادەت لێ پرسی داخوا سووتانی ئەو کێژە چۆن بووه، یهکسەر دەستی کرد بە

گێرانەوهى چیرۆکەکە: "سەعادەت خان زوڵمێکی گەورەیان لەو کێژە کرد. باوکە بێویژدانەکەى، بە تۆبزی لە کابرایهکی تەمەن پەنجاو پێنج ساڵهى ماره کردبوو. ئاخى چ خوا قبوول دەکات، کچیکى تەمەن پازده ساڵه، بدریتە پیاویک کە لە باوکیشی گەورەتره! کچەش، پاش ئەوهى هیچ چارهیهکی نەماوه، لە حەژمەتان ئاگرى لە خۆی بەرداوه. چەندین کەس لە خزم و کەسوکاری، رجایان لە باوکى کرد، ئەو غەدرهى لەو کچە بەستەزمانه مەکە، دەنا خوا دەتگرێ. کابرا چوووه سەر کەلى شەیتان و وتی هەردەبێ شووی پێ بکات. ئەمەن خەمى خوشکەکەى خۆمه سەعادەت خان، بەو خودایه، ئەویش لە حەژمەت کچەکەى خۆی بەزگ دەدات. مائی ویرانم، تازه خۆشی لەو ماله هەلگیرا".

سەعادەت و مینا، بەو قسانەى حەپسەخان زۆر نیگەران و خەفەتباربوون دواى ئەوه سەعادەت وتی: "بەراستی سەیره، ئەو خەلکە چۆن دلایان دیت، چاره‌نووسی مندالی خۆیان ئاوا رەش بکەن. باشه ئاخى چ وێژدانیکه کچیکى ناسک و جوانکیله، بخەیتە باخه‌لى پیاویکی پیر. ئەو کوردەواریهى خۆمان، ئەو کاره خراپانهى قەت لێ نابری. ئاخى بۆیه وهزەمان بەو حاله گەشتوووه!".

حەپسەخان وتی: "هەموو جارێ باوکى مندالەکان دەلێت، بە خوا ئەو خوشکەى تۆ بەدبەخت بوو کە نسیبى کەوتە دەست پیاویکی نەزان و بێ مەعریفەت. ئەوا قسەکەى هاتە جێ و ئەو کارەساتەى بەسەر هێنان".

حیکایه‌تى سووتانی ئەو کچە، زۆر کارى لە مینا کرد. هەموو زوڵم و زۆرداریه‌کانى کە لە ناو خێل و عەشیره‌ته‌کان، پەیره‌وییان لێی دەکرا، بە بیر هێنایه‌وه. گەيشته برۆیه‌ک کە لە ناو کوردەوارى و لە هەموو شوێنیکى ئەو کوردستانه‌دا، یهک جۆره کولتور، ژيان بەرپۆه دەبات، ئەویش سەداریه‌تى داب و نەرىتى پیاوه کۆن و لە میژوو عاسی بووه‌کانه. هەموو شتیک لەو دنیاى ده‌گۆرێ و ئەوانیش، هەزاران ساڵه لە شوێنى خۆیان چەقیون. هەندیک لە شارەکان گۆرانیکى سەرکەشانه‌یان بەسەردا هاتوووه، بەلام لادێى کوردەوارى، لە شیرین خەودایه و بێ ئاگایه لەو هەموو گۆرانکاریه‌ى کە لە دنیا و کۆمه‌لگاکاندا روویان داوه.

مینا، ئەو جۆره رووداوه جەرگبیرانه‌ى زۆر دەبیست، وه‌لێ دەیزانى، لووتکەى ئەو

زولم و زورداریبانه، کارهساتهکهی ئەمه. له لایهک، له مالهوه وهک کارهکه چاوی لی دهکرا و هه موو رۆژ و سهعاتیک نهفسیهتی تیک دهشکینرا. پاشان گه ورهترین بوختانی بۆ ههلبهسترا و حوکمی مه رگی به سهردا درا. ئەو غه درانهی له م دهکرا هه مه لایه نه بوون و چه ندین که سه به شدارییان تیدا دهکرد. به لام له گه ل ئەمانه شدا مینا، خاوهن کیانیکی به هیز و ئیرادهیهکی بتهو بوو، به خۆی دهستی نه دهچوو ه گیانی خۆی، کاریکی لهو جوړه بکات.

سه عادهت و مینا گه رانهوه مائی، که گه شتته جی دیاربوو سه عادهت، خۆسوتاندنی ئەو کچه زۆر کاری لی کردبوو، پوو له مینا کرد و وتی: "خۆ ده بینی کچم، لیره ش خه لکی نه فام و گه مژه چه ند زۆرن. کاتیک هه سه خان رووداوه کهی گه راپه وه، فکرم هه ر له سه ر تۆ بوو. ئاخه هیشتا خراپتریان پی کردی، به لام تۆ بهخت یاوه رت بوو، براههت به هاناته وه هات."

مینا وتی: "راسته لیره، به دهستی خۆیان، ژنان ناکوژن، به لام ناچاریان ده کهن که به خۆیان، دهستبه ردارای ژبانی خۆیان بن. له لای ئیمه ش، خۆسوتاندنی ژنان گه لیک زۆره که به رای من، ئەو حاله ته ده برپینی هه لویتستیکه، بۆ ئەو که سهی خۆی ده کوژیت، کاتیک هه موو ده رگاکانی له به رده م داده خریت. به سه داده سه عادهت، پرسیاریک: "باشه ده بیت له بهر چی ئەو کابراهی، پیی کاریکی باش بو بیت، کچه کهی بداته ئەو پیاوه که له خودی خۆشی گه وره تره. خۆ ئەو جوړه هه له یه، گه لکه کانی پیی ده زانن، بۆچی خۆیانی لی به دوور ناگرن!"

سه عادهت: "کچم، وهک من زانیومه، باوکی کچه، سالی پار هه ندی پوولی لهو کابراهی به قه رز وه رگرتوو، تا مامه له ی پی بکات. پاشان تووشی زه ره ر هاتوو و له بهر دهستکورتی، نهیتوانیوه قه رزی کابرا بداته وه. جا بۆ ئەوهی، له قه رزه که رزگاری بیت، هه لساوه له بریتی ئەوه، کچه کهی پی داوه. خۆ به لای ئەو جوړه پیاوانه، ژن وهک مه ر و بز و وایه. به لام له ناو شاردا وه زعه که بهو جوړه نییه، له گه ل ئەوه شدا لیره ش خه لکانیک هه ن، کۆنه په رست و نه فامن، به بروای ئەو جوړه که سانه، ژن بوونه وه ریکی زه عیف و نه قوستانه."

مینا: "من لهو شاره، خانه وادهی ریکوپییک و کراوه زۆر ده بینم که لهو داب و

نه رپته کۆنانه رزگار بوونه، له گه ل ئەوه شدا که سانیکیش هه ن لیره، هه ر له سه ر پیی توندو تیزوی ده رۆن و ژن به هه چ نازانن. ئەو جوړه خیزانانه، زۆربه یان له گه ربه که هه ژارنشینه کاند ده ژین. ژبانی کورد، سه ره رای زولمی پیاوه کانیان، زولمی کورده بوون و مه زه بهشیان له سه ره. ئەو رۆژه، ساجیده نازری، شتیکی بۆ گه رپه وه، زۆر کاری لی کردم."

سه عادهت: "له باره ی چی. چی گه راپه وه."

مینا: "چه ند رۆژیک له مه وه بهر ساجیده، به نیازی سهردانی خزمیکیان، ده چپته گرتوو خانه کهی ئیره، له وی تووشی ژنیکی ته مه ن سی و پینج ساله ده بیت که ئەویش بۆ دیده نیی کچه گه راپه وه کهی له وی ده بیت. کاربه ده سه ته کانی ئەوی، نه که هه ر نه یانه هیشته بوو ئەو ژنه کچه کهی بینی، به لکو به گالته، پتیا گوتبوو، تۆ شیعه ی یان کافر! لیره تۆ سه ریکه، ئەو کورده به سه ته زمانه، موسلمان بوونه که شی لی قبول ناکر. به راستی، من له ماوه ی ئەو ساله تیگه یستم که کیشه کۆمه لاتییه کانی ئیره، زۆربه یان له نزمی ئاستی ژبانی خه لک و ده سه لاتی سه ته مکارانه ی ده ولهت و نه خوینده وارییه وه سه رچاوه ده گرن. که چی له کوردستانی لای ئیمه، خه لک کیشه ی ئابووری که مه تره، به لام کولتوو ره پر له توند و تیزییه کهی، له خیله عه ره به توند ره وه کان وه رگرتوو که سه دان سال له ته ک ئیمه دا ده ژین. دهنه خۆ پیاوی ئیره به گشتی، سه ر سارد و پشوو دریزترن له پیاوی لای ئیمه که ژن کوشتن و سه گ کوشتن یان پی وهک یهک وایه."

مینا، له دوا ی ئەو رووداوه گه یشته ئەو بروایه ی که ئەو نه خویشیه کۆمه لایه تیانه، زۆر ئالۆز و سه رتا پاکیرن. به ئاسانی و قسه له سه ر کردن و ره خنه گرتن، هه چ شتیکی چاره سه ر نابیت، به لکو پیویستی به شو رشیکی کۆمه لایه تی و به رنامه یه کی پوخته و دیراسهت کرا و هه یه، بۆ هوشیار کردنه وه و به گژدا چوونه وهی ئەو کۆسپ و ته گه رانه ی که ده بنه ریکر له به رده م گه شه کردنی کۆمه لایه تی. پیی وابوو، واقعی ژیر ده سه یی خه لکی کوردستان به که سانی نه زان و نه خوینده وار ناسرپته وه. نه خوینده واری و نه زانییش، هه می شه چه کیکی کاریگه ر بوونه به ده ست نه ته وه سه رده سه ته کان و ده سه لاتی داگیرکارانه ی خۆیانی دریزه پیده دهن.

مینا به هۆی قوولبوونهوه و کرانهوهی بیرى، دهیتوانى زۆر مهسهلهی گرنگ لیک بداتهوه. پیتی وابوو په یوهندییه کۆمه لایه تییهکانى ناو خیل و عهشیرهت و گونده دواکهوتوووهکانى کوردستان، رهگیان له زهمینهیهک داکوتاهه که غهرقى جهالهته. له هه پارچهیهکی کوردستان، داردهستی داگیرکه رهکان، ههمیشه سهروک خیل و عهشیرهته دواکهوتوووهکانن، بۆیه مروّف، هه چهنده ئینتیمای بۆ خیل و عهشیرهتهکهى زۆر بیت نهوهنده ههستی نهتهوهی نزم دهبیتهوه.

۳۵

جهنگى ئیران و عیراق، له مانگی ئابهوه، گر و بلّیسهی گهیشه کوردستان، ههموو زنجیره شاخهکان و ناوچه سنوورییهکان بوونه سهربازگه و مهیدانى شهپر. گوندهکان له دانیشتوان چۆل کران. ههندیکیان به هۆی مووشهکباران و توپباران، ویران و سووتماک بوون. حزبه کوردییهکان، نهوانهى باشوور، ههزیان دهکرد سوپای ئیران سهرکهوئ و نهوانى رۆژه لاتیش، به هیوا بوون سوپای سههدام سهرکهوئ. ههردوولا، کۆمه لیک پاساویان بۆ هه لۆیستهکانیان دههینایهوه و لارییان نهبوو که چاوساغیش بۆ لهشکره داگیرکه رهکان بکن. نهوانه حزبانه له ههردوو دیودا، لانی کهمی لیک تیگهیشتن و هاریکارییان له نیواندا نهبوو. واته بهی ههبوونى ستراتیژییهکی کوردستانییه، له گۆرپانهکهدا، هه لده سووران.

نهوانه حزبانه، له بهر نهوهى که خاوهنى دۆزیکى دیار و فهلسهفهیهکی روون نهبوون. نهوانهکانیان وشک و برینگ، ههمیشه له سه زهمکردن و دهورکردنهوهى کهموکورپییهکانى نهیارهکانیان گۆش دهکرد که نه مهش بیگومان شهرى ناوهخۆی لى دهکهوتهوه. بهرچاوتهسكى نهوانه حزبانه بوو که وای له وهزاران هه لاتوووهى ریزی سهربازى دهکرد که له گه ل دهروونی لیبووردنی گشتى به رهوه بچنهوه باوهشى رژییم. نه مه تهواو نیشانهى بروانه بوونى نهوانه گهجانه بوو به شوڤرشى چهکدارى کورد. زۆر لیکیش لهوانه گهجانه نهوانهى بۆیان مهیسه رهه بوو، سهرى خۆیان هه لدهگرت و به رهوه هه ندهران کۆچیان دهکرد.

مینا، پیشتر به دوور و قوولى له کیشهى حزبه کوردییهکان نه دهگهیشته و

نهیدهزانى هۆکارهکانى شهرى براکوژى چین، وهلى نهوانه دهیبیست که چهکدارهکانى نهوانه حزبانه، بهدواى یهکدا دهگه رین و زهره لیک دهدهن و خه و خۆراکیان لیک حهرام کردوه.

به شیوهیهکی گشتى، شهرى ناوهخۆ خه لکی کوردستانی زۆر نیگه ران دهکرد. له گه ل نهوهشدا، ههوادارهکانى هه ر لایه نیک، نهوانى دیکه یان به خائین و کورد فروش ناوزه دهکرد.

مینا، دهیزانى که خه لکانیک چوونه ته ریزی چهکدارهکان، له بنه رتهدا کیشهى خۆیان هه بووه، له بابتهى دوژمنکاریى له سه مهسه لهى ژن و موک و خوین و نهوانه جوړه شتانه که له راستیدا نهوانه که سانه نازانن کیشهى خه لکی کوردستان چیه و بی مافى کورد له چیدایه. له گه ل نهوهش چهک به دهستن و سهنگه رهکانى شهرى ناوهخۆ، بهوانه وه نهوانه. هه ر له بهر نهوهش بوو مینا، زۆر جار بیرى دهکردهوه که نه م، وهکو که سیکی زولم لیکراو، که سیک که کولتووریکی تاکه رهست و دواکهوتوو، سه ره ختانه ژيانى نه مى هاری، ده بووايه له دواى لیقه وهمانى، هانا بۆ شوڤرش و باوهشى نازادى خوازان ببات. ده بووايه له سهنگه رى خه باتکاراندا، به گز نهوانه په یوهندییه کۆمه لایه تییهکاندا بچووبایه که سالانه، ژيانى سهدانى وهک نه م له گۆر دهئى. به لام قهت نهیبیستبوو که نهوانه شوڤرشه، جاریک له جار ان بوویته په ناگه و قه لای پاراستنى نهوانه جوړه خه لکانه لى له چه شنى نه م. شوڤرشیک که هه مان عه قلی خیل و هه مان نهندانى خیل هه لیسوورین، گومانى تیدا نییه که نه گه ر بچیته ناویان تووشى هه مان نهوانه چاره نووسه ده بیت که له باوهشى عه شیره ته کهى خۆی چاوه رپی دهکرد. دوور نییه پیوانى عه شیره ته کهى بچنه ریزی نهوانه حزبه و له وئ به ریسای خۆیان سزای بدن.

مینا، له تیرامانى خۆیدا، هاته سه ر نهوانه بریویهى که پیواى کۆمه لگه لى کوردهوارى، نهوانه ییش که لافى پیشکه و تووخوازی لیده دهن، نهوانه دهى حه زیان له ژنه، سه دهیه کی نهوانه بریوان به ژن نییه، چونکی نهوانیش دواچار له ناخى خۆیاندا، له به رده م پیوا و دیارده سروشتییهکان ژن به بوونه وه ریکى زه عیف دهزانن. پیواى کورد که باسى قاره مان و که سه نه به رده کان دهکات، مه به سته ته نها نیره کانه. له عورفى پیواى

کوردا، وشه‌ی له بابته (نهمر و قاره‌مان و شه‌هید و پږدار و بلیمهت و سیاسه‌تمه‌دار. هتد) تهنه‌ پیاوان شایانی ته‌وه‌ن هه‌لیان بگرن. واته‌ ته‌گه‌ر ژنیک بوارى بۆ بره‌خسئى و زۆر له پیاوه‌کان چاونه‌ترستر و ئازاتریش بیته‌، ته‌وان به‌و وشانه‌ وه‌سفی ناکن.

هه‌رچه‌نده‌ ته‌مرو، خیزانیک ته‌میان گرتوته‌ نامیز و هه‌موو جوړه‌ نازیکی کچانه‌یان هه‌لگرتوو و خو‌شه‌ویستی ته‌وانه‌، وه‌لئ وه‌ختئ بیری له‌ داهاتووی ژیانى خو‌ی ده‌کرده‌وه‌، زۆر به‌رچاوی پروون نه‌بوو، چونکئ ته‌م، له‌ لایه‌ک خه‌لکی ته‌وی نییه‌ و له‌ لایه‌کی دیکه‌ ته‌و (ناو)ه‌ی که‌ هه‌لئ گرتوو، ناوی خو‌ی نییه‌. ته‌م راستیه‌ هه‌میشه‌ له‌ میشکی مینادا زه‌نگی به‌ ئاگاهاته‌وه‌ی لیده‌دا که‌ داخوا له‌ ژیر ته‌و هه‌لومه‌رجه‌دا ده‌توانئ، درپژه‌ به‌ خو‌یندنه‌که‌ه‌ی بدات. ئایا ده‌توانئ به‌م ناوه‌، ته‌رکه‌ که‌مه‌لایه‌تییه‌کانی به‌رپوه‌ بیات. ئایا ده‌کرئ له‌ ئاینده‌، ته‌میش وه‌ک کچانی دیکه‌، خیزانیک پیکه‌وه‌ بنیت. ته‌مانه‌ و چه‌ندین لیکدانه‌وه‌ی له‌م چه‌شنه‌ مینایان له‌ ناخه‌وه‌ تووشی نیگه‌رانی ده‌کرد.

مینا، گه‌یشته‌ ته‌و بروایه‌ی که‌ له‌ ئاینده‌دا، ره‌نگه‌ له‌ نیوچه‌وانی ته‌م، به‌لایه‌کی نه‌خواسه‌تراو به‌رۆکی خو‌ی و مالى مامه‌ فه‌هادیش بگرت. بۆیه‌ بیره‌ۆکه‌ی به‌جیه‌یشته‌نی ته‌م ولاته‌ و پروکردنه‌ هه‌نده‌ران، هزریان داگیر کردبوو. به‌لام چۆن ته‌وه‌ی بۆ مه‌یسه‌ر ده‌بئى و له‌گه‌ل کئ سه‌ری خو‌ی هه‌لگرت!

مینا، باوه‌ری هات که‌ به‌ شیوه‌ ژیانى ئیستای ده‌توانئ بۆ چه‌ند سالئکی دیکه‌ش بگوزهرئئى، وه‌لئ دواچار، ناچار ده‌بئى ژیانى خو‌ی به‌ ئاراسته‌یه‌کی دیکه‌دا بیات. بۆیه‌ له‌ دواى به‌هیزبوونی په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ل به‌ختیار، بیره‌ۆکه‌ی سه‌فه‌ری هه‌نده‌رانی که‌وته‌ سه‌ری. چونکه‌ له‌و که‌سانه‌ی که‌ تاكو ئیستا ناسیویه‌تی، به‌ختیار باشته‌رین و گونجاوترین که‌سه‌یکه‌ که‌ ته‌گه‌ر رازی بئى و مه‌یلی لئى بیته‌، ده‌توانئ هه‌نگاوئکی له‌م چه‌شنه‌ی له‌گه‌ل هه‌لگرت. ئاخه‌ر له‌لایه‌ک، له‌ ناخه‌وه‌ ته‌می خو‌شده‌وی و له‌لایه‌کی دیکه‌ش، ته‌وان هه‌ردووکیان خه‌لکی باشووری کوردستان. پاش لیکدانه‌وه‌ و تاوتویکردنی حه‌قیقه‌تی ژیانى خو‌ی، هه‌ولئ ده‌دا ئاراسته‌ی په‌یوه‌ندی هاوړتییه‌تی له‌گه‌ل به‌ختیار به‌و ئاقاره‌دا بیات، چونکه‌ نه‌ده‌کرا له‌ کتوپرئیکا ته‌و

مه‌سه‌له‌یه‌ بخاته‌ به‌رده‌م به‌ختیار. له‌ به‌ر ته‌وه‌ی، ته‌گه‌ری رازی نه‌بوونی ته‌و، هه‌موو ریه‌که‌ی لئى ده‌کرده‌وه‌ خو‌ری. بۆیه‌ ده‌بوایه‌ هه‌نگاو به‌هه‌نگاو، له‌گه‌ل به‌هیزبوونی په‌یوه‌ندییان، حه‌قیقه‌ت و نه‌ینیه‌کانی ژیانى خو‌ی له‌ به‌ختیار بگه‌یه‌نئ و پاشان بابته‌تیکی وای له‌گه‌ل بکاته‌وه‌.

له‌ چه‌ند رۆژی داهاتوودا، سالى نوئى خو‌یندن ده‌ست پئى ده‌کات. ته‌رکه‌کانی رۆژانه‌ی مینا زۆر ده‌بن و پیویسته‌ چوست و چالاکانه‌ رایانه‌رئئى. ده‌بئى یارمه‌تی سه‌عه‌ده‌ت خان بدا و که‌مه‌لئیک ئیش وکارى ناو مال له‌ ته‌ستۆ بگرت. سه‌ره‌رای خو‌یندنی قوتابخانه‌ و ئاماده‌ کردنی ده‌سه‌کانی، ده‌بئى له‌ خو‌یندنه‌وه‌ی کتیبه‌ ته‌ده‌بی و بواره‌ رۆشنیرییه‌کانیش دانه‌برئ. شان به‌شانی به‌جیه‌تیانی ته‌و ته‌رکانه‌، ئیستا ته‌م له‌ به‌رنامه‌یه‌تی که‌ له‌گه‌ل به‌ختیاردا، زه‌مینه‌ سازى ژیانئکی نوئى ده‌ست پئى بکات. بۆ ته‌و مه‌به‌سته‌، مینا بیری له‌ دیدنه‌یه‌کی تاییته‌ له‌گه‌ل به‌ختیار ده‌کرده‌وه‌. چونکه‌ پئى وابوو، ته‌گه‌ر به‌شیک له‌ نه‌ینیه‌کانی ژیانى خو‌ی بۆ باس بکات ته‌و وه‌خته‌ تئى ده‌گات که‌ داخوا ته‌و چه‌ند ئاماده‌یی تیدایه‌ تاوه‌کو پئى به‌ پئى پیکه‌وه‌ بچه‌ قوناغئکی دیکه‌ی ژیانه‌وه‌.

مینا، سه‌ره‌رای سه‌رقال بوونی هزری به‌و هه‌موو گرفت و کیشه‌ هه‌مه‌جوړانه‌، ده‌بوایه‌ رۆژانه‌، به‌شیک له‌ کاته‌کانی خو‌ی، بۆ شه‌ونم و شه‌وبۆ ته‌رخان بکات. ئاخه‌ر ته‌م، پشکئکی زۆری له‌ میهر و خو‌شه‌ویستی دایک و باوکی ته‌وانی بۆ خو‌ی گل دابوووه‌، ته‌گه‌ر له‌لایه‌ن خو‌یه‌وه‌، وه‌ک خوشکئکی دل‌سۆزی ته‌وان، بۆیان قه‌ره‌بوو نه‌کاته‌وه‌، ره‌نگه‌ هه‌ستیان بورووژئى و وا تییگه‌ن که‌ که‌سه‌یکى غه‌واره‌، به‌بئى ته‌وه‌ی هیچی ته‌وان بیته‌، به‌زه‌بی و خو‌شه‌ویستی دایه‌ و بابه‌ی لئى زه‌وت کردوون. ته‌و ده‌مانه‌ی مینا له‌گه‌ل شه‌ونم، به‌ ته‌نیا ده‌بوون، زۆر له‌ هه‌لسوکه‌وته‌کانی شه‌ونم ده‌سله‌مییه‌وه‌، چونکه‌ هه‌سه‌له‌ی ته‌وه‌ی نه‌بوو به‌ ویست و ئاره‌زووی ته‌و بجوولیته‌وه‌. شه‌ونم، له‌گه‌ل ته‌وه‌ی له‌هاتوچۆی ده‌ر و دراوسیدا که‌سه‌یکى به‌ره‌وشت و خو‌پارئیزبوو، وه‌لئ له‌ ناخیدا حه‌زئکی سه‌رشئیت خو‌ی حه‌شاردابوو. به‌ بچووکتیرین وروژان له‌ ده‌ست خو‌ی نه‌ده‌ما و وه‌ک که‌سه‌یکى هه‌وه‌سباز ره‌فتاری ده‌کرد. هه‌ر جارئیک که‌ مینا

دهچووه ژورره که هی ئم، له گه ل ئه ودا ده که و ته ده سته گمه و ده یویست وه ک کوریک بیلایوینی. مینای راده کیشایه سهر جهسته ی خوی و توند به سنگیه وه رایده گوشتی. که حه زه سه رکیشه کانی هه لده چوون، چاوه کانی ده خسته سه ریه ک و ده یویست لیتوه کانی مینا بمژی. به لام مینا که هه میشه به سه ره نه کانی خویدا زال ده بوو، کاتی شاره زای هه لچوونی زهوق و چه شه کانی شه ونم بوو، ئیتر قهت له گه ل ئه ودا نه ده چووه گه رماو کردن. چونکه ناماده بوونی هه ردوکیان به رووتی له ژووری خو شوریندا، شه ونمی زیاتر سه رمه ست و هه وهس پرژین ده کرد. له بهر ئه وه مینا هه رجاره ی به بیانویه ک خوی لئی ده زبیه وه. سه عاده تیش هه سته ی به وه کردبوو که شه ونمی کچی، هه ندی جار حه زه کانی سه ر ده کا و مینای نارحه ت ده کات. رۆژیکیان سه عاده ت گوپی له دهنگی مینا بوو، له ژورره که هی شه ونم، به هه نسکدانه وه هاواری ده کرد: "کچی به رمه ده، با یه کیک نه مانبینی خو تو شیت نه بووی، به راستی من حه ز له و رفته ارانه ت ناکه م". هه ر له بهر ئه وهش بوو کاتیک که مینا بیانویه ده هیئاوه که له گه ل ئه ودا نه چیته گه رماو، سه عاده ت خان وتی: "له گه ل شه ویو برۆ، مینا ته ندروستی ناته واوه، ناتوانی له گه لئا بیت".

شه ونم، ئه و ده مانه ی که له گه ل مینا، باسی ژیان و ده رس خویندنه وه ی ده کرد، بوی ئاشکرا ببوو که ئه و که سیک ی ژیر و رۆشنفکره. زوو شتان فیرده بیت و قوول بیر ده کاته وه. هه ر پرسیاریکی هه بووایه، وه لامیکی تیرو ته سه لی له میناوه ده ست ده که وت. به لام زۆری حه ز ده کرد جاریک له جارن، مینا باسی په یوه ندیی هه ردوو ره گه زه که ی بو بکر دایه و که میک له سو نگی زهوقی ژنانه وه، باسی پیاوانیان بکر دایه. ئه وه ندی هه ولی ده دا که باسیکی له م چه شنه بینیته گوژی، مینا لئی هه لده ات و خوی له و ده راوه نه ده دا. چونکه مینا پی و ابوو که شه ونم، بو مه ستردنی حه زه کانی، ئه و بابه تانه ده وروژینی، نه ک بو مه به سته زانیاری و که لک وه رگرتن.

رۆژیکیان مینا، به خویندنه وه ی کومه له شیعری (شه و نییه خه و نتان پیوه نه بینم، رۆژ نییه لیتان تووره نه بم) ی (عه بدولا په شیوی) ی شاعیر خه ریک بوو، له پریکا شه ونم ده چیته ژورره که هی. ئه میش بو ئه وه ی لاپه ره که نیشان بکات که تا ئه ویی

خویندووه ته وه، قه له مه که ی ده خاته نیوان په ره کان و کتیبه که له ته نیشته خوی داده نیت. پاش که میک گفتوگو شه ونم کتیبه که هه لده گری و ئه و لاپه ره یه ده کاته وه که له ده موده سته ی ها تنه ژورره وه ی ئه مدا، مینا ده یخویندنه وه. شیعره که ی خویندنه وه:

کاتی سه رم ده خمه سه ر شله کی رانت

ئه ی شو ره کچ

دلنیا ترم

له و کۆتره ی له به رپی په یکه ری پۆشکین

ده خولیته وه ..

شه ونم، جاری یه که م، به چا و شیعره که ی هه موو خویندنه وه، ئه مجاره به دهنگه خو شه که ی، له سه ره خو خویندیه وه و پاشان کتیبه که ی پیک دادا و وتی: "ئه م وشه و ده برپینانه له سه ر ئه وین و خو شه ویستی، هه ر ده لئی له خوا وه ندوه نازل بوونه .. تو سه رکه، به ریزکردنی چه ند وشه یه کی ساده ی ناسک، چ دنیا یه کی پاکی له عه شق و جوانی وینا کردوو .. ناخر، ئه وه یه جیا وازی شاعیر له گه ل خه لکی ئاسایی. خو ئیمه ش ده یان جار ئه و وشانه مان له قسه کردن به کار بردوو، به لام هه رگیز مانایه کی وا جوانی نه به خشیوه. ئه ری به راست مینا! تو چیژ له و شیعرانه وه رده گری".

ناخر شه ونم، ئه وه ماوه ی سالیکه، له گه ل مینا پیکه وه ده ژین که چی هیشتا ره فتاریکی هه وه سئامیزی لئی نه بینیه. هه ندی جار ده اته سه ر ئه و با وه ره ی که ئه و کچه، رهنگه به هوی روودا ویکه وه، هه سته سیکیسه کانی له ده ست دابی. ئه گینا جوانیکی ئاوا شوخ و شهنگ، چون ده توانی خوی له و مه سه لانه بدزیته وه.

میناش، ده رک ی به وه کردبوو که شه ونم به کچیکی بی ئاره زووی ژنانه و هه ست مردوو له م ده گات، بویه ویستی وه لامیکی پر له واتا و سوو ده خشی بداته وه: "شه ونم گیان گوئی بگره، وا مه زانه که من که سیک ی دل مردوو و کانی حه زه کانم وشکیان کردوو. ئیمه مرو قین و هه موومان خاوه ن هه وهس و غه ریزه یین. ژیانیش به بی موماره سه کردنی ئه و غه ریزانه، له به رده وامبوون ده که وی. پیکه اته ی جه سته ی هه موو که سیک، پره له خرۆش و حه زی سه رکیش. وهختیک ئه و هه وهس و حه زانه، له ناخی مرو قدا سه ر ده ردینن و داوای تی ربوون ده کن، ده بی خاوه نه که ی بیسه لمینی که ئه و،

له هه‌مان کاتدا، بوونه‌وهریکی کۆمه‌لایه‌تی عه‌قل‌داره. مرۆقه‌کان شان به‌شانی ئه‌و غه‌ریزانه، خاوه‌نی کۆمه‌لی به‌های ترن که مرۆق‌هایه‌تییه‌که‌یان پێیان ده‌به‌خشن، بۆیه پێویسته هه‌موو که‌سیک، پارێزگاری له‌جه‌سته‌ی خۆی بکات و به‌هه‌له‌ به‌کاری نه‌هێنێ، دهنه‌ ده‌چێته‌ ریزی ئازله‌کان. شه‌ونم گیان، خۆ مرۆف به‌ته‌نها خۆی خاوه‌نی جه‌سته‌ی خۆی نییه، به‌لکو مافی گشتی کۆمه‌لایشی به‌سه‌ره‌وه‌یه. ئه‌گه‌رنا بپروا بکه، منیش هه‌زه‌که‌م له‌گه‌ل که‌سیکی هه‌لبژێردراوی دلم، پاری خۆشه‌ویستی بگۆرمه‌وه و له‌ ئامیز و باوه‌شی ئه‌ودا، هه‌تا تێرده‌بم جه‌سته‌ی خۆم نمایش بکه‌م".

شه‌ونم له‌گه‌ل قسه‌کانی مینا، تووشی هه‌په‌سان و شه‌رم له‌ خۆکردن هات. خه‌یالی چووه‌ سه‌ر ئه‌و هه‌لسوکه‌وته‌ نائاساییانه‌ی که له‌گه‌ل ئه‌ودا کوردبووی. شه‌رم دایگرت و ویستی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی خۆی له‌ په‌فتاره‌ هه‌زه‌کارییه‌کانی پێشووی بدرکینی. وای هاته‌ به‌ر زه‌ین که‌ مینا، به‌مه‌به‌ستی راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌کانی ئه‌م، ئه‌و ئامۆژگاریانه‌ی ده‌کات و رێگه‌ی پاکیزه‌یی نیشان ده‌دات. ده‌ستی له‌ ملی مینا کرد و وتی: "مینا گیان، تۆ که‌سیکی مه‌زنی، من داوای لێبووردنت لێ ده‌که‌م که هه‌ندی جار، هه‌لسوکه‌وتی نابه‌جێ و هه‌زه‌کارانه‌م به‌رامبه‌رت نه‌نجام داوه. گومانم نییه که تۆ دلت گه‌وره‌یه و له‌ که‌م و کوورپیه‌کانم ده‌بووری. مه‌رج بێ له‌مه‌ودا بێ پرسێ تۆ هیچ شتی که‌ نه‌که‌م. تۆ خوشکی گه‌وره و منیش خوشکی بچووک".

مینا تێگه‌یشت که قسه‌کانی ئه‌م، کاریگه‌رییان به‌سه‌ر شه‌ونمدا جێ هێشتووه، ویستی نه‌ختی دلی بداته‌وه، وتی: "شه‌ونم گیان، هه‌موو کردار و په‌فتاره‌کانی تۆ، به‌لای مه‌وه‌ ئاسایین و من به‌ که‌مو کوورپیان دانانیم. هه‌موو کچی که‌ له‌ سروشتی خۆیدا نه‌وه‌هایه و تۆش هیچ هه‌له‌یه‌کت نه‌کردووه، ته‌نها ئه‌وه‌ نه‌بێ که‌ جاربه‌جار ئه‌و ئاره‌زووانه، بێر و هۆشت لێ ده‌سین. ئه‌مه‌شیان هۆکاره‌کی بۆ ئه‌وه‌ ده‌گه‌رێته‌وه که تۆ، هه‌موو هزرت چرک‌دۆته‌وه‌ سه‌ر تێرکردنی غه‌ریزه‌ شاراوه‌کانت. ئه‌وانیش، کاتی که‌ لیت واگادین، به‌ ئاسانی به‌سه‌رتدا زال ده‌بن و تووشی هه‌لوپه‌ستی نه‌خواستراوت ده‌که‌ن. چونکه‌ پیکهاته و سروشتی مرۆف وایه، خویی خۆی بداته هه‌ر شتی که‌ بیری داگیر ده‌کات. تۆش ئه‌گه‌ر خۆت خه‌ریکی خۆیندنه‌وه و کاری ناو مال بکه‌یت، بێگومان ئه‌وکاته‌ هه‌زه‌ مێینه‌کانت ده‌چنه‌وه‌ خه‌وی شیرین و جله‌ویان

ده‌که‌ویته‌ ده‌ست عه‌قل و هۆشت. ئه‌و وه‌خته‌ له‌ هه‌موو هه‌له‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی و خه‌زانی و به‌دره‌وشتی دوور ده‌که‌ویت‌وه. فێر ده‌بی که‌ چۆن غه‌ریزه‌ سێکسییه‌کانت له‌ وه‌ختی خۆی و له‌گه‌ل که‌سی هه‌لبژێردراوی دلی خۆت به‌ ئاگیان بێنی و بگه‌یته‌ لووتکه‌ی چه‌شه‌ سروشتیه‌کانت".

شه‌ونم: "ئای مینا گیان، خۆزگه‌ منیش وه‌ک تۆ، ئه‌وها ده‌متوانی، هه‌سته‌کانی قوولایی ناخم ده‌ربهریم. پێم بلی چۆن ئاوا ده‌زانی، جووله‌ی ده‌مار و سوورانی خۆین و هه‌سته‌وه‌ره‌کانم شیتل بکه‌یت. ئه‌و که‌سه‌ی تۆی ده‌بیته‌ چاره‌نووس، ده‌بی چه‌نده به‌خته‌وهر بیت!"

مینا: "سوپاس گیانه‌که‌م، به‌خوا تۆ له‌ منیش جوانتری، تۆ ده‌زانی، کچی چ دایک و باوکیکی میه‌ره‌بانیت!"

شه‌ونم: "تۆش، چرای نیو ماله‌که‌مانی".

۳۷

سالی سێیه‌می جه‌نگی نیوان ئێران و عێراق بوو. جه‌نگ سه‌رتاسه‌ری، هه‌زار کیلومه‌تری نیوان هه‌ردوو ده‌وله‌ته‌که‌ی، گرتیۆوه. ده‌سه‌لاتی حوکمرانی هه‌ردوولا، هه‌رچی ئابووری و تواناداری ولات هه‌بوو، گشتیان خستبووه‌ خزمه‌تی جه‌نگه‌وه. بێکاری و نه‌بوونی، ته‌نگیان به‌ ژبانی خه‌لک هه‌لده‌جنی و زه‌حمه‌تییه‌کانی نان په‌یدا کردن و پێداویستییه‌کانی ژبان، پێی نایه‌ قوناغیکی ئالۆز و مه‌ترسیداره‌وه. خه‌لکی کوردستان، به‌ هه‌ردوو دیوه‌که‌ی، گه‌مارۆی ئابوورییان خرابووه‌ سه‌ر. ئه‌وان زه‌هرمه‌ندترین به‌ره‌نجامه‌کانی جه‌نگه‌که‌ بوون. گه‌نجه‌کانیان، به‌ کۆمه‌ل په‌وانه‌ی به‌ره‌کانی شه‌ر ده‌کران. ئه‌و جه‌نگه‌ له‌ بنه‌رتدا، به‌ هۆی مل نه‌دانی ئه‌و دوو ده‌وله‌ته‌، بۆ مافه‌ سه‌ره‌تایییه‌کانی خه‌لکی کوردستان، هاتبووه‌ کایه‌وه. ئیستاش و ئاگره‌که‌ی شار و لادیکانی ده‌سووتینی.

له‌م ساله‌دا خانه‌واده‌ی (ره‌حمان عه‌لی)، داها و بزێوی ژبانیان، به‌ره‌ ئاستیکی خراب ده‌رۆیشت. چونکه‌ ئه‌و یارمه‌تییه‌کانی که‌ جاروبار پێیان ده‌دا، به‌شی لانی که‌می به‌رپه‌چوونی ئه‌وانی نه‌ده‌کرد و ده‌بوایه‌ ئه‌گه‌ر به‌ کرێکاری و فرۆشتنی هێزی

بازووش بیت، هه‌ولی په‌یدا کردنی پیداو‌یستییه سه‌ره‌کیه‌کانی ژیان بدهن.

به‌ختیار که تازه خویندنی دانش‌گای ته‌واو کردبوو، چاوه‌پیی ئه‌وه‌ی ده‌کرد، له‌فرمانگه‌یه‌کدا دابمه‌زیت، بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌خو‌ی‌کردنی خانه‌واده‌که‌یاندا، یارمه‌تی باوکی بدات. وه‌لی، دامه‌زراندن کار‌یک‌ی ئاسان نه‌بوو، به‌تایبه‌تی بۆ خه‌لکی په‌ناه‌نده. له‌به‌ر ئه‌وه، ناچار بوو بچیته‌ لای (ئهمینی موحه‌مه‌دی) که وه‌ستای بیناسازی بوو، به‌لکه له‌گه‌ل خۆیدا وه‌ک کریکار‌یک ئیشی پئی بکات. به‌ختیار پیتش‌تریش له‌پشویی هاویناندا، له‌گه‌ل ئه‌و وه‌ستایه کریکاری کردبوو. ئه‌م چاره‌یان، ده‌بووایه وه‌ستا ئه‌مین ره‌زامه‌ند بیت، بۆ کار پیکردنی ئه‌م. چونکه ئیستا‌که، وه‌ک سالانی پیتشوو، ئیشوکار زۆر نییه. هه‌موو پرۆژه ده‌وله‌تیه‌کان، راگیراون. له‌به‌ر گرانی و باری ناخۆشی ولات، خه‌لکیش وازیان له‌دروستکردنی خانووبه‌ره هیناوه. له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌گه‌ر له‌حه‌فته‌یه‌کدا سی رۆژیسی کار چنگ که‌وئ، ده‌بی شوکر بیت.

رۆژی یه‌که‌می ئیشکردنیان، ته‌واو کردنی ساختمانی‌ک بوو که دوو سال پیتش‌تر ده‌ست به‌دروستکردنی کرابوو، به‌لام ته‌واو نه‌کرابوو. ئیشه‌که‌ی به‌ختیار، بریتی بوو له‌کیشانی سه‌تلی پر له‌چیمه‌نتۆ، به‌مه‌به‌ستی دروستکردنی لادیواره‌کان. به‌لام ئه‌و شوینه‌ی که خه‌فته‌که‌ی لی گیرابۆوه له‌هه‌ندی لادیوار و ناوبره‌کان دووربوو، بۆیه چه‌مه‌نتۆ کیشانه‌که ماندوو‌بوونیکی ته‌واوی گه‌ره‌ک بوو. به‌ختیار ئه‌و رۆژه، چونکه له‌میژبوو کاری تاقه‌ت پرووکتینی نه‌کردبوو و ده‌سته‌کانی ناسک بوون تا نیوه‌رۆ داها‌ت، هه‌ردوو ناوله‌پی پفکه‌ی هه‌لداو پاشان بوونه برین. وه‌لی به‌ختیار، به‌سه‌ر خۆی نه‌هیناوه‌یه‌شت، کریکاره‌کانی دیکه ناوله‌پی ببین. بۆ دانی ئیواره‌که‌ی، ده‌ست‌کیش‌یک‌ی لاستیکی په‌یدا‌کرد و هه‌ر چۆنی بوو ئه‌و رۆژه‌ی گه‌یانده سه‌ر. بۆ رۆژی دواتر، هه‌رکه چوونه سه‌ر کاره‌که‌یان، وه‌ستا ئه‌مین هه‌ستی کرد به‌ختیار ده‌سته‌کانی له‌په‌نای خۆی گرتوو و نایه‌لی که‌س بیان‌بینی، بۆیه ویستی له‌ساغ و سه‌لامه‌تی ئه‌م دنیایی وتی: "کا به‌ختیار، با سه‌یریکی ناوله‌پت بکه‌م".

به‌ختیار به‌شه‌رمه‌وه، ده‌سته‌کانی هینا پیتشه‌وه به‌وه‌ستا‌که‌ی نیشان دا. وه‌ستا ئه‌مین که دیتی ناوله‌پی به‌ختیار ئه‌ستوو بوونه دویننی ئازاریکی زۆری پتگه‌یشتوو، بریاری دا ئیشه‌که‌ی به‌ختیار بگۆرپی وتی: "به‌ختیار، تۆ به‌که‌لکی

چیمه‌نتۆ‌کیشان نایه‌یت، به‌خوا هه‌تا ئیواری ناوله‌په‌کانت داده‌رژین. وا باش‌تره تۆ که‌رپووجم بده‌یته ده‌ست و با کاک (که‌مال)یش، سه‌ته‌له‌کان ده‌ستداتی".

به‌ختیار له‌دلی خۆیدا، زۆر ستایشی وه‌ستا ئه‌مینی کرد، چونکی به‌خۆی، قه‌ت داوای گۆرینی کاره‌که‌ی نه‌ده‌کرد ئه‌گه‌ر ده‌سته‌کانیشی له‌سه‌ر دانا‌بایه. پاش ئه‌وه‌ی کاره‌که‌یان گۆرپی، که‌رپووج کیشان ماندوو‌بوونیکی ئه‌وتۆی نه‌ده‌ویست. وه‌لی هه‌ندی‌ک کارامه‌یی و شاره‌زایی گه‌ره‌ک بوو که ئه‌م، هه‌ر زوو توانی دلی وه‌ستا‌که‌ی پازی بکات.

به‌ختیار، هه‌ندی جار به‌ده‌م ئیش‌کردنه‌وه، خه‌یالی ده‌فیری و له‌به‌رده‌م مینا، ده‌ست له‌ئه‌ژنۆ ده‌نیشته‌وه. به‌تاسو‌قه‌وه ده‌بروانییه دیدنه‌ی ئاینده‌یان که به‌رای ئه‌م پیتی نابوو قوناغ‌یک‌ی تازه و هه‌ستیاره‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی شه‌یدای شوخ و شه‌نگی مینا بوو و له‌وه‌ش زیاتر له‌هه‌ست و نه‌ستیدا، برس‌یی دنگ و رسته ساده و واتاداره‌کانی ببوو. هه‌رجاریک که مینا ده‌بینی، وا ده‌زانی به‌که‌س‌یتیه‌کی تازه و گه‌وه‌ریکی خودایی شاد ده‌بی. له‌پراستیدا به‌ختیار نه‌یده‌زانی، بۆ عاشقی هه‌موو شتی‌که له‌مینا! به‌لام ده‌یزانی که ئه‌و عه‌شقه‌ی ئه‌م، پالنه‌ره‌که‌ی غه‌ریزه سیکسیه‌کان نییه، به‌لکو کۆمه‌لیک به‌های جوانه، له‌هزر و ره‌وشت و ره‌فتار و ئاکار و خوین و نیگا‌کانی ئه‌و کچه‌دا خۆیان نمایش ده‌کهن. له‌دیدنی ئه‌مدا، مینا که‌سیکی له‌دور دروست کراوه له‌ده‌ست نه‌زانیک که‌وتوو‌ته خواره‌وه و درزی بردوو، بۆیه ئه‌گه‌ر یه‌کی هه‌بی به‌و نه‌ینیه‌ بزانی، ده‌توانی ئاسه‌واری درزه‌که چاره‌سه‌ر بکات. له‌وه‌ خه‌یاله‌ خۆشه‌ راچوو‌بوو کاتی وه‌ستا ئه‌مین به‌پتکه‌نینه‌وه پیتی وت: "ها کاک به‌ختیار، کتوه چووی. که‌رپووجم بده‌ری که‌رپووج!".

به‌ختیار، زانی چه‌ند ساتیکه فکری له‌لای ئیشه‌که‌ی نه‌ماوه، داوای لی‌بووردنی له‌وه‌ستا‌که‌ی کرد و وتی: "وه‌ستا گیان، بمبووره، له‌میژه بانگم ده‌که‌ی. پروا بکه لی‌ره نه‌بووم، خه‌یالم بۆ شوین‌یک‌ی دیکه‌ی راپیت‌چابووم". له‌گه‌ل ئه‌و قسانه‌یدا، ده‌ستی دایه‌وه کاره‌که‌ی و به‌پیتی پبویست که‌رپووج‌ه‌کانی بۆ وه‌ستا‌که‌ی به‌رز ده‌کرده‌وه. وه‌ستا ئه‌مین، به‌پتکه‌نینه‌وه وتی: "دالغه‌که‌ی تۆ، به‌هی عاشقان ده‌چوو کاک به‌ختیار. خۆ به‌داوی هیچ کچیکه‌وه نه‌بووی. چونکی هه‌ر ئه‌وان ده‌توانن، به‌مه‌کر و

نازيان، بيرو هۆش له پياوان بسين.

بهختيار به نهختي خه جالت بوونه وه وتي: "ناوه لالا وهستا، گرفتى من شتيكى تره. خو من، زورم كچان له دانشگا بينيووه به كه سيشيان سه رسام نه بووم".
وهستا ئەمەين: "بهختيار گيان، دلته گهر نه گري، من تهنها بو پيکه نين و کات به سه بربردن ئەو قسانه ده کم، ئەگەرنا من زور چاک تو دەناسم".
بهختيار: "جا خو شتي خراپت نه گوتوو، پاشان تو مامى منى، چون دلم ليت ده رنجي".

بهختيار، ئەو ههفته يه له گه ل ئەو کريکارانه برده سه ر. له بهر ئەوهى ماوه يه ک بوو له هاوړي و براده ره کاني دابرابوو، بريارى دا سه ريکى سامان و ساجيده بدات. پوړى پينج شه ممه، پاش نيوه روکەى سهردانى کردن. ساجيده هه والى ميناي لى پرسى و ئەميش له وه لاما وتي: "له راستيدا ماوه يه که خه بهرى ئەوانم نييه".
بهختيار نه يده ويست، ساجيده نازرى، به په يوه ندييه تايبه ته کاني نيوان خو و مينا بزاني، چونکه ئەم، هه لگري کومه لى نه ينى ژيانى مينا يه، نه ده بوو خه لکى دى بيزانن.

ساجيده وتي: "به خوا منيش ده ميکە خه به ريانم نييه، وا چاکه ئەگەر به ته له فونيش بيت، به سهريان بکه ينه وه".
بهختيار: "ده بووايه بجمه ماليا و هه ندى دهنگوياسى مالى کاک سمايل هه يه، پتيان رابگه ينم".

ساجيده، ده ستى دايه ته له فونيه که و ژماره ي ئەوانى ليدا. له وى سه عاده ت خان ته له فونيه کهى هه لگرت: "ئەلۆ، فه رموو کتیه".
ساجيده: "سه عاده ت خان، ساجيده قسه ده کات، داخوا چون. مندا له کان چون".
سه عاده ت خان: "زور سوپاست ده کم ساجيده خان توخوا ئيوه چون، ئەدى بو ديار نينه سه ريکمان لى بدن".

ساجيده: "به خوا زور بيران ده که ين. ئەرى مينا خان چونه توخوا. پيى بللى ماوه يه که خه بهرى نييه. ئاخ هاوړتیه تى چون وا ده بى".
سه عاده ت خان: "مينا خان زور باشه و سلواى هه يه، ئەوه ته له ته کمه راوه ستاوه.

ئەدى توخوا هاوسه ره که ت چونه. ده جاريک پيکه وه وه رنه مالى ئيمه".

ساجيده: "ئيشه لالا بهم زوانه، سهردانىکتان ده که ين".
سه عاده ت خان: "ئەدى هيج خه به ريکى کاک بهختيارت نييه. ئەميش ماوه يه که ديار نييه، ئەگەر بکريت خه به ريکى بده يتى، به لکه سه ريکمان ليدات".
ساجيده: "بهختيار زور باشه، ئەوه تا ميوانى ئيمه يه، ئەگەر حه زده کهى فه رموو خو ت قسه ي له گه ل بکه".

سه عاده ت خان: "ده زور باشه توخوا بده ري".
ساجيده، ته له فونيه کهى دايه ده ست بهختيار و وتى سه عاده ت خانته له گه له.
بهختيار: "به لى، سه عاده ت خان، چون. کاک فه رهاد و کچه کان چون".
سه عاده ت خان: "هه موومان باشين، ئەدى تو چونى، بو ديار نيت. زانيومانه چه ند پوړتیه که ده چيته کار".

بهختيار: "به لى، چه ند پوړتیه که ده چوممه کريکاري. به نياز به يانى، داني سبه ينه کهى سهردانان بکه م. توخوا سلوم به مينا بگه ينه".
سه عاده ت خان: "زور باشه، به يانى چاوه ري ت ده که ين".

سبه ينه ي پوړى هه ينى، ده وري سه عات (ده)، بهختيار به ره و مالى سه عاده ت خان که وه ري. به لاي ئەم خو شترين پوړ بوو، چونکه به ره زامه ندى ته وارى ئەو ماله و وهک که سيکى نزى ئەوان ده چيته ئەوى. رهنگه ئەم جاره، بوارى ئەوهى هه بى، روونتر له گه ل مينا قسه بکا و وهک خه مخوړتیه که له گرفته کاني ئەو، دلسوزى خو بو به يان بکات. که گه يشته به رده رگا دياربوو سه عاده ت، به گه سک، ئاوه پوړى به ر ده رگاى پاک ده کرده وه. بهختيار سلواى لى کرد و هه والى پرسى، سه عاده تيش سه رى بلند کرد و وتى: "ياخوا به خير بيى. فه رموو بو ژوورى پيشکه وه".

بهختيار، يه کسه ر بو ژوورى ميوانان رتي کرد و سه عاده تيش به دواى ئەمدا. چوونه ژوورى و سه عاده ت وتى: "بهختيار گيان تو دانشه. باوکی شه ونميش، پاش که ميکى تر ديتته وه. بو هه ندى کارى پيوست چوته ده ره وه، به لام له هاتنى تو، خه بهرى هه يه و برياره زو بگه رتته وه".

له گه ل ته واه بوونى قسه کاني، سه عاده ت خان، له ژوره که چووه ده ري، دياربوو

خه بهری مینا و شهونم و شهوبۆی دا که بهختیار هاتوو. به لām شهونم و شهوبۆ، له کهرمهوهکه، خه ریکی سه ر شوړین و خو پاککردنهوه بوون، میناش یه کسه ر چوو له لای بهختیار و به گهرمی به خیرهاتنی کردو دهستی تهوقه ی بو دريژ کرد. بهختیار، به دهم وه لām دانهوه تهوقه ی له گه ل کرد. مینا ههستی کرد، په نجهکانی له شتیکی در دهخشی، دهستی بهختیاری گرت و سهیری ناوله پی کرد و وتی: "وهیش، ئه وه له کریکاری وای لی هاتوو، وانیه".

بهختیار: "به لی، له گه ل گرانیی سه تلی چیمه نتۆ، هه ردوو دهستم ئاوايان لی هاتوو". مینا، به نه رمی دهستی به ناوله پی بهختیاردا هینا و به نیگایه کی پر له به زهیی و خو شه ویستی، سهیری چاوهکانی کرد و وتی: "گوئی مه دی، دهستی من شفایه، ئینشه لā زوو چاک ده بیته وه. کارکردن بو ئینسان شه رفه، نه که ی پیت شه رم بیت. ئه مه خو ی، نیشانه ی ئه وه یه که تو ههست به بهرپرسیاریتی ده که ی، بو یه ئاماده ی کاری تاقت پرووکتین بکهیت. ئه مهش مه رجیکه، پیویسته له پیاوهکاندا هه بیت".

بهختیار به قسه پر له ماناکانی مینا، زۆر دلخۆش بو. له و کاته دا سه عادهت هاته ژورره وه و دیاربوو ئاوی خواردنه وه ی له گه ل خو ی هینابوو. هه رسیکیان پیکه وه دانیشن. سه عادهت دووباره ئه حوالی ماله وه ی له بهختیار پرسى و پاشان وتی: "بیستوو مانه جاروبار ده چیته کریکاری. کوره کهم تا ده توانی یارمه تی باوکت بده، چونکه ئه مرۆکه ژیان، زۆر به زحمهت بووه و گرانیی، هه موو لایه نیکی گوزهرانی خه لکی گرتۆته وه".

بهختیار: " راست ده که ی سه عادهت خان، له راستیدا ئیمه کاتی خو ی که له عیراق بووین، حالمان باش بو. ئیستاش به نیازین، له ریگه ی خزمه کانمانه وه، مولکهکانی سلیمانیمان بفرۆشین. به لām له بهر ئه وه جهنگه حالی حازر، هاتوچۆ زحمهت بووه، ده بیت چاوهروان بین تا فرسه تیکی دیکه دیته پی شه وه".

سه عادهت خان: " خوا که ریمه، باش ده بی ئینشه لā. (پووی له مینا کرد)، مینا گیان، من ده چمه لای چیشته کهم، تۆش له گه ل کاک بهختیار، بو خۆتان قسان بکه ن. (ئه وه چاره پووی له بهختیار کرد)، به راست بهختیار، تو نیوه رۆ میوانی ئیمه ی، به ته مای پویشن مه به". چوو ده ره وه.

بهختیار، هه والی شهونم و شهوبۆی له مینا پرسى: " ئه دی کوا کچهکانی سه عادهت خان".

مینا: " له هه مامه که خه ریکی خو شوړین".

بهختیار: " ئه دی تو وه زعت چۆنه. به خوا هه میسه له بیرم دای، ئه گه ر بو م بلو ی حه زده که م پۆژانه بتبینم. له راستیدا حه ز ده که م هاوړپیه تییه که مان زۆر تایبه تمه ند بی و هه رچی کیشه یه کت هه یه پی بزانه، بو ئه وه ی بتوانم یارمه تیت بدهم. له گه ل ئه وه شدا، هه رگیز نامه و ی ئه وه نه پینیا نه بزانه که خۆت گه ره کت نییه پی می بلیت".

مینا: " بهختیار گیان، من ده زانه که تو دل سو زى منیت. ئه گه ر به ته واوی بگه مه قه ناعهت که بریاری ئه وهت داوه، له گه ل مندا ژیا نی داها توت دريژه پی بدهیت و لیم هه لئا یه ی، ئه وه وخته ده توانم هه رچی نه پنی ژیا نه هه یه بیخه مه بهر دهستت. به لām هیشتا زوو، ده بی پۆژانی داها توه ئه وه زمینه یه بهر خسی نی تا وه ک دوو که سی هاوچاره نووس، ژیا نمان تیکه ل به یه کتر بکه ی ن. ئه گه ر راستیت ده و ی، هه نوو که زۆر گه ره کهم بزانه داخوا تو، چۆن له ژیا نی من تیده گه ی. یان به شیوه یه کی دیکه، رات به رامبه ر ژیا نی رابردووی من چۆنه".

بهختیار: " مینا گیان، من له نیو هاوړپیکاندا به که سیکی هیمن و له سه ره خو ناسراوم. له ژیا نندا هه ر شتیکم ها تبیته ری، قهت بریاری سه ری پییم نه داوه. نه که وتوو مه ته نیو داوی جوانی و حه زی هیچ کچی ک. به لām سه بارهت به تو، بابته که به شیوه یه کی دیکه یه: من، هه رجاره ی به دیدنه ی تو شاد دهم، ده رسیک له خوړاگری و پاکی ناخت فی رده بم. تو که له جوانیدا هاوشیوه ی په رییا نیت، له گه ل ئه وه شدا، له بهر چاو و زهینی مندا هیشتا جوانیه کهت ناگاته ئاستی پاکیزه یی و رهوشتی به رزت. له باره ی ژیا نی رابردووش، تو خاوه نی هه ر رابردوویه ک بیت، له لای من گرنگ نییه. ئه وه ی راستی بیت، حه ز ده که م هه موو شتی ک له باره ی تۆوه بزانه. ته نها بو ئه وه ی بتوانم، له و گرفتانه ی که له داها تودا دینه ریگهت هاوکاریت بکه م و به ئه رکی سه رشانی خو م هه لسم. من له ناخوه هه موو شتیکی تو م قبو له، وه لی با پۆژگار دروستی و پاکی نییه تی منت بو بسه لینی. هه تا تو پیت باش بیت، من هه ر سه بر ده گرم، جا ئه گه ر ئه وه سه بر گرتنه، هه موو ته مه نیشم لوول بدات".

مینا: "بهختیار گیان، حەز دەکەم بزانی که نزیکترین کەس لە شوینی دایک و باوکم، (سەعادت خان و مامە فەرهاد)ە، واتە شەونم و شەویۆ جیگەیی خوشکەکانم دەگرنەو. نزیکترین کەسیکیش، وەک هاوڕێ و ئومیدی دواڕۆژم، تۆی، بەلام، هیشتا که زۆری ماوە هەتا کە سوکار و دەورو بەرمان، لەم راستییەیی دوایی بگەین. دەبێ هەردوو کمان سەبر بگرین. با جارێ کەس لەو نەگات کە من و تۆ، پەیمانی نەینیمان لەگەڵ یەکتەر هەیه، چونکە ئەو هیان، مەترسی لە سەر ژانی ئیستام، دروست دەکات و لە باو هشی گەرمی ئەو خانەوادە میهرەبانە، بێبەش دەبم کە هەلی ژیانیکی تازەیان بۆ رەخساندوم".

بهختیار لەگەڵ قەسەکانی مینا جۆشا و وتی: "مینا گیان، تۆ چۆنت پێ باشە و لە بەرژەو نەندیت دایە، وا دەکەین. من وادەزانم ئەگەر تۆ، لە راپردوو هەرچی یەکت بە سەر هاتبیت، بەلام لە ئایندەدا بەختەوهر دەبیت".

مینا: "بهختیار لە دیدەنیی داها تووماندا، زیاتر قسان دەکەین. وا بزانی کچەکان هاتن".

لەو دەمەدا شەونم و شەویۆ، هاتنە ژووری و بەخیر هاتنی بهختیاریان کرد. پاشان شەونم دانیش و شەو بۆش، چوو کە دایکی. بهختیار رووی لە شەونم کرد و وتی: "شەونم خان، ئەو هاوینە بە چی خەریک بووی".

شەونم: "وہللا کاک بەختیار، راستییە کەیی، جارانی نەمەزانی، ئەو هەموو وەختە لە پشووئی هاویناندا، بە چی بە سەریەرم. بەلام ئیستا، رێ نیشاندەرم هەیه. مینا خان، وای لێ کردووم کە باشترین کەلک لەو وەختە وەر بگرم، بە خویندەنەو و خۆ پەرور دەکردن. جگە لەو هەش، ئیمە بەردەوام حەز دەکەین، ئەو قەسەمان بۆ بکات، چونکە سەری لە هەموو شتیکی دەردەچێ و شتی بێ مانا نالیت. ئیمە قەت لە قەسە خۆشەکانی ئەو تیر نابین".

بهختیار: "ئافەرین شەونم خان بۆ ئەو هەستە جوانانەت. مینا، مامۆستای هەمووانە. منیش کە پیکەو دادەنیشین، حەز دەکەم هەر ئەو بدوئی و منیش گوئی بگرم".

مینا: "دەزانن جەماعەت، بەو مەدح و سەنایە خەجالت دەبم. بەخوا هەموو ئەو

شتانەیی کە دەیزانم لە ئیوہ فیروومە. ئیوہ لە نەزەری من، بەرزترین کەسانی سەر ئەم زەمینەن".

لەو کاتەدا زەنگی دەرگای حەوشە لێیدا، دیار بوو مام فەرهاد هاتەو. لەدوای گەرانیوہی مام فەرهادیش گەلێک قەسە و باسیان لە بارەیی بابەتە هەمە چەشنەکان کرد. ماوەیەک دوا نانخواردنی نیوہرۆ، بهختیار خواحافیزی کرد و بەرەو مال گەرانیوہ.

۳۸

ناوہ راستی مانگی ئاداری سالی (۱۹۷۵) بوو، چەند رۆژێک بوو ریککەوتنە کەیی جەزائیر، لە نیوان ئیران و عیراقد مۆر کرابوو. (هەریاد) لەگەڵ شەش پێشمەرگەیی تر، ئەو وەختە مەفرەزەییەکی حەوت کەسی بوون لە بەشی دژە ئاسمانییەکان لە بەرەکانی شەردابوون، لە دژی سوپای داگیرکەری عیراق.

پاش نیوہرۆ بوو کە خەبەریان بۆ هات: هەموو شتیکی تەواو بوو و سەرکردایەتی بریاری تیکدانی شوڕشی داو. ئەو خەبەرە بۆ ئەو وەختە، وەک خواردەوہی ژەهر وابوو، بۆ ئەو پێشمەرگانەیی کە پێیان وابوو، خەبات بۆ رزگاری نیشتمانە کەیان دەکەن. چەندین پێشمەرگە، لەگەڵ بیستنی خەبەرە کە بە دەستی خۆیان کۆتاییان بە ژیان خۆیان هینا. هەریاد و هاوڕیکانی، بەو پەری ناو میدییەو، بەرەو ناوچەکانی سەرکردایەتی گەرانیوہ. لە ریکەیی گەرانیوہیاندا، دەیان پێشمەرگەیان دەبینی کە چەکەکانیان فری دەدایە ناو چۆم و پروبارەکان و بە کۆلیک خەم و خەفەتەوہ سەری خۆیان بۆ چارەنووسیکی نادیار هەلگرتبوو.

هەریاد، ماوہی سێ حەفتە بوو، بە دژوونی و ریشی زۆرەوہ، رۆژی ئاوا کردبوو. بریاری دا ئەمیش، وەک زۆریەیی خەلکە کەیی ئەوئ بەرەو ئیران بچیت. کە گەیشتە شارۆچکەیی چۆمان هیشتا ئاوەدانی لێ مابوو و تازە خەلکە کە خۆیان کۆدە کردەوہ، بۆ ئەوہی روو لە لایەک بکەن. نزیکەیی مانگیک بەرلەو رۆژە، هەریاد قاتیکی کوردی لە لای بەرگدروویەکی ئەوئ بە رادان دابوو، بۆیە یەکسەر بەرەو دوکانی بەرگدرووہ کە چوو. لە بەختی ئەمدا، دوکانە کە ئاوەدان بوو و چەند کەسیکی دیکەش بۆ

وهرگرتنه وهی جلهکانیان لهوئی بوون. قاتهکهی وهرگرته وهو ئهو شهوه له چۆمان مایه وه.

پوژی دواتر، له گهه گه زهنگی خۆردا، دهستی دایه جلهکانی و له گهه چهند کهسیکی دیکه، به سواری سهیارهیهک به رهو مهرزهکانی حاجی ئومه ران کهوتنه پری. وهختی نیوه رۆ گه پشته شاره چکهی پیرانشه هر. له بهر ئه وهی، هه زاران کهس له خه لکی ئاواره، پروویان لهوئی کردبوو و هیچ شوینیک نه مابوو بتوانی ئهو هه موو خه لکه له خۆی بگری. بۆیه هه ریاد پیی چاک بوو به رهو مه اباد بچیت.

هه ریاد بۆ دانی ئیواره کهی، به درهنگه وه گه پشته مه اباد. لهوئی له ناو بازاره کهدا، کراسیکی تازهو دوو پارچه جلی ژیره وهی کری. پاشان ده بوو خۆی له هه موو چلک و چه وریانه پاک بکاته وه، بۆیه چوه یه کئی له گه رماوه کان. ئاخو، ماوهی زیاتر له بیست پوژ بوو، ئاو به له شی نه کهوتبوو.

پاش کرینی ئهو پیداو یستی یانه نزیکه ی پازده تومه نی پیمابوو که به شی ژمه یک خواردن و کریی شه ویک نووستنی له موسافیرخانه یه که ده کرد، دوا ی ئه وهی حه قی خو شو رینه که ی لی دعات. که چوه ژوره وه، بینی کو مه لیک خه لکی تر، به ریزه له سه ر کورسییه کانی ناو هۆلی گه رماوه که دانیشتون و چاوه رپی چۆل بوونی ژوره کانی خو شو رین ده که ن، تا نۆره یان دیت. هه ریادیش، نمره یه کی وهرگرت و له سه ر یه کیک له کورسییه چۆله کان، شوینی خۆی گرت. سه یری خه لکه که ی ده کردو له خه یالی خۆیدا، خه می ئه وهی بوو که پاش ئه وهی لهوئی ته واو ده بی و ده چیته بازار، به ته مای ئه و بره پارهیه چۆن ده توانی له شوینیکدا بحه سیته وه و زگی تیر بکات. به لām ئه وه، هه ر گرفتی ئه م نه بوو، بۆیه گوپی پی نه دا و له دلی خۆیدا وتی: خوا که ریمه بابزانی چۆن ده بی.

کاتیک سه یری خاوه ن گه رماوه که ی کرد، دیتی کابرایه کی کامل و ته مه ن دوروبه ری چل و پینج ساله له سه ر کورسییه که ی ته نیشته ئه ودا، دانیشتوو و له نیوان خۆیان، به دهنگیکی نزم قسه یان ده کرد و لاچاویکیان له سه ر ئه مه. پاش ماوه یه کی که م، خاوه ن گه رماوه که له جیگه ی خۆی هه لسا و رووی له م کرد و وتی: "کاکه گیان، زه حمه ت نه بی، هه تا ئیره وهره".

هه ریاد که زانی بانگی ئه م ده که ن، له شوینی خۆی هه لسا و چوه بهر میزی خاوه ن گه رماوه که وتی: "فه رموو مامه، کاریکت به من هه بوو".

کابرا: "تۆ خه لکی کوردستان عیراقی وانیه".
"به لی".

کابرا: "خزم و کهست لیره هه یه".
"نه خیر، لیره کهس نانا سم".

کابرا: "ده باشه، تۆ چاوه رپی نۆره مه که. ئه و ژوره ی ئه وسه ری چۆله و ئه وه ژماره که یه تی، سابوون و لیفکه و پیویستی تر چیت ده وئی، ئه وه ته، لیره بیبه و برۆ خۆت بشۆ. که ته واو بووی، ئه وه کاک (فه رهاد) ه، کاری پیته، نه که ی بۆ ئه م لا و ئه ولا برۆی. سه یری که و بیناسه وه".

هه ریاد که له وپهل و جلهکانی خۆی ده ست دای و چوه ژوره ی خو شو رین. پاش ئه وه ی خۆی پاک کرده وه و تراشیکی جوانی کرد، جله تازه کانی کرده به رو به ره و لای خاوه ن گه رماوه که چوو. به لām دیار بوو نه یان ناسیه وه، چونکه ئیستا، گه نجیکی قۆز و خاوین و پۆشته یه. دهستی له گیرفانی نا و وتی: "حه قی من چه نده".

کابرا وتی: "جگه له خو شو رین، چی ترت هه یه".
: "سابوونیک و مووسیک و لیفکه یه که".

کابرا: "تۆ کورده عیراقیه که نیت".
"به لی هه وم".

کابرا: "ماشه للا، قۆز ده رچوو ی. به خوا من و کاک فه رهاد، نه مان ناسیه وه. کاکه تۆ پاره که ت دراوه".

کاک فه رهاد له شوینی خۆی هه لسا و وتی: "فه رموو با پیکه وه برۆین".

هه ردووکیان پیکه وه به ره و ناوه ندی شار رویشتن. له ریگادا کاک فه رهاد، کو مه لی پرسیار ی له باره ی ناوی و شوینی له دایکبوونی و ئه م جو ره شتانه ی لی کرد. دوا ی ئه وه داوا ی لی کرد که له گه ل ئه مدا بچنه وه مالی. به لām هه ریاد نه یده سه لماند و نه ختیک شه رم و عه کسی گرتبووی. کاک فه رهادیش دلی پیی ده سووتا و به

که سێکی پاک و خوین گهرم و بێ دهره تانی دههاته بهرچاو، بۆیه پێی وت: "ده باشه، من له گهلت ديمه موسافيرخانهکان، وهلی ئه گهر جيگهيان نه بوو ده بې بچينه مالى ئيمه باشه".

ههرياد: "به لى باشه، ئه وکاته له گهلت ديم".

دهچوونه ههر شوينىک، کاک فهرياد له پيشدا به فارسى به خاوهنه کهى دهگوت: "بللى شوينمان نيه". بهو شيوهيه، چهند جيگهيه کيان به سهر کردهوه گشتيان به نا وهلاميان دانهوه، ئه و ساکه ههرياد تيگهيشت که کاک فهرياد به فارسى پيان ده لى که بلين، شوينى نووستنمان نه ماوه. عه قلايشى تيدهچوو جيگه نه بيت، چونکه ئاوارهيه کى به کجار زور رووى له م شاره کردبوو.

ههرياد، له لايهک پوچ گهره وه نهفس بهرز بوو، ههزى نه ده کرد که سێک ههست به که ساسى و نه بوونيه کهى بکات. له لايه کى تر له ژيره وه پى خو ش بوو، ئاخى ئه وه کاک فهرياد، وهک فريشته لى پيدا بووه و دياره بهخت يا وه ريه تى، ئه گهرنا خو ئه م کهس ناناسى و ئه وه نده پارهيه شى پى نيه به که پى بزييت. وهختى خو رئاوا گهيشته وه مالى. که چوونه ژوره وه، کاک فهرياد به دهنگيکى بهرز وتى: "سه عادهت خان، وه ره ميوانمان هاتوه".

سه عادهت به گهرمى هات و به خنده وه روويه کى خوشه وه: "يا خوا به خير بيت سهر چاوه کانم".

کاک فهرياد: "ئه وه کاک ههرياده، خه لکى کوردستانى عيراقه".

سه عادهت، ديسان ريزى بو ميوانه کهيان نواند و ديار بوو کاره ساتى تيکچوونى شو ر ش و ئاواره بوونى ئه و خه لکه، ئه وانيشى نيگه ران و خه فه تبار کردبوو، بۆيه دهيانويست ئه وه نده لى له دهستيان ديت، يارمه تيان بدن. پاشان (گه لاويژى) خوشکه گچکه لى سه عادهت، هات و به خير هاتنى کرد. ئه و وهخته تازه (ناسر) لى براى سه عادهت، ژنى هينابوو و گه لاويژيش که له ميژبوو دايک و باوکيان نه مابوو، له لاي ئه وان ده ژيا. کاک فهرياد و سه عادهت خان، دوو کچى جوان و خنجيلانه يان هه بوو به ناوى (شه ونم و شه وبو) که ته مه نيان هه شت سالى و شه ش سالى بوون و ههردوو کيان خويندار بوون.

له دواى نانخواردنى ئيواره، کاک فهرياد دهيويست ميوانه کهى بدوينى و هه ندى دهنگو باسى ئه و ديوى بو بگيريه ته وه. به لام ههرياد که سێکى نهختيک شه رمن و کهمدو بوو، له گه ل ئه وه شدا به کورتى وه لامى پرسى ياره کانى کاک فهريادى ده دايه وه. هه ر ئه و شه وه کاک به هر ژوى دراوسينيان به خو لى و منداله کانه وه هاتنه ميواندارى مالى کاک فهرياد. تا درهنگى شه وى باس هه ر باسى شو ر شه کانى کورد و شکستيه کان بوو. کاک فهرياد، بو دلدانه وه لى ميوانه کهى، به دريژى باسى رووخانى کو مارى مه بابدى کرد که ئه و ساله ئه م ته مه نى پازده سالان بووه.

ههرياد پيش ئه وه لى ببى ته پيشمه رگه، له پولى شه شه مى ئاماده يى بوو و ته مه نيشى بيست سالان بوو. له قه در هاوته مه نه کانى خو لى، زانيارى باشى له سهر شو ر شه کانى کورد و ميژووى ناوچه که هه بوو، بۆيه که نوره لى قسه کردن دههاته سهر ئه م به جدى و ديقه ته وه، راي خو لى در ده بى و سهرنجى مه جليسه که لى بو خو لى راده کيشا. له کاتى قسه کردندا، قهت سه بى ژنه کانى نه ده کرد، چونكى پى وابوو که ئه م گه نجه و شتيکى دروست نيه له ژنه کان رابمى نى. سهره راي ئه وه لى که ئه م هه ر له سروشتى خويدا که سێکى خو پاريز و شه رمن بوو له هه مبه ر ره گه زه که لى ديکه.

درهنگى شه وى، ميوانه کان رويشته وه. سه عادهت خان هه ستى کرد، ميوانه کهيان هيلاک و ماندوو دياره و پيوستى به ئىستراحه ته، له ژورويکه لى ئه و ديو جيگه لى بو ر اخست. پاشان گه رايه وه و وتى: "باوکى شه ونم، و ابزانم کاک ههرياد هيلاکه و خه وى ديت، ئه و له ژوره که لى ئه و ديو جيگه م بو لى چا کردوه".

کاک فهرياد، رووى له ههرياد کرد و وتى: "ههتا له م شاره بيت، ئيره مالى مامى خو ته و ههز ناکهين بو هيج شوينىکى تر بچيت. ده زانم هه نووکه پارو پووليشت پى نيه، ده بى ئه م په نجا تومه نه له مامى خو ت وه ربگرى. به يانى من زوو بو کارىکى پيوست ده چمه دره وه، تو ش بو نيوه روکه لى بو هيج لايهک نه رو لى، باشه برا که م".

ههرياد: "تو مامى منى، خوا له گه وه بيتان که م نه کات. زور سوپاستان ده که م، ئه گه ر پارم پينه بووايه لى تم وه رده گرت. بو به يانيش ده بى بچمه سو ر اخى خزمه کانم له ئوردوگا که لى نزىک شارى شنو".

پراستیه‌که‌ی هه‌ریاد، سه‌فه‌ری هیچ لایه‌کی نه‌ده‌کرد و تهنه‌ها پازده تومه‌نه‌که‌ی پی بوو، به‌لام له‌لای خوویه‌وه، لینه‌ده‌گه‌را ئه‌وان تووشی زهمه‌تی بکاو ببیته بار به‌سه‌ر شانیا‌نه‌وه. هه‌روه‌ها ده‌یویست، وا نیشان بدات که ئه‌م له باریدا هه‌یه خوئی بژیینی و کاروباری خوئی ریک بخت.

کاک فه‌ره‌اد وتی: "زور چاکه که له (شنق) هاتیه‌وه، یه‌کسه‌ر وه‌روه مائی، نابی شهرم بکه‌یت".

هه‌ریاد وتی: "نا، نا، شهرم ناکه‌م، مائی خوومه". هه‌ستا و چوو ه ژووره‌که‌ی ئه‌ودوو. هه‌رکه له سه‌ر جیگه‌که‌ی راکشا ئه‌وه‌نده‌ی نه‌برد که‌وته قوولایی خوئی خوش.

کاک فه‌ره‌اد که به‌یانی زوو له خه‌ه‌ستا، سه‌ریکی ژووره‌که‌ی هه‌ریادی دا، دیتی هه‌روا له قوولایی خه‌ودایه. به‌ه‌لی زانی و گیرفانه‌کانی هه‌ریادی پشکنی، له پازده تومه‌نه‌که‌ی زیاتر نه‌دوژییه‌وه. له به‌ر خویدا وتی: "ئه‌و کوره‌ی رۆحی چهند گه‌وره‌یه". په‌نجا تومه‌نه‌که‌ی، خسته گیرفانییه‌وه. گه‌رایه‌وه ده‌ری و به‌سه‌عاده‌ت خانی گوت که بانگی میوانه‌که‌یان نه‌کات، هه‌تا ئه‌و خوئی واگا دیت. پاش ئه‌وه، به‌دوای کاره‌که‌یدا چوو هه‌روه.

چیشته‌نگاوئی، هه‌ریاد به‌خه‌به‌ر هات، به‌لام شه‌رمی ده‌کرد، له ژووره‌که‌ی بیته ده‌روه و بۆ سه‌رئاو بجیت، بۆیه جیگه‌که‌ی ده‌ق کردو لئی دانیشته. پیشتر، چهند جاریک سه‌عاده‌ت لئی روانیوو، به‌لام ئه‌م، هیشتان خه‌به‌ری نه‌ببووه. ئه‌م جارهیان که سه‌عاده‌ت ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه، دیتی هه‌ریاد دانیشتوو، یه‌کسه‌ر به‌یانی باشی لی کرد و وتی: "کاک هه‌ریاد، ده‌م و چاوت بشق و پاشان وه‌روه ژووری میوانان، نانه‌که‌ت بخۆ. ئه‌وه‌نده ماندوو و برسی خه‌و بووی، دل‌مان نه‌هات زوو بانگت بکه‌ین".

هه‌ریاد هه‌ستایه‌وه سه‌ر پی و چوو به‌جیگه‌یاندنی پیویستی خوئی. دوای ئه‌وه چوو ژووری میوانان. دیاروو سه‌عاده‌ت چای تازه‌ی بۆ ساز کردبوو و خووشی له ته‌ک سه‌ماوه‌رکه‌ چاوه‌رپی ئه‌م بوو. له‌ولاتریش، له سه‌ر سفه‌ریه‌کی بچووک، چهن‌دین جوړ خواردنی سبه‌ینانی بۆ دانابوو. به‌نه‌ختی شه‌رمه‌وه، چوو دانیشته و بی ئه‌وه‌ی سه‌ری به‌رز کاته‌وه، له‌سه‌ره‌خۆ ده‌ستی به‌خواردن کرد. سه‌عاده‌تیش، چای بۆ تیکرد و له پیشی دانا و وتی: "کاک هه‌ریاد، توخوا شه‌رم مه‌که، وابه‌زانه له مائی خوتانی.

باوکی شه‌ونم، سبه‌ینی که رۆیشت، لئی دووباره کردمه‌وه که پیت بلیم، ببیته‌وه ئیره و بۆ هیچ لایه‌ک، نه‌رۆی".

هه‌ریاد وتی: "خوشکه سه‌عاده‌ت، ئه‌گه‌ر لیره مامه‌وه، دل‌نیا به‌دیمه‌وه ئیره. تازه ئه‌و ماله، مائی خوشک و برای خوومه".

دوای که‌میگ، گه‌لاویژیش هاته ژووری و له ته‌نیشته سه‌عاده‌ت دانیشته و به‌نه‌ختی ناز و شه‌رمه‌وه، جارجاره له میوانه‌که‌یانی ده‌روانی. دیار بوو ئه‌ویش، به‌زه‌یی به‌حالی هه‌ریادا ده‌هات و له ناخه‌وه دلی پیی ده‌سووتا. ئه‌گه‌ر مه‌جالی هه‌بووایه، گه‌لیک پرسباری له باره‌ی هه‌ولیر و خه‌لکی ئه‌ودوو لی ده‌کرد.

هه‌ریاد که گه‌لاویژ هاته ئه‌وی، سه‌ری له‌به‌رخوئی نا و ئیدی که قسه‌شی ده‌کرد، چاوه‌کانی بلند نه‌ده‌کرد. پاش نانخواردن، مائ‌ئاوایی کرد و به‌ره‌و ناوه‌ندی شار که‌وته پی.

له رپگای شاردا زور هه‌زی ده‌کرد پاکه‌تیک جگه‌ره بکریت، به‌لام زوری له‌خۆ ده‌کرد و نه‌یده‌کری. ئاخ‌ئه‌م، تهنه‌ها پازده تومه‌نی له گیرفاندایه چۆن به‌جگه‌ره‌ی بدات. وه‌لی، ئاره‌زووی جگه‌ره کیشان له‌سه‌ری کرد و هاته سه‌ر ئه‌و بیره‌ی که ئه‌م، پاره‌که‌ی ئه‌وه‌نده زور نییه‌وه هه‌ر ته‌واو ده‌بیت، جا بۆ بی دلی خوئی بکات. بریاری دا پاکه‌تیک لاری ئه‌مریکی که به‌چوار تومه‌ن بوو، بکریت. که ده‌ستی له گیرفانی نا هه‌ستی کرد پاره‌ی دیکه‌شی له گیرفاندایه، ده‌ری هیئا دیتی دوو بیست و پینج تمه‌نی له گیرفاندایه. ئه‌وساکه تیگه‌یشت که کاک فه‌ره‌اد، شه‌وی به‌بی ئاگاداری ئه‌م، پاره‌که‌ی خستۆته گیرفانی. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پیی خووش بوو، چونکه له واقیعدا که‌سیکی نه‌بوو یارمه‌تی بدات، به‌لام هه‌ندیک جار، بیروکه‌یه‌ک به‌میشتیدا ده‌هات که بجیته‌وه مائیان و له ده‌رگا پاره‌که‌ بداته‌وه سه‌عاده‌ت. پاشان گه‌یشته قه‌ناعه‌ت که نابی کاریکی و بکات، چونکه ئه‌وان وه‌ک به‌جیگه‌یاندنی ئه‌رکیکی کوردانه و مرۆفانه، ئه‌و کاره‌یان کردوو، بۆیه ده‌بیت ئه‌میش قبوولی بکات.

ئه‌و رۆژه، هه‌ریاد له ناو شاردا، هه‌ندی ناسیاوی دوژییه‌وه که خه‌لکی هه‌ولیر و ده‌روبه‌ری بوون. وه‌ختی پاش عه‌سری، له‌گه‌ل دوو که‌س له‌و ناسیاوانه، پیاسه‌یان ده‌کرد. له‌گه‌لیان ریک که‌وتبوو که بۆ شه‌وی، له موسافیرخانه بجیته لای ئه‌وان. به

پاش توندبوون و قوولبوونهوهی شه‌ری ناوه‌خۆی حزبه‌کانی کوردستانی عیراق، له مانگی ئایاری ساڵی ۱۹۸۳دا، باره‌گاری سه‌رکردایه‌تی کۆمه‌لیک له‌ حزبه‌ دۆراوه‌کانی شه‌ری، بۆ گونده‌کانی پشتی پیرانشه‌هر گواستراوه‌هه. هه‌ریاد له هه‌لسووراوانی سیاسی یه‌کێ له‌و حزبانه‌ بوو. له‌سه‌ره‌تای مانگی تشرینی یه‌که‌می ئه‌و ساڵه‌دا، بۆ نه‌ختی پشوودان و که‌ش گۆڕین، ئیجازه‌ی چه‌ند رۆژیکی وه‌رگرت و دابه‌زییه‌ شاره‌کانی پیرانشه‌هر و نه‌غه‌ده. له‌وێ بیری کرده‌وه که سه‌ردانیکی مائی کاک فه‌ره‌اد بکات له‌ شاری مه‌هاباد. ئاخ‌ر ئه‌م، کاتی خۆی هه‌شت ساڵ له‌مه‌وبه‌ر، به‌لینی پێ دابوون که ئه‌گه‌ر پێی بکه‌وێته‌وه ئێران، بۆ دانه‌وه‌ی قه‌رز و هه‌فاداری ئه‌وان سه‌ردانیان بکات. پاش نیوه‌رۆی رۆژیکی ئه‌و پاییزه‌، سواری ماشین بوو به‌ره‌و مه‌هاباد که‌وته‌رێ. که‌ هه‌شته‌ شاری مه‌هاباد، زۆر به‌ ئاسانی مائی کاک فه‌ره‌ادی دۆزییه‌وه. زه‌نگی ده‌رگای هه‌وشه‌ی ئه‌وانی لێدا و چاوه‌پێی کرد. پاش که‌می که‌ گه‌رگه‌ کرایه‌وه، دیار بوو سه‌عاده‌ت خان بوو. هه‌ریاد ساڵی لێ کرد و وتی: "مائی کاک فه‌ره‌اده".

سه‌عاده‌ت وتی: "به‌لێ هه‌وه، فه‌رموو کاکه، کاریکت هه‌بوو".

هه‌ریاد: "سه‌عاده‌ت خان نامناسیته‌وه".

سه‌عاده‌ت: "به‌خوا براکه‌م شیوه‌ت ده‌که‌م و ده‌زانم تۆم بینیه‌وه، ده‌ جارێ فه‌رموو وه‌ره‌ ژووره‌وه".

هه‌ریاد، چووه‌ ژوورێ و وه‌ک که‌سیکی شاره‌زا به‌ره‌و ژووری میوانان چوو و وتی: "ئه‌دی کاک فه‌ره‌اد، له‌ ماڵ نییه‌".

سه‌عاده‌ت: "پاش که‌میکی تر دێته‌وه، یاخوا به‌خیر بێی. ئه‌رێ به‌ راست تۆ کاک هه‌ریاده‌که‌ی خۆمان نیت".

هه‌ریاد: "باش بوو منت ناسییه‌وه. به‌لێ هه‌وم".

سه‌عاده‌ت: "ئێی توخواکه‌ی چۆنی. به‌خوا هیچ گۆرانیکت به‌ سه‌ر نه‌هاتوه‌وه، به‌لام من چ فکری تۆ بکه‌م. ئێی وه‌زعت چۆنه‌، ما‌له‌وه‌تان چۆن".

یه‌که‌وه ده‌رۆیشتن، وه‌ختیک له‌ دواوه‌را ده‌ستیکیان له‌ سه‌رشانی دانا و گوێی له‌ ده‌نگیک بوو: "دیاره سه‌فه‌ری (شنۆ)ت نه‌کردوه کاک هه‌ریاد. که‌ ئاوپی دایه‌وه دیتی کاک فه‌ره‌اده، وتی: "کاک فه‌ره‌اد، تووشی ئه‌و براده‌ر و خه‌زما نه‌بووم، بۆیه سه‌فه‌ره‌که‌م نه‌کرد".

کاک فه‌ره‌اد، چاک و چۆنی له‌گه‌ڵ هه‌ردوو ناسیاوه‌که‌ی هه‌ریاد کرد و وتی: "برایان کاک هه‌ریاد میوانی منه، ئه‌گه‌ر ئێوه‌ش دین، له‌ خه‌مه‌تتان ده‌بم".

ئه‌وانیش وتیان: "زۆر مه‌منوون، ئیمه براده‌ری دیکه‌شمان له‌ گه‌ڵ، نابێ لیک دابیرین".

کاک فه‌ره‌اد ده‌ستی هه‌ریادی گرت و وتی: "ده‌که‌واته ئیمه خواحافیز". هه‌ریاد، کر و بێده‌نگ به‌گه‌ڵ کاک فه‌ره‌اد که‌وت و به‌ره‌و ماڵ بوونه‌وه.

هه‌ریاد، تا ئه‌و رۆژه‌ی بریاری گه‌رانه‌وه‌ی دا بۆ عیراق، زیاتر له‌ مانگیک وه‌ک کورپی ئه‌و ما‌له‌ په‌فتاری ده‌کرد. بۆ هه‌ر لایه‌ک چووبایه‌، ده‌گه‌رایه‌وه ئه‌وێ. ورده ورده چاوی کرایه‌وه و وه‌ک رۆژانی سه‌ره‌تا به‌شه‌رمه‌وه قسه‌ی نه‌ده‌کرد. له‌و ماوه‌یه‌دا گه‌لاویژ، پاش شاره‌زا بوون له‌ هه‌لسوکه‌وت و په‌وشت به‌رزێ هه‌ریاد، دلی بۆی کرایه‌وه. له‌ بیری خۆیدا ده‌یگوت: "ئه‌گه‌ر لێره بمینیته‌وه ئاماده‌م شووی پێ بکه‌م".

هه‌ریاد، ئه‌و وه‌خته‌ی که‌ به‌ مائی کاک فه‌ره‌ادی وت که‌ به‌نیازه‌ بگه‌ریته‌وه عیراق، سه‌عاده‌ت خان، ریک و په‌وان پێی وت: "ئه‌گه‌ر لێره بمینیته‌وه، ئاماده‌ین، گه‌لاویژت بده‌ین، چونکه ئیمه، تۆمان خۆش ده‌وێ و شایه‌نی ئه‌وه‌ی ببیته‌ یه‌کیک له‌ خانه‌واده‌ی ئیمه".

هه‌ریاد، له‌ وه‌لامی سه‌عاده‌ت خاندان وتی: "سه‌عاده‌ت خان، من، تۆ و گه‌لاویژ، به‌ خوشکی خۆم ده‌زانم و به‌ لای خۆمه‌وه ده‌ستنوێژم لیتان ناشکی. پاشان ئیمه هه‌ر ده‌بێ بگه‌رینیه‌وه. شه‌رتبێ هه‌تا ماوم چاکه‌ و پیاوه‌تی ئێوه له‌ بیر نه‌که‌م. هه‌ر ده‌رفه‌تیکم بۆ هه‌لکه‌وێ، سه‌رتان لێ ده‌دم". رۆژی دواتر هه‌ریاد، خواحافیزی لیتان کرد و به‌ره‌و عیراق گه‌رایه‌وه.

هەریاد: "زۆر باشم، ئەم ئێوه چۆن. خۆ هەموو سەلامەتن و شەونم و شەوبۆ چۆن. ئێستا گەوره بوونه وانیه".

سەعادەت: "وەللا زۆر باشن". یەكسەر بانگی شەونم و شەوبۆی كرد: "كچم وەرن میوانیکی خۆشەویستمان هاتوو، كا وەرن بزائم دەیناسنەوه".

كچەكان هەرسێکیان هاتن بە خێرهاتنی هەریادیان كرد. شەونم یەكسەر هەریادی ناسییهوه و وتی: "دایە ئەمە كاك (هەریاده)كەم خۆمان نییه وهکی هەموو جرای دەرسی پێ دەگۆتم".

سەعادەت: "ئافەرم كچم، بە خوا تۆ زەینت له من پوونتەر".

میناش بەخێرهاتنی كرد. بەلام نەیزانی مەسەلهی (هەریادهكەم خۆمان) چیه، كاتێك سەعادەت دەنگوباسی هەولێری لێ پرسی، ئەمیش زانی كه هەریاد خەلكی هەولێره و لهو دیورا هاتوو.

هەریاد، پرسیاری گەلاوێژ و ناسری له سەعادەت خان كرد، پاشان وتی: "ئەدی ماله دراوسێكانتان لێره ماون. ماله كاك بەهروژ".

سەعادەتیش، یەك له دواي یەك وهلامی پرسیارهكانی ئەمی دەدایهوه و بە پێكەنینهوه وتی: "گەلاوێژ هەوت سالا شووێ کردوو، ئەدی تۆ ژنت نەهیناوه".

هەریادیش بە بەلێ وهلامی دایهوه و له پێكەنینهكەم سەعادەت گەیشت كه كاتی خۆی، وهعدیان پێی دابوو كه ئەگەر نەچیتەوه عیراق، گەلاوێژی بدەنێ.

ئێوارێ كه كاك فەرهاد گەرایهوه چاوی بە میوانهكەیان كهوت یەكسەر ناسییهوه، دەستی له مل كرد وتی: "یاخو بە خێر بێی، دەلێن، كێو بە كێو ناكهوی بەلام چاو بە چاو دهكهویتەوه. یاخو بە خێر بیت، توخوا وهزعتان چۆنه. شوكر خۆ ساغ و سەلامەتن".

هەریاد بە كهیفیتی خۆشەوه وتی: "بەخوا كاك فەرهاد برۆا بكه، ئێوهم هەر له بیره كه هاتمه ئێرانێ، سەردانی خزمهكانی خۆم نەكرد، چونكه ئێرم پێ فەرژتر بوو. ئاخر ئەمیش، رۆژانیک كورێ ئەو ماله بوومه و هەقتان بەسەرمهوه هیه".

كاك فەرهاد: "راست دهكەم، بەخواي ئیمەش، زۆر جار له مالهوه باسی تۆمان

کردوووه خەمی ئەوهمان بوو داخوا له دواي گەراڤهوه چیت بەسەر هاتوو. ئێستاش لهخوا بەزیاد بێ، ئەوا بە یهكتر شادبووینهوه".

دواي نانخواردنی ئێواره، خەبەری ناسر و گەلاوێژیان دا و ئەوانیش هاتن. بەلام بەهروژی دراوسێیان دوو سال بوو لهوی باری کردبوو.

ئەو شەوه مەجلیسیان گەرم بوو، هەریاد وهك هەشت سال لهمهو بهر، شەرمەن و كهمدوو نەبوو. بە دوور و درێژی باسی باری ژیان و گوزهرانی كوردستانی عیراقی بوو كردن و رووداوهكانی شەری ناوهخۆی حزبهكانی بوو باس كردن. میناش، كړ و بێدەنگ، گوێی له قسهكانی هەریاد گرتبوو. له هەمووان زیاتر هەزی دەكرد، هەر ئەو قسان بكات. چونكه ئەم باشتر له قسهكانی حالی دەبوو و بە مەزندهی خۆی، هەریاد یهكێك بوو لهو كهسانهی كه ئاگاداری هەموو شتیكه و رەنگه رووداوهكەم ئەمیشی بیستبیت، بۆیه بەدزی بە سەعادەتی وت: "ئەم كاك هەریاده كاپرايهکی هوشیاره و له قسهكانیدا دیاره، زۆربهی ژيانى پێشمهركاياتى له ناوچهكانى نزیكى ئیمه بووه. ئەگەر هەندێ پرسیارى لهسەر ژن كوشتن و ئەو بابەتانه لێ بپرسی، لهوانه ئاگاداری وهزعی گوندهكەم ئیمەش بیت بزائین داخوا ئەو مەسەلهیهی من، چۆن باس كراوه خەلك چیان وتوو. بەلام داده سەعادەت كه كاك ناسر و گەلاوێژ رویشتن، ئەوسا ئەو پرسیارانهی لێ بكه".

دەنگی شەوی، كاك فەرهاد و سەعادەت و مینا له گەل هەریاد مابوونهوه. له ئێوارێوه گەلێك بابەتی هەمەجۆر هاته گۆرێ و قسهیان لهسەر كرد. پاشان سەعادەت وتی: "ئەری كاك هەریاد، تۆ كهسیكى رووشنبیری و تەواو سەرت له دنیا دەردهچێ. ئیمه لێره زۆر جار دەبیستین كه لهودیو، لهسەر مەسەلهی زۆر بچوو، ژن دهكوژن و تەرمهكانیشیان له شاخ و كێوان فرێدەدەن، ئەگەر هەندیک لهسەر ئەو مەسەلهیه قسهمان بوو بكهیت، داخوا بزائین ئەوه راسته یان نا".

هەریاد: "خوشكه سەعادەت، بەخوا پرسیارهكەت زۆر گەورهیه، هەول دەدم بە پێی تیگەیشتنی خۆم، وهلامت بدەمهوه: راستیهكەم، كوشتنی ژن له سەر نامووس و شەرف، لهلای ئیمه زۆر باوه، بەتایبهتی له هەندێ ناوچهی خێلنشین و دواكهوتوو، ئەو چەشنه تاوانه زۆر به تووندو تیژییهوه ئەنجام دەدریت. سەیر لهوهدایه، زۆربهی

ئەو ژنانەى كە دەكوژرېن، بى تاوانن. خو له وى، قەت له ژن ناپرسن، داخوا كاريكى لهو جوړهى كردووه يان نا. هەر تەنها كە دووسى پياو، قسهيهكيان بهواى ژنيكدا هەلبەست، يهكسەر باوهريان پى دهكړى و ژنهى بهستهزمان دهكوژن. با نمونيهيهكتان بۆ بگيرمهوه كە سالتك لهمهوبەر له يهكى لهو گوندانه رووى داوه: كابرايهك، ژنهكهى دهمرى و كورپك و دوو كچى لهو ژنه ههبوو. كورهكهى، ژن دهينيت و دهچيته شارى. كابرش به قسهى خزمىكى نهزان و بهدكارى گوندهكهيان، كچه گورهكهى بۆ خو، ژن به ژنهى پى دهكات و دهيداته كابرايهكى سى سال گورهتر له كچهكهى. خوئشى بههمان جياوازى، له ژنه تازهكهى گورهتر دهبيت. چەند سالتك دواى ئەوه، ئەو خزمه تهگبیركارهى، تەماحى له كچه بچووكهكهى دهكات. له فرسهتيكدا دهيوئ دهستهموى بكا و واى لى بكات كە به ناچارى شووى پى بكات. بهلام كچهكه مهردانه دهبى و خو ناداته دهستى. ئەو كابرايه لهلاى باوكى كچه بوختانيك ههلهبهستيت كە گوايه شهويكيان بهچاوى خو كچهى لهگهلا پياويكدا ديوه و خهريكى ئيشى خراب بوونه. باوكهش دهچيته ژير كاريگهريى ئەو بوختانهو به دهستى كورهكهى، كچهكهى خو دهكوژيت. تهرمهكەشى، له شاخ و داخان فریدهدهن. به پى زانيارى ئيمه، ئەو كچه وهك فريشته پاك و بيگهرد بووه و ههتا بلتى عاقل و زيرهكيش بووه. سهير لهوهدايه، ئەو باوكه نهزان و بى ويژدانه، هيچ ليكوئينهوهى لهو مهسهلهيه نهكردووه و ئەو بريارهى داوه".

كاك فههاد و سهعادهت، له دواى گيرانهوهى ئەو رووداوه، سهيرى مينايان كرد و تيگهيشتن كە ئەوه، چيروكهكهى مينايه. سهعادهت وتى: "ئى كاك ههرياد، بهراستى كارساتيكي دلتهزين بوو، ئەوجا هەر بهو ئاسانيه كچهى بهستهزمانيان كوشت".

ههرياد: "بهلى، بهلى بهو ئاسانيه، خو لهو شوينانه ژن به ئينسان حسيب ناكهن".

كاك فههاد: "باشه، ئەدى دەورى شوپش و پيشمه رگه لهسەر ئەو جوړه كيشانه چييه و چۆن كيشهى لهو جوړه چارهسەر دهكهن".

ههرياد: "ئەو حزبانه، حالى حازر، له بارياندا نيهه ئەم جوړه كيشانانه چارهسەر

بكهن، چونكى ئەوه كيشهيهكى ئالۆزى ههزاران سالهى كۆمهلگهى كوردهواريهه. ئەو خهلكانهى كە شوژشيش دهكهن زۆر لهوانه باشتتر نين. ئەوانيش، كاتيک مهسهلهيهكى وا روويهروويان دهبيتوه، ههمان تيروانينيان ههيه. لهگهلا ئەوهشدا، خهلكانى خويندهوار و نيمچه روژشيبير له ناو ئەو حزبانهدا ههنه كە بروايان به مافى ژنان ههيه، تەنها ژنهكانى خوئيان نهبى!. پاش ئەوهش، ئەو حزبانه، چەند دۆل و شاخ و چەند ديبهكى كهميان لهبەر دهسته و ناتوانن لهسەر ئەوهش پيك بين كە به ئاشتهوايى لهگهلا يهكتردا بژين، جا چۆن لهو ئاستهدا دهبن كە بهرنامه بۆ نههيشتنى ئەو ديارده كۆمهلايهتتبه دواكهوتووانه دابريژن و كارى پى بكهن".

مينا، يهكەم جارى بوو، گوئيبستى چيروكيك دهبى كە خو قوربانويهيهتى. كە ههرياد له گيرانهوهى رووداوهكه بووهوه، بهزۆر خو پاكارت، ههتا له پرمهى گريان نهداث، دهمارهكانى قورگى، له تيزانى گريان و سهسرهتدا، رهق ههلهگهرايوون. به هيمنى له مهجليسهكه ههلسا و چوووه ژوورهكهى خو. سهعادهت، ههستى به تيکچوونى حالى مينا كرد و به دوايدا چوو. كە دەرگای ژوورهكهى ئەمى كردوه، بينى وا مينا سهرى له باليفهكهى چهقاندووه و پر به گهرووى دهگرى. لهديار مينا دانيشت و سهرى خسته سهر رانى خو و لهگهلا ئەودا كهوته گريان و وتى: "كچهكەم مهگرى، خو شوكر وا ساغ و سهلامهتى. ئەدى ئيمه، دايك و باوكى تو نينه". سهعادهت لهگهلا ئەم قسانهدا، روممهته گولينهكانى مينايى ماچ كرد و فرميسكهكانى ئەوى سهريهوه، پاشان له سهردلداوهى بهردهوام بوو: "كچم، تو دهبيت شوكر بيت كە خهلك باس له رهوشت بهرزى و پاكي تو دهكهن و سهرزهنشتى تاوانكارهكان دهكهن. ئينشهلا روژيك دادى به سهريكى بهرز دهچينهوه گوندهكهى خوئان، ئەوساكه له بهر چاوى دۆست و دوژمن ههموو راستيهكان ئاشكرا دهبيت".

مينا، ههستاه و دهستى له ملي سهعادهت كرد. له ئاميزيدا چەند ساتيك خو مات كرد تا ئارامى گهرايهوه نيويانى، پاشان وتى: "داده سهعادهت، بروا بکه ئەگەر ئەو كهسه خوشم نهبوومايه و بهسهرهاتهكه هى كچيكي ديكهش بووايه، بهو ئەندازهيه كارى ليم دهكرد. كاك ههرياد، باسى چراخانى دهكرد كە به چ شيويهيهكى ناشيرين و چەند به غەدر، كوشتووينا. من، له ناخهوه بۆ ئەو دهگرىام نهك بۆ مينا. چونكه مينا له ناز و نيعمهتدا دهژى و خهلك ئيرهيه پيدهبهن".

ئەو شەھەر، بەر لەو ھەي بچنە نۆو جیگە، کاک فەرھاد وتی: "کاک ھەریاد، بەیانی نابێ بگەریتەو".

ھەریاد: "بەخوا کاک فەرھاد، دەبێ بگەریتەو، ھەندێ مالا خزممان، ھەشت ساڵە لە ئێران لە شاری نەغەدە دەژین، دەبێ سەردانی ئەوانیش بکەم".

بۆ بەیانییەکی، سبەینی زوو لە دواي نانخواردن، مائناوایی لێیان کرد و بەرو نەغەدە گەرایەو. کاک فەرھاد و سەعادەت خانیش، پاش ئەو ھەي، پرووداوەکی مینایان لە زاری ھەریاد بیست، زیاتر لە جارێ، بەزەییان بە مینا دەھاتەو دەستیان بەسەردا دەھێنا و خۆشەویستی خۆیان پێدەبەخشی. سەعادەت، شەونم و شەویشی تیگەیاندا، بۆ ئەو ھەي زیاتر گرنگی بە مینا دەن، بەلکە رابردووی خۆی لە بیر بکات و بەزوق و خولقەو لە ناخدا پێیکەن.

ھەروەھا سەعادەت پێی وابوو، ئەگەر پەيوەندی نۆوان بەختیار و مینا، بچیتە بازنەي ئەوینداری، رەنگە ئەو وەختە، عەشق و خۆشەویستی، ببیتە مایەي خۆشی و دل کرانەو ھەي مینا.

٤٠

شەونم، ماوھیک بوو دێقەتی دەدای مینا کەمتر لە جارێ دەچیتە ژوورەکی ئەمان و زیاتر سەرقالی خۆیندەو و ئامادەکردنی دەرسەکانی خۆیەتی. ئەم، لە لای خۆیەو بریاری دابوو کە چیتەر ھەلسوکەوتی نابەجێ و کاری نائاسایی، بەرامبەر بە مینا نەکات. بەلام ناکرێ بە یەكجاری وان لە ھەموو سەرچاوەیەکی خۆشی و گالتهوگەپ بێن. نابێ پشت لە پێکەنین بکەیت و ھەموو وەختیکت، ھەر بە جددیات بەسەر بێی. بە نەزەری ئەم، مینا بەرەو کەسیتیەکی ئالۆز دەرویشت و زیاد لە پێویست، چەشە و خۆشیەکانی ژیان لە خۆی ھەرام کردبوو. گریمان ئەو لە رابردوودا تووشی ھەندێ کیشەي سەخت و جەرگبەر ھاتوو، خۆ ئیستا لە ھەموو گرفتیک دورو. ئاخر چۆن دەبیت کچیکي ئاوا جوان و شۆخ، پشت لە ژیان بکا و ھەك وشکە سۆفیەک، خۆشی لە خۆی ھەرام بکا و باوھش بۆ داھاتوویەکی پرشەنگدار نەکاتەو. ئەوان ھەردووکیان، ئیستا لە ھەرەتی جوانی و پێگەیشتنی

جەستەییان، کەچی ھیچ بابەتیکي تاییەت و پەيوەست بە نەینییەکانی کچانەیان لە نۆواندا نییە.

شەونم، رای وابوو کە کچان، بۆ دەربیرینی ناخ و خۆشەویستیان بەرامبەر جوانی سروشت و خەلکی دەورووبەریان، پێویستە گۆرانی بچرن و جاروبار تا جەستەیان شل دەبێ، سەما بکەن و ھەلپەرن. ئاخر کچان، پێویستە لە ھەندێ چرکەساتدا لە رێگەي سەما و ھەلپەرنەو، بە جوولە و لەرزەي سینە و سمتیان، بە نیگای چاوەکانیان، بێ ئەو ھەي ھەرفیک لە زاریان بیتە دەری، دەورووبەری خۆیان بدوین.

شەونم، لەبەر ئەو ھەي لە وردەکاری ژیان مینا شارەزا نەبوو، لە بیر خۆیدا دەیگوت: "رەنگە ئەو کچە، خەمیکي گەرەي لەگەل خۆی ھەلگرتبێ، بۆیە کانێ پێکەنینی وشکی کردوو و لە ھەموو شتیک خۆی دورو دەگرێ". پاشان ھەر خۆی پەشیمان دەبوو و دەیگوت: "کچیکي، تاک و تەنیای دابراو لە کەس و کار و زیدی باو و باپیرانی، چۆن دەکرێ وەك ئیمە، دلێ بەھار بێنێ و پێکەنینی لێ ببارێ. خۆ ئەگەر من، لە شوینی ئەو بوومایە، لەوانە ھەر شیت بوومایە. پێویستە لەمەودا، لە بەرامبەر مینادا کەمتر خەم نەبم و منیش وەك دایک و باوکم، نازی ھەلگرم و بەزەي بەسەردا ببارینم".

ئێوارەکیان شەونم، لە دواي بەجیھتانی ئەرکی قوتابخانە، ھەزی کرد ھەندێ گفتوگۆ لە بارەي ژیان و گرفتەکانی کچان بکەن. کە چوو ژوورەکی مینا، ئێوارەباشی لێ کرد و وتی: "مینا گیان، خۆ وەخت ھەيە، بۆ خۆمان ھەندێ قسان بکەین".

مینا: "بەلێ، بەلێ شەونم گیان، دەبوو من، بێمە لای تۆ، توخوا بمبورو".

شەونم: "لەگەل دەرسەکانت چۆنی. وا بزەنم ئیستا گرفتێ زمانت نەماو".

مینا: "نا، شوکر زۆر باشم، تەواو لێی راھاتووم".

شەونم: "راستیەکی مینا گیان، بۆ باس و خواسی دەرس و قوتابخانە نەھاتووم. ئەمرۆکە دلێم زۆر تەنگە، ھاتووم بە قەسەي خۆش دلێم بکەیتەو".

مینا: "بە سەرچا، پیت خۆشە باسی چیت بۆ بکەم".

شەونم: "خۆ لێم دلگیر نابێ ئەگەر پرسیاریکي ناخی دلێم لێ بکەم".

مینا: "جا چۆن دلم دیت له خوشکی خۆم دلگیریم. لهو دنیایهدا سه‌رپشک به هه‌ر پرسیاریک به خه‌یالندا دێ، بیکه".

شه‌ونم: "ده‌که‌واته‌ باسی سۆز و ئەفین و سه‌ما و گۆرانی و گۆل و به‌هارم بۆ بکه. هه‌ز ده‌که‌م به‌ چری، باسی ئاره‌زووه‌ شاراوه‌کانی ناخی کچان و هه‌موو شته‌ جوانه‌کانی ژیانم بۆیکه‌ی".

مینا: "شه‌ونم گیان، ئەو هه‌موو پرسیاره‌ به‌جاریک، تاک و نوێژی به‌یانی، وه‌لام نادرینه‌وه. به‌لام دلت ناشکینم، به‌ پێی تیگه‌یشتنی خۆم، به‌ کورتی قسه‌یان له‌سه‌ر ده‌که‌م. من، ده‌توانم له‌ باره‌ی ئەه‌ساسه‌کانی کچان رای خۆم هه‌بێ، وه‌لی راستیه‌که‌ی، من له‌ ژيانی خۆمدا هه‌یچ یه‌کێ له‌وانه‌م ئەزموون نه‌کردوه. تاکو ئیستاکه، پسپۆریه‌که‌ی من، له‌ خه‌فته‌ خواردن و فرمی‌سک هه‌لپشتن و گریانێ بێده‌نگ زیت نه‌بووه، بۆیه‌ من ته‌نها به‌ هه‌ست و نه‌ست له‌گه‌ڵ ئەو دنیا جوانانه‌دا ده‌ژیم که‌ تۆ پرسیاریان له‌ باره‌یه‌وه‌ ده‌که‌ی. سه‌بارت به‌ من، ره‌نگه‌ له‌ ناخی ناخدا، به‌هه‌شتیکی له‌و چه‌شنه‌ هه‌بێ، ئەگه‌رنا ده‌مردم. به‌لام راستیه‌که‌ی ئەوه‌یه‌ که‌ ده‌توانم بلێم، من نه‌دارترین کچی ئەو سه‌ر زه‌مینه‌م که‌ چرکه‌ ساتیک له‌و وه‌رزه‌ خۆشانه، به‌ ژيانی مندا گوزه‌ری نه‌کردوه. وه‌ک گوتم من، ته‌نها به‌ ئەه‌ساس هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ڵ ده‌وروبه‌رم ده‌که‌م، تا ئەم وه‌خته‌ش ریک نه‌که‌وتوه‌ له‌و دنیایه‌دا خۆم بدۆزمه‌وه".

شه‌ونم: "باشه‌ له‌ باره‌ی گۆرانی و سه‌ماکردن، چی ده‌لێی".

مینا: "من له‌وه‌ته‌ی پێراگه‌یشتووومه‌، پێم شک نایێ به‌ دم گۆرانیم چریبێ. به‌لام له‌ ناوه‌مه‌دا، له‌گه‌ڵ به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی خه‌مه‌کانم. له‌گه‌ڵ ناله‌ و هه‌ناسه‌ی ساردی کچه‌ شوخ و بێ مراده‌کانی لای خۆمان، من گۆرانی هه‌سه‌رت ده‌چرم. له‌گه‌ڵ جوانیی سروشت و سه‌وزایی دره‌خت و له‌گه‌ڵ میه‌ره‌بانی و به‌زه‌یی مرۆفه‌ پاکه‌کانیشدا، به‌ گریان خۆم له‌گه‌ڵیان ئاشت ده‌که‌مه‌وه!"

سه‌بارت به‌ سه‌ماکردنیش: من، پێم وایه‌ سه‌ماکردن، ئینسان له‌ وه‌سوه‌سه‌ و رق و کینه‌ پاک ده‌کاته‌وه. .. سه‌ماکردن، جوانترین نمایشه‌ که‌ ناخی مرۆفه‌کان ئاشکرا ده‌کات. .. ئەوانه‌ی سه‌ما ده‌که‌ن، هه‌میشه‌ سروشت، له‌ دیدی ئەواندا قه‌شه‌نگ و

دل‌رفینه‌. .. هه‌ستیان ناسکه‌ و دل‌ی خه‌لک له‌گه‌ڵ خۆیان ئاشت ده‌که‌نه‌وه. من خۆم، له‌ هه‌یچ ئاهه‌نگیکدا نه‌چووومه‌ته‌ ریزی شاییکه‌ران ده‌ست بگرم و هه‌لپه‌رم، وه‌لی زۆر هه‌ز ده‌که‌م سه‌یری کور و کچان بکه‌م، کاتیک که‌ پیکه‌وه‌ سه‌ما ده‌که‌ن و هه‌لده‌په‌رن. ده‌زانم سه‌ماکردن، زمانی نه‌ینیه‌رسته‌کانه‌. .. خۆ پاکردنه‌وه‌یه‌ له‌ گونا. .. وشه‌ راسته‌قینه‌کانی، ناخی مرۆفن له‌ شیوه‌ی جووله‌ ده‌فرنه‌ ئاسمان. .. هه‌ر که‌سیک شایه‌ی و سه‌ما نه‌کات، به‌ده‌خت و نه‌خۆشه‌! .. من، قه‌ت بواری ئەوهم نه‌بووه، به‌ جه‌سته‌ شایه‌ی بکه‌م، به‌لام بپروا بکه‌ به‌ رۆح به‌شداری سه‌ماکه‌ران ده‌که‌م. .. تریه‌ی دلم، له‌گه‌ڵ ریتمی پێی ئەوان جووت ده‌بیت. .. من له‌و ساتانه‌دا، یه‌کیکم له‌وان، به‌لام به‌ رۆح نه‌ک به‌ جه‌سته".

شه‌ونم: "مینا گیان، قسه‌کانت گه‌لی ئارامبه‌خشن، چۆن گه‌یشتیه‌ ئەو ئاسته‌ که‌ ئاوا به‌ وشه‌ی جوان، ناخی خۆت بشوێ. تۆ له‌ به‌ر چاوی مندا چه‌شنی دار خورما وای، له‌ خاکیکی گرم و سوێردا، شیرترین میوه‌ به‌ره‌م دینی. تۆ ژیانیکی تالت چه‌شتوو به‌لام ئەزموونی شیرنت به‌ره‌م هه‌ناوه. ئیستا پێم بلێ، قه‌ت که‌سیکت به‌دلا چوو له‌ ناخه‌وه‌ خۆشت بوێ".

مینا: "من، ئەزموونی خۆشه‌ویستیم نییه‌، وه‌لی ده‌توانم باسی خۆشه‌ویستیت بۆ بکه‌م وه‌ک ئەوه‌ی هه‌سته‌وه‌ره‌کانم پێم ده‌لێن".

شه‌ونم: "توخوا، هه‌ندیک باسی خۆشه‌ویستی و دل‌داریشم بۆ بکه".

مینا: "به‌ رای من، خۆشه‌ویستی له‌ کۆمه‌لگه‌ی ئیمه‌دا، دوو جووری هه‌یه‌:

یه‌کیکیان هه‌ز و هه‌وه‌سه‌ فیزیکییه‌کان ئاراسته‌ی ده‌که‌ن و دوا مه‌به‌ست لێی، تیرکردنی ئەو ئاره‌زووانه‌یه‌ که‌ هه‌ردوو ره‌گه‌ز پێویستیان پێی هه‌یه‌. هه‌ر کاتیکیش گه‌یشتنه‌ ئەو مه‌به‌سته‌، ئیدی قه‌لای ئەو خۆشه‌ویستییه‌ هه‌ره‌س دینیت. ئەم جووره‌ خۆشه‌ویستییه‌ ناتوانێ له‌گه‌ڵ گیرمه‌ و کیشه‌کانی رۆژانه‌ی مرۆفه‌کان، تا سه‌ر هه‌لبکات و هه‌لگرانی هه‌میشه‌ له‌ ژياندا، تووشی داماوێ و ره‌شبینی ده‌بن. له‌ کۆمه‌لگه‌ دواکه‌تووکه‌کاندا زۆربه‌ی په‌یوه‌ندییه‌ خۆشه‌ویستییه‌کان له‌سه‌ر ئەو بئه‌مایه‌دا دروست ده‌بێ، بۆیه‌ ده‌بینین که‌ ژيانی خه‌زانه‌کان، پرن له‌ توند و تیژی و پیکه‌نینی تیدا نییه‌!

جوړی دووه میان: خوښه ویستی یه که، عقل و هوش، تیکه ل به پړینی ههسته وهره کانی مروښ، ناراسته ی ده که ن. ئو په یوه نډیبه، پایه کانی له سه ر قو لېوونه وه و لیک تیگه یشتن و پیزانینی به ها کانی مروښایه تی و رهوشتی جوان، دامه زراوه. ئم جوړه خوښه ویستی یه، له نیو هه ردو و ره گه زدا، له گه ل تیپه ریوونی پوژگاردا، به رده وام نوی ده بیته وه، ته نانه ت ه گه ر یه کیکیشیان له ژیاندا نه مینئ، ئو خوښه ویستی یه که ی، له گور که ی و مندا له کانی و هه موو ئو شتانه به رجه سته ده بیت که ئم، له ژیانیدا خوښی ویستوون. خوښه ویستی یه کی ئوا، هه میسه به ره مه که ی خیزانیتی به خته وهره. خه م و ناخوښی یه کانی ش، پی جوړه مال له پینازان!

شه ونم: "مینا گیان، سوپاسی ئو په یقه جوانانه ت ده که م، وه لی داخوازیه کی دیکه م هیه، من به پیویستی دوزانم تو خو ت فی ری شای و سه ما بکه ی، ناخر گه نجی کی شوخی وهک تو، گوناچه شای و سه ما نه زانئ. تو له هه موو شتی ک به هره مه ندی، به لام له گورانی چرین و هه لپه رکئ و سه ما ده لپی پیری شه ست ساله ی. کچی کی جوان و نازداری چه شنی تو، حه یف نییه، له کاتی ئاهنگ و به زم و رهمدا، له نیو پی ریژنان دانیشئ! دایکم دیگوت: "ده بی مینا ش له گه ل گورانی و شای و سه ما کاردن خو ی رابینئ، به لکه له خه م وخه فه تی رابردو و پاک ده بیته وه". داوای لیم کردووه که ئیواران، هه ر له ژووره که ی خو ماندا، توژیک راهینان ت پی بکه م بو ئه وه ی وهک هه موو کچی ک فی ره شای و سه ما بییت، تو ده لپی چی".

مینا: "به خوا شه ونم گیان، راستی یه که ی من، ئیره یی به و کچانه ده به م که له ئاهه نکه کان، تا شل دهن، هه لده پرن و سه ما ده که ن. زورم چه ز لییه فی ریم. به لام ناخر، بو من هیشتا جوان نییه له بهر چاوی مامه فه رهاد و داده سه عاده ت، سه ما بکه م. من وا دوزانم، هه گه ر ئیستا ئو جوړه هه لسوکه وتانه بکه م، ئه وان وهک مروفتی کی گیل حسیبم بو ده که ن".

شه ونم: "جا بو وا بیر ده که یته وه. هه سلن دایک و باوکم له وه دلته نگن، چونکه تو له تواناندا نییه، به سه ر خه مه کانی رابردو ودا زال بیت. تو له بهر چاوی ئه واندا، ته سلیم به خه موکی و بی زه وقی بوویت. هه گه ر بزانت تو خو ت له رابردووه تاله کانت رزگار کردووه، بیگومان ئه وانیش ده گه شینه وه. تو وا دوزانی ئیستاش، هه ر له نیو

خیل و عه شیره ته که ی خو تدا ی، له نه ریتی ئیمه دا، گورانی و هه لپه رکئ به شیکن له ژیان، ته نها دهر وون نه خوښه کان به شداری ئاهنگ ناکه ن. بویه پیویسته تو ش وهک چو ن له هه موو شتی کدا له پی شه وه ی، ئاواش له که یف و خوښی ده بی له پی شه نگدا بیت".

مینا: "به خوا قسه کانت راستن. (به پی که نینه وه) خه ریکه دل م نه رم ده بیت. ئه وه بریارم دا له ئیوار پی راهست به راهینان بکه م".

ده روژیک له دوا ی سه ردانه که ی (هه ریاد)، پاش نیوه رو بوو، مینا له گه ل سه عاده ت له مه ته خه که خه ریکه قاپ شو رین بوون. له هیکرا چه ند پرسیاریتی له باره ی کاک هه ریاده وه به می شکدا هات، سه ریتی سه عاده تی کرد و وتی: "هه ری داده سه عاده ت، ئه و کاک هه ریاده، له وه ده چوو له لای ئیوه زور خوښه ویست بی. پی اویتی قسه زانیسه وانیه".

سه عاده ت: "کچی خو م، ئیمه له و سالانه ی دوا ییدا، میوانداری کی سه سانی کی زوری ئه و دیومان کردووه، له نیو پی اوه کاندا ئه و کاک هه ریاده وهک کو ر و برای ئیمه و ابوو، له ژنانیش تو مان به نسیب بووه، سه د سویند ده خو ی ده لپی خوشکی ئه و ی. هه ونده مان خو شده ویست، به لینی هه ومان پیدا هه گه ر نه چپته وه عیراق، گه لاویژی بدهینی، هه ونده له گه لمان ده گونجا".

مینا: "دیاره که سی کی به وه فایه، پیش هه وه ی سه ردان ی خزمه کانی بکات، ئیوه ی به سه ر کرده وه. باشه هه وه هیچی تری نه گوت".

سه عاده ت: "نا هه ر هه وه بوو که گویت لپی بوو، هیچی دیکه ی نه گوت، بو".

مینا: "خه ونم به نه جیبه ی خوشکمه وه بینوه. له خه ومدا، له شوینتی چول و دوور له ئاوه دانی به دوام که وتیوو و هاواری ده کرد: "چرا به جیم مه هیله منیش دیم".

سه عاده ت: "کچم هه وه زور غه ری بی ده که ی ت، بویه خه ونی پیوه ده بینی، ئینشه لالا هیچ نه بووه".

مینا ماوهیهک بیدهنگ بوو، پاشان ویستی بابهتی قسهکه یان بگوری، وتی: "ئەری دادە سەعادەت، تۆ رازی دەبیت، لەگەڵ بەختیار، بچمە مائی ئەوان. ئەو رۆژە، داوا یەکی وای لێ کردم، منیش وتم تا پرسى دایکم نەکەم، وەلامت نادەمەوه".

سەعادەت: "کچم، من بروام پیت هەیه بۆ هەرلایەک بچیت، بەلام دەترسم خەلک بە نەینییەکانت بزانت. هەرچەندە مائی کاک رەحمان، جیی ترس نینە و نایشەخانیشت سێکی عاقل و تەواو ژنە. حەز دەکەى جارێک برۆ ئەوی ئەگەر گومانی شتێکت کرد و عەقڵت نەبێت، جارێکی دیکە مەچۆ، باش نییە".

بۆ بەیانی، وەختی پیت عەسری، مینا لەگەڵ بەختیار، چوونە مائی ئەوان. نایشەخان، خەبەری هاتنی مینای هەبوو و چاوەرپی هاتنی ئەوانی دەکرد. کە گەشتنە مالهوه، مینا لە پیتدا چوو ژووری و دیتی نایشەخان لە پیتشوازیاندا یە. سلاری لێ کرد و بەرەو لای چوو. نایشەخانیشت، وەک ئەوهی کچیکى خۆی لەمێژیی لێ دابرابیت، ئاوا باوهشی بۆ کردەوه و ماچی کرد. چەندین جار لەسەر یەک پتی وت: "یاخوا بەخیر بیتی کچی خۆشەویستمان". هەموو چوونە ژووری میوانان دانیشتن.

بەختیار، لەخۆشییان دەجۆشاو، بە دایکی وت: "دایە گیان ئەوه میناخانە کە هەموو جارێ باسی دەکەم. بزانه کچە لادییی ژیر و عاقلترین یان هی شاری".

نایشەخان: "میناخان کە منداڵ بوو لە مائی کاک فەرهاد بینومە، بەلام بەخوا ئیستا جوانتر و خویژ گەشتەر. خۆ لە ئاهەنگەکەى پارەکە، لە مائی کاک ناسریش، شەوقی لە هەمووان بریبوو، بەس ئەماندەزانی لە بەرچی شەرم دەکا و لە سەعادەت خان دانابری".

نایشەخان، هەر زوو مینای کەوتە بەر دڵ و وەک بووکی دوارپۆژ، دەهاتە بەر چاوی. نەیدەزانی لە خۆشی هاتنی مینا چی بکات باشە. پر بە دڵ دەیگوت: "یاخوا بەخیر بیتی، مالهکەمانت ئاوهان کردەوه".

ئەو دەمەى ئەوان گەیشتنە جی، (رۆژان) خەریکی جل شۆرین بوو. ئەمیش لە خۆشی هاتنی مینا، کارەکەى بە نیوه چلی بەجێهێشت و بە پەلە هات بەخیر هاتنی مینای کرد و یەکتریان ماچ کرد. پاشان مۆلەتی لە مینا وەرگرت و گەرایەوه سەر

کارەکەى. نایشەخانیشت، پرووی لە بەختیار کرد و وتی: "خۆ میناخان، بۆ ئیوارەکەى میوانی ئیمەیه".

بەختیار: "جا بۆ لە خۆی ناپرسی".

مینا: "دادە نایشی، بەخوا دەبی بچمەوه، راستییەکەى، ئەگەر بۆ مائی ئیوه نەبوایە، سەعادەت خان ئیزنی نەدەدام. با ئەو میوانییە بۆ جارێکی دیکە بیت، رۆژی خۆی زۆر و زەبەندن".

نایشەخان: "ئاخر بە قوربان، ئیمە بەوهندە دانیشتنە لە تۆ تیر نابین. دەبی بەئینمان بدەیتى کە رۆژیک لە بەیانییەوه تا ئیوارە لە کنمان بیت".

مینا: "دادە نایشی، با ئەمرۆ وابیت. من دەبی پاش سەعاتیکی تر بگەریمەوه. بەلام مەرجی جاری داهاوو دلت ناشکینم".

نایشەخان: "بەخوا هیوا و کامەران بینهوه، زۆر سوویان دەبیتەوه، چاوی دایکیان کویر بیت، چەندیان حەز دەکرد بتبینن، ئەمرۆکە لەگەڵ باوکیان چوونەتە دەری، رەنگە تا ئیوارێ نینەوه". لە شوینی خۆی هەلسا و چوو دیار سەماوهرەکەى، خەریکی سازکردنی چای بوو.

بەختیار بە مینای وت: "ئەو رۆژە سەردانی کاک (فەرەیدون مرادی) م کرد، زۆر گازاندەى هەبوو و دەیگوت بۆ دیارنینه تا بۆ خۆمان هەندیک باسی ئەدەب و رۆشنبیری بکەین. منیش لەلای خۆمەوه، سووکە وەعدیکم پتی داوه، جا نازانم تۆ دەلێی چی".

مینا: "بەختیار گیان، ئیشیکی باشت کردووه، بەلام من دەبی پرسیکی مالهوه بکەم، وانییە. چونکە نابى بى پرسى ئەوان پەيوەندییەکانم فرەوان بکەم، هەرچەندە لە من دلنایان و گومانی هیچم لى ناکەن، بە تاییەتی ئەگەر لەگەڵ تۆ بم".

بەختیار: "کاریکی چاک دەکەى، بەراستی مام فەرهاد و سەعادەت خان، هەردووکیان مرۆفی میهرەبان و بەرپزن، منیش پیم باشە هیچ کاریک بە بى ئاگاداری ئەوان نەکەیت".

لەو دەمەدا، رۆژان هاتەوه ژووری و لە تەنیشت مینا دانیشت و وتی: "بەخوا مینا گیان، موشتاقی دینت بووین، کاکە بەختیار، زۆر وەسفی ریکوپیکی تۆی بۆ

کردوین، توخوا زوو سهرمان لی بده".

مینا، گه‌یشته قه‌ناعهت که به‌ختیار له ماله‌وه به‌ناوی خۆشه‌ویستی، هیچ شتیکی نهدرکاندوو و تهنه‌ها له بوارى هاورپیه‌تی باسی ئەمی کردوو. بیگومان ئەمه‌ش، له ژیری به‌ختیاره‌وه‌یه که وه‌ک هه‌رزه‌کارێک نه‌جولاوته‌وه. له دواى چای خواردنه‌وه، مینا رووی له ئایشه‌خان کردو وتی: "ئایشه‌خان، ئەوجا کاتی ئەوه‌یه بگه‌رپیمه‌وه، با قسه‌کانی دیکه بۆ دانیشتنیکی تر هه‌لگرین. پاشان به‌ به‌ختیاری وت: "هاورپ، هه‌تا نزیک ماله‌وه له‌گه‌لم دیت وانییه!".

به‌ختیار له شوینی خۆی هه‌لسا و وتی: "فه‌رموو مینا خان، ئەدی چۆن نایه‌م". خواحافیزییان کردو گه‌رانه‌وه.

له‌ پێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌دا مینا وای به‌ چاک زانی، هه‌ندێک بابته‌ی تاییه‌ت، له‌گه‌ل به‌ختیار باس بکات. که له‌ سه‌ر کووچه‌که سوورانه‌وه وتی: "به‌ختیار گیان، وادپاره‌ خانه‌واده‌که‌ی ئیوه زۆر پیکوپیکن. تۆش ئەوه‌نده‌ی من بزانه‌م، زۆر پابه‌ندی هاورپیه‌تی من بووی. لێره‌دا پرسیارێکم هه‌یه: "ئه‌گه‌ر رۆژی له‌ رۆژان، هه‌ندێک زانیاری ناریک له‌ باره‌ی منه‌وه ببیستی، ده‌ستبه‌ردارم ده‌بیت یان نا".

به‌ختیار: "مینا گیان، وابه‌زانم جارێکی دیکه‌ش، ئەو مه‌سه‌له‌یه‌م بۆ ساغ کردیه‌وه، به‌لام بۆ دلنیا‌بوون، من دیسان ده‌بلییم که هه‌موو شتیکی تۆم قبووله‌، جا هه‌رچیت کردبێ یان پتییان کردبیت. من واده‌زانم که تۆ، له‌ باریکی نائاساییدا ده‌ژیت و په‌نگه له‌ کاره‌ساتیکی ترسناک‌ پرگارت بووبی، به‌لام له‌وه‌دا به‌خته‌وه‌ریت که چاره‌نووست که‌وتۆته باوه‌شی مایکی خانه‌دان و که‌سانێکی شه‌ره‌فمه‌ند و مرۆڤه‌ره‌وه‌ر. من هه‌ر ئەوه‌نده ده‌لیم: هه‌ز ده‌که‌م شه‌ره‌زاییم له‌ ژيانى رابردووت هه‌بێ، تا بتوانم یارمه‌تیت بده‌م، نه‌ک بۆ ئەوه‌ی هه‌لوپستی له‌ سه‌ر دروست بکه‌م. ئیستاش تۆ خۆت ده‌زانی، هاورپیه‌تی و دلسۆزی من، له‌ چ ئاستیکدايه. ئایا به‌ که‌لکی ئەوه‌ دیم، زیاتر له‌ نه‌تینیه‌کانت بزانه‌م یان نا. ئەمه‌یان بۆ خۆت ده‌گه‌رپته‌وه".

مینا: "ئه‌گه‌ر هه‌ندێک له‌ راستیه‌کانی ژيانى خۆمت بۆ باس بکه‌م، نابێ جگه له‌ خۆت که‌سیکی دیکه‌ بیزانێ. چونکه به‌ بچووکتريه‌ هه‌له، ژيانى من و مالى مامه‌ فه‌ره‌اديش، ده‌که‌وێته ژیر باری مه‌ترسی. با پیت بلییم که من، ناوم مینا نییه و

خه‌لکی کوردستانی عیراقم. به‌ هۆی کاره‌ساتیکی گه‌وره‌وه، له‌ خزم و که‌سم دابراوم و سه‌رگه‌ردانی ئیره‌ بوومه. ئیستاش، خه‌لکانی خزم و عه‌شایه‌ری خۆمان، وا ده‌زانن که من مردوووه و بوومه‌ته‌ خۆراکی قه‌ل و دالی کێوه‌کان. جارێ ئەوه‌نده بزانه به‌سه، بۆ ئەوه‌ی له‌ هه‌موو گۆران و پروداوه‌کاندا به‌رچاوت روون بێ و بتوانی یارمه‌تیم بده‌ی. هه‌ز ده‌که‌م ئەوه‌ش بزانی که من، پڕ به‌دل تۆم خۆشه‌وه‌ی، چونکی وا ده‌زانم تۆ شایه‌نی ئەوه‌یت، دلێ داخراوی چه‌ند ساله‌م بۆت والا که‌م. ئەوه‌ی من له‌ تۆم ده‌وێ ئەوه‌یه: با ئەو خۆشه‌ویستییه هه‌ر له‌ ناخماندا بێت تا رۆژی خۆی دادیت. په‌یوه‌ندییه‌کانمان، با هه‌ر ئاوا له‌ به‌ر چاوان، له‌ چوار چیه‌ی هاورپیه‌تی بێت".

به‌ختیار له‌گه‌ل ئەو بویری و برۆابه‌خۆبوونه‌ی مینا، له‌ ناخدا راپه‌نی و زیاتر له‌ جارێ که‌وته ژیر کاریه‌گه‌ری عه‌قل و خۆشه‌ویستییه‌که‌ی. له‌ وه‌لامی قسه‌کانی مینادا وتی: "مینا گیان، من، ئیستا به‌خته‌وه‌رتريه‌ که‌سی سه‌ر ئەو زه‌مینه‌م.. من وا ده‌زانم جارێکی تر له‌ دایک بوومیه‌وه. به‌ده‌سته‌ینانی خۆشه‌ویستی تۆ بۆ من، مه‌زنتريه به‌هه‌یه‌که که ماوه‌ی سالیکه‌ خه‌ونی پتیه‌ ده‌بینم. من که له‌ گۆشه‌یه‌کی دلێ تۆدا جیگه‌م هه‌بێ، ئیدی به‌سمه و تۆ دنیا و ژيانى منی. ده‌بێ هه‌موو هه‌ول و تیکۆشانم له‌ ژياندا له‌ پیناوی به‌خته‌وه‌ری تۆ بێت. خه‌مت نه‌بێ له‌ دواى مالى کاک فه‌ره‌اد، من فریادپه‌رسی تۆ ده‌بم".

مینا ویستی بابته‌که به‌ ئاراسته‌یه‌کی دیکه‌ ببات، به‌ ده‌نگیکی نه‌رم وتی: "ئه‌رێ به‌ختیار گیان به‌راست، دایکت زۆر سه‌یر له‌ منی ده‌روانی. ده‌تگوت سه‌یری بووکی خۆی ده‌کات، چه‌ند به‌تام ماچی ده‌کردم!"

به‌ختیار به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی: "دیاره فریشته‌کان خه‌به‌ریان داوه‌تی که له‌ دواروژدا یه‌کیک له‌وان ده‌بیته‌ بووکی ئەو!"

مینا بزیه‌کی هاتی و وتی: "دیاره منیش یه‌کیک له‌ فریشته‌کانم. خو من به‌و ئەندازه‌یه جوان نیم".

به‌ختیار: "دیاره له‌ ئاوینه‌که‌ی ماله‌وه سه‌یری خۆت ناکه‌ی. با پیت بلییم، هه‌موو شتی که‌ تۆدا جوانه. تۆ به‌شیکی گه‌وره‌ت له‌و جوانیه به‌ر که‌وتوووه که خواوه‌ند به‌ سروشتی به‌خشیوه. کاتی که له‌ شتان راده‌مینێ، هه‌موو به‌رامبه‌ره‌کانت له

مه‌زنبی و پاکیی، مروّقی راسته‌قینه ده‌گه‌ینی. تو له‌و ده‌مانه‌دا، تابلویه‌کی ده‌ستکردی ئاسمانی، هه‌زار و یه‌ک واتا له‌ ره‌نگ و پوخسارتدا خو دهنوین. تو له‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌روبه‌رت، کتیب ئاسا، هه‌ر چه‌ند ده‌تخویننه‌وه زیاتر مانایان پیده‌به‌خشی. به‌لام مه‌رجه له‌و خه‌لکانه، نه‌هلی زانین و تیگه‌یشتن بن، نه‌ک خه‌لکیکی کالقام و نقومبووی جه‌هاله‌ت".

مینا: "وا گه‌یشتینه مال‌ه‌وه، هه‌ز ده‌که‌ی چاک و چۆنییه‌ک له‌گه‌ل سه‌عاده‌ت خان بکه، نه‌وجا بگه‌ریوه".

که‌ چوونه ژووره‌وه، به‌ختیار به‌ سه‌عاده‌ت خانی وت: "ئه‌وا نه‌مانه‌ته‌که‌م بو هینایه‌وه". نه‌ختی پیکه‌نین، پاشان مالئاوایی کردو گه‌رایه‌وه.

٤٢

مینا، به‌ ته‌واوی له‌گه‌ل ژيانی تازه‌ی راهات. له‌ نیو‌خانه‌واده و دۆست و هاو‌پیکانیدا، ریز و حورمه‌تیکی ژۆری لی ده‌گیرا، به‌تایبه‌تی له‌ لای نه‌وانه‌ی که‌ نه‌ختیک له‌ نه‌ینیه‌کانی نه‌میان ده‌زانی. سالیکی دیکه‌ی خویندن وا خه‌ریکه‌ به‌ره‌و کۆتابوون ده‌چی. مینا ئیستا که‌سیکی بیر کراویه‌ی و توانیویه‌تی له‌ ده‌رگای دنیای هه‌رز و رۆشنبیری بچیته ژووره‌وه و گۆرائیکی ته‌واو به‌سه‌ر دید و بوچوونه‌کانی، سه‌بارت به‌ ژیان و کی‌شه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان، هاتوو. هه‌رچه‌نده‌ گرفته‌ ده‌روونییه‌کانی خه‌ریکه‌ ورده‌ کال ده‌بنه‌وه، وه‌لی سه‌ره‌رای له‌و به‌ره‌وپیش چوونه‌ش له‌ ژیانیدا، هه‌رگیز له‌ بیری نه‌ده‌چوو که‌ له‌ ژيانی مندالی خو‌ی دا‌براه‌وه و ئیستا وه‌ک مروّقیکی بی ره‌گوریشه‌ وایه. ده‌لین: مروّق به‌نده‌ی رابردووی خو‌یه‌تی. ئاخه‌ر چۆن ده‌توانی، یاده‌وه‌رییه‌کانی مندالی خو‌ی له‌ بیر کات. نه‌گه‌رچی له‌و یاده‌وه‌رییه‌کانی له‌ ته‌ک شته‌ جوانه‌کاندا، پرن له‌ تالی و سویری.

نه‌هامه‌تییه‌کانی ژيانی مینا، له‌و ده‌مه‌وه سه‌ریان هه‌لدا که‌ دایکی مالئاوایی له‌ ژیان کرد. هیشتا مندال بوو که‌ چاره‌نووسی که‌وته ده‌ست باوه‌ژنیکی بی ویزدان. له‌ هه‌موو مه‌ختیکدا به‌ گژیدا ده‌هات و سه‌رکۆنه‌ی ده‌کرد. پاش نه‌وه له‌به‌ر خویندنیا‌ن ده‌ره‌ینا و وه‌ک کاره‌که‌ریک له‌ ئیش و کاری مال‌ه‌وه‌یان به‌ردا. دوا جاریش، گه‌وره‌ترین بوختانیا‌ن بو هۆنییه‌وه و تووشی سه‌رگه‌ردانی هات. نه‌م رابردوو له‌ ژيانی مینا

211

نه‌گه‌رچی لیوانلیو بوو له‌ تالی و مه‌رگه‌ساتی، به‌لام دوا‌جار به‌شیکن له‌ ژيانی نه‌م و ناتوانی لیان دا‌بیری. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هه‌ولی ده‌دا له‌گه‌ل ژيانی تازه‌ی خو‌ی رابینی.

مینا ئیستا، به‌خت یاوه‌ریه‌تی و که‌وتۆته‌ کۆشی خانه‌واده‌یه‌کی نموونه‌یی. هه‌موو ریکا‌کانی ژيانیکی خو‌شی، له‌ به‌رده‌م و الایه. وه‌ک ئازادترین که‌س، ژيانی رۆژانه‌ی ده‌گوزه‌رینی. وه‌لی له‌گه‌ل له‌و راستیانه‌شدا، ژيانی خو‌ی به‌ ده‌ختیک ده‌چواند، ره‌گوریشه‌که‌ی له‌ گونده‌که‌یانه و لق و پۆ و گوله‌کانی‌شی له‌م شاره‌یه. نه‌م پی‌ی وابوو که‌ ده‌بی رۆژی له‌ رۆژان لق و پۆیه‌کان بو ره‌گوریشه‌یان بگه‌رینه‌وه. هه‌رچه‌نده‌ ده‌ختی ژيانی نه‌م، له‌ نه‌زه‌ر خزم و که‌سوکاری گوند و عه‌شیره‌ته‌که‌یدا، له‌ ریشه‌وه هه‌لکه‌ندرابوو.

مینا، هه‌نوکه‌، سه‌ره‌رای به‌جیه‌ینانی نه‌رکه‌کانی قوتابخانه و یارمه‌تیدانی سه‌عاده‌ت خان، هه‌موو شه‌وان خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی کتیبه و هه‌ول ده‌دا میتشکی به‌ زانست و زانیاری گۆش بکات. چه‌ندین سه‌رچاوه‌ی له‌ بابه‌تی نه‌ده‌ب و فکر و کۆمه‌لناسی په‌یدا کردوو. یه‌کی له‌و کتیبانه‌ی که‌ کاریگه‌رییه‌کی به‌تینیا‌ن له‌ سه‌ر که‌سیتی نه‌مدا به‌جیه‌یشت، رۆمانی (ریشه‌ها)ی نووسه‌ری گه‌وره (ئه‌لیکس هیللی) بوو. رۆداوه‌کانی نه‌م رۆمانه‌ زۆر له‌ خه‌مه‌ گه‌وره‌کانی نه‌میان که‌م کرده‌وه. مینا که‌ وینای ژيانی مروّقه ره‌شپێسته‌کانی نه‌فریقای ده‌کرد که‌ به‌ چ وه‌حشییه‌تیکه‌وه، سپیپێسته نه‌روپایی و نه‌میریکاییه‌کان وه‌ک میگه‌ل راپێچیا‌ن ده‌کردن و به‌ سواری که‌شتیه‌ زه‌به‌للاحه‌کانیا‌ن، به‌ کۆیله به‌ره‌و نه‌میریکایان ده‌بردن. هه‌زاران خیزان لیک داده‌بران و بو هه‌تا هه‌تایه‌ یه‌کدییا‌ن نه‌ده‌بینیه‌وه. نه‌و ئینسانه‌ ره‌شانه، له‌ ئاژه‌لێش که‌متر ره‌چاوی مافه‌کانیا‌ن ده‌کرا. قورسترین کاریان له‌ ناو کێلگه‌ و کارگه‌کان پی ده‌کردن. له‌گه‌ل گه‌زه‌نگی خو‌ره‌تاو تا زه‌رده‌ی خو‌رئاوا، نابوایه‌ پشت راستکه‌نه‌وه. کاتیکیش که‌ تاقه‌تیا‌ن له‌ به‌ر نه‌ده‌ما و له‌ کار ده‌که‌وتن، وه‌ک کالایه‌کی بی نرخ فرییا‌ن ده‌دان!

مینا که‌ ئیش و ئازاری نه‌و مروّقانه‌ی به‌ هی خو‌ی به‌راورد ده‌کرد، له‌لای خو‌یه‌وه ده‌یگوت: من، له‌ لایه‌ن چه‌ند که‌سیکی نه‌فام و نه‌زان، نه‌و غه‌درانه‌م لی ده‌کرا، به‌لام نه‌مه‌یا‌ن سیسته‌میکی گه‌وره‌ی جیهانی به‌ریوه‌ی ده‌برد که‌ له‌ یه‌ک کاتدا، ملیۆنان

212

کەسی وەک چارخانیان دەهاری.

مینا، چەندین شەو بۆ خۆی و ئەو مەرۆڤە بێچارانە فرمیسکی دەباراند. لەگەڵ خۆیندووی هەر شاکاریک، هزر و بۆچوونەکانی تازە دەبوونەو و کەسیتییان بە هێزتر دەکرد. هەنووکە ئەم، زانیارییەکی پوختەیی لە سەر جیهان و ئەو (کەون) بەرینە هەیه. ژبانی مەرۆڤەکان و میژووی جەنگ و شارستانییه تەکان شارەزا بوو. دەزانێ جوگرافیای سەروشتیی ئەو دنیا یە چۆنە و ولاتەکەیی لە کۆپووەی ئەو جوگرافیایە دایە. میژووی چەوساندنەووی مەرۆڤ لە لایەن مەرۆڤەو، چۆن هاتوو و کێشەکانی هەر کۆمەلگەیەکی چییە و چۆن پێگەچارەیان بۆ دۆزراوەتەو. لەگەڵ کرانەووی هزریدا، گومانی لە سەر هەموو ئەو بیرو بۆچوونە سادە و بێ بناغانە پەیدا کرد کە پێشتر لە دەورووبەریدا فێریان ببوو.

کاک فەرهاد، زۆر دلێ خۆش بوو کە دەیبینی مینا، ئەو هە عەشقی کتیب بوو. ئەم، بەخۆیشی لە وەختی گەنجییەتیدا، بە دوا کتیب و خۆیندەویدا دەگەرا. بەلام لە دوایدا، گرانی و زەحمەتییهکانی ژبان، پاشەکشەیان پێی کرد. لەگەڵ ئەو هەشدا ئەم، نرخ کتیب دەزانێ و ئەو چەند کتیبەشی کە هەیه، هی ئەو پۆژگارەنە.

کاک فەرهاد، دەیزانی کە هاوڕێ و برادەرەکانی مینا، هەموویان لەو کەسانەن کە بایەخ بە رۆشنیری دەدەن. لە بیرو خۆیدا دەگوت: تەنها کتیب دەتوانی، رووداوە کارەساتبارەکان لە یادهویری مینا بسرێنەو، بۆیە پێویستە هانی بدەین و ئەو کەشەیی بۆ برەخسێنن کە پێویستی پێ هەیه!

۴۳

نیوهرۆی رۆژێکی ناوهراستی مانگی ئادار بوو، مینا زوو لە قوتابخانە گهرايهو، جلهکانی گۆری و چوو کە سەعادت لە مەتبەخەکە. سەعادتیش، بەخێرەتەووی کرد و وتی: "مینا گیان، دەزانم زۆر برسییه، وەرە با نەختی گۆشتا و بەلە مریشکیکت بۆ تیکەم، هەر بەپتو بەیخۆ."

مینا: "ئای دەستەکانت خۆش بێت دادە سەعادت، بەخوا سبەینی ئیشتیام نەبوو، ئەو زياتر لە سەعاتیکە تەواو برسیم بوو."

سەعادت: "ئێوارێ دەچینه مائی کاک (جەمالی موفتی زاده). ئاهەنگی ژن

گواستنهوهران ههیه و داوهتی ئیمهشیان کردوو. بەلام مینا، ئەوجارە دەبێ وەک کچانی سابلاغی شای و سەما بکەیت و بە کەیف و زەوق بیت. ئەو ماله زۆر دۆستی ئیمەن و نابێ هیچ شەرم بکەیت. وابزانم گۆرانیبیژیکی ژبانیان لە شاری سنهوه هیناوه ناوی (پەروینی غازی)یە. دەلێن دەنگێکی زۆر خۆشی هەیه. جا دەبێ تۆش، خۆت جوان برانینیتەو، تا خەلکەکە بلێن: کچەکانی سەعادت، جوانی ئەو شارەیان بۆ خۆیان زەوت کردوو."

مینا: "ئاخر خۆ من شای نازانم."

سەعادت: "وابزانم ماوہیەکە شەونم، شەوان، هەندێ راپهینانی پێ کردووی. پاشان خۆ شاییکردن، ئەوئەندە زەحمەت نییە کە چوویتە ریزی شاییکەرەن، دوا کەمیک هەلپەرین لە نیو دەستی ئەو کچە شوخانە، هەر ئاگاشت لی نییە دەبینی وەک ئەوان هەلپەری."

مینا: "باشە با بزانی چۆن دەبیت. شەونم هەندێکی فیرکردوومە (بە زەردەخەنەو) ئێواران لە ژوورەکەیی خۆم پڕۆفەم پیدەکات. دوینی دەگوت: بەخوا ئیستا لە ئیمە جوانتر سەما دەکەیی. ئەوجارە خۆم تاقی دەکەمەو."

سەعادت: "کچم شەرم مەکە، منیش کە گەنج بووم، شایم زۆر دەکرد."

ئێوارێ چەندین خیزان، بۆ ئاهەنگ گێران ئامادە بوون. مائی کاک جەمال لە خانوویەکی گەورەدا دەژیان. ئەوان هەر لە بنەرەتدا هەبوو و خاوەن مولک بوون. ژوورە گەورەکیان بۆ مەبەستی سازکردنی ئاهەنگەکە ئامادە کردبوو. لە ناو چیمەنەکەیی حەوشەشدا، ژمارەیهکی زۆر کورسییان دانابوو. لە نیو ژووری ئاهەنگەکەدا، ژنان لە لایەک دانشتبوون و پیاوانیش لە بەرامبەرەیان. تیپی موسیکوانەکان، لە سێ کەس پیکهاتبوون و هەرسیکیشیان ژن بوون. پەروینی گۆرانیبیژی کە خۆی دەفەکەیی لێدەدا، لەگەڵ دوو کچ، یەکتیک بە تار و ئەویدیکەش بە ساز، ئاهەنگەکیان دەگێرا. هەرسیکیان بە جلی رەنگاورەنگی کوردی و هەوری لاریان، دیمەنیکی قەشەنگیان پیشان دەدا و شارەزایی و ئەزمونیکی زۆریان، لە گێرانی ئەو ئاهەنگە خیزانیانە هەبوو. بەلام دەبوو ئاگاداری ئەو هەش بن، ئیتیلعات و پیاوانی رژییم پێیان نەزانن، هەرچەندە لە کوردستاندا نەختیک بواری گۆرانی و

مۆزیک هه‌بوو و وهک باقی ناوچه‌کانی دیکه‌ی ئێران بۆیان کۆنترۆڵ نهده‌کرا. جگه له‌وه‌ش، ده‌سه‌لاتی ئیسلامی هه‌ر له‌ بانه‌رتدا کوردی سوننه‌یان پێ موسڵمان نه‌بوو، بۆی له‌ شاره‌ کوردنشینه‌کان له‌و ڕوه‌وه‌ زۆر به‌ دوا‌ی جیبه‌جی کردنی یاسا‌کانیانه‌وه‌ نه‌بوون.

ئهو سی‌ کچه‌، به‌ جل و به‌رگی ئالو‌ و‌الای کوردی خۆیان رازاندبووه‌وه‌. هه‌ر یه‌که‌ و هه‌ورییه‌کی هه‌وره‌مانی به‌ لاری له‌ سه‌رنا‌بوو. دیمه‌نی ده‌ست و په‌نجه‌ی ئه‌وان، هه‌ر له‌ خۆیان ده‌هات. شێوه‌ی دانیشتن و غه‌مه‌زی چاوه‌کانیان، لیوانلیو بوون له‌ عه‌شق و ئه‌وین. مه‌جلیسی ئه‌وان، گۆشه‌یه‌ک بوو له‌ خۆشییه‌کانی به‌هه‌شت. ده‌بووایه‌ هه‌موو کچ و کورانی ئاماده‌بوو، دوو دوو پیکه‌وه‌ له‌گه‌ڵ به‌زم و زرمه‌ی موسیقای ئه‌وان، تاویک سه‌مه‌ بکه‌ن. کوران و کچانی ئه‌و، له‌ ژیره‌وه‌ گریبه‌ستی به‌یه‌که‌وه‌ سه‌ما‌کردنیان به‌ستبوو. مینا ئه‌م یاسا و رێسایانه‌ی ته‌نها به‌ قسه‌ گۆی لی‌ بیوو. کاتی‌ک که‌ له‌و که‌شه‌ سیحرئامیزه‌دا خۆی دۆزییه‌وه‌، هه‌موو ده‌ماره‌کانی جه‌سته‌ی بزواتن و ته‌وزمیک له‌ خۆشی و شادی تیکه‌ڵ به‌ خوینی بوون.

ئاهه‌نگه‌که‌ به‌ گۆرانییه‌کی نه‌رم ده‌ستی پێ کرد، ئاوازه‌که‌ هی شایبی گه‌ریان بوو:

هه‌ی لاوه‌ لاوه‌، به‌رخه‌که‌م لاوه‌

ئای له‌ دوورییه‌که‌و جه‌رگم سووتاوه‌..

له‌گه‌ڵ زرمه‌ی ده‌نگی ده‌فه‌که‌، دوو خوشکی زاوا (شه‌هین و شه‌هلا) به‌ جووته هاتنه‌ نێو بازنه‌ی ئاهه‌نگگیران و له‌گه‌ڵ ریتمی ده‌فه‌که‌ که‌وتنه‌ له‌رزین و خۆبادان.. ئه‌وان دوو کچی سینه‌پان و ناوقه‌د باریک بوون. نه‌رم، نه‌رم گه‌مه‌یان به‌جه‌سته و دلای لاوه‌کان ده‌کرد. عیشوه و ناز له‌ له‌شولاریان ده‌باری. ده‌نگی ناسک و پیر نه‌بره‌ی په‌روینیش، ده‌تگوت سه‌روه‌ی ده‌مه‌و سه‌حه‌ری به‌هارانه‌، ورد ورد به‌ ده‌ماری جه‌سته‌ی ئامابوواندا ده‌چوووه‌ خوار و تیکه‌ڵ به‌ خوینیان ده‌بوو. ئه‌و شه‌وه‌ به‌ هه‌ق، شه‌وی عاشقان بوو!!

له‌ دوا‌ی سی‌ به‌ند له‌ گۆرانی گه‌ریانه‌که‌، ئاوازه‌که‌یان خسته‌ سه‌ر ریتمیکی خیرا:

خه‌لکان داویانه‌ مال و مال‌داری

منیش داومه‌ته‌ عه‌شق و دل‌داری

شه‌هین و شه‌هلا، هه‌ردووکیان، به‌ یه‌که‌ هه‌ناسه‌ و له‌ یه‌ک کاتدا، خۆیان ده‌چه‌مانده‌وه‌ و قیت ده‌بوونه‌وه‌، جه‌سته‌یان شلک و له‌بار بوو. ده‌میک به‌ به‌رز و نزم بوونه‌وه‌ و هه‌لته‌کاندنێ سینه‌ و ده‌میک به‌ له‌رزه‌ی سمت و که‌فه‌لیان، ئاماده‌بووانیان خستبووه‌ جۆش و خرۆشیکێ بێ وینه‌.. ئه‌وانه‌ له‌ دوو فریشته‌ی خودایی ده‌چوون که‌ به‌ جوانیی و جووله‌ی واتاداریان، خه‌م و خه‌فه‌تی ده‌ورو به‌ریان راده‌مالی.

ده‌نگی په‌روین، نه‌رم و حه‌لقه‌دار بوو. به‌ ناسکترین شیوه‌، ئاوازه‌کان له‌ گه‌روویدا ده‌هاتنه‌ ده‌ر و خه‌لکه‌که‌ی سه‌رمه‌ست ده‌کرد. ده‌نگی تار و سازه‌که‌ش که‌شیکێ هه‌ستبزوینیان خولقاندبوو، ده‌تگوت ئاوازه‌کانیان له‌ رۆحی ئاماده‌بووانه‌وه‌ هه‌لینجاوه‌!

به‌دوا‌ی خوشکانی زاوا، کچ و کوریک نۆبه‌تیان لی‌ وه‌رگرتن، ئه‌وانیش ده‌میک ده‌ستی یه‌کتریان ده‌گرت و ده‌میکیش ده‌ست له‌ ناوقه‌دی خۆیان هه‌وه‌، به‌ سه‌مه‌ یه‌کدیان ده‌دواند.

مینا، له‌و ساتانه‌دا، به‌ ته‌واوی له‌ رابردووی خۆی دا‌پرا‌بوو، به‌ هه‌موو هه‌ست و نه‌ستییه‌وه‌ تیکه‌لاوی به‌زمی ئه‌و ئیواره‌یه‌ بیوو. حه‌زی ده‌کرد، زوو نۆزه‌ بێته‌ سه‌ر ئه‌مان. له‌گه‌ڵ شه‌ونم ته‌گبیریان وابوو، پیکه‌وه‌ نۆبه‌ته‌ سه‌مای خۆیان بکه‌ن. ئاخ‌ر ئه‌م سه‌ما‌کردنه‌، جو‌ریک له‌ پیشبیرکی له‌خۆ ده‌گرێ که‌ داخوا کامه‌ دووانه‌یان، جوانتر سه‌مه‌ ده‌که‌ن و سه‌رنجی ئاماده‌بووان بۆ خۆیان راده‌کێشن.

مینا ده‌یویست، گه‌روه‌ی جوانیی و گه‌ییشتن به‌ لووتکه‌ی سه‌رمه‌ستکردنی ئاماده‌بووان، بباته‌وه‌. که‌ نۆزه‌یان هات، هه‌ردووکیان، وه‌ک دوو ئاسکی سرک و له‌ش سووک هاتنه‌ نێوه‌ندی ئه‌لکه‌که‌. په‌روینی غازی که‌ چاوی به‌دیمه‌ن و له‌ش ولاری مینا که‌وت، ئاوازه‌که‌ی گۆری و له‌سه‌ر ریتمیکی خیراتر گۆرانییه‌کی دیکه‌ی چری:

مه‌له‌ر مه‌له‌رزه‌ هی گۆلم مه‌له‌رزه‌

شه‌مامه‌کانت هه‌وت ره‌نگ و ته‌رزه‌

ماچی گۆناکه‌ت بۆ عاشق فه‌رزه‌

مینا و شه‌ونم، جاریک سینه‌یان لیک ده‌خشاند و پاشان سی‌ هه‌نگا و به‌ره‌ودوا لیک دوور ده‌که‌وتنه‌وه‌.. وه‌ک ده‌رویشی ته‌ریقه‌ت، غه‌رقی زیکری عه‌شق و ئه‌وین

ببون.. دهمیک به لهره‌ی سینه و دهمیک به هه‌لبه‌زی سمت و که‌فه‌لیان، خه‌لکه‌که‌یان جارێکی دیکه‌ش هیناپه‌وه جۆش و تیکرا نیگای چاوه‌کانیان بریبوووه ئه‌و ته‌قسه سیحراوییه.. ئه‌م شه‌وه مینا، وه‌ک هه‌ورێکی ژانگرتووی ئاوتیزاو، خه‌م و خه‌فه‌تی رابردووی نیو دهروونی ده‌باراند.. چ شانه و شاده‌ماری جه‌سته‌ی هه‌یه، له شادییدا هاتبوووه گوۆ.. سه‌رده‌مانیک، شه‌ونم ماندوو ببوو، ئه‌ویش وه‌ک خه‌لکه‌که‌ له مینای دهروانی. هه‌رسی ئاهه‌نگ سازه‌کان، له نه‌شه‌ی سه‌ما و هه‌له‌په‌رینی مینادا، به پتوه مۆزیکیان ده‌ژهند. په‌روین، له ته‌ک مینا، ده‌فه‌که‌ی به‌رز و نزم ده‌کرده‌وه و زرمه‌ی لپوه ده‌هینا. به‌ده‌م گۆرانی چرینه‌وه، به‌شان و مل، هاوسۆزی خۆی بۆ مینا به‌یان ده‌کرد. مینا که هه‌ستی کرد، ئه‌و شه‌وه شه‌وی وییه، خه‌لکه‌که‌ به‌پتوه سه‌رسامانه زه‌نیان چر کردووه‌ته‌وه سه‌ر ئه‌م و شه‌ونمیش ئیستا ته‌ماشاکه‌ره. ماوه‌یه‌کی چاک له سه‌ماکردن به‌رده‌وام بوو تا له هه‌لیکا کۆتایی به سه‌ماکه‌ی هینا و به‌کپی بۆ لای سه‌عه‌ده‌ت چوو. پاشان ژن و می‌ردێکی تازه‌هاوسه‌ر، ده‌ستیان کرده سه‌ما و درێژه‌یان به ئاهه‌نگه‌که‌ دا. سه‌عه‌ده‌ت، مینای له باوه‌ش گرت و وتی: " زۆرت ئاره‌قه کردووه، هه‌ی ماله‌که‌م".

شه‌هین و شه‌هلا، به‌جوته چوونه کن سه‌عه‌ده‌ت و مینا، به‌دوای یه‌کدا ده‌ستیان له ملی مینا کرد و ماچیان کرد. پاشان شه‌هین، رووی له سه‌عه‌ده‌ت کرد و وتی: "به‌راستی ئیمه‌ منه‌تباری ئیوه‌ین که‌ که‌کانت، له ئاهه‌نگی ئیمه‌دا ئاوا به‌دل و به گیان، ئه‌و سه‌مایه جوانه‌یان پێشکه‌ش کرد. ئیمه‌ خۆشحالین به ناسینی میناخان که ئه‌م شه‌وه‌لێی مانگی نیو ئه‌ستیرانه. ماشه‌للا هه‌رجوانی لێ ده‌باری".

سه‌عه‌ده‌ت: " ئیمه‌ش، سوپاسی ئه‌و هه‌سته جوانه‌ی ئیوه‌ ده‌که‌ین. ئیمه‌ خۆمان به دۆست و دل‌سۆزی ئیوه‌ ده‌زانین. له رۆژێکی ئه‌وه‌ادا، پتویسته وه‌ک که‌سوکاری ئیوه پێخۆشبوونی خۆمان ده‌برین".

شه‌هین: " چه‌ز ده‌که‌ین له رۆژانی داهاتوودا، یه‌کتر ببینی‌نه‌وه، جارێ داوای لیبووردن ده‌که‌ین، ده‌بێ مشووری میوانه‌کان بخوین".

دره‌نگی شه‌هین، ئاهه‌نگه‌که‌ کۆتایی هات و میوانه‌کان بۆ مالی خۆیان گه‌رانه‌وه. مالی کاک فه‌ره‌هاد که‌ گه‌یشتنه‌وه جی، ماوه‌ی چه‌ند خوله‌کێک له ژووری میوانان

دانیشتن. فه‌ره‌هاد وتی: " ئاهه‌نگێکی خۆش بوو ها. وابه‌زانم تیرتان سه‌ما کرد!" سه‌عه‌ده‌ت: " تۆ له دهره‌وه بوویت، له ناو چیمه‌نه‌که‌ له‌گه‌ل کۆمه‌لێ پیاو دانیشتبوون، ئاگاداری به‌زم و په‌زمی ژووره‌وه نه‌بوویت، وانیه".

فه‌ره‌هاد: " به‌راستی که‌ وتیان که‌کانتی سه‌عه‌ده‌ت له هه‌مووان جوانتر سه‌ما ده‌که‌ن. خۆم پێ نه‌گیرا و هاتم له په‌نجه‌ره‌که سه‌یرم ده‌کردن. وه‌ختی که‌ مینام بینی، ئاوا پر به هه‌ست و له‌ناو دل‌ه‌وه هه‌له‌په‌رێ، زۆر دل‌خۆش بووم. مینا ئیستا له به‌رچاوی مندا، که‌سه‌یکی ئاساییه‌ و گرتی دهروونی کراوه‌ته‌وه".

مینا: " به‌خوا مامه، ئه‌وه یه‌که‌م جارمه له ئاهه‌نگان به‌شداری بکه‌م و سه‌ما بکه‌م. به‌ئینیشم به داده سه‌عه‌ده‌ت دا‌بوو که ئه‌م شه‌وه‌ک باقی که‌کان سه‌ما بکه‌م. له کاتی سه‌ماکردنه‌که‌شم، بۆ ئه‌وه‌ی فه‌شه‌ل نه‌بمه‌وه، هه‌موو هه‌ست و بیرم خستبووه سه‌ر جووله‌ی جه‌سته‌م و ده‌نگی ده‌فه‌که‌. وامده‌زانی له‌و ژووردا به ته‌نه‌ماهه. ئیدی نازانم سه‌ماکردنه‌که‌م له جیی خۆی بووه یان نا!. خۆ ئه‌گه‌ر به نه‌زانیش هه‌له‌په‌ریم، لیم ناگیرێ چونکه تازه‌ فێرده‌بم".

سه‌عه‌ده‌ت: " به‌خوا کچم، من ده‌یان جار به گه‌نجیه‌تی سه‌مام کردووه، به‌لام قه‌ت وه‌ک تۆ، لیم نه‌هاتوو!"

هه‌ر له ناوه‌راستی مانگی کانوونی یه‌که‌مه‌وه، به‌ختیار له یه‌کی له ده‌بیرستانه‌کانی شاری مه‌هاباد، به مامۆستا دامه‌زرا‌بوو. ئه‌و سی مانگه، نه‌ختیک له خه‌رجیه‌کانی ماله‌وه‌ی له ئه‌ستۆ گرتبوو و هه‌موو مانگێکی‌ش به‌شیک له موچه‌که‌ی ده‌دایه‌ لا، به‌لکه‌ رۆژی له رۆژان بۆ کارێکی پتویست سوودی لێ وه‌رگیری. به هۆی هاو‌پتیه‌تی و په‌یوه‌ندی ته‌وی له‌گه‌ل مینا، دۆستایه‌تی هه‌ردوو خا‌نه‌واده‌که‌ له جاران به‌هێزتر ببوو.

سی رۆژ له دوا‌ی ئاهه‌نگه‌که‌ی مالی کاک جه‌مالی مو‌فتی زاده، به‌ختیار و مینا پێکه‌وه سه‌ردانی فه‌ره‌یدون مرادییان کرد. پاش که‌میک قسه‌کردن و را‌گۆرینه‌وه، فه‌ره‌یدون زه‌ینی که‌وته سه‌ر مینا و به‌رده‌وام لێ راده‌ما و چاوی له‌سه‌ری

هه‌لنه‌ده‌گرت. ئەم جوۆره تیرامانه له کن مینا، کارێکی له جێی خۆی نه‌بوو، ناخر
فهره‌یدون مرادی له ته‌مه‌نی باوکی ئەمدایه. پاشان که‌سیکی رۆشنبیر و کراوه،
نه‌ده‌بوو ئاوا به‌و شیوه‌یه سه‌یری کچیکی میوانه‌که‌ی خۆی بکات. به‌ختیار زوو
هه‌ستی به‌م ره‌فتاره‌ی فهره‌یدون کرد. له‌ بیری خۆیدا ده‌یگوت: به‌خوا کارێکی خراپ
کردوه که‌ مینام هه‌ناوته ئیره. قه‌ت نه‌مه‌ه‌زانی فهره‌یدون له‌ ژیره‌وه ئەو جوۆره
که‌سه‌یه.

فهره‌یدون که‌ زانی ئەوان به‌و سه‌ره‌نجانیه‌ی ئەم نارچه‌تن و خه‌ریکه‌ دایان گه‌رد
ده‌گرێ، هاته‌ قسه و وتی: به‌ختیار گیان، میناخان، ده‌زانم ئیوه له‌ من نیگه‌ران بوونه
که‌ به‌ شیوه‌یه‌کی نا‌ئاسایی له‌ روخساری میناخان ده‌روانم. چه‌زده‌که‌م بزانی که‌ هه‌چ
شتیکی نارپه‌وا له‌ پشت ئەو سه‌یرکردنه‌ی من نییه و مینا به‌ کچی خۆم ده‌زانم. وه‌لێ
لێتان ناشارمه‌وه که‌ من له‌ ته‌مه‌نی خۆمدا، زۆر جار چه‌ندین سه‌عات له‌ تابلۆی
هونه‌رمه‌نده ناو‌داره‌کانی دنیا ده‌روانم، به‌ تابه‌تی تابلۆی (مۆنالیزا)ی داقینشی.
بروا بکه‌ن به‌ ده‌ست خۆم نه‌بوو، هه‌ر چه‌ند دیقه‌ت ده‌مه‌مه‌ روخساری میناخان، وا
ده‌زانم سه‌یری مۆنالیزا ده‌که‌م. چونکه‌ تیروانین و وردبوونه‌وه له‌و تابلۆیه، چه‌ندان
واتای جوۆرا و جوۆرت ده‌داته ده‌ست. هه‌موو جیگه‌یه‌که‌ له‌ روخساری مۆنالیزا شایه‌نی
واتا هه‌لگرتن و لێوردبوونه‌وه‌یه، زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی که‌ به‌ ئاسته‌م هه‌ستی پێده‌که‌ی،
نیگای چاوه‌کانی، هاو‌ریکی گۆنا و لاکۆمه‌کانی له‌گه‌ڵ لووت و لێوه‌کانی. ئەم تابلۆیه
کاتیکی لێی ده‌روانی، ئەو خۆی ده‌توینی و له‌ باره‌ی نه‌ینیه‌کانی سروشت و جوانیی
پرسیارت لێ ده‌کات. بۆیه‌ مروۆف له‌به‌ر ده‌میدا تووشی چه‌په‌سان و بێده‌نگی ده‌بیت!

که‌ سه‌یری روخساری میناخانی ده‌که‌م، تووشی هه‌مان حاله‌تی خۆله‌بیرکردن
دیم. روخساری میناش، چه‌ندین پرساری نه‌ینیه‌ئامیز، ئاراسته‌ی ئینسان ده‌کات.
له‌ ئاکاری ده‌موچاویدا هه‌موو ده‌ماره‌ وردیله‌کانی گۆنا و گۆشه‌چاوه‌ و لێوه‌کانی دینه
ئاخاوتن. جیگه‌ربوونی ده‌م و لووت و چا و و ئەبرۆکانی به‌ شیوه‌یه‌کی ئەندازه‌یی
دابه‌شبوونه. هه‌چ یه‌کیک له‌و ئەندامانه، سنووری ئەوانیدیکه‌ی نه‌به‌زاندوووه و
رێکتزین هاو‌ناهه‌نگی له‌ نیوانیاندا هه‌یه. ئیستاش داوای لێبووردن له‌ تۆ و له‌ کچی
خۆم ده‌که‌م، ئەمه‌ واقیعه‌که‌ بوو ئەگه‌ر بروا ده‌که‌ن."

مینا: " جا چۆن بروا به‌ تۆ ناکه‌ین. من سوپاسی ئەو هه‌سته‌ جوانه‌ت ده‌که‌م که‌ له‌

به‌رامبه‌ر مندا ده‌رتیری. به‌لام به‌ بوچوونی من، جوانیی ئینسانه‌کان له‌ جوانی عه‌قل
و فیکر و ره‌وشت و کاره‌کانیاندا یه، نه‌ک له‌ شیوه‌ی ده‌ره‌وه‌یان. من هه‌رچه‌نده له
شیوه‌دا، وه‌ک تۆ ده‌لێی جوانیش بم، وه‌لێ ئیره‌یی به‌و که‌سانه‌ ده‌به‌م که‌ رۆشنبیرن و
هه‌لگری هزری جوانن. من پێم وایه ئەو ده‌ربهرینه‌ به‌پێزه‌ی تۆ، زۆر له‌ جوانیه‌که‌ی
من، بالاتره، وانیه‌ به‌ختیار."

به‌ختیار: " جا له‌ نیو دوو که‌سی تیگه‌یه‌شتووی پێگه‌یه‌شتوو من بلێم چی!
راستییه‌که‌ی من چه‌زده‌که‌م ئیوه له‌سه‌ر ئەم دیالۆگه‌ی نیوانتان به‌رده‌وام بن، بۆ
ئوه‌ی هه‌تا مه‌ست ده‌بم هه‌ر چیژ له‌ قسه‌کانتان وه‌رگرم."

فهره‌یدون: " به‌ پێی یه‌کیک له‌ رێبازه‌ فه‌لسه‌فیه‌کان، چه‌مکیک هه‌یه ده‌لێ:
ناوه‌رۆک، خۆی شیوازی خۆی دیار ده‌کات. ئەوه‌نده‌ی من، له‌ میناخان بگه‌م ئەوه‌یه
که‌ ئەو که‌سیکی ژیر و هه‌یم و دلپاک و ره‌وشتبه‌رز و مروۆفه‌روه‌ره. ئەو ناوه‌رۆکه‌ی
ئەو، هه‌موو به‌ها جوانانه‌ی له‌خۆ گرتبیت، ئەوا بێگومان پێویستی به‌ شیوازیکی
وه‌ک روخساری میناخان هه‌یه!"

مینا: " کاک فهره‌یدون، به‌راستی وه‌ها وه‌سفم ده‌که‌ی، خه‌ریکه‌ غرور ده‌مگرێ، (به
بزه‌وه) به‌لام من، هه‌ر له‌ به‌رچاوی ئەوانه‌دا جوانم که‌ مینان خۆشه‌وه‌ی، وانیه‌
به‌ختیار!"

به‌ختیار: " چۆن ده‌توانم بلێم وانیه‌! من هه‌میشه له‌ ژیانم راستیه‌رست بوومه".
فهره‌یدون: " ئیوه هه‌ردووکتان، له‌و که‌سه‌ ده‌گمه‌نانه‌ن که‌ چه‌زده‌که‌م زوو زوو
سه‌ردانم بکه‌ن. وه‌ک ئامۆژگاریش پیتان ده‌لێم که‌ هه‌تا گه‌نجن و وزه‌تان له‌به‌ردایه،
وه‌ختی خۆتان به‌فیرۆ مه‌ده‌ن و خۆتان دروست بکه‌ن. چونکه‌ دلنیام که‌ رۆژی دادی
ئەو کۆمه‌لگه‌یه‌ی ئیمه‌ پێویستی به‌ خه‌لکی رۆشنبیری وه‌ک ئیوه ده‌بیت. من زۆر
ئومێدم به‌ که‌سانی وه‌ک ئیوه هه‌یه."

دوای ئەم گه‌توگۆیه، به‌ختیار و مینا سوپاسی فهره‌یدونیان کرد، پاشان هه‌لسان و
مالئاواییان لێی کرد.

له‌ رێگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یاندا، به‌ختیار چه‌زی ده‌کرد، له‌باره‌ی ئاهه‌نگه‌که‌ی ئەو شه‌وه،
قسه‌ له‌گه‌ڵ مینا بکات و وتی: " ئه‌ری مینا گیان، ده‌لێن ئەو شه‌وه، له‌ مالی کاک

جهمال تیرت سه مات کردوه. دهزانی بهو خه بهره چهند دلخوش بووم. بریا منیش لهوئ بامایه، تا پیکه وه تاویک سه مامان بگردایه."

مینا: " راستییه که ی، من له میژبوو چهزم دهکرد، دهره تیکم بۆ هه لکهوئ، هه تا چی خه م و خه فه تی رۆژگاری رابردووم هه یه، به سه ما و هه لپه رین به بای که م. ئه و شه وه من و شه ونم پیکه وه، تیرمان سه ما کرد. ئه وه نده سه رگه رم بووم، له گه ل دهنگه پرچۆشه که ی خاتوو په روین و دهنگی ده ف و ناله ی تار و گریانی سازه که، خۆم له بیر کردبوو و چوو بوومه دنیا یه کی دیکه. وهختیک به ناگا هاتمه وه، دیتم خه لکه که کوشومات، هه موو سه یری من ده که ن. منیش دوا یی کۆتاییم به سه ما که هینا و چوو مه وه لای داده سه عاده ت. هه موو ده یانگوت مینا، له هه مووان جوانتر سه ما ی کردوو. ئیدی نازانم وابوو یان نا."

بهختیار: " خۆزگه چاویکم لیت ده بوو. به خوا ده زانم، له وه شیان هه ر یه که می. به راستی تو له هه موو که س زیاتر پیوستیت به خۆداته کاندنه له خه مه که له که بووه کانی ناخ. ئیستا پیتته وه دیاره که هه نده ی جارن، داماو نیت و له باریکی سروشتیدای."

٤٥

فریاد، له و رۆژه وه ی که له گه ل شاسوار، (چراخانیان) ئاوا ی ئه و دیو کرد، جاروبار ده چوو سه ردانی شاسوار و پیکه وه باسی روودا وه که و ئه و نا هه قیانه یان ده کرد که به رامبه ر ئه و کچه کرابوو. ئه وان هه ردووکیان، هیچ زانیارییه کیان له سه ر ژیان و چاره نووسی چراخان نه بوو. چونکه ته نها (ده رباز) ی قاچاچی که میک له جینگه و رینگه ی ئه و ی ده زانی، ئه ویش چهند مانگیک پاش ئاوا کردنی چراخان، شه و پکیان له ره بیه کانه وه، سه ربازه کان ته قه یان لی ده که ن و هیستره که ی به باره وه هه لده دیرئ و خۆشی بریندار ده بیت. له دوا ی ئه و ی جهنگی عیراق و ئیران، کوردستانی شی گرتته وه، گونده کانی هه ردوو دیو چۆل کران و رینگه ی قاچاخیش له وه ده قه ره نه ما. بۆیه ئه و رۆژه ی که فریاد، له بازاردا ده ربازی بینی و لپی پرسی، دیار بوو هیچ وه لامیکی پوخته ی ده ست نه که وت.

شاسوار زۆر جار به فریادی دهگوت: " ئه گه ر بۆم هه لکهوئ، سه فه ریکی ئه و دیو

221

ده که م و سو راختیکی چراخان ده که م. ده زانی کاک فریاد، شه و هه یه، هه تا سه به نی، خه و ناچیتته چاوم. هه ندی جار زۆر لۆمه ی خۆم ده که م که بۆچی نه متوانی، له په نای خۆمی بگرم و بیپاریزم. به راستی تاوانی سه رگه ردان بوونی چراخان، نیوه ی به ر من ده کهوئ. ئیستا خه لکی ئاوا یی، زۆر به یان ده زانن که چراخان بیگونا هه بووه. من له به رامبه ر ئه و خه لکه نده دا، خۆم به شه رمه زار ده زانم. چونکه خۆ ئه وان نازانن، من چراخانم نه کوشتوو. ئاخ چراخان به س بمزانی بیه له کوئی."

فریاد: " به دوا گه رانی ئه و کاریکی بیه ووده یه، ئه گه ر نه زانی له چ ناوچه و شاریکه. بریا بکه ئه و چراخان ی من ده یناسم، ئه وه نده عاقل و زیره که، رۆژیک دادی، به خۆی به دیار ده که و پیتته وه. نازانم له به رچی فکر م هه ر بۆ ئه وه ده چی. هه ست و دل م، ئه و خه به ره م پیتته ده ن."

شاسوار: " خۆزگه م به و رۆژه ی چراخان دیتته وه، ئه وساکه ده زانم چۆن له سه ر سه ری خۆم داده نا."

فریاد: " به ته مام له رینگه ی دۆلی روستیوه، سه فه ریکی ئیران بکه م، بۆ سو راختی (شیرکۆ) ی کوره پوره که م. ده لئین ناوی له لیستی دیله کاندنا له رادیو خۆیندرا وه ته وه. ئه و کوره له سالی هه شتا و دووه وه له شه ره کانی باشووری عیراق ئه سیر کراوه. له ئیرانیش، من هیچ شاره زانییه کم نییه، به لام ما له ناسیا و یکمان له مه ابادن، به ته ما ی ئه وان ده چم، ئه گه ر رینماییم بکه ن. له ویش ئه گه ر پیم کرا پرسیا ریکی ئه و مه سه له یه ش ده که م."

چهند رۆژیک دوا ی ئه وه، فریاد له سه ر داوا ی ما له پوره که ی که هه ر شیرکۆیان هه بوو، له رینگه ی کویتستانه کانی هه لگورده وه، ئاوا ی ئه و دیو بوو. که گه یشته گونده کانی زیوکه و ماشکان و سیلوی، تووشی چهند کوردیکی کوردستانی عیراق بوو. ئه وان هه پشمه رگه ی حزبه کانی کوردستانییه کان بوون و باره گاشیان هه رله وئ بوو. بهختیار، شه و پیک له کنه وان مایه وه. رۆژی دواتر هه ر به پسوله ی ئه وان، بۆ شاری نه غه ده به رئ که وت. نانی نیوه رۆی له وئ خوارد، پاشان سواری ماشینی هیلی مه اباد بوو و بۆ عه سه ره که ی گه یشته ئه وئ. فریاد ناو نیشانی گه ره کی ما له خزمه که ی خۆی پیتبوو، به لام له به ر ئه و ی شاره زایی له و شاره نه بوو، وای به چاک

222

زانی، له یهکیک پرسپاری ناویشانهکه بکات، له ناو بازارهکهدا دهرویشته و چاوی له دوکانهکانی ئەمبەر و ئەوبهردا دهگیرا، بهلکه یهکیکی شایستهی بهرچاوی بکهوێ و بیدوینێ. له هیکرا، سێ چوار پیاوی بینی له بۆنگایهکدا دانیشتبوون و خهریکی قسان بوون. یهکیکیان جهمهدانی رهشی لهسهرنابوو، لهوه دهچوو کوردی عیراق بیت. فریاد بۆ لایان چوو و سلّوی لێ کردن. پیاوهکان بهخیریان هینا و پاشان فریاد وتی: "جهماعهت، من ناوم فریاده، لهودیورا هاتووم و خهلکی لای قهلازدیم. راستیهکهی به دواي ماله خزمیکم دهگهڕیم به ناوی (تاهیر سالج)، جا نازانم ئیوه کهستان دهیناسن یان نا".

رهحمان وتی: "مالی کاک تاهیر! کاکه ئەوان ئیستا، مالیان لیره نهماوه، ماوهی سالیکه مالیان چوووته شاری نهغهده. تازه درهنگه ئەمشهوه لهکن مامی خۆتبه، بهیانی برۆ ئەوێ، دواي خۆم ناویشانی مالهکهپانت پی دهلیم".

فریاد: "زۆر باشه مامه گیان، مهنوونم".

کاک رهحمان: "جهماعهت لهوهدهچی میوانهکهمان هیلاک و ماندوو بیت، وچاکه ئیمه بچینهوه ئیستراحت بکهین. ههسته کاک فریاد با بچینهوه".

کاک رهحمان و فریاد، ورده ورده بهرهو مال بوونهوه.

فریاد، ههلویتستی کاک رهحمانی زۆر پی جوامیرانه بوو. که گهیشته بهر دهرگای مالی، کاک رهحمان وتی: "تایشی، کاک فریاد میوانه و لهودیورا هاتووه".

ههموو به گهرمی بهخیرهاتنی فریادیان کرد. ئەوهندهی نهبرد، بهختیاریش هاتهوه و لهگهڵ فریاد چاک و چۆنی کرد و خۆی پی ناساند.

فهراهاد، ئیوارێ له دواي نانخواردن وتی: "سهعادهت، ئەمڕۆکه بهو پاش عهسره، مامۆستایهک تاقیبي مالی کاک (تاهیر سالج) دهکرد، ناوی فریاد بوو، دیاربوو لهو دیوهوه هاتبوو. ئیستا وا له مالی کاک رهحمانه و به قسهی خۆی خهلکی ناوچهی قهلازدیمه".

که فهراهاد ناوی فریادی هینا، مینا نهختی راچهنی و له دلای خۆیدا وتی: دهبی کاک فریادی هاوڕی شاسواری برام نهبیت. خو ئەویش خهلکی لای قهلازدیمه. پاشان رووی له مام فهراهاد کرد و وتی: "مامه، ئەو مامۆستایه شیوهی چۆنه".

مام فهراهاد: "له رهنگ و روودا نهختی له بهختیار دهچوو، بهلام تۆزیک به تهمنتر دیار بوو، بالاشی بهقهده ئەو دهبوو".

مینا: "ئهو کهسهی که لهگهڵ شاسواری برام، مینان تهسلیمی کاروانی قاچاخچییهکان کرد، ناوی فریاد بوو و خهلکی گوندهکانی دهوروبهری قهلازدیم بوو، شیوهی وهک ئەو کهسه وایه که تۆ وهسفی دهکهی. دلّم دهلی، ئەوه ههمان کاک فریاده".

سهعادهت: "ده پیاوهکه، ئیستا نانی ئیواره خوراوه و برۆ بۆ مالی کاک رهحمان، بزانه ههوه یان نا. بهلکه خهبهریکی ماله براکهی مینای پی بیت".

فهراهاد: "وا دهچم ژنهکه، وهلی دهبی به شیوهیهک قسهی لێ وهرگرم، ههست به هیچ شتیک نهکات".

کاک فهراهاد که گهیشته مالی کاک رهحمان، دیار بوو تازه نانیاان خواردبوو. ئەو شهوه مهجلیسیان خۆش بوو. گهلیک پرسپاریان لهسهر وهزعی ئەودیو له فریاد کرد. کاک فهراهاد به درهنگهوه هاته قسه و وتی: "کاک فریاد، ئیمه لیره زۆر گویمان له ههندی رووداوی سهیر دهبیت له بارهی ژن کوشتن، ئەو مهسهلهیه چۆنه".

فریاد: "مامه گیان، راستیهکهی ئەو توند و تیژییه له ههندی ناوچه عهشایه و لادیکان زۆر روو دهدهن، له شارهکان کهمیک باشتره".

فهراهاد: "باشه له نیو خزم و ناسیاوهکانی ئیوه، قهت شتی لهو بابته رووی داوه".

فریاد لهگهڵ ئەو پرسپاره، رووداوهکهی چراخانی بهبیر هاتهوه و پیتی باش بوو بۆیان بگیریتهوه. بهختیاریش، ههه لهخۆرا ههستی کرد، ئەو پرسپاره پهیههندی به میناوه ههیه، به وردی گوپی له فریاد گرتبوو.

فریاد وتی: "سال و نیویک بهر له ئیستا، کابرایهکی گوندهکانی لای ئیمه، به قسهی چهند نهزان و بی ویزدانیک، به دهستی کورپهکهی خۆی، کچیکی خۆی کوشت که خوا دهزانی له ههموو کوردستان، کچی و جوان و داوینپاک نهبووه".

کاک فهراهاد: "جا براکهی چۆن دلای هات بیکوژی، مهگهر هیچ رهحم و بهزهیبیهکی نهبوو".

فریاد: " راستییه که هی، ئەو کورپه دەستی نه چوووه خوینی خوشکه که هی و دلی نه هاتبوو بیکوژی، بۆیه له گه‌ل هاورپییه کی نزیککی خۆی کچهیان له ریگه‌ی قاچاخه وه ئاوا‌ی ئەم دیوهیان کرد. ئیستاش نازانی، چاره‌نووسی ئەو کچه به چی گه‌یشت. به لام کورپه که له لای باوک و خزمه‌کانی وتبووی کوشتوومه. ئیستا ته‌ن‌ها کورپه و هاورپی که هی ده‌زانن که کچه که نه‌کوژراوه."

به‌ختیار تیگه‌یشت که کاک فه‌رهاد، به مه‌به‌ست ئەو پرسیارانه‌ی له فریاد کردووه و له پاکیزه‌یی میناش ته‌واو گومانی نه‌ما.

فه‌رهاد، به‌ته‌واوی زانی که ئەوه هه‌مان کاک فریاده. ئەگه‌رنا ئەو چۆن ده‌زانی کچه که نه‌کوژراوه. که گه‌راییه وه ماله‌وه یه‌کسه‌ر به سه‌عاده‌ت و مینای وت: "ده‌زانن ئەو مامۆستایه، هه‌مان کاک فریاده که له‌گه‌ل شاسوار مینایان پزگار کردبوو. پتویست ناکات چیت به‌دوایدا بچین. باش بوو خه‌به‌ری براکه‌تمان وه‌رگرت که ساغ و سه‌لامه‌تن. ده‌یگوت که خه‌لکی ئاواپییه که‌تان، ئیستا هه‌موو ده‌زانن که ئەو کچه بیگوناخ بووه و غه‌دری لی کراوه."

پوژی دواتر، سبه‌ینی زوو به‌ختیار له‌گه‌ل فریاد به‌ره‌و شوینی ماشینه‌کانی هیلی نه‌غه‌ده چوون. له ریگه‌ تووشی مینا و شه‌ونم بوون که توژیکیان مابوو بگه‌نه به‌رده‌م ده‌رگای قوتابخانه‌که‌یان. شه‌ونم زوو به‌ختیاری بینی که له‌گه‌ل پیاویکی دیکه به‌ره‌و لای ئەمان دین، وتی: "مینا ئەوه کاک به‌ختیاری هاورپیته له‌گه‌ل پیاویکی تر به‌ره‌و ئیره دین."

مینا که سه‌ری بلند کرد و تییانی روانی، یه‌کسه‌ر فریادی ناسییه‌وه و زوو پووی خۆی وه‌رگی‌را و وتی: "شه‌ونم کاتی ئەوه نییه، زووکه دره‌نگه، ئیستا زه‌نگی چوونه ژووره‌وه لیده‌دات."

فریاد له‌و کاته‌دا که چه‌ند مه‌تریک لێیان دوور بوو، ته‌ماشای مینای کرد و وتی: "ئای ئەو کچه چه‌ند له چرخان ده‌چیت. هه‌ر ده‌لپی هه‌وه! کاک به‌ختیار ده‌بی ئەوه کچی کی بی."

به‌ختیار به‌ته‌واوی له‌وه حالی بوو که مینا فریادی ناسیوه‌ته‌وه بۆیی، زوو خۆی له به‌رچاوی ون کرد، وتی: "کاک فریاد، باوکی ئەو کچه، دۆستی ئیمه‌یه و ئەو کچه‌ش

ناوی مینایه. باشه ئەو چرخانه کتیه تازه ناوت هینا."

فریاد: " ئەو کچه‌یه که ئیوارێ سه‌ربرده‌که‌ییم گێرایه‌وه."

به‌ختیار: "گه‌واته تو ئەو که‌سه‌ی که براده‌ری براییه‌که‌ی ئەوی، ده‌نا چۆن کچه‌که ده‌ناسی و ده‌زانی نه‌کوژراوه."

فریاد: " به‌لێ من ئەو که‌سه‌م. ئیواریش پیم باش نه‌بوو ناوی کچه‌که بینم، ئەگه‌رنا ئەو کچه خوشکی منیشه. ئای که کچیکی عاقل و جوان بوو غه‌دریکی گه‌وره‌یان لینی کرد. ئەگه‌ر له ده‌ستم به‌هاتایه، ئەو وه‌خته سه‌ری کابرای بوختانکه‌ر و باوکی کچه‌که‌شم هه‌لده‌کیشا."

له‌گه‌ل ئەم قسانه‌دا گه‌یشتنه به‌رده‌م ماشینه‌کانی هیلی نه‌غه‌ده. خواحافیزییان لیک کرد و به‌ختیار به‌ره‌و شوینی ده‌وامی خۆی پویشت.

به‌ختیار، ئیستا به‌ ته‌واوی پووداوه ناخۆشه‌که‌ی مینای بۆ ئاشکرا بوو و زانی که مینا، له ئەسه‌لدا ناوی چرخانه. به‌لام په‌یمانی له‌گه‌ل خۆی به‌ست که هه‌تا مینا به‌خۆی راستی ژبانی رابردووی خۆی بۆ نه‌گێرپیته‌وه، ئەمیش خۆی له‌وه ده‌راوه نه‌دات. ئەم ئیستا، زیاتر له جارێ مینای خۆشه‌ووی و به‌زه‌یی پیدای دیته‌وه. ده‌رکی به‌وه کرد که ئەو کچه، ئیراده‌یه‌کی به‌ هیزی هه‌یه، ئەگه‌رنا ده‌رووخوا و به‌رگه‌ی ئەو هه‌موو که‌سه‌ره‌ی نه‌ده‌گرت. وای پی باش بوو که دانی ئیواره‌که‌ی، سه‌ردانیکی کاک فه‌رهاد بکات و دلنای بکاته‌وه که ته‌ن‌ها ئەمان، به نه‌پینییه‌کانی مینا، ده‌زانن و نابی کاریکی واکه‌ن که‌سیکی دیکه به‌و مه‌سه‌لانه بزانی.

دانی ئیواره، ده‌رووبه‌ری سه‌عات چوار، به‌ختیار، چوووه کن مام فه‌رهاد که ئەو وه‌خته به‌ ته‌ن‌یا له شوینه‌که‌ی خۆی دانیشتبوو. به‌ختیار یه‌کسه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ی هینایه گۆرێ و هه‌ردووکیان، وه‌ک دوو که‌سی دلسۆزی مینا، په‌رۆشی خۆیان بۆی ده‌ربری. دوا‌ی ئەوه به‌ختیار وتی: "ئه‌ری کاک فه‌رهاد، مینا له ئەسه‌لدا ناوی چرخانه وانیه."

کاک فه‌رهاد: " به‌لێ ناوی چرخانه، چۆنت زانی."

به‌ختیار: "کاک فریاد پی وتم. ئەو که‌سه‌ش که به‌شداری له پزگارکردنی مینا کردووه، هه‌ر خۆی بووه. به‌یانی له کاتی به‌ریکردنی ئەودا تووشی کچه‌کانی تو بووین. هه‌رکه چاوی به‌ مینا که‌وت، به منی گوت که ئەو کچه زۆر له چرخان

دهچیت. میناش دیار بوو زوو ئەوی ناسییه وه و رووی خوئی وەرگیرا. دوايي ټیم
پرسی چراخان کتیه. ئەویش وتی: ئەو کچهیه که ئیوارئ چیرۆکه کهیم بۆتان
گیرایه وه. منیش وتم، ئەو کچهی ئیستا بینیت ناوی مینایه، به لām تو ئەو کهسه ی که
چراخانت رزگار کردوه وانیه. ئەویش به به لئی وه لāmی دامه وه."

کاک فهراهاد، ئیوارئ هه موو قسه کانی نیوان خوئی و بهختیاری بۆ سه عادهت و
مینا گیرایه وه. میناش وتی: "مامه، من هه ر زوو کاک فریادم ناسییه وه. له و
دهمودهسته پیم باش نه بوو بمبینی و قسه م له گه ل بکات، چونکی بۆ من و ئیوهش
باش نییه، ئەگه رنا، ئەو کاک فریاده بۆ من، له شاسواری برام دلسۆزتر بوو. ئاخو
که چاو م پیتی کهوت، ئەگه ر عه قلی خۆم به کار نه هینابایه، ده بوایه بچم وه ک برایه کی
نازیز له باوهشی بگرم. به لām نه ده بوو وا بکه م."

سه عادهت: " بهختیار، ئیستا هه موو شتیک له باره ی مینا ده زانی، به لām ئیشه که
به وه چاکه ئەو کورپکی عاقل و نهیننی پارێزه."

ئەو شه وه، مینا له نیو جیگه، زۆر بییری له بهختیار و هه لویسته تازه کانی
ده کردوه. گه یشته راستیه که له دوا ی مامه فهراهاد و داده سه عادهت، بهختیار
دلسۆزترین کهسه که ده توانی گه مارۆی کیشه کانی ئەم بدات و له ئاینده دا بیکاته
هاوبهشی ژیا نی خوئی.

٤٦

مینا، ئیستا گه یشتۆته قه ناعهت که ده بیت ورد و درشتی روودا وه کانی ژیا نی
خوئی، بۆ بهختیار باس بکات. چونکه له لایه ک، ئەو زانیاریانه ی که درکاندیان،
مه ترسی له سه ر ژیا نی ئەم دروست ده کات، بهختیار هه مووی ده زانی. له لایه کی
دیکه، بهختیار ئەمی خو شده وئ و به دلسۆزی ده یه وئ یارمه تی بدا و له ته نگزه کان
پشت و په نای ئەم بیت. بۆیه بریاری دا له دانیشتنیکی تایبه تدا به ته واوی ژیا نی
رابردووی خوئی بۆ ئاشکرا بکات.

دوو رۆژ له دوا ی هاتنی فریاد، مینا له قوتابخانه زوو هاته وه، دهستی دا یه
ته له فۆنه که و ژماره ی به رپۆه به ری قوتابخانه که ی بهختیاری لیدا. له وئ به رپۆه به ره که
هه لئ گرت: "ئه لۆ، فه رموو کتیه."

227

مینا: "مامۆستا، ئەو کاته ت باش. زهحمهت نه بی، کارم به بهختیار رحمان هه یه،
ئه گه ر بۆم بانگ بکه ن سوپاستان ده که م."

به رپۆه به ر: " به سه رچاو خانم، چاوه رئ که."

بانگی ده رگه وانه که ی کرد، بۆ ئەوه ی بچیت بهختیاری بۆ بانگ بکات.
ده رگه وانه که ش به په له چووه ژووری مامۆستایان و بهختیاری ئاگادار کرد بچیته لای
به رپۆه به ر.

بهختیار له ده رگا چووه ژوورئ و وتی: " فه رموو مامۆستا کاریکت پیم هه بوو."

به رپۆه به ر: " ته له فۆنه که هه لگه ر، تو یان ده وئ."

بهختیار ته له فۆنه که ی هه لگرت: "ئه لۆ، فه رموو، من بهختیارم."

مینا: " بهختیار گیان چۆنی. هه زده که م به ته نیا له شوینیک بتبینم، هه ندئ شت
هه یه پیتی بلیم."

بهختیار: " به چاوان مینا خان، وهختی عه سری دیمه ماله وه تان. ئەو وهخته ئیزن له
سه عادهت خان وه رده گرین و بۆ لایه ک ده رپۆین، باش نییه."

مینا: " زۆر باشه، جارئ خوات له گه ل."

بۆ ئەو مه به سه ته، مینا وای به چاک زانی، سه عادهت له وه ئاگادار بکاته وه که
پێویسته هه ندئ قسه، له باره ی کیشه کانی خوئی له گه ل بهختیار بکات. له دوا ی
خۆگۆزین چووه کن سه عادهت و سلایوی لئ کرد.

سه عادهت: " دیاره ئەم رۆ زوو هاتیه وه."

مینا: " به لئ، نهختی سه رم ژانی ده کرد، منیش مۆله تم له مامۆستا که م وه رگرت و
هاتمه وه."

سه عادهت: " ئەرئ مینا. خوا بهختیری بگیری، ئەم شه و خه ونم پیته وه بیني، له و
خه ودا، کراسیکی سپی وه ک بهفرت له به ردا بوو. له ناو میترگیکی پر له گول و
گولزاری نیوان دوو شاخی سه رکه شدا، دانیشتی بووی. منیش له نزیک تووه له سه ر
گابه ردیک دانیشتی بووم و هه ر سه یری تو م ده کرد. وهختیک بینیم تو بووی به ئاسکه
کتیوی. دوو گورگیش، به دزه لیت نزیک ده بوونه وه و ده یان ویست راوت بکه ن. منیش

228

هاوارم کرد: کچي ميئا ناگارداریه، ئهوانه گورگن بۆ لات هاتن. تۆ لهو خهوهدا، ئاسک بووی و قسانیشته دهکرد. وت: داده سهعادهت مهترسه، ناتوانن بمرگن. که لیت نریک بوونهوه، بازیکت هه لدا و لییان دوور کهوتیتتهوه. چهند جاریک ئاوا، تا دواي گورگهکان تهواو شهکتهت و ماندوو بوون و هیجیان پینهکرا، کلکیان بهردایهوه و له بهر چاوان بزربوون. توش بوویتتهوه مینا و هاتییهوه لای من. دهستت له ملی کردم و چهند جاریک ماچت کردم. منیش ویستم ماچت بکه م. هه رکه ده م خسته سه ر گۆنات و ماچم کردی، یه کسه ر واگهاتم! به گویره ی ئه و خهونه، تۆ له ژیان ی داهاتوت زۆر به خته وهر ده بیت."

مینا له گه ل خهون و قسه کانی سه عادهت، تهزوییه کی خۆش و ئارامبه خش، به له شیدا هات و وتی: "ئه ری داده سه عادهت، ئه وری که به نیازم هه ندی قسه، له گه ل به ختیار بکه م، چونکه ئیستا ئه و هه موو شتی که له باره ی منه وه ده زانی، به تاییه تی دوا ی سه فیه که ی سه رده شت و هاتنی کاک فریاد. تازه ته له فۆنم بۆ کرد، قه ولان وایه پاش نیوه رۆ بیت، جا هه زده که م بزانه م رای تۆ چیه. ئه گه ر رازی نیت، منیش ئه و مه سه لانه ی له گه ل باس نا که م."

سه عادهت: "سه بارهت به به ختیار، من پیم ناخۆش نییه، هه ر شتیکی پی بلی ی و بۆ هه ر لایه ک بچیت، چونکه من مه عده نی ئه و کوره ده ناسم که که سیکی ژیر و وه فاداره و خاوه ن قسه ی خۆیه تی."

مینا، دهستی له ملی سه عادهت کرد و هه ردوو لارومه تی ماچ کرد، وتی: "کهواته رازیت، به راستی دایکی میه ربهانم هیه. قهت جاریک نه بوو بی دلیم بکات. خوایه به شیک له عومری من به خیهت سه ر ژیان ی داده سه عادهت."

سه عادهت: "مینا گیان ئه وه چی ده لیت! نه وه للاً خودا ئه منی به قوربان ی تۆ بکات. هه ی ماله که م، تۆ جه رگ و رۆح ی سه عاده تی."

مینا، خۆی هاویشته باوه شی سه عادهت و سه ری به نه رمه ی سینه ی کرد. له خۆشیدا چاوه کانی فرمی سکی ئارامبوونه وه یان لی ده باری. دوا ی که می ک دلنیای ی، سه ری به رز کرده وه و که وته جم وجۆلی سه فره رابخستن و دانانی که لوپه لی نانخواردن. له و ئانه دا سه عادهت وتی: "کچه که م، مینا، له دوا ی نانخواردن، من و

شه ونم و شه ویۆ، ده چینه هه مامی، ئه گه ر به ختیار هات بۆ هیچ لایه ک مه رۆن، هه ر له مالی خۆمان قسه ی له گه ل بکه."

مینا: "زۆر باشه دایه گیان."

دوا ی ئه وه ی سه عادهت و کچه کان بۆ گه رماوکردن رۆیشتن، مینا به ته نی له مال مایه وه و له چاوه روانی هاتنی به ختیار دا بوو. نه ختی چوه به ر ئاوینه که و قزی شانه کرده وه. ئه مجاره بریاری وا بوو، ئاوری که له لیوه بی نازه کانی خۆی و دل ه شه رمنه که ی به ختیار بداته وه. ئه وان دوو که سن، تا سه ر ئیسقان یه کتریان خۆش ده وی و خاتری یه کدییان له لایه. چ ده بی ئه گه ر ئه م جاره، له و بواره پر له ئه مانه دا، ماچیک بگۆر نه وه. له و خه لوه ته دا بوو کاتی که گو یی له زهنگی ده رگا که بوو. به کی ی چوو ده رگا که ی کرده وه و وتی: "فه رموو، ئه ی ئازیزترین میوانی مینا. وه ره ژوو ره وه، یاخوا به خیر بیت."

به ختیار: "زۆر سوپاس مینا گیان". به ره و ژوو ری میوانان رۆیشته و میناش به دوا ی ئه م دا.

مینا: "به ختیار گیان دووباره به خیر بیت. من به ته نها له ماله وه م. کاتی خه به ری هاتنی تۆم به سه عادهت خان گوت، وای پی چاک بوو، ئیمه له ماله وه قسه کانمان بکه ین. ئه وان ده می که بۆ گه رماوکردن چوونه."

به ختیار: "زۆر باشه کهواته ده توانین سه ره به ستانه قسه ی خۆمان بکه ین."

مینا: "راستییه که ی ده مه وی ئه م جاره به وردی چیرۆکی ژیان ی خۆم تۆ بگێرمه وه، چونکه ئیستا له دیدی مندا، تۆ شایانی ئه وه ی بیته خاوه نی ته واوی نه ی نییه کانی ژیان ی من."

مینا که وته گێرانه وه ی سه رگوزشته ی ژیان ی خۆی، هه ر له مندالییه وه که دایکی له ژیان نه ماوه تا ئه و وه خته ی له مالی مامه فه رهاد گیر ساوه ته وه و خراوه ته به ر خویندن. یه که م جاری بوو ئاوا، چیرۆکی پر له دیمه نی تراژیدیای خۆی، به وردی بۆ دل سو زترین که سی خۆی بگێریتته وه. له کاتی قسه کردندا، زۆر جار قورگی پر گریان ده بوو و هه ندی جاریش پیکه نینی ده هات. ئه و وه خته ی ده هاته سه ر هه لویسته هه ستیاره کان، وه که ئه کته ر له شوینی هه لده ستایه وه و ده روونی جۆشی ده سه ند.

کاتی له گپړانه وهکهي گهيشته سهر ئه و پوژهي که له و ئان و ساته دا تئيدا دهژين و وهک دوو بوونه و هري بيگونا، له ناخه وه بۆ يه کدی دهسووتين، پرووی له بهختيار کرد و دهستی له سهر سينه ی خوی دانا و وتی: "ئمه ئه و مينايه يه که تۆ دهيناسی و هاوپتيه تیت قبول کردوه. چراخانی و له وئ له دنيا ی مردوواندایه. ئیستاش دهمه وئ دوا هلویتستی خوت له باره ی منه وه ئاشکرا بکهیت، بۆ ئه وه ی ئاسوی ژيانی داهاتوومان له بهر چا و پروون بیت".

بهختيار: "من ناتوانم دستبهداری خوشهويستی تۆ بم. پایه ی تۆ ئیستا له لای من، گهلی له جاران بالاتره. وادهزانم وجودی من، له خوکردنه خاوهنی کيشهکانی تۆدا تهواو دهبيت. من داوات لی دهکم لاپهريهکی سپی له ژياندا بکهيته وه و له سهر سينه ی ئه و پرووپه رهدا، پهيمانی خوشهويستی تیدا تۆمار بکهیت".

مینا له گه ل قسهکانی بهختيار، ئارامی و دلنه وایی بۆ هزر و جهسته ی گهرايه وه و چوو له بهردهم بهختياردا راوهستا و وتی: "بهختيار گیان هسته وه سهر پی و دستت بخه ناو دستم".

بهختياريش ههستايه وه سهر پی و دهستی خسته ناو دهسته گهرمهکانی. پاشان مینا بهردهوام بوو له قسهکردن و وتی: "من ئه و گریبهسته م قبوله، با به يه که م ماچی خوشهويستی واژووی بکهین". دهمی خسته سهر دهمی بهختيار و يه کتريان ماچ کرد، پاشان مینا گهرايه وه شوینی خوی دانیش و توی: "ئیمه ئه و بهلینی هاوچاره نووسی خوشهويستیمان به يه ک دا، له مه ودا، دهبی بیر له ژيانی پیکه وه بوونی ئاینده مان بکهينه وه، من زۆر پرۆژم له میشکدا ههیه، له دیدهنییهکانی داهاتوودا قسهیان له سهر دهکهین".

بهختيار له گه ل ئه و ماچه چاوهرواننه کراوه مهست بوو و هزی دهکرد بجیته دنيا ی تنهایی و بیر له واتا و تامی ئه و ماچه بکاته وه. ئاخه ئه و ماچه، کردنه وه ی درگا داخراوهکانی بهختی بوو. مؤرکردنی گریبهستیکی له ناخه وه بوو. خه لاتی ئه و سروشته جوانه بوو که هه موو جارئ له دهشت و دردا، له شوینه بهرزهکاندا لئی رادهما و دهیگوت: ئه و سروشته بۆ ئه وه دروست نه بووه، مرؤف ئاوا به میوانی بیته باوهشی و له چهند سالیکی کهم که وهک چرکه سات رت دهن، بهجیی بیلی.

دهبووايه مرؤف، چهشنی سروشت، نهر بووايه!. له شوینی خوی ههلسا و پرووی له مینا کرد و وتی: "مینا، ئه ی چراخانی دلی من. ئه ی ئه وه ی مهزنترين و گرانبهاترين دیاریت، له میرگی خوشهويستیدا به من بهخشی. تۆ له هه ر کات و له هه ر شوینیک پیوستیت به من بوو، من ژيانم له ریته. من ئیستا دهتوانم فریادپرسی تۆ بم و له هه موو تهنگزه دهروونییه کانت، رزگارت بکه م".

مینا: "تۆ له هه موو کهس چاکتر له کيشهکانی من دهگهی، ئه مه ش نيشانه ی ئه وه يه که بهخته وه ری پرووی تی کردومه، هه نووکه، زۆر به دواپوژی خۆم گهشبینم". بهختيار: "منیش وهک تۆ. هه ز دهکه م پيش ئه وه ی سه عادهت خان و کچهکانی بگه رینه وه، من بروم، جارئ خواحافیز".

مینا: "بهخیر چیت، به ئومیدی دیدهنییهکی دیکه".

بهختيار به ره و مال گهرايه وه و له خه یالی خویدا هه موو چرکه ساتیک ماچه که ی دووباره دهکرده وه.

مینا، له دوا ی چینی یه که م ماچی خوشهويستی و تیگه یشتن له هه لویتستی جوامیرانه ی بهختيار، ئاسوی ژيانی ئاینده ی له بهرچا و جوانتر پروون بووه وه. گرفته دهروونییهکانی هیدی هیدی دهرهویییه وه. ئیستا هه میشه له بهر چاوی خانه واده که ی و خه لکانی دهرهویییه، پرووخوش و دم به خنده یه. مینا له ماله وهش، نه یدهزانی ماندوو بوون چیه. سبهینان زوو له خه و هه لدهستا و بهرله وه ی بۆ قوتابخانه پروات، کۆمه لیک ئیشوکاری ماله وه ی راده په راند. ئه م هه ر له سروشتی خویدا که سیکی چوست و چالاک بوو و رقی له ته مبه لئ و ته وه زه لی دهبوو وه. که شه ونم و شه وبۆ له خه و هه لدهستان، دهچوو ژوره که ی ئه وانیشی ریک دهخسته وه و هه موو شتیکی له شوینی خوی دادنه اوه. مینا، هه ر له بونیادی جهسته یدا به تاقهت و له ش ساغ بوو. هه موو جارئ شه ونمی، وهک کۆرپه ی ساوا له ئامیز دهگرت و ئه م ژوور ئه و ژووری پی دهکرد. شه ونمیش به دم هاوار و پیکه نینه وه دهیگوت: "کچی مینا دامنی نه وهک شتیگمان لی بیت".

سه‌عادهت خانیش، گهلّی جار پیی ده‌گوت: "کچم، وا مه‌که، شتی گران هلمه‌گره، به‌خوا دهرسم به‌چاو بچیت".

مینا به‌وه ناسرابوو که مرؤفئیکی هیمن و مه‌ندو گرانفرؤشه. نه‌ده‌بوو له گؤرانئیکی کتوپر و خیرادا، ئەو خه‌سله‌تانه له خۆی دامالّی و که‌سیتییه‌که‌ی به‌دیوئیکی دیکه ببات. ئەو به‌هۆی ره‌وشته‌رزوی و کۆمه‌لّیک ره‌فتاری جوان، سۆزو به‌زه‌یی خه‌لکانی بۆ خۆی راکیشابوو به‌تایبه‌تی له‌هی خانه‌واده‌که‌ی. بۆیه‌هه‌میشه له‌گه‌لّ هه‌لکردنی شنه‌بای شادی و دلنه‌وایی، راستییه‌کانی ژبانی خۆی لّی بزر نه‌ده‌بوو و ئەو خۆشی و شادییه‌ی تیکه‌لّ به‌و داخوارییه‌نه‌ ده‌کرد که ئەوان لّیان ده‌خواست. چونکه‌مام فه‌هاد و داده‌سه‌عادهت، به‌رده‌وام په‌رؤشی ئەوه‌بوون که مینا وه‌ک مرؤفئیکی ئاسایی بژی و چێژ له‌ژبانی خۆی وه‌ربگری و ئەو هه‌وره‌خه‌ماوییه‌ له‌سه‌ر ده‌روونی بره‌ویته‌وه.

مینا هه‌ستی به‌وه‌کردبوو که شه‌ونم، په‌یوه‌ندییه‌کی تایبه‌تی له‌گه‌لّ کورپئیکی گه‌ره‌که‌که‌یان هه‌یه، به‌لام قه‌ت خۆی نه‌ده‌هینا سه‌ر ئەو ده‌راوه‌ی که ئەم به‌و کاره‌ی ده‌زانّی.

شه‌ونمیش، ئەوه‌نده سه‌رمه‌ستی ئەو په‌یوه‌ندییه‌ ببوو، وای لّیهات دایکی پیی زانی. چونکه‌ده‌یبینی له‌ناوه‌ختا ده‌چپته‌لای ته‌له‌فونه‌که‌ و به‌چریه، قسه‌له‌گه‌لّ که‌سێک ده‌کات. رۆژئیکیان سه‌عادهت به‌شه‌وبۆی وت: "کچم شه‌وبۆ، قه‌ت جارێک که‌سێک دیوه، له‌رپی قوتابخانه‌ قسه‌ی له‌گه‌لّ شه‌ونم کردبّی".

شه‌وبۆ: "به‌خوای یه‌ک جار شه‌ونم له‌گه‌لّ پیاویک بینی، له‌سه‌ر سووچه‌که‌ی ئەولا، به‌لام پیاوه‌که‌م نه‌ناسی، بۆ دایکه‌ شتیکی بووه".

سه‌عادهت: "نه‌خیر هیچ نه‌بووه، به‌لام دیاره‌که‌ شه‌ونم وه‌ک جارێک خۆی بۆ خویندن و ده‌سه‌کانی خه‌ریک ناکات و گرنگی به‌دیمه‌ن و جوانیی خۆی ده‌دات".

شه‌وبۆ: "به‌خوا راست ده‌که‌ی دایکه‌، شه‌وانیش هه‌ر له‌سه‌ر پشت راده‌کشّی و چاوه‌کانی زه‌قن و خه‌یالّ ده‌بیاته‌وه. کتیبه‌کانیشی پشت گوئّ خستوووه و ئەو به‌ینه‌ قه‌ت نابینم لّیکیان ناکاته‌وه".

سه‌عادهت، بۆ ئەوه‌ی ته‌واو له‌وه‌سه‌له‌یه‌ بگات، به‌مینای وت: "کچم، ده‌وه‌ره

هه‌ندی پرسیارم هه‌یه، بزانه‌م تۆ ده‌لّی چی. ماوه‌یه‌که‌ تیبینی ده‌که‌م که شه‌ونم ده‌سه‌کانی پشت گوئّ خستوووه. له‌وه‌ده‌چّی ئەو کچه‌، به‌دوای هه‌زه‌کانی دلّی که‌وتبیت. خۆ من پیم ناخۆش نییه، به‌لام نابّی له‌سه‌ر حسییی خویندن بیت. پاشان ئەو که‌سه‌ش که ئەو په‌یوه‌ندی له‌گه‌لّ به‌ستوووه، ده‌بّی بزانه‌ی کتیبه‌. ئاخه‌ر ئەورۆکه‌، هه‌زاران پیاوی درۆزن و نییه‌ت خراب هه‌یه. کّی نالّی کورپئیکی هه‌رزه‌کار و به‌دره‌وشت فیلّی لّی ناکا و هه‌یاشمان نابات. کچم مینا، هه‌زه‌که‌م تۆ له‌م باره‌یه‌وه، هه‌ندی قسه‌ی له‌گه‌لّ بکه‌ی، به‌لام با نه‌زانّی که ئیمه، هه‌ستمان پیکردوووه، پاشان بۆمی بگپّره‌وه".

مینا: "باشه‌دایه‌گیان، ئەو شه‌و بانگی ده‌که‌مه ژووره‌که‌ی خۆم و هه‌موو شتیکی لّی ده‌ردینم".

شه‌وبۆ مینا، شه‌ونمی بانگی ژووره‌که‌ی خۆی کرد و پیی وت: "ئهری شه‌ونم، ماوه‌یه‌که‌ هه‌ست ده‌که‌م وه‌ک جارێک، ده‌سه‌کانت ناخویننی و زه‌وقت له‌سه‌ر خویندن نه‌ماوه. ده‌لّی شتیکی هه‌یه‌وه له‌منی ده‌شاریته‌وه".

شه‌ونم، له‌میژ بوو هه‌زی ده‌کرد، یه‌کیکی ده‌ست که‌وئّ قسه‌ی نیو دلّی خۆی بۆ بکات. ئیستا ده‌رفه‌تیکی چاکه‌ و ئەو که‌سه‌ و له‌به‌ر ده‌میته‌تی: "مینا گیان، راستییه‌که‌ی، کورپک هه‌یه، ماوه‌یه‌که‌ داوای په‌یوه‌ندی و هاوپییه‌تیم لّی ده‌کات. منیش دووجار قسه‌م له‌گه‌لّی کردوووه، به‌لام ناوپییم به‌لّینی به‌ستنی په‌یوه‌ندی بده‌مّ، بۆیه ئەو ماوه‌یه‌ به‌رده‌وام بیر له‌وه‌سه‌له‌یه‌ ده‌که‌مه‌وه و فکرم پییه‌وه په‌یوه‌ست بووه. جا نازانه‌ نه‌جامه‌که‌ی چۆن ده‌بّی، به‌رای تۆ چی بکه‌م باشه".

مینا: "شه‌ونم گیان، زۆرجار باسی ئەو بابته‌تانه‌مان کردوووه، تۆ پیویسته‌ ره‌چاوی سی شت بکه‌یت: یه‌که‌میان ئەوه‌یه که نابّی هه‌زدار و خۆشه‌ویستی له‌سه‌ر حسییی خویندن و ئه‌رکه‌کانی ماله‌وه‌ بیت.

دووهمیان، هه‌تا له‌نییه‌تی راسته‌قینه‌ی ئەو کوره‌نه‌گه‌ی، نابّی بریاری خۆشه‌ویستی بده‌ی.

سییه‌میان، تۆ دایک و باوکیکی ریزدار و میهره‌بانته‌یه‌ و هه‌موو سه‌رمایه‌یان بریتیه‌ له‌تۆ و له‌شه‌وبۆ. بۆیه نابیت کاریکی و بکه‌یت له‌ریز و به‌های ئەوان بیتیه‌

خوارهوه. ئەگەر به گوئی من دهکە، پێش ئەوهی پهیوهندی لهگهڵ ئەو کورپه ببهستی پرسیکی دایکت بکه و کورپهکهی پێ بناسینه. چونکه هه‌موو پیاویک، له مه‌دح و جوامیری خۆیاندا به قسه هه‌چ له خۆیان ناهێلنه‌وه کهچی هه‌ندیکیان له دوااییدا گورگیکی لێ دهردهچیت. ئەگەر ئەو کورپه، رێک و عاقل بیت، ئەوا هه‌زدهکات دایک و باوکت بیناسن. پاشان تۆ ده‌بێ بیر له‌وه بکه‌یت‌وه که هه‌ر په‌یوه‌ندییه‌کی له‌و بابته‌، ئەگەر نه‌بێته مایه‌ی هاوسه‌رگیری، به زهره‌ری هه‌ردووکیان ته‌واو ده‌بیت، به‌تایه‌تی کچه‌که".

شه‌ونم: "ئاخر شه‌رم ده‌که‌م له‌لای دایکم باسی شتی وابکه‌م".

مینا: "خۆشه‌ویستی راسته‌قینه، شه‌رمی پێ ناوی، ئینسان ئەو شته‌ی پێ شه‌رمه که که‌موکووری تیدایه".

مینا ته‌واوی گه‌فتوگۆیه‌که‌ی نێوان خۆی و شه‌ونمی بۆ سه‌عه‌ده‌ت گێراپه‌وه و پێی وت که شه‌ونمی قه‌ناعه‌ت پێ هێناوه بێته لای ئەو و مه‌سه‌له‌که‌ی له لای باس بکات.

بۆ به‌یانی شه‌ونم چوو له‌لای دایکی و باسی په‌یوه‌ندی خۆی له‌گه‌ڵ کورپه کرد. سه‌عه‌ده‌تیش وتی: "کچم جارێ پیم بلێ ئەو کورپه کێیه و چ که‌سه‌یکه".

شه‌ونم: "ناوی ئارامه. ئەو ماله‌ی ماشینه سپیه‌که‌یان هه‌یه، له به‌رامبه‌ر نانه‌واخانه‌که".

سه‌عه‌ده‌ت: "کورپه‌که‌ی هاجه‌رخانم ده‌لێی، ئەوه‌ی پاره‌که له‌گه‌ڵ ماله‌ی کاک (سه‌مه‌دی ئەحمه‌دی) کیشه‌که‌ی دروست کرد. ئەدی نازانی ئەو کورپه، به دزی ده‌ستی له‌گه‌ڵ بووکه‌که‌ی ئەوان تیکه‌ڵ کردبوو، پاشان خه‌زانه‌که‌ی کاک سه‌مه‌د به‌سه‌ریاندا ده‌چێ و ده‌بێته کیشه. کچم به‌خوا کارێکی باشت نه‌کردوو، باوکت بزانی لێت کافر ده‌بێ. با پیت بلێم، ئەگەر ئەو کورپه وازت لێ ناهێنێ و رێگه‌ت پێ ده‌گرێ چاره‌ی ئاسانه هه‌ر به دوو قسان به‌گرتنی ده‌ده‌ین، چونکه پاره‌که‌ش گیرا و به‌که‌فاله‌ت به‌ره‌لایان کرد. ئەگەر خه‌تاش له‌ تۆیه و هه‌وه‌س له‌ سه‌ری دای، ده‌بێ عه‌ق‌لت بێنیه‌وه سه‌رت و ئابروومان نه‌به‌ی. کچم ده‌سه‌یری مینا بکه چه‌ند عاقل و گران و سه‌نگینه، کچ ده‌بیت ئەوه‌ابن".

شه‌ونم له جیی خۆی، خویز له جه‌سته‌ی برا و وتی: "چما دایه ئەو کورپه بوو که

قسه‌یان له‌سه‌ر ده‌کرد، شه‌رت بێ له‌مه‌ودوا، حسه‌ب بۆ هه‌موو شتی که‌م. راستیه‌که‌ی ئەو ده‌هاته سه‌ر رێگه‌م و چاک و چۆنی له‌گه‌ڵ ده‌کردم، منیش به‌ کورپه‌کی باشی تیگه‌یشتم و وه‌لامیم ده‌دایه‌وه. توخوا دایه گیان دلت هه‌چ نه‌کات، هه‌شتا ده‌ستی به‌ ده‌ستم نه‌که‌وتوو. با باوکیشم پێ نه‌زانی دهن له شه‌رمان ده‌رم. چیتر بواری ناده‌م قسه‌م له‌گه‌ڵ بکات و له‌مه‌ودوا له مینا دانابریم. ده‌زانم خه‌ک هه‌موو شه‌رم له مینا ده‌که‌ن، ده‌بێ منیش وابم".

سه‌عه‌ده‌ت: "ئافه‌رین کچی خۆم، مادام پێ له هه‌له‌ی خۆت ده‌نیی که‌واته تووشی رێگه‌ی چه‌وت و ناله‌بار نابیت".

ئەو وه‌خته‌ی سه‌عه‌ده‌ت قسه‌کانی شه‌ونمی بۆ مینا گێراپه‌وه، مینا پێی وت: "باشه ئەگەر ئەو کورپه به ره‌وشت و پیاوانه بووايه هه‌لوێستت چۆن ده‌بوو".

سه‌عه‌ده‌ت به‌ پێکه‌نینه‌وه: "هه‌لوێستم به‌و جوړه ده‌بوو که له به‌رامبه‌ر تۆ و به‌ختیار هه‌مه. من خۆم کاتی خۆی به‌ دلی خۆم شووم کردوو".

مینا: "باشه، داده سه‌عه‌ده‌ت، تۆ پیت خۆشه من به‌ختیارم خۆش بو، وه‌ک چۆن ئەو منی خۆشه‌وی".

سه‌عه‌ده‌ت: "به‌ختیار کورپه‌که قسه‌ی نارپه‌کی لێ نایێ. ئەمن زۆر مه‌نووتم، ئەگەر ئەو به‌یه‌کی له کچه‌کانم رازی بیت. شوکر ئەوا دلی به‌یه‌کیاندا چوو. برۆا بکه، ئەو رۆژه به‌ دل هه‌زم ده‌کرد ئیوه له ماله‌وه بۆ خۆتان به‌ ته‌واوی رێک که‌ون. تۆ ئەگەر ئەوت خۆشه‌وه‌ی مانای وایه هه‌شتا به‌ده‌خته‌ی ئیوچه‌وانی به‌رنه‌داوی".

مینا: "به‌ قسه‌کانی تۆ خه‌ریکه دلم بۆی نه‌رم ده‌بیت".

سه‌عه‌ده‌ت: "نا، نا، ده‌زانم ئیستا له لۆکه‌ی نه‌رمتری! ئاخر تۆ عاقلی، ده‌زانی که‌نگی بریاری خۆت ده‌ده‌ی!".

به‌ختیار، هه‌ر له سه‌روشتی خۆیدا که‌سه‌کی هه‌وه‌سباز و مێینه‌ په‌رست نییه. هه‌زی ده‌کرد له په‌یوه‌ندییه‌کانی له‌گه‌ڵ ژناندا، سنووریک بۆ ریزگرتن و ئەوینداری هه‌بیت. قه‌ت له‌گه‌ڵ ئەو که‌سانه رێک نه‌بوو که به‌مه‌به‌ستی گه‌یشتن به‌ ژن و تیر

کردنی نارەزۆوهکانیان، هەموو ڕێگەیهک دەگرێت بەر. پێی سەیر بوو کە کەسانێک هەن، بەبێ ڕەزامەندی لایەنی بەرامبەر دەیانەن مومارەسەى ئەو کارە بکەن. لە کاتێکدا ئەوینداری، بەر لە هەر شتێک، پێویستی بە بەشداری هزر و خۆشەویستی و خۆلقاندنی کەشیکى لەبار هەیه.

بەختیار پێش ئەو ماچە کە بەرەمی خۆشەویستییهکی پاک و بێگەردبوو، قەت ئەزموونێکی وا لە ژیانیدا رووی نەدا بوو. هەرچەندە لەم سالانەى دوایدا، بى ئاگایانە کەوتبوو بەر هێرشى حەزى چەند ژن و کچیک. ویستبوویان ڕامى بکەن و ڕاگوزرانە، بۆ چەند ساتیک خۆیانى پى گەرم بکەنەوه. بۆیه دەیزانى کە مرۆڤەکان، لە ناخدا کەسێکی دیکەن، بەو ڕووکەرەى دەیانبینى وائین.

شەوێکیان لە زەماوەندى ماله ناسیاویکیان بەشداری کرد و وەک باقى کورەکانى دیکە چووە ریزی شاییکەران. زەینەب کە ژنێکی شوخ و سینه قیت و نیمچە گوشتن بوو. ماوهى سالتیک بوو، مێردەکەى رووی لە شاخان کردبوو و ئەوى جێهێشتبوو. لەو شایییەدا چووە دەستی بەختیار و نەرم نەرم پیکەوه هەڵدەپەپین. دواى کەمێک شاییکردن، بەختیار هەستی کرد زەینەب دەستی دەگوشى و لە دواوەرا لە نەرمایى سمى هەڵدەسوێ. لەم جوهر شایییەدا نەدەبوو پیاوان دەستی ژنان بەردەن و بچنە دەرەوه، هەتا ئەو کاتەى ژنەکە خۆى دەچوو دەرئى یا دەچیتە دەستی یەکیکی دیکە. بۆیه بەختیار لەگەڵ ئەو رەفتارەى زەینەب، نەختى حەپەسا و ترسى لى نیشیت. دەستی بۆ شل نەکرد، بەلام دیاربوو ژنە، نارەزۆوى هەوهسبازى لەسەرى کردبوو. پێشەرمانه لەگەڵ هەلتهکاندى سینهى، دەستی بەختیارى رادەکیشایە ژیر دواوهى شالەکەى و لە جوگەى نیو سمتهکانى دەنا. لە پریکا کارەبا برا و دنیا بووه تارىکستان. لەوه دەچوو بە ئەنقەست کارەباکەیان بریجى، تا ئەوانەى ئەوینداری یەکترن، لەوه لەدا کەمى دەستبازى بکەن. زەینەب توند بەختیارى لە ئامیزى خۆى گوشى و سەرى بەختیارى راکیشایە سەر بەرزایى سینهى و وتى: " بەدبەخت ئەو کەوهەرە لە کيس خۆت مەده، خۆ تۆ پیاوى".

بەختیاریش بە هەموو هیزى خۆى پالى بە سینهى وەنا و هەولیدا لە چنگى ڕزگارى بى و وتى: " بۆ خۆت بەدواى یەکیکی دیکەدا بگەرێ، من کارى وا ناکەم".

ئیدی هەر لەو ڕۆژەوه لە هەر شوێنێک کە تووشى ئەو ژنە دەبوو سەرى خۆى بەردەدايهوه، چونکى نەیتوانیبوو داخاوییهکەى ئەو جێبەجێ بکات".

بەختیار لێى روون بوو کە مینا کچیکە، لە جوړیکى دیکە.. تەنیکى گرانبەهایه و ژەنگ نایگرئى.. کەسێکە گەر خۆى نارەزۆو نەکات بە کەس ڕام ناکریت.. جوانییەکەى مینا هەر تەنها جوانى بەژن و بالا و ئاکارى ڕیک و ڕەنگى گولینى نییه، بەلکو ئەو جوانییە تیکەل بە ئیرادەیهکی بە هیز و دنیا بینییهکی ژیرانه بووه. ئاخى مینا، برۆای وابوو کە پێویستە ژن، لە هەمبەر پیاوهکەیدا میهرەبان بیت و هەمیشە ڕیزی لى بگریت، لە کاتى رووبەر و بوونەوهى کیشەکان لە پشتى بوەستى و هاریکاری بکات. پێویستە ژن، وا لە پیاو بگهیهنى کە ئارامترین شوین مالهکەى خۆیهتى. بۆیه بەختیار، بە تەواوى شەیدای مینا ببوو و ئەوى بە دنیای خۆى دەزانى".

٤٩

سەرى سالى خویندن تەواو بوو. مینا ئەو ڕۆژەى نمرەکانى وەرگرتەوه، ساجیده نازرى لەگەڵ مامۆستاکانى دیکە، بانگیان کرد و بە بۆنەى بە سەرکەوتنى پیرۆزباییان لێى کرد، چونکى بە پێوانەى ئەوان، لەوه هەموو سالانەى ڕابردوو خویندکاری وەک مینا زیرەک و ڕیکوپیکیان نەبووه کە تیکرای مامۆستاکان لێى ڕازین. مینا لەگەڵ شەونم و شەوبۆ بە دلێکی خۆش گەرانەوه مالى. هەرکە گەشتنەوه جى، شەوبۆ یەکسەر چوو لە دایکى و وتى: " دایه گیان، نمرەکانمان وەرگرتەوه، مینا بە یەکەم دەرچوو و من و شەونمیش سەرکەوتین".

سەعادەت هەرسێکیانى ماچ کرد و بەتەلهفۆن مژدەى سەرکەوتنى کچهکانى دایه باوکی شەونم.

پێشى نیوهرۆى ئەو ڕۆژە زەنگى تەلهفۆنەکە لێیدا. سەعادەت هەلیگرت: " ئەلۆ فەرموو کێیه".

بەختیار: " سەعادەت خان، بەختیار قسه دەکات. ویستم بزائم داخوا کچهکان دەرچوونە یان نا".

سه عادهت: " به لئی، ههرسیکیان دهرچوونه و میناش به یه کهم دهرچووه. ئەدی تۆ نایه‌ی پیروزیاییان لئی بکه‌یت".

به‌ختیار: " به لئی، خووشحال بووم، پاش عه‌سه‌ره‌که‌ی دیمه لاتان جارێ خواحافیز". شه‌ونم: " دایکه ئەوه کئی بوو".

سه عادهت: " ئەوه به‌ختیار بوو، هه‌والی ئیوه‌ی پرسی، وه‌ختی عه‌سه‌ری دیته ئیره".

به‌ختیار له بیری خویدا نیازی وابوو، به‌بۆنه‌ی به‌یه‌که‌م دهرچوونی مینا، ماچیک له ئیوه‌کانی بگری، به‌لام ناخۆ له‌و دهمه‌ی ده‌گه‌نه‌یه‌کتر، داخوا ریک ده‌که‌وی به‌ته‌نیا بن و چاوی که‌سیان به‌سه‌ره‌وه‌ نه‌بی. ئەمه‌یان قه‌ده‌ر ده‌زانی. نه‌ختی زوو که‌وته‌ری. ئەو وه‌خته‌ی گه‌یشه‌ به‌ر ده‌رگا و زه‌نگه‌که‌ی لیدا، شه‌ونم و شه‌ویۆ له‌ ژووره‌که‌ی خوێان خه‌وتبوون و سه‌عه‌ده‌تیش له‌ مه‌ته‌به‌خه‌که‌ خه‌ریکی شوژینی قاپ و قاچاغ بوو. به‌لام مینا، وه‌ک ئەوه‌ی له‌ که‌مینی نیچیریکی خۆی له‌ په‌نا نابیت، له‌ به‌رده‌م ژووری میوانان چاوه‌ری ئەم زه‌نگه‌ی ده‌کرد. تومه‌زانه ئەویش له‌ دلی خویدا به‌نیازی چاندنی ماچیکی دیکه‌ی خووشه‌ویستییه. له‌گه‌ل ده‌نگی زه‌نگه‌که‌ سه‌عه‌ده‌ت وتی: " مینا، کچم بزانه کتیه. من ده‌ستم له‌ ناو که‌فاوی حاجه‌ت شوژینه".

مینا به‌هیمنی ده‌رگا که‌ی کرده‌وه و له‌وه‌ش دلیا بوو که‌ چاوی که‌سیان به‌سه‌ره‌وه نییه، به‌ ده‌نگیکی نزم وتی: " یاخوا به‌خیر بی میوانی ئازیز، فه‌رموو".

که‌ به‌ختیار پیتی نایه‌ ژووره‌وه، له‌ دوا‌ی یه‌ک دوو هه‌نگاو، له‌ شوینی خۆی وه‌ستا و دیتی مینا له‌ چه‌شنی گول، به‌ جلی ماله‌وه، قژه‌ درێژه‌که‌ی به‌سه‌ر لامل و شانیدا په‌خش کردوه و روخساری ده‌لپی مانگه‌ دێ به‌ تاریکی قژی خاوی ده‌دات. ترس و شه‌رم له‌سه‌ریدا نه‌ما و هیدی ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی مینا له‌گه‌ل درکاندنی وشه‌ی پیروژه، به‌ نیازی ماچکردنی سه‌ری لار کرده‌وه. میناش که‌ چاوه‌ری داخوازییه‌کی بیده‌نگانه‌ی له‌و باب‌ه‌ته‌ی ده‌کرد، سه‌ری بۆ لایه‌که‌ی دیکه‌ لار کرده‌وه و به‌ په‌نجه‌ شمشالییه‌کانی، له‌ دواوه‌را سه‌ری به‌ختیاری که‌میک پال دا و لووتیان له‌ ته‌ک یه‌کدی تیپه‌ری، هه‌تا بوار به‌ به‌یه‌گه‌یشه‌تتی لیه‌ گه‌رمه‌کانیان بدن. که‌شی دروستبوونی ئەو ماچه‌ چه‌ندین قوئای نالۆزی بریبوو. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، له‌ چه‌ند چرکه‌ساتیکدا، هه‌موو رووداوه‌کانی کوئایییان هات. ئەو دهمه‌ به‌ختیار و مینا

تیگه‌یشه‌تن که‌ ده‌شی چرکه‌سه‌اته‌کان لیک بکیشترینه‌وه و له‌ هه‌ر یه‌که‌یه‌کیدا پر به‌هاترین شت له‌ ژیان به‌ره‌م بیئی.

له‌دوا‌ی ئەو ماچه، به‌ره‌و ژووری میوانان چوون و میناش چووه‌ لای سه‌عه‌ده‌ت و خه‌به‌ری هاتنی به‌ختیاری پیراگه‌یاند. سه‌عه‌ده‌ت وتی: " تۆ برۆ لای به‌ختیار، منیش ئیستا دیم".

مینا، بۆی روون بووه‌وه که‌ جگه‌ له‌ ئاسمان و دره‌خته‌کانی باخچه، شتیکی دیکه‌ به‌ ماچه‌کانی ئەوانی نه‌زانیه‌وه.

پاش ماوه‌یه‌کی که‌م، سه‌عه‌ده‌ت بانگی شه‌ونم و شه‌ویۆی کرد و پیکه‌وه چوون به‌خیره‌هاتنی به‌ختیاریان کرد و هه‌موویان دانیشه‌تن. سه‌عه‌ده‌ت به‌ به‌ختیاری وت: " له‌گه‌ل باوکی شه‌ونم، بریارمان داوه ئیواره‌یه‌ک هه‌موومان، سه‌ردانیکتان بکه‌ین. ره‌نگه‌ دایکیشه‌ت له‌ دوا‌ی شووکردنی (روژان خان) غه‌ریب بیی".

به‌ختیار: " ئەری وه‌للا، هه‌ندێ جار ده‌ست به‌ گریان ده‌کات. گه‌لیکیش ماندووه، چونکه‌ جاران، (روژان)ی خوشکم، هه‌موو ئیشه‌کانی ماله‌وه‌ی ده‌کرد".

شه‌ویۆ وتی: " ئەری کاک به‌ختیار، تۆ که‌ی ژن ده‌هینی. ئەگه‌ر تۆش یه‌کیک بیئی، دایکیشه‌ت ئەوه‌نده ماندوو نابیت. وانیه‌ه".

هه‌موو سه‌هیری یه‌کدییان کرد و ده‌تگوت پرسیاره‌که‌یان به‌ قسه‌یه‌کی له‌ جی ده‌زانی. به‌ختیاریش دوا‌ی که‌میک دامان وتی: " شه‌ویۆ گیان، جارێ بۆ من زووه، که‌ی خوا کردیه‌ه نسیب ئەو کاته".

سه‌عه‌ده‌ت: " تۆ ئاگاداری ئەو کچه‌ چه‌ند شه‌یتانه و چ پرسیاریک ده‌کات. کچم، شووکردن و ژنه‌یتان به‌ نسیبه، تا کچ له‌ ماله‌ بابان، نسیبیان هه‌لنه‌ستی شوو ناکه‌ن، ئەوه‌ ده‌بی خوا قه‌له‌می لئی بدات".

مینا و شه‌ونمیش، خوێان له‌و قسه‌انه‌ بواردبوو، چونکه‌ ده‌ترسان قسه‌ی نه‌خوازارای لئی بکه‌ویته‌وه.

به‌ختیار: " دایکم و سه‌عه‌ده‌ت خان هیشه‌تان گه‌نجن، ئیستاش به‌قه‌د دوو کچ، ئیشی ماله‌وه‌یان پیده‌کریت، وانیه‌ه سه‌عه‌ده‌ت خان".

سه‌عه‌ده‌ت: " ئیستاش هه‌ر خوومان به‌ گه‌نج ده‌زانین و نه‌چووینه‌ته‌ه پیزی پیره‌کان".

شهبوبو به پیکه نینه وه وتی: "نهری وه لالا، ئیستاش دایک و باوکم به بی یه کدی، شهوان خهویان لی ناکه ویت". هه موو دایه نه قاقای پیکه نین.

سه عادهت وتی: "کچم شهوبو، قهت وانه بووی، ئه مرپوکه ته شقه له به هه مووان دهکهی".
دوای ئه و گفتوگویه به ختیار خواحافیزی کرد و به ره و بازاره که رویشته.

۵۰

له و سئ مانگهی هاویندا، به ختیار ته و او قه ناعه تی هات که په یوه ندی خوشه ویستی ئه م و مینا به حاله تیکی سروشتی دهروات، وه لی ژیانی ئایندهیان پیویستی به هه لگرتنی ههنگاوی تازه هه یه. ده بی له مه ودوا له گه ل مینا، تاوتوی قونای داها توویان بکه ن. ئاخر دوو که لینی گوره له پرپوهی ژیانی مینادا هه یه که ناکریت بو سالانیکی زور به م شیوه یه ئیستا بژی و ساغیان نه که نه وه. مینا، له لایه ک بیکه سه و به ره سمی له و ولاته ناژی. له لایه کی دیکه، خویندنی مینا خه له لیک یاسایی تیدایه، چونکی ئه و که سه ی وا له دریزه به خویندن دهادت، مینای مام سمايله، نه ک چراخان. بویه پیویسته که دوای ریگه چاره یه کی گونجاودا بگه رین، تا مینا بکه نه وه به چراخان و مهترسییه کانی سه ر ژیانی خانه واده که ی کاک فه ره ادیش نه هیلن.

به ختیار، زور جار له مینای گوئی لی ده بوو که ئه و بیر له شتیکی چاره نووسان دهکاته وه، به لام به ته و او نه یه ده زانی ئه و ریگه چاره یه چیه. به رای ئه م، کاتی ئه وه هاتبوو که قسه ی خویمان له م باره یه وه بکه ن. میناش له لای خویه وه، بریاری دابوو که له م نزیکانه ئه و مه سه له یه له گه ل به ختیار ساغ بکه نه وه. به لام ده بوویست که ئه گه ر به ختیار رازی بیت له سه ر ریگه چاره که ی ئه م، ئه و پیکه وه له گه ل مامه فه ره اد و سه عادهت خانیش باسی بکه ن. ئاخر ئه وان هه قیان به سه ریوه هه یه و نیوه ی کیشه که ش به وانه وه به نده.

سالی تازه ی خویندن چهند حه فته یه که دهستی پیکردوته وه. روژی پینجشه ممه بوو له دوای نانی نیوه رو، سه عادهت به فه ره ادی وت: "باوکی شهونم، پاش ئیواره که ی

سه ردانیکی مالی کاک رهحمان دهکهن، له وه ته ی کچه که یان به شوودا وه، ده لین ئایشه خان، هه موو روژی بو ی ده گریی. هه ر جوانه ئیمه ش نه ختیک دلی بدهینه وه".

فه ره اد: "جا سه عادهت قسه که ت له جی خویه تی. په نا به خوا، ئیوارئ هه موومان دهچین. نهری سه عادهت، من وا زه ن ده به م هه نووکه میناش، به ختیار ی به دلدا چوو".
سه عادهت: "وه لاهی پیاوه که، منیش ههستم کردوو، به لام راستییه که ی پیم ناخوش نییه. ئاخر به ختیار کورپکی زورچاکه، ئه گه ر مینا ئه و ی خو ش نه وئ، غه در له به ختی خو ی دهکات".

فه ره اد: "جا خو ده لپی خوا بو یه کدی خه لک کردینه، منیش پیم ناخوش نییه".
پاشی ئیوارئ، مالی کاک فه ره اد هه موویان چوو نه سه ردان ی مالی کاک رهحمان. ئه و شه وه مه جلیسیان زیاتر له جار ان، خو یایه تی پیوه دیار بوو، رهنگه به هوی په یوه ندی و ها ورپییه تی به ختیار و مینا وه بیت.

کاک رهحمان ئه و ئیواره یه، زور دیکه تی ده دایه مینا و بیری له وه ده کرده وه داخو ده کرئ له داها توودا، ئه گه ر به ختیار مه یلی له سه ر بی، داخو زی مینای بو بکات. ئه و شه وه، هه رچه ند له و کچه راده ما زیاتر رهحمی بو ی ده جوولا و ده خیوایه عه قلی. ئایشه خانیش دووسی جار به دزی به بن گوپی سه عادهت دا چرپانندی که ئه مان هه ردوو خانه واده که دو ستایه تی یان خوشه و ئه گه ر بکرئ زیاتر تیکه لآو بن و بینه خز می یه کتریش. ئایشه خان به وهنده نه وه ستا و ویستی روونتر سه عاده تی تیبگه یه نی، بویه وتی: "سه عادهت خان، ده با قسه یه ک له دلما هه یه، پیتی بلیم. تو بیت چونه، ئه گه ر داخو زی مینا بو به ختیار بکه ین. له به ر دلی من، ئه و دوو که سه زور لیک ده وه شینه وه".

سه عادهت: "ئایشه خان، من قسه که ی تو م پی خراپ نییه. به لام ئه وانه ها ورپی یه کدینه و زور له ئیمه مانان پتر له ئیشی دنیا بی ده زانن. ئه گه ر به خو یان نیاز یکی وایان هه بی، خو ئیمه مانعیان نابین. جا ئه و مه سه له یه بو خو یان لیگه ری".

مینا ده بوویست له هه لیکدا به به ختیار بلی که سه بی بیته مالیان، بو ئه وه ی له باره ی ئاینده ی خو یان هه ندی گفتوگو بکه ن. به لام دوا جار وای پی باش بوو که سه عادهت پیی بلیت، چونکه بو ئه م نه ختی ناخوش بوو له به رچاوی ئه وان به دزی

قسانى له گه ل بکات، بۆيه چووه بن بالى سه عادهت خان و به چرپه پى وى: "داده سه عادهت، بهختيار، من له وهتهى هم نه وهندهى نه و دوو ساله به ناز و نيعمهت نه ژياوم. من بهخته وهر بووم كه قه دهر، دايك و باوكى تىگه يشتوو و ميهره بانى بۆ پهيدا كردم. باوهر ناكه م هيچ كچىك، به قه دهر من ريزى لى گيرابى. من هه موو جوهر سه به ستيه كم هه بووه له هيچم كه م نه بووه. به لام خوستان دهران، واقيعى ژيانى من چونه و ناكري هه تا هه تايه نه وها بژيم. چونكه ههر وهختىك، ئاشكرا بيت كه مينا ئيسماعيل نيم و به بى رهامه ندى دهولت به خويان كر دوومه و خه لكى عيراقم، نه و وهخته منيش و مامه فه رهاديش تووشى گرفتىكى گه وره ده بين. بۆيه من دهمه وى نه مرۆكه پيتان بل يم كه چاكترين رىگه بۆ دووركه و تنه وه له و مه ترسيان هه وهيه كه م نه به ره و هه نده ران سه رى خو م هه لگرم! بىگومان من ناتوانم به ته نها نه و رپيه بگرم به ر. ده بى يه كىكى دلسوز دهستم بگرى و خه مخورم بيت. نزيكترين كه سىكىش له م، له دواى داده سه عادهت و مامه فه رهاد، بهختياره كه دياره هه ر دوو كمان خو شه ويستى يه كدين. به لى بهختيار شياوترين كه سه كه ده توانم له گه لى بژيم. بۆيه ئىستا له و ديدن يه دا، داوا له بهختيار ده كه م كه م نه به هاوسه رى خو ي قبوول بكا و نه و به رپرسيار يتيه له نه ستو بگريت. جا نازانم ئيوه چى ده لين!"

بهختيار: "به سه رچاو سه عادهت خان، به يانى داني ئيواره سه رتان لئده دم".
ميوانه كان خوا حافيزيان كرد و به ره و مالى گه رانه وه.

سه عادهت: "هه لسان و مالتا و ايبان كرد. كاك ره حمان له گه ل كاك فه رهاد له پيشه وه به ره و ده رگاي حه وشه كه ده رويشتن. به دواى نه وانيش، بهختيار و سه عادهت و ئايشه خان، كچه كانيش له دواوه بوون. سه عادهت له ده موساتى گه يشتنه به ر ده رگاي حه وشه، به چرپه به بهختيارى وى: "به يانى سه رى كمان لى ده، دياره مينا هه ندى كارى پيته".

بهختيار: "به سه رچاو سه عادهت خان، به يانى داني ئيواره سه رتان لئده دم".
ميوانه كان خوا حافيزيان كرد و به ره و مالى گه رانه وه.

بهختيار له دواى رويشتنى ميوانه كان، كه وه به بير كر دهنه وه كه داخوا مينا چ كارىكى پى هه يه. له بىرى خويدا ده بگوت: رهنگه مينا، باسى گرفته كانى و رىگه چاره ي ده ربا زبوون له و گرفته نه ي له گه ل بکات. به لام هه رگيز بىرى بۆ نه وه نه ده چوو كه له و دانيشتنه داواى نه وه ي لى ده كات پيكه وه سه رى خو يان هه لگرن و روو له ولا ته نه و روپاييه كان بگن. هه رچه نده له و سالانه ي دواييدا زور به ي كورده عيراقيه كانى نه وى، رپى هه نده ران يان گرت بووه به ر.

بهختيار، له گه ل قسه كانى مينا كه وه ته هه لو يستىكى دوو لايه نه. له لايه ك داخوا ييه كه ي ميناى له رووى واقيعيه تى ژيانى نه و، زور پى عاقلانه بوو. له لايه كى ديكه نه ده كرا له و كتوپرهدا رهامه ندى خو ي رابگه يه نى. چونكه ده بوو پرسىكى ماله وه يان بکات. ئاخر به جي هيشتنى خانه واده كه ي كارىكى ئاسان نييه و شكاندنى په يمانى خو شه ويستيش له م ناوه شيه ته وه. پاش كه ميك دامان، رووى له مينا كرد و وى: "مينا گيان، من به لى نيم داوه كه له پينا و بهخته وه رى تو و پاراستنى مالى كاك فه رهاد، هه رچى له دهستم ديت بيكه م. هه نوو كه داوايه كه ي تو م قبوول، به لام داوات لى ده كه م كه ماوهم بده يتى تا رهامه ندى دايك و باوكم وه رده گرم، چونكه خو ش نييه له و ناواريه ييه، تووشى خه م و خه فه تيان بگه م. وانيبه سه عادهت خان".

بۆ به يان ييه كه ي، ده ورو به رى سه عات سى ئيواره، بهختيار چووه ده رى و به ره و مالى مام فه رهاد كه وه رپى. مينا هه ر سبه ينه زوو به سه عادهتى وتبوو كه نه ويش له دانيشتنه كه ناماده بى، به لام پى نه وت كه نه م، له و دانيشتنه به ته مايه له گه ل بهختيار باسى سه فه رى هه نده ران بکات. كه بهختيار هات، هه رسى كيان له ژوورى ميوانان دانيشتن.

سه عادهت، قسه ي هه ر دوو كيانى له لا په سند بوو، به لام نه ده كرا، پيخوش بوونى خو ي بدر كينى، نه بادا مينا و تيبگات كه نه وان لى بيزارن. پاشان نه وان، مينا يان به قه د كچه كانى خو يان خو شه وى و رو يشتنى نه ويش كه لينى كى گه وره له

خانه‌واده‌کیان دروست دهکات. له‌گه‌ل‌ئو راستییانه‌شدا، هه‌لۆیسته‌که‌ی مینای زۆر پی عاقلانه‌بوو. که به‌ختیار له‌کوژایی قسه‌کانیدا پرسى پیکرد، وتی: "مینا گیان، ئیمه‌قەت له‌تۆ بیزار نابین و ئاماده‌ین وهک یه‌کیک له‌کچه‌کانی خویمان بتپاریزین. هه‌ر وهک خوژ گوتت، ئه‌و مه‌ترسییانه‌له‌سه‌ر ژیانماندا هه‌یه. ئه‌گه‌ر رۆژێ له‌رۆژان هه‌ستت کرد شوینیکی به‌ئهمانتر هه‌یه له‌و ولاتانه، ئیمه‌هه‌موو یارمه‌تییه‌کت ده‌ده‌ین، به‌تاییه‌تی ئه‌گه‌ر به‌ختیار ئاماده‌یی تیدا هه‌بیت".

مینا رووی له‌به‌ختیار کرد و وتی: "من ده‌زانم گرتنه‌به‌ری ریگه‌یه‌کی ئاوا، پیوستی به‌ره‌زانه‌ندی خانه‌واده‌ی هه‌ردوولامان هه‌یه و ئه‌گه‌ر رازی نه‌بن، ئیمه‌ش ئه‌و خه‌یاله‌له‌سه‌ری خویمان ده‌رده‌که‌ین. ئیمه‌ده‌بی له‌گه‌ل‌دایک و باوکی هه‌ردوولا، ئه‌وه‌ساغ بکه‌ینه‌وه و پێیان بلێین که ئیمه‌ده‌بینه‌هاوسه‌ری یه‌کدی، خو‌ئوه‌شهرمی ناوی".

سه‌عاده‌ت: "به‌ختیار، له‌بیرته‌که‌وتم ئه‌و کچه، عه‌قلی له‌شپوه‌ی جوانتره‌، به‌خوا من ناتوانم ریگه‌ی لی بگرم، هه‌رچه‌نده‌ئه‌گه‌ر به‌ره‌وه‌هنده‌ران برۆن جارێکی دیکه‌مینا نابینمه‌وه" له‌گه‌ل‌ئو قسانه‌ی دوایی، ده‌ستی کرده‌گریان.

مینا له‌شوینی خو‌ی هه‌لسا و ده‌ستی له‌ملی سه‌عاده‌ت کرد و وتی: "دایه‌گیان با به‌ختیار شایه‌ت بیت. ئه‌گه‌ر ئیوه‌له‌بیرکه‌م، دیاره‌که‌سیکی سپله‌و بی وه‌فام. ره‌نگه‌جارێکی دیکه‌به‌دوای هه‌والی زه‌ینه‌دینی باوکمدا نه‌چم، ته‌نها بو‌یه‌که‌مه‌به‌ست نه‌بیت، به‌لام ده‌بی ئیوه‌وابزانن که کچیکتان له‌هنده‌رانه‌و هه‌فتان به‌سه‌ریه‌وه‌هه‌یه، هه‌قی خو‌شویستن و له‌نامیزگرتنی".

به‌ختیار: "باشه‌که‌واته‌ئیوه‌قسه‌له‌گه‌ل‌مام فه‌ره‌اد بکه‌ن و منیش له‌گه‌ل‌ماله‌وه‌مان، پاشان یه‌کدی ده‌بینینه‌وه‌جاری خواحافیز".

سه‌عاده‌ت و مینا: "خوات له‌گه‌ل‌بیت".

له‌دوای رۆیشتنی به‌ختیار، سه‌عاده‌ت گریان به‌ری نه‌ده‌دا و مینای له‌باوه‌ش گرتبوو و ماچی ده‌کرد و ده‌یگوت: "ئه‌گه‌ر به‌جیمان بیلی من سه‌بری خو‌م به‌کی بێنم!"

مینا له‌گه‌ل‌ئو ده‌گریا و ده‌یگوت: "ئاخر دایه‌گیان، ئه‌وه‌نده‌ی بیر ده‌که‌مه‌وه‌

ریگه‌یه‌کی دیکه‌له‌به‌رده‌م نییه، ئه‌گه‌رنا به‌جیه‌یشتنی باوه‌شی تۆ وه‌ک مردن وایه". هه‌ردوکیان به‌و گریانه‌گریی ده‌روونیان کرایه‌وه و پاشان فرمیسه‌که‌کانیان سرپیه‌وه.

۵۱

به‌ختیار، پیتی باش بوو یه‌که‌م جار ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌له‌گه‌ل‌دایکی باس بکات. پاش نیوه‌رۆی رۆژی دوای قسه‌کردنی له‌گه‌ل‌مینا و سه‌عاده‌ت، به‌دایکی وت: "دایه، مه‌سه‌له‌یه‌کی گرنه‌هه‌یه‌ده‌مه‌وی پیکه‌وه‌قسه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین".

ئایشه‌خانیش یه‌کسه‌ر بییری بو‌ ژنخو‌ازی و ئه‌و جو‌ره‌بابه‌تانه‌چوو و وتی: "فه‌رموو کوره‌که‌م، ئینشه‌للا‌خیره".

به‌ختیار: "من و مینا یه‌کدیمان خو‌شده‌وی، په‌یمانی هاوسه‌رگیریمان داوه. راستییه‌که‌ی مینا خه‌لکی عیراقه‌و به‌بی ئاگاداری ده‌ولت لیره‌ده‌ژی. خو‌دایه‌ئوه‌مینای کاک سمایل نییه. وه‌ک وتم کوردی لای خو‌مانه، به‌ئهمانه‌ت له‌کن مالی کاک فه‌ره‌اده. هه‌ر ده‌میک ئه‌وه‌ئاشکرا بیت، مالی کاک فه‌ره‌اد و میناش تووشی سزای یاسایی ده‌بن. بارودۆخی ژیان میناش به‌که‌لکی ئه‌وه‌نایه‌ت بو‌عیراق بگه‌رپه‌ته‌وه. بو‌یه‌تاکه‌ریگه‌له‌به‌رده‌می ئه‌وه‌یه، سه‌فه‌ری هه‌نده‌ران بکات. لیره‌دا، من ده‌بی یان ده‌ستبه‌رداری ئه‌و خو‌شه‌ویستییه‌بم، یا ده‌بی له‌گه‌ل‌ئو پیکه‌وه‌برۆین. خو‌ئه‌گه‌ر ئیوه‌رازی نه‌بن، ئه‌وا منیش وازی لی دینم، ئه‌وپه‌ره‌که‌ی شیت ده‌بم".

ئایشه‌خان: "کورم، من زۆر عه‌قلم ئه‌و کچه‌ده‌گری و هیچ پیم ناخۆش نییه‌بیتته‌هاوسه‌رت، وه‌لی مه‌سه‌له‌ی رۆیشتنتان بو‌دوو‌ره‌ولات ئه‌مه‌یان بریار له‌سه‌ردانی نه‌ختیک زه‌حمه‌ته‌بو‌ئیمه. ناشزانم باوکت رازی ده‌بی یان نا".

به‌ختیار: "دایه، خو‌ئاگاداری، ده‌یان که‌س و چه‌ندین خیزان رۆیشتن و خو‌یان له‌و وه‌زعه‌ی ئیره‌قوتار کرد. خو‌ئه‌گه‌ر من بگه‌مه‌ئو و لاتانه‌ده‌توانم باشتر یارمه‌تیتان بده‌م، پاشان ده‌بی حسیبی ئه‌وه‌بکه‌ن تازه‌من به‌بی مینا ناتوانم بژیم. ئه‌ویش به‌که‌لکی ئه‌وه‌نایی زیاتر لیره‌بمی‌نیتته‌وه".

ئایشه‌خان: "کورم، تیتده‌گه‌م، هه‌رچه‌نده‌بو‌من زۆر ناخۆشه، رۆژان شووی کرد و

تۆش بړۆی مالکهکم چۆل دهې. بهلام خه می منت نهې.

بهختیار: "باشه دایکه، دوايی قسه لهگه ل باوکیشم دهکم، بهلام دهې تۆ پشنگیریم بکهیت".

نایشهخان: "دهزانم کورم، چ ناگریک له ههناوت بهربووه ههز دهکە ی بهکه م جار، من قسه ی لهگه ل دهکم، من دهزانم به چی دهگیرئ". به پیکه نینه وه ئەمە ی دوايی وت.

بهختیار: "زۆرباشه دایه گیان، ئەگەر تۆم له پشت بیت هه می شه سهردهکهوم".

بۆ به یانی وهختی بهر له نیوهړۆ، نایشهخان بهتەنی لهگه ل رهحمانی هاوسه ری، مهسه لهکە ی هینا گۆرئ و داوا ی لی کرد که مانعیان نه بیت، ئەگینا بهختیار شیت دهې، ناخر نایشی دهیزانی که بهختیار عاشقی مینا بووه و نابئ لی دابریئ. نایشهخان، لهگه ل ئەو قسانه پيدا زۆر نمونه ی هینایه وه که کورانی خه لک بۆ ولاتان پویشتون و خۆیان له و وهزعه ی ئەوی رزگار کردوه.

باوکی بهختیار، زۆر له کیشهکانی مینا حالئ نه ببوو که برانزای کاک فههاد نییه و له بنه رهدا کوردی عیراقه، بهلام له خه یالی خۆیدا ده بگوت: ئینسان رهگی بلّوه، رهنگه خزمیان له ویدیوش هه بئ، یان کچی دۆستیکیان و له بهر مهسه له ی سیاسی و شتی وا رای کردوه. هه موو شتیک ده بیت. دیاربوو زۆری لی نه کۆلییه وه. سه بارهت به بهختیاریش که عه شقی ئەو کچه بووه، له دلئ خۆیدا وتی: جا کئ عه شقی ئەو کچه نابیت. هه ر زوو دلئ نه رم بوو و وتی: "نایشی، من بهختیارم له و چاوانه م خۆشتر ده وئ، پاشان ئەو که سیکی خۆینده وار و رۆشنبیره و بهرژه وهندی خۆی چاک دهزانی له چیدا یه. ئەگەر کیشه که ی منم، پئی بلئ با له ورپوه کاروباری خۆی ریک بخت، ئەمن پیم ناخۆش نییه".

نایشهخان: "بهخوا ئەو خه به ره خۆشه ی بدهمی له خۆشیان بال دهگرئ".

ئەو پۆژه بهختیار که له دهوام گه رپایه وه و چاوی به دایکی کهوت پوو خۆش و دم به پیکه نینه، له دلئ خۆیدا وتی: "دیاره باوکمی رازی کردوه. ئای که چاک دهزانی باوکم چۆن نه رم دهې. که پیکه وه ده بن، هه ر ده لئی سیحری لی دهکات، هه ر داوا یه که هه بئ باوکم بۆ جیبه جئ دهکات".

بهختیار یه کسه ر چوو که دایکی و وتی: "ها دایه، ده لئی خه به ریکی خۆشت پئییه".

نایشهخان: "کورم، بۆ خۆت کاروباری خۆت ریک بخره و موباره کی مینا بیت. ئەری و هلا هه ر گری نه کرد و زۆریشی پخۆش بوو".

بهختیار: "دایه گیان، سوپاسی هه لویستی هه ردووکتان دهکم، به راستی سه لماندان که منتان له راده به ده ر خۆشه وئ".

پۆژی دواتر بهختیار چوو له سعادته و مینا هه تا خه به ری رازیبوونی مالّه وه یان پئ بگه یه نی. دیاربوو ئەوانیش لهگه ل مام فههاد قسه یان کردبوو و هه موو شتیکیان برانده بووه و چاوه رپئ دوا هه لویستی بهختیاران ده کرد. بهختیار له به رده م سه عادهت و مینا وتی: "مزگینیم ده وئ، مالّه وه مان رازی بوونه، پئیان وتم مادام لهگه ل مینا ریک که وتوون ئیمه چۆن دلّمان دیت لیتان تیک بدهین".

لهگه ل ته واکردنی قسهکانی له به رده م سه عادهت ده ستیان گرت و یه کدییان ماچ کرد. پاشان مینا دهستی له ملی سه عادهت کرد و وتی: "دایه گیان، بمبووره له به رامبه ر تۆ ئەو رهفتاره مان کرد، چونکه ده بوو له هه مبه ر تۆدا، بی ریزی نه که یین، وه لئ بروا بکه له خۆشیان سه رمه ست بووین".

سه عادهت: "گوئ مه دئ کچم، من هه ردووکتانم خۆشه وئ، یاخوا پیرۆزی یه کدی بن و له ژیاندا ناخۆشی نیته ریتان. بهختیار گیان، تۆ برۆ سه ریک له باوکی شه ونم بده و خۆشت قسه ی لهگه ل بکه و له هه لویستی مالّه وه شتان ناگاداری بکه وه. پاشان هه روا باشه باوکت ئەگه ر به رواله تیش بیت، له لای باوکی شه ونم، خوازبئنی مینا بکات، چونکه مادام بریارتان داوه چاره نووستان پیکه وه بیت، پئویسته بینه ده ستگیران و هه موو ئەو رئ و شوینانه ی که پئویسته، له به رده م خانه واده ی هه ردوولا بیگره به ر. چونکه ئیوه ده بئ بینه مه حره می یه کدی، له ژیره وه ش خه ریکی ریکخستنی کاروباری سه فه ره که تان بن".

بهختیار: "به لئ راسته سه عادهت خان، له و پۆژانه ده چمه لای مامه فههاد و هه موو شتهکانی پئ ده لیم. سه بارهت به خوازبئنی و چوونه قوناغی ده ستگیرانییه تی ئیمه ش، پئویسته ئەوه له چوارچیوه ی خانه واده ی هه ردوولا مان ده رنه جئ، چونکه

نابیت ههتا مینا لیرهه کهسیک بزانی که ئهوه مینای مام سمایل نییه و ناویشی چراخانه. ئیمه دهبی به نهینی و بهبی ئاگاداری خه لک کارهکانمان ریک بخهین".

مینا به پیکه نینهوه: " ئهگه ر دایک و باوکم رازی نه بن شووت پیناکه م، ئیستا دهستی سه عادهت خان ماچ بکه بزانه رازییه بیته خه سووت".

ههرسیکیان پیکه نین و سه عادهتیش ئومیدی ژیانیکی خویشی بۆ خواستن.

مینا و بهختیار، دهبوو له سههه ئه وهش ریک بکهون که داخوا له و کاتهی ئهوان دهبنه دهستگیران، ههنگاوی داها توویان چۆن دهبی.

بهختیار به ئاماده بوونی دایکی، داوای له باوکی کرد که بچیته کن کاک فههاد و خوازیننی مینای بۆ بکات. ههولی دا باوکی حالی بکات که مینا له ئهسلدا ناوی چراخانه و له عیراقهوه هاتووه، ئیستاش وهک کچی مام فههاد وایه، بهلام ئهه راستیانه نابیت کهسی دیکه بیزانی. بهختیار، هۆکارهکانی سههه رگه ردان بوونی مینای به دایک و باوکی نه دهگوت، ئه مهی بۆ رۆژی خویشی هه لگرتبوو، چونکه لهوانه بوو ئهوان وهک ئهه، نهروانه رووداوهکانی مینا تووشی گومان بن.

بهختیار لهگه ل مام فههاد و سه عادهتیش و ریک که وتبوون که پئویست ناکات هه موو مهسه له وردهکان له و دمودهسته له ماله وهیان بگهیهنی، بۆیه ئهه ئیوارهیهی که بهختیار لهگه ل دایک و باوکی به رهسی چوونه خوازیننی مینا، کاک فههاد و باوکی بهختیار، ههه دهنگوت تهگبیران و ابووه که له و مهسه لانه نهکۆلنهوه. زۆر به ئاسانی کارهکهیان براندهوه و له رینگهی پیاویکی ئایینییهوه مارهیان برین. واته له بهک شهودا خوازیننی و ماره برینهکه ئهه نجام درا.

کاک فههاد به بهختیار و کاک رهحمانی وت: "من حاله باشه و له جینگهی باوکی مینام، بۆیه هه موو ئهه خه رجیانه دهگر مه ئهستۆی خۆم که بۆ مهسه لهی سهفهه رکردن پئویستیان پئی ده بیت".

مینا، لهگه ل ئهه هه لۆیستهی داوایی مامه فههاد، زهینه دینی باوکی بهبیر هاتهوه. به گریانیکی هیمنانه له شوینی خویشی ههستا و دهستی مام فههادی ماچ کرد و، پاشان وتی: "بهخته وههه که له و جیهانه کهسیک، باوکی وهک من میهره بانی نییه. من له وهتهی ههه، هه موو گریانه کانم له ناخۆشیدا بووه، بهلام ئهه جارهیان له

خۆشیدا دهگریم. من به رۆح قهرزباری ئهه دایک و باوک و خوشکانهی خۆم و تا دهمرم له پیناوی ئهواندا دهژیم".

مینا گه راپه وه شوینی خویشی. مام رهحمان و ئایشه خانیس زۆر مهمنوونی کاک فههاد بوون، چونکی ئهوان توانای له ئهستۆگرتنی خه رجییهکانی ئهه سهفه رهیان نه بوو. بهلام کاتیک مرۆف لهگه ل خه لکیکی به ریز و جوامیر ده بیته دوست و خزم، ئهه دهه رگایانه به خویشان دهکرینهوه. داوای ئهه سه عادهت و ئایشه خان و شهونم، مینایان ماچ کرد و پیرۆزباییان لی کردن. کاک فههاد و باوکی بهختیاریش هه ر دووکیان نیوچه وانی مینایان ماچ کرد و وهک باوک و مامیکی دلسۆز، دهستیان به سهه ردا هینا.

رۆژی دواتر بهختیار و مینا چوونه مالی ساجیده نازری و خه بهریان دانی، بهلام نه چوونه ناو ورده کارییهکانی تر.

۵۲

فریاد له داوای به داوا داچوونی خه بهری شی رکوئی کوره پووری، بههه مان رینگهی ئاوا بوونیدا گه راپه وه عیراق. لهگه ل گه یشتنه جییدا خه بهری ئه سیربوونی شی رکوئی به مالی پووره کهی گه یاند و پئی وتن که کوره کهیان لهگه ل هه زاران سهه ربارزی دیکه دا، دیل کراون و ئیستا له سهه ر بازگه یهکی تاییه تدا دهژین و ئهه به خویشی ناوی ئهوی، له لیستی ئه سیرهکاندا خویندۆتهوه.

رۆژی دواتر سهه ردانی مالی شاسواری کرد و به سهه رهاتی سهفه ره کهی به درپۆزی بۆ گه راپه وه. ئهه وهختهی هاته سهه ریاسی ئهه کچهی که له بهه ردهم قهه تابخانه که بینیبووی، به دهنگیکی زۆر نزم وتی: "ئیستاش سویند دهخۆم که ئهه کچه چراخان بوو، ئاخه له سهه ردا سهه ر بهه دهچوو. پاشان که منی بینی، رووی خویشی وهه رگه ر و له دهه رگای قوتابخانه که چوووه ژوو ری. بهلام که له بهختیارم پرسی: وتی ئهه که ناوی مینایه. منیش له دلی خویدا وتم: دیاره ههه نییه، ههه ئهه وهیه پیک دهچن. له داواییدا بیرم کردهوه که دهکرئ ئهه کچه چراخان بیت و بهه ناوه لهوئی بژیت، چونکه ناکرئ به ناوه ئهه سلییه کهی خویشی لهوئی بژیت".

شاسوار: "دهشی ئەو بیت، رهنه نه یو پیرایی خۆی ئاشکرا بکات. باشه کاک فریاد، به رای تۆ به دوایدا بچم. ده لایم به لکه بیدۆزمه وه. به راستی له پاش ئەو، هیچ زهوقم له سه ر ژیان نه ماوه. ئای که غه دریکی چه ند گه وره مان لای کرد و منیش تییدا به شدارم".

فریاد: "شاسوار گریمان تۆ چووینته ئەودبو و ئەویشت بینییه وه، ده توانی له گه ل خۆت بیهینیته وه. ئایا ئەو، بروای دیت له گه ل تۆدا بگه رپیته وه. به رای من ئیستا، پاش نزیکه ی دوو سال له هه ر جیگه یه ک بیت، ئەو کچه گۆرانی به سه ردا هاتوو و ئیستا خاوه نی خۆی هه یه. به ئاسانی ناتوانی بروای پێ بینی که پارێزگاری لێ ده که ی. کێ نالی هه نووکه بوخۆی شووی نه کردوو و مال و حالی خۆی نییه. ئاخه ر من بروام وایه، هه زاران که سه مه منوونی چراخانه ببیته هاوسه ری و ئەو که سه ش هه ر کێ بیت، ئیستا هه قی به ده سه ته، پارێزگاری له ژیا نی چراخان بکات".

شاسوار: "راست ده که ی کاک فریاد، به لام من ده مه وێ تهنه ا له وه بگه م داخوا له ژیا ندا ماوه یان نا. ئەگه ر ما بێ. داخوا ده بێ ژیا نی چۆن بێ. هه ز ده کات بیته وه لای من یان نا. خو من نالیم به زۆر ده یهینمه وه. ده زانم ئەو خیزانه ی ئەویان له باوه ش گرتوو و به خییوی ده که ن، له من زیاتر هه قیا ن به سه ری هه وه هه یه".

فریاد: "من وا ده زانم رۆژێ له رۆژان ئەو کچه خۆی، په یدا ده بیته وه و به سه ره مان ده کاته وه. چونکه لای راده بینم که خاوه ن غیره تیکی له و چه شنه یه و پاکیزه بی خۆی به هه موان ده سه لمینی. به لام ئەو کاته که بۆی مه یسه ر ده بیت".

شاسوار: "کاک فریاد، با شتیکت بۆ بگێرمه وه: ئەو رۆژه له بازار تووشی هه قی ئەحمه دی خه زمان بووم. پاش چاک و چۆنی لای پر سیم که داخوا له به ر چی سه ردانی گونده که ی خۆمان ناکه م و له هه یچ بۆنه و جه ژنیک سه ردانی مالی باوکم ناکه م. منیش نه مو یست به دوور و دریزی قسه ی بۆ بکه م، هه ر ئەوه ند ه م وت که ئەو گونده م به خه لکه که وه، له به ر دل، ره ش بووه و نامه وێ که سیان ببینم. پاشان ده مزانی که ئەو یه کیکه له و که سانه ی که له سه ر مه سه له ی چراخان، سه رکۆنه ی باوکمی کردبوو، بۆیه سویندم خوارد که ده بی شه و بیته مالی ئیمه. ئەویش، زوو له من تیگه یشت و داواکه می قبوول کرد. شه و له لاما ن مایه وه. پاش نانی ئیواره، هه قی

ئەحمه د زۆر هه زی ده کرد که باسی ئەو رووداوه م له گه ل بکات. منیش هه زم ده کرد، ئەو قسه م بۆ بکات، بۆیه ورده ورده پرسیارم لای ده کرد، هه تا بزانه ئەو چۆنی تیگه یشتوو ه. هه قی ئەحمه د ده یگوت که باوکم ئیستا، به ینی له گه ل ده رویش نه دیم نه ماوه و زۆر په شیمانه که ئەو غه دره ی له چراخان کردوو. دیاره باوکم، شه و یکیان ده چیته مالی هه قی ئەحمه د، له دوا ی خو سووتان دنی نه جیبه، گه لیک سه رزه نشتی خۆی ده کا و گوتوو یه تی که هه موو ئەو هه لانه، نه دیم به وی کردوو ه. کاک فریاد، ئەو شه وه هه قی ئەحمه د پێی وتم: ئەری شاسوار پیم نالیی چۆن ده ستت چوو ه خوی نی خوشکه که ت و کوشت! ئەمنیش هه ر ئەوه ند ه م پێ کرا بلیم، له ترسی ئیوه و خه زمانی عه شیره ت ئەو ئیسه م کردوو ه ئەگه رنا، له دلی خو مدا کاره که م پێ راست نه بوو".

فریاد وتی: "کاک شاسوار، تازه له به ر چاوی خه زم و ناسیا و وا دیاره که تۆ خوشکی خۆت له سه ر مه سه له ی شه ره ف کوشتوو ه، بۆیه نابێ، بۆ هه یچ که سه ی ک ئاشکرای بکه ی که نه تکوشتوو ه، تا ئەو رۆژه ی چراخان خه به ریکی ده بی. ئەوکاته بروام وایه، ئاشکرا کردنی راستییه کان له جی خۆیدا ده بی و توش، با ی ئەوه ند ه لایه نگرت ده بی له ناو خه زم و دۆستان که پشتیوانی هه لویسته که ی تۆ بکه ن".

۵۳

زهینه دین، هه رچه ند به ناو سالدا ده چوو، زیاتر هه لویستی له به رامبه ر ژنه که ی لاواز تر ده بوو، ئەو له لایه ک، له سووی هه لوه شان هه ی خیزانه کۆنه که ی و تیگه یشتن له و هه له و که مه تر خه میانه ی که به رامبه ر به ژن و منداله کانی کردبووی، ورده ورده ئاسه واری پیری و بی تاقه تی لێ ده رده که وتن. شه و هه بوو تا به یانی، له به ر هه لگێر و وه رگێر کردنی رووداوه کانی ژیا نی خانه واده که ی، خه وی لێ نه ده که وت. هه می شه خه فه تبار و دوردۆنگ دیار بوو و هه زی له ئاوه دانی نه ده کرد. له لایه کی دیکه، نه یده توانی ئامینه ی خورت و جحیل رازی بکا و لانی که م هه رچه ند شه و جاریک، به ده نگ هه ز و ئاره زوو ه کانی ئەودا بچیت. گرفته ده روونییه کانی ئەو وه خته سه ربان ده رهینا که ئامینه به ته وای لای بی ئومید بوو و به رده وام تانه و ته شه ری لێ دها. زهینه دین چاک ده یزانی که ژنیک، له و ته مه نه ی گه نجیتیدا، سه بری به چی دیت،

به لām چي بکات لای ئەو دەست نەدەکەوت، بۆیە دەبوایە چاوپۆشی لە رەفتارەکانی ئامینە بکات کە پیشتر، لە رۆژگاری هیز و گری و تینیدا، ئامادەبوو بۆ هەریەکێ لەو رەفتارانە کە تێک بکات. کوشتنی چراخان و خۆسووتاندنی نەجیبە، لە لایەک ئاگریان لە هەناوی بەردەدا. لە لایەکی دیکە لە کەیهکی ناشیرین بوون بە پێگەیی کۆمەلایەتی ئەمەو نووسابوون. هەموو جارێ، ئامینە گەفی لێی دەکرد کە ناتوانی بەدیار پیره کەمتیاریکەو دانیشی کە گشت سیماکانی پیاووتی لە دەست دابی، ئامادەیه مندالەکانی بەسەردا جی بیلێ و روو لە مائی باوکی بکاتەو.

ئامینە، خالە لاوازەکانی زەینەدینی دەقۆزییەو و لە بەرچاوی ئەودا، خۆی پۆشته دەکرد و چاوهکانی کلرێژ دەکردن. بۆن و بەرامە و گوللای بۆنخۆشی بەکار دەهیتا. کراسی حەریری تەنک و شلکی لەبەر دەکردن بە جۆریک بارستایی مەمکە قیتەکانی بەئاشکرا خر دیار دەکەوتن. زەینەدینیش، لای روون بوو کە ئەم بایەخ بەخۆدانەیی ئامینە بۆ ئەم نییە، بە لām ئاخر چي بکات. هەر ئەوەندەیی لە دەست دەهات، خۆی کړ بکا و دەنگی لێو نیت.

رۆژیکیان نەخۆش دەکەوتی و تايەکی گەرمی دیتي. درەنگی شەوێ بە ئامینە دەلی:

"برۆ بەدوای ئەو مامۆستایە، ئەو خۆیندەوارە و دەزانی ئەو دەرمانانە کامەیان بۆ نەخۆشییەکی من باشە."

ئامینەش لە ژێرەو زۆری پي خۆش دەبیت کە بەو شەو بەتەنها بچیتە لای مامۆستا، بە لām بۆ ئەو زەینەدین هیچ گومانی لێ نەکات، وتی: "بەو درەنگی شەو چۆن بچمە ئەوێ. ئەگەر یەکیک بمبینی، داخوا چ بوختانیکم بۆ هەڵدەبەستی".

زەینەدین کە لەگەڵ گەرمی و جۆش سەندنی تادا، هورپینەیی دەکرد، وتی: "ئەمن بەخۆم رازیمە، قسەیی خەلک چیبە. دە برۆ خیرت دەگاتی ژنەکە، بەخوا حالم زۆر شپە".

ئامینە: "دە باشە، وا دەچم".

هەلسا و چوو زوورەکی دیکە، لە بەر ئاویئەکە خۆی ریکخست و نەختی بونی خۆشی نیو جیگەشی لە خۆی دا. کراسەکی کەمیک داکیشایە خوارێ و سینەیی سپی و جۆگەیی نیو مەمکەکانی دیار کەوتن. ئەو دەیزانی پیاو بە چي دەرووژین. بەو

خۆئامادەکردنەو بەرەو مائی مامۆستا رۆشیت. ژوورەکی مامۆستا دووسەد مەتریک لە مائی ئەمان دوور بوو. لە بەردەم ژوورەکەدا بەرەهەیانیکي بچووک و حەوشیکي لە تەل دروستکراوی بۆ ریکخرا بوو. ئامینە گەیشته ئەوێ، دیتی دەرگای تەلبەندەکە دانەخراوە، یەکسەر خۆی گەیانە بەر دەرگای ژوورەکە. کەمیک هەستی راکرت، دەنگی رادیۆکە بە نزمی دەهات. دیاربوو مامۆستا هیشتا نەخەوتبوو. ئامینە، بە هێواشی لە دەرگاکەیی دا و مامۆستا وتی: "کێیە".

ئامینە: "مامۆستا منم، کاریکی پێویستم پیت هەیه".

مامۆستا دەرگاکەیی کردەو و ئامینە چوو ژوورەو و شەو باشی لێ کرد.

مامۆستا: "بە خیر بیی ئامینە، خیرە بەو شەو هاتووی". لەگەڵ ئەم قسانە سەیریکي سینگ و مەمکی ئامینەیی کرد و زانی ئامینە بە ئەنقەست وای کردوو و مەبەستیکی هەیه.

ئامینە: "حاجی زۆر نەخۆشە. بەو شەو منی رەوانەیی لای تۆ کردوو تا بییتە مالم و تەماشای دەرمانەکانی بۆ بکەیی. بە لām پەلە مەکە، خوا دەیکرد هەتا دەچووین رۆحی لەبەر نەدەما. جاری دەرگاکە داخە و ئەمنی چارەسەر بکە".

مامۆستا زۆری پي ناخۆش نەبوو. کە خۆی بە تەنیا لەگەڵ ژنیکی گەنج بینی بەو شەو کپ و بیدەنگە، ئارەزووی دەست گەمە لەسەری گەرا. کەوتە وەلامدانەوی گری ئامینە. لە چەند چرکەساتیکدا هەموو شتی کۆتایی پي هات. ئامینە زوو خۆی پێچایەو و بەرەو مال بوو و مامۆستاش، چەند خولەکیک لە پاش ئەو چوو ئەوێ.

بۆ بەیانییەکی، زەینەدین (تا) یەکە بەری دا و هاتەو هۆش خۆی. بە بییری هاتەو کە شەوێ بە خۆی ئامینەیی رەوانەیی لای مامۆستا کردوو. لە بەر خۆیەو و وتی: نەدەبوو بەو شەو بینیرم، ئاخر کي دەلی ئەو مامۆستا گەنج و خاویئە لەگەڵ ئامینەیی تەریفە و لە ژووریکي بە تەنها، چي بیانەوێ نەیان کردوو. مەگەر مەلایکەت بیت. پاشان ئەگەر ئەو پیاویکی داوینپاکیش بیت، کي دەلی ئامینە بە زۆر خۆی لەبەر نەکردوو. ئاخر هەر ئەمن دەزانم ئەو ژنە چ ئاگریک لە نیو گەلی بەربوو. تازە هەرچی بوو ناگەریتەو. چاکە شەو درەنگ بوو و کەس پي نەزانیو. ئای خودایە چۆن سەرم لێ تیک چوو. کچیکي جوان و بە ئەخلاقم هەبوو، بە قسەیی

بوختانکه‌ران کوشتم که ده‌زانم له دور پاکتر بوو. ئیستاش خه‌ریکم به‌و پیرییه و به نیوه شه‌وی، ژنه‌که‌م به دیاری بۆ خه‌لک ده‌نیرم و ده‌بی مه‌نووینیش بم هه‌ر ئه‌و رازی بیته. ئای چم له خۆم و مندا له‌کانم کرد. شاسواری کورم دوو ساله‌ سه‌رم لای نادات. هه‌موو خه‌تاکان له خۆمه، ده‌زانی چ تاوانیکم پیتی کرد. ره‌نگه له سووی خوشکه‌که‌ی پرووی نیت سه‌ر له ئاواپی بدات. ئه‌ویش هه‌قی خۆیه‌تی، تازه ئیره چ خۆشییه‌کی بۆ ئه‌و تیدا نه‌مایه. خۆ ئه‌گه‌ر بزانیته باوه‌ژنی له پشت سه‌ری من چ ده‌کات، ره‌نگه قبوول نه‌کا و کوشتنی چراخانیشم به‌چاودا بداته‌وه. به‌خوا نه‌هاتنی بۆ من چاکتره، نه‌ک بیته ئیره به‌و وه‌زعه بمبینی.

۵۴

پشووی سه‌ری سالی ئیرانی بوو. به‌ختیار داوای له سه‌عاده‌ت کرد که مؤلته به مینا بدات، پیکه‌وه سه‌فه‌ریکی شاری نه‌غه‌ده بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی له‌وی هه‌م سه‌ردانیکی (پوژان) بکه‌ن و هه‌میش به‌داوای په‌یدا کردنی په‌ساپوورتیکی دووکه‌سی بگه‌رین. چونکه له‌وی، چه‌ندین که‌س له‌سه‌ر ئه‌م جوژه ئیشه ده‌ژی. سه‌عاده‌ت ره‌زامه‌ندی نیشان دا و پتی وت که ئه‌م، داوایی خۆی قسه له‌گه‌ل فه‌ره‌اد ده‌کات.

بۆ به‌یانی به‌ختیار و مینا چوونه گه‌راج و له‌گه‌ل چه‌ند که‌سیکی دی، سواری پاسیکی هیللی نه‌غه‌ده بوون. مینا له‌لای جامه‌که سوار بوو به‌ختیاریش له ته‌نیشته ئه‌و. به‌ده‌م ریگا پوشتنه‌وه، به‌ختیار ناوی به‌رزایی و گوند و شیوه‌کانی به مینا ده‌ناساند. مینا، یه‌که‌م جاری بوو له گه‌شتیکی ئه‌وها و له‌گه‌ل خۆشه‌ویستترین که‌سی خۆی، بجیته سه‌فه‌ر و هیچ مه‌ترسییه‌کی له‌سه‌ر نه‌بی. ده‌ستی به‌ختیاری له‌نیو ده‌سته نهرم و لووسه‌کانی خۆی، نهرم نهرم ده‌شیلا و خه‌یالیشی له‌سه‌ر ئه‌وه بوو که داخوا کاره‌کانیان راهی ده‌بی و ده‌توانن سه‌فه‌ره‌که‌یان بکه‌ن یان نا. مینا ئه‌و پوژه، ئه‌وه‌نده به‌خته‌وه‌ر خۆی ده‌هاته به‌رچاو، هه‌ندی جار چاوه‌کانی ده‌خسته سه‌ر یه‌ک و بی‌ری ده‌کرده‌وه: ئاخۆ ئه‌وه خه‌ونه یان راستییه، وا له نیو گولزار و به‌هاری ژیانیدا، خۆی ده‌بینیته‌وه. ئیستاکه ئه‌م، به ته‌واوی له رابردووی خۆی دا‌براهه و ئاینده‌یه‌کی روون چاوه‌پیتی ده‌کات و چه‌ندان که‌س باه‌خی پتی ده‌دن. زۆر جار له خۆی ده‌پرسی: داخوا هۆکاری گرینگی پیدانی ئه‌و خه‌لکه له چیه‌وه سه‌رچاوه‌ی

255

گرتوه. ئاخ‌ر مینا له به‌رامبه‌ر هیچدا، ببووه خۆشه‌ویست و جینگه‌ی سه‌بری ئه‌وان. هه‌ندی جاریش، ده‌هاته سه‌ر ئه‌و بره‌وه‌یه‌ی که مرۆقه‌کان، ئه‌وانه‌ی هه‌ست و نه‌ستیان نه‌شی‌وتنراوه و له سه‌روشتی خۆیان نه‌که‌وتوون، به هۆی نه‌سته‌کانیان یه‌کدی ده‌ناسنه‌وه و باوه‌ش بۆ یه‌کدی ده‌که‌نه‌وه. دنیا‌ی مرۆقه دل گه‌وره‌کان و هزرکاره‌کان، دنیا‌ییکی تایبه‌ت و ده‌رگا والا‌یه، هه‌ر که‌سی ریتی پتی بکه‌وی، ئاسووده ده‌بی و له‌گونه‌هاک ده‌بیته‌وه. ئه‌و مرۆفانه، له‌سه‌ر هه‌ر بیروباوه‌ریک و له‌سه‌ر هه‌ر ئاینیک بن، دوا جار مه‌به‌ستیان خزمه‌تی ئینسان و چاکه به‌خشینه. ئه‌و جوژه مرۆفانه له هه‌موو شوینیکی ئه‌و دنیا‌یه‌دا هه‌ن، به‌لام ده‌بی قه‌ده‌ر له‌گه‌لتا بی و بۆ ئامیزی ئه‌وان، رینماییت بکات.

مینا بره‌وه‌ی وابوو که کاتیک ئه‌م له لووتکه‌ی جه‌ور و سه‌تمی ماله‌ باب و عه‌شیره‌ت رزگاری بوو، به‌ره‌و ئه‌و دنیا‌یه، هه‌نگاوی هه‌لگرتووه. یه‌که‌م تاوی بارانی به‌زه‌یی، له‌لایه‌ن فریاد و شاسواره‌وه به‌سه‌ردا باری. پاشان هه‌رکه‌سیکی ئه‌م، ریتی پتی ده‌که‌وت له مالی کاکه‌زیز و پیرۆزه‌وه، له ده‌ربازی جوامیر و به‌غیره‌ت، ئه‌م به‌زه‌یی بارینه درێژه‌ی هه‌بوو. ئه‌و وه‌خته‌ی گه‌یشته مالی مام سمایل و پاشان ماله‌ به‌هه‌شتیه‌که‌ی کاک فه‌ره‌اد و سه‌عاده‌ت خان، ته‌واو له نیو ئه‌و جیهانه‌دا خۆی دۆزیه‌وه. له‌و پوژه‌ی پیتی ناوته ئه‌و ماله، هه‌ر که‌سیک له‌و پیکه‌یه‌وه ئه‌میان ناسیبیت، گه‌شتیان له مرۆقه‌ره‌وه‌ریی نمونه‌یی بوون، دوا جاریش ئا ئه‌وه‌تا وا له ته‌ک فریاد په‌سی راسته‌قینه‌ی خۆی ئارامی گرتووه که هه‌موو وزه و هه‌ست و هزری خۆی له پیناو سه‌ره‌فرزای ژیا‌نی ئه‌مدا خسته‌وته کار وه‌ک ئه‌وه‌ی که به‌ختیار له بنه‌ره‌تا بۆ ئه‌وه خولقابی هه‌تا پو‌لی به‌ته‌نگه‌وه‌هاتنی چراخان، له ئه‌ستۆ بگرێ.

مینا، له‌گه‌ل ئه‌م گه‌شته خه‌یالییه، ماوه‌یه‌ک ته‌نها جه‌سته‌که‌ی له ته‌نیشته به‌ختیار بوو. که له‌و سه‌فه‌ره‌ی خه‌یالی گه‌رايه‌وه، ده‌ستی به‌ختیاری نه‌ختیک گۆشی و وتی: "به‌ختیار گیان، چه‌ند ساتیکه دوور پو‌شیتبووم. ئایا ده‌زانی ئیستاکه من کامه‌رانه‌ترین که‌سی سه‌ر ئه‌و زه‌مینه‌م. به‌لام داوا ده‌که‌م به دل گه‌وره‌که‌ت بمبووری که به هۆی منه‌وه ریره‌وی ژیا‌نت به ته‌واوی گۆراوه. مه‌رج بی بتکه‌م به به‌خته‌وه‌رت‌ترین پیاوی سه‌ر ئه‌و زه‌مینه!"

256

بهختیار: " من وا دهزانم که خوداوهند تا قییم دهکاتهوه. ئەگەر نه توانم که شتی ژیانێ تو له که نارێکی هیمندا لهنگەر پێبگرم دیاره به که لکی ژیان و ژباری نایهم. واته مهبهست له هاتنه وجوودی من له بنه رهدتا، بۆ دهستگرتنی تو بووه. سهبارت به رووداوهکانی ژیانێ تو، من وا دهزانم که قهدهر وای رێک خستوووه ههتا تو بگهیته لای من، ئەگینا ئیمه چۆن یهکدیمان دهناسی. من داوات لێ دهکهم له ههموو ئەو کهسانه بپووریت که ببوونه مایه ی سه رگهردانیت."

وهختیک بهختیار بهو دلسۆزییه ناخی خۆی بۆ شی کردهوه، مینا سۆزی غهریبی ههستا و تهزروی خۆشهویستی ههموو جهسته ی داگرت و وتی: " بهختیار گیان، ئەمن بهقوربانێ تو بم!". لهگهڵ ئەو دهربرینهدا، گریانیکێ هیمن، له دهروونیدا ههلی کرد و دانه دانه فرمیسکهکانی به دوا ی یهکدا، بهسه ر گۆنایدا هاتنه خوارهوه.

بهختیار، بۆ ئارامبوونهوه ی مینا وتی: " مینا گیان، ئەوا گهیشتهین. داخوا (پۆژان) که چاوی پێمان دهکهوێ، دهبی له خۆشییان چی بکات."

دوا ی چه ند خولهکێک له ماشینهکه دابهزین، به ناو بازارهکهدا بهرهو مائی (ناری و پۆژان) رۆیشتن. سهعات (ده) ی پێش نیوه رۆ گهیشته نه بهردهرگا. بهختیار زهنگی دهرگا که ی لیدا. ئەوهنده ی نهبرد که (سهبریه) ی دایکی ناری دهرگا که ی کردهوه و میوانهکانی بهخیرهینا و مینای ماچ کرد. پاشان به دهنگیکێ بهرز وتی: " پۆژان کاکه بهختیار و وان هاتوون". بهرهو یهکێک له ژوورهکان، پێشیان کهوت.

پۆژان که بیستی بهختیاری برای هاتوو، بهپهله کارهکانی وهلانا و بۆ لای ئەوان چوو. هه رکه چاوی به مینا کهوت، یهکسه ر له ههموو شتیک گهیشته. توند مینای له باوهش گرت و چه ند جارێک ماچی کرد. پاشان چاک و چۆنی لهگهڵ بهختیار کرد. پۆژان له خۆشیان لێوهکانی نه دهگهیشتهوه یهک، وهک په لیک لهسه ر پێیان دههات و دهچوو. پاش ئەوه ی ههوالی ماله وهیانی پرسی، بهختیار وتی: " سهبریه خان، پۆژان، من و مینا دهستگیرانین و دهبینه هاوسه ری یهکدی."

پۆژان لهخۆشیان ههلههله یهکی لیدا و دووباره مینای ماچ کردهوه. سهبریهش پیرۆزبایی لێ کردن و وتی: " یاخوا موبارهکی یهکتر بن بهراستی لیک دهوهشینهوه."

بۆ نیوه رۆ (ناری) ش هاتهوه و به کهیف و خۆشییهوه بهخیرهاتنی کردن. له دوا ی

نانخواردن، بهختیار، به ناری وت: " راستیهکه ی ئیمه بریارمان داوه لیره برۆین و روو لهههندهران بکهین. مهسهله ی سهفه رکردنیش، پێویستی به پهساپۆرت ههیه، جا نازانم لیره ئەو شتانه به پاره پهیدا دهبیت یان نا."

ناری: " من براده رتیکم ههیه خهریکی ئەو جووره کارانهیه. ئیوارێ دهچمه مائیان و داوا ی پهساپۆرتیکێ دووکهسی لێ دهکهم و پرسیا ری ئەوهشی لێ دهکهم که داخوا، خه لک به چ جوړیک سهفه ر دهکهن. پاشان خۆم وهلامهکهتان بۆ دینمهوه، باش نییه". بهختیار: " زۆر چاکه، بهلام هه رچه ند زوو ئەو تا قیبه مان بۆ بکه ی ئەوهنده چاکتره."

پۆژان ههزی دهکرد بهختیار و مینا بهتایبهت بچه ژوورهکه ی ئەم و دوو قسان لهگهڵ یهکدی بکهن، بۆیه به چرپه به مینای وت: " مینا گیان، هه ز دهکهم لهگهڵ بهختیار سهیریکی ژوورهکه م بکهن."

مینا: " بهختیار با سهیریکی ژوورهکه ی پۆژان بکهین."

هه لسان و پۆژانیش به پێشیان کهوت. له ژوورهکه ی پۆژاندا، ئاوینه یهکی درێژ به لادیواریکه وه هه لواسرابوو. بهختیار و مینا له بهردهم ئاوینه که وهستا بوون و هه ریه که یان لهویدیکه ی دهروانی و سه رنجیان لهسه ر وینه ی یهکتر لانه دهبرد. پۆژان، زوو ههستی کرد ئەو دووانه تینووی چ شتیکن. وای بهچاک زانی بۆ چه ند ساتیک، به تهنها بهجییان بلی چوو ده ری. کاتیک بهختیار خۆی بینی بهتهنها لهگهڵ مینا له ژوورهکه ن و کهسیان لێ دیار نییه، باوهشی به مینادا گرت و ئیتر بۆ ساتیک ده میان لیک بهرنه ده بوو، تا ئەو وهخته ی گوپیان له خشپه ی پێی پۆژان بوو، خه ریک بوو دهگهیشتهوه ژووری. دوو ههنگاو لیک دوور کهوتنهوه و خۆیان به سهیرکردنی شتهکانی دی خافلاند.

(پۆژان) ی عاقل و ههستیاری، زۆر ژیرانه بواری ئەو ماچه تاسه شکینه ی بۆ رهخساندن، پاشان به پیکه نینه وه هاته وه لایان و وتی: " ئەری میناخان، مائی باوکت چۆن."

مینا سهیریکی بهختیاری کرد و وتی: " شوکر زۆر باشن."

بهختیار رووی له پۆژان کرد و وتی: " پۆژان شتیکت پیده ئیم، نابێ به کهسی بلیی

باشه. له لای کەس مەلێ کە ئەو کچە ناوی مینایه و کچی سمایلی برای کاک فەرهادە و خەلکی فلانە شوینە. چونکە ئەو مینایه کوردی عیراقە و بە ئەمانەت له لای مائی کاک فەرهادە، بە ئەسل ناوی چراخانە. ئەو نەهینییە نابیت کەس بیزانی باشە خوشکم".

پوژان: " زۆر چاکە، باش بوو پیت و تم، دەنا له وهلامی پرسپاری خەلکدا، چۆنی تیگەیشتبوم وام دەگوت".

بەختیار: " زۆر باشە پوژان، له دواییدا هەموو شتیک دەزانی".

هەرسیکیان گەرانهوه ژووری میوانان، پاش ماوهیکە دانیشتن و قسەکردن، دەورووبەری سەعات سی، مائناوایییان کرد و بۆ مهاباد گەرانهوه.

۵۵

مینا، ئیستا خاوەن دەستگیرانە و پووهو ژیانیکی تازە، هەنگاو دەنیت، له کات و شوینیکی تازە. بەلام ئەمانە هەمووی پوژەن و جیبەجیکردنیان کاریکی ئاسان نییە. ڕەنگە هەتا ئەو پوژەنی ئەوان، بواریان بۆ دەرهخسیت و ڕیگەیی ئەو سەفەرە دەگرنە بەر، چەندین مانگ و سالی گەرەک بیت. ئاخر ئەوان خۆ بە ڕیگەیی ئاسایی سەفەر ناکەن!

مینا ئەو راستییانەیی چاک دەزانی، بۆیه بریاری دا ژیاننی ئاسایی خۆی له خۆیندن و ڕاپەراندنی ئیش و کاری مالهوه وەک جاران بەری بکات. چاکە و خانەدانی، مائی مامە فەرهادی هەمیشە له بیر بوو. دەبوو وەک مالهبابی راستەقینە حسیبی بۆ بکات. بۆیه هەرگیز، بەبی ئیجازەیی ئەوان سەفەری هیچ لایەکی له گەل بەختیار نەدەکرد. بۆ هەر شوینیک چووبایه، له وادهی خۆی دەگەراییهوه. زیاتر له جاران ڕیزی له مام فەرهاد و سەعادت خان دەگرت و خۆشەویستی به شهونم و شهویق دەبەخشی. له بهر چاوی شهونمدا، قەت جوولانەوهی نائاسایی و کاریکی وای ئەنجام نەدەدا که ببیتە مایهیی ئیرهیی پێبردن، چونکه حسیبی ئەوهی دەکرد که ئەویش گەنجە و وەک ئەم هەز دەکات کوریک نازی هەلگری!

مینا، له دیدەنییهکانی له گەل بەختیاردا، هەندی جار باسی ئەگەری سەرنەگرتنی

259

سەفەرەکهیانی دەکرد و هەزی دەکرد بێر له چارهسەری دیکەش بکەنەوه که ئەگەر دنیاوو پێیان نەکرا دەرچن، ئەوا به شیوهیهکی دیکە ژیانیان ڕیک بخەن و ڕیگەیی دیکە تاقی بکەنەوه. ئەوان هەردووکیان، دەرکیان دەکرد که شتی مسۆگەر له ژیاندا نییە و هەموو ئامانجیک به هەول و کۆشش دیتە بەرهەم. هەولدانیش هەر تەنها ڕیگەیهکی نییە، بۆیه جاریکیان بهختیار له وهلامی پرسپاریکی مینادا وتی: "مینا گیان، خۆ ئەگەر نەشمانتوانی سەفەر بکەین، ئیمە دەتوانین، لێره نا له شاریکی تر، ژیانیکی خۆش پیکهوه بنین. بهخوا پاش سالیکی تر، مەمنوونی تۆ دەبن وەک مامۆستا دەرس به مندالان بلێی. ئەو کاتە دەتوانی به ناوی خۆت (چراخان) دابمەزری. چەندین کەس له کوردەکانی لای خۆمان ژنیان له ویدیو بۆ کورەکانیان هیناوه، ئیمەش وەک ئەوان دەکەین".

مینا، بهو قسانەیی بهختیار دلێ خۆش بوو، بهلام ئامانجی سەرەکی ئەم، پووکردنە ئەوروپا بوو، بۆیه له وهلامی قسەکانی بهختیاردا وتی: "ئەو ڕیگە چارانە هەمووی باشن، بهلام نابێ له سەفەری هەندەران ساردمان بکەنەوه. ئیمە ئەگەر بگهینه ئەو، دواوژێکی پڕشەنگدارمان دەبیت. بهلام لێره ئەوپهڕهکهی هەر خۆژیانندن. پاشان خەلک بۆ مەبهستی دەرچوون به جاریک و دووان سارد نابیتەوه، هەتا کەرەتیک، بهخت یاوهریان دەبیت و دهگهنه ئەو شوینەیی که دەیانەوی".

بهختیار، هەستی کرد که مینا لهوه دترسی که نهبادا ئەم، له بهر خاتری دایک و باوکی، زۆر بایهخ به مەسهلهی سەفەرەکهیان نەدا و تووشی ساردبوونەوه هاتبیت، بۆیه به مەبهستی دلنیاکردنەوهی مینا دووپاتی کردوه که به هەر نرخیک بیت پتویسته برون و نابیت مەسهلهی ڕیگهچارهکانی تر له لای خانەوادهکانیان باس بکەن.

۵۶

ئاری، ئەو پوژە بۆ ئیوارەکهی چووہ تاقیبی (رەشید)ی برادەری که مالیان له گەرەکهکی خویان بوو. که چووہ مالیان، رەشید له مالهوه بوو. دواي چاک و چۆنی، ئاری داوای لی کرد پهساپورتیکی دوو کهسیان بۆ پهیدا بکات که تەمەنی پیاوهکه له سی سال گەورەتر نەبیت. دیار بوو کاک رەشید زۆر شارەزایی له چۆنیەتی

260

سهفه رکردن هه بوو و ئیش و کاری زۆر کهسی دیکهشی بهجی هینابوو، بۆیه له وهلامی داواکارییه کهی ئاریدا وتی: "پێویسته پهساپۆرتیک پهیدا بکهین که بۆ ژن و مێردیک دهرچووبی و لهگهڵ تهمهنی ئهواندا بگونجیت. پاشان وینهی پیاوه کهی دهخهینه سههر به شیوهیه که هیچ گۆران کارییه که پێوه دیار نهبی، بهلام نابێ زۆر پهلهم لێ بکهن".

ئاری: "باشه من پاش چند روژتیک دیکه، وینهی پیاوه که دینم".

رهشید: "ئهوان ههردووکیان دهبی بچنه تاران. لهوێ ئهگهه ناسیاویان ههبی باشه، چونکه ماوهیه که لهوێ دهمینهوه، ئهگهه نا رهنگه تووشی گیرو گرفت ببن. پاش ئهوهش دهبی پهکیکی شارهزا مامهلهی سهفه رهکهیان بۆ بکا و بلیتی سواربوونی فرۆکهیان بۆ بهدهست بهینیت، بۆ ئهوه دهولهتهی که دهیانوهی رووی تێبکهن".

ئاری، له دواي دوو روژ سهردانی مههابادی کرد و خه به رهکهی گه یانده بهختیار که دهبی چی بکهن. روژی دواتر بۆ ئیواره کهی، بهختیار چوووه مالمی کاک فههاد و مهسه له کهی تیگه یاندهن که به ئینیان پێ داوون پهساپۆرتیکیان بۆ پهیدا بکهن. ههروهها باسی ئهوهشی کرد که پێویسته له دواي پهیدا کرنی پهساپۆرته که ههردووکیان بچنه تاران و لهویش پێویستیان به کهسیکی شارهزا ههیه، تا ئهوه کاتهی کارهکانیان بۆ تهواو دهکریت.

کاک فههاد، لهگهڵ قسهکانی بهختیاردا، ماله دوستیک خۆی، (عهلی محهممه زاده) ی به بیر هاتهوه که سالانیکی زۆره له تاران دهژین و له زهمانی (شا) وه خهریکی بازرگانی بووه، تاکو ئیستاش هههر بهردهوامه. بهلام له دواي هاتنی ئیسلامیهکان، کارهکهیان رووی له کزی کردوووه.

کاک عهلی به ئهسل خه لکی مهباباده و له مێژه لهگهڵ فههاد دوستایهتیان ههیه. هههر جاریک فههاد، ریی به تاران کهوتبی، شهو له لای ئهوه ماوهتهوه. ناهیدهی خیزانیشی ژنیکی ریکوپیک و بهرپزه. ئهوان له شاری تاران له خانووی خویان دهژین که له یهکی له گه رهکه خۆشهکانی باکووری تاران. (بههمه ن) ی کوری کاک عهلی، دانشگاهی تهواو کردوووه و ئیستا له وهزارهتی دهرهوه فرمانبهره و ماله کهشی

له نزیك مالمی باوکییهتی. بههمه ن به هۆی زیرهکی و خۆگونجاندنی لهگهڵ دهسهلاتی تازهی ئیران، ئیش و کاری پێ دهکراو خه لکیکی زۆری له بهرپرسهکان دهناسی.

کاک فههاد، لهگهڵ تهواو بوونی قسهکانی بهختیاردا که مێک بیدهنگ بوو، پاشان وتی: "بهختیار، ئیوه پهساپۆرت پهیدا کهن، بۆ مهسه لهی تاران و بۆ مهسه لهی لهوێ بوونتان خه متان نهبی. من ماله دوستیکم له تاران ههیه و خه لکیش زۆر دهناسن. ئهوه ومخته خۆم لهگه لئان دیم و تهسلیمی ئهوانتان دهکهم. با شتیک ههیه پیتانی بلیم. ئیوه پێویسته لهو روژانه زهماوند بکهن، چونکه ناشی بهو حالتهی ئیستاتان پیکهوه سهفه ر بکهن".

بهختیار: "جا مامه، ئیوه چۆنتان پێ باشه ئیمه وا دهکهین. باوکیشم لهو مهسه لانه ده لیت: کاک فههاد بریاری له سههر چی بوو ئیمه وا دهکهین. بهلام من پیم باشه زهماوند کهمان بکهو پته دواي تهواو بوونی دهوامی قوتابخانه".

کاک فههاد: "زۆر باشه".

بهختیار، پاش ئهوهی گه راپه وه مالمی، ههموو قسهکانی نیوان خۆی و کاک فههادی، بۆ دایک و باوکی گێرپه وه، له باره ی زهماوندی خۆی و میناش ههموو شتیکی تیگه یاندهن.

حهفتهیه که دواي ئهوه، ئیوارهیهکیان (رهشید) چوووه مالمی ئاری و خه بهری دایێ که پهساپۆرتیک دوو کهسی پهیدا کردوووه، بهلام پێویسته تا کو تایی ئهوه ساله، سهفه ری پێ بکهن دهنا دهسووتی. پهساپۆرته کهی دایێ و پێی وت: "بهیانی برۆ نیشانیان بده، ئهگهه رازی بوون، وینهی پیاوه که لهگه ل خۆت بینه تا بیخهینه سههری".

ئاری، بهیانی زوو چوووه مههاباد. که گه شته ئهوهی، لهگه ل بهختیار چووونه مالمی کاک فههاد. ههموو پیکه وه سههری پهساپۆرته کهیان کرد و عه قلیان گرتی. بۆ عه سه ره کهی بهختیار و ئاری پیکه وه گه رانه وه نهغه ده. ئیوارێ چووونه مالمی رهشید. بهختیار، وینهی خۆی دایێ و رهشید وتی: "کاک بهختیار، خه مت نهبی، وینه کهت به شیوهیه که دهخهینه سههر که خۆشت ههستی پێ نه کهی دهستکاری کراوه. بهلام دهبی خۆت و هاوسه ره کهت ئهوه ناوانه ی سههر پهساپۆرته که له بیر نه کهن. تو ناوت (ئیحسان حوسین عه لی)یه، هاوسه ره کهشت ناوی (فاتیمه ره سول ئیبراهیم)ه".

بهختيار سوپاسی رهشیدی کرد و وتی: "که پهساپۆرتهکه تهواو بوو، تهسلیمی ئاریی بکه و ههقی خوشت هه له وهرگره، من پاشان بۆی دهگه پینمهوه. ئیمه جارێ خواحافیز".

بهختیار و ئاری به دلێکی خوشت گهراوه مائی. ئەو شهوه گهلیک باسی وهزعی سیاسی کوردستانیان کرد، بهلام بهختیار دلێ هه له لای مینا بوو و به پهلهبوو بهیانی زوو بگه پیتهوه و ههندیک له باره ی سهفه رهکه یان قسه بکه ن.

مینا، له و ماوه یه دا، مات و بیدهنگ، هاتوچۆی قوتابخانه ی ده کرد. هه وهک جارێ یارمهتی سه عادهتی ده دا. له خه یالیشیدا به ردهوام له لیکدانه وه ی ژیا نی تازهی دا بوو. ئاخه ئه م، چه ند رۆژێکی دیکه یه و ئیره به جی دێلی و ده بیته بووکی ئایشه خان. ئەم، له و ماله چاوی بۆ ژیا ن هه لیتا وه و زحمه ته هه یچ با وه شیک به قه د ئامیزی سه عادهت گه رم و ئارامبه خش بیت. وهختی لیره ده روا، له و میهر و خو شییبه بیبه ش ده بیت که سی ساله وهک بارانی رهحمهت به سه ریدا ده باریت.

مینا ئینسانێکی واقعی بوو، بۆیه که دههاتهوه سه ره هۆکاره کانی هه لگرتنی ئەو ههنگاوانه ی داوی، ده یزانی هه له ی نه کردوو و ته نه ا به ریگه چاره یه کی وا ده توانی (مینا) بکاته وه به (چراخان) و درێژه به ژیا نی تازهی بدات. له و رۆژانه دا، بییری له ژیا نیکی ئاسوو ده و دوور له هه موو فشاریکی ده روونی ده کرده وه. چ ده بی ئەگه ر ئەم، له گه ل بهختیار له سووچێکی ئەو دنیا یه، ژیا نیکی له و جۆره پیکه وه بنین!

شه ونم و شه وبۆ، له م ساله ی داوییدا، ته واو له گرفته کانی مینا حا لی ببوون و وهک دوو خوشکی دلسۆز، زیاتر له جارێ به زه ییبیان پیدای دههاته وه و هه زیان ده کرد کاره کانی سه ره بگریته. شه و یکیان شه ونم چوو ه ژوو ره که ی مینا. هه زی ده کرد مینا هه ندیک له سه ره ژیا نی تازهی قسه ی بۆ بکات. که ده رگای کرده وه دیتی مینا له سه ره پشت راکشاره و خه یالی بۆ شوینێکی دوور به ره له دا وه. شه وباشی لی کرد و وتی: "مینا گیان، ده زانم وهخته که ده رنکه، به لام بر وا بکه ئەوه چه ند رۆژیکه بی ره و هۆشم هه ره سه ره چاره نووسی تۆیه. ده زانم به م زوو انه به جی مان دێلی و داخوا جار یکی دیکه ده تبیننه وه یان نا. بۆیه داوا ده که م ئەم شه وه، هه ندی قسه ی شیرینی ناو دلێ خوتم بۆ بکه ی".

مینا له شوینێ خۆی هه لسا و به بزه وه به خیره اتنی لی کرد و وتی: "شه ونم گیان، ده بوو من بیمه لاتان و باسی گۆرانه کانی ژیا نی خوتم بۆ ئیوه بکر دایه. به لام دیاره تۆ له من چاکتری. کار یکی باشت کرد هاتی".

شه ونم دانیشته و وتی: "له م رۆژانه ی داوییدا، ئەوهنده به مه سه له ی شوو کردن و سه فه ره کردن سه رقالی، هه یچ به رته به خویندنه وه نه ما وه. راستییه که ی من نا هه قته ناگرم. شوو کردن و سه فه ره کردن، هه ره که یان بۆ خۆی گۆرانیکی گه وره یه له ژیا نی کچان، چه جای ئەوه ی هه ر دووکیان پیکه وه بیته پینشی".

مینا: "شه ونم گیان، ره نکه شوو کردن بۆ تۆ، کار یکی ئاسایی بیت، چونکه له ماله باوکی خو تی و له زیدی خو ت و به که یفی خو ت گولبژیری که س و کاته کان ده که یته. به لام بۆ من، کاره که به شیوه یه کی دیکه یه. من هه رچهنده شوو به کو ریک ده که م به دلێ خو م، له گه ل ئەوه شدا شوو کردنه که م، راست کردنه وه ی که له به ریکی ژیا نی له خو گرتوو که ئیوه ش ده یزانن. سه باره ت به سه فه ره کردنه که شم، ئەوه یان په یوه ندی به ئەمنییه تی ژیا نی خو م و ئیوه ش هه یه. من ئەگه ره له شوینێ تۆ دا بم و دایک و باوکیکی ئەوه ا به ریز و میهره بانم هه بووایه، قه ت رۆژی له رۆژان بی ره له به جی هیشته نی ئەم ماله نه ده کرده وه، چونکه له دیدی من، ئەم ماله به شیکه له به هه شته. ئەگه ره به م جۆره ژیا نه ی ئیستاشم نه بوو ما یه مه ترسییه ک، له سه ره ژیا نی ئەو خانه واده یه، ئاماده بووم تا له ژیا ندا بووما یه، هه ره خزمه تی مامه فه ره دا و داده سه عاده تم بکر دایه، چونکه با وه رنا که م له و دنیا یه دا شوینێک هه بیت وهک با وه شی سه عاده ت گه رم بی و ئارامیت پی به خشی. من که ده رۆم، واده زانم وهک داده حه وا، له به هه شته ده رم ده که ن بی ئەوه ی تا وانیکیشم له به رامبه ره فره ما یه شته کانی خو دا وه ند کر دی. شه ونم گیان، وا تینه گه ی که من تازه وا ز له م خانه واده یه دینم. ئیره وهک چۆن ماله باوکی تۆیه، ئەوه اش ماله باوکی منه. به لام قسه کردن کار یکی بی هه ووده یه، من، پیویسته ئەو قسا نه م له ژیا نی دا ها توودا بسه لینم. ئاخه قسه هه یچی تی نا چی و ته نه ا کرده وه مه رجه".

شه ونم: "دوینێ له گه ل دایکم، باسی رۆیشته نی تۆ مان ده کرد، دایکم ده سته به گریان کرد و ده یگوت: "قه ت به بی مینا له و ماله سه برم نای. منیش ئەو وهخته زانیم که دایکم چه ند توی خو شده وی".

سالی خویندن ته‌واو بوو، میناش به پله‌ی یه‌که‌م دەرچوو. به لّام ئە‌مسال، خویشی ئە‌م هەر له‌وه‌دا نییبه که سه‌رکه‌وتوو بووه له‌ خویندن، به لّکو حه‌فته‌ی داهاتوو زهماوه‌ندی به‌بووک بردنی ده‌گێرن. هه‌ردوو خانه‌واده‌که، له‌ سه‌ر ئە‌وه رێک که‌وتن که به‌یه‌که‌وه داوه‌تێکی که‌سانی نزیک خوێان بکه‌ن و ئاهه‌نگیکی خیزانی رێک بخه‌ن.

پوژی گواستنه‌وه‌ی مینا، بو پاش نیوه‌رۆیه‌که، دۆست و خزم و هاوڕێیان له‌ مائی کاک ره‌حمان کۆبوونه‌وه. ئاری و پوژانیش، له‌ نه‌غه‌ده‌وه هاتبوون. وه‌ختی عه‌سری مینایان به‌ ماشینی گواسته‌وه مائی به‌ختیار. کچانی میوان و هه‌ردوو خانه‌واده‌که، گه‌لێک له‌ نیو حه‌وشه‌که‌دا هه‌له‌په‌رین و شایییان کرد.

تا وه‌ختی ئیواره خه‌لکه‌که له‌وێ بوون، پاشان میوانه‌کان بو مائی خوێان گه‌رانه‌وه. ساجیده و سامان و به‌هرام له‌ ئاهه‌نگه‌که ئاماده‌ بوون. له‌و ئاهه‌نگه‌ خنجیلانه‌یه‌دا، به‌هرامی برای ساجیده له‌گه‌ل شه‌ونمی کاک فه‌رهاد، له‌ ده‌ستی یه‌کتر شایییان کرد و له‌وه ده‌چوو حه‌زیان به‌ هاوڕێیه‌تی یه‌کدی کردبێ، چونکه تا ته‌واوبوونی ئاهه‌نگه‌که، ئە‌وان هەر سه‌رنجیان له‌ سه‌ر یه‌کتری بوو.

مائی کاک ره‌حمان، جگه له‌ ژووری میوانان، دوو ژووری نووستنیان هه‌بوو. یه‌کیان نه‌ختیک لاچه‌پ بوو، بو به‌ختیار و مینایان رێک خستبوو.

مینا هەر له‌ دوا‌ی رۆیشتنی میوانه‌کان، جلی بووکی‌نی دا‌که‌ناند و له‌گه‌ل ئایشه‌خان و پوژان، که‌وته هه‌له‌بژاردن و رێکخستنه‌وه‌ی ناو مال. ئایشه‌خان زۆری پێ سه‌یربوو که مینا به‌و شی‌وه‌یه ده‌جوولیته‌وه، بۆیه‌ وتی: "کچی مینا گیان، کچه‌که‌م، ئاخر چۆن ده‌بێ تو ئیش بکه‌یت".

مینا وتی: "داده ئایشی، خو من میوان نیم، تازه ئیره مائی خو‌مه‌و پێویسته یارمه‌تیتان بده‌م. ئیمه‌ بووک و زاوایه‌کی وه‌ک خه‌لک نین. ئیمه زه‌مانیکه‌ هاوڕێی یه‌ک‌ترین و شه‌رمان لێک شکاوه، (به‌پێکه‌نینه‌وه). که‌ی واده‌ی نووستن و ئیستراحت داهات، ئیمه‌ش ده‌چینه ژووره‌که‌ی خو‌مان".

به‌ختیار ئە‌و شه‌وه ده‌رکی کرد که ئە‌گه‌ر، خوداوه‌ند و سه‌روشت پێکه‌وه به‌

مینا: "من، ئە‌وه نو سالی، دایکم له‌ ژياندا نه‌ماوه. واته شه‌ش سال بێبه‌ش بووم له‌ به‌زه‌یی دایک. به‌لام که‌ قه‌ده‌ر منی گه‌یانه ئیره، سه‌عاده‌ت خان هه‌مووی به‌زیاده‌وه بو قه‌ره‌بوو کردمه‌وه. من هه‌تا دایکم له‌ ژياندا‌بوو، ژيانیکی خو‌شمان هه‌بوو، له‌گه‌ل ئە‌وه‌ش هیشتا داده سه‌عاده‌ت له‌ دایکی من میه‌ره‌بانتره. رهنگه ئە‌وه‌ش له‌ به‌ر ئە‌وه بیت که‌ شووی به‌ کابرایه‌کی جوامیر و دنیا‌دیده کردوو".

دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له‌و قسه‌و باسانه، شه‌ونم گه‌رپه‌یه‌وه ژووره‌که‌ی خو‌ی.

دوو پوژ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی به‌ختیار له‌ نه‌غه‌ده، ئاری به‌ په‌ساپۆرته‌وه چوو مه‌هاباد و په‌ساپۆرته‌که‌ی دایه به‌ختیار و هه‌مان پوژیش گه‌رپه‌یه‌وه.

به‌ختیار به‌ر له‌ئیواره چوو مائی مام فه‌رهاد. په‌ساپۆرته‌که‌ی نیشان دان و به‌ پێکه‌نینه‌وه به‌ مینای وت: "ها فاتیمه خان، سه‌یری که‌ بزانه چۆنه".

سه‌عاده‌ت، له‌ به‌ختیار نه‌گه‌یشت که بو وتی فاتیمه خان، به‌لام مینا که سه‌یری ناوه‌کانی کرد وتی: "پیرۆزه کاک ئیحسان". ئە‌و ساکه تیگه‌یشت که په‌ساپۆرته‌که، کاتی خو‌ی به‌و دوو ناوه ده‌رچوو.

به‌ختیار، رووی له‌ سه‌عاده‌ت کرد و وتی: "ئە‌وا په‌ساپۆرتمان په‌یدا کرد. پاش پازده پوژی دیکه، خویندنی ئە‌م سالی‌ش ته‌واو ده‌بێ، به‌لام حه‌زده‌که‌م بزانه که ئیوه بو مه‌سه‌له‌ی زهماوه‌نده‌که‌مان چۆنتان پێ باشه، تا ئیمه‌ش خو‌مانی بو ئاماده بکه‌ین".

سه‌عاده‌ت: "من و باوکی شه‌ونم پیمان باشه، له‌ خزم و که‌سه نزیکه‌کانمان بگێرینه‌وه و ئاهه‌نگیکی بچووک ساز بکه‌ن، با خه‌لکیکی زۆر کۆ نه‌بیته‌وه".

به‌ختیار: "ئیمه‌ش هەر واما‌ن پێ باشه که خانه‌واده‌ی هه‌ردوو لاما‌ن له‌گه‌ل مائی کاک ناسر و ساجیده نازری و گه‌لاویژی خوشکت و به‌هرامی هاوڕیم ئاماده‌بن به‌سه. ئیمه چونکه له‌سه‌ر سه‌فه‌رین، پێویستمان به‌ مال‌دانان نییبه، ته‌نها تو له‌گه‌ل دایکم هه‌ندی‌ک جل و که‌لوپه‌لی پێویست بو مینا بکرن".

سه‌عاده‌ت: "خه‌مت نه‌بێ، ئیمه خو‌مان خه‌می ئە‌و شتانه ده‌خوین. من و شه‌ونم له‌گه‌ل مینا به‌یه‌که‌وه ده‌چینه بازا‌ر، هه‌رچی ده‌ستی له‌سه‌ر دا‌بنی بۆی ده‌کړین".

دواتر مینا، به‌ سه‌عاده‌تی وت: "حه‌ز نا‌که‌م که‌لوپه‌لم زۆر بو بکړن. هەر ته‌نها دووسێ ده‌سته جلی وابیت، بو سه‌فه‌ره‌که ده‌ست بدات له‌گه‌ل ده‌سته جلی‌کی کوردی".

مه به سستی به دهسته هینانی (جوانیی)، قه له میان بخه نه کار، ئەوا جوانترین تابلۆ دهنه خشیین.

مینای چه ساوهی دهست دواکه وتووترین کولتور و ژێردهستهی باوکیکی نه زان و باوه ژنیکیی بی ویزدان، له سه ره ئەوه راهاتبوو که ئاره زووی ژنانه ی خۆی کپ بکا و هه میسه خۆپاریزانه بجوولیته وه، بۆیه وهختی قه در، ئەمی گه یانده ئامیزی خانه دانترین خانه وادهش، ده بوو له سه ره خۆپاریزییه که ی به رده وام بیت و جل هوی هه زه کانی شل نه کات. ئەم، وهک سه رجه م کچانی کورده واری، به جهسته ی پیاو نامۆ بوو، بۆیه ئەم شه وه شه رمانه، جاروبار ده یویست، هه ز و هه وه سه کانی به ره له بدا و به و دنیا یه ش ئاشنا بی.

ئەو شه وه ئەوان، به هۆی له یه کچوونی میزاج و هه زریان، تیکه له یه ک بوون له شه رم و خۆشه ویستی. به یانیش، هه ره وک رۆژانی دیکه، به وه خته وه له خه وه ئسان.

ئایشه خان، ئەو سه به یه یه، له پاش نوێژی به یانیه وه نه نووسته وه و چاوکی هه ره له ژوره که ی وان بوو. وهختیک به ختیار له ژوروی هاته درۆ و بۆ سه ره ئاوه که رۆیشت، ئایشه خان چووه ژوره که یان و به یانی باشی له مینا کرد. میناش، به کپی هه ستا و له بیرری خۆیدا ده یزانی، ئایشی بۆ تاقیبی چی هاتوه. بۆیه پارچه قوماشه به خۆینه که ی نیشان دا و داوای لی کرد دابنیشی. به لام ئایشه خان، هه ره به پێوه نیوچه وانی مینای ماچ کرد و گه رایه وه درۆ. که به ختیار له سه ره ئاوه که هاته وه ژوروی، به مینای وت: "دایکم لیره بوو وانیه".

مینا: "به لی، هاته ژوروی و به یانی باشی لی کردم. به لام من زوو زانیم ده یه وی له چ شتی دلنیا بیت. بۆیه خۆینه که م پتی نیشان دا، ئەویش نیوچه وانی ماچ کردم و گه رایه وه درۆ".

به ختیار: "به راستی ئەو ته مه ندارانه شتی سه یر ده که ن. باشه که من، به هه موو شتیکی تۆ رازی بم، ئەوان هه قیان چییه. توخوا مینا گیان له وه ره فتاره ی دایکم دلگیر مه به".

مینا: "من چۆن دلگیر ده بم. من، پتویستیم به وه هه یه، شاهیدم له سه ره پاکیزه یی خۆم هه بیت. ئەگه ره ئەو نه هاتبایه، ده بوو خۆم بانگی بکه م!"

به ختیار به پیکه نینه وه: "ده که واته له گه ل خه سووت که یفی خۆتانه، دیاره ئیوه باشتری لی ده زانن".

ئەو رۆژه، دایک و براکانی به ختیار، لای مینایان چۆل نه ده کرد و هه میسه تیی راده مان و هه زیان ده کرد قسه یان بۆ بکات. ئایشه خان، خۆی، ژنیکیی دل گه وره و میهره بان بوو و قهت به دوا ی عه یبی خه لکدا نه ده گه را. به لام مه سه له که سه بارهت به مینا، هه ندیک جیاواز بوو. له لایه ک، بووته هاوسه ری کوره که ی و له لایه کی دیکه، به م زووانه سه فه ره ده که ن. بۆیه چه ند جاریک ویستی منداله کان ره وانی ده ره وه بکات تا تیر مینا بدوینتی و شه ره زای بیت و بزانی هاوسه فه ره که ی به ختیار، چ که سیکه.

ئایشه خان، هه ره له سییه م رۆژی هاتنی مینا، تیکه یشت که به ختیار کوری، له م هه نگاوه ی، هه له ی نه کردوه و مینا زۆر له وهش زیاتر دینتی.

سه عادهت، دوو رۆژ له دوا ی رۆیشتنی مینا، ئۆقره ی لی هه لگیرا و له گه ل شه ونم و شه وبۆ، سییه مین رۆژ، چوونه سه ردانی. ئەو وه خته ی گه یشتنه مالی بووکی، هه ره له نیو چه وشه دا، سه عادهت، ئامیزی بۆ مینا گرته وه و به گریانه وه وتی: "ئای مینا گیان، چۆن ماله که مانت چۆل کرد! یاخوا چه ند لیت رازیمه، خوداش سه د ئەوه نده لیت رازی بیت". چه ند جاریک مینای ماچ ده کرد و پاشان چه ند چرکه ساتیک له چاوه کانی راما. دوا ی ئەو شه ونم و شه وبۆ، مینایان ماچ کرد.

ئایشه خان که سه عادهتی بینی، چه ند دل سووزانه مینا له باوهش ده گری و بۆی ده گری، سه ری سو رما و له دلی خۆیدا وتی: به خوا بۆ کچه کانی خۆی، ئەوها ناکات! دیاره مینا له و که سانه یه که هه موو که سیک، عه شقی عه قل و ره وشت و جوانیه که ی ده بیت. ئەوه سی رۆژه پتی ناوته ئیره، ئیستا له (رۆژان) ی کچم خۆشتر ده وی ئەوه بۆیه کوره ی به سه زمان، وهخت بوو له بۆی شیت بی!

سه عادهت و کچه کانی ماوه ی سه عاتیک له لای ئەوان دانیشتن و پاشان هه ستان. له و کاته مینا به سه عادهتی وت که به یانی له گه ل به ختیار سه ردانیان ده که ن چونکه زۆر غه ربی مام فه ره اد ده کات.

مینا، رۆژ له دوا ی رۆژ زیاتر له گه ل ژینای تازهی راده هات و گه شتر خۆی ده نواند. ره حمان و ئایشه خان، ئەوه نده مینایان به دل بوو، له منداله کانی خۆیان، زیاتر

سهره‌تای مانگی ته‌مووز بوو، به‌ختیار و مینا له‌گه‌ل مام‌فهرهاد، به‌ره‌و تاران که‌وتنه ری. به‌ر له‌رۆیشتنیان، خواحافیزییان له‌خانه‌واده‌ی ه‌ردوولا کرد، ئەوانیش به‌دهم‌گریان و به‌زه‌بیه‌وه، به‌رێیان کردن. رۆژی پێشتریش، چووبوونه مائی ساجیده نازری و فه‌ره‌یدون مورادی، مائئاواوییان له‌وانیش کردبوو.

رێگی تاران دوور و درێژ بوو. چه‌ندین شار و شارۆچکه و شاخ و پێده‌شت ده‌که‌تنه‌ سهر رێگا. له‌هه‌ندی شوین، بۆ برینی شاخه‌سه‌خته‌کان تۆنیل دروست کرابوو که‌ شاخه‌که له‌مدیو بۆ ئەودیو کون کرابوو و به‌چه‌ند خوله‌کێک لێی ده‌ریاز ده‌بووی. ئەم سه‌فه‌ره بۆ مینا، تژی دیمه‌نی سه‌رنج‌راکیش و شتی تازه‌بوو، به‌لام دووری رێگا، ئینسان ناچار ده‌کات که‌ تاو نا تاوێ چاوه‌کانی بخاته سه‌ر یه‌ک و بیانه‌سینتیه‌وه. بۆیه میناش ئەو کاته‌ی که‌ چاوه‌کانی له‌سه‌یرکردنی ده‌وروبه‌ر شل ده‌بوون، سه‌ری ده‌خسته سه‌ر لابلالی به‌ختیار و سه‌رخه‌ویکی کورتی ده‌شکاند.

ئهو وه‌خته‌ی گه‌یشتنه تاران هێشتا خۆر ئاوا نه‌ببوو. له‌ دوا‌ی دابه‌زینیان، مام‌فهرهاد ته‌کسییه‌کی راگرت و ناوینشانی مائی (عه‌لی محه‌مه‌د زاده) ی دایه‌ شوفیره‌که، ئەویش سه‌ری ئەری له‌قاند و سواریبوون. چه‌ندان خیابانی قه‌ره‌بالغ و گه‌ره‌کی گه‌وره‌یان بری. دوا‌ی زیاتر له‌ نیو سه‌عات رۆیشتن له‌ مه‌یدانیکی گه‌وره‌ و فره‌واندا، ته‌کسییه‌که وه‌ستا و ئەوانیش دابه‌زین. مائی کاک‌عه‌لی له‌یه‌که‌م کووچه‌ی سه‌ر مه‌یدانه‌که چه‌ند هه‌نگاوێک دوور بوو. که‌ گه‌یشتنه به‌رده‌رگا، کاک‌فهرهاد زه‌نگه‌که‌ی لێدا. ئەوه‌نده‌ی نه‌برد ژنیک ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه دیاربوو جلی ئیش و کاری له‌به‌ردابوو. کاک‌فهرهاد لێی پرسی: "کاک‌عه‌لی له‌ ماله‌وه‌یه".

ژنه‌که: "به‌لێ، فه‌رموون له‌ ماله‌".

به‌پایه‌کاندا سه‌رکه‌تن و رووه‌و به‌ر هه‌یوانه‌که رۆیشتن. کاک‌عه‌لی، له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌یه‌وه فه‌ره‌ادی ناسییه‌وه، به‌ ناهیده‌ خانی وت: "میوانمان هات، ئەوه‌ کاک‌فهرهاد و وانن".

ژنه‌ خزمه‌تکاره‌که، ویستی کاک‌عه‌لی، له‌ هاتنی میوانه‌کان ناگادار بکاته‌وه، له‌و

خۆشیان ده‌ویست و رێزیان لێی ده‌گرت. میناش له‌م چه‌ند رۆژه‌دا، هاته سه‌ر ئەو باوه‌ره‌ی که‌ ده‌بی راستییه‌کانی ژبانی رابردووی خۆی بۆ دایک و باوکی به‌ختیار بگێریته‌وه. بۆیه ئیواره‌یه‌کیان به‌ به‌ختیاری وت: "هه‌ز ده‌که‌م له‌گه‌ل دایک و باوکت، باسی ژبانی رابردووی خۆم بکه‌م، چونکه‌ بروام وایه ئەوانیش ئیستا وه‌ک مامه‌ فه‌ره‌اد و داده سه‌عه‌ده‌ت، له‌ کێشه‌کانم حالێ ده‌بن".

به‌ختیار: "ئهو‌هیان په‌یوه‌ندی به‌ خۆته‌وه هه‌یه، چونکه‌ من به‌لێنم داوه که‌ که‌سێک چیرۆکی ژبانی تۆی، له‌ من گوێ لێ نابێ، له‌گه‌ل ئەوه‌ش پیم ناخۆش نییه، ئەوانیش بیزانن. تازه‌ خۆ له‌ تۆیان له‌ پێشتر نییه".

مینا، رۆژی دواتر به‌ ئایشه‌خانی وت: "داده‌ ئایشی، هه‌ز ده‌که‌م هه‌ندی قسه‌ له‌ باره‌ی ژبانی خۆم، بۆ تۆ و بۆ مام بکه‌م".

ئایشه‌خان: "باشه‌ رۆحه‌که‌م که‌یفی تۆیه. هه‌زه‌که‌ی ئیوارێ، هه‌ردووکه‌مان دینه‌ ژووره‌که‌ی تۆ، جا ئەو کاته‌ چیت هه‌یه بیلێ و ئیمه‌ش گویت لێ راده‌گرین".

ئیوارێ له‌ دوا‌ی ناخواردن، ئایشی به‌ ره‌حمانی وت: "پیاوه‌که، با بچینه‌ ژووره‌که‌ی مینا، له‌وێ هه‌ندی قسان ده‌که‌ین".

هه‌رسیکیان دانێشتن. مینا زوو به‌ زمانیکی پاراو و له‌سه‌رخۆ که‌وته گێرانه‌وه‌ی سه‌برده‌ی ژبانی خۆی، هه‌تا ئەو رۆژه‌ی گه‌یشتووته مائی مامه‌ فه‌ره‌اد. که‌ ته‌واو له‌ قسه‌کانی بووه‌وه، مام ره‌حمان ده‌ستی به‌سه‌ردا هینا و نیوچه‌وانی ماچ کرد، پاشان وتی: "جا کچی خۆم، تۆ، پاکیی و بێگونا‌حییه‌که‌ی خۆت، بوونه‌ته‌ مایه‌ی رزگاربوونت. هه‌نووه‌که‌ش کچی ئیمه‌ی، پێویسته ئەو رۆژه ره‌شانه له‌ بییری خۆت ده‌رکه‌ی. وا بزانه هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه، ئیمه‌ دایک و باوکی تۆ بووینه".

ئایشه‌خان، له‌و کاته‌دا فرمیسک له‌ چاوه‌کانیدا گیر نه‌ده‌بوون، ده‌ستی له‌ ملی مینا کرد و وتی: "من هه‌تا ده‌رم دایکی تۆم، هه‌ی رۆحم به‌ قوربانت بێ، نابێ چیتر ئەو خه‌مانه له‌ خۆت بار بکه‌ی".

له‌ دوا‌ی ئەو دانێشتنه، کاک ره‌حمان و ئایشه‌خان تیگه‌یشتن که‌ له‌به‌ر چی به‌ختیار و مینا سه‌فه‌ر ده‌که‌ن!

کاتهی که خهریک بوو بگاته بهر دهرگاکه، لهو دیورا کرایهوه، کاک عهلی و ناهیدهخان ههردوویان هاتنه پیشوازینیان و بهخیریان هینان. عهلی دهستی له ملی فهراهاد کرد و یهکتریان ماچ کرد و وتی: "بهراستی غهریبیم دهکردی، یاخوا بهخیر بین".

فهراهاد: "زور سوپاست دهکهم، نهوه بهختیاری زاوام و نهوهش مینای کچمه".

ناهیدهخان، مینای ماچ کرد و بهخیرهاتنی پیواهکانیسی کرد، پاشان ههموویان چوونه ژووری میوانان دانیشتن. دواي ماوهیهکی کهم (شیرین)ی کچی کاک عهلی که له تهمهنی مینا بوو، هات بهخیرهاتنی کردن و لهگهله مینا یهکدییان ماچ کرد. دواي ماندووچهسانهوهو نانخواردنی نیواره، فهراهاد لهگهله کاک عهلی له بارهی سهفهری بهختیار و مینا قسهیان کرد. کاک عهلی، به تلهفون قسهی لهگهله بههمهنی کوری کرد و داوای لی کرد بیته نهوی. چونکه بو ههلسوورانی کاریکی لهو جوړه، دهبوو بههمه خهککیک بدوزیتتهوه و کارهکان ریک بخت. نهوان پهساپورت و پارهی پیوستیان پی بوو، بهلام بو تهواوکردنی مامهلهی سهفهرد کردن و برینی بلیتی فرۆکه، دهبووایه کهسیکی شارهزا کارهکانیان بو نهنجام بدات، چونکه لهو کاتهدا که نهوه پینجهمین ساله دهولت له جهنگدایه و ههموو شوینیک پر له پاسدار و بهسیجه، دهبوو بهختیار و مینا زور ناگاداری خویمان بن.

پاش نیو سهعات، زهنگی دهرگای ههوشهکه لی دا، دیار بوو بههمه هات و بهخیر هاتنی میوانهکانی کرد. پاش کهمیک کاک عهلی به بههمهنی وت: "بههمه، نهوا کاک فهراهاد، بو کاریکی پیویست لهگهله نهو خزمانه که خهلکی نهودیون، واته کوردی کوردستانی عیراقن، هاتووته لای نیمه. پهساپورتیان پییه و دهیانهوی بو (سوید) سهفهرد بکن. پیوستییان به کهسیکی شارهزا ههیه مامهلهیان بو تهواو بکا و بلیتی فرۆکهیان بو ببریته. به ههرد خریک بیت، پیویسته لهم ولاته دهرچن. جا تو دهبی له ناسیواهکانی خوت، یهکیکی باورپیترکراو بدوزیتتهوه و کارهکهی پی بسپیری".

بههمه وتی: "جا باوکه به سهراچاو، تاقیب دهکهم و یهکیک دهدوزمهوه، بهلام کوا پهساپورتهکه سهیریکی بکهم، منیش نهختیک سهرم لی دهردهچی".

بهختیار پهساپورتهکهی دایه دست بههمه، نهویش سهیریکی کرد و وتی: "کاک

نیحسان و خوشکه فاتیمه، زور باشه، دیاره هاوسهری یهکترین".

کاک فهراهاد: "بهلی هاوسهردن".

بههمه: "با پهساپورتهکه لای من بیت. پهنا بهخوا به هوئی دوستهکانمهوه، کارهکهیان بو ریک دهخم".

کاک فهراهاد: "بهراستی بههمه گیان، زور مهمنونت دهم و خیرت دهگاتی که نهو کاره له نهستوی خوت دهگری. نهوانه له ههموو کهس زیاتر پیوستییان به دهرچوون ههیه".

بههمه: "باشه نهو کاتهی کارهکانیان تهواو بوو، چون دهوانم پهیوهندیان پیوه بکهم. بهلکو ناوینشانی نهوانم بدهنی".

کاک عهلی به پیکهینهوه وتی: "باشه قهلهمهکهت دهریینه و بنووسه، تاران، گهرهکی نازادی، کووچهی ژماره (۱۱۱)، مالی عهلی محمهد زاده". ههموویان پیکنین.

کاک عهلی لهسه قسهکانی بهردهوام بوو و وتی: "نهوان، ههتا بهری دهکهن، میوانی نیمن و دهبی ناگامان لییان بی، چونکه شارهزای نیره نین".

کاک فهراهاد، بهیانی زوو خواحافیزی له مالی کاک عهلی کرد و بهختیار و مینای ماچ کرد و رویشته. بو نیوارهکهی گهیشتهوه مههاباد. دواي ماوهیهک بهختیار لهگهله کاک عهلی، بهرهو نووسینگهکیان رویشته.

مینا که به نیو مالهکهی نهواندا گهرا و سهیری کرد، ههرد ژوریک به جوانترین کهرسه و مؤدیلی نهو سهردهمه ریک خراوه. نهو ژوروهی که بو نهوانیان تهرخان کردبوو، ههموو پیداویستییهکی تیدابوو له سیسهم و دولابی شمهک. دیوارهکانی به تابلوی جوان رازینرابووه و سوورهییاییکی کریستال، به نیوهندی سهقفی ژوروهکهدا شور کرابووهوه. نهو ماله ههموو رهونهقی دهدایهوه، ههستت دهکرد، توژ و گهرد، ژوروهکان پینازانن. ههموو رۆژیک ژنه خزمهتکارهکه له چیشتهنگاویکی زودا دههات و یهک به یهک ژورور و پیرهوهکانی پاک دهکردهوه، پاشان دهچووه نیو هوش و چیمهنهکه ههمووی گهسک دهدا و خزمهتی دهکردن. تا وهختی رۆژئاوا، نهوساکه نهوی بهچی دههیشته و دهگهراپهوه شوینی حهوانهوهی خوئی.

مینا، حه‌زی نه‌ده‌کرد زۆر له نێو خانووه‌که‌دا ب‌ج‌وولێ و سه‌ر به‌ کون و قوژب‌نه‌کانیدا ب‌کات، چونکه ئه‌مان میوانن و نابیت ره‌فتاریکی وا ب‌کات دل‌یان لێی زویر ب‌یت.

ناهیده‌خان، ژنێکی نه‌ختی قه‌له‌و و گوشتن بوو، په‌نگی پ‌ستی، سپییه‌کی گه‌نمی بوو، ته‌مه‌نی له‌ ده‌وره‌ری په‌نجا سالی ده‌بوو. هه‌ر به‌همه‌ن و شیرینیان هه‌بوو. به‌هۆی دانیشتن و ئیش نه‌کردن، ته‌مه‌لی به‌ جه‌سته‌یه‌وه‌ دیار بوو.

شیرینی کچی کاک‌ه‌لی، ئه‌و وه‌خته‌ قو‌ناغی دووی دانشگای ته‌واو کردبوو و له‌ به‌شی زمانه‌ رۆژ ئاواپییه‌کان ده‌یخویند. له‌ ئاکار و په‌نگیشیدا، به‌ دایکی ده‌چوو، به‌لام له‌شولاریکی ریکی هه‌بوو و به‌ هۆی وه‌رزش کردنه‌وه‌ نه‌یده‌ه‌یشته‌ قه‌له‌و ب‌بیت. له‌ رۆژانی یه‌که‌می هاتنی مینادا زۆر بایه‌خی پ‌یی نه‌ده‌دا و ته‌نها له‌ وه‌ختی نانخواردن و سه‌ر سه‌فره‌دا رۆژ باشی لێ ده‌کرد و به‌ ساردی له‌ هه‌والی ده‌پرسی. مینا، ئه‌م جو‌ره‌ هه‌لسوکه‌وته‌ی شیرینی به‌ دل نه‌بوو. به‌لام چی له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات، بۆیه‌ پشت گوپی ده‌خست، چونکه ئه‌مان چه‌ند رۆژیک له‌وێ ده‌میننه‌وه‌ و پ‌یویستییان به‌وانه‌ و ده‌بێ دل‌یان فره‌وان ب‌یت.

ناهیده‌خانیش، هه‌ر به‌ چاوی میوان سه‌یری ده‌کرد و که‌م ده‌یدواند، به‌را‌ده‌یه‌ک، هه‌ندێ جار مینا، هه‌ستی ده‌کرد که‌ بوونه‌ته‌ بارگرانی به‌سه‌ر ملی ئه‌واندا. به‌لام ئیواران که‌ کاک‌ه‌لی ده‌هاته‌وه‌، که‌شی ماله‌که‌ ده‌گو‌را و گه‌لێک قسه‌ی خو‌شی بۆ ده‌کردن، گه‌لێک په‌رسیاری وه‌زعی کوردستانی لێ ده‌کردن. ئه‌وانیش له‌ سه‌ره‌خۆ و به‌ وردی وه‌لامیان ده‌دایه‌وه‌.

کاک‌ه‌لی، که‌ سه‌رنجی ده‌دایه‌ هه‌ردووکیان، دوو که‌سی ه‌یمن و عاقل. قه‌ت ره‌فتاریکی وا ناکه‌ن بینه‌ مایه‌ی دل‌گرانی ماله‌که‌یان. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ناهیده‌ و شیرین، نایانه‌وێ په‌یوه‌ندییه‌کی ئاساییان له‌گه‌ڵ دروست ب‌که‌ن.

ئیواره‌یه‌کیان، کاک‌ه‌لی بانگی ناهیده‌ و شیرینی کرد و وتی: "وا ده‌زانم ئیوه‌، وه‌ک پ‌یویست له‌گه‌ڵ میوانه‌کان ناجوولینه‌وه‌. ناهیده‌، خو‌ت ده‌زانی که‌ ئه‌وانه‌، به‌ ئه‌مانه‌ت، بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ لای ئیمه‌ ده‌بن. منیش، حه‌زم له‌ پیاوه‌تی و چاکه‌ کردنه‌. پاشان فه‌ره‌اد له‌ لای من، خاتری زۆره‌، بۆیه‌ حه‌ز ده‌که‌م گرنگیان پ‌ی ب‌ده‌ن.

ئیه‌وه‌ به‌س بیاندوینن، ئه‌وجا تیده‌گه‌ن که‌ ئه‌وانه‌، چ که‌سێکن. کچم شیرین، ئه‌و کچه‌ له‌ ته‌مه‌نی تۆدایه‌، چه‌ند رۆژیک لیره‌ ده‌بن، پ‌یویسته‌ گرنگی پ‌ی ب‌ده‌ی و جاروبار بیه‌یه‌ته‌ ده‌روه‌. ئاخ‌ر هه‌ر له‌ ماله‌وه‌ دل‌ی ته‌نگ ده‌بێ، وانیه‌ ناهیده‌".

ناهیده‌: "منیش پ‌یم خو‌شه‌ شیرین، وه‌ک هاو‌رییه‌ک حس‌یبی بۆ ب‌کات. به‌را‌ستی کچی بیده‌نگ و نه‌رم دیاره‌. من خو‌م نازانم، باسی چی له‌گه‌ڵ ب‌که‌م، به‌لام شیرین له‌ ته‌مه‌نی ئه‌ودایه‌ و ده‌توانی هه‌موو قسه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ ب‌کات".

شیرین: "ئاخ‌ر باب‌ه‌، من شاره‌زای ئه‌و نیم، له‌وه‌ ده‌چی، کیشه‌و گرتی هه‌بێ، بۆیه‌ هه‌میشه‌ خه‌مبار دیاره‌. منیش نامه‌وێ تیکه‌لاوی کیشه‌ی ئه‌و ب‌بم".

کاک‌ه‌لی: "با پ‌یت بل‌یم، من قسه‌م له‌گه‌ڵی کردووه‌، تۆ زۆر قازانج ده‌که‌ی ئه‌گه‌ر هاو‌رییه‌تی ئه‌و ب‌که‌یت، چونکه‌ ده‌زانم شتی لێ فێرده‌بیت. کێ نالی ئه‌وان، له‌ شوینی خو‌یان له‌ ئیمه‌ هه‌بووه‌تر و خانه‌دانتر نینه‌. تۆ لێی برۆ پ‌یش و بیدوینه‌، ئه‌وساکه‌ ده‌زانی که‌ وه‌ک گو‌می مه‌نگ وایه‌، به‌ ئاسانی شیلوو نابیت".

شیرین، له‌ سه‌ر قسه‌ی باوکی بریاری دا، رۆژی دواتر بیهاته‌ ده‌روه‌ و هه‌ندی شوینی خو‌شی نیشان ب‌دات.

به‌ختیار، هه‌ستی کردبوو که‌ مینا له‌ ماله‌وه‌، زۆربه‌ی کاته‌کان به‌ ته‌نها رۆژ ئاوا ده‌کا و ناهیده‌ و شیرین گرنگی پ‌ی ناده‌ن. شه‌ویکیان به‌ مینای وت: "مینا گیان، دل‌ی خو‌ت ته‌نگ مه‌که‌، ده‌زانم که‌ ناهیده‌ و شیرین، وه‌ک پ‌یویست له‌گه‌ڵت ناجوولینه‌وه‌، به‌لام ئه‌وه‌ چه‌ند رۆژیکه‌ و ده‌بێ بیه‌تین".

مینا: "من هه‌ندم ده‌رده‌سه‌ری و ره‌فتاری ناشیرین دیوه‌، ئه‌و هه‌لسوکه‌وتانه‌ی ئه‌وانم پ‌ی ئاساییه‌. په‌نگه‌ ئه‌وان، وه‌ک دوو که‌سی نه‌زان و دوور له‌ شارستانییه‌ت سه‌یری ئیمه‌ ب‌که‌ن، ئه‌وه‌ کیشه‌ی خو‌یانه‌. سه‌باره‌ت به‌ ئیمه‌ش، پ‌یویسته‌ مه‌منوونی ئه‌وان ب‌ین که‌ ئام‌یزیان بۆ کردووینه‌وه‌. تۆ خه‌می منت نه‌بێ، خوا ده‌کا کاره‌که‌مان سه‌ری ده‌گرت، شته‌کانی دی ه‌یچ نین".

ئه‌و رۆژه‌ی شیرین نیازی چوونه‌ ده‌روه‌ بوو، سه‌به‌ینه‌که‌ی زوو، چووه‌ لای مینا و رۆژ باشی لێ کرد. مینا به‌بزه‌وه‌ له‌ شوینی خو‌ی هه‌ستا و وه‌لامی دایه‌وه‌: "شیرین گیان، وه‌ره‌ دانیشه‌، یاخوا به‌خ‌یر ب‌یت".

شیرین: "مینا خان، هز دهکه م خۆت بگۆری، ئەمڕۆکه پیکهوه پیاسهیهکی دهرهوه دهکهین".

مینا: "جا کهیفی تۆیه، من بێ دلی تۆ ناکهه هه ئیستا جلهکانم دهگۆرم". ویستی جانتاکه ی بێنی و جلهکانی دهر بێنی، بهلام شیرین دهستی گرت و وتی: "مینا گیان، با بچینه ژوورهکهی من هه ندی جلی تازه م کریوه، هز دهکه م کامهت پی جوانه له بهری بکهیت. دهستکاری جلهکانی خۆت مهکه".

مینا، دلی شیرینی نه شکاند و به دواي ئه ودا بۆ ژوورهکهی شیرین سه رکه و تنه سه ری. که پێی نایه ژووره وه، دیتی ژووره که له دوو بهش پیک هاتوو و هه موو پیدایهستییهکی ژنانه ی لی بوو. له لایهکی دیواره که دهرگایهکی تایهت هه بوو بۆ توایت و گه رماوه کهی شیرین. لادیواریکی درێژ سه رتاسه ر دۆلابی شه مکه بوو. شوینی خۆرازانده وه و ئارایهتکردن لچه پ بوو به جوانی ریک خرابوو. شیرین، یه کسه ر دهرگای دۆلابه کانی خسته سه ر پشت و وتی: "ئه وانه جل و بهرگی هاوینه ن، له بهر ئاوینه که تاقیان بکه وه، کامه یان له رهنگت هات ئه ویان له بهر بکه".

مینا، خهریکی دا که ناندنی جلهکانی بهری بوو. قژه درێژ و خاوه کهی له پشته وه ههتا سه ر سمته کانی بهر ببوو وه. جهسته یهکی سپی شه خته یی و دوو مه مکی قیتی بهر ه لالا کردن. ویستی دابته وه تا جله تازه کان له بهر بکات، به لام شیرینی هه په ساو هاته قسه و وتی: "توخوا مینا ئاوا که میک بوهسته په له مه که. هز دهکه م نه ختیک سهیری له شولارت بکه م. تۆ ده زانی چ جوانیهکت له نیو ئه و جلانه دا شار دۆته وه، مه گه ر هه ر فریشته کان پێی به خته وه ر ببن! من له نیو تابلۆ ناو داره کانی جیهانیش، ئه و چه شه نه جوانیه م نه دیوه. ئای که جوانی. خۆزگه م به خۆت!".

مینا، بزیه کی هاتی و کهوته له بهر کردنی جلهکان و وتی: "شیرین گیان، تۆ له من جوانتری، دیاره چاک له خۆت ورد نه بوویته وه".

که جلهکانی له بهر کرد و له بهر ئاوینه که سهیری خۆی کرد، دهیزانی جوانیه کهی هاوتای نییه، به خنده یه کی نه رمه وه سهیری شیرینی کرد و وتی: "ئه ری جلهکانم لی دیت یان نا".

شیرین: "من، ئه و پۆژه، ئه م جلانه م تاقی کرده وه، هیچ به دل م نه بوو، وه لی ئه وه به

دیارکه وت، خهتا له من بووه نه وه که له جلهکان. توخوا قژت شان به که و ئاوا دهچینه لای دایکم، با بزاین ئه و چی ده لی".

شیرین له پێشدا چوو خوار و میناش به دواي ئه ودا. پێش ئه وه ی بگه نه بهرده م ژووره کهی ناهیده خان، شیرین وتی: "مینا، تۆ لیره بوهسته، من بانگی دایکم دهکه م". چوو لای دایکی و وتی: "دایه گیان، میوانیکمان هاتوو، بزانه م دهیناسیته وه".

مینا هیدی هیدی به ره و رووی ناهیده ههنگاوی ده هاو پێشت. که گه یشته بهرده می سه لامی لی کرد. ناهیده یه که م جار مینای نه ناسییه وه و یه کسه ر وتی: "ماشه لالا، ئه و خانمه جوانه کتیه. بۆ نایناسمه وه".

میناش پیکه نی و وتی: "ئه وه مینایه لادییه کهی خۆتانه، ناهیده خان نامناسیته وه".

ناهیده: "توخوا مینا، ئه وه تۆی. که میک لیتی نزیک بووه وه و تیی راما، پاشان سوورایه وه پشتی و سهیری کرد ئه و قژه درێژه، هه موو پانتایی پشتی داگیر کرده وه. قامکیک له پرچه کهی له دهست گرت و وتی: "ماشه لالا ده لی له هه ریر دروست کراوه، ئه وهنده نه رم و خاوه. به خوا مینا تۆ له جوانییدا، له هه موو ژنیک ده و له مه ندتری، که چه که م که دهچیته دهره وه زۆر ئاگاداری خۆتبه!".

جوانیه کهی مینا، ههست و نهستی ناهیده خان و شیرینی له ناخه وه گۆری و له و ساته وه بێ دهستی خۆیان گرنگیان پی ددا.

شیرین و مینا به نیازی پیاسه کردن و کات به سه ربردن له ماله وه دهرچوون. که لیک له ناو بازار و شوینه قه رهبالغه کاندا گه ران، چه ندین سوپه رمارکتی گه وره یان به سه ر کرده وه. پاش ئه وه له پێی گه رانه وه یاندا، لایان دا پارکێکی گه وره و له ویش هه ندی کاتیان به سه ر برد. شیرین، نهیده ویست زوو بگه رینه وه مالی. هه زی ده کرد باسی هه ندی له پۆژه خۆشه کانی ژبانی خۆی له و شاره بۆ مینا بگێریته وه. وای نیشان ددا که چه ندین گه نجی هه لبژارده ی ئه و شاره، عاشقی ئه م بووینه به دوایدا دهگه رین، به لام ئه م هیشتا له نیویاندا که سی هه لنه بژاردوو.

مینا ئه و بابته قسانه ی زۆر به دل نه بوو، به لام که دهیزانی شیرین هه زی له دهر برینیانه، ئه میش سه ری بۆ ده له قاند و جاروباریش خۆی وه که که سیکی

سهرسامبوو نیشان ددها. بهدم روښتنهوه. بهمهبهستی پراکشانى سهرنجى مينا، شيرين چهند بهيتيک له شيعرى کلاسيکى فارسى لهسهر دلدارى و خوښهويستى خوښندهوه و باسى نهدهبى فارسى بو مينا دهکرد، وا خوښى دنواند که نه، کچيکى روښنبيره. بهلام مينا لهو شارهزاتر، شيعرهکانى تهواو دهکرد، بههناسهيهکى نهرمتر واتادارى دهکردن و زانياريهکانى بو راست دهکردهوه. شيرين هاته سهر نهو باوهرهى که مينا، له عقل و روښنبيريش، بهقهدهر جوانييهکهى له پيش نهمدايه، بوښه نهيدنهزانى چوڼ قهرهبووى نهو چهند روښه رابردوى بو بکاتهوه که هيچ بايهخى پتي نهدهدا.

که گهيشتنهوه مالى، هردووکيان سلوايان له ناهيده خان کرد، پاشان مينا يهکسهر چوو خوښى گوږى، شيرينيش له لاي دايکى دانېشت و باسى پياسهکهى خوښانى بو دهگيراپهوه.

شيرين، نهونده سهرسامى خوښى به کهسيتى و ژيرى مينا نيشان دا، دايکى خهريک بوو لتي تووره بيت و پتي وت: "کچم وای ليهاه له ماوهى شهو و روښيکدا، نيرهى پي ببهى، ناخر ههر دوښنى بوو که به چاوښيکى نزم سهيرت دهکرد. بيت و ابوو عيلم و مهعريفهت، ههمووى ههر له لاي توښه و نهوانيش جاهيل و نهديتکهن. نيستاش، ههر خوښ دهلتي، بهقهدهر ماموستايهک شت دهزانى. نهونده خوښ پي کهم نهبي و نهويش، مهبهره ناسمان. نهو کهسيکى ناسايييه، نه نهويه که پيشتر باست دهکرد، نه نهوهشه که نيستا پيدا هلهدهلتي. پيم نالتي تو له جوانى و له پيوستيهکانى زيانت، له خوښندن، چيت لهو کهمتره".

شيرين: "دایه، تووره مهبه، بهخوا نهو مينايه کهسيکى بي هاوتايه و ههموو قسهکانى وهک نهفتشى سهر بهرد وايه. خو نهو نازاننى قسهى بي مانا بکات و کات به فيرو بدات. نهو هميشه بيردهکاتهوه. باسى ههندي شتى بو کردم، قهت گوښم لي نهبووه. شيعره چاکهکانى حافظ و سهعدي، زوربهى له بهره، باسى ههر جيگهيهکى بو بکهى له سهر زهوى، دهلتي خه لکى نهوييه، نهوها بو ت روون دهکاتهوه. بهخوا زيرهکى نهو کچه، به رادهيهکه نهگه زورى بدوښنى جوانييهکهيت له بهر چاو ناميني".

روښانى دواتر، گهلى جار ناهيده، ميناي بانگ دهکرد و پرسيارى له بارهى ژيان و کيشهى کورد لي دهکرد. ميناش له سهرهخو وهلامى دهدايهوه. ههندي جارېش، له بارهى ژيانى گه لان و شارستانيهتى روښاوا، قسهى بو دهکرد و کولتورى نهوانى له گهله ميللهتانى روښه لات، بهراورد دهکرد. ناهيده گهيشته قهناعت که شيريني کچى، له مهدهکردنى مينا، راستى دهکرد.

روښيکيان ناهيدهخان، لهشى زور نازارى ددها و داواى له مينا کرد ههنديک بيشيلى. ميناش زور ناسايى، له شوښنى خوښ ههستا و نهرم نهرم کهوته شيلانى و پتي گوت: "ناهيده خان، تو ههموو دهمارهکانى جهستت گرځ بوونه و پيوستيان به خاوبوونهوه هيه. نهگه هر هن دهکهى دهچينه گهرماوهکه، لهوښ به ناوى گهرم و کهفاوى سابوون، جوانتر دهتشيلم و زوو دهمارهکانت خاودهبنهوه".

ناهيده وتى: "چهند جاريکى دیکهش، نهوهام لي هاتووه و چوومهته لاي پزېشک، ههمان قسهى توښان کردووه، بهلام له بهر نهوهى کهسيک نهبوو بمشيلى، درهنگ چاک دهبوومهوه".

مينا: "نهدى شيرين، بو ناتشيلى".

ناهيده: "بهخوا تکاشى لي بکه نامشيلى، پاشان خو شيرين نهو شتانه نازانى، پيشم خوښ نييه نهو نيشانه به خزمهتکارهکهمان کهم".

مينا: "کهواته با بچينه گهرماوهکه، من جوان دهتشيلم".

سهعاتيک دواى گهرماوکردهکه، ناهيده تهنروستى بهرهو باشى چوو و ههستى دهکرد، چالاكى به ههموو لهشيدا گوزهر دهکات. مينا له کاتى شيلانيدا، ههندي ناموژگارى کردبوو که دهبي لهمهودوا له مالهوه، نهختى کارى سهر پيى بکات، نهگه رنا پاش چهند ساليکى دى، قهلهوتر دهبيت و پاشان رهنکه له پي بکهوى. ناهيده ناموژگارويهکانى ميناي له عقل چهقى و بريارى دا تهنها کاره قورسهکان به خزمهتکارهکهيان بکات، نهوانى تر به خوښ راپهرينى".

نيوارهيهکيان، بههمه ن هاته مالى باوکى و ديار بوو ههندي ههوالى خوښى پي بوو. وهختى باوکى پرسيارى له بارهى نيشهکهى بهختيار و مينا لي کرد، نهويش لهوهلامدا وتى: "کابرايهکيان بوډم دوښومهتهوه و کارهکهم پتي سپاردووه. من نهو

ناناسم، به لآم دلنایام که بۆمان جیبه جی دهکات، چونکه ئەوانیش کارنیکیان که وتۆته لای من. وا ریک که وتووین که پاش چەند رۆژیکێ دیکه بلیتی فرۆکه مان بۆ ببرییت. هەر دەمیکیش ئەوراقەکان تەواو بوون، من به ماشینی خۆم دەیانبەم بۆ فرۆکه خانە. لەوێ دراوسێیە کمان که پۆلیسی نیو فرۆکه خانە، به ئینی پی دام هەتا سواری فرۆکهش دەبن، ئاگادارییان بکات.

گشتیان به قسه کانی به ههمەن دلخۆش بوون. پاشان ناهیدەخان وتی: "به ههمەن، بۆ زههرا خانت نه هیناوه. هەر جاریک بهاتایه و میوانه کانی ئیمه ی بناسیبایه". به ههمەن: "به یانی جومعه یه، سه بینه ی زوو دیم و هه مووتان ده به مه مالی خۆمان و نیوه رۆیه که پیکه وه نان ده خوین".

کاک عه لی: " زۆر باشه، منیش هه ز ده کم، به ههمەن، له نزیکه وه به ختیار و مینا بناسیت، به خوا وای لی هاتوو وه خته هه ز بکه م نه رۆن ئەوه نده مروقی ریکوپیکن، هەر هه ز ده که ی له گه لیان دانیشی".

ناهیده: " به راستی، له رۆزانی ئەوه لدا شاره زاییم پێیان نه بوو، وه لی ئیستا خوا ده زانی له لای من، له گه ل به ههمەن و شیرین، فه رقیان نییه، به تابه تی ئەوه نده سه برم به مینا دیت، وا ده زانم به شیرینی مه که کانه گه وره م کردوو، ئەوه ره حمم بۆی ده چیت".

مینا: " ئینشه لآ له دایک و باوکمان زیاترن. ئیمه ش خۆمان به کوپ و کچی ئیوه ده زانین. هەر خه می ئەوه مانه که ماوه یه که بوینه ته بارگرانی به سه رتانه وه، به لآم په نا به خوا ئەو چاکه یه تان قه ت له بیر ناکه ین، خوا پاداشتان بداته وه".

شیرین: " کاک به ههمەن، میناخان هه نده ی مامۆستایه کی دانشگا ده زانی، پرسیا ری هەر شتیکی لی بکه ی جوانترین وه لآمت ده داته وه، هه ز ده که ی تا قی بکه وه".

مینا: " شیرین گیان، تۆ ئەوه نده منت خۆشده وێ، بۆیه پیت وایه که سی وه ک من نییه، ئەگه رنا تۆش وه ک منی".

به ختیار: " گرنگ ئەوه یه، مروف ببیته مایه ی خیر و خۆشی ده ور به ره که ی نه ک گرفت و نه هه مه تیایان به سه ر بینی، ئیمه خۆمان به به خته وه ده زانین که ئەگه ر ئەو

کاته ی ئیره به جی دیلین، ئیوه لیمان رازی بن و گله ییتان لیمان نه بییت". کاک عه لی: " ئیوه له مالی مامی خۆتانن. پپیوسته وه ک مالی کاک فه ره اد، حسیب بۆ مالی ئیمه ش بکه ن، چونکه من له گه ل ئەو مالی خۆمان نه کردوو".

رۆژی دواتر هه موویان چوونه مالی به ههمەن، ژنه خزمه تکاره که ش له وێ ئیش و کاری چیشت لینانیان پی ده کرد. زههرا که چاوی به مینا که وت ماچی کرد و به گه رمی به خیری هینا.

زههرا، ژنیکی گه نم رهنگی نه ختیک گوشتن بوو، چاو و برۆیه کی گه وره و ره شی هه بوو. ژنیکی به تا قه ت و خوین گه رم بوو. دیار بوو له ماله وه، به کوردی قسه یان نه ده کرد، چونکه زههرا فارس بوو. ئەو رۆژه تا ئیواره له وێ بوون. زههرا له هه مووان زیاتر مینای ده واند و نه یه ده زانی کوردی عیراقه. پاش عه سه ره که ی ئەو رۆژه که ویستیان بگه رینه وه، زههرا داوای له ناهیده خان کرد که به ختیار و مینا ئەو شه وه له لای ئەوان بمیننه وه. ناهیده ش پرسی عه لی کرد داخوا له سه ر مانه وه ی ئەوان رازی ده بییت یان نا. ئەویش له وه لآمدا وتی: " ئەگه ر خۆیان پێیان خۆشه قه ییدی نییه، به لآم نابێ که س بزانی ئەوانه عیراقینه. به یانیش زوو بگه رینه وه مالی خۆمان".

دیار بوو له سه ر مانه وه ی ئەوان ریک که وتن و باوکی به هه مه نیش له گه ل ناهیده و شیرین، گه رانه وه مالی.

به ههمەن و زههرا ماوه ی سالتیک بوو هاوسه رگیریان کردبوو، هیشتان مندالیان نه بوو. زههرا به هۆی په یوه ندی خۆشه ویستییه وه شووی به به ههمەن کردبوو، له و کاته ی هه ردووکیان له دانیشگا ده یانخویند. خانه واده ی زههرا، له بنچینه دا هه موویان هونه رمه ند بوون. به لآم له دوا ی شوپشی ئیسلامی هه موو بواره کانی هونه ر پشت گوێ خرا و زۆربه ی هونه رمه نده کان روویان له ده ره وه ی ولات کرد. زههرا، دوو خوشک و برایه کی له سوید ده ژیان و له وێ خه ریکی هونه ره که ی خۆیان بوون. مریه می خوشکه گه وره ی زههرا، ئەگه تره کی به هه ره مهندی سینه ما بوو. زههراش، دهنگیکی زۆر خۆشی هه بوو و گۆرانیه کانی هایدیه و مه هه ستی و په ريسا و شه هلا و زۆربه ی گۆرانیه یه کانی دیکه ی ده گوته وه. ئەگه ر باری سیاسی ولات به و ئاقاره دا نه چوو بایه، بی شک ده بووه گۆرانیه یه ی ناودار.

زهرا، نهیدهشاردهوه که زۆر دژی دهسه لاتدارانی ئیرانه، پئی وابوو که ئه مه لا ئابینیانه، ولاتی ئیران، به رهو تاریکستان ده بهن و خوشی تیدا ناهیلن.

مینا که زانی زهرا که سیکی کراوه و رۆشنبیره و جیگهی ترس نییه، به تنها له ژورره که هی ئه دیو له گه لی دانیشت و هه ندی قسه ی له گه ل کرد، پاشان ناو نیشانی براو خوشکه کانی دهره وه ی لی وه رگرت و داوای لی کرد ژماره ی فاکس و ته له فونی ئه وانی بداتی. دوا ی ئه وه لی پرسی: "زهرا خان، ئیوه ده توانن لی ره وه په یوه ندییان پیوه بکه ن یان نا".

زهرا وتی: "جاروبار به ریگهی نووسینگهی هه ندی له بازرگانه گه وره کان، په یوه ندییان پیوه ده که یین و قسه یان له گه ل ده که یین، به تایبه تی له گه ل مریه م".

مینا: "ده باشه زهرا گیان، من باوه ریم به تو هیه و لیت ناترسم، ده زانم تو که سیکی رۆشنبیر و مرۆفدۆستی، چونکه هه میشه خه لکی هونه رمه ند، ره وشت به رز و تیر ئه خلاقن و چاک له به ها مرۆفایه تییه کان ده گهن و هه میشه خیری خه لکیان ده وئ. هونه رمه ندان له هه موو که س هوشیارتر و جوانتر له ژیان دهر و انن. ده زانم تو که سیکی، ئه گه ر له م ولاته نه بای ئیستا له ترۆپکی هونه ردا ده بووی. وه ک ئه سته ره یه کی گه ش و پرشه نگدار له هه موو دنیا ده ناسرای. تو هه موو جه سته ت چالاک و گه وه ره به خشه. خوینت گه رم و هزرت روه نا که، به لام بی ویستی خۆت له سروشتی خۆت دا بر او ی و ئیستا که ده بی ئه م جوانی و خوین گه رمییه ت، به له چکیکی تاریک، بشاریته وه. جا له بهر ئه و خه سله تانه ی که باسم کرد، من هه نوو که هیچ ترسیکم له تو نییه، بۆیه ده مه وئ له باره ی خۆمانه وه، هه ندی قسه ت بۆ بکه م. ئیمه به ته مای سه فه ری دهره وه یین ئه گه ر بتوانی قسه یه ک له گه ل مریه م بکه ییت، به لکه م که گه یشتینه ئه وئ یارمه تیمان بدات".

زهرا، له میژ بوو که سیکی چنگ نه ده که وت، قسه ی دلای خۆی بۆ بکات. وه ختیکی قسه کانی مینای گوئی لی بوو که چۆن سهیری ژیان ده کا و نرخ ی هونه ر له لای ئه و چۆنه، پئی وت: "تو زانیاریم له باری خۆتانه وه بدی، من به یانی قسه له گه ل مریه م ده که م و هه موو شتیکی پی ده لیم. جا با موژده ت بده مئ که مریه م له به شی په نا هه نده کانی تازه اتووی رۆژه لاتی ناوه راست، وه ک وه رگی ریک کار ده کات و

ده توانیت رینماییتان بکات. هه رکه گه یشتنه فرۆکه خانه ی ستۆکه هۆلم په یوه ندی پیوه بکه ن. ناوی ته و او ی ئه و انتان دده مئ و پیشیان ده لیم که ئیوه ها ورپی خوشه ویستی من".

مینا: "باشه کاک به همن ناگادار ناکه یته وه".

زهرا: "نا پیویست ناکات، با ئه م نه یینییه له به ینی من و تو بیت".

مینا: "زۆر چاکه".

زهرا هه لسا و پارچه کاغه زیکی هی نا و ناو نیشانی برا و خوشکه کانی تیدا نووسی، پاشان به مینای وت: "با سه ریکی به همن و به ختیار بده م نه وه ک شتیکیان پیویست بی".

زهرا که دیتی ئه وان خه ریکی سه یرکردنی ئاهه نگییکی گو رانین که به هوی کاسیتی فی دیو وه خسته بوویانه سه ر ته له فیزۆنه که، پیی وتن: "به همن، هیچ شتیکتان پیویست نییه. ئه گه ر کاک به ختیار چه زی له مه سته بوونه، بۆخۆتان مه جلیستان گه رم بکه ن. من و مینا مه جلیسمان گه رمه و ئیوه ش که یفی خۆتانه".

به همن رووی له به ختیار کرد و وتی: "حهزت له خواردنه وه نییه".

به ختیار: "قهت ریک نه که وتووه بخۆمه وه، به لام لاریم نییه ئه گه ر ئه مشه و بخۆمه وه، چونکه له وه ده چئ جه وه که بۆ خواردنه وه له بار بی".

به همن له شوینی خۆی هه لسا و وتی: "ته نها دوو پیک دروست ده که م و له گه ل هه ندیک فستق ده یخۆینه وه. به ختیاریش سه ری ره زامه ندی له قاند".

زهرا که گه راپه وه لای مینا پیی وت: "ئه وان خه ریکن سه ری خۆیان گه رم ده که ن، دیاره مه جلیسه که یان به دلّه. مینا گیان، تو که سیکی رۆشنبیر و تیگه یشتووی، من ئه مشه و چه ز ده که م هه ندیک سه رگوزشته ی ژیانی خۆمانت بۆ بگی رمه وه". زهرا که وته گێرانه وه ی چیرۆکی ژیانی خانه واده که ی و میناش گوپی بۆ شل کردبوو.

خانه واده که ی زهرا، له پیش شو رشی ئیسه لاهه کان، له تاران، ژیان تیکی رۆژئاواییانه ده ژیان. پاشان بوونه ته یه کیک له زه ره رمه ندرتین که سانی ئه و شاره. ئیستاش دایک و باوکیان، به ته نها له خانووه کۆنه که یان ده ژین و تاقه تی هیچیان

نه ماوه. زهراش هه موو حهفتان جارېك سهردانيان دهكات. زهرا باسى نه وهشى
كرد كه له ژيانى تايبه تى خوځى يه كه م جار كورېكى هونه رهندي خوځو سيستووو و
چهند سالېك هاورپې يه كتر بوونه، پاشان له ترسى كرتن و دهسه لآتى ئيسلاميه كان
ړاى كړدووو و ئيستا له كه نه دا ده ژى. له دواى نه و كورې، زهرا له گه ل به هم نه
بوونه ته هاورپې و پاشان شووى پې كړدوه.

زهرا له قسه كانيدا دياربوو كه زور له به هم نه رازى نيه، چونكه به هم نه
ناتوانې به دم داخو ازيه كانى نه مدا بچيت و ناماده نيه گوي له چيروكه كانى
بگريت. سهره راي نه وهش، به هم نه هن له هونه ناكا و كه سيكى وشكه. وهختيك
كه نه م له ماله وه گوراني ده لآت، گورانيه كه پې دهرپيت و داواى شتيكى لا به لاي
لې دهكات، بو نه وهى هه ستي له سهر سوژ و غوربه تى گورانيه كه لادبات. مينا نه و
شوه به جوړې له زهرا حالې بوو كه ژيانى نه وان له سهر بناغى ليك گه يشتن و
خوشه ويستيه كى راسته قينه دانمه زراوه و له ژيره وه تزي گله يى و گازانديه. به لام
به كاريكى باشى نه ده زانى بچيته ناو ژيانى تايبه تى نه وان و گرفته كانيان زياتر
بكات.

مينا، نه م شوه به ته واوى خوشه ويستى زهراى به دست هينا و به لآنى
هاورپيه تيان به يه كتر دا. زهرا به ميناى وت: "مينا نورهى تويه، سهرپكيان بده و
بزانه چيبان پويسته".

مينا: "به سهر چاو". يه كسهر هه سستا و چوو له لاي نه وان. ديتى به ختيار،
به رداختيكى له پيشه و كه ميك شهرا بى تيدايه، نه پيرسى نه وه چيبه له پيشت. پاشان
وتى: "هيچتان پويست نيه".

به ختيار: "به رې وه لا خانم، پاش كه ميكي تر، حه زمان له چايه".

مينا: "به سهر چاو، پاش كه ميكي تر به خو م بو تان ساز ده كم".

مينا گه رايه وه لاي زهرا و پيى وت كه نه م، ئيستا چايان بو ساز دهكات. به ختيار
نه و شوه ده زانى كه مينا له گه ل زهرا مه جليسيان خوشه.

به هم نه به دوور و دريژى و به بايه خوه باسى وه زيفه كه خوى بو به ختيار ده كرد.
به ختياريش زور جوان گويى لې راده كرت و حه زى نه ده كرد بي نه سهر ژيانى تايبه تى

خوى و مينا. نه و كاته ي چايه كه يان سازبوو، مينا و زهرا هاتنه وه ژووره كه ي
به هم نه و به ختيار. مينا له ديار سه ماوه ركه دانيشت و به دست و په نجه
جوانه كانى، پيال ه كانى له ناو ه لآنا و ه ريه كه چايه كى بو تيكردن. له و دمه زهرا
رووى له به هم نه كرد و وتى: "حه ز ده كم نه و دوو ميوانه به رپزه، هه تا له تاران،
چهند جارېكى ديكه ش شه وان بي نه لاي ئيمه، به راستى من به هاورپيه تى مينا خان و
كاك به ختيار خو شحالم".

له دواى چاي خوار دنه وه، شه و درهنگ داهات و ديار بوو به هم نه له دواى دوو پيك
شهراب خوار دنه وه، چاوه كانى كز ببوون زهرا وتى: "مينا، ئيوه له ژووره كه ي نه وديو
چيگه تان بو راده خم ئيمه ش ليره ده خه وين". به ختيار و مينا ش سهرى رهامه نديان
له قاند.

بو به يانى به ر له دست پيكردى دهوام، به هم نه به ماشينه كه ي خوى به ختيار و
ميناى برده وه مالى باوكى و پاشان به دواى دهوامه كه ي خويدا رو يشت.

زهراش هه ر نه و روژه وهختى عه سره كه ي، چوو نه و نووسينگه يه ي جار ان و
ته له فونى بو مريم كرد. زانيارى ته واوى له باره ي به ختيار و مينا دا يى. مريمه
به لآنى پيى دا كه هه ر وهختيك نه وان گه يشتنه نه وى و په يوه نديان پيوه كرد، بچيته
لايان و يارمه تيان بدات.

دوو روژ له دواى داوه ته كه ي مالى به هم نه، پاشى ئيوارې، زهنگى ته له فونكه ي
مالى كاك عه لى لآنى دا. ناهيده خان ته له فونكه ي هه لگرت: "نه لو، فه رموو كيت
ده وى".

به هم نه: "دايه گيان من به هم نه م، زهرا نه خوشه و ژانى كرتووه، حالى زور شه ر و
وا بو بيمار ستانى ده به م".

ناهيده خان ته له فونكه ي دانا و به باوكى به هم نه ي وت: "نه وه به هم نه بوو، دياره
زهرا كتوپر ژانى كرتووه. ئيستا بو بيمار ستانى دهبات".

عه لى: "ئاوا، كه واته من و شيرين ده چينه نه وى بز انين چيبه".

مينا: "مامه عەلى، منيش له گەلئان ديم".

كاك عەلى: "زۆر باشه، دەبا برۆين".

هەرسێکیان بەرەو بيمارستانەكە رۆيشتن. كە چوونە ژوورەو، دياربوو زەهرا داخيل كرابوو و دوو دكتۆرى بەسەرەو بوو. بەهمەنیش بەدڵێكى تەنگەو بەدياريانەو وەستابوو. دكتۆرەكان، لە پاش پشكنينى زەهرا، بۆيان دەرکەوت كە رىخۆلە كوێرەهەتى و دەبى بە زووترين كات نەشتەرگەرى بۆ بكریت. پيش ئەوێ دەست بە نەشتەرگەريیەكە بكەن، پالەپەستۆى خۆينيان وەرگرت و خوينەكەشيان شى كردهو. پاشان بە بەهمەنيان وت كە زەهرا خوينى كەمە و دەبى لانی كەم بوتلێك خوينى بۆ پەيدا بكەن. بەهمەن زوو خۆى ئامادە كرد تا خوينى لى وەرگرن. هەموويان چوونە ژوورى خوين فەحس كرنەكە. كاتى ياريدەرى دكتۆرەكان خوينى بەهمەنى فەحس كرد وتى: "تۆ خوينت كەمە، ناتوانين ليت وەرگرين، ئەگەر يەكێكى ديكتان خوينى هەبى".

مينا يەكسەر قۆلى هەلمالى و وتى: "من فەحس بكەن، خوينم هەيه".

كە خوينى ئەويان فەحس كرد، ياريدەرى دكتۆرەكە وتى: "زۆر باشه و هەمان جۆرى خوينى نەخۆشەكەيه".

مينا لەسەر قەرەوێلەكە راكشا، كاك عەلى و بەهمەن و شيرنیش بەحەپەساويیەو سەريان دەرکرد، سەريان لە خۆنەويستى و دلسۆزى و بويزى مينا سورمابوو.

كە دكتۆرەكان سرنجيان لە خوينبەرى باسكى مينا دا و خەرىك بوون خوينيان لى وەرەگرت، مينا بە پێكەنينەو، سەيرى ئەوانى دەرکرد و دەستەكانى دەگوشى، بۆ ئەوێ خوينەكەى بە گور بێتە دەرى. وەختێك كە برێكى تەواويان لى وەرگرت، دكتۆرەكە بەميناى گوت كە لە هەلسانەو پەلە نەكا، نەبادا سەرى بسوورى. خوينەكەيان بۆ ژوورى نەشتەرگەرى برد و بەهمەنیش بە دواياندا چوو. شيرين و باوكيشى بەديار ميناو وەستابوون، بەلام مينا زوو هەستى كرد كە جەستەى بتەو و ئاساييە، هيدى هەلسايە سەر پى و وتى: "مامه، با بۆ ژووى نەشتەرگەريیەكە برۆين".

هەموويان لە هۆلەكەى بەردەم نەشتەرگەرى لەسەر كورسيیەكان، دانیشتبوون و

چاوهرپى ئەجامەكەيان دەرکرد. پاش سەعاتێك لە چاوهروانى، يەكێك لە دكتۆرەكان هاتە دەرى و بە بەهمەنى وت: "شوكر نەشتەرگەريیەكە سەرکەوتوو بوو، بەلام دەبى كەمێك چاوهروان بن، هەتا نەخۆشەكە بەهۆش خۆى دیتەو".

بەهمەن، داواى لە دكتۆرەكە كرد كە رپى پى بدا بچیتە ژوورەو، ئەویش رپى پى دا. ئەوئەندەى نەبرد، بەهمەن هاتەو دەرى و بە كارگوزارەكانى وت، بەلكە ئاميرى نەخۆش گواستەو بێن. ئەوئەندەى نەبرد ئاميرەكەيان هیناو بردیانە ژوورەو، لە داوى خولەكێك ديسان دەرگاكة كرايەو. ديار بوو زەهرا لە سەر كورسيى ئاميرەكە دانیشتبوو و بىتاقەتى پيوە دياربوو. بەبى وەستان، زەهرايان گەياندە رپكى ماشينەكەى بەهمەن و بە دوو كەس لە داوای ماشينەكە، سواريان كرد. بەهمەن ماشينەكەى گردا و مينا ش لەگەل ئەوان سواربوو. كاك عەلى و شيرين سواری ماشينەكەى خويان بوون هەموويان بەرەو مالى كاك عەلى گەرانەو.

كە گەيشتەو ئەو، لە ژوورێكى تايبەت زەهرايان لەسەر جیگە درێژ كرد و بە ناهيدە خان و بەختياريشيان وت كە زەهرا نەشتەرگەريى بۆ كراو. بەهمەن ئەو شەو، زۆر منەتبارى مينا و بەختيار بوو كە بەو شەو، وەك فريشته بە كەلكيان هاتن.

كاك عەلى بانگى ناهيدەخانى كرد و وتى: "ناهيده، دەزانى، ئەو هەلوپستەى ئەم شەو لە مينا مان بينى كەم پياو هەيه ئەوها مەرد و چاوەتەرس بىت. ئەو كاتەى دكتۆرەكان داواى خوينيان كرد، يەكەم جار خوينى بەهمەنيان شى كردهو، بەلام بەهمەن خوينى كەم بوو و لىيان وەرەگرت، داواى يەكێكى ديكتان كرد تا خوينى لى وەرگرن. لەوئەندەى مينا هاتە پيش و بە دكتۆرەكەى وت كە خوينى ئەم فەحس بكەن، ئەو كچە هيچ نەدەترسا و دلسۆزانە خۆى كرده شەرىكى خەمى ئيمە. زۆر بە ئاسانى خوينيان لى وەرگرت، پاشان ئەوئەندەى نەبرد هەستايەو سەر پى. بەراستى ئيمە قەرزبارى ئەوانين، هەرچەند خزمەتيان بكەين هەر كەمە".

بەختيار كە تىگەيشت مينا خوينى بە نەخۆشەكەيان داو، هەستى بە سەربەرزى و شانازى دەرکرد و لە دلى خويدا دەيگوت: ئەو مينا يە هەموو جولا نەوئەيهكى جىگەى شانازيە، تۆ سەيركە، لە چ هەلپكى گونجاودا چاكەى ئەوانى قەرەبوو كردهو!

که زهرا به ته‌واوی هۆشی هاته‌وه سه‌ر خۆی و ئیش و ئازاری که‌م بووه‌وه، دیتی وا مینا به‌سه‌ریه‌وه وه‌ستاوه و خزمه‌تی ده‌کات، چاوه‌کانی پر له فرمی‌سک بوون و داوای له مینا کرد سه‌ری خۆی بۆی نه‌وی کات تا ماچی بکات. میناش، هی‌دی بۆی نووشتایه‌وه و له به‌رچاوی هه‌مووان یه‌کتیریان ماچ کرد. کاک‌ه‌لی له بیرى خۆیدا ده‌یگوت: چه‌ند رۆژیکه ئه‌و که‌چه ده‌ناسی و هیشتا ناشزانى که ئه‌و خوینى پى داوه که‌چی نه‌وه‌نده‌ی هۆگری نه‌وه، هۆگری ناهیده و شیرین نییه!

به‌همه‌ن، دره‌نگی شه‌وی ئه‌و کاته‌ی هه‌موویان چووبوونه ژوو‌ره‌کانیان بۆ ئیستراحه‌ت و نووستن، نه‌و وه‌خته به زه‌هراى وت: "ئایا ده‌زانی خوینى کى له جه‌سته‌ی تۆدا ده‌سوورپه‌ته‌وه".

زه‌هرا: "بى گومان، خوینى تۆیه".

به‌همه‌ن: "من خوینى که‌م بوو، خوینیان له یه‌کیکی دیکه وه‌رگرت، ده‌زانی نه‌و که‌سه کتیه".

زه‌هرا که‌میک داما و له هه‌لویستی هه‌مووان تیفکری و پاشان وتی: "به‌لای ده‌زانم کتیه، له مینا زیاتر که‌سیکی دیکه نییه، نه‌و هه‌لویسته هه‌ر له‌وه‌شپه‌ته‌وه".

به‌همه‌ن: "راست ده‌که‌ی، خوینى مینایه، من نه‌و شه‌وه تیگه‌یستم که نه‌و که‌چه چه‌ند دلسۆز و ئازایه و چه‌ند خۆنه‌ویست و به جورته‌ته، نه‌و وه‌خته‌ی دکتۆره‌کان پێیان وتم خوینت که‌مه و ناتوانین له تۆ وه‌رگیرین، له هی‌کرا وه‌ک فریشته، هاته پێش و داوای له دکتۆره‌کان کرد خوینى لى وه‌رگرن، شه‌رت بى هه‌تا لیره بن خزمه‌تیان بکه‌م".

زه‌هرا: "به‌همه‌ن، من به ده‌ست خۆم نییه، هه‌رچه‌ند بیه‌ر له‌وه‌که‌مه‌وه زیاتر به دلمدا ده‌چى و خۆشترم ده‌وی. له بیرته که دوینى وتم، من غه‌ریبی مینا ده‌که‌م و هه‌ز ده‌که‌م شه‌ویکی دیکه‌ش له لای ئی‌مه بن. ئاخ‌ر من ته‌نها له‌گه‌ل نه‌ودا هه‌ست ده‌که‌م، خه‌مه‌کانم له‌بیر ده‌که‌م و دلم ده‌گه‌شپه‌ته‌وه".

شیرین نه‌و شه‌وه هه‌ستی به که‌مه‌ترخه‌می ده‌کرد و ئیره‌یی به مینا ده‌برد، ده‌یزانی نه‌وه‌نده ئازا و بویره، نه‌وه‌نده‌ش هه‌ست به به‌جیه‌نیانی کاریکی وا ده‌کات. زه‌هرا، ژنبرای نه‌م بوو که‌چی به پێویستی نه‌ده‌زانی قوربانیه‌کی وای بۆ

بدات. له‌وه‌خته‌دا هه‌زی ده‌کرد مینا زوو له ماله‌که‌یان برۆا. ئاخ‌ر نه‌گه‌ر به‌هیزی و دروستی هه‌لویستی مینا نه‌بووایه که‌سیک بیکه‌لکی و خۆپه‌رستی نه‌می بیه‌ر نه‌ده‌که‌وته‌وه.

ناهیده‌خانی‌ش ده‌رکی به‌وه کرد که هه‌موو مه‌دح و سه‌نایه‌کی مینا، زه‌م‌کردن و سه‌ره‌نشت‌کردنیکی شیرینی پێوه‌یه، له دلی خۆیدا ده‌یگوت: "بیرا شیرینی کچم وه‌ک مینا خوینى گه‌رم و ژیر و کامل بووایه و ئاوا پێی سه‌ریه‌رز بووینایه".

رۆژی دواتر، به‌همه‌ن، نووسراوی له بیمارستانه‌وه برد و له فه‌رمانگه‌که‌ی زه‌هرا مۆله‌تی بۆی وه‌رگرت. پاشی نیوه‌رۆ زه‌هراى برده‌وه مالى خویان و به‌ختیار و میناش له‌گه‌لیان چوون.

مینا زۆر خزمه‌تی زه‌هراى ده‌کرد و به‌رده‌وام به‌دیاریه‌وه داده‌نیشت. بۆ شه‌وه‌که‌ی مینا به ته‌نها له ژوو‌ره‌که‌یدا له گه‌لی مایه‌وه و پیاوه‌کانیش له ژوو‌ره‌که‌ی تر. تا دره‌نگی شه‌وی زه‌هرا چی به می‌شکدا هات بۆ مینای گێرایه‌وه، ده‌م نا ده‌می‌کیش ده‌سته‌کانی مینای ده‌گوشی و پێی ده‌گوت: "به خوشکی خۆتم قبول بکه، هه‌ست ده‌که‌م خوینى گه‌شی تۆ، له ناو له‌شم، ئارامیم پى ده‌به‌خشیت. له‌مه‌ودوا من و تۆ یه‌ک رۆحین له دوو جه‌سته‌دا، من زۆر به‌خته‌وه‌رم که له‌م ده‌ورانه‌ی ژیانمدا تۆم ناسی. ئیستا تۆ خوشک و که‌سوکاری منی".

زه‌هرا له‌گه‌ل نه‌و قسانه‌دا، گریانیکی به‌جۆش له هه‌ناویدا هه‌لی کرد و فرمی‌سکی رۆژانه سه‌ر گۆناکانی.

مینا، هه‌ستی کرد که زه‌هرا خۆی به بیکه‌س ده‌زانى. ئاخ‌ر له‌وه‌ده‌مه‌ نه‌ده‌بوو خه‌به‌ری دایک و باوکه پیره‌که‌ی بدن و دایک و خوشکی به‌همه‌نیش نه‌میان خۆ شناوی، چونکه نه‌وان هه‌ر له سه‌روشتی خویان، نه‌ختیک بى به‌زه‌یی و دل‌ره‌قن. له رۆژانی یه‌که‌می هاتنی به‌ختیار و مینادا زۆر خۆشحال نه‌بوون، به‌لام له دواى چه‌ند رۆژیک، به هۆی ریکوپینکی نه‌وان و ره‌جای کاک‌ه‌لی، نه‌ختی دلایان نه‌رم ببوو.

زه‌هرا داوای له به‌همه‌ن کرد که به‌ختیار و مینا جارێ له لای نه‌وان بمیننه‌وه، چونکه زۆر سه‌بری پێیان دیت. به‌همه‌نیش هه‌مان رای هه‌بوو، بۆیه وتی: "دوایی به باوکم ده‌لیم که چه‌ند رۆژیکى تر لامان بمیننه‌وه".

مینا حەزی دەکرد هاوسەنگی پەیوەندیەکانیان لەگەڵ هەردوولا پابگریت و کاریکی وا نەکات، ناهیدەخان و شیرین دلایان گەرد بگرێ. بۆ ئەم مەبەستە زوو زوو سەری لە ناهیدە دەدا و جاریکیان پێی وت: "ئەگەر لە بەر دلی کاک بەهەمن نەبێ، ئێمە حەز دەکەین شەوان بێنەوه ئێرە. پێم خۆشە بە کاک بەهەمن بلێی بەلگە پازی بیت شەوان بگەرێنەوه مالی گەرە".

ناھیدە، زۆر کەیفی بە هەلوێستەکەمی مینا هات و وتی: "کچم، منیش حەز دەکەم شەوان لێرە بن، دواپێ خۆم قسە لەگەڵ بەهەمن دەکەم".

پاستییەکەمی، مینا مالی زەهرای پێ ناخۆش نەبوو. ئەم دەیویست چاکەپەکی وایان لەگەڵ بکات، بۆ ئەوەی بەهەمن بە دلسۆزییەوه کارەکیان بۆ جێبەجێ بکات. سەبارەت بە زەهراش، توانیبوو لە ژێرەوه پەیوەندی لەگەڵ مریەمی خوشکی دروست کات که لە دواپۆژدا پەنگە کەلکی لێ وەربرگن.

مینا، دروستکردنی ئەو پەیوەندیانە لە لای بەختیار ئاشکرا نەدەکرد، بۆیە هەندێ جار بەختیار، ئەو هەموو بایەخ پێدانهی مینا بە زەهرای پێ سروشتی نەبوو، بەتایبەتی که ناهیدە و شیرین، زۆر حەزیان لە چاره‌ی زەهرا نەدەکرد و ئەوانیش لە بنەرەتا میوانی ئەوانن.

پۆژیکیان بەختیار بە مینای وت: "ئەرێ مینا، وا هەست دەکەم ناهیدەخان زۆر بە پەیوەندی تۆ لەگەڵ زەهرا خۆشحال نییە".

مینا زوو لە مەبەستی بەختیار گەیشت و وتی: "دواپێ پیت دەلێم که لە بەرچی بایەخ بە زەهرا دەدەم، ئاگاداری ئەو شەم که ناهیدە زەهرای خۆش ناوێت".

زەهرا، لە دواى حەفتەیکە برینی نەشتەرگەراییەکەمی بەرەو ساریژبوونەوه دەچوو. ئەو پۆژە داواى لە بەهەمن کرد، بچیتە دواى مینا، تا بە یارمەتی ئەو بتوانی گەرماویک بکات و خۆی جوان بشۆرێ.

پاشی نیوهرۆ، بەهەمن چوو دواى مینا و هیئایە مالى خویان و بە زەهرای وت: "بۆ ئیوارێ خواردنی تاییەتتان بۆ دینم، هیچ شتیکی دروست مەکەن".

زەهرا ئەو پۆژە لەگەڵ هاتنی مینا هەستی بە چالاکی لەشی دەکرد و زەینی دەدای، هیچ جێگەیکە نایەشی، بە مینای وت: "وهره هەتا گەرماوکه ساز دەبیت

هەندیک گۆرانیت بۆ بلێم. ئەمرۆ حەز دەکەم لە بەرامبەر کەستیکی خۆشەویست، خەمەکانم بە با کەم. من که یادەوه‌ری سالانی زووی تەمەن و شەنبای غەریبی برا و خوشکەکانم بە سەرمدا هەلەدەکن، تەنها بە گۆرانی چرین دل‌م ئاشت دەبیتەوه. خۆ تۆ وەک بەهەمن بە گۆرانی نیگەرەن نابیت".

مینا: "جا ئەو کەسەمی که بە گۆرانی نیگەرەن دەبیت، دیارە دلی لە بەرد دروست کراوه و لە جیاتی خوینی گەش ئاو لە دەمارەکانی دەگەرێ. من گۆرانی نالێم، بەلام دەزانم چۆن گوێ لە گۆرانی دەگرم".

زەهرا، بە قسەکانی مینا، زیاتر سەرمەستی گۆرانی وتن بوو و وتی: "کەواتە وەرە ئەمی فریشتەکەم، لە لام دانیشە و هەندیک گوێ لە ئاھ و نالەمی دل‌م بگرە".

زەهرا (تار)ەکەمی دەست دای و مقامیکی کۆنی ئیرانی ژەنی. لەگەڵ گەیشتنی بە ساتەوهختی دەنگ هەلبێرین، لە سەرەتادا، بەدەنگیکی نەرم لە ستایلیکی نەوی، دەستی پێ کرد. هەر دەتگوت ئەم دەنگە لە شوێنیکى دوورەوه، لەگەڵ سرووی بای بەیانیان دەگاتە گویت. ئەم جارە، لە نۆرەمی تارەکه دیاربوو که دەنگەکه هەلەدەکشی و لیت نزیك دەبیتەوه. زەهرا، بە دواى تارەکەمی، چاوه‌کانی خستە سەر یەک و پر بە گەرۆوی چریکاندی. لە ستایلیکی بەرزدا، ژوورەکەمی پر لە سەدا کرد. ئیدی جار لە دواى جار، غەرقى غوربەت دەبوو و چاکتر تێهەلەدەچوووه. لەگەڵ گۆرانی چریندا، ئەسیرینی چاوه‌کانی سەرەوخوار دەبوونەوه. لە راستیدا، مقامەکه بەشیک بوو لە گریان. بەشیک بوو لە گازانده‌ی ئینسان لە بەرامبەر ژیان. بەشیک بوو لە خۆ پاککردنەوه لەو حەسرەتانه‌ی که بە درێژایی ژیان لە دەروونی مرۆفەکان کەلەکه دەبن.

مینا قەت چریکەمی وه‌های گوێ لێ نەبوو، ئەوه دوومەین جارە دەبینی، ژن گۆرانی بۆ عەشق و ئەوین دەچرن. دەنگ و سەدای زەهرا، تەواو چیرۆکی ژیانى ئەمیان دەگێرایەوه، بۆیە لەگەڵ گۆرانی چرینی زەهرا، میناش بۆ ژیانى پر لە غوربەتی خۆی دەگرایا. ئەوان یەکیک گۆرانی دەچری بەلام سێ کەس دەگریان، (مینا، زەهرا، تارەکه). که زەهرا لە گۆرانیه‌که بووه‌وه، مینا دەستی لە ملی کرد و بە هەستیکی تژی میهره‌وه، ماچی کرد و وتی: "زەهرا گیان، تۆ که خاوه‌نی ئەم دەنگ و هونەرەمی

چون ئەم ژيانە وشكەت ھەلبژارد.. خو تۆ لە ئاستى ئەو ھونەرماندانەى كە ئىستا
مليونان خەلك دەيانپەرستن".

زەھرا: "مينا گيان، راستىيەكەى، من خوۆم بە قوربانى برا و خوشكەكانم كرد
دەبوو يەككىمان لەگەل دايك و باوكم بمىنئىتەو، ئەو بربارەش من دام. با شتىكت بو
بگيرمەو ە سالى ۱۹۷۷ بوو، ئەو كاتە تەمەنم پانزە سالان بوو. ئاھەنگىكى گۆرانى بو
(ھايده و گولپايگانی) سازكرا، من بە ھۆى مريەمى خوشكە گەرەكەمەو ە كە
ھاوپىي ئەوان بوو لە ناوھندى ئاھەنگەكە بو سەر شانۆكە بانگيان كردم. مريەم
دەنگى منى پى خوۆش بوو. ھەموو جارى دەيگوت: تۆ دەگت لە پەريسا دەچى! ئەو
رۆژە، نەختىك شەرم دەكرد، بەلام بىروام بە خوۆم ھەبوو كە چوومە سەر شانۆ،
(ھايده) بە خوۆى منى پيشكەشى جەماوەرەكە كرد. لە بەر خوۆشەويستىي (ھايده)
بىريارم دا گۆرانىيەكى ئەو بلئيم. موزىكژەنەكان دەستيان پى كرد، يەكەم جار
كەمانجە ژەنەكە مقامەكەى ھەلدا. كە نۆرەم ھات زۆر بە نەرمى دەستم بە ھەلدانى
دەنگ كرد و لە مقامەكە بوومەو. پاشان لەگەل موسيقاكە، گۆرانى شيرين گيانم
وت. وەختىك گۆرانىيەكەم تەواو كرد، ھەموو جەماوەرى ناو ھۆلەكە چەپلەيان بو
لئدام و ھايدهش ماچى كردم. لە دواى ئەو ئاھەنگە بە ھيوو بووم دانسكا تەواو بكەم،
ئەوساكە رىگەى ھونەرى گۆرانى و موزىك بگرمە بەر، بەلام مخابن. مەلاكان
ھەموويان لى تىكدائين، ناچارين ئاوا لە كونجى مائەو گۆرانى بچرين، ئەوجا ھىشتا
كابرام رازى نىيە و دەيەوئى، كل لە گەرۆوم بكەم. ئاخر چون خەفەت نەخوۆم (دەستى
بە گريان كرد)".

مينا ئەو وەختە زياتر بەزەيى بە زەھرا ھاتەو و تەواو ھالى بوو كە ئەو ژنە لە
ژيانى خوۆى رازى نىيە بەلام ناچارە. بە بىرى ھاتەو كە ھەنووكە، گەرماوھەكەيان
سازبوو و وتى: "زەھرا گيان، گەرماوھەكەمان لە بىر چوو، ھەستە بچين خوۆمان
بشوئين".

لە دواى گەرماوكردەنەكە، مينا چاى ساز كرد و پىكەو ە كەوتنە قسە و باسى دنيا.
كە ئىوارەش داھات، بەختيار و بەھمەن ھاتەو و خواردنيان لەگەل خوۆيان ھىنابوو،
ھەر ئەو دەمە سفرەھيان داخست و نانى ئىوارەھيان خوارد.

۶.

لە رۆژىكى كوۆتايى مانگى تەمووزدا، بەھمەن دواى گەرمانەو ەى لە دوام، ھەوالى
تەواوبوونى مامەلەى سەفەرکردنى بەختيار و ميناى، برده مالى باوكى و پتيانى وت:
"بەيانى سەعات چواری ئىوارە، فرۆكەى ئىو ە بەرەو ستۆكھۆلم دەفرى و بليتى
سواریوونيش براو ە. من خوۆم بە دواتاندا ديم و دەتانگەينمە ناو فرۆكەخانە، لەوئيش
ئەو دوۆستەمان ئاگادارتان دەبیت".

بەختيار سوپاسى بەھمەنى كرد و پىي وت: "كاك بەھمەن بىگومان تۆ ھەقى
سەفەر و خەرجىيەكانى ديكەت لە ئەستۆ گرتوو ە، پارەكەى چەندە با بوۆت رەت
بکەينەو ە".

بەھمەن: "جا نابى لەسەر حسيبى من بى".

بەختيار: "نا بەخوا نابى، ئيمە سەرەراى ئەو ەى ماو ەيەكە لەسەر مى ئيوەين و
ھىچ مەسرەفيكمان نەچوو ە، چون دەبى ئەو خەرجىيانەش لە ئەستۆ بگري!".

بەھمەن لىستىكى لە گىرفانى دەرھىنا، دياربوو خەرجىيەكانى تىدابوو، دا ە
دەستى بەختيار. بەختياريش پاش ئەو ەى چاوى بە حسيبى نيو لىستەكەدا گىرا،
يەكسەر چوو ە ئەو ژورەى كە جانتا و كەلوپەلەكانى خوۆيانى تىدابوو، برە پارەكەى
ھىنا و بە سوپاسەو ە دا ە دەستى بەھمەن و وتى: "كاك بەھمەن، ئيمە بەيانى ھەر لە
مائەو ە دەبين، تۆ ھەر كاتىك بە دواماندا ھاتى، ئيمە حازرين".

بەھمەن: "زۆر چاكە، وەرە با شتىكت پى بلئيم. ئيوە دەبى لەنيو فرۆكەكە، پاش
ئەو ەى بە رى كەوتن يەككىكتان بچن پەساپۆرتەكە ورد ورد بدړن و لە ناوى بەرن،
چونكە بە ناوى خوۆتان نىيە و دوايى لىتان دەبیتە بەلا".

رۆژى دواتر بەختيار و مينا لە نيو ەرو ە خوۆيان حازر كردبوو، ئەو رۆژە، كاك
ەلى بو سەر كارەكەى خوۆى نەچوو. زەھراش، لە بەرپىكردنى ئەوان ئامادە بوو لە
ھەلىكى گونجاودا بە چرپە بە ميناى وت: "ئىستا دەچم تەلەفۆن بو مريەم دەكەم و
خەبەرى سەفەرکردنى ئيو ەى پى دەلئيم".

سەعات دووى پاش نيو ەرو، بەھمەن ھات و ماشينەكەى لە بەر دەرگاى مالى

باوکی راگرت و چووہ ژووری پاش سلاوکردن وتی: "فہرموون با برۆین، ئەو برادرەش لەوێ چاوەرێمان دەکات، ئەوہش بلیتی سواربوونتانە".

بەختیار بلیتەکی وەرگرت و ھەردووکیان مائناواییان لێ کردن و لەگەڵ بەھمەن، سواری ماشینەکی ئەو بوون و رویشتن. کە گەیشتنە نیو فرۆکەخانە، ھیشتا نزیکەیی سەعاتیکی مابوو بۆ سواربوون. چووہ ناو ھۆلی گەشتیاران، لەوێش پۆلیسە ناسیاوہکە دیاربوو لە چاوەرێیاندا بوو. کاتیک ئەوانی دیت، یەکسەر ھاتە لایان و بە بەھمەنی وت: "کاک بەھمەن تۆ برۆ، من بە سەلامەتی سواریان دەکەم".

بەھمەن، خواحافیزی کردو ئەوانی بە جیھیشت. ناو ھۆلەکە، چەندین پۆلیسی نھینی تێدابوو، تاقیبی گەشتیارەکانیان دەکرد. گومانیان لە ھەر کەسێک بکردایە، دەیانگرت و لیکۆلینەویان لەگەڵ دەکرد. وەختیک وادەیی فرینی فرۆکەیی ئەوان ھات و ناوی گەشتیارەکان لە مایکروڤۆنەوہ دەخویندراوہ. بەختیار لە ھیکرا گوپی لە ناوی (ئیحسان و فاتیمە) بوو و بە پۆلیسەکەیی وت: "ئەوہ ناوی ئیمە بوو خویندراوہ".

پۆلیسەکەش بە پیشیان کەوت و بەرەو فرۆکەکە چوون، دیتیان وا وردە وردە خەلکەکە، جانتاکانیان دەست دەدەنی و بە پایەکاندا سەردەکەون. جانتاکەیی ئەوان جگە لە دووسی دەستە جل، ھیچ شتیکیی دیکەیی تێدا نەبوو. پاش ئەوہی لەوێ تەواو بوون، سوپاسی پۆلیسەکەیان کرد و سەرکەوتن. مینا لە لای پەنجەرەکە دانیشت و بەختیاریش لە تەنیشتی. ئەو وەختەیی گەشتیارەکان ھەموویان سواربوون و جیکەیی خۆیان گرت، بەختیار و مینا ھەزیان دەکرد فرۆکەکە زوو بکەوێتە کار و بەرەو ئاسمان بەرز ببنەوہ.

ئەوان پێشتر قەت لەو باوہرەدا نەبوون، ئاوا بە ئاسانی سەفەر بکەن. ئەو دەمەیی فرۆکەکە جوولا و خەریک بوو تاوی دەسەند، نەختیک ترسیان لێ نیشت. چەند چرکەییەک بوو، فرۆکەکە بەرز بووہوہ و شاری تارانیش لە ژێرہوہ بە جی دەما. بەختیار، دەستی مینای گۆشی و وتی: "ھەمووی چەند سەعاتیکە و دەگەینە جی، وانییە چراخان!"

مینا: "ئەری بەراست، خۆ لەمەو دوا مینا دەبیتەوہ چراخان".

بەختیار: "حالی حازر، تۆ فاتیمەیی و منیش ئیحسان". ھەردووکیان پیکەنین. بەختیار و مینا دەبوو پیش ئەوہی بگەنە جی، پەساپۆرتەکەیان لە ناویبەن، چونکە بە ناوی خۆیان نییە و دەبی کاتیک کە خۆیان دەدەنە دەست پۆلیسی ناو فرۆکەخانە، پەساپۆرتەکەیان پێ نەبیت، بۆیە سەعاتیک لە دواي بەرێکەوتنیان، بەختیار چووہ تەوالیتەکە و پەساپۆرتەکەیی پارچە پارچە کرد و بن بزری کرد.

چراخان، ناوینشان و ژمارە تەلەفۆنی مریەمی لە لا بوو و ھیشتا بە بەختیاری نیشان نەدابوو، لەوہش دانیا بوو کە زەھرا لە دواي ئەوان تەلەفۆنی بۆ مریەم کردوہ، رووی لە بەختیار کردو وتی: "من ناوینشانی کەسیکم پێیە کە لە فرۆکەخانە دا بەزین، یەکسەر پەییوہندی پێوہ دەکەین".

بەختیار: "جا ئەو کەسە کێیە، خۆ ئەگەر لەو شوینانە ناسیاوێکت ھەبی زۆر باشە".

چراخان: "ئەو کەسە، کچیکە ناوی (مریەم) ھ و خوشکی زەھرایە".

بەختیار: "کەواتە، ئیستا تێگەیشتم، تۆ بۆچی بایەخت بە زەھرا دەدا".

چراخان: "زەھرا، ژنیکی زۆر ئاوەدان بوو، کەسیکی روئشنبیر و ھونەرماند بوو، دەنگیکی زۆر خوشی ھەبوو، بەلام ئەو بەدبەختە، وەک من بزانی لە شووکردنەکەیی پەشیمانە و لە دلەوہ بەھمەنی خوش ناوێت. ھەندی قسەیی لەو بارەییوہ بۆم کرد، بەلام من نەموست تیکەلی کیشەیی ئەوان بین".

بەختیار: "چراخان، ئیمە بە بی زامەندی دەولتەیی سوید دەچینە ناو خاکی ئەوان. پێویستە وریا بین و نەچینە بەردەم لێژنەیی کۆچبەران لە ناو فرۆکەخانە، تا ئەو کاتەیی فرۆکەکەمان دەفریت ئەگینا بە ھەمان فرۆکە رەوانمان دەکەنەوہ تاران".

چراخان: "جا لەوێ پەلە ناکەین. دەزانی مریەمی خوشکی زەھرا، وەرگێری زمان لەو لێژنەیی کە لیکۆلینەوہ لەگەڵ پەناھەندە تازەکان دەکات".

بەختیار: "کەواتە لەوێ دەتوانین کەلک لە رێنماییەکانی ئەو وەرگین".

چراخان: "بەتەمای خوا، بزانی چۆن دەبی، دلەم خەبەری خوشم پێ دەلی".

ئەو وەختەیی گەیشتنە ئاسمانی ستۆکھۆلم، شار یەک پارچە رووناکی بوو. پاش ماوہیەکی کەم فرۆکەکە وردە وردە نزم دەبووہوہ و خۆی لەگەڵ رێرہوی نیشتنەوہی

ناو فرۆکه‌خانه ریک ده‌خست. ئەوەندەى نەبرد گەیشته سەر زهوی و هیدی هیدی هیواش بووه‌وه تا له شوینی ئاسایی خۆی وهستا. به‌ختیار به چراخانی وت: "خۆت تیک مەدە و پەله‌مەکه، ئیمە دواکەس دەچین دادەبەزین".

دیاریبوو گەشتیارەکان هەر کەس له شوینی خۆی هەڵدەستا و جانتاکەى هەڵدەگرت و دادەبەزی. به‌ختیار و چراخان دواين کەس بوون، له پایەکان چوونه خوارى. کە سەیریان کرد دیتیان، خەلکی زۆر دیت و دەچى و پۆلیسیش به‌مەبەستى پاراستنى ئاسایشى خەلکەکه، چاوه‌دێریان دەکەن. لەسەرەخۆ دەجوولان و سەیری حەشاماتەکەى ئەوسەریان کرد، بینیان خەلکی زۆر سەرى گرتوو و روویان له هۆلکی گەورەدایە. یەكسەر زانیان کە ئەوانیش پێویستە بچنە نێو ئەو سەرەیه. کارەکه به‌وه باش بوو، سەرەکه به‌گرانی دەجوولا، له پێشەوه‌ش لیکۆلینەوه و پشکنینکی توند هەبوو.

مریەم ئەو وختە هاتبوو ئەو، یەك به‌یەك له خەلکی ناو سەرەکەى دەروانى. کاتیک چراخان، مریەمی کەوتە بەرچاوی دیتی کتومت لەو وینەیه دەچیت کە زههرا نیشانی دا، بۆیه وتی: "به‌ختیار، ئەو ژنەى وا سەیری ئیمە دەکات ئەوه مریەمه، چونکە دەقاودەق وەك ئەو وینەیه وایە کە من بینومە، تۆ بلی بۆ پێشوازی ئیمە نەهاتبى".

به‌ختیار: "وا بانگی دەکەم، ئەگەر ئەو بێت تێدەگا و دیتە لامان، ئەگەر هەویش نەبى خۆ هیچ زەرەر ناکەین".

چراخان: "دە بانگی بکە".

به‌ختیار به‌دەنگی نەختى بەرز بانگی کرد: "مریەم".

مریەم گویى له ناوی خۆی بوو و چاوی گێرا دیتی، ژن و پیاویک له نێو سەرەکەدا، زەینیان له سەر ئەمه، له‌وه دەچوو بانگکردنەکه له‌لای ئەوانەوه بێت. بى ئەوهی پۆلیسەکان هەست پى بکەن، لییان نزیک بووه‌وه و له‌بەر خۆیه‌وه وتی: "به‌ختیار".

به‌ختیار: "به‌لى مریەم خانم، زههرا سەلامى هەبوو".

مریەم خۆی گەیانده ریکی ئەوان و به‌چرپە وتی: "کە گەیشتنە بەردەم ئەفسەرەکه بلین پەساپۆرتمان پى نییه، باشە".

به‌ختیار: "زۆر باشە".

مریەم گەرایه‌وه شوینی خۆی.

کە نۆرەى به‌ختیار و چراخان هات، به‌ختیار له پێشەوه بوو. ئەفسەرەکه داوای به‌لگەنامەى لى کرد، ئەویش به‌ نیشارەت تى گەیانده کە ئەوان دوو کەسن و هیچیان پى نییه. ئەفسەرەکه تێگەیشته کە ئەوان ژن و میدرن و هیچ ئەوراقێکیان پى نییه. فۆرمیکی دەرھیناوە چەند پرسیارێکی له بارەى ناو و شوینی هاتنیان و پەيوەندیان به‌یەكەوه لییان کرد. پاشان فۆرمەکەى پى مۆر کردن و پى وتن کە بچنە ژوورەکەى تەنیشتیان لەوێ چاوه‌رێ بکەن. دەرگای ژوورەکه هەر له ناو هۆلەکه‌دا بوو. به‌ختیار و چراخان، چوونه ژوورەکه و له‌پەنجەرەکه سەیری خەلکەکەیان دەکرد. دلایان سوار بوو، نەیانده‌زانی چارەنووسیان به‌چی دەگات و کەى مریەم دیتەوه لایان. پاش سەعاتیک له‌چاوه‌روانى، پۆلیسیک چوو لایان و پى وتن: "به‌ختیار رحمان، چراخان زەینەدین".

ئەوانیش سەریان لەقاند و به‌هێما وتیان: "به‌لى".

پۆلیسەکه به‌پیشیان کەوت و هەردووکیانی برده شوینیک، هەر له‌ ناو فرۆکه‌خانه‌که کە له‌چەند ژووریک پیک هاتبوو، دەرگای یەكی له‌ ژوورەکانی کردووه و به‌ نیشارەت پى وتن کە بچنە ژوورەوه. کە چوونه ژوورەوه، سەرنجیان دا هیچ کەلوپەلکی تێدا نییه. ئەو ژوورانە بۆ حجز کردنى ئەو کەسانە بەکار دەهێنرا کە به‌بى پەساپۆرت له‌ریگەى ئاسمانەوه دەهاتنە ناو خاکی سوید.

ماوه‌یه‌ك دواى ئەوه، چراخان له‌پەنجەرەوه مریەمی بینی، دیاریبوو تا قییبى وانى دەکرد. هەر له‌پەنجەرەکه‌وه بانگی کرد: "مریەم خانم ئەوه‌تا لیڤه‌ین".

مریەم چوو لایان و دووبارە چاک و چۆنى له‌گەل کردن. پاشان هەندى زانیاری پى دان و پى وتن کە رەنگە چەند رۆژیک لەوێ بمیننەوه و دواى بۆ کەمپى پەنا بەران دەگوزارینەوه. هەروەها ئاگاداری کردن کە دلى خۆیان توند نەکەن، چونکە ئەو ئیجرائاتانە له‌گەل هەموو کەسیکی تازه هاتوو دەرکێت. ئەمیش سەریان لى نابێ و هەموو رینماییه‌کی پێویستیان دەداتى، دواى ئەوه مریەم خواحافیزی کرد و ئەوانیش نەختیک دلایان ساکین بووه‌وه.

لهو و هخته دا، دوو شت هه بوون له بهر ژه وهندی بهختیار و چراخاندا بوو: یه کیکیان نه وه بوو که لهو ماوه به دا، دهوله تی سوید بریاری وهرگرتنی په ناهه ندهی دابوو و ئاسانکاری بو تازه هاتوو هکان ده کرد. نه ویدیکه یان، په یوه ندهی به وه لاهه ریگ و دروسته کانی نه وانه وه هه بوو. پاش وهرگرتنی ئیفاده کانیان، گه رانه وه که مپه که یان. بهختیار و چراخان، له سهره تادا زور خو یان تیکه لی خه لکی که مپه که نه ده کرد، به لام پاش چهند رۆژیک، بهختیار له کاتی تیپه ربوونی به بهردهم ژورره کانی ته نیشته خو یان، گوپی له ژنیک بوو به کوردی بانگی مندا له که ی ده کرد: "چیا)، وهره بو نه ملا و نه ولا نه رۆی".

بهختیار ژورره که ی نیشان کرد و گه راپه وه لای چراخان و پپی وت: "دهزانی په ناهه نده کانی ژورری ژماره (۹) کوردن. تازه که هاتمه وه گویم له ژنه که بوو، به کوردی بانگی مندا له کانی خو ی ده کرد".

چراخان: "باشه نه گه ر پیت باش بیت، دهچم قسه له گه ل ژنه که ده که م، با یه کدی بناسین".

بهختیار: "زور چاکه برۆ قسه ی له گه ل بکه و بزانه خه لکی کوین و چهند رۆژه لیږنه".

چراخان چوو بهر دهرگای ژورره که ی نه وان و سه لامی له ژنه که کرد. ژنه که ش که دیتی کچیکی جوان، به کوردی قسه ی له گه ل ده کات، له خو شییان هه ستایه وه سهر پی و یه کسه ر چراخانی ماچ کرد، وهک نه وه ی له میژبی بیناسی، داوای دانیشتنی لی کرد. چراخانی دانیشت و پپی وت: "من ناوم چراخانه و هاوسه ره که شم ناوی بهختیاره، نه دی ئیوه کین".

ژنه که: "من ناوم رۆژگاره و پیاوه که شم ناوی ریږواره. خه لکی کوردستانی عراقین، شاری سلیمان".

چراخان: "چهند رۆژه هاتوو نه ته نه وه که مپه".

رۆژگار: "دوو ههفته یه لیږه یان، نه دی ئیوه که ی هاتوو بو ئیره".

چراخان: "چوار رۆژه هاتووینه ته نه م که مپه".

رۆژگار: "نه دی ئیوه خه لکی کوین".

چراخان: "دهر و بهری سلیمان".

رۆژگار: "له کامه ژورن".

چراخان: "ژورری ژماره (۱۵)".

رۆژگار: "ئیمه دوو مندا لیشمان هه یه".

چراخان: "رۆژگار خان، هه تا لیږه یان، با ئاگاداری یه کتر بین".

رۆژگار: "زور باشه، ئیمه ش هه ز ده که یان".

دوای که میگ دانیشتن، چراخان گه راپه وه ژورره که ی خو یان و باسی ماله کورده که ی بو بهختیار گپه راپه وه.

مریه م، بهردهوام سهردانی ده کردن و چهند جار یکیش مؤله تی بو وهرده گرتن و ده بیرونه لای خو یان. بهختیار و چراخانی زوو له گه ل ژانی تازه یان راهاتن. لهو ماوه به دا، خه رچی ژانیان له سهر دهوله ت بوو. هه ر وهختیک ده یان بیست، چهند مالیک بریاری مانه وه یان وهرگرتوو و بو شو قه ده یان بهن، نه وان له شوینی خو ی دلیان خو ش ده بوو. دوای به سه رچوونی زیاتر له مانگیگ، رۆژیکیان مریه م، وهختی پیش نیوه رۆ په ییدابوو. که چاویان پی کهوت، زانیان، هاتنی مریه م له و کاته شتیکی ئاسایی نییه و رهنگه هه والی چاره نووسی نه وان ی پی بیت. مریه م به خو لقیکی خو شه وه سه لامی لی کردن و وتی: "مژده تان بده می، بریاری مانه وه تان دهرچوو، پاش چهند سه عاتیکی دیکه پیتان راده گه یان، وا بزانه هه ر له پایته خت ده می نه وه".

بهختیار و چراخان، له خو شییان مه قیان لیوه نه هات. سه یریکی یه کدیان کرد و له بهردهم مریه م یه کتریان ماچ کرد. پاشان چراخان دهستی له ملی مریه م کرد و وتی: "خو شترین هه والت بو هیانین. ئیمه زور سوپاست ده که یان".

مریه م زور نه مایه وه و گه راپه وه شوین کاره کانی خو ی. بهختیار و چراش، دم نادم هه لده ستانه وه و سه یریکی دهره وه یان ده کرد پاشان داده نیشته وه، له شادیدا، ئوقره یان لی برابوو، چاوه ری نه وه ساته یان ده کرد که ئاگادار بکری نه وه. نه و نیوه رۆیه له خو شییان ئیشتیای خو اردنیان نه مابوو. نه وه نده ی نه برد بهختیار پیاوکی بینی له بهردهم ماله کان وه ستابوو و لیستیکی له دهست بوو دیار بوو ناوی چهند که سیکی ده خوینده وه. یه کسه ر بانگی چراخانی کرد و وتی: "وا بزانه هاتن".

چراخان ههستايهوه و سهيرى پياوهكهى كرد. لهوكاتهدا بهرهو لاي ژورهكهى
ئهوان هات. چوونه بهر دهرگاي ژورهكهيان و پياوهكesh گهيشته لايان و پيى وتن:
"بهختيار پهحمان، چراخان زهينهدين، خوٲان ئاماده بكهن پاش كهميكى تر
دهتانگوازنهوه بو شوينيكي ديكه".

له نيو ليستهكهدا ناوى ريٲبوار و مندالهكانيشى تيٲدابوو. پاش رويشتنى
فهرمانبهركه، روژگار به ههلهداوان خهبرى بو بهختيار و چراخان هينا و وتى:
"ئيمه ناومان تيٲدابوو پاش سهعاتيكي ديكه دهروين، هاتم خهبرتاتن بدهمى".
چراخان: "ئيمهش ناومان له ليستهكه بو".

روژگار: "كهواته جهژنهكهمان بووه دوو جهژن، چهند خوشه پيٲكهوه دهچينه يهك
شوين".
چراخان: "ئيمهش زورمان پي خوشه".

له دواى نيو سهعاتيٲك، چوار خيٲزانيان پيٲكهوه باركرد و بهرهو باكوورى شار
رويشتن. پاش نزيكهى سهعاتيٲك ريٲكردن به ناو شار و شهقامه قهرهبالغهكاندا،
بهسهر چهندنين پردى جواندا پهرينهوه، دوا جار گهيشته ناوچهيهكى هيمنى پر له
دار و درهخت. ههموو لايهك پاركى جوان و رازاوه و بيناييهى بهرز و سهرنجراكيٲش
بوو. خهلك به هيمنى هاتوچويان دهكرد و پيٲيانهوه دياربوو كه به دلسوزى بهرهو
شوينى كارى تايبهتى خوٲيان، يان شوينى ههسانهوهيان دهچن.

سهيارهكه گهيشته بهردهم ساختمانىكي گهروهو دوور و دريژ كه له ناوهوهرا، له
چهندنين شوقه پيٲك هاتبوو. فهرمانبهركه له دهرگا سهرهكييهكه چووه ژوروى و
خانهوادهكانيش به دوايدا چوون كه سهركهوتن، ههر خيٲزانيٲك كليلى شوقهيهكيان
پي دان. بهختيار و ريٲبوار دوو شوقهى بهرامبهر يهكيان وهرگرت. ههر شوقهيهكيش
له هوٲيٲك و دوو ژوروى نووستن و گهرماو و تواليٲتيٲك پيٲك هاتبوو و ههموو
پيٲداويستيهكى ژياني تيٲدابوو.

بهم چهشنه بهختيار و چراخان دواى دهرچوونى مانهوهيان لهو ولاٲته، سهرهتايهكى
تازه له ژياني ئهوان دهستى پيٲ كرد. ئهوان زوو تيٲگهيشتن كه لهو ولاٲته، خهلك
پيٲويستى به دروكردن نيبهه و كاتيش زور به نرخه و نابي له دهستى خوٲيان بدهن. به

پيٲچهوانهى كوٲمهلگهى كوردهوارى كه كهس ئاگاي له وهخت نيبهه و دروش سهردارى
ههموو رهفتاريٲكه.

چراخان، ئهوهندهى چهوسانهوه به دهست كهسوكار و خزمانهوه ديٲبوو، ئهوهنده
ناههقى و زولم و ستهمى له خيٲلهكهى خوٲيان ديٲبوو، بوٲيه ئهوه سيستهمه تازهيهى
ژيان بو ئهم، پرا و پر بوون له ئوميٲد و بهختهوهريى. وهك ئهوهى لهوي له دايك
بوويٲت، ههر زوو كه ته سهر سكهى ژيان و راپهراندنى ئهركهكانى. بهختياريش كه
دهيبينى چراخان روژ به روژ دهگهشيٲتهوه و جوانتر دهبيٲت و پاش ئهوهى چوونهته
دهرهوى فيٲربوونى زمان زور به شهوقهوه خوٲى ماندوو دهكات و زوو شت فيٲر دهبيٲت،
ئهويش دلى خوٲش دهبوو و ههولى دهدا وهك ئهوه خوٲى ماندوو بكات. ههموو روژيٲك له
دواى گهراوهويان له دهوام كهميٲك پشوويان دهدا و پاشان دهكهوتنه گفتوگو له سهر
ژياني ئيٲستايان. وهختهكانى خوٲيان دابهش كردبوو، تا بتوانن، له كهمترين ماوهدا
قوٲناغهكان بېرن.

چراخان، دهيزانى كه بهختيار، لهوي تهنها ئهوى ههيه، پيٲويسته روژانه ههنديك له
كاتى خوٲى بو تهرخان بكات. بهلاى ئهوهوه بهختهوهريى پياو لهوهدايه كه ژنهكهى له
مالهوه، ميهر و خوٲشهويستى به سهردا بياريٲنى. مال بو پياو شوينى داتهكاندى
خهم و خهفت و ماندوو بوونى دهرهويه. پيٲويسته ههموو بهيانيبهك كه دهچيٲته سهر
كارهكهى، له تهواوى تاقهت و فكرسافى خوٲيدا بيٲت. بهو شيٲويهه چراخان
نهپيدههيشت، بهختيار، تووشى نيگهراى و خهفت بيٲت.

بهختياريش ههمان ههستى له ههمبره چراخان ههبوو، جارجاره له دواى
ههسانهوهياندا، سهرى به رانى دهكرد و شهپوٲيٲك له قزه رهش و چرهكهى دههينايه
سهر دم و چاوى و بوٲنى دهكرد، جاروباريش كه چراخان خوٲى دنوشتانهوهه و
نهرمايى مهكهكانى له روخسارى دهخشاند، ئهميش ماچيٲكى گهرم و به لهزهتى له
ليٲوهكانى دهگرت. ئهوان به ههموو وجودى خوٲيان، عهشقيان دهگورييهوه..
لهراستيدا ئهوان، جووتى عاشقى بيٲدنگ و ساكار بوون، ههر يهكهيان له ناخهوه
تهسليمى ئهويدى ببوو. ئهوان له نيو ئهم عهشقهدا، كهم ههلهدهچوون، بهلام پاك
ههلهدهچوون.. دواجار ئهوان له ههموو شتيٲك له يهك دهچوون!.

به پیتی سیسته می (خویندن بۆ بیانییه کان)، بهختیار و چراخان، دهبوو له ماوهی سنی سالد له خویندنی ناماده کاریدا بخوینن که به چند قوئاغیکدا تیده پیری. قوئاغی یه کهم، فیربوونی زمانی سویدی بۆ بیانییه کان بوو. دواى ئه وه قوئاغی بنه پرتی بوو، پاشان قوئاغی دوا ناوهندی. له دواى ئه م سنی قوئاغدا ئه وساکه دهیانتوانی له دانشگا بخوینن. بهختیار دهبوو چوار سال و نیوی تر بخوینی و چراخانیش شهش سال، ئه وجا دهیانتوانی بروانامه ی دانشگا به دست بئین.

ئه وان سه ره رای هه ول و کوششیان بۆ فیربوونی زمانی سویدی، هه ولیان دها تیکه لاوی له گه ل خه لکی ئه وئ پیدایه کن، وه لی ئه مه کاریکی ئاسان نه بوو، چونکه له و کومه لگا رۆژئاوا بیانه دا خه لک ئه وهنده کاتیان به دهسته وه نییه تا خوئی به و جوړه په یوهندیانه خه ریک بکات. هه روه ها له داب و نه ریتی ئه واندا، تاکه کان پیوستییان به باوه شی خزم و عه شیرت نییه هه تا له ته نگانه دا بیکه نه په ناگه ی خوئیان. چونکه له وئ مافی تاکه کان به پیتی یاسا پاریزراوه و یاسا له سه رووی هه موو که سیکه وه یه. خه لکی ئه وئ به پیتی به رژه وهندی و پیداو یستی ژیانان کار و په یوهندیه کانیا ن ریک دهخن. له گه ل ئه وه شدا بهختیار و چراخان، به هوی ژیری و لی هاتووی خوئیان توانی بوویان په یوهندی هاورییه تی له گه ل هندی که له ماموستا کانیا ن دروست بکن و سه رنجی ئه وان بۆ خوئیان رابکیشن. هه ندی له و ماموستایانه، ئه وهنده چراخانیا ن پی جوان بوو، که لیک جار داوایان لپی ده کرد، وینه ی له گه ل بگرن.

ئه وان، له و ماوه یه دا ببوونه هاورییه کی هه ره نزکی مریه م. له زۆربه ی پشووه کانی دواى حه فته، یه کتریان دهینی. به لام چراخان رهفتاره کانی فه ریده ی به دل نه بوو، چونکه زیاد له پیوست کراوه و سه ربه ست بوو و که سیکی هه وه سباز و بی شه رم بوو. زۆر نااسایی له بهختیار دهچووه پیشی و هه موو جارئ ئیحراجی ده کرد.

مریه م هه ستی به رهفتاره نااساییه کانی فه ریده ده کرد، به لام بۆی نه ده کرا، به ربه ستی بکا و له و سه ربه ستیانه مه نع ی بکات، بۆیه هه موو جارئ به چراخانی دهگوت: "ئه و خوشکه ی من تازه به که لکی ژیا نی ولاتی خو مان نایه ت".

مریه م، به خوئی که سیکی عاقل و ناگا له خو بوو، له گه ل کراوه بییه که یه دا، به شیک له نه ریتی رۆژه لاتیا نه ی پاراستبوو. ئه کته ریکی گه وره ی شانۆ بوو. له گه ل کومه لیک له هونه رمه ندانی ئیرانی که هه موویان په نابهر بوون، مانگی رۆژیکیان هه بوو بۆ یه کتر بینین. ئه وان هه میشه له هۆلیکدا کۆده بوونه وه و دریزه یان به چالاکیه کانیا ن دها. له ماله وهش له کاتی پشوودان و مانه وهیدا تابلوی دروست ده کرد. چه ندین تابلوی له سه ر سروشت و ژیا نی خه لکی ئیران دروست کردبوو.

مریه م له ناخی خویدا عاشق بوو. عه شقی سروشتی جوان و پاکی مرۆف و نه غمه ی ئه و موسیقایانه بوو که له گه ل تپه ربوونی رۆژگار له نیو ئیش و نازار و خه ونی خه لکه ماندووه ره نکیشه کان ها تبووه وجود. مریه م که ته واو شه ره زای چراخان بوو، ئیدی حه زی ده کرد له گه لی دانیشی و ناخی خوئی بۆ هه لپیژی.

رۆژیکیان پیکه وه دانیشتبوون و که سیکی تریان لا نه بوو. مریه م وتی: "چراخان، ئه و کومه لکه پشکه وتووه ی ئیره، ئه و سیسته مه ریک و پوخته یه ی که ده بیینی، هیچیان تینویتی ئیمه ناشکینن. چونکی ئیمه ی رۆژه لاتی، هه ر له فتره تا هه سته وه ره کانمان له هی خه لکه رۆژئاوا بییه کان جیاوازه. چه ندین سال و رۆژگار لیره بژیت، نابیه ته خه لکیکی ئاسایی ئه و ولاتانه، چونکه هه میشه مرۆقه کان، له نیشتمان و زیدی باو و باپیرانیا ن وجودیا ن بۆ دروست ده بی و ده خو لقیین. ئیمه لیره، جگه له میوانیکی نامۆ، شتیکی دیکه نین. ره گی ئیمه له و خاکه دا روچووه که پشتا و پشت به ره مه ی هی ناوین. ته نها له ولاتی خو تا، ژیا ن مانایه کی هه یه و ده روونت ئارامه. تۆ لیره وه که ئه و که سه وای که هه میشه له سه فه ردا یه، سه فه ریش ده بی به حه سانه وه ی ده روونی کو تا یی پی بیت. چراخان، من بۆ ئه و رۆژه ده ژیم که ده گه ریمه وه باوه شی نیشتمان. من هه موو شه ویک به ر له خه وتتم، ئه گه ر بۆنی خاکی نیشتمانه که م نه که م، خه وم لینا که وئ. (له شوینی خوئی هه ستا و گۆزه یه کی پر له گلی هی نا. به ده نگیکی نه رمی تیکه ل به گریان، له گه ل سیرینی ئه سیرینی چاوه کانی، به رده وام بوو له سه ر قسه کانی): تۆ سه پرکه! خاکی ولاته که م چه ند جوان و بۆنخۆشه. هه رکه سیک پا بهندی خاکی نیشتمانه که ی خوئی نه بیت، دوا رۆژیکی نییه. ئه و کومه له خه لکانه ی باکیان به نیشتمانه که یان نییه، ناچه ناو میژوو و

شارستانییه تیان پی بینا ناکریت.. ئیمه، نشتمانیکی مهزن و خاکیکی پر له گه وهه و فهرهنگی خوومان ههیه.. شیعر و ئهدهب و مۆزیکی خوومان ههیه.. ئهفسانه و میژووی خوومان ههیه.. ئهمانه هه مووی تیکه له یهکن که مانا ده به خشنه ژیانی نه وهکان.. به لام ئاخ. مخابن ئه مرق دوو چاری دهورانیکی پر له نوشوستی هاتووین.. ههوری چلکنی جه هالهت، بهری ئاسمانی ولاته کهمانی گرتوه.. هیزی تاریکه پهرستی و نووچدانی میژوو، دهستی به سهر کۆمه لگهی ئیمه دا گرتوه.. تۆ سه پیرکه! له ولاتی سیحری دهنگ و سه دادا.. له ولاتی هونهر و عهشق باریندا، چۆن گۆرانی له گهروماندا خنکا.. چۆن پاکیی و جوانییان لی سهندینه وه.. له گه ل ئهوانه شدا من هه به ئومیده ژیان دهگوزهرینم که رۆژی له رۆژان، نیشتمانی ئازیزم، میژووی پرشهنگداری خووی، لهو بهرگه ناشیرین و ئینسان تاسینه دامالی و به روخساریکی گهشتر له جاران باوهش بۆ نه وهکانی داهاوو بکاته وه."

چراخان له گه ل ئه و دهر برینانه ی مریه م، چه ندین که له بهری له کیان و وجودی خویدا ههست پی کرد.. دهرکی به و کرد که ئه و ههستانه له بوونی ئه مدا نه رپاوان.. ئه م قهت ئه و نه و نه وابه سته ی خاک و نیشتمانی خووی نه بووه که وای لی بکن، تووره که یهک له گلی ولاته که ی، له ژیر سهری خویدا هه لگرئ. له گوند و ئاوا بییه که ی ئه مدا که سیک دهرک به پیرۆزی خاک و نیشتمان ناکات. هه ر له بنه رهندا چه مکی خاک و نیشتمان له هزری خه لکی کورده واریدا نه رپاوه.

چراخان له گه ل ئه م سه فهره ی خه یالی، گه یشته چه ندان ئه نجامی گرنگ: میلیهتان له ناکاو و له خوړا شارستانییه تیان دروست نه کردوه.. پایهکانی دروست بوونی کیانی نه ته وه بی و هه لومه رچی دروست بوونی نه ته وه، پرۆسه یه کی هه مه لایه نه و به کانه گیره، پیویسته به شیوه یه کی ئاسایی و قوئاغی جیا جیادا تیپه ر ببیت، ئه وساکه نه ته وه یه کی تیر له خه سلته ی تاییهت به خووی دیته به ره م.. له وه ده چۆ کۆمه لگهی کورده واری ئه و پرۆسه یه ی به نه کاملی بریبیت، بۆیه هه موو مه رجه کانی نه ته وه یه کی ته ندروستی تیدا نییه. کۆمه لگهی ئیمه وادباره به نیوه چلی قوئاغه کانی برپوه و به نه کاملی که وتوو ته ری.. له کورده واریدا، هه ندی خه سلته ی تاییهت هه ن که له نه ته وه کانی دیکه به دی ناکرین: وهک خو به که مزانین له به رامبه ر نه ته وه کانی

دهور به ری و توندو تیژی نیوه خو و شه رمنی و ده سته به ردار نه بوون له شته کۆن و به سه رچووه کان.

چراخان، له به راورد کردنی که سیتی خووی له گه ل مریه م، زۆر دهرسی تازه فیربوو.. ئه وان دوو هاو رپی خو شه ویستی به کترن و هه ردوو کیان په نابه رن، به لام له دوو نه ته وه ی جیاواز هاتوونه و به هوی دوو هوکاری جیاوازیش سه رگه ردان بوینه. دوو که سی هاو بییر دوو را بردووی دژ به یه کدی.

مریه م، خاوه ن شارستانییهت و جوگرافیا و خاک و فهرهنگه. لی چراخان، هیچیکه له وانه نییه.. مریه م شهیدای گه رانه وه یه بۆ باوهشی نیشتمان.. لی چراخان، له دۆزهخی ولاتیک هه لاتوووه و جگه له را بردوووه تفت و تاله کانی، هیچ پا به ند بوونیکه پییه وه نییه.. مریه م له یاده وه ری چه ندان که سدا ده ژی.. وه لی چراخانی کوژراو، گوړیشی نییه، هه تا به هوییه بکه ویتته یاده وه ری که سیک.

چراخان که خاکی ناو گۆزه که ی بیی، پرسیاریک له هزریدا هه لی کرد: ئاخۆ ئه م، خاک و نیشتمانی هه یه. ئه م پرسیاره درهنگ وهخته، له نیو سه رجه م کورده کانی ئه و، رهنگه هه ر ته نها به می شکی ئه مدا، گوزهری کردی، چونکه له ناو گشت هاو نیشتمانیانی خویدا که سیک نییه وابه سته ی به نیشتمانه که ی، وای لی بکات چنگی له گلی خا که که ی له ژوو ر سه ریدا هه لگرئ. کورد که سه رگه ردان ده بیت، وا ده زانی ولاتی خه لک به جی دپلی، بۆیه یاده وه رییه کانی زوو زینده به چال ده بن و خه ون به ئامیزی نیشتمانه وه نابینی.

مریه م و چراخان، په یوه ندیه کی تاییه تمه ند، لیکی گری ده دان. هاو رپییه تی ئه وان، رۆژ به رۆژ فره وانه تر و واتادار تر ده بوو. له و ماوه یه دا دوو جار له گه ل مریه م، به ته له فوئ قسه یان له گه ل زه هرا کردبوو و داوای لی کردبوو هه والی ساغ و سه لامه تییان به خانه واده ی باوکی به هه من و له ریگه ی ئه وانیش وه به مالی مام فه رهاد بگه یه نی. به لام له وه ده چوو ئه و خه به رانه نه گاته وه مه اباد، چونکه زه هرا په یوه ندیه کی باشی له گه ل ماله خه زوو رانی نه بوو و جاریکیان له وه لامی چراخا ندا وتبووی: ئه گه ر بیانی نیم هه والی ئیوه یان ده ده می!

له دست چوو. ده زانم له پوژی قیامه تیش، خودا له سهر ئهو غه درانه، لیم خویش نابی. هه نوو کله له بیکه سی و بیچاره یی خودا، هانام بو تو هیناوه، ئه گهر وا بکه ی شاسوار سه ری کمان لی بدات".

فهقی ئه حمهد: "حاجی، تازه ئه وهی رووی دا ناگه ریته وه، به لام خو سه لامهت بیت، تو قهت جاریک، پرس به کله س ناکهت. ئیستاش له بهر خاتری تو ده چمه لای شاسوار، داوای لی ده کهم سهردانت بکات، به لام ئه وهی من ههستم پی کردووه، شاسوار که یفی به ئامینه ی ژنت نابی، جا ئه گهر رازی بوو بیته ئاوی، وهره له مالی ئیمه قسه ی له گه ل بکه".

زهینه دین: "ئهن له قسه ی تو ده رناچم و فهرقی مالی من و تو نییه".

له پاش رویشتنی زهینه دین، فهقی ئه حمهد زور به زهیی پیدا هات و له بهر خو یه وه وتی: "ئهو کابرایه سهری لی شیواوه، پیده چی ئامینه شی پی رازی نه کری. سبه ی ده چمه شاری و واده کهم شاسوار سهردانی بکات. با بهو ئاخیری ته مه نیشی شیت نه بی".

پوژی دواتر فهقی ئه حمهد سه فه ری شاری کرد و بو نیوه پویه که ی چوو مالی شاسوار. له داوی نانی نیوه پو، قسه ی له گه ل کرد و دیار بوو ئه ویش، خاتری فهقی ئه حمهدی نه شکاند و وتی: "تو وهک مامی منی، قسه ی تو له سه ر سه رم. له و پوژانه دیمه گوندی و سهردانیان ده کهم".

پوژی پینچ شه ممه وهختی داوی نیوه پو، شاسوار به شلیری هاوسه ری وت: "خوتان ئاماده بکه ن ده چینه سهردانی خزمانی گوندی".

بهر له زه رده په ری خوژئاو بوون، شاسوار به خووی و منداله کانی گه یشته بهر ده رگای مالی فهقی ئه حمهد که له هه ورازه که ی به رامبه ر مالی باوکی بوو. خه جیجه ی خیزانی فهقی ئه حمهد، پیشوازی لی کردن و شلیر و منداله کانی ماچ کرد، دیار بوو فهقی هه موو شتیکی له باره ی هاتنی شاسواره وه به خه جیج گوتبوو، بویه وتی: "ئوه چه ند پوژه چاومان له رییه، باشه شاسوار کوره کهم، تو قهت جاریک سه ریکت نه دا. چاوم کویر بی له داوی دایکی ره حمه تیت، ئهو ماله سه بری تیدا نه ما. کورم ئیره ش مالی مامی خوته، ئه وهی رووی دا، دیاره خودا قه له می لیدابوو. ئیوه دانیشن

سی سال له داوی کاره ساته که ی چراخان، زهینه دین له خه فه تی ره فتاره گوماناوییه کانی ئامینه و له سووی نه مانی هه ردوو کچه که ی و دایکیان، ورده ورده له جهسته و ده رووندا تیک ده شکا و نیشانه کانی پیروون به سه ریدا زال ده بوون. هه ر سالیک ده چوو سه ر ته مه نی، ئه م زیاتر دلئ ناسک ده بوو و هه له کانی رابردووی ژبانی ده هاتنه بهرچاو. پاش سی سال له نه مانی چراخان، هیچ گومانی له وه نه ما که کچه که ی به غه ر کوشتوو. له و ماوه یه دا چاک تیگه یشت که ده رویشی براده ری که سیتی هه ناو ره ش بوو و چاوی به خو شگوزهرانی خه لکانی دیکه هه لئه ده هات، به لام تازه چ سوودیکی هه یه، ئه می له خشته برد و هه ناوی تژی خوین کرد.

نه دیم، دوو سال پاش ئهو بوختانه ی که بو چراخانی هه لبه ست، که وته گپیانی فته نیه کی خه تر له نیوان دوو بهرهبابی ئاواپییه که یان، ئه وهنده ی نه ما بوو خوینیان له نیوان برژی، به لام به وه چاک بوو، کاتیک فهقی ئه حمهد هه سستی پی کرد و براگه وه ری هه ردوو بهرهبابی تیگه یاند. ئه وه بوو هه ردوولا هاتنه وه هوش و بریاریان دا، ده رویش نه دیم له ئاوی ده رکهن. له و پوژه وه نه دیم له گوندی باری کرد.

زهینه دین له داوی بیستنی ئهو خه به ره زور سه رزه نشتی خو ی ده کرد، چونکه له ناو ئهو هه موو خه لکه ی ئاواپی، ئه م که وتبووه داوی ئهو به دکاره، تازه ئه وهی رووی دا ناگه ریته وه، وه لی ده بی بزانی که شاسواری کوری له بهر چی هاتوچوی ناکات.

پوژیکیان، چوو مالی فهقی ئه حمهد. پاش دانیشن و چای خواردنه وه، فهقی ئه حمهد پی وت: "زهینه دین، ده لئی نیشتیکت هه یه. فهرموو بیلی".

حاجی ویستی قسان بکات، به لام له هه ناودا کولا و که وته گریانیکی به کول. که نهختی گریان ده ماره کانی قورگیان به ردا و ئارامی گه رایه وه ده روونی، وتی: "فهقی ئه حمهد، ئه من پوژم له جییه کی خراب لی ئاوابووه. بی تاقهت و ماندووم. مال و مندالیکی بی سه روپه رم هه یه. له منداله کانی کوژی ئه وه لیم (ده سستی به گریان کرده وه، پاش که میک ئاسووده یی گه رایه وه جه سته ی و چاوه کانی سپییه وه) هه ر شاسوارم ماوه، ئه ویش به خووت ده زانی، سه رم لی نادات. وادیاره ئه منی له پیش چاو بووته به راز.. ئه من ناهه قی ناگرم، ئاخو له نه قامی و بی عه لی خو م هه ردوو کچه که م

وا منداڻ ڏهن ڏينهن ڏوای باوکیان".

شاسوار: "پورہ خه جیج، توخوا خوت مشهوش مه که. خو ئیمه میوان نین".

ڏوای ٺهوهی فقهی ٺهحمده گه پراهه وه مائی، یه کیچ له منداڻه کانی به ڏوای زهینه دیندا نارد. پاش نیو سه عاتیک پهیدا بوو و له ده رگا هاته ژوره وه، گویا له که ی له تهنیشته ده رگا به دیواردا هه لپه سارد و پر به گه رووی هاواری کرد: "ٺه وه شاسواره". دهستی له ملی کرد و چنه د جاریک ماچی ده کرد و بونی ده کرد. دهنگوت تیک چوه که دهیگوت: "لیم گه رین توخوا، بونی نه جیبه و چرای لی دیت، ٺه من هر به خو م ده زانم چ ناگریکم له هه ناودا هه یه". پاشان هه روو دهستی به رز کرده وه و رووی له ٺاسمان کرد: "خودایه گوناحی ٺه و کورهش له سه ر من بنووسه. ٺه و خه تایی نه بوو ٺه من پیم کرد". ڏوای ٺه وه شلیز و منداڻه کانی ماچ کرد.

شاسوار به وه هه لوئسته ی باوکی که میچ شله ژا، چونکه ره چاوی ٺهوه ی لی نه ده کرد. ٺاخر کا برایه که ی جارن نییه، له رابردووی خو ی شهرمه زاره و هه موو هه له کانی خو ی ده زانی. ٺه و شه وه شاسوار که م قسه ی کرد، زهینه دینیش، چی له ناخیدا بوو، هه لپه رشت. هه ندی جار له قسه کانی گرم ده بوو و ده چوه سهر ره فته ره چه وته کانی ٺامینه. له دوا پیدا وتی: "شاسوار کورم، قهت نه ده بوو بجیته ژیر داخوازیه که ی من و چرا بکوژی. ناخ نه دیمی فته کار، چون ٺه و په ندهت پی کردم". دهستی کرده وه گریان و به ناوله پی، له نیوچه وانی خو ی ددها.

شاسوار: "تو ٺه و وهخته، رازی نه بووی له به غدا بگه رییه وه ٺاوی و پرسی دوو جوامیری وه که مام فقهی بکه ی، من چون ده ویرام قسه ی تو بشکینم. ٺه و ده رویشه هه موو که سکی تو بوو، ٺه ویش به که یفی خو ی گه مه ی به شه ره ف و نامووسی ئیمه ده کرد".

زهینه دین: "کورم راست ده که ی، خه تاییه که هه مووی هی منه. من تازه خو شی له ژیانی خو م نابینم. چ ئیشکی باشم له و دنیا یی نه کرد، هه تا له به ری به سه ئیمه وه". فقهی ٺهحمده: "حاجی زهینه دین، ٺهوه ی چوو ناگه ریته وه، بریا و نه بووایه، به لام داری خو زگه بهر ناگری. ئیستاش، کاروباری ماله وهت ریک به خه و شاسواریش چاویکی لیجان ده بی".

حاجی سهری له بن گوی فقهی ٺهحمده ناو به چرپه وتی: "ٺامینه ناحه قی نییه. ٺاخر ٺه و جوان و جحیل، منیش هیچم پی نه ماوه، بویه زمانم کورته و لی قبوول ده که م".

فقهی ٺهحمده، دوو جار سهری بادا و وتی: "ٺه وها. ئی ئی تیگه ی شتم".

شاسوار له بیري خویدا وتی: ٺامینه، نا هق نییه، ٺاخر ٺه ویش وه که نه جیبه، کاتی خو ی غه دریان لی کرده وه و سی سال له باو کم بچو وکتره، ٺه گه ره هه له یه کیشی هه بی ٺاساییه، و ا چا که له مه و دوا با یه خی پی بده م.

شاسوار له ڏوای قسه کانی باوکی، ههستی به که موکووری له که سی تی خو ی ده کرد، ٺاخر ٺه گه ره له کاتی خویدا ماوه ی چنه مانگیچ، چراخان، له ماله ڏوستیکی وه که کاک فریاد بووایه، ٺه و هه لومه رجه زوو ده هاته گوری که به ٺاشکرا بلیت: من باوهرم به پاکی خوشکی خو م هه بوو، بویه ٺه و تاوانم نه کرد، ئیستاش ٺه وه به دیار که وت که بوختانیان پی کرده بوو. به لام هه نووکه چی بلیت. راسته، ٺه م نه چوه ژیرباری داوایه که ی باوکی، وه لی هیچ شتی که له چاره نووسی چراخان نازانیت.

رؤزی دواتر، شاسوار چوه مائی باوکی و له گهل ٺامینه ش قسه ی کرد. ٺامینه له سهره تا وای زانی، شاسوار، گومانی لی پهیدا کرده وه، بویه نهختیک به ترسه وه قسه ی ده کرد، به لام که دیتی شاسوار به نییه تیکی پاکه وه له به ر ژه وه ندیی ٺه مان قسه ده کات، وتی: "شاسوار گیان، من له مه بهستی تو ده گه م، له مه و دوا گه ره تو چاویکت لیجان بیت، ئیمه ش به بی تو هیچ شتی که ناکه یین و خزمه تی باوکیشت ده که م".

شاسوار له ڏوای نانی نیوه رپ له گهل منداڻه کانی به ره و شار گه پراهه وه.

نه دیم، ڏوای ٺهوه ی له گونده که ی خو ی ده رگرا، رووی نه بوو به سهردانیس بجیته وه ٺاوی. له هه ر کوپی که تووشی خه لکی ٺه و گونده ده بوو، سهری له به ره خو ی دهن او خو ی له به ره چاوان بز ده کرد. ٺه و، جارن ته نها ڏوست و برادری زهینه دین بوو، به لام به هو ی ره فته ره ناشرینه کانی خو ی له به ره چاوی ٺه ویش خست. پاش سالیچ له

گونده تازهکەیی، له ژێروه دەستی لهگهڵ (رابه) ی بێوهژن، تیکهڵ کردبوو و بهدزی هاتوچۆی دهکرد. ئیوارهبهکیان زستان بوو، وهختی نوێژی عیشایی، نه‌دیم خۆی دهگه‌ینێته مائی (رابه)، له‌وێ به‌دزی مندال‌ه‌کان، ده‌چنه ژوره بچووکه‌که‌ی ته‌نیشت هۆلی حه‌یوانه‌کان. له‌و ده‌مه‌دا (حه‌لیمه) ی براژنی (رابه) که دراوسێیان بوون، بۆ کاریکی ناو مال ده‌چێته ئه‌وێ. به‌ر له‌وه‌ی بگاته به‌رده‌م ژووری دانیشتن، هه‌ست به‌ چرپه‌ چرپ و خشپه‌ ده‌کات له‌لای ژوره بچووکه‌که. بۆ د‌نیا‌بوون، به‌ ماته‌مات، خۆی ده‌گه‌ینێته پشت ده‌رگا‌که و خۆی داده‌نووسینی و گوئی بیستنی چ‌ه‌ند قسه‌یه‌ک بوو که به‌ هه‌نکه‌ هه‌نکه‌وه، له‌ ده‌می رابه‌ ده‌رده‌چوون: "ده‌رویش ئازابه، با که‌سی‌کمان به‌سه‌ر دانیت".

حه‌لیمه، له‌پ‌ر ده‌رگا‌که پال ده‌دات و ده‌یکاته‌وه. که ده‌بینی، ده‌رویش خه‌ریکی رابه‌یه، ده‌کشیت‌ه‌وه ده‌ری و ده‌رگا‌که داده‌خاته‌وه و ده‌لی: "ئه‌ی هاوار ناموسمان چوو، ئه‌وجا قوری کینده‌ر به‌سه‌ر خۆمان بکه‌ین".

نه‌دیم و رابه، له‌ شه‌رمه‌زارییان نازانن چۆن خۆیان ریک ب‌خه‌نه‌وه. ره‌نگیان تیک ده‌چۆ و ماوه‌یه‌ک له‌ گۆ ده‌که‌ون. پاشان نه‌دیم به‌ حه‌لیمه ده‌لی: "به‌س لیمان له‌ هه‌ل‌لا مه‌ده، شه‌رتبی له‌ گوندی باریکه‌م و بۆ شوینیکی دور، سه‌ری خۆم هه‌لگرم".

رابه‌ش ناتوانیت هیچ قسه‌یه‌ک بکات، ته‌نها ده‌گری و له‌سه‌ری خۆی ده‌دات. حه‌لیمه ده‌یزانی، ئه‌گه‌ر پیاوه‌که‌ی و خزمه‌کان، تی بگه‌یه‌نی، هه‌ردووکیان ده‌کوژن و ئیشه‌که گه‌وره ده‌بی. زۆر زگی به‌ مندال‌ه‌ بچووکه‌کانی رابه‌ ده‌سووتی، بۆیه‌ رووی له‌ نه‌دیم ده‌کا و ده‌لی: "ده‌رویشی بی ناموس، سه‌به‌ی هه‌تا ئیوارۆ له‌ گوندی بارکه‌ و جاریکی دی نه‌ت‌بینینه‌وه، ئه‌گه‌رنا هه‌موو شتیک ئاشکرا ده‌که‌م، برۆ له‌ به‌رچاوم ب‌زربه".

نه‌دیم ملی شوێ ده‌کا و ده‌روا. پاشان حه‌لیمه به‌ هیمنی، سه‌رزه‌نشتی رابه‌ ده‌کا. رابه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پ‌ی ده‌کرۆ، ده‌ستی حه‌لیمه ماچ بکا و خۆی ده‌خاله‌ت بکات. داوای لی ده‌کات بۆ خاتری مندال‌ه‌کانی بیه‌خشی و له‌ سه‌ر ده‌ستی ئه‌و تۆبه‌ ده‌کات که جاریکی دی به‌ لای کاری وادا نه‌روات. حه‌لیمه ده‌گه‌ریت‌ه‌وه مائی خۆیان و به‌ردیکی له‌سه‌ر داده‌نی. رۆژی دواتر خه‌به‌ری بیست که سه‌یاره‌یه‌کی دوو ته‌نی

له‌به‌رده‌م مائی (نه‌دیم) ه و خه‌ریکن که‌لوپه‌له‌کانیان بار ده‌که‌ن. جگه‌ له‌ نه‌دیم و حه‌لیمه و رابه، که‌سیکی دی نه‌یده‌زانی، ئه‌و مال‌ه‌ بۆ له‌ گوندی بار ده‌کات.

ئیدی له‌و رۆژه‌وه نه‌دیم سه‌ری خۆی هه‌لگرت و به‌مندال‌ه‌وه له‌به‌ر چاوی خه‌لکی ئه‌و ده‌قه‌ره، ون بوو و که‌سی‌کیش سووی لی نه‌بوو.

چراخان، له‌ داوی گه‌فتوگۆکه‌ی له‌گه‌ڵ مریه‌می هاو‌ری، گۆرانیکی جه‌وه‌ری سه‌باره‌ت به‌ خۆشه‌ویستی بۆ نیشتمان به‌سه‌ر بیروبو‌چوونه‌کانیدا هات. هیدی هیدی ئه‌و هه‌سته له‌ ناخیدا گه‌شه‌ی ده‌کرد. زۆر جار ئیواران، له‌ داوی به‌جیه‌پنانی ئه‌رکه‌کانی له‌گه‌ڵ به‌ختیار ئه‌و باب‌ه‌ته‌ی ده‌رووژاند و ده‌یویست پ‌ی بکه‌وێ که داخوا ئه‌ویش وه‌ک ئه‌م، هه‌ستی خۆشه‌ویستی نیشتمان له‌ ناخیدا لاوازه. بۆچی له‌مه‌وپیش قه‌ت باسیان له‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی ئاوا، نه‌کردوو. به‌لام له‌ داویدا گه‌یشته ئه‌و راستیه‌ی که به‌ختیار و هه‌موو ئه‌و کورده په‌ناهه‌ندان‌ه‌ی ئه‌وێ هه‌تا ئه‌وانه‌ش که گوايه له‌سه‌ر کوردايه‌تی په‌راگه‌نده‌ بوونه، هه‌چیان ناچنه ئه‌و ئاسته‌ی که له‌ مریه‌مدا بینیبوو.

چراخان که ده‌یبینی خه‌لکی سوید، جا له‌ هه‌ر پله و وه‌زیه‌یه‌که‌دا بن، چ‌ه‌ند د‌ل‌سۆزانه به‌ داوی کاره‌کانیان و به‌رامبه‌ر به‌ ولاته‌که‌یان، چ‌ه‌نده خۆیان به‌ به‌رپرس ده‌زانن. ئه‌وسا که تیگه‌یشته که خۆشه‌ویستی نیشتمان و د‌ل‌سۆزی نواندن، له‌ راپه‌راندنی کاره‌کان، به‌شیکن له‌ کولتووری نه‌ته‌وه ته‌ندروسته‌کان. خه‌لکی کورد هه‌ر له‌ بنه‌رته‌دا له‌و کولتووره، ده‌ست کورت و نه‌دار بووه. هه‌ندۆ جار، ده‌هاته سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ی که نه‌خوینده‌واری و نه‌زانین، بوونه‌ته ئه‌و به‌ریه‌سته‌ی که ناھیلن کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واری هه‌ستیته‌وه سه‌ر پ‌ی‌یان. به‌لام له‌ هیکرا له‌م بۆچوونه‌ی په‌شیمان ده‌بووه‌وه. ئاخ‌ر ئه‌م چ‌ه‌ندین که‌سی ده‌ناسی که هه‌لگه‌ری بروانامه‌ی ئه‌کادیمین، یان خۆیان به‌ نووسه‌ر و شاعیر و هونه‌رمه‌ند ده‌زانن که‌چی دوا جار، ده‌گه‌ریت‌ه‌وه سه‌ر ئه‌سله‌ خیل‌ه‌کیه‌که‌ی خۆیان و له‌ بۆنه و ده‌رفه‌تی دیارکه‌وتنیان، به‌ ناوی عه‌شیره‌ت و بنه‌مال‌ه‌که‌یان خۆیان ده‌ناسین و شانازیشی پ‌یوه ده‌که‌ن! سه‌رکرده‌ سیاسییه‌کانمان وه‌ک سه‌رۆک عه‌شیره‌تیک ده‌رواننه ئه‌ندامانی حزبه‌که‌یان و هه‌موو رووه‌ ناشیرین و دواکه‌تووه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی خیل‌ه‌کی له‌ ریزی حزبه‌کان پارێزراوه. حزبه‌ کورديه‌کان،

کاتیک که بیانەوی خەلک لە دەوری خۆیان کۆبکەنەوه، پشت بە پەيوەندییەکانی خزمایەتی و عەشیرەتگەری دەبەستن، نەک بیروباوەر و ئەو سەرەتایانەیی که تەعبیر لە دۆزی کورد و کێشە نیشتمانییەکی دەکەن. لەگەڵ ئەو جۆرە لیکدانەوهیە، جاروبار رەشبین دەبوو و لە دلی خۆیدا دەبوو: لە نێو کۆمەلگەیی ئێمەدا، پەيوەندییە خێلەکی و دەرەبەگایەتیەکان، قەت هەلناوەشینیەوه.

چراخان، بیری لە خۆی و عەشیرەت و ئاواوییەکی دەکردهوه. ناخۆ لە ژیانی ئەمدا، ئەو زەمینەییە دەسازای بۆ ئەوهی بچیتەوه نیشتمان و لەوهی لە بەردەم خەلکی گوندەکانیان پڕ بە گەرووی هاوار بکات: من چراخانم، چراخانی پاکیزە و بیگوناخ. من ئەو کەسەم که وهک هەزاران کچی داوین پەکی و لاتەکەم، بووینەتە قوربانی نەزانی و دواکەوتویی ئێوه. ئایا کەسانیک پەیدا بوونە که لە هاواری ئەم، تیگەن و وهک ئینسان لە دایک و خوشک و کچەکانیان بپروان.

چراخان، دەیزانی ئەو کولتورەیی که زیندەگی بەم رانەبینی، هەروا لە بره‌ودایە و ناتوانیت لە بەرامبەریدا بچەنگی. باشە، لە هەلومەرجی ئاوادا، چۆن دەتوانی چیگەیهک بۆ خۆشەویستی نیشتمان و کەسوکار، لە ناخ و هزریدا چۆ بکات. لەگەڵ ئەوهشدا که خەلکانی، وهک فریاد و شاسواری بە بیر دەهاتەوه، ئومیدی دەژیاوه و دەهاتە سەر ئەو باوەرەیی که تاکە رینگە بۆ پەڕاندنەوهی کۆمەلگای کوردستان، لەو پەيوەندییە کۆمەلایەتییە دواکەوتوانە، ئەوهیە که مرۆف، کۆل نەدا و لە تیکۆشان نەکەوی.

بەختیار و چراخان، لە کۆتایی سالی سێیەمی قۆناغی ئامادەکاریدا بوون، کاتی که دەنگوباسی ئەنفال و کورد قران، هەموو ئەوروپای تەنی. ئەو هەوالانە، بۆ ئەوان سەرچاوهی نیگەرانی و هەلسانی سۆز و غوربەت بوون بۆ ولات. ئیوارەبوو، هەردووکیان بە یەکەوه کەوتنە لیکدانەوهی دەنگوباسەکان. بەختیار وتی: "بێدەنگ بوونی دەولەتانی رۆژئاوا و دامەزراوه نێو دەولەتیەکان، لە هەمبەر ئەو کارەساتانە، مانایەکی بۆ دیموکراتی و چەمکی مافی مرۆف، نەهیشتەوه. بارودۆخەکانی رۆژەلاتی ناوەراست و کوردستان، ئەوه دەسەلمێن که تاکو ئیستاش کۆمەلگەیی مرۆفایەتی، چەمکی هیز بەرپۆهێ دەبا و هیزدار بە ئارەزووی خۆی گەمە بە

چارەنووسی بێهێزەکان دەکات. لە هەلومەرجی ئاوادا، دەنگ هەلبێرینی چەند گروپیکی بچووک و هاواری ئیمەیی پەنابەر بێهۆودەیی و هیچ ناوەندیک گوێی بۆ هەلناخت.

چراخانیش وتی: " لێرەوه دیار دەکەوی که کۆمەلگەیی رۆژئاوا، بە دوو پێوهری جیاوان، سەیری ژیانی ئینسانەکان دەکات. ئەوان، بۆ ریکخستن و دابینکردنی مافی تاک، لە ولاتەکانی خۆیان، هەنگاوی گەوره و میژوووییان ناوه، وهلی که دینه سەر مافی گەلانی ژێردەست و جیهانی سێیەم، ئەوا بە پێی بەرژوهندییە ماددیەکانی خۆیان، هەنگاوی دەنێن. هەر لەبەر ئەوه بوو لە سەرەتا و ناوەراستی سەدهی بیستەمدا، لە وهختیک که ئەو دەولەتانە، خاوهنی کۆمەلگەیی دامەزراوهی دەستووری و دیموکراتی بوون و لە رینگەیی پەرله‌مانەوه ئالوگۆری دەسەلاتیان دەکرد، دەبینن لە هەمان کاتدا، ئەوان بوون که گەلان و ولاتانی ئاسیا و ئەفریقا و ئەمریکای باشووریان داگیر دەکرد و خێر و بێری ئەو ولاتیان دەدۆشی. بەرای من، دەولەتەندبوونی ئەو دەولەتە رۆژئاواییانە و پێشکەوتنیان لەرووی ئابوورییەوه، بەشیکێ گرنگی، بۆ ئەو سیاسەتە نامرۆفانەییە دەگەریتەوه. لە بەرامبەر ئەوهشدا، برسێیەتی و نەزانی و ژیانی کولەمەرگیان لە نێو ئەو میللەتانەدا بلاو دەکردهوه."

بەختیار و چراخان، لە رینگەیی رادیوی ئێرانەوه، گوێیان لە دەنگوباسەکانی کارەساتی کیمیا بارانی هەلەبجە دەگرت و دەیانزانی کارەساتەکی، تراژیدیایەکی مرۆفایەتی گەورهیە، ئەگەرچی راکەیانندنەکانی ولاتە رۆژئاواییەکان، نکۆلی لەو راستییانە دەکەن. ئەوان، لەگەڵ کۆمەلگەیی که پەناهەندە کوردەکانی ئەوی، هەولیان دەدا خەلکی ئەو شارە لە راستییەکان بگهینن، بۆ ئەو مەبەستە چەندین یاداشتنامە و سکالایان بۆ پەرله‌مانی سوید و نێوهندە بەرپرسەکانی ئەوی بەرز کردەوه، بەلام لەو وهختەدا کەس بە دەنگیانەوه نەهات و ئەو دەولەتانە لە بەرژوهندییاندا نەبوو لەسەری بیکەنە هەللا.

ئەوان، لەگەڵ هەلگرتنی ئەو خەمە گەورانەیی ولات و بیستنی دەنگوباسە ناخۆشەکان، دەبوایە شەو و رۆژ بخەنە سەرەکی، تا بە پلەیی نایاب، قۆناغی بنەرەتی بپرن، بۆ ئەوهی لەو کۆلیژانە وەرگیرین که خۆیان گەرەکیانە.

به‌ختیار و چراخان، زۆر سهرکه‌وتوانه قوناغی ئاماده‌کاریمان ته‌واو کرد و به پله‌یه‌کی به‌رز دهرچوون. له سهره‌تای مانگی حوزه‌پیرانی سالی (١٩٨٨) دا پروانامه‌پان وهرگرت و خوڤان بۆ خوڤندنی دانشگا ئاماده کرد. چراخان به هۆی به‌رزیه ئاستی ئه‌نجامه‌کانی پښتیری، له کۆلیژی پزیشکی وهرگیرا. به‌ختیاریش بۆ وهرگرتنی به‌کالۆریۆس، له ئه‌ده‌بی ئینگلیزی درێژه‌ی به‌ خوڤنده‌که‌ی دا. هه‌رچه‌نده ئه‌وان، ئه‌و هاوینه، گه‌لیک خه‌به‌ری ناخۆشیان سه‌باره‌ت به‌ کاره‌ساته‌کانی ئه‌نفال، ده‌بیست، به‌تایبه‌تی ئه‌و وه‌خته‌ی که شه‌ری ئیران و عیراق وه‌ستا و ده‌وله‌تی عیراق، هه‌موو توانادارییه سه‌ربازییه‌کانی خۆی، بۆ له ناو‌بردنی گه‌لی کورد خستبووه‌ گه‌ر، به‌ بێ ئه‌وه‌ی له‌م دنیا پان و به‌رینه‌دا، ده‌وله‌تیک یان دامه‌زراوه‌یه‌کی نی‌ونه‌ته‌وه‌یی، یان ئه‌وانه‌ی به‌ خوڤان ده‌لێن کۆنگره‌ی ئیسلامی، ده‌نگیان لێوه‌ بی‌ت. وه‌ک ئه‌وه‌ی کورد هه‌لگیسیینه‌ری جه‌نگه‌کانی جیهانی بێ و شه‌ری ساردی چه‌ند سالی‌ی رۆژه‌لات و رۆژئاواش، هه‌ر له نی‌وچه‌وانی ئه‌ودا بووبی، بۆیه هه‌موو لایه‌ک، به‌ پێویستی ده‌زانن تۆله‌ی لێ بکه‌نه‌وه. له‌گه‌ڵ ئه‌و واقیعه‌ تال و جه‌رگه‌په‌ری کوردستانیش، ئه‌وان، له هه‌ول و کۆششی خوڤان سارد نه‌بوونه‌وه و به‌رده‌وام ئه‌رکیان ده‌کیشا تا‌کو له بواریکدا پسپۆری به‌ ده‌ست بی‌ن.

چراخان، تووشی حاله‌تیکێ دهروونی دوولایه‌نه‌ی سه‌هیر ببوو، له‌لایه‌ک خۆشه‌ویستی بۆ نیشتمان و خاک و نه‌ته‌وه‌که‌ی، به‌ته‌واوی تیکه‌لی هزر و خوڤنی ببوون و به‌ ئومیدی ئه‌وه ده‌ژیا که له ئاینده بگه‌ریته‌وه ولاته‌که‌ی و له بواریکدا خزمه‌تی گه‌ل و نیشتمانه‌که‌ی بکات. ئه‌و هه‌سته ئه‌وه‌نده به‌سه‌ریدا زال ببوو، ئه‌م له‌وێوه، وه‌ک کوردستانییه‌ک، بیری ده‌کرده‌وه و سنوره ده‌ستکرده‌کانی، له میتشکی خۆیدا سه‌ربوووه. وه‌لی له‌ لایه‌کی دیکه ده‌هاته سه‌ر ورده‌کاری گه‌رانه‌وه‌ی و وابه‌سته بوونی به‌ زیدی باو و باپیرانی، هه‌ستیکێ تژی غوربه‌ت، ده‌بان‌تاساند و ده‌یه‌ینایه‌وه سه‌ر سفر. ئاخ‌ر، ئه‌م که‌سیکی نییه چاوه‌پێی گه‌رانه‌وی بکات. ئه‌م، له زه‌ینی خزم و که‌س وکاریدا، ره‌ش بووته‌وه و ته‌نانه‌ت له یاده‌وه‌ریشیان نه‌ماوه. جگه له شاسواری برای و کاک فریاد، کیتی هه‌یه ئه‌گه‌ری زیندوویی ئه‌م، له میتشکیدا

وجوودی هه‌بی. خۆ ئه‌وانیش ره‌نگه ئیستا، له ژیان و گه‌رانه‌وه‌یدا بێ هیوا بێن.

چراخان، له‌گه‌ڵ سه‌فه‌ری خه‌یال و سووبوونه‌وه له رابردووی ژیانی ماله‌ بادا، چه‌ند پرسیاریک یه‌خه‌گیری ده‌بوون: بگه‌ریمه‌وه لای کێ. بلیم من کیم. کین ئه‌وانه‌ی که من خۆشیانم ده‌وی و ئاره‌زووی باوه‌شی گه‌رمیان ده‌کم. ئاخ‌ر ئه‌وی، هه‌ر گوند و عه‌شیره‌ته‌که‌ی جارانه، کێ نالی ئه‌گه‌ر به‌ مانم بزائن، دووباره‌ رقی وه‌حشه‌ت و دهروونی نه‌خۆشیان هه‌لناچێ و گۆبه‌ندیکم بۆ نانینه‌وه. ئه‌و پرسیارانه و ده‌یانی دیکه‌ش، ناخی چراخانیان سارد و سه‌ر ده‌کرد و نیشتمانیان له‌ به‌ر دل ناشیرین ده‌کرد.

له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو بێ ئومیدی و خه‌یاله به‌ره‌نجام ناخۆشانه‌شدا، چراخان که ده‌یینی هه‌نوکه، هاوسه‌ری به‌ختیاره و ئه‌م له ئاستیکێ دیکه‌دا رووداوه‌کان ده‌بینی و چه‌ندین دۆست و هاو‌پێی چاکی هه‌یه، وره‌ی به‌رز ده‌بووه‌وه. دوا‌ی ئه‌وه‌ش، ده‌یزانی که گه‌رانه‌وه‌یان بۆ ولات ده‌بی له هه‌لومه‌رجیکێ گونجاو بێ و ئه‌و بارودۆخه سیاسی و کۆمه‌لاتییه‌ی ئیستا، پێویسته گۆرانیان به‌سه‌ردا هاتبیت، ئه‌گه‌رنا به‌و هه‌لومه‌رجه‌ی ئیستا، کێ ده‌توانی سه‌ردانی ولات بکات. ئه‌م‌رۆکه نیشتمان بۆ هه‌موو که‌سیک وه‌ک دۆزه‌خ وایه و ئه‌و خه‌مه گه‌ورانه خه‌می هه‌موو خه‌لکی کوردستانه، نه‌ک به‌ ته‌نها خه‌می ئه‌م.

چراخان، کاتیک له دۆزی ئالۆزی کورد و پیکهاته‌ی کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واری راده‌ما، کتومت، وه‌ک کیشه‌کانی خۆی ده‌هاتنه‌ به‌ر چاوی. ئه‌م له ژیانی ئاسایی خۆیدا هه‌یج که‌موکوپرییه‌کی نه‌بوو که‌چی دواکه‌وتویی کۆمه‌لی کورده‌واری و جه‌هل و نه‌زانینی که‌سوکاری، به‌ مانای راسته‌قینه‌ی ژیان، ئه‌میان کرده‌ قوربانی و له نیو بازنه‌ی ژیاندا فریاد دا ده‌ره‌وه. کوردیش به‌ هه‌مان شیوه، به‌ هۆی سیاسه‌تی ره‌گه‌زه‌په‌رستانه و مله‌و‌پیی ده‌سه‌لاتدارانی نه‌ته‌وه‌کانی ده‌روبه‌ری خۆی، له چوارچیوه‌ی شادبوونی نه‌ته‌وه‌کان به‌ مافی دروست کردنی کیانی سیاسی ده‌رکراوه و له هه‌موو لایه‌ک سه‌رکوتی ده‌که‌ن. ئه‌م حاله‌ته‌ی پێ ره‌وانه‌بوونی ژیان به‌ نه‌ته‌وه‌کان و که‌سه‌کان، له هه‌ردوو لایه‌نیدا، چراخانێ گرتبووه‌وه. ئاخ‌ر، گه‌ر بیه‌وی له دوا‌رۆژدا، خزمه‌تی ولاته‌که‌ی بکات، پێویسته لانی که‌م له نیو کۆمه‌لگه‌که‌ی خۆیدا،

بهختيار، وهختيک که دهبييني چراخان بهو حالته دهروونيانه دهلتيتهوه، زور نيگه ران دهبوو، ههولئ دهدا له ريگهه بهخشييني خوڤشهويستي و دروستکردني متمانه بهخوکردن، لهو تهنگزه دهروونييه رزگاري بکات. هه موو جاريک که ههستي دهکرد چراخان خهيالئ داوهته دهست رابردوه تفت و تاله کهه، بههيمني دهکهوته ناخاوتني و دهیگوت: "چرا گيان، دلئ خوٲ تهنگ مه کهه. تو کهه سيکی بهخته وهري و ناپندهش له گهل تو دايه. من بروام وايه، ئه و روزهي سه ربه رزانه دهگه ريپينه وه ولات، تو له دوو پارچهي کوردستان باوهشت بو دهکريته وه. ئه و ده مهه ي شاسواري برات و باقي که سوکاره کهت، تو ده بينن، له خوڤشيياندا ناهنگ دهگيپن. به بوچووني من، گه رانه وهي تو، بو نيشتمان، وهک شوڤرشيک وايه. گوڤرانيکی گه وره به سه ر عه قلله کوئه کان ديني و ده يانخاته ژير پرسيار. ئه گه ر له وهختي خوڤدا، خه به ري سه رگه راني تو، خه لکی گونده که تان و ده قه ره که پتيان زانيبي، ئه وه له گه رانه وه تدا به م شيويه، هه موو خه لکی کوردستان، پتي ده زانن. من، پيم وايه له دواي گه رانه وهي تو و ناشکرا بووني راستييه کاني کيشه کهت، ديدی کو مه لي کورده واري بو مه سه له ي ژنان، ده گوڤرئ و چيتر کاره ساتي له و چه شنه به سه ر کچاني ولاته که مان نايهت. دواي ئه وهش، چراخان، له بيرت نه چيٲ تو کچي مه اباديت. کچي فه رهاد و سه عادهت. ئاي له و روزه خوڤشه ي که چراخان، پي دهن ته مائي مام فه رهاد و له باوهشي سه عادهتدا، فرمي سکی خوڤشه ويستي دهباريني".

چراخان له گهل قسه کاني بهختيار، دهگه شايه وه. هيواو ناواته کاني، چرويان دهکرده وه. بو دلنه وايي و ده بريني خوڤشه ويستي خوڤ بو بهختيار، وتي: "ئه دي بو له بيرت نييه که چراخان بووکی نايشه خانه و ئه و يش سيپه مين ماله باو کييه تي".

بهختيار به دلئیکي مه ست له خوڤشه ويستي، چرای له باوهش گرت و له دواي ماچاران کردني وتي: "ئه مه يانم بو تو به جي هيشتبوو".

ئه وان، بروايان وابوو که به جي هيني ئه رکی نيشتمان ييان له وه دايه که زانستخواز بن و له خوڤده وله مند کردن به زانستي سه رده م که مه ترخه مي نه که ن و ئه وه له ي بويان ره خساوه له دهستي نه دن. به دهسته ينيان بروانامه ي ئه کاديمي و گه يشتن به

ئه و روزه ي چراخان، ناوي له ليستي وه رگير اوه کاني کو ليژي پزيشکی ده رچوو، بو ئه وان جه ژنيکی راسته قينه بوو. مريم که پيرو زبایي لي کردن و خوڤشاللي خوڤي ده برري. هه ر له و روزه دا، مريم پتي راگه يان دن که روزه ي دواتر، بو ئيواره که ي له مه راسيمي ئه لقه گوڤينه وه ي خوڤي له گهل (جه مشيد ئه سفه هاني) که هونه رمه نديکی موزيکی ئيراني په نابهر بوو، له هوله که ي نزیک شو قه که ي خوڤيان ئاماده بن.

مريم و جه مشيد، له سوڤد، يه کديان ناسيبوو و ببونه هاوري. مانگي جاريک له و هوله يه کتريان ده بيني که بو نواندن چالاکي، روويان تي ده کرد.

جه مشيد ئه سفه هاني که مانچه ژه نيکی بي هاوتا بوو، وهختيک که ناوازه ره سه ن و مقامه ئيرانيه کاني ده ژه ند که مانچه که ي به گريان ده هينا و له گهل ئه و يش، هه موو هه واداره کاني، فرمي سکی غه ربييان بو ولات ده باراند.

بهختيار به چراخاني وت: "چرا گيان، ده بي له و ناههنگه پيکه وه سه ما بکين و جوانترين جلي شارستانانه ي ئيره له بهر بکين، چونکه، ئه و فارسانه، چه شني ئه و روپايين، له ئارايشت و خوڤران دنه وه دا، بي وينه ن. بو يه نابي وا تي بگه ن که ئيمه له ناههنگي خيزاني و خوڤ نمايشکردندا، له وان دواکه وتووترين".

چراخان: "خه م مه خو ده بي گره وي جواني و خوڤشه ويستي، ئيمه بي به ينه وه. ئيستا هه موو جوڤه سه مايه کی روزه لاتي و ئه و روپوي، ده زانين".

دهمه و ئيواره ي روزه ي دواتر، بهختيار و چراخان، گه يشتنه به رده مي هوله کهه. که چوونه ژووره وه، مريم و جه مشيد پيکه وه پيشوازييان له ميوانه تازه هاتووه کان ده کرد. مريم زوو جه مشيد، له هاتني بهختيار و چراخان، ئاگادار کرده وه و تيگه يان د که ئه وانه کوردن و هاوري تي نزیکي ئه من. هه روو کيان به گه رمي به خيره اتنيان لي کردن و مريم به خوڤي، بو شويني دانيشتنيان، ري نمايي کردن.

ئه و شه وه زياتر له دوازه خيزاني ديکه ي ئيراني له و ناههنگه به شدار بوون، به ته قليديکی جوان و که شيکی رومانسيانه، ناههنگه که دهستي پي کرد. له سه ره تادا، جه مشيد ئه سفه هاني به که مانچه که ي، پارچه يه ک موسيقي کوني ئيراني زهني و له گهل باله بان ژه ن و ريتمگريک، هوله که يان برده وه ئاسماني تاران. پاشان دوو

کەس لە ئامادەبووەکان، چەند گۆرانییەکی خۆشیان چڕی. ئەو شەو شەوی بەزم و بادە خواردنەو بوو.

چراخان، پێشتر لە گەڵ مریەم و بەختیار خۆی تا قی کردبوو، لە گەڵ ئەو شەدا، زۆر ئاگاداری خۆی بوو و لە بەر خۆشی ئاھەنگە کەش جار جارە لە گەڵ بەختیار، پێکی ھەلەدا. جوانی چراخان، ئەو شەو، ئەو ھەندە سەرنجراکێش بوو، ئامادەبووان، ھەموویان، زەینیکیان ھەر لە سەر ئەمان بوو. وەختیک مۆسیقا کەوتە سەر ریتمی خیرا و گەنجیک گۆرانییەکانی (ئەغاسی) دەچڕی، ھەموو ھۆلە کەوتە سەما و ھەلپەرین. بەختیار و چراخانیش، تا شەلائی ئارەقە بوون ھەلپەرین. دواى ماوھیک مۆسیقا کە ھیتووش بۆو و نەرم نەرم، لە سەر ئاوازی سەمای بارینی بەفر، دەنگی دەھات. ئاھەنگگیران، دوو دوو کەوتە نمایشی سەمای پۆژئاوایی و سینەیان جووت دەکرد و ھەناسەى گەرمیان دەبەخشییە بناگوێ و بەر گەردنی یەکتەر.. دەستی راستی ئەم و دەستی چەپی ئەو، پەنجەکانیان تیکەھەلکێش ببوون و بە دوو دەستەکەى دیکەش نیوہ ئامیزى یەکتەر دەبوون.. ئەو جۆرە سەمایە بەشیک بوو لە لاواندەوہى پۆج.. تەقسێک بوو، پەیمانی خۆشەویستی تیدا نوێ دەکرایەوہ.. دزە ماچیکى نێو ئەو سەمایە، بەھاری عەشقی رەنگینتر دەکرد.. لە گەڵ چریەى ھەر پەیفیک، خونچەیکە لە گولزازی ژياندا، دەپشکووت.. ئەو مۆسیقا نەرم و ھیمنە، خەبەرى ئارامى دلە بە یەکنووساوەکانى دەگەیاندا.. ھەموو ھەست و نەستەکان دەپژانە کانیى جوانى و خۆشەویستی بە چەشنیک، بواریک بۆ خەم و خەفەت و بۆ دەروونی نەخۆش و دنیای ناشیرینی، نەدەمایەوہ.. ئەو شەو شەوی خەلوہتى خۆشەویستان و نوێژی ئەوینداران بوو.

کە سەمایە کە تەواو بوو، یەکی لە میوانەکان چوو سەر شانۆ و وتی: "بەپێزان ئیستاش پێشبریکى جوانترین و ریکترین دوو کەسى ھاوسەر دەکەین، ئەو دووانەى کە بە یەکەم دەردەچن، لە لایەن بەپێزان (مارتا ئەندرسن و پیتەر ھانسۆن) ھوہ خەلات دەکرین کە ھەردووکیان ئەندامى ئەنجومەنى شارەوانین و میوانى ئاھەنگەمانن".

ئامادەبووان ھەموو کەوتە خۆ ریکخستن. ژنان، ھەر یەک لە لای خۆیەوہ، ئاوینە و

مکیاجى نێو جانتاکانیان دەرھینا و لە شوینی خۆیانەوہ خەریکی خۆ جوانکردن و سوورکردنی لێوہکانیان بوون. پیاوہکانیش، یەخەى کراس و ریباتەکەیان ریک خست و قژیان شانە کردوہ. پێشکەشکارەکە لیستی ناوہکانى دەخویندوہ. ھەر ژن و پیاویک کە ناویان دەخوینرایەوہ دەبوو بچیتە سەر شانۆ و لە بەردەمى لێژنەیکەى سى کەسیدا بوەستى، تا خالیان بۆ دابنن. شەشەمین کەرەت، ناوی بەختیار و چراخان خویندرايەوہ. ھەر لە گەڵ بەریکەوتنیان بۆ سەر شانۆ، مریەم ھەلھەلەپەیکى چریکاند و ھۆلە کە تیکرا کەوتە چەپلەپێزان، دیار بوو بە بریاری گشت ئامادەبووان، ئەوان جوانترین ھاوسەر بوون. لە گەڵ پێزاناندنى خەلکەکە، بەختیار و چراخان، لە بەرامبەریاندا نووشتانەوہ و بە سەردانەواندن، سوپاسیان کردن.

کە نمایشەکە تەواو بوو، لێژنەکە ناوی سەرکەوتووہکانیان، لە پارچە کاغەزیک نووسی و دایانە دەست پێشکەشکارەکە. ئەویش ناوہکانى وەرگرت و وتی: "بەختیار و چراخان". ئەوانیش لە دواى خویندەوہى ناوہکانیان، گەرانەوہ سەر شانۆ و دووبارە دەست لە سەر سینگ خۆیان بۆ میوانەکان نوشتانەوہ. میوانەکانیش بە چەپلەپێزان پیرۆزباییان لى کردن. پاش ئەو، یەکیک لە ئەندامانى لێژنەکە دیارییەکەى پێشکەش کردن کە تابلۆیکەى ھونەرماندیکى سویدی بوو. لە کاتى وەرگرتنى دیارییەکە، جەمشید و مریەم پیکەوہ چوونە سەر شانۆ و لە گەڵ ئەوان، چەند وینەیکیان گرت.

دەرنگى شوئى، ئاھەنگەکە کۆتایی ھات و بەختیار و چرا، دووبارە پیرۆزباییان لە مریەم و جەمشید کردوہ و مائئاواییان لى کردن.

لە گەرانەوہیاندا، چراخان، بە بەختیاری وت: "دەزانى، زۆر بەى کاتەکانى ئەم شەو، خۆم لە بیر دەکرد و وام دەزانى لە لابلایکى بەھەشتدا دەسووریمەوہ. بەراستی ئەم شەو، خۆشى ئاھەنگەکە، شادییەکی زۆرى پى بەخشیم".

بەختیاریش وتی: "جا بۆ من نالئى. ئای چرا کە ئەم شەو جوان بووى. نەدەویرام تیر لیت بروانم نەبادا تیشکی چاوەکانم بتسووتینى!"

ئەو پۆژەى سوپاى سەدام حوسەين كويتيان داگيركرد، بەختيار سەبەينى زوو، لە شاشەى تەلەفزيۆن سەيرى رووداوهكانى دەكرد. ئەم كردهوه سەربازيهى سوپاى عيراق، بە هەموو پيوانەكان، يەكئىك لە رەفتارە هەرە ملههوانەكانى دكتاتورى عيراق بوو، بەلام ئەم جارەيان لە دژى بەرژههوندييهكانى ئەمريكا و باقى دەولەتە پۆژئاوايييهكان، راگەياندنەكان بە گشتى وازيان لە خەبەرە لاوهكويهكان هينا و كهوتنە سەر شەنوكەو كردنى بارودۆخى كەنداو. بەختيار زوو تىگەيشت كە ئەم جارە رژيمى عيراق بە داوهوه بووه و رزگاربوونى نيهه.

بەختيار چووه سەر سەرى چراخان و لە شيرين خەودا بە ئاگای هينا: "چرا، چرا، هەستە مزگينيم دەوى. هەستە ببينه، سەدام چ كەتئىكى كردهوه".
چراخان هەستايهوه و دەستى بە چاوهكانيدا هينا و وتى: "چى بووه. سەدام چى كردهوه".

بەختيار: "ئەو مەغرور و بى عەقلە، ئەم شەو كويتى داگير كردهوه و دەلئيت: شارى كويت نۆزدهمين پارتيژگای عيراقە".

چراخان هەستايهوه سەر پى و بە ديقەت گوئى لە هەوالەكان راگرت، دياربوو هەموو دنياى پۆژئاوا كهوتبوونه جموجۆل و هەرەشەيان لە سەدام دەكرد كە بى قەيد و شەرت سوپاكەى لە كويت بكيشيئەوه. راگەياندنەكان، جگە لەو هەوالە، نەدەپرژانە سەر رووداوه لاوهكويهكان. هەندى لە لىكۆلەرە سياسيهكان پييان وابوو كە سەدام گەيشتۆتە لووتكەى لە خۆبايييون و وەختى ئەوه هاتوو تىك بشكينيئ.

چراخان، دواى ماوهيهك بىركردنەوه و تيرامان لە وەزەكە وتى: "لە دواى ئەم رووداوه، گەورەترين گۆزان لە پۆژههلاتى ناوهراست ديئە پيشهوه و كورديش ئەگەر لە ئاستى رووداوهكاندا بيئ، لە هەموو لايەنەكان زياتر قازانج دەكات".

بەختيار لە سەر قسەكانى ئەو، وتى: "دنيا بەرەو كرانهوه دەچيئ. سيستههە سۆسياليسيئيه ديكتاتورەكانى پۆژههلات، هەرەسيان هيناوه و ئەو پۆژمانەش كە لەسەر مەملەتى و شەرى ساردى نيوان سۆفیهت و ئەمريكا كەلكيان وەرەگرت، ئەو

پۆژەيان ئاوابوو و چيتر ناتوانن دريژە بە دەسهلاتەكانيان بەدن، دەسهلاتى سەداميش بەشيكە لەوانە".

دوا بەدواى ئەو رووداوه، چەندين بريارى گرنگ لە ئەنجوومهنى ئاسايش دەرچوو كە ئەمريان بە دەولەتى عيراق دەكرد، بە زووترين كات، لە كويت بكشيئەوه. بەلام سەدام لە كەلى شەيتان نەهاتە خوارى و گشت برياره نيودهولەتتیهكانى لە ژير پيى خۆى نا، بۆيه گەورەترين هاوپهيمانى سەربازى بە سەركرديهتى ئەمريكا پيئكهاات و برياريان دا بە لۆژيكي هيز سوپاى عيراق لە كويت دەرەكەن.

لە دوا مانگى زستانى سالى (١٩٩١)دا لە ماوهيهكى كورت و پيوانهينى، سوپاى هاوپهيمانان توانيان سوپايه برسى و لەخۆ وەرەسەكەى سەدام تىك بشكينيئ. لە دواى شكست خواردنى سوپاى عيراق، خەلكى باشوورى عيراق و كوردستان دەستيان بە راپههين كرد و لە ماوهى چەند پۆژيک زۆرەى پارتيژگاکانى عيراقيان لە دەستى دامودەزگا تۆقينههكانى رژيمى سەدام نازاد كرد. وەختيک هاوپهيمانان، هەستيان كرد، خەريکه جلهوى رووداوهكان لە دەستيان دەرەهچى، بواريان بە پاشماوهكانى سوپاى سەدام دا بۆ ئەوهى راپههينهكە سەرکوت بکات. بۆ ئەو مەههستە، ريگەيان پى دا، هەليكوپتەريش بە كار بيئى. ئەوهبوو لە ماوهى چەند پۆژيکدا، گەلانى عيراق، دووچارى گەورەترين كوشتار و كۆچى بە كۆمەل بوون.

لە كوردستانيش، خەلك شارەكانيان چۆل كرد و روويان لە سنورهكانى ئيران و تورکيا كرد. کارهساتهكە ئەوهنده گەوره و تراژيدى بوو، بە جۆريک، ويژدانى كۆمەلگەى نيو دەولەتى هەژاند و هەموو لايەك دەستى يارمەتییان بۆ كۆچبەرەكان دريژ كرد. ديمەنى کارهساتبارى خەلكەكە، لە هەموو تەلەفزيۆنەكانى جيهاندا بلاو کرانهوه. لە گشت شار و پایتەختەكانى ئەورپا، خەلك پۆژانە سەر شەقام و بەردەم سەفارهتەكانى عيراق و نەتەوه يەكگرتووەكان. کاربگەریتی كۆچرەوهكە بە جۆريک بوو كە ويژدانى كۆمەلگەى نيودهولەتى بە خەبەر هيناو لە ئاکامدا بە برياريكى نيو دەولەتى، ناوچەى ئارام، لە سەرروى هيلى پانى (٣٦) پله بۆ خەلكى كوردستان، راگەيانرا و پاشان وردە وردە خەلكەكە گەرانەوه سەر مال و حالى خويان.

بەختيار و چراخان، بەردهوام لەگەل رووداوهكاندا دەژيان و لە چەندان چالاکى، بۆ

گوشار خستنه سەر لایه‌نه په‌یوه‌نداره‌کان، به‌شدارییان کرد. دوا جار که بریاری دانانی هه‌رمی ئارام دهرچوو، ئه‌وانیش نه‌ختیک دل‌یان خۆش بوو، چونکه له‌وده‌مه به هه‌نگاوێک داده‌نرا بۆ راگرتنی مه‌ینه‌تییه‌کانی خه‌لکی کوردستان.

به‌ختیار، له‌و وه‌خته‌دا خه‌ریکی ته‌واو کردنی ماسته‌ره‌که‌ی بوو، له‌ ئه‌ده‌بی ئینگلیزی. چراخانیس له‌ کۆتایی قۆناغی سییه‌می کۆلیژی پزیشکی بوو.

باری سیاسی ده‌وله‌تی عیراق، گۆرانیکی ته‌واوی به‌سه‌ردا هات. کۆمه‌لگه‌ی نیو ده‌وله‌تی راسته‌وخۆ، ده‌ستیان خسته‌ نیو کار وباری ئه‌و وڵاته و توانییان سنووریک بۆ ره‌فتاره نامرۆیییه‌کانی رژی می‌سه‌دام دا بنێن. له‌گه‌ڵ کیشانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی ئیداری ده‌وله‌تی عیراق له‌ کوردستان، کرانه‌وه‌یه‌کی ته‌واو له‌ به‌رده‌م ریکخراوه نیو ده‌وله‌تییه‌کان و سه‌ربه‌خۆکان دروست بوو. هه‌موو که‌ناڵه‌کانی راگه‌یاندن، له‌ ئه‌وروپا و ئه‌مریکا و وڵاتی دیکه‌ش هاتنه‌ کوردستان و له‌ نزیکه‌وه راستیی ئه‌و رووداوانه‌یان ئاشکرا ده‌کرد که له‌ سالانی رابردوو، به‌ سه‌ر خه‌لکی کوردستان هاتبوون. به‌شیکیش له‌و ئاواره‌ کوردانه‌ی که، پێشتر به‌ په‌ناهه‌نده‌یی روویان له‌ وڵاته‌ رۆژئاوا یییه‌کان کردبوو له‌ ریکه‌ی ئێران و تورکیا سه‌ردانی کوردستانیان ده‌کرد.

ئه‌و ده‌مه‌ی بریاری هه‌لبژاردن له‌ کوردستان درا و ده‌سه‌لاتی ناوه‌خۆی هه‌رسی پارێزگاکانی (هه‌ولێر، سلیماتی، ده‌وک) که‌وته ژێر ده‌ستی حزبه‌ کوردستانییه‌کان، هه‌موو چاودێره‌ سیاسییه‌کان پێیان وابوو که کورد به‌ره‌و دروستکردنی ده‌وله‌تی نه‌ته‌وه‌یی خۆی هه‌نگاو ده‌نێت.

چراخان و به‌ختیار، ئاره‌زووی گه‌رانه‌وه‌ بۆ کوردستان، له‌ سه‌ری دابوون. به‌لام ئه‌و سه‌فه‌ره‌ بۆ ئه‌وان، هیشتا زه‌مینه‌ی له‌ بار نه‌بوو، چونکه له‌ لایه‌ک به‌ختیار، نه‌یده‌زانی داخوا خانه‌واده‌که‌یان هه‌ر له‌ ئێران ماون یان بۆ باشووری کوردستان گه‌راونه‌ته‌وه. سه‌باره‌ت به‌ چراخانیس، ده‌بوو زانیاری ته‌واویان له‌ باره‌ی هه‌لومه‌رجی ئه‌و و مائی شاسوار هه‌بووایه. جگه‌ له‌مانه‌ش، چراخان، هیشتا سالیکی مابوو دانشگا ته‌واو بکات. بۆیه‌ بریاریان دا، په‌له‌ نه‌که‌ن و له‌ دووره‌وه‌ چاوه‌دێری روواوه‌کان بکن.

له‌ کۆتایی مانگی حوزه‌هیراندا، به‌ختیار، ماسته‌ره‌که‌ی به‌ پله‌ی نایاب ته‌واو کرد و

له‌ سه‌ره‌تای سالی خۆیندنی (۱۹۹۲-۱۹۹۳) دا به‌ مامۆستای وانه‌بێژ له‌ کۆلیژه‌که‌ی خۆی دامه‌زرا. ئه‌وان، پێشتر به‌ یارمه‌تی سۆسیال ده‌ژیان که له‌ شاره‌وانییه‌وه‌ بۆیان دا بین کرابوو، وه‌لی هه‌نوکه‌ ره‌گه‌زنامه‌ی سویدییان هه‌یه و به‌ختیاریش دامه‌زراوه. ئیستا چوونه‌ته‌ قۆناغیکی نوی ژیان و خه‌ریکه‌ باری ئابوریان، به‌ره‌و باشی ده‌چێت.

به‌ختیار و چراخان، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای زه‌ماوه‌ندکردنیانه‌وه، بریاریان وابوو که نه‌هێلن مندالیان ببێت، تا ئه‌و وه‌خته‌ی که ده‌ستیان له‌ خۆیندن به‌رده‌بێت و ده‌که‌ونه سه‌ر ژیانکی ئاسایی.

سه‌ره‌تای به‌هاری سالی (۱۹۹۳) بوو، به‌بۆنه‌ی نه‌ورۆز و سه‌ری سالی ئێرانی، به‌ختیار و چراخان، دره‌نگی شه‌وی له‌ ئاهه‌نگیک گه‌راوونه‌وه‌ شوقه‌که‌یان و خه‌ریکی گه‌رماوکردن و داته‌کاندنی ماندوویتی ئه‌و شه‌وه‌ بوون. پاشان چراخان له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌که‌ی نیو هۆله‌که‌یان دانیشته و نه‌ختی خۆی به‌ پشتدا وه‌رگیرا. دا‌لغه‌یه‌کی سه‌یر، هزری داگیر کرد. خه‌یالی، جه‌سته‌ی ماندوویان به‌ جی هیشته و که‌وته‌ ده‌ورکردنه‌وه‌ی ژیا‌نی مندالی و پاشان سه‌رگه‌ردانی ئێران و توران و ئه‌وروپا. یه‌ک یه‌ک ئه‌و که‌سانه‌ی ده‌هاتنه‌ به‌ر خه‌یال که رۆژی له‌ رۆژان تالییان پێ چه‌شتبوو و دوا جاریش، خه‌ریک بوون کۆتایی به‌ ژیا‌نی بین. شاسوار و فریاد و قاچاخچییه‌کانی ده‌هاته‌وه‌ یاد که‌ چۆن، ئه‌وه‌نده‌ی له‌ ده‌ستیان هات یارمه‌تییان دا. لوتف و به‌زه‌یی مائی مام سمایل و خانه‌دانی و میهره‌بانی فه‌ره‌اد و سه‌عاده‌ت و خۆشه‌ویستی هاوڕیکانی له‌ مه‌باباد هاته‌وه‌ بێر. یاده‌وه‌ری مائی مام عه‌لی و زه‌ه‌رای عه‌شق و ئه‌وین، به‌هزریدا گوزه‌ریان کرد و. ئیستاش چه‌ند مانگیکی ماوه و به‌ سه‌رکه‌وتویی، کۆلیژی پزیشکی ته‌واو ده‌کات.

چراخان، تا ئه‌و کاته‌ش قه‌ت چه‌زی نه‌ده‌کرد مندالی به‌زگ که‌ویت، به‌لام ماوه‌ی بیست رۆژیک بوو، هه‌ستی ده‌کرد باری ته‌ندروستی له‌ ئاسایی نییه و بیزی له‌ زۆربه‌ی خواردنه‌کان ده‌بێته‌وه. هه‌ندێ جاریش، هه‌ر له‌ خۆرا تووشی سه‌ره‌سووره‌ ده‌بێت.

که‌ به‌ختیار دبێت، چراخان بێتاقه‌ت دباره و فکری له‌ لای خۆی نییه، به‌ هیمنی

چووه ته‌نیشتی دانیشست و به دهستی راسته‌ی، سه‌ری چراخانی خسته سه‌ر لابلای خوئی و وتی: "چرا گیان، وا هه‌ست ده‌که‌م ماندوو و بی‌خوئق دیاری. خو چ جییه‌کت نایه‌شی".

چراخان: "راستییه‌که‌ی، ماوه‌یه‌که هه‌ست ده‌که‌م، له‌شم داده‌هیزری و ئیشتیای خواردم نه‌ماوه، ئه‌وه‌نده‌ی هه‌ستیش له‌خوم راده‌گرم هیچ جییه‌کم نازاری نییه، هه‌ر ئه‌وه نه‌بی که بی‌زم له‌هه‌ندی خواردم ده‌بیته‌وه و خه‌ریکه چایم له‌به‌رچاو ده‌که‌وی، جا نازانم مه‌سه‌له چیه".

به‌خیار له‌شوینی خوئی هه‌ستایه‌وه و له‌چراخان راما. به‌بزه‌یه‌کی پر له‌ماناوه، وتی: "چرا، توخوا هه‌سته‌وه سه‌ر پی".

چراخان هه‌ستایه‌وه، وه‌لی له‌مه‌به‌ستی به‌ختیار حالی نه‌بوو. به‌ختیار، به‌نهرمی ده‌ستی له‌سه‌ر زگی چرا دانا و وتی: "چرا، هه‌ست به‌هیچ گورانی‌ک له‌ناو زگت ناکه‌یت".

ئه‌وساکه‌ چراخان تیگه‌یشست که له‌وانه‌ مندالی به‌زگ که‌وتبی بویه به‌که‌میک نازه‌وه، وتی: "وه‌للا‌هی به‌ختیار، خو هه‌موو نیشانه‌کان هی ئه‌وه‌ن مندالم به‌زگ که‌وتبی، باشه‌ گریمان وابوو چاره‌ چیه".

به‌ختیار: "چرا گیان، به‌یانی ده‌چینه لای پزیشکی تاییه‌ت و هه‌موو شتی‌ک پروون ده‌بیته‌وه، خو ئه‌گه‌ر وابوو، ئیمه‌ش پیشوازیی لی ده‌که‌ین. تو هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ت له‌سه‌ره که زیاتر له‌جاران ئاگاداری خو‌ت بی و ئه‌و پینج مانگه‌ش له‌خویندنه‌که‌ت دوا نه‌که‌وی".

ئه‌و شه‌وه، هه‌ر یه‌ک له‌لای خوئی‌وه که‌وته لی‌کدانه‌وه‌ی ئه‌گه‌ری هاتنی که‌سی سی‌یه‌م. ئایا چراخان، ده‌توانی به‌زگی پره‌وه، ئه‌و چه‌ند مانگه‌ ته‌واو بکات. ده‌بی ته‌مه‌نی زگه‌که‌ چه‌ند بی. ئه‌دی ئه‌گه‌ر زگ نه‌بوو، ده‌بی هوکاری بیتاقه‌تی چراخان چی بیت.

ئه‌وان له‌ناخدا هه‌زیان ده‌کرد بیتاقه‌تی چرا به‌هوی زگه‌وه بیت.

رۆژی دواتر، له‌پاش گه‌رانه‌وه‌یان له‌ده‌وام، سه‌ردانی پزیشکیان کرد. دوا به‌دوای فه‌سکردن، سه‌رتیری پزیشکه‌که بانگی کردن و وتی: "چراخان زه‌ینه‌دین توئی".

چراخان: "به‌لی".

سه‌رتیره‌که: "تو زگت هه‌یه و ته‌مه‌نی شه‌ست رۆژه".

چرا و به‌ختیار سه‌یری به‌کدیان کرد و پاشان سوپاسی سه‌رتیره‌که‌یان کرد، ئه‌وجا به‌دلناییه‌وه گه‌رانه‌وه. که‌گه‌یشته‌وه مالی، تیر یه‌کتریان له‌باوه‌ش گرت و وا هه‌ستیان ده‌کرد، ئیستا له‌وان و ساته‌دا، له‌هه‌موو کاتیک زیاتر لیک نزیکترن. ئاخ‌ر مرۆفیک دیته‌ دنیا، هه‌ردووکیانی له‌خو به‌رجه‌سته کردوو و له‌خوین و گوشتی ئه‌وان دروست بووه. که‌سی سی‌یه‌م، بو بیکه‌سی ئه‌وان و ژیانی پر له‌غوربه‌تی چراخان، مانای تاییه‌تی و چیژی خوئی هه‌یه. به‌ختیار بلووزی سه‌ر زگی چرای هه‌لمالی و گوپی به‌ناوکییه‌وه نا: "ئه‌وه‌ته، له‌پشت ئیره‌یه، ته‌نها دیواریکی گوشتنی مه‌رپه‌ریمان به‌ینه".

چراخان، ئه‌و وه‌خته له‌هه‌موو کاتیک زیاتر، مییه‌تی تیدا زا و هه‌ستی به‌دایکایه‌تی ده‌کرد. هه‌زی ده‌کرد تا زوو، شیر به‌په‌ریته مه‌که‌کانی و له‌ده‌می کورپه‌که‌ی بنی. هه‌زی ده‌کرد نزیکترین خو‌شه‌ویستی خوئی به‌شیری مه‌که‌کانی مه‌ست بکات. یه‌که‌م جاری بوو ئه‌وها مه‌کر و نازان بکات. به‌نهرمی چاوه‌کانی هه‌لینا و وتی: "به‌ختیار گیان، ئه‌گه‌ر کچ بوو ناوی لی ده‌نین (مینا)".

٦٨

له‌دوای سه‌ردانه‌که‌ی شاسوار بو مالی باوکی، ئامینه هه‌لویتستی به‌رامبه‌ر به‌زه‌ینه‌دین گورا و وازی له‌ره‌فتاره سه‌رکیش و گوماناوییه‌کانی خوئی هینا. هه‌ولی ده‌دا، گه‌ر له‌دل‌ه‌وه‌ش نه‌بیت، له‌سه‌ررا، له‌به‌ر چاوی خه‌لک، ریز و حورمه‌ت بو زه‌ینه‌دین دانیت. هه‌ردوو منداله‌که‌ی (سیروان و خوناو) له‌قوتابخانه‌ی گونده‌که‌یان ده‌یانخویند و له‌گه‌ل گه‌رانه‌وه‌ی هیمنی و گورانی هه‌لویتستی دایکیان نه‌ختیک گه‌شانه‌وه.

ئامینه له‌ناخی خویدا می‌رده‌که‌ی خو‌ش نه‌ده‌ویست. بو نپو جیگه و نوینیش، خوئی زور به‌مه‌غدوور ده‌زانی. له‌کو‌تایی سالی (١٩٨٨) دا، ئه‌و وه‌خته، بارودوخی سیاسی ولات له‌وپه‌ری ته‌نگیدا بوو و هه‌موو خه‌لکی شار و لادیکانی کوردستان، له‌

چاره نووسی خویان دهرسان. له شالای راکواستنی گوندهکاندا، مالی زهینه دین له گه ل خه لکی گونده که بیان بۆ ئوردوگا گواسترانه وه. ئەو کاته، هه موو ئەو خه لکه ی که له و شوینانه کۆده کرانه وه، زۆر به ئاسانی له لایه ن ده ولته وه کۆنترۆل ده کران، بۆیه زۆریه ی ئەو خه لکه سه ره رای تیکچوونی ژيانی ئاساییان، ده بوو چه کی جاشایه تی هه لگرن و له یه کێ فه وچه خه فیه کان خویان ناو نووس بکه ن.

له و ماوه یه دا شاسوار، جارویار سه ردانی مالی باوکی ده کرد، به لام نه یده توانی به پپی پپیست چاوی لیان بی.

ئێواره یه کیان زهینه دین، زۆر غه ربیی بۆ ئاواپییه که بیان هه لساو بییری ژيانی رابردوی خۆی ده کرده وه که سه رده مانیک له و گونده خۆشه، له سه رملکی خۆی بوو و له گه ل خیزانه که ی ژیانیک خۆشیان ده گوزهراند. ئەو وه خته چه ند به ئومیدی دوا رۆژیک پر له خیر و به ره که ت، له دنیا ی ده روانی. وه لی، قه ده ر وای هی نا، هاوسه ره که ی گیانی سپارد و پاشان به هۆی نه فامی و هه له شه یی خۆی، هه ردوو که چه که شی کرده قوربانی بی عه قلی خۆی. زهینه دین، له پریکا سۆزیک به کول له ناخیدا، بۆ چراخان هه لی کرد و که وته گریان. به لای خۆیه وه، ئەگه ره هه موو کاره ساته کانی ژيانی ئاسایی بووین، به لام کوشتنی چراخان ئاسایی نه بووه و غه دریک بوو که قه ت ناتوانی فه رامۆش بکری ت. ئەو ئێواره یه، هه زی ده کرد، ئامینه به ته وای باسی ئەو رۆژانه ی بۆ بکات که ئەم، به ناخیری گیانی له سه فه ری حه ج بووه. له هیکرا رووی له ئامینه کرد و وتی: "ئەری ئامینه، توخوا وه ره باسی ئەو رۆژانه م بۆ بکه که ئێوه م ئامانه تی نه دیم دابوو".

ئامینه وتی: "جا حاجی، قسه کردن له سه ر ئەو مه سه له یه تازه چ سوویدیکی هه یه. هه ره ئەوهنده ده لیم که له هه موو ئەو گوندانه ی ده وره به رمان، کچیک وه ک چرا، عاقل و به ئەده ب و ئیش جوان نه بووه و ناشبیت. ئەمن هه موو جاریک فکر ده که مه وه و ده لیم: قه ت خوا لیم خۆش نابیت، چونکه گه لیک جار تانه م لپی ده دا و قسه ی ناخۆشم پی ده گوت. ئەگه ره ئەوه ی ئیستا ده یزانم، هه ینی بزانیبا یه، هه ره له سه ر چاوی خۆم دا ده نا. ده زانی چ کابانیک بوو حاجی. چه ند بیده نگ و به سه بر بوو. ئای خودایه، به گونا هی خۆمان له گه ل نه که ی. به سه پیا وه که پیم بلی، تو دلته نه بوو،

ره حمت نه بوو، چۆن به قسه ی خه لک، به بی ئەوه ی پرس به که سه بکه ی ئەو به سه ته زمانه ت له ناو برده ی خوا بنگری".

زهینه دین، له گه ل قسه کانی ئامینه، پر به ده نگ هاواری کرد و به ده ست له سه ری خۆی ده دا و ده یگوت: "وه ره بمکوژه. ئەمن مسته حقه ی ژیان نیمه. له حه ژمه ت ئەو کیژه، به خوا هه ره شیت ده بم. ئاگری ئەو غه دره، له هه ناوم به ربوو و ناکوژیته وه".

ئامینه، له و ئوردوگایه دا که خۆی بی نی له به رچاوی ناسیا و خه لکی ئاواپییه که بیان نییه و هه رمالیک له گونده که بیان که وتوه ته گه ره ک و کۆلانیک، هه سته ی به جوړیک له سه ره سته ی ده کرد. ئەو وه ختانه ی ده چوو به به ر ئاوی نه له روخسار و سینگ و مه مکی خۆی راده ما، تاسه یه که ده یبرده وه. ئاخه ره جوانی و ئەو سینه پر و نه که وتوو ه، له پای چی، بی لاوانه وه بیت. هه ندی وه خت گری ده سته گمه و جو تبوون، ئەوه نده له سه ری ده کرد وای لیده هات له لای خۆیه وه بریار بدات که ئەگه ره یه کیک نه ینی پاریزی لی هه لکه وئ و به ده م حه زه کانی یه وه بچیت، ئەمیش بی دلی خۆی نه کات. به لام ده بی چاوه روان بی و له گه ل که سینکی ببکات تینه که وئ. ئەو ده یزانی، زهینه دین پی شتر گومانی لپی هه بوو، به لام ئیستا، هه موو گومانیکی ره ویته وه و ئەگه ره دوو قسه ی خۆشی له گه ل بکات، ئەو مه نوونه. که واته بۆ ئەو حه ز و هه وه سانه بیاته ژیر گل. ئاخه ر، ژنه ی ته ر و خورت، هی ئەوه نییه به مانگ ئاوریکی لی نه دریته وه. هه رکه له چاوی راده مای ده ترانی، ئەو ژنه به ده ردی سارد و سه ری نیو جیکه، ده تلپته وه.

ئامینه، بۆ ئەوه ی زهینه دین، هیچ گومانیکی لی نه کات، هه میشه قسه ی خۆش و سو عبه تی له گه لی ده کرد. باسی گه وره بوونی مندا له کان و ژيانی دا هاتووی بۆ ده کرد. بۆ تیرکردنی حه زه کانی شی قه ت نه یده وئیرا دۆستیکی هه میشه یی بگری ت. به لای خۆیه وه، وای پی چاک بوو، له ژیره وه له راو بیت و ئەو نیچیره ی که خۆی به باشی ده زانی، له چه ند خوله کیکدا رامی بکات و وه ک ریبواریک به پی بکات.

سبه یه یه کیان زهینه دین به ئامینه ی وت: "ئێواری به ته مامه (ئهمین) ی مه ولوود خوین داوه ت بکه م. کابرایه کی نه جیب و به ته قوا یه. که به ده نگه به جو ش و خۆشه که ی مه ولوود ده خوینی، بیده سته خۆت، سۆزت هه لده سته و گریان ت دیت. جا ژنه که، بۆ ئێواره که ی، مریشکی کمان بۆ سه بره و چیشتیک خۆشمان بۆ لینی".

ئامینه: "جا ئەو ئەمینه چ کەسێکە پیاوێکە".

زەینەدین: "مەلای بەراستی نییە، ئەو هەر مەولوود دەخوینێ و دەزانێ پیش نوێزیش بکات. عومریشی، هەر بە قەد شاسواری کورم دەبێ، بەلام ئای کە دەنگێکی خۆشی هەیە ئامینه".

ئامینه: "پیشتر دەتناسی".

زەینەدین: "ناوەللا، هەر ئەو رۆژە لە مام خدر بینیم مەولوودی دەخویند. دەلێن پیشان بە هاوینان، مەلای کۆیستانچییان بوو و ئیستاش لەگەڵ گواستنەوهی خەلکەکانە مایان هاتووێتە ئێرە".

ئامینه دای داخواری و لە بیر خۆیدا وتی: رەنگە نێچیرێکی چاک بێت. ئەو وەختی هاتە مالم، هەر تەماشای چاوانی بکەم، دەزانم راکوێرە یان نا. با بزانی چۆن دەبێ.

ئامینه، بۆ ئیوارەکە، خۆی پۆشته و سەرنجراکێش کرد. لە کاتی چێشت لێناندا، دەم نادەمێک، دەچوو بەر ئاویێکە و لە جوانی خۆی پادەما. دەسماڵێکی وەنەوشەیی خستە سەر سەر و ملی و لە نێو گری شلەکە تیکپەرینی لەچکی دەسماڵەکید، سپیتی گەردن و بارستایی سینە دیاربوون. دنیا خەریک بوو تارێک داها، وەختیک لە دەرگای حەوشە درا. ئامینه بە گورجی چوو دەرگاکە کردووە. زەینەدین لە پیشدا هاتە حەوشە و میوانیش بە دای ئەو. کە ئەمێن پێی نایە ژووری و سەلامی کرد، ئامینه بە دەنگێکی پر لە نازووە، سەلامەکە وەرگرتووە و شانێ ئەمینی ماچ کرد. (ئەمێن)یش دەستی بە سەردا هێنا و دوعای خیری بۆ کرد. کە چوونە ژووری دانیشتنیش دووبارە بەخێریان هێنایەوه. ئامینه، هەرکە چاوی بریپە میوانەکیان و ئەو وەختی بالیفەکە خستە نیوان دیوار و لاشانی، زانی کە دەتوانن، تەنانهت، بە بێ ئەوهی قسەیهک لەگەڵ یەکدی بکەن، لێک حالی ببن. زەینەدینیش ئەو رەفتارانە ئامینهی، بە پێزگرتن لە حورمەتی میوانەکە حسیب دەکرد، بۆیە پێی وابوو ژنەکە، جوان هەلسوکهوت دەکات.

ئامینه هەردوو مندالەکە تێگەیاندبوو کە لە ژوورەکە ئەودوو دانیشن و کاری ناشیرین لە بەردەم میوانەکیان نەکەن.

ئەمینی مەولوودخوین، دوو سی جار هاتە سەر زمانی بپرسیت: ئەدی حاجی زەینەدین کوا دایکی مندالان. چونکە لە بیر خۆیدا، وای دانابوو کە ئامینه، کچی زەینەدینە و لە مام مێردی خۆی بە سەردان هاتوێتەوه مامی باوکی، بەلام سەبری گرت و نەپرسی تا دوايي لە ئاکامی قسەکردن بۆی دەرکەوت کە ئامینه ژنی زەینەدینە.

ئەمێن، لە ناسینی ژنە بۆ مرادەکان، شارەزایی هەبوو. کە لە جموجۆلە نازفروشییەکە ئامینه ورد بوو، تێگەشت کە ئەو ژنە برسی نیو نوێنە و هەموو لەشی تینووی راکوشین و شیلانە. نیگای چاو و لەرزەیی لێو تەرەکانی و لارەو هەلتهکی سینە لە وەختی سفرە دانان، ئاگری حەزێکی لە مێژینەیان لای دەباری. لە دای نانخواردن دیار بوو هەموو لایەک مەجلیسەکیان پێ خۆش بوو. زەینەدین بە ساویلکەیی خۆی، وای دەزانێ ئەگەر لە مەولوود خۆینەکە نزیک بێتەوه، لە خواش نزیکە. ئەمێن و ئامینەش، هەر خۆیان دەیانزان، مەجلیسی ئەم شەوهیان، بۆ هێندە خۆش و نەشەبەخشە. زەینەدین و میوانەکە هەر یەکیکیان لە لایەکی گۆشەیهکی ژوورەکە دانیشتبوون، ئامینەش لە تەنیشتی دواوهی پیاوێکە، دانیشتبوو، بە جۆرێک لاشانی زەینەدین نەختیک دەکەوتە نیوان ئەم و میوانەکیان. لە کاتی قسەکردندا، زەینەدین، رووی دەکەوتە ئەمێن و ئەمێنیش، رووی لە هەردووکیان بوو. ئامینه، لەگەڵ چای تێکردندا کەمێک خۆی لار دەکردهوه و نەرمانی سینە، دەخستە بەر نیگا سوارەکانی میوانەکیان.

ئەمینی مەولوودخوین، ئەم شەوه چەندین سەبردە ئایینی و دنیاویی بۆیان گێراپەوه، دەیزانی زەینەدین، چێژێکی زۆر لە قسەکانی وەردهگری و برسی ئەو بابەتەنە. کە وەختی نوێزی عیسا داها، وتی: "وا چاکە، دەستنوێژەکانمان نوێ کەینەوه و پێکەوه نوێژ بکەین".

زەینەدین: "ئەری وەللا، نوێژ لە کاتی خۆیدا خیری زۆرتەرە. مامۆستا، جاری تۆ برۆ دەستنوێژ هەلگرە. ئامینه، نەعلەکان بۆ مامۆستا دانی و سەر ئاوهکەیی نیشانده".

ئامینه، یەکسەر هەستایەوه و چوو دەر. پاش کەمێک هاتەوه ژووری و وتی:

"ماموستا فرموو، هه موو شتیك حازره".

ئەمین هه ستایه وه و چوووه ده ری، ئامینهش، بۆ ئەو سه ری هه وشه که پیشی کهوت که له ژووری مه تبه خه که سوورانه وه لای سه رئاوه که، له وێ له و تاریکیاییه، زهنده ی دهستی ئەمینی گرت و له سه ر سینه ی خۆی به ندی کرد و وتی: " برۆ ناو ئەو هه مامه، ئەگه ر نا هاوار ده که م".

ئەمین: " جا بۆ هاوار ده که ی، من له ئیشی خیر، قهت نه گه رایمه وه، دلێ تو بشکینم، هه ر خواش لیم رازی نابیت".

ئامینه، پیشتر دۆشه کیکی له هه مامه که ر اخستبوو. هه ر که چوووه ژووری ئەوهنده تامه زرو بوون، ئەوهنده ی نه برد، هه مووی چه ند چرکه ساتیک بوو، ته واو بوون و ئەمین خۆی پیچایه وه و ده موچاوی خۆی شووری پاشان پییه کانی. که زانی، هه موو نیشانه کانی ده ستنوێژ هه لگرتنی پیوه دیاره، گه راپه وه لای زهینه دین و وتی: " تۆش برۆ ده ستنوێژه که ت بشۆ، هه تا ئەمن یه که دوو سونه تان ده که م".

زهینه دین که چوووه ده ری دیتی ئامینه له ژووری منداله کاندایه، هه موو غه لغه له و گومانه کانی میشکی ره وییه وه، وای ده زانی، ئەم شه و ماله که ی، به شیکه له شوینه پیرۆزه کان. سه عاتیك دوا ی نوێژی عیشایی، ئەمین مالتاواوی کرد و ئەوانیش تا ده رگای هه وشه که به رپیان کرد.

ئامینه زۆر جار لۆمه ی خۆی ده کرد و بریاری ده دا که واز له و کارانه ی بینیت و هه زه کانی جله و بکات، به لام ئەوهنده ی چیژ له و به یه ک گه یشتنه، پر له ترس و له رزانه وه رده گرت، نه یده توانی، به سه ر هه زه کانی خۆیدا زال بیت. ئەو له عاقیبه تی کاره که ی خۆی ده گه یشت، له گه ل ئەوه شدا، به هه قی خۆی ده زانی، تۆله له باوک و میرده که ی بکاته وه. ئاخو چ ده بوو، ئەگه ر باوکی بیدابایه کوپیکه گه نج و له مال و میردی خۆی، شه وان له نیو نوینی هه لالی خۆیدا تا سه بینه، بیانگه وزاندا بایه.

له دوا ی راپه رینی خه لکی کوردستان و کوچره وه به کوومه له که و پاشان دیاریکردنی هه ریمی ئارام له لایه ن ئەنجومه نی ئاسایشه وه، ورده ورده خه لکی گونده

ویرانبوووه کان، ده گه رانه وه زیدی خۆیان. مالتی زهینه دینیش، یه کیك بوون له و خیزانانه ی که بۆ گونده که بیان گه رانه وه. شاسوار چه ند جاریک به خۆی و چه ند چه کداریکه وه سه ردانی کردبوون.

شاسوار ئەو وهخته به هه لی زانیبوو که تۆله له نه دیم بکاته وه. بۆ ئەو مه به سته په یوه ندیی به ناسیاویکی خۆی له گونده که ده کات. رۆژیکیان به خۆی و دوو چه کداری تر ده چنه مالتی ناسیاوه که ی. له دوا ی چای خواردنه وه، هاوړیکه ی جودا ده کاته وه و به هیمنی پیی ده لێ: " راستییه که ی من بۆ تاقیبی مالتی نه دیم هاتبووم، ئەو کابرایه به ئەسل خه لکی گونده که ی ئیمه یه. جا نازانم مالتیان لیره ماوه یان نا".

هاوړیکه ی له وه لامدا ده لیت: " کاک شاسوار، راست ده که ی، کاتی خۆی تا سالتی (١٩٨٦)، ئەو نه دیمه مالتیان لیره بوو، به لام دوا یی باری کرد و که سیش نه یده زانی بۆ کوێ رۆیشتوو. ئەو وهخته هه ر ئەوهنده مان زانی، ئیواره یه کیان سه یاره یه کی هینا و به ماله وه رۆیشتن و باری کرد. به راستی پیاویکی باش نه بوو، بروا ناکه م ئەو کاته که سیکی ئاوا یی بارکردنی وی پی ناخۆش بوو بیت. له و وهخته وه، هه ر ده لێی له و مه مله که ته نه ماوه که سیک نه بیینیوه".

شاسوار سه ری بۆ له قاند و سوپاسی کرد. له پاش چای خواردنه وه مالتاواوییان کرد و به ره و سلیمانی گه رانه وه. چه ند رۆژیک دوا ی ئەوه، شاسوار، باسی ئەو سه فه ره ی خۆی بۆ فریاد گیرابوووه و فریادیش وتبووی: " داخوا ئەو ده رویتشه نه گریسه، چ ئیشیکی ناله باری دیکه ی کردوو و له ویش جیی نه بوته وه".

له پاش دروستبوونی حکومه تی هه ریمی کوردستان، زۆربه ی کورده ئاواره کانی ئیران گه رانه وه باشووری کوردستان. (رهحمان عه لی) ی باوکی به ختیار، به ر له خانه واده که ی گه راپه وه سلیمانی و په یه کی حزبی تازه ی وه رگرتبوو. له سالتی (١٩٩٣) دا، منداله کانیشی هه موو له ئاواره یی هاتنه وه لای ئەم و له سلیمانی جینشین بوونه وه. ئەو وهخته مملانی ده سه لات له نیوان هه ردوو حزبه گه وره که ی کوردستان، ئەوه ی لێ ده خویندراپه وه که ناتوانن به یه که وه بزین و ئیداره ی کوردستان به رپوه به ن. باوکی به ختیار ده یزانی ئەگه ر ئەو دوو حزبه ببیته شه رپیان،

حزبهكهي ئەم، له شارهكهيان كه مينهيه و لهوئى جيان نابيتهوه، بۆيه دهبوو بهردهوام ئەو راستيهيه له بهرچاو بيت و خوئى بۆ ئاوارهبوونىكى ديكه ئاماده بكات.

مالى رهحمان عهلى، له دواى رۆيشتنى بهختيار و چراخان، به شەش مانگ، ئەوجا له ريگهئى مالى (عهلى محمەد زاده) وه زانيبوويان كه به سهلامهتى گهشتونهته سوئد. له دواى ئەوه هيچ ههوالىكى ديكهئى ئەوانيان نهبوو.

رۆژيكيان، فرياد به دهم باغى گشتيدا شوڤر دهبووهوه خواري، له هيكرا له بهر دهم بارهگاكهئى تهنشت باغهكه، چاوى كهوته سهر (رهحمان عهلى) و ناسيهوه. ويستى لى نزيك بيتهوه، بهلام ديار بوو رهحمان، له دهركاى بارهگاكه چوووه ژوورئى. له پاسهوانى بهر دهركاكهئى پرسى كه داخوا ئەو كابرايه رهحمان بوو. پاسهوانهكەش پيى وت: "بهلى، كاك رهحمانه".

فرياد چوووه ژوورئى و له پرسگهكه داواى كرد بيهنه لاي كاك رهحمان. ئەوانيش چهكداريكيان راسپارد كه بيباته لاي. كه چوووه بهردهركاى ژوورهكهئى، چهكدارهكه چوووه ژوورئى و فرياديش له چاوهپریدا بوو. پاش خولهكيك رهحمان و چهكدارهكه، له ژوورهكه هاتنه دهرهوه و وتى: "كوا ميوانهكەم".

چهكدارهكەش دەستی بۆ فرياد دريژ کرد و وتى: "ئەو برادەر ههوه".

رهحمان و فرياد چاك و چۆنيان لهگهڵ يهكدي کرد و پاشان رهحمان وتى: "فهرموو كاكه گيان، كاريكت ههبوو".

فرياد: "كاك رهحمان، من فريادم نامناسيتهوه. ئەو كهسهئى له سالى (١٩٨٤) دا، شهويك له مهباباد له مالى ئيوه بووم".

رهحمان هاتهوه سه زهين و وتى: "بهخوا راست دهكهئى، تۆ كاك فريادئى، ببووره كه يهكەم جار نهمناسيتهوه، ئيى چۆنى خو شوكر باشن".

فرياد: "ئيمه زۆر باشين. راستيهكهئى، تازه بیرهدا رەت بووم، چاوم پیت كهوت، وتم با له ئەحوالى بپرسم. ئاخر ئيوه، شهويك زۆر خزمهتى منتان كردوووه و قەت له بيرم ناچى. ئيىستاش دهبى ناونيشانى مالى خوتانم دهيتى، بهيانى بۆ نانى ئيواره، ههمووتان ميوانى ئيمهن".

رهحمان: "جا كاك فرياد، ئەو زحمهتتیهئى بۆ چيه".

فرياد: "كاك رهحمان، بهخوا هيچ زحمەت نيه و ههزدهكەم خزمەتتان بکەم".

رهحمان ناونيشانى مالهكهئى دايه فرياد و وتى: "باشه كهواته سبهئى ئيوارهكهئى له مالهوه چاوهپریت دهبين".

فرياد: "ئەدى بهختيار له كوئيه و له چ وهزعيكدايه".

رهحمان: "ئەوه ههشت سالة چوووته ئەوروپا و تا ئيىستاش هيچ خهبهريكى ئەومان نيه".

رهحمان كه ئيواري گهرايهوه مالى به نايشهخانى وت: "دهزاني نايشى، ئەوپرۆكه كيم ديوه".

نايشهخان: "كيت ديوه پياوهكه".

رهحمان: "له بيرته، نۆ سال پيش ئيىستا، شهويكيان كورپيكي ناو فرياد، له عيراقهوه هاتبوو مهباباد، بۆ سوڤاخى خزمه ئەسیرهكهيان، شهويك له مالى ئيمه مايهوه.

نايشهخان: "ئەرى وهلا له بيرمه، ئيى ئەوجا".

رهحمان: "ئەوپرۆكه هاته لام و سبهئى ئيواري داوتى ئەوانين. لهوه دهچى ئەو كاك فرياده، كورپيكي زۆر چاك و بهوهفا بيت. ههچهند ههولم دا كه پيوست به داوت ناكات، بهلام ئەو سوپندي خوارد و منيش ناچار رازى بووم".

بۆ بهيانيهكهئى، بهر له خوڤر ئاوابوون، فرياد مالى رهحمانى دۆزيبهوه و له دهركاى دا، نايشهخان دهركاكهئى كردهوه و يهكسهه فريادئى ناسيهوه و وتى: "فهرموو، كاك فريادئى و نيه".

فرياديش چاك و خوشيهكى گهرمى لهگهڵ کرد و وتى: "بهلى ههوم باش بوو منت ناسيهوه، ئەدى كاك رهحمان له ماله".

نايشهخان: "ئيىستا دپتهوه، جاري فهرموو دانيشه. ياخوا بهخير بيى، خو شوكر باشى".

پاش چهند خولهكيك كاك رهحمان هاتهوه و بينى فرياد هاتوووه و چاوهپریتی ئەم

دهكهن. بهخیر هاتنی کرد و وتی: "کاک فریاد ئیستا دهرۆین".

فریاد: "باشه وادهچم تهکسییهک دینم و دهرۆین". دیاربوو نهیدهزانی که کاک رهحمان سهیارهی خۆی ههیه.

رهحمان: "کاک فریاد، به سهیارهی خۆمان دهچین".

ههموو حازر بوون و چوونه مائی فریاد. ئەو ئیواریه فریاد به خۆی و شیرینی هاوسهرییهوه، گهلیک خزمهتیان کردن. له دواى نانخواردن، فریاد، باسی ئەو کچهی بۆ کردن که له مهباباد له بهر دهرگای قوتابخانهکه، لهگهڵ بهختیار بینیبوویمان و وتی: "کاک رهحمان، دهزانی ئیستاش سویند دهخۆم که ئەو کچه چراخان بوو، خوشکی هاوپیتهکی نزیکى منه".

کاک رهحمان و ئایشهخان، سهیریکی یهکدییان کرد و زانیان، فریاد، به تهواوی سهبردهی ژيانى چراخان دهزانیت، بهلام به سهرخۆیان نههینا که ئەو کچهی ناوی مینا بووه، له راستیدا چراخان بووه.

کاک رهحمان ویستی زیاتر پى بکهوئ که داخوا، پهیهوهدی فریاد به چراخانهوه چییه. بۆیه له سهرهخۆ وتی: "من شتییک له بارهی ئەو چراخانه دهزانم، بهلام حهزدهکهم تۆ له سهه ئەو کچهی که تۆ دهیناسی، زیاتر قسهه بۆ بکهی، بزانه ئەوان چ کهسیکن و خزمی تۆن یان نا".

فریاد به دوور و درێژی، باسی چراخانی بۆ کردن و وتی: "من، لهگهڵ براکهیدا، رزگارمان کردووه و له ریگهی ناسیاوهکانمان، رهوانی ئەودیمان کردووه".

فریاد که مهدهی چراخانی دهکرد، ههمان ئەو رهوشتانهی لى باس دهکرد که ئەوان پى ئاشنا ببوون، ههروهها وتی: "تهنها من و شاسواری برای چراخان دهزانین که ئەو کچه نهکوژراوه، بهلام ئیمهش نازانین که داخوا چارهنووسی به چی گهیشتووه".

کاک رهحمان وتی: "باشه ئەگهه رۆژییک له رۆژان ئەو کچه پهیدا بیتهوه، کهسوکارهکهی چی دهلین".

فریاد: "ئیستا خهلی گوندهکه، به چاک و خراپیانهوه شایهتی بۆ پاکیی ئەو کچه

دهدهن پێیان وایه که غهدریکی گهورهی لى کراوه. ئیستا باوکی کچهکه، خهریکه شیت دهبی. شهو و رۆژ له بهر خۆیهوه دهگریی و دهلی: "چرا بمبووره. ئای خهلیکینه چۆن به دهستی خۆم ئاگرم له ههناوی خۆم بهردا!".

کاک رهحمان: "باشه دهکریی برایهکهی ئەو کچهه پى بناسینی. ئەگهه بزانه کوپیکی چاکه، منیش دهتوانم یارمهتی بدهم بۆ ئەوهی سوواخیکی خوشکهکهی بکات".

فریاد: "بهراستی کاک رهحمان، ئەگهه ئەو چاکهیهمان لهگهڵ بکهی پیلارهکهت دهخهینه سهه چاومان. من بهیانی دهچمه لای شاسوار و دهیهینمه لای تۆ، قسهی لهگهڵ بکه".

کاک رهحمان: "سههی ئیوارى ههردووکتان، وههه بۆ مائی ئیمه".

فریاد: "زۆر باشه، له لایهه ئیمهوه خهمتان نهبی کهس، بهو مهسهلهیه نازانی".

رهحمان که گهرايهوه مائی به ئایشهخانی وت: "ئیمه تازه خزمی ئەوانهین و پێویسته بیانناسین، چونکه رۆژییک دیت، بهختیار و چراخان بیتهوه، ئەو وهخته ههموو شتییک ئاشکرا دهبیت. بهلام تا لییان دلنیا نهبین، خۆمانیان بۆ ئاشکرا ناکهین. من پیم باشه، ئەو کاک فریاده، له ههموو شتییک ئاگادار بیت، چونکه پیاویکی جوامیر و زانیه و ههه ئەو هانی شاسواری داوه که چراخان نهکوژی و ئازادی بکات".

ئایشهخان: "پیاوهکه، ئەوانه عهشایهههه، پێویسته زۆر به هیمنی و له سهرهخۆ، تێیان بگهین".

بۆ بهیانی، فریاد سهههینی زوو چوووه مائی شاسوار و مهسهلهکهی تیگههیاوند. شاسوار که خهبهههههه بیست، زۆر به پهله بوو ئیواره دابی و بچنه مائی کاک رهحمان. پێشی ئیوارى چوووه مائی فریاد. پاش نانی ئیواره، پیکهوه چوونه مائی کاک رهحمان. فریاد، کاک رهحمان و شاسواری پیک ناساند و ههموویان دانیشتن. ئایشهخانی بهخیرهاتنی کردن و زهینی دایه شاسوار، ئاکار و خوینی زۆر له چراخان دهچوو، بۆیه دلنیا بوو که برای چراخانه.

فریاد، له دواى چای خواردنهوه وتی: "کاک رهحمان، ئەوه کاک شاسواره، برای

ئەو كچەيە كە ناوى چراخانه، ئىستا من بەجىتتان دىلّم و ئىوھش قسەى خۆتان بكن".

كاك رەحمان: " جا كاك فریاد، ئىمە، چ شتىكى نھىنيمان نىيە، لە تۆى بشارىنەو، دەبى تۆ ئاگادارى ھەموو مەسەلەيەك بىت". پاشان رووى لە شاسوار كرد و وتى: " كاك شاسوار، لەو دەچى تۆش، وەك كاك فریاد روئشنىر و تىگەيشتوو بىت، ھەز دەكەم ئەو كارەساتەى كە دوانزە سالل لەمەو پىش لە خانەوادەكەى ئىو رووى داو، بۆم باس بكەيت. ئەو وەختە، ئەگەر بگەمە قەناعەت كە ئەو بەسەرھاتەى من دەيزانم، ھەمان رووداوەكەى خوشكەكەى تۆيە، ئەوا دەتوانم يارمەتیت بەدەم و سوڤاخىكى ئەو كچەت دەستكەوئ".

شاسوار، زۆر بە وردى كىشەكانى مالى خۆيانى، ھەر لە نەمانى دايكىيەو، تا ئەو روژەى لەگەل فریاد، چراخانيان، ئاواى ئەودىو كرد، گىرايەو. لەدوا بەشى قسەكانىدا كە چۆنيەتى بەرىكردنى چراخان بوو، لە دەست خۆى نەماو دەستى بەگريان كرد. پاشان ھاتەو قسە و گەلىك سەرزەنشتى خۆى كرد كە نەدەبوو ئەو كاتە، بەگوئى باوكى بكا و لە خزمانى گوندەكەشيان بترسى. دەبوو چراخان بباتە مالى خۆى و منەتى كەشيش نەزانى. ئەم لە پاكىزەبى چراخان، بىگومان بوو. پاشان باسى باوكى كرد كە لە دواى نەمانى چراخان، چى بەسەر ھاتوو و ھەموو روژى، وەك شىت بۆى دەگرىي.

كاك رەحمان: "بە فرمىسكەكانى شاسوار ھىچ ترسىكى نەما و وتى: باشە ئەگەر روژى لە روژان، ئەو خوشكەى تۆ بگەرپتەو نايكوژن. كى گرەنتى ئەو دەكات كە خزمەكانتان تازە، ئەو كچە قبوول دەكەن و بە ھەمان چارەنووسى ناگەين".

شاسوار: " كاك رەحمان، ئەو روژە بە سەرچوو كە ئىمە بە گوئى خەلكى عەشايەر و نەزان بكەين. من ھەر ئىستا، دەسەلاتم ھەيە، تۆلەى خوشكەكەم بگەمەو، بەلام كە نەزانم ماوە يان نا چى بگەم. ئەگەر جارىكى تر چراخان بىتەو و بە ئىمە پازى بىت، بە ھەموو خزم و كەسوکارمانەو، داواى لىبووردنى لى دەكەين و خزمەتى دەكەين، چونكە لە ھەموومان بە شەرەفتەر و مەردتر بوو. ئىمە خزمەتكارى ئەو خانەوادەيشين كە باوھشى بۆ كردۆتەو و ژيانيان پىي بەخشيەو و ھەتا لە

ژيانداين، ئەو چاكەيەيان لە بىر ناكەين. بىگومان ئەو خانەوادەيە، زۆر لە ئىمە مروڤەرودتر و بە ويژدانترن. بريا ھەموو خەلكى كوردستان وا دەبوون، ئەگەر چرا بىتەو (بە گريانەو) پىلاوھكانى لەسەر چاوم دادەنيم".

كاك رەحمان، سەيرىكى ئايشەخانى كرد و وتى: "كاك فریاد، كاك شاسوار، من ئىو بە پىاو دەزانم، بۆيە لە بارەى چراخانەو نھىنئىيەكتان پى دەلیم. بەلام بەو مەرچەى كە لە لای كەس باسى نەكەن تا روژى خۆى. راستىيەكەى ئەوھەيە: ئەو كچەى كە كاك فریاد، لە بەردەم قوتابخانەكەى مەھاباد بىنوبوى، چراخان بوو. ئەو روژەى كە چراخان، ئاواى ئەودىو كرا، برديانە مالى كابرايەك بە ناوى كاك سماعيل. ئەويش لەبەر ھەبوونى مەترسى لە سەر ژيانى كچە، دەبباتە مالى (فەرھادى بىر) لە مەھاباد. ئەو كاك فەرھادەى كە ئىمە، لە دوكانەكەى دانىشتبووين، كاك فریاد. ماوەى سى سال، وەك گوڤ بەخىويان كرد و لە سەر ناوى برازاكەى (مينا) لە بەر خويندنيان دانا. دواى ئەو ئىمە ناسيمان و زانيمان كە كچىكى رىكوپىكە، بۆ بەختيارى كورم، داخووزيمان كرد و بوو كەسى ئىمە. ئىستاش لە ھەموو كەسىكمەن خۆشتر دەوئ. وەك وتم چراخان، بە قاچاخ لەوئ بوو و بە ناوى برازاكەى كاك فەرھاد دەخويند. ھەموومان لەو دەترسايين كە نەبادا ئەو نھىنئىيە ئاشكرا ببى و دەولەت پىي بزاني، بۆيە خانەوادەى ھەردوولامان پىمان باش بوو، بەختيار و چراخان، رەوانى ئەوروپا بكەين. ئەو ئەركەش كاك فەرھاد گرتىيە ئەستۆى خۆى، ئەگەرنا ئىمە، لەوئ ھىچمان پى نەدەكرا. ھەنووكەش ئەوان، ھەردووكيان ھاوسەرى يەكدين و لە سوئد دەژين. زياتر لە ھەشت سالە لىمان دووركەوتىنەو و خەبەريان نازانين. بەلام زۆر خەلكى دى ئاوا خەبەرى نەبوو و ئىستا بە ديار دەكەونەو".

شاسوار ھەستايە سەر پى و دەستى كاك رەحمانى ماچ كرد و وتى: "كاك رەحمان، ئىستا ئىمە خزم و كەسى يەكدين، تۆ مام و من برازا. تا ئەو روژەى ئەوان پەيدا دەبنەو، ئىمە باسى ھىچ ناكەين وەختىك ھاتنەوھش، من يەكەم كەسم كە بەختيار ماچ دەكەم و پىروژبایی لى دەكەم. ئاخىر كچ و كورپى عاقل و بە ئەخلاق، ھەر بۆ يەكدى باشن. بە خوا چراخان، لەبەر دەستى ئىمە بووايە، خەسارمان

دهکرد. ئیستا وا ههست دهکهم، ئەو کچه بهخت یاوه‌ری بوو، بۆیه خوا له دست ئیمه‌ریزگاری کرد. ئاخ‌ر جه‌ماعه‌ت، ئیمه‌ریزگاری بووین، نه‌ک ئینسان. من هه‌ر له ئیستاوه‌ داوا ده‌کهم به‌ کورپی خۆتانم قبول بکهن. من به‌ مال و به‌ گیان، سه‌رم له‌ ریتانه. ئیوه، تاجی سه‌ری ئیمهن!

کاک فریاد وتی: "منیش هاو‌رپیه‌کی نزیک‌ی کاک شاسوارم و مال‌ه‌کهم پێ ده‌زانن. له‌مه‌ودوا، تۆ مامی منی و هه‌ر کارپیکت به‌ من هه‌بوو، وابزانه‌ به‌ به‌ختیاری ده‌که‌ی". کاک ره‌حمان: "زۆر سوپاستان ده‌کهم، چه‌زده‌کهم زوو زوو یه‌کدی ببینن، وا بزانه‌م باری سیاسیشمان زۆر باش نییه، به‌تایه‌تی به‌ینی هه‌ردوو حزبه‌ گه‌وره‌که‌".

شاسوار وتی: "کاک ره‌حمان، من لیره، به‌رپرسی گه‌ره‌کێکم و زۆربه‌ی به‌رپرسه‌کان ده‌ناسم. ئیمه‌ خزمی یه‌کین و تۆ چاوی ئیمه‌ی. ئەگه‌ر خاوه‌ناسته، هه‌ستت به‌ مه‌ترسییه‌ک کرد، هه‌ر زوو خه‌به‌ری برزای خۆت بده، تۆ خه‌می هه‌یجت نه‌بێ، تازه‌ ئیره‌ مال‌ه‌ مامی منه. سه‌به‌ی ئیوارپیش هه‌مووتان له‌گه‌ڵ کاک فریاد، داوه‌تی ئیمهن".

فریاد و شاسوار، ئەو شه‌وه‌ له‌ هه‌موو شتیک حالی بوون و چاره‌نووسی چارخانیان بۆ روون بووه‌وه.

ئیواره‌ی رۆژی دواتر، له‌ دوا‌ی ناخواردن، گه‌لێک مه‌سه‌له‌ی جو‌را و جو‌ریان باس کرد و زیاتر شاره‌زاییان له‌ به‌رامبه‌ر یه‌کدی په‌یدا کرد.

ئەو شه‌وه، شلی‌ریش هه‌ندیک له‌ مه‌سه‌له‌ی چارخان تیگه‌یشت، به‌لام له‌ شوینی خۆی چه‌په‌سابوو، چونکی نه‌یده‌زانی بۆچی پاش ئەو هه‌موو سال‌ه‌، چارخان ناوی که‌وتۆته‌ سه‌ر زاران. له‌ بی‌ری خۆیدا ده‌یگوت: ئەدی دوا‌زده‌ سال‌ به‌ر له‌ ئیستا، نه‌یانکوشت. که‌ میوانه‌کان رۆیشتن، خۆی پێ نه‌گی‌را و به‌ شاسواری وت: "ئه‌ری شاسوار، ده‌لێی نه‌هێنیه‌که‌ هه‌یه، له‌ منی ده‌شاریته‌وه. پێم بلێ، بۆچی ئەوه‌نده‌ باسی چارخان‌تان ده‌کرد. له‌ پاش مردنیشی هه‌ر وازی لێ نه‌هێن".

شاسوار: "شلی‌ر وه‌ره‌ با شتیکت پێ بلێم، وه‌ختی خۆی من دلم نه‌هات چارخان بکوژم و ره‌وانی ئەوه‌دیوم کرد، ئیستاش خه‌به‌ری هه‌یه و به‌ته‌ماین به‌م زواوه‌ بیته‌وه. به‌لام هه‌تا ئەو رۆژه‌ی دیته‌وه، نابێ که‌س ئەم نه‌هێنیه‌ بزانی. تۆش له‌ دوا‌ی کاک

فریاد یه‌که‌م که‌سی ئەم راستیه‌ ده‌زانی".

شلی‌ر: "ئە‌ی خودایه‌ به‌ قوربان‌ت بم. به‌س چارخان ساغ و سه‌لامه‌ت بێ، چه‌زده‌که‌ی ده‌بمه‌ نۆکه‌ری. ده‌زانی کچی‌کی چه‌ند عاقل و به‌ ئەده‌ب بوو. خۆ ده‌مزانی ئەو تاوانه‌ له‌ پیاوه‌که‌ی من ناوه‌شیته‌وه! (ده‌ستی کرده‌ گریان)".

شاسوار: "شلی‌ر گیان، جاری له‌ بی‌ری خۆتی به‌وه، تا ئەو رۆژه‌ی دیته‌وه‌ لامان".

۷۱

له‌ سه‌ره‌تای مانگی شه‌شی سالی (۱۹۹۳)دا، چارخان کۆلیژی پزیشکی ته‌واو کرد. ئەو مانگی‌ دوا‌ی، زۆر هه‌ستی به‌ ماندوویتی و وه‌رپه‌سبون ده‌کرد، چونکه‌ زگه‌که‌ی گه‌یشته‌بووه‌ ناو مانگی پینجه‌می خۆی. دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ خۆیندن ده‌ستی به‌ریبوو که‌وته‌ سه‌نه‌وه‌ و با‌یه‌خ‌دان به‌ ته‌ندروستی خۆی و کۆرپه‌له‌که‌ی. زوو زوو سه‌ردانی دکتۆری پسپۆری ده‌کرد و پینمایی لێ وه‌رده‌گرت. له‌ دوا‌هه‌مین رۆژانی مانگی ئەیلول، له‌ ژیر چاوه‌دێری تا‌قمیک له‌ پزیشکانی پسپۆر، به‌ شی‌وه‌یه‌کی ئاسایی زگه‌که‌ی دانا و کچی‌کیان بوو. که‌ گه‌رانه‌وه‌ مالی، بۆ ئیواره‌که‌ی ریبوار رۆژگار، سه‌ردانیان کردن و پیرۆزباییان لێ کردن.

هه‌ر ئەو شه‌وه، ریبوار به‌ به‌ختیاری گوت: "کاک به‌ختیار، به‌ ته‌مامه، پاش دوو رۆژی دیکه، بگه‌رپه‌وه‌ کوردستان. ئەگه‌ر ئیشیک، کاریکتان هه‌بێ، تا بو‌تان جیه‌جی بکه‌م".

به‌ختیار: "راستیه‌که‌ی، ئەوه‌ زیاتر له‌ هه‌شت سال‌ه، خه‌به‌ری که‌سوکارمان نییه، ئەگه‌ر بتوانی خه‌به‌ری ئیمه، بگه‌ینیه‌ته‌ مال‌ه‌وه‌مان، واته‌ ئەوا گه‌وره‌ترین چاکه‌مان له‌گه‌ڵ ده‌که‌ی و خزمه‌کانیشمان خه‌نی ده‌بن".

ریبوار: "ئیه‌ سه‌به‌ی تا ئیواره‌تان له‌ به‌رده‌سته، نامه‌ بنووسن و ناو‌نیشانی ته‌واوم بده‌ن، من بو‌تان ده‌گه‌ینمه‌ جی. خه‌متان نه‌بێ زۆر شاره‌زای گه‌ره‌که‌کانی شاری سلیمانیم. هه‌ر سووکه‌ تاریفیکم بۆ بکهن، من ده‌یان‌دۆزمه‌وه".

به‌ختیار: "زۆر چاکه، ئیمه‌ سوپاست ده‌که‌ین".

ئەو شه‌وه‌ به‌ختیار و چارخان، گه‌لێک له‌ کۆرپه‌که‌یان را‌ده‌مان و ره‌حمیان بۆی

دهجوللا. رۆژگاریش، سه‌ری لی نه‌ده‌برین و چراخانی فیتکرد که چۆن منداڵه‌که‌ی بلاوینی.

چراخان، هه‌ستی ده‌کرد شیر په‌ریوته مه‌که‌کانی، به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن وا بکات به‌به‌که‌ی به‌دهم گۆپکه‌ی بگریت. بۆ ئەم کیشه‌یه‌ش، رۆژگار یارمه‌تی دا و منداڵه‌که‌ش که‌وته مژینی شیره‌که‌ی.

دره‌نگی شه‌وی، به‌ختیار، له‌خۆشییان و له‌به‌ر به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ی به‌چراخان، خه‌وی نه‌ده‌هات. هه‌ر له‌و ماوه‌یه‌دا بیرری له‌نووسینی نامه‌ده‌کرده‌وه، چوو له‌ی چراخان و پیتی وت: "چراخان، من پتم باشه هه‌ردووکه‌مان نامه‌بنووسین، من، بۆ باوکم و تۆش بۆ شاسوار. ئەگه‌ر کاک ریبوار، له‌و دووانه‌یه‌کیکیان بدۆزیته‌وه، زۆر باشه".

چراخان: "زۆر باشه، به‌لام پیکه‌وه له‌سه‌ر نامه‌کان ئیمزا ده‌که‌ین. من ناوینیشانی مالی شاسوار ده‌زانم، ئەگه‌ر له‌شوینی خۆیان مابن".

بۆ به‌یانی هه‌ر یه‌که و نامه‌یه‌کیان نووسی:

نامه‌ی به‌ختیار بۆ باوکی:

باوکه‌گیان، ئەو کاته‌تان باش. ئیمه‌ زۆر باشین و هیچ کیشه‌یه‌که‌مان نییه، ته‌نها دووری ئیوه‌ نه‌بیت، چونکه‌ زۆر غه‌ریبیتان ده‌که‌ین. من و چراخان خۆیندیمان ته‌واو کردوو. ئیستا چراخان، کۆلیژی پزیشکی ته‌واو کردوو و منیش، ماسته‌رم له‌ئهدهبی ئینگلیزی وه‌رگرتوو. کچیکی جوانمان هه‌یه و ناومان لیتاوه (مینا). له‌نزیکتین ده‌رفه‌تدا، سه‌ردانتان ده‌که‌ین. تکایه‌ له‌گه‌ڵ کاک ریبوار، وه‌لامی نامه‌کانمان بده‌نه‌وه، چونکه‌ زۆر په‌ریشانی خه‌به‌ری ئیوه‌ین. ئیتر بمینین به‌خیر.

به‌ختیار په‌رحمان

چراخان زه‌ینه‌دین

۱۹۹۳/۹/۲۹

نامه‌ی چراخان بۆ شاسوار:

برای ئازیز و خۆشه‌ویستم، شاسوار گیان.

چاوه‌کانت ماچ ده‌که‌م. هیوادارم ساغ و سه‌لامه‌ت بن. سلّوم بۆ کاک فریادی برا و ئازیزم هه‌یه. ده‌زانم هه‌نوکه‌ زۆر په‌ریشانی خه‌به‌ریکی منن. ئیمه‌ زۆر باشین باوکم و خزمه‌کان چۆنن، من له‌گه‌ڵ ئەو غه‌دره‌ گه‌وره‌یه‌ش که‌ لیمی کرد، ده‌یبوورم و ده‌ستی ماچ ده‌که‌م، چونکه‌ خه‌تا له‌و نییه، به‌لکو خه‌تا له‌و کولتووهریه‌ که‌ ئەوی به‌و شیوه‌یه‌ به‌ره‌م هیناوه. ئیمه‌ له‌نزیکتین کاتدا، به‌نیازی سه‌ردانی کوردستانین. له‌وانه، مالی باوکی به‌ختیار (په‌رحمان عه‌لی) ئیستا له‌سلیمانی بن، ئەگه‌ر دۆزیته‌وه، ریبزان لی بگره‌ و یارمه‌تیان بده، چونکه‌ ئەوانیش، زۆریان قوربانی بۆ من داوه. چاوی منداڵه‌کانت ماچ ده‌که‌م و له‌جیاتی من، شلیرخان ماچ بکه‌ و هه‌والی ده‌پرسم. ئیتر به‌ئومیدی به‌یه‌ک شادبوونه‌وه.

چراخان زه‌ینه‌دین

به‌ختیار په‌رحمان

۱۹۹۳/۹/۲۹

رۆژی دواتر، ریبوار و رۆژگار پاش ئیوارێ چوونه‌ سه‌ردانی چرا و به‌ختیار. هه‌ردوو نامه‌که‌ و ناوینیشانی باوکی به‌ختیار و شاسواریان وه‌رگرت و ریبوار وتی: "کاک به‌ختیار من به‌یانی سه‌فه‌ر ده‌که‌م. رۆژگار و منداڵه‌کان ئامانه‌تی ئیوه‌ بن. ئینشه‌للا نامه‌کان ده‌گه‌ینمه‌ شوینی خۆیان و وه‌لامیشتان بۆ دینمه‌وه".

به‌ختیار: "من هه‌ز ده‌که‌م، ئەو ماوه‌یه‌، رۆژگار و منداڵه‌کان لای ئیمه‌ بن و چاویکیان له‌چراخان بیت".

ریبوار: "زۆر باشه، ئیتر رۆژگار له‌نیوان مالی خۆی و مالی براکه‌ی که‌یفی خۆیه‌تی".

به یانی، له دواى نیوهړو، وادهى فرینى فریوکه بوو. ئەو پوژه، پیبوار بۆ ئیوارهکەى گه‌یشته‌وه تاران. شه‌وئى له‌گه‌ل چەند که‌سیکی دیکه له موسافیرخانه‌یه‌ک مانه‌وه. بۆ به‌یانیش، سبه‌ینه زوو پرووه کوردستان به‌پری کهوت و بۆ شه‌وه‌کەى، له شارى مه‌ریوان ماپه‌وه. پوژى دواتر له‌گه‌ل چەند که‌سیکی تر، به‌سواری ماشینیکی به‌رهو مه‌رزه‌کان رویشتن. سه‌عات دوانزه‌ى نیوه‌ړو گه‌یشته سلیمانى و به‌که‌سوکاری شاد بووه‌وه. شه‌و و پوژیک له‌مالى باوکی، هه‌ر له پيش‌سوانى میوانه‌کانیدا بوو، بۆیه نه‌یتوانى مالى باوکی به‌جى بیلئى. دواى ئەوه له ده‌رفه‌تیکدا، به ئامانجى برائى وت که به سه‌یاره‌که‌یان بچنه تاقیب‌کردنى مالى شاسوار. وه‌ختیک چوونه گه‌ره‌کى به‌ختیارى، به ئاسانى مالى شاسواریان دۆزیه‌وه. که له ده‌رگایان دا، شاسوار به خۆى ده‌رگاکه‌ى کرده‌وه و وتى: "فه‌رموو کاکه گیان به‌خیر بێن".

پیبوار: "مالى کاک شاسواره".

شاسوار: "به‌لئى هه‌وه، فه‌رموو وه‌رنه ژووره‌وه".

پیبوار: "من، ناوم پیبواره و له ده‌روه هاتومه‌ته‌وه. نامه‌یه‌کم له چراخانه‌وه پێیه، بۆ ئیوه، فه‌رموو ئەوه‌ش نامه‌که". دایه ده‌ستى.

شاسوار نه‌ختى ره‌نگى گوڤا و نامه‌کەى وه‌رگرت. پاشان وتى: "یاخوا به‌خیربێن، توخوا ده وه‌رنه ژووره‌وه گه‌وره‌مان بکه‌ن".

پیبوار: "به‌خوا ئیستا ناتوانم، چونکه له ماله‌وه میوانمان زۆره و ده‌بى ئەو نامه‌یه‌ش بۆ باوکی به‌ختیار ببه‌م".

شاسوار: "نامه‌که بده من، هه‌ر ئیستا بۆیان ده‌بم. به‌لام کاک پیبوار، به‌لکه ناو‌نیشانى مالى باوکت‌م به‌دیتى، له‌وئى دیمه سه‌ردانت و وه‌لامى نامه‌که‌ت بۆ دینم".

پیبوار ناو‌نیشانه‌کەى دایى و وتى: "من تا حه‌فته‌یه‌کى دى لێ‌ره‌م، هه‌ر کاتیک پیتان باشه وه‌رن، جارێ خواحافیز".

شاسوار: "خواحافیزتان بپت".

شاسوار نامه‌کەى چراخانه‌ى کرده‌وه و له‌گه‌ل خویندنه‌وه‌ى نامه‌کەى ماچ کرد و گریا.

شلیتر به‌وه‌لوپسته‌ى شاسوار، سه‌رسام بوو و چووه لای وتى: "شاسوار، ئەوه بۆ ده‌گریت. بۆ ئەو کاغه‌زه ماچ ده‌کەى".

شاسوار: "شلیتر گیان، ده‌زانى ئەوه نامه‌ى کێیه. ها سه‌یرى بکه. چراخان زه‌ینه‌دین!".

چه‌ندین جار نامه‌کەى ده‌خوینده‌وه و ماچى ده‌کرد، پاشان وتى: "شلیتر، ده‌زانى پاش ئەو هه‌موو ساله ئیستا خۆم به مرو‌ف ده‌زانم. ئای له‌و پوژه خۆشه، وا ده‌زانم تازه له دایک بوویمه. ئای چرای له هه‌موومان به غی‌ره‌تتر و له هه‌موومان مه‌زنت‌تر، چه‌ند قه‌رزبارى تۆمه". ده‌ستى به گریان کرده‌وه.

ئىوارى، له دواى ناخواردن، شاسوار، به سه‌یاره‌کەى چووه مالى کاک ره‌حمان. که له ده‌رگای دا پاش که‌میک، ئایشه‌خان ده‌رگاکه‌ى کرده‌وه و وتى: "فه‌رموو کاک شاسوار، وه‌ره ژوورئى".

شاسوار: "مزگینم ده‌وئى. خه‌به‌ریکی خۆشم پێیه، بى مزگینى نایدركینم".

ئایشه‌خان: "ده‌ کورم جارێ وه‌ره ژوورئى، ئەوساکه بخوازه مالى دنیاى".

شاسوار که خۆشیی له دل و ده‌روونى ده‌بارى، چووه ژوورئى و چاک و چۆنى له‌گه‌ل کاک ره‌حمان کرد. پاشان به بزه‌وه، نامه‌کەى دایه ده‌ستى کاک ره‌حمان و وتى: "ئەوه‌ش نامه‌ى ئەو دوو که‌سه‌یه که هه‌موومان چاوه‌پیمان ده‌کرد".

کاک ره‌حمان، به ده‌نگیکى به‌رن، نامه‌کەى خوینده‌وه، ئایشه‌خانیش هه‌له‌هه‌یه‌کى خۆشى هه‌لدا و شاسوارى ماچ کرد. دواى ئەوه ره‌حمان وتى: "ئافه‌رىن بۆ زیره‌کیتان، بروانامه‌ى چه‌ند گرنگیان به ده‌ست هێناوه. دل‌م ده‌یگوت، ئەوانه هه‌ردووکیان عاقل و ژیرن، ده‌بى خه‌ریکی کاریکى چاک بن. ئەوجا ئایشى، کچیکیان هه‌یه ده‌زانى چ ناویکیان لێى ناوه".

ئایشه‌خان: "کا پیم بلئى هه‌ى به قوربانى بم".

ره‌حمان: "ناویان لێناوه (مینا) تۆ سه‌یرکه. ئەوانه، هه‌موو شتیکیان مانایه‌کى هه‌یه. به‌م زوانه‌ش به نیازن دینه‌وه".

ئایشه‌خان: "ئای به قوربانى خویان و کۆرپه‌که‌یان بم. ئای له‌و پوژه خۆشه‌ى که چرا و کچه‌کەى له باوه‌ش ده‌گرم و تیر تیر ماچیان ده‌که‌م".

شاسوار، له پښه گهړانه وهی بۆ مائی، بیرى له پښ و خوښه ویستی نهو ماله بۆ چراخان دهکرده وه، به پښه وانهی خانه واده نه زان و بیرتاریکه کهی خوښان که هه تا پښان کرا، زولمیان لئی کرد. نه، چراخانى خوښه ویست، به لام که بوښان گڼرایه وه، (مام فه رهاد و سه عاده ت خان) چه ندیان خوښ ویستوه و چوڼ نازیان هه لگرتوه و لیرهش به چاوی خوښی ده بښی که کاک رحمان و نایشه خان، چند خاتریان دهوی و خوښان به قوربانى دهکن، خوښی له بهرچاوه دهکوت و له دلای خوښا دهیگوت: توخوا نيمه ش مروځين. تو سهیرکه کچی خوښان بوو وهک به لایهک لایمان دهروانى که چی له دواى نهو به ده ختیبهی که پیمان کرد له لای نهوانه چند مهن و خوښه ویسته. ده بوایه له وهختی خوښا خوښی له سه به کوشت بدهم و نهیه لام غه درى لى بکړی. ناخر نه وندنه نینسانیکى مهردانه و پروا به خو بوو، نهو وهختی من و فریاد قسه مان له گه لى کرد زور بویرانه پاکانهی خوښی کرد و نیمه ی له نازادکردنی خوښی بى منته کرد. من هه رچه نده نازادم کرد، به لام سه رگه ردان کردنی نهو مایه ی سه ربه رزی نییه بۆ من، به لکو نیشانه ی نهو بهی که من که سیکی بى جهساره ت بوومه و خوښه ویستیم بۆ نهو، تیکه ل به ترس و پروا به خوښه بوون ببوو. چراخان، به هوښی لایهاتووی و رهوشتی به رزی خوښی، جوانترین دواروځی بۆ خوښی نه خشانده. هه تا له ماله باب و له ژیر چه تری خانه واده کهی خوښا بوو، به شی نهو هه ر سه رکونه کردن بوو و وهک کوښله یهک رهفتاریان له گه لى ده کرد. بهر له وهی نهو بوختانه ی بۆ هه لبه ستن، به هوښی دلره قی و نه زانی باوکم و بى ویزدانى باوهژن، ناخوشترین ژيانى به سه رده برد. نهو وهختش، من هه ر نه متوانی به رگری لى بکه م و لهو دوزه خه رزگاری بکه م. تو سهیرکه. نهو هه لوښستی نیمه یه، له به رامبه ر نزیکترین کهس و پاکترین کهس و خه تهرترین کیشه ی کوښه لایه تی که چی زور بښه رمانه لافى شوږشگيږی و مروځدوستی و نه هښتنی سته می کوښه لایه تی لى ده دهن. مه رج بیت که چراخان هاته وه، له کوښونه وهیه کی گه وهی ناوايیبه که مان پښسوازی لى بکه م. ده بى له بهرچاوی خیل و عه شیرهدا، پاکیزه یی نهو رابگه ینم و تف لهو نه ریته ناشیرین و کولتوره بوگه نه بکه م که سالانه سه دان چراخان دهکاته قوربانى گه مژه یی خوښی.

شاسوار، هه ر نهو شه وه به شلیږی وت: "شلیږ ده زانی له نامه که ی کاک رحمان نووسیویانه که چراخان کوښیږی پزیشکی ته واو کردوه و نښستا دکتوره یه! من تا سبه ینى سه بر ناگرم. هه ر نښستا ده چمه مالى کاک فریاد و نامه که ی چرای پى نیشان ده دم. کاک فریاد شایه نی هه موو شتیکی چاکه و شه ریکی خه می نیمه یه. نښستا خه به رى چراخان بزانی، به قه د نیمه دلای خوښ ده بیت".

شلیږ: "نه رى وه لا شاسوار، هه قی خوښه تی، هه ر نښستا پږو مزگینى بده رى، وا باشه نهو یه که م کهس بیت که نهو هه واله ی ده ریتى".

شاسوار، به سه یاره که ی به چند خوله کیک گه یشته بهر ده رگای مالى فریاد. که ده رگای لى کراوه، چاوی به فریاد کهوت وتی: "کاک فریاد مژده، نهو نامه ی چراخانه، تازه به ده ستم گه یشته وه. چراخان و به ختیار دوو نامه یان ناردوه بۆ من و کاک رحمان، نه مهن نامه که ی منه".

فریاد نامه که ی وه رگرت و وتی: "تو وه ره ژوره وه، نښستا پښکه وه ده یخوښنه وه. له مزگینى نهو خه به ره خوښه، ده بى دیاریه که ت بۆ بکړم. به راستی منته م پښه، نهو خه به ره خوښه ت دامى".

هه ردوکیان به خوښیبه وه چوونه ژوره وه و فریاد به دنگ نامه که ی خوښنده وه که گه یشته کوښایى، نامه که ی ماچ کرد و وتی: "نهو چراخان سه لماندی که نهو شایه نی ژيانه و مروځیکی مه زنه. نای خودایه لهو کورده واریه دواکه وتوه که قه درى نهو گه وه ره به هاداره نازانى. به خوا شاسوار، چراخان، زور له وه مه زنتره که نیمه تى گه یشته بووین. نه گه ر نهو کچه، له نه ته وهیه کی پښکه وتوو بوایه گه وره ترین بلیمه تی لى ده رده چوو. تو له بیرته که به ریمان کرد چوڼ له رووی ده روونیبه وه خوښی بۆ دلره قی و بښوږدانى نهو برپاره ی باوکت ناماده کردبوو. له بیرته له حوکمی رښا کوښه کانی خیل چند بى منته بوو و بویرانه له به رامبه ر نیمه دا پاکى خوښی سه لماند و خوښی بۆ مردن ناماده کردبوو. ناخر مه ردايه تی نهو له وه دایه که بهو مندالیبه ی خوښه وه به تنها به پشته خاکه ناسیک دادگایى (نه دیم) ی کردبوو که چی خه لکه دواکه وتوه که ی نیمه خه وى لى که وتوه و له پاکى و نازایى کچی و ناگات. تو سهیرکه، باوکت چند دلره قانه داواى سه رى چراخانى کرد، که چی نهو باوکی به

پوژی چوارهم، له دواى هاتنه و هې رېبوار، شاسوار، پاش نانخواردنى ئيواره، سهردانى مالى باوكى رېبوارى كرد. داواى لى كرد كه بو پوژى دواتر ميواندارى بكا و له مالى ئهوان بهيه كه وه نان بخون. له سهره تادا رېبوار داواى ليپووردنى كرد كه پيوست ناكات ئه و ئهركه بخه نه ملي خويان، به لام به هوى جديديه تى شاسوار، دلى نهرم بوو و به لىنى پى دا كه بو به يانى نيوه روكه لى له گه ل ئامانجى براى بچنه مالى ئهوان. شاسوار، بو ئه و داوخته، كاك رهمان و فرياديشى بانگ كرد و خواردنىكى چاك و همه جوړيان ئاماده كرد.

ئو نيوه روپيه، له دواى نانخواردن، گه لىك باسى دنيايان كرد. به شى زورى قسه كانيان له سر به ختیار و چراخان بوو. رېبوار كه پيشينه ي ژيانى ئهوانى نه دهنانى، له هه ندې بابته چيروكى ژيانى ئهوان هر گوپى راده گرت. وه ختیک شاسوار لى پرسى: "ته رى كاك رېبوار، ئيوه هه شت ساله له وى پيكه وه ژيان به سره دهن، توخوا هه ندېك باسى ژيانى ئهوانه مان بو ناكه لى".

رېبوار: "به راستى كاك شاسوار، ئيمه هر له كه مپى په نابره انه وه، پيكه وه گواستراينه وه بو ئه و شوينه لى كه ئىستا لى ده ژين. له و پوژه وه، ئه وه ندې ئيمه سهرنجى ئه و دوو كه سه دهنه، له كرى و بده نكيان، له ره وشت به رزيان له قسه و ناخاوتنه واتاداره كانيان، نمونه يان نييه. هه نوو كه من، منداله كانى خوم، له ژير چاودىرى ئهوان به جي هيشتووه. ئهوان هه ردووكيان زور سهرن، هر ده لى له داىك و باوكىك بوينه. هه موو شت يكيان لىك ده چى. باوه ر ناكه م روژىك له روژان به دهنكى به رز قسه يان له گه ل يه كتر كرديت. ئه وه نده يه كديان پى كه وره يه له هه موو هه لسوكه و تىك ريز بو يه كتر داده نين. له خو پندنيش ئه وه لى من بزانه، هه ردووكيان هه موو سالىك له يه كه مه كان بوون. هه تا ماموستاو خو پندكاره هاوړيكانيشيان كه سوپدينه، زور ريزيان لى دنين. با شت يكتان بو بگيرمه وه: جار يكيان له ئاهه نكيكدا گره وى رى كترين و جوانترين دوو هاوسه ر كرابوو، له و ئاهه نكه، ئه وانيش داوخت كرابوون. به بى منافه سه، له نيو ئه و هه موو خيزاناندا ئهوان پله لى يه كه ميان به دست هينابوو و دياريه يكيان له شاره وانويه وه وه رگرتبوو!.

تاوانبارى راسته قينه نازانى و هو كاره كه لى بو كولو توره دواكه وتوو و پر له جه هاله ته كه لى كو مه لگا ده گيرپته وه. هر يه كى ديكه ئه وه لى به سهر بىن، بىر له تو له ده كاته وه كه چى چراخان، لى كدانه وه لى قوولى بو ده كات و به گز په يوه ندييه كو مه لايه تيبه چه قبه ستووه تاريك خواز ه كاندا ده چپته وه. ئه و له نامه كه يدا ده ستىك ماچ ده كات كه له دواى گه رانه وه لى له سه فه رى مالى خودا، تاكه شت يك له چراخان خوازيار بوو، ئه و يش پارچه قوماش يكي سوور بوو به ره نكي خو پنى گه ش و نالى چراخان، وه ك نيشانه لى له خاچدانى".

شاسوار: "ده زانى كاك فرياد هه نوو كه چراخان دكتوره يه. له نامه كى كاك رهماندا ئه و خه به ره شى تيدايه".

فرياد: "شاسوار گيان، ئه و كچه، هه روه ك پيشتر يش گوتم شايه نى هه موو شت يكه. به لام توخوا ئه و پوژه لى چرا به سهردان دپته وه زوو خه به رم بده رى، بو ئه وه لى ئه گه ر زانيمان خه لكانى نه فام و گه مژه گرفتى بو دروست ده كهن، من خوم ده زانم چون پاريز گارى لى ده كه م".

شاسوار: كاك فرياد با پيت بلېم، وه خت يك كه نامه كه م خو پنده وه، زور هه ستم به كه موكوورى له كه سى تى خوم كرد. به راستى خو شه ويستى و دلسوزى من، بو چراخان له و ئاسته دا نه بوو كه خه لكانى ديكه لى نه ناسياو پيشكه شيان كر دووه. من له به رامبه ر چراخان خوم به شه رمه زار ده زانم، به لام مه رجم له گه ل خوم كر دووه كه هاته وه، هه موو خه لكى ئاواييه كه لى خومان كو بكه مه وه و له به ر چاوى هه مووان هاوار بكه م: خه ل كينه، نه عله كانى چراخان، زور له و داب و نه رپته پير و زتره كه ژيان به كچى پاكيزه لى وه ك ئه و، رانابى نى و ئيوه ش شانازى پيوه ده كهن".

فرياد: "من ده زانم چراخان، مافى خو پيه تى زور زياتر يشى بو بكرى ت، به لام ده بى حسى بى ئه و ميگه له نه زانه ش بكه ين كه ته قه به تاريكه شه وه وه دنين. ساغ و سه لامه تى ئهوان پيوسته له پيش هه موو شت يكه وه بيت و له هه موو لايه كه وه پيوسته مسوگه ر بكرى ت".

شاسوار: "كاك فرياد، من حسى بجم بو هه موو ئه گه رى ك كر دووه و هپچ هه نگا و يكيش بى پرسى تو هه ل ناگرم".

ئىمە ھەر گرفتتېكمان ھەبى، پرسیان پى دەكەين و گوئى لە ئامۆژگارییەکانیان دەگرین. بەراستی دوو کەسى بە سەبر و لێھاتوون.

بەو مەدح و پێھەلدانەى رېبوار، ھەموویان دلخۆش بوون و ھەر کەس لە لای خۆیەو ھەمەنە پێو دەکردن.

کاک رەحمان، ئەوئەندە کەیف خۆش بوو، ھەر کە رېبوار لە قسەکانى بوو، یەكسەر ھەلئیدایى و وتى: "جەماعەت بڕوا بکەن کە لە مەھابادیش بووین، ھەموو ئەو خەلکەى ئەوانیان دەناسى رایان وەك کاک رېبوار وا بوو. لە چەندین کەسمان بیستوو گوتووئەتى، ماشەللا خۆى گەورە دەلئى ئەوانەى بۆ یەكتر دروست کردوو. من لە لای خۆمەو ھەر لە یەكەم رۆژ کە ئەو چارخانەم ناسى رەحمان بۆى جوولا و ھەنووکەش لە مندالەکانى خۆم خۆشتر دەوئى. ئیستا ئەوئەندەى غەریبى وى دەكەین ھى كچەكەى خۆمان ناکەین! ھەموو جارئ کاک فەرھاد و سەعادەت خانیش، لە لای ئىمە دەیانوت: مینامان لە ھەردوو كچەكەى خۆمان خۆشتر دەوئى. ئەو كاتەى كە بۆ تاران بەرپیمان کردن، سەعادەت خان لە سەراى گریانى دا و دەیگوت: جا من سەبرى خۆم بە كى بئىم".

شاسوار لە لایەك لە مەدحکردنى چارخان تیر نەدەبوو، لە ژیرەوئەش رقى بەرامبەر خۆى و خانەوادە و خزم و كەسیان ئەستوورتر دەبوو. بۆیە بیدەنگى لى کرد و ھاوبەشى ئەو مەدحکردنەى نەکرد. چونكى پى و بوو ئەم، بەو ئەندازەى مەرد نەبوو لە پاراستنى ژيانى چارخان و لەو بارەىوئە زمان كورته. دواى ئەو شاسوار وەلامى نامەكانى دایە دەست رېبوار و میوانەكان ھەستان و مائاوايىیان کرد.

رېبوار، دوو رۆژ پىش وادەى گەرانەوئەى، لە رېگەى ئاسانكارى مەكتەبى حزبەكانەوئە، گەراپەوئە ئىران و ئەو رۆژە تا ئىوارە، لە نىو ماشىن بوو تا گەيشتە تاران. شەوئەك لەوئە ماپەوئە و رۆژى دواتر وادەى فرینى فرۆكەكەى بوو. ئەو رۆژە، سەعات دەى شەو گەيشتەوئە ستۆكھۆلم. كە گەيشتەوئە شوئىنى نىشتەجىبوونى خۆى، درەنگى شەو بوو، بەلام رۆژگار و مندالەكانى لەگەل بەختیار و چارخان دانىشتبوون و لە چاوەرپى گەرانەوئەى ئەمدا بوون.

كە لە پایەكان سەركەوت و زەنگى شوقەكەى بەختیارى لىدا، دواى خولەكئىك

بەختیار دەرگاكەى كردهوئە و وتى: "ياخوا بەختىر بىتەوئە، ھەر ئىستا باسى تۆمان دەکرد، مندالەكان لە لای ئىمەن فەرموو". بەكتريان ماچ کرد و پاشان لە نىو ھۆلەكە، رۆژگارىش ھاتە پىشوازى و بەختىرھاتنەوئەى کرد. ھەموویان چوونە ئەو ژوورەى كە چارخانى لى بوو. كە رېبوار پى نایە ژوورەوئە، چارخان بە پىوئە وەستابوو و چاوەرپى ھاتنە ژوورەوئەى ئەمى دەکرد. بە گەرمى بەختىر ھاتنەوئەى کرد.

دواى ئەوئەى ھەموو دانىشتن، رېبوار دەستى بۆ جانتاكەى برد و نامەكانى دەرئىنا و وتى: "با جارئ دلئان خۆش بكەم، دەزانم چاوەرپى چى دەكەن!". ھەریەكەو نامەى خۆى دایى. بەختیار و چارخان، كشمات، بە چاوەوئەتە خۆئىندەوئەى نامەكانیان، دیار بوو ناوئەروكى نامەكان، دلئى ھەردووکیانى خۆش كەردبوو. چارخان زوو ھەلئیدایى و وتى: "بەختیار بوئەستە، با جارئ من نامەكەى شاسوارتان بۆ بخۆئىمەوئە".

ھەموو بیدەنگ بوون و گوئیان ھەلخست. چارخانیش بە دەنگئىكى ناسك، لەسەرھۆ نامەكەى خۆئىندەوئە. پاشان لەسەر دەموچاوى دانا و ماچى کرد و وتى: "ئۆخەى، بۆنى كاكە شاسوارى لى دىت".

بەختیاریش وتى: "ئەوجا نۆرەى منە، با نامەكەى خۆمتان بۆ بخۆئىمەوئە". ئەوئەش بە ھەمان شىوئە نامەكەى خۆئىندەوئە پاشان وتى: "خۆ ئەوان خزمایەتییان گەرم كەردووئە و ئىستا چاوەرپى گەرانەوئەى ئىمە دەكەن".

رېبوار، باسى داوئەتەكەى مالى شاسوارى بە درىژى گىراپەوئە. ئەو شەو بەختیار و چارخان، ئەوئەندە شادمان بوون، ھەر ئەوئەتە بالیان نەدەگرت بۆ نىشتمان. چارخان وتى: "بەختیار گيان، دەزانى كەى سەردانى كوردستان دەكەین". بەختیار: "چ وختىك باشە".

چارخان: "لە دواى سەرى سالى، دەچىن ھەفتەىك لەوئە دەبىن و پاشان دەگەرىنەوئە، بەلام پىش ئەوئە بچىنەوئە سلىمانى، سەردانى مەھاباد دەكەین. مالى دايك و باوكى راستەقىنەم. شەوئەك لەوئە دەبىن، ئەوساكە دەچىنەوئە".

بەختیار: "زۆر چاكە، ھەردەبى و بكەین، بەلام مالى مام عەلى و زەھرا خانەت لە بىر نەچى".

بهختیار و چراخان که له هه‌موو بارودۆخه‌کان دَلنیا بوون، چاوه‌پیتی هاتنی سه‌ری سالی تازه‌بان ده‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌فه‌ری، به که سوکار شادبوونه‌وه، بکه‌ن.

٧٤

چراخان و بهختیار، به‌هۆی پێواره‌وه زانیان که له کوردستان گرانییه و دراوی عیراقی تووشی که له‌که‌بوونیکی له راده‌به‌ده‌ر بووه و له به‌رام‌به‌ر دۆلار و دراوه گرانبه‌هاکان، نرخى زۆر دابه‌زیوه. بۆیه به چاکیان زانی، له‌گه‌ڵ گه‌رانه‌وه‌یان بۆ کوردستان، بریکی باش پاره له‌گه‌ڵ خۆیان به‌ن و یارمه‌تی که سوکاریانی پێ بدن. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی هه‌ندێ پاره‌یان پاشه‌که‌وت کردبوو، بهختیار داوای له چهند هاو‌پێیه‌کی کرد که هه‌ندێ پاره‌ی به‌قه‌رز به‌ده‌ن. له ١٩٩٤/١/٢ دا ئه‌وان بۆ تاران به‌ری که‌وتن. سه‌عات دووی پاش نیوه‌رۆ له فرۆکه‌خانه‌ی تاران دابه‌زین. به سواری ته‌کسییه‌ک چوونه مالى (عه‌لی محه‌مه‌د زاده). که له ده‌رگایان دا، خزمه‌تکاره‌کیان ده‌رگای کرده‌وه، به‌لام ژنه خزمه‌تکاره‌که‌ی جارانه‌بوو. که به‌خیری هینان، بهختیار وتی: "مالى کاک عه‌لییه، وا نییه".

خزمه‌تکار: "به‌لێ هه‌وه خۆیه‌تی".

بهختیار: ناهیده خان له ماله‌وه‌یه".

خزمه‌تکار: "به‌لێ له ماله‌فه‌رموون". خۆی دایه لایه‌کی ده‌رگا که و ئه‌وانیش به خۆیان و جان‌تاکانیان چوونه ژووری و یه‌کسه‌ر بۆ ژووری میوانان چوون و له‌وئ دانیشتن. خزمه‌تکاره‌که به گورجی چووه لای ناهیده خان و پیتی وت: "ناهیده خانم، میوانتان هاتووه، ژن و پیاویکی گه‌نجن و منداییکی ساوایان پێیه".

ناهیده خان که له جارانهختیک لاوتر خۆی نیشان ده‌دا، بۆ ژووری میوانان چوو. که پیتی نایه ژووری و چاوی به بهختیار و چراخان که‌وت، به‌خیرهاتنی کردن و چراخانی ماچ کرد. وهختیک چراخان پیتی وت: "داده ناهیده ده‌لێ ناماناسیته‌وه".

ناهیده خان، به ده‌نگه‌که‌ی ئاشنا بووه و وتی: "ئه‌وه مینا گیان تۆی. ئه‌وه‌ش بهختیاره، کچم بمبووره، به‌خوا یه‌که‌م جار نه‌مناسینه‌وه، ئای که زه‌نیم کوێر بووه، یاخوا به‌خیره‌یتن. پاشان مینای بچکۆله‌ی وه‌رگرت و ماچی کرد و وتی: "ئای که

جوان و خوی شیرینه، هه‌ر ده‌لێ مینایه!".

بهختیار و چراخان، ئه‌حوالی کاک عه‌لی و شیرین و به‌همه‌ن و زه‌هرايان له ناهیده خان پرسى. ناهیده خانیش وتی: "شوکر هه‌موو باشن، شیرین ئه‌وه سێ ساله شووی کردووه. به‌همه‌ن و زه‌هراش، ئیستا مایان له شوینێکی دیکه‌یه، هه‌نووک ته‌له‌فۆنیان بۆ ده‌که‌م بێنه ئیره. باوکی به‌همه‌نیش وه‌ک جارانه‌بوو، هاتوچۆی نووسینگه‌که‌ی ده‌کات".

بهختیار: "توخوا ناهیده خان، به‌لکه هه‌موویان ئاگادار بکه‌یته‌وه، چونکی ئیمه به‌یانی زوو ده‌بیت به‌ره‌و مه‌ها‌باد بکه‌وینه‌ری".

ناهیده خان: "به‌خوا ئیمه زۆر جار باسی ئیوه ده‌که‌ین و باوکی به‌همه‌ن هه‌موو جارێ ده‌لێ: ئه‌وانه، وه‌ک دوو فریشته و ابوون، خۆیان به ئیمه نیشان دا و پاشان بزر بوون. جارێ زه‌هرا، هه‌ر جارێک بێته ئیره، باسی مینا ده‌کات، ئای که خۆشی ده‌وی. به‌همه‌نیش ده‌لێ: که‌م پیاو هه‌یه ئه‌وه‌نده‌ی مینا مه‌رد بیت که‌م ژنیش هه‌یه وه‌ک مینا جوان بێت!".

هه‌موویان له‌گه‌ڵ دوا قسه‌ی ناهیده خان، نه‌ختیک پیکه‌نین، پاشان ناهیده خان به چراخانی وت: "مینا گیان، تۆ خۆت ته‌له‌فۆنیان بۆ بکه، بزانه ده‌تناسنه‌وه".

چراخان هه‌ستا و ده‌ستی دایه ته‌له‌فۆنه‌که و ژماره‌ی مالى شیرینی لێدا، له‌وئ شیرین هه‌لی گرت: "ئه‌لۆ، فه‌رموو کێیه".

چراخان: "ئه‌و کاته‌ت باش، شیرین خان".

شیرین: "به‌لێ فه‌رموو کێ قسه ده‌کات".

چراخان: "شیرین گیان نامناسیته‌وه".

شیرین: "تۆ زیبای هاو‌پێمی، وانیه".

چرا: "نه‌خیر زیبا نییه".

شیرین: "تۆی مینا گیان، ئه‌وه له کوئ ته‌له‌فۆن ده‌که‌ی، وه‌زعت چۆنه کاک بهختیار چۆنه".

چراخان: "شیرین گیان، ئیمه له‌مالى باوکتین، هه‌ر ئیستا وه‌ره و خه‌به‌ری

هاوسه ره که شت بده".

شیرین: "هەر ئیستا دیم".

چراخان، ئەو جاره ژماره‌ی مائی زهه‌رای لیدا و پاش که می‌ک، یه‌کێک هه‌لی گرت، ده‌نگی له‌ منداڵ ده‌چوو.

منداڵه‌که: "ئه‌لو فه‌رموو، کێ قسه‌ ده‌کات".

چراخان: "مائی زه‌ه‌راخانه".

منداڵه‌که: "به‌لێ خۆیه‌تی بلێم کێیه".

چراخان: "بلێ مینا تۆی ده‌وی".

له‌یلای ته‌مه‌ن هه‌وت ساڵه‌، بانگی دایکی کرد و وتی: "دایه‌ گیان، خانمێک ناوی مینایه‌ له‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌ تۆی ده‌وی".

زه‌ه‌را، به‌ گورجی ته‌له‌فۆنه‌که‌ی وه‌رگرت و وتی: "فه‌رموو گیانه‌که‌م".

چراخان: "زه‌ه‌را گیان چۆنی. ئەوه‌ کچی خۆت بوو، قسه‌ی ده‌کر، نامناسیته‌وه‌ ها!"

زه‌ه‌را: "مینا گیان، ئەوه‌ تۆی، ئەحوالتان چۆنه‌. کاک به‌ختیار له‌ چیداوه‌. که‌ی که‌یشتنه‌ ئێره‌".

چراخان: "زه‌ه‌را گیان، تازه‌ که‌یشتووین، وا له‌ مائی باوکی به‌همه‌ن، چاوه‌پێی هاتنی ئێوه‌ ده‌که‌ین".

زه‌ه‌را: "پاش که‌میکی تر ده‌که‌ینه‌ لاتان، جارێ خوا حافیز".

چراخان که‌ ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داناوه‌، به‌ ناهیده‌ خانی وت: "کاک به‌همه‌ن و زه‌ه‌راخان، منالیان هه‌یه‌".

ناهیده‌ خان: "به‌لێ کچیکی جوانیان هه‌یه‌، ته‌مه‌نی هه‌وت ساڵه‌، ناوی له‌یلایه‌، ئه‌رێ به‌پراست، ئەو کچه‌ جوانه‌ی ئێوه‌ ناوی چیه‌".

چراخان: "ناوی مینایه‌".

ناهیده‌ خان: "چۆن ده‌بی دایک و کچه‌که‌ی یه‌ک ناویان هه‌بی".

چراخان: "داده‌ ناهیده‌، من ناوم چراخانه، به‌لام به‌رله‌وه‌ی سه‌فه‌ر بکه‌ین، ناوم

مینا بوو. چراخان، به‌ کورتی، چیرۆکی چراخان و مینای بۆ گه‌یراه‌وه‌ که‌ چۆن ماوه‌ی سی ساڵ به‌و ناوه‌ له‌ ئێراندا ژیاوه‌ و خۆیندووویه‌تی. ناهیده‌ که‌ له‌ مه‌سه‌له‌که‌ گه‌یشت، وتی: "چراخان، ژیاوی تۆ پێویسته‌ بخه‌ریته‌ ناو کتێبان و خه‌لکی بیه‌خۆینه‌وه‌، هه‌تا ده‌رس و عه‌قلی لێ فی‌ربن، هه‌موو شتێک له‌ تۆدا مانای خۆی هه‌یه‌. بریا کچیکی وه‌کو تۆ ژیرمان هه‌بوايه‌".

چراخان: "ده‌ستی له‌ ملی ناهیده‌ خان کرد و وتی: "جا بۆ به‌ کچی خۆتم قبوول ناکه‌ی. منیش ده‌لێم، خۆزگه‌ دایکیکی میه‌ره‌بانی وه‌ک ناهیده‌ خانم هه‌بوايه‌".

ناهیده‌ خان، کاریگه‌ری قسه‌که‌ی چراخان کاری لێ کرد لێوی ته‌ته‌له‌ی کرد و فرمێسک له‌ چاوه‌کانیدا هاتنه‌ خوار. ئەو جاره‌ چراخانی به‌ توندی له‌ باوه‌ش گرت و ماچی کرد. پاشان وتی: "چرا گیان، له‌زه‌تی یه‌ک سات ژیان له‌گه‌ڵ تۆ، به‌قه‌د له‌زه‌تی هه‌موو ته‌مه‌نی خه‌لکی دیکه‌یه‌. له‌مه‌ودوا، وا ده‌زانم دوو کچم هه‌ن ئەوه‌ی هه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌م له‌ده‌رێ ده‌ژی و ئەوی دیکه‌ش لێره‌یه‌".

به‌ختیار: "ناهیده‌ خان، ده‌ منیش وه‌ک به‌همه‌ن به‌ کورپی خۆت قبوول بکه‌".

ناهیده‌: "کورپه‌ له‌ به‌همه‌ن زیاتری، هه‌ی پۆحم به‌ قوربانتان بی. ئەوه‌ چه‌ند ساڵه‌ له‌ خۆشییاندا نه‌گه‌یام و پۆحم ئەوها ئاسوووه‌ نه‌بووه‌ وه‌کو ئیستا که‌. یاخوا به‌خێر بینه‌وه‌".

دوای ئەو قسانه‌ به‌ختیار ته‌له‌فۆنی بۆ کاک عه‌لی کرد و پێی راگه‌یاند که‌ ئەوان له‌ ماله‌وه‌ن و چاوه‌پێی گه‌رانه‌وه‌ی ئەو ده‌که‌ن .

شیرین و زه‌ه‌را له‌ دوای سه‌عاتێک له‌ ته‌له‌فۆنه‌کان هاتن. کاک عه‌لی و به‌همه‌نیش بۆ ئێوارێ هاتنه‌وه‌. ئەو شه‌وه‌ چراخان به‌ به‌ر نه‌ده‌که‌وت. له‌لایه‌ک ناهیده‌ خان و شیرین. له‌لایه‌کی دی، زه‌ه‌را ده‌یویست باسی خۆی و مریه‌م و فه‌ریده‌ و مه‌نسووری بۆ بکات. کاک عه‌لی و به‌همه‌ن له‌گه‌ڵ به‌ختیار، خه‌ریکی قسه‌ و باس بوون.

ئەو شه‌وه‌، هه‌موویان له‌ چیرۆکی چراخان و مینا تیگه‌یشتن. مینای بچکۆله‌ش هه‌رده‌می له‌سه‌ر ده‌ست و له‌ باوه‌شی یه‌کێک بوو.

دوو هه‌فته‌ به‌ر له‌ سه‌فه‌ری گه‌رانه‌وه‌ی چراخان و به‌ختیار، مریه‌م سه‌ردانی کردبوون. نامه‌یه‌ک و چه‌ند وێنه‌یه‌کی یادگاری خۆیانی بۆ زه‌ه‌را ره‌وان کردبووه‌وه‌.

یهکی لهو وینانه، وینیهکی چوار کسهی بوو، هی شهوی ئاههنگی ئهلقه گورپنهوهکهیان بوو، نهو وهختهی که چراخان و بهختیار، خهلاتی جوانترین هاوسهریان وهرگرت، پیکهوه نهو وینیهیان گرتبوو. له پشتی وینهکه نووسرابوو: یادگاری ئهلقه گورپنهوهی مریهم و جهمشید نهسفهانی و ههلبژاردنی بهختیار و چراخان، وهک جوانترین دوو هاوسهر.

زهرا که له بارهی وینهکهوه قسهی لهگهّل کردن، بهختیار ناچاربوو تهواوی ئاههنگهکهیان بۆ بگپرتتهوه.

نهو شهوه تا درهنگ دانیشتن و قسهیان کرد. پاشان بههمهن و زهرا، گهرا نهوه مائی خوینان. بۆ بهیانیش، سبهینی زوو، بهختیار و چراخان، خواحافیزیان کرد و بهره شوینی ماشینی هیللی شارهکان چوون. نهو رۆژه دنیا نهوهنده سارد بوو، تفت ههلبابیه دهمهیی. چراخان دهبووایه زۆر ئاگاداری مینا بیت و نههیلایت سهرمای بیت.

بۆ ئیوارهکهی گهیشتنهوه مههاباد، نهو دهمهی که له بهر درگای مائی کاک فهراهاد وهستابوون هیشتا خۆر ئاوا نهبوو. خولهکیک دواي له درگادان. سهعادهت خان، درگاکهی کردهوه. که چاوی به بهختیار و چراخان کهوت، له خویشیان، چۆکی شل بوو و له شوینی خوئی بوورایهوه. بهختیار، زوو بنهنگلی گرت و راستی کردهوه. خهریک بوو نهو خویشیهیان لی بیته شین و واویلا. پاشان چراخان، زوو مینای برده ژووری و گهراپهوه سهر سهعادهت خان. له پشتهوهرا له باوهشی کرد و به دستهکانی، نهختیک روومهت و دهموچاوی شیدا و له بهر خویهوه دهیگوت: "داده سهعادهت، نهوه منم چراخان، نهوه بۆ وات لی هات".

لهو دهمه شهوبۆ هات و نهیدهزانی مهسهله چیه، بهختیار و چراخانی ناسیهوه و خویشیهک به جهسهیدا گهرا. به تهما بوو بهگهرمی چاک و چۆنیان لهگهلبدا بکات، بهلام که بینی دایکی بووراههتهوه و به ئاستهه ههناسهی دئ، قورگی پر له گریان بوو.

چراخان، دوو سی جار گوئی به سینهی سهعادهتهوه نا، زانی که لیدانی دلی ئاساییه و ههر نهوهیه له خویشیان بووراههتهوه، بۆیه وتی: "هیچ مهترسن، ئیستا

هۆشی دیتتهوه و ئاسایی دهیتتهوه. لهگهّل تهواو بوونی قسهکانی چراخان، سهعادهت چاوی ههلهینا و وتی: "نهوه چی بووه، چیم لی هاتوه". نهختی له چراخان راما و بهیری هاتهوه که لهگهّل یهکهم ساتهوهختی بینینی نهو، له خویشیان هۆشی فریوه. یهکسهه وتی: "چراکهم، وهره باوهشم، نهی رۆحم به قوربانیت بیت". چراخان و شهوبۆ، خستیانه سهر پی و بردیانه ژوورهوه، دیاربوو چاکتر دهبووهوه. نهوساکه چراخان و بهختیار چاک و خویشیان لهگهّل سهعادهت خان و شهوبۆ کردهوه. سهعادهت خان پاش بهخۆهاتنهوهی، زیاتر له ده جار چراخان و مینای ماچ کرد. چهند ههنگاوئیک له چرا دوور دهکهوتهوه و دهیگوت: "کا ههلسهوه تیت رامینم، بزائم کچی خۆم وهک جارن جوان و زهریفه".

چراخانی دلی نهدهشکاند و ههلهستایهوه سهر پی و به ههموو لایهک، خوئی به سهعادهت نیشان دها. پاشان دهستی له ملی کرد و ماچبارانی کرد و وتی: "نهی نازیزترین دایک، نهی مهزنترین و میهرهبانترین دایک، تۆ نزیکتترین کسهی منی. ئۆخهی که نهم جارهد، له باوهشی تودا، خۆم بینیهوه. خودایه نهو باوهشه چهند گهرم و پر له نهمانه".

سهعادهت لهگهّل قسهکانی نهو دا، دهکهوته گریان و سهری چرای دهخسته سهر نهرمهی سینگی و دهیلاواند. به پهنجهکانیشی تال تال، قژی دادههینا.

که کاک فهراهاد هاتهوه، بهختیار و چراخان، به جووته چوون درگایان کردهوه. ههر که پیتی نایه ژووری، یهکهم جار چراخان، خوئی هاویشته باوهشی و وتی: "یاخوا بهخیر بیتهوه باوکی شیرینم، باوکی دل گهوره و جوامیرم".

فهراهادیش، وهک باوکیکی دلسۆز، چراخانی ماچ کرد و دهستی به سهردا هینا. پاشان بهختیاریشی له باوهش گرت و ماچی کرد و وتی: "نای که غهریبیم دهکردن، نهمرۆ مالهکهم چهند ئاوهدانه. خودایه دلمان خۆش کهی". پاشان مینای بچکۆلهی ماچ کرد و ههموو دانیشتن.

چراخان چاوی گپرا، شهونم دیار نهبوو، وتی: داده سهعادهت، نهدی شهونم له کوپیه".

سهعادهت خان: "شهونم له مائی خویهتی، نهوه ههشت ساله شووی کردووه.

دهزانی داومانته کی؟ بههرامی نازری هاورپیتان. ئیستا تهلهفۆن بۆ مائی ئەوان و ساجیدهش دهکهم. بهراستی خانهوادهیهکی ریکوپیکن. ههموو جارێ، باوکی شهونم دهلێ: ههر کهسیک، هاورپیی چراخان (مینا) بێت، بیکومان کهسیکی کامل و تهواوه. ههر له دواي رۆیشتنی ئیوه، به چوار پینچ مانگیک، داویان کرد و خوا کردیه نسیب".

چراخان و بهختیار ههر دووکیان، بهو خه بهره زۆر دلخۆش بوون، چونکی یهکترناسینی ئەو دوو خانهوادهیه، به هۆی ئەوانهوه بوو.

سه عادهت خان، به بهختیار و چراخانی وت: "نابی بهیانی برۆنهوه. چونکه وا ههست دهکهم، (مینا) هیلاکه و دهترسم لهو مهزانه، سهرمای بی. پاشان ئیمه، به شهویک لیتان تیر نابین".

ئەوانیش نهیانتوانی دلی بشکینن و پازی بوون که بهیانی لهوئ بمانهوه.

له دواي ناخواردنی ئیواره، ساجیده و سامانی هاوسههری و شهونم و بههرام پیکهوه، هاتنه ئهوی. ئەو شهوه شهوی کۆری هاورپییان و دۆست و خۆشهویستان بوو. ساجیده نازری زوو پرسیماری ئهوی لێ کردن که داخوا له تاراوکه، ئەو ههشت سالیان چۆن بهسهر بردووه. وهختی بهختیار پێی وتن که ئەم، ماستههری له ئەدهب، به زمانی ئینگلیزی وهرگرتووه و چراخانیش کۆلیژی پزیشکی تهواو کردووه، ههموویان پیرۆزباییان لێ کردن.

فههاد وتی: "له دواي سهفههکردنی ئیوه تهنها دوو جار ههوالی ئیوهمان پێ گهیشتووه. جاریکیان چهند مانگیک له دواي رۆیشتنتان، خه بهرم بۆ هات که ئیوه به سهلامهتی گهیشتونهته جی. سێ سال پاش ئهوه، ههر له پێی کاک عهلییهوه خه بهرم بۆ هات که ئیوه باشن و خهریکی خویندن. سوپاس بۆ خوا که ئیستا چراخان دکتۆرهیه! به راستی کهیفم پێ هات".

بهختیار: "بهلێ مامه، دکتۆرهیه و به ئومیدین زیاتریش بخوینێ. راستیه کهی، چراخان چهند جاریک له گهله مریه می خوشکی زههرا به تهلهفۆن قسهی دهکرد و داواي لێ دهکرد که له ریکهی کاک عهلییهوه ههوالی ئیمهتان بداتی، بهلام چونکه زههرا رقی له مائی خه زووری بوو خه بهرداری نهدهکرد".

سه عادهت خان وتی: "ساجیده، کچی من، ههر زوو دیار بوو کهسیکی گهورهی لێ دردهچی".

شهونم و بههرام، کورپکی سێ سالیان ههبوو. ساجیده نازریش کچیکی پینچ سالی. ئەو شهوه مائی کاک فههاد تژی گریانی پر له بهرائهتی منداڵ و جموجۆلی بی پسانهوهیان ببوو.

بهختیار وتی: "واچاکه، بهیانی من بچمه مهريوان و بیمهوه. چونکی نووسینگهی حزبهکانی لای خۆمان، وا بزانه لهوئ ههیه. دهبی پسوولهی ریکه پیدانیان لێ وهربرگین. ئینشه لآ بۆ نیوه رۆ دیمهوه".

سه عادهت خان: "زۆر باشه. گرنگ ئەوهیه، نایهلم بهیانی چراخان له من دابیری. ئیوه نازانن چۆن بۆی دهسووتام. بروا بکهن که چاوم بپیان کهوت له خۆشیاندا، ههموو خوینی دلم به جاریک قولپی دا بۆی بوورامهوه".

کاک فههاد: "جا بهختیار، ئیوه حسیی ههموو شتیکتان کردووه که دهچنهوه سلیمانی".

بهختیار: "بهلێ مامه، دهزانم مه بهستت وهزعه تاییه تیه کهی چرایه. ئیستا ههموو شتیکی ئاساییه و شاسواری برای چراخان له گهله باوکم وهک کور و باوک وانه. ئەوان، به هۆی ئەو کاک فریادهی که ئەو شهوه، له مائی ئیمه بوو و ئیوهش هاتنه لای، ئەوه دوو سالی خزمایه تییان گهرمه. ئەو جوامیره کهسیکی زۆر عاقل و تیگه پشستووه، ههر له سه ره تاوه هاورپیهتی ئەو، بۆ شاسوار خیری داوه تهوه. کابرایه که ههمیشه له چاکه ی خه لکدایه.

ساجیده و سامان و بههرام، ئەو شهوه تیگه یشتن که مینا، له ئەسلدا، ناوی چراخان بووه و کوردی عیراقه و به ناوی مینای مام سمایل خویندوویهتی.

ساجیده وتی: "جهامعت، من ئیستا دهزانم، ئەو چراخانه کهسیکی چهند مهزن و بروا به خۆیه. ئەوهندهی فکر دهکهم، ههر کهسیکی دیکه له شوپینی ئەو بووایه، نهیده توانی ئاوا سهرکه وتوانه، خۆشهویستی ههمووان بۆ خۆی راکیشی و لهو تهنگزه دهروونییهدا، ئاوا زیرهک و له سه رخۆ بی. ئیمه زۆرمان چیرۆک و رۆمان خویندۆتهوه و زۆر سه بردهی پیشینانمان گوئی لێ بووه، له ههقیقه تدا هیچیان

خویان له قهره‌ی چیرۆکی ژيانی چراخان نادهن".

درهنگی شه‌وی میوانه‌کان چوونه‌وه و ساجیده و شه‌ونم وتیان " ئیمه به‌یانی زوو دیننه‌وه".

سه‌عادهت خان وتی: " جه‌ماعهت، سبه‌ی هه‌موومان پیکه‌وه، نانی نیوه‌رۆ ده‌خۆین، با ساجیده و شه‌ونم زوو بینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیمان بدن له ئاماده‌کردنی چیشته". که میوانه‌کان رۆیشتن، سه‌عادهت خان وتی: "ئه‌وجا ئیوه، به‌ختیار و چرا، برۆنه‌وه کۆنه ژووره‌که‌ی (مینا)، ده‌زانم ماندوون و پێویستیتان به ئیستراحت هه‌یه".

رۆژی دواتر له‌وی مانه‌وه و ماندوویان هه‌سایه‌وه. فه‌هاد و سه‌عادهت خانیش، ئه‌و رۆژه هه‌ستیان به جیگیری که‌سایه‌تی خویان ده‌کرد که کۆمه‌لێک خه‌لکی ریکوپینک، ئه‌مان به‌گه‌وره و خاوه‌نی خویان ده‌زانن و ستایشی هه‌لۆپسته جوانه‌کانیان ده‌که‌ن. ئه‌وان هه‌ردووکیان، مرۆقی دڵ فره‌وان و چاکه‌خواز بوون. قه‌ت زمانیان به خراپه نه‌ده‌گه‌را. هه‌زیان نه‌ده‌کرد له مائی ئه‌واندا، غه‌یبه‌ت و سه‌ره‌زنه‌شتی هه‌چ که‌سیک بکریته. وه‌ختی ده‌ستی یارمه‌تیان بۆ که‌سیک درێژ ده‌کرد له ده‌رووندا، ئارام ده‌بوونه‌وه. ئه‌وان دوو که‌سی خانه‌دان و میهره‌بانن، بۆیه هه‌ر که‌سی پێی پێیان که‌وتی، نا‌ئومێد نه‌ده‌بوو.

سه‌عادهت خان ئه‌و رۆژه، دم نا ده‌می بانگی ده‌کرد: " مینا گیان. چرا گیان، کا ده‌ وهره، ده‌زانی ماچی چهند سال قه‌رزاری. ئه‌گه‌ر ده‌زانی چهند شه‌وان به‌ دیار ژيانی پر له غوربه‌ت و کاره‌ساتباری تۆ خه‌و له چاوانم تۆراون. ئه‌گه‌ر ده‌زانی چنده له سووی دووری و پێخه‌ویت گریاوم، قه‌ت ئیستا که، باوه‌شت به‌جی نه‌ده‌هیشتم. بێبه‌ختی و نا‌ئارامی له ژيانی تۆدا، ئیمه‌ی په‌ریشان کردبوو. هه‌نووکه‌ش، شوکر خودایه زۆر شادمانم که چاره‌نووسی که‌وته به‌ختی ئه‌و کورپه‌ چاکه و به‌و وه‌زعه خۆشه‌وه ده‌ببینم".

چراخان که زه‌ینی ده‌دایه سه‌عادهت خان، ئه‌و هه‌موو میهر و به‌زه‌ییه‌ی پێ ده‌به‌خشێ، له ناخیدا سۆزی خۆشه‌ویستی که‌ی جاویدانی هه‌لی ده‌کرد. ئه‌و هه‌موو کاتیک، خه‌می ئه‌وه‌ی بوو که شه‌ونم و شه‌ویۆ، نه‌کا ئیره‌یی پێ ببه‌ن و وا تیبگه‌ن که دایکیان، له به‌شی خۆشه‌ویستی ئه‌وان، به‌م ده‌به‌خشێ. بۆیه له ئه‌گه‌ری راستی ئه‌و

بۆچوونه‌ی، بایه‌خی پێیان ده‌دا و هه‌ولی نواندنی رۆلی خوشکیکی دلسۆز و وه‌فاداری ده‌دا. به‌لام له راستیدا شه‌ونم و شه‌ویۆ، غیره‌ی ئه‌و بابه‌ته‌یان له ده‌رووندا نه‌ما‌بوو و لایان ئاسایی بوو که دایکیان، ئه‌وه‌نده عه‌شقی که‌سیتی و ره‌فتار و گوفتاری چراخانه. چونکه ده‌یانزانی سه‌عادهت خان هه‌ر له سروشتی خۆیدا، ژنیکی دڵ گه‌وره‌یه و جیگه‌ی خۆشه‌ویستی هه‌مووانی لێ ده‌بیتته‌وه.

چراخان، ئه‌و رۆژه زۆر پرسیا‌ری له باره‌ی ته‌ندروستی و ئازاری جه‌سته له سه‌عادهت خان کرد. گه‌لێک ئامۆژگاری و رینوینی پزیشکانه‌ی خسته به‌رده‌می. ئه‌وه‌نده به‌جددی و دلسۆزانه، سه‌عادهتی له‌سه‌ر جیگه درێژ کردبوو و باسی ژانی هه‌ناو و جومگه‌کانی بۆی ده‌کرد، واته‌ده‌زانی له نیو تاقیگه‌ی دانشگادایه. دلی سه‌عادهتی ده‌دایه‌وه، به‌وه‌ی که هه‌ندی له ئازاره‌کانی، سروشتین و هه‌موو که‌سیک هه‌یه‌تی و هه‌ندیکیشیان، هی چوونه ناو ته‌مه‌ن و که‌م جوولانه‌وه‌یه، ئه‌گه‌رنا ئه‌و جه‌سته‌یه‌کی ساغی هه‌یه و مه‌ترسی تووشبوونی به هه‌چ نه‌خۆشییه‌ک، له ئارادا نییه.

سه‌عادهت له زیره‌کی و زانیارییه به‌ نرخه‌کانی چراخان، سه‌رسام ببوو، به‌پرای ئه‌م، له هه‌موو مه‌ها‌باد دا، پزیشکیکی وه‌ک ئه‌و، زیره‌ک و شاره‌زای لێ نه‌بوو. هه‌نده‌ی که‌یف به قسه‌کانی چراخان ده‌هات، له‌سه‌ر جیگه‌که‌ی راست بووه‌وه و وتی: "چرا گیان، واهه‌ست ده‌که‌م له‌گه‌ل ده‌ست پێداهه‌تینان و ئامۆژگارییه نرخداره‌کانت، هه‌رچی ئازاره له جه‌سته‌م کپ بووه‌ته‌وه و ده‌لێی ئینشه‌للا، شفام بۆ هاتوو".

دوای ناخواردنی نیوه‌رۆ، نزیکه‌ی سه‌عاتیک، له مام فه‌راه‌دوه بگه‌ر تا شه‌ویۆ و هه‌موو میوانه‌کانیش، یه‌ک به‌یه‌ک، به نۆره روویان له چراخان ده‌کرد و باسیان له نه‌خۆشی و ئازاری جه‌سته‌یان ده‌کرد. چراخانیش، زۆر به‌ گرنگی پێدانه‌وه، گوێی لێ راده‌گرتن، پاشان له باره‌ی ئیش و ئازاری جه‌سته‌یان قسه‌ی بۆ ده‌کردن.

مام فه‌هاد، له ژیر کاریگه‌ری شیوازی قسه‌ کردن و خه‌مخۆری و دلسۆزانه‌ی چراخاند، هه‌په‌سابوو، له دلی خۆیدا ده‌یگوت: "خودا چ لیه‌هاتوویی و میتشکیکی، به‌و مرۆقه به‌خشیه‌وه. خۆزگه له شه‌ونم و شه‌ویۆش، یه‌کیکیان ئاوا ژیر بوونایه، یاخوا چراخان هه‌ر رووسوور و به‌خته‌وه‌ربی له ژیانته!"

وهختی عهسری بوو که ساجیده و سامان و شهونم و بههرام خواحافیزیان لی کردن و بهرهو مائی خوئیان گهراڼهوه. بهختیار، لهو ساته‌دا، به بههرامی وت: "بههرام گیان. دهبی له جیاتی من بجیته لای کاک فرهیدون مورادی و نهو نامهیهی بدهیتی، بهخوا زور غه‌ریبی دهکین، بهلام نهونده کاته‌مان له‌به‌ر دست نییه، بتوانین سهردانی بکهین".

بههرام وتی: "به‌سه‌ر چاو، خه‌مت نه‌بی خوم له لای نهو پاکانه‌تان، بو دهکهم".

نهو شه‌وه‌شیان له‌لای مام فره‌اد و سه‌عاده‌ت خان، به خوئی، به‌ری کرد. به‌یانی زوو که‌وته‌ت خو و مالئاوا‌ییان لی کردن و بو مه‌ریوان به‌ری که‌وتن، له‌وتش به‌رهو مه‌رزی باشماخ چوونه‌وه. لهو وهخته‌ی داخلی خاکی کوردستانی باشور بوون، تا گه‌یشتنه سلیمانی، بهختیار، ناوی گوند و چوم و کیوه‌کانی، به چراخان دهناساند. نهو دهمه‌ی گه‌یشتنه سلیمانی، سه‌عات سیی پاش نیوه‌رؤ بوو. هه‌ردووکیان، لهو ریگه دووره، خه‌می نه‌وه‌یان بوو، (مینا) سه‌رمای نه‌بی و نه‌خوش نه‌که‌وتی.

بهختیار ته‌کسییه‌کی راگرت و وتی: "کاکه گیان ده‌چینه لای باغی گشتی، له به‌رام‌به‌ر بینایه‌ی سه‌سیب سالح".

که له ته‌کسییه‌که دابه‌زین، بهختیار چووه به‌ردهم نهو باره‌گایه‌ی که باوکی دهوامی لی ده‌کرد. له ده‌رگاوانه‌که‌ی پرسى: "زه‌حمه‌ت نه‌بی، (ره‌حمان عه‌لی) لی‌ره دهوام ده‌کات".

پاسه‌وانه‌که: "به‌لی لی‌ره دهوام ده‌کات".

بهختیار: "نیمه میوانی نه‌وین، نه‌گه‌ر خه‌به‌ری بدهیتی".

پاسه‌وانه‌که: "نه‌وته هیوای کوری لی‌ره‌یه. کاک هیوا، نهو میوانانه پرسى‌اری باوکت ده‌کن".

هیوا سه‌ری بلند کرد و روانییه میوانه‌کان: "بهختیار گیان نه‌وه نیوه‌ن". رای‌کرده لایان و یه‌که‌م جار، به‌ختیاری له باوه‌ش کرد و به هه‌ناسه‌ب‌ریکیوه، ماچی کرد. پاشان تو‌قه‌ی له‌گه‌ل چراخان کرد و وتی: "کاکه به‌ختیار، نیستا دنیا سارد و سه‌رمایه، با جارئ بجینه‌وه مائی، دواپی من ده‌گه‌ریمه‌وه خه‌به‌ری باوکم ده‌دم، نهو نیستا لی‌ره نییه".

بهختیار: "که‌واته با برؤین".

هیوا ته‌کسییه‌کی راگرت و خوئی له پی‌شه‌وه سواربوو، بهختیار و چراخانیش له دواوه. هه‌ر زوو ناو‌نیشانی مائی خوئیان به شوفی‌ره‌که وت و به‌ری که‌وتن. هیوا له خوئییان نه‌ده‌حه‌جما. دم نا ده‌می، ناوری لی‌یان ده‌دایه‌وه و سه‌ب‌ریکی (مینا) ی بجکوله‌ی ده‌کرد. پر به دل‌ه‌زی ده‌کرد له باوه‌شی بگری و ماچی بکات.

هه‌ر که گه‌یشتنه به‌رده‌می ماله‌که‌یان، هیوا خیرا خیرا، له ده‌رگای دا و به ده‌نگیش هاواری ده‌کرد: "نهو ده‌رگایه بکه‌نه‌وه، با میوانه‌کان، سه‌رمایان نه‌بی. دایه گیان مزگینیم ده‌وتی، خو‌شه‌ویسته‌کانت هاتنه‌وه!".

ده‌رگاکه کرایه‌وه. نایشه‌خان که چاوی به بهختیار و چراخان و منداله‌که‌ی باوه‌شی که‌وت، سه‌ره‌تا خوئی له بهختیار نه‌گه‌یاند، به ده‌نگی‌کی پر له هه‌ناسه‌ی گریان، چراخانی به کورپه‌که‌په‌وه له باوه‌ش گرت و وتی: نای به قوربان‌تان بم، نه‌وه نیوه‌ن". چراخانی تیر ماچ کرد پاشان به‌ختیاریش. هه‌ر له به‌ر ده‌رگای هه‌وشه‌وه، (مینا) ی له چراخان وه‌رگرت و به سینگی خوئی‌وه نووساندی و بوئی ده‌کرد و ده‌یگوت: "ته‌ی روم به قوربان‌ت بی، داخوا لهو رییه دوور و ناو به‌فر و به‌سته‌له‌که، چه‌ندی سه‌رما بووه. هه‌ی گوله شیرینه‌که‌م، هه‌ی جوانترین دیاری و سه‌رمایه‌ی ژیانم!".

هه‌موویان به‌رهو ژووره گه‌وره‌که‌ی پی‌شه‌وه رویشتن. نایشه‌خان، دووباره بهختیار و چراخانی ماچ کرده‌وه.

هیوا، پاش که‌می‌ک دانیشتن وتی: "من ده‌جم خه‌به‌ری باوکم ده‌دم و پاشان ده‌چمه مائی کاک شاسوار". رویشت و نه‌وانیش له‌گه‌ل نایشه‌خان که‌وته‌ت قسه و نه‌حوال پرسین.

له قسه‌کانی نایشه‌خان دیار بوو که هه‌موو شتی ناسایییه و له‌گه‌ل شاسوار و کاک فریاد، خزمایه‌تییه‌کی گه‌رمیان ده‌ست پی کرده‌وه.

هیوا وای پی چاک بوو، یه‌که‌م جار بجیته مائی شاسوار، دواپی نه‌وه بگه‌رپته‌وه لای باوکی و له‌گه‌ل نه‌ودا بگه‌رپنه‌وه ماله‌وه. که گه‌یشته مائی شاسوار، هه‌ر له‌به‌ر ده‌رگا به شلی‌ری وت: شلی‌رخان، نه‌وا به‌ختیار و چراخان گه‌یشتوونه‌ته چی،

هاتوومه خه بهرتان بدهمی".

شلیتر: "توخوا! یاخوا به خیر بینهوه. هەر ئیستا ته له فۆن بۆ شاسوار دهکهم. وه لاهی هیوا گیان، مزگینیت کهوت".

هیوا بۆ لای باوکی گهراپهوه و شلیتریش، ژماره ی ته له فۆنی باره گاکه ی شاسواری لیدا، شاسوار خۆی ته له فۆنه که ی هه لگرت: "ئه لو، فه رموو کتییه".

شلیتر: "شاسوار منم. ئه و هه ر ئیستا هیوای کاک ره حمان هات و خه به ری هاتنه وه ی به ختیار و چراخانی هینابوو. ئیستا وا له مائی ئه وانن".

شاسوار: "هه ر ئیستا ده گمه لایان، جارێ خوا حافیز".

ته له فۆنه که ی دانا په وه و له خو شییان و له غه ربی چراخان و له شه رمی هه لویستی له میژینه ی خۆی، له هه مبه ر چراخان، په نگی سوور هه لگه را و پدیه وه دیار بوو که گو رانیکی ده روونی، له ناخه وه، سه روشتی ئه ویان گو ری. رووی له هاو ریکانی کرد و وتی: "جه ماعت، من میوانیکی زۆر خو شه ویستم له ده ره وه ی ولاته وه هاتووه، ده بی هه ر ئیستا برۆم، وا چا وه پریم ده کن".

شاسوار، هیچ پاسه وانیکی، له گه ل خۆی، سواری سه یاره که ی نه کرد. به ته نها سه یاره که ی گر دا و به ره و مائی کاک ره حمان که وته ری. خو شیی نه یه زانی، چۆن لی ده خو ری و به چ شیوه یه ک، له سه ره فلکه و پیچه کاندای سوورا وه ته وه. هه موو خه یالی، له سه ر چراخان و ساتی به یه ک شاد بوونه وه بیان بوو. دوا جار، به ر له وه ی بگاته به ر ده رگای ئه وان، جه ساره تی هینا په وه به رخۆی و بریاری دا که به هۆی به خشی نی دلسۆزی و خو شه ویستی، قه ره بووی که مو کوو رییه کانی بکاته وه. له سه یاره که دابه زی و بی نی ده رگای حه وشه که دانه خراوه. به کسه ر به ره و ژووری میوانان هه نگاوی نا. هه تا گه یشته به رده م ده رگای ژووره که که سیک هه سستی به هاتنی ئه م نه کرد. که خۆی به ژووریدا کرد، به که م جار به ختیا ری ما چ کرد و پاشان رووی له چراخان کرد و به ده نگیکی تیکه ل به گریانه وه با وه شی پدی دا کرد و وتی: "یاخوا به خیر بیته وه، ئه ی ئه و که سه ی به رو ح و گیان قه رزبا ری تۆم. (چراخانی له با وه شی ده گو شی و بو نی ده کرد، چراخانی ش به هه مان شی وه)، له ئه مرۆ به دوا وه، پیلاره کانت ده که مه تاجی سه رم. تۆ سه رت بلنده و هی ئی مه ش نه وی. تۆ پاکیزه یی و

ئیمه ش ده روون گروو. تۆ گو ل بوویت و ئی مه ش درک. (سه ری نه ختی به رز کرده وه و چا وه کانی برییه چاوی چراخان و به رده وام بوو)، مه رج بی هه موو ژیا نی دا هاتووم له پیناوی به خته وه ری تۆ دا بخه مه کار".

چراخان وتی: "جا شاسوار گیان، خو تۆ ئه و وه خته نه ته ده توانی، شه ری ئه و هه موو خه لکه نه زانه بکه یته. من سوپاست ده که م که با وه رت به بوختانه که بیان نه کرد و ژیا نت پی به خشی مه وه. هه ز ده که م هه ر ئیستا به دوا ی کاک فریاد دا بنی ری. من، له به رامبه ر چاکه ی ئه ودا هه می شه قه رزبا رم. قه ت له بیرم نا چی که له به رده م ده رکی قوتا بخانه که مان، له مه هاباد، خو م لئی نه ناس کرد، له کاتی کدا له ناخه وه بو ی ده سووتام و دلم بو ی ده جو شا. به لام چی بکه م، ئه و وه خته ده بووا یه ئاوا ره فتار بکه م. من له درێژایی ژیا نی خو مدا، هیچ شتی کم به دلی خو م هه لنه یژاردووه، جگه له هاوسه ره که م، ئه وانی تر هه مووی به نا چاری بووه. له گه ل ئه وه شدا من، زۆر خو م به به خته وه ر ده زانم که هه ر له و رۆژه وه ی منتان برده لای مائی کاک عه زیزی خزمی کاک فریاد، تووشی هه ر که سیک ده بووم، له وانه بوون که چاکه خواز و دل پر له به زه یین. له سه رووی هه موویانه وه (مامه فه رهاد و داده سه عاده ت) که شوینی دایک و باوکیان بۆ گرتمه وه و هه موو نازیکیان هه لده گرتم. ئیستاش، لووتکه ی به خته وه ری خو م له ودا ده دۆزمه وه که سه ره برزانه، له ته ک برای خو شه ویستم و هاوسه ری خو شه ویستم وه ستاوم و خاوه نی دایکیکی وه ک نایشه خانم که منی وه ک کچی خۆی زیاتر خو شده وئ. شاسوار گیان، بر وا بکه، من ئه و وه خته، به قه د خه مه کانی خو م، سووم له ئیوه ده بووه وه، چونکه هه سستان به هه موو شته خراپ و چاکه کانی ناو کۆمه ل ده کرد و ده سه لاتی هیچیشتان نه بوو".

ده نگی ده رگای حه وشه هات و دیار بوو کاک ره حمان هاته وه. هه ر له ده رگای حه وشه وه که وته ده ربی نی خو شحالبوونی خۆی: "یاخوا ئه و میوانانه به خیر بیته وه، ئای خودایه که غه ربییم ده کردن".

به ختیار و چراخان بۆ پیشوازی چوون.

کاک ره حمان، زوو بانگی چرای کرد و وتی: "جارێ تۆ وه ره، هه ی رو چی مامی خو ت"، ما چی کرد و ده سستی به سه ردا هینا و پاشان به ختیا ریشی ما چ کرد، ئه و جا

به خیرهاتنی شاسواری کرد. چاوی گپرا و پرووی له نایشه خان کرد و وتی: "ئەدی کوا مینای بچووک".

نایشه: "خەوی لێ کەوتوو. زۆر برسیی خەوه، چاوی نایشی کویڕ بێ، داخوا چەندی نازار کیشاوه لەو پێه دووره. ئەگەر دەبیینی، سەد سویند و بیللا دەخۆی دەلێی چراخانە".

هەموو دانیشتن. شاسوار کە لە خۆشیاندا هەموو گیانی دەلەرزى، لە تەنیشت چراخان دانیشتبوو، دیاربوو زگی پری قسە بوو، بەلام جارێ دەرفەتی کردنیانی نەبوو.

کاک پەحمان، پرووی لە شاسوار کرد و وتی: "ئێستا برۆ منداڵەکانت بێنە و ئێوارێ هەموو پیکهوه نان دەخۆین، ئەمڕۆ جەژنی هەردوو لامانە. هیوا، تۆش بە سەیاره کەى خۆمان برۆ خەبەری کاک فریاد بده و بلێ بۆ نانی ئێواره، لەگەڵ منداڵەکانی بێنە ئێره".

بەختیار حەزى دەکرد شاسوار بدوینى و پیزی لێ بگرێ. دەستیکی خسته سەر شانی و وتی: "هەموو جارێ کە چراخان باسی دەکردى و وەسفی تۆی بۆ دەکردم، لە دلی خۆمدا دەموت، دەبێ، پۆژێ لە پۆژان بە دیدەنى شادیم. ئەوا، ئەو ئاواتەشم هاتە دی. ئێی کاکە شاسوار، ئەدی باوکت و خزمان چۆنن. هەر لە لادینە".

شاسوار، هەرکە دەستی دلسۆزانەى بەختیاری لەسەر شانی خۆی بینی و وتە جوانەکانی ئەوی گوێ لێ بوو، تیگەیشت کە چراخان لە هەلبژاردنی هاوسەری ژيانى بەسەهوو نەچوو و کەسیکی لە سروشتی خۆی کەوتۆتە چارەنووس. ئاخر، ئەو گومانی نەبوو کە چراخان، ورد و درشتی رابردووی خانەواده کەى خۆی، بۆ گپراو تهوه و بە چ دەردەسەرییهک، لە دەمی گورگ رزگاری بووه، کەچی نە بەختیار نە چراخانیش، بە لۆژیکی تۆلەسەندنهوه، بێر ناکەنهوه. سەرەرای ئەو هەموو هەلوێستە نامرۆبیانەى ماله باب، ئەوان لییان دەپرسن و بە چەکی خۆشەویستی و پیزگرتن وه لامیان دەدەنهوه. لەگەڵ رەتبوونی ئەو بیره بە هزریدا، دەستی لە ملی بەختیار کرد و وتی: "بەختیار گیان، گەلێ قسەم هەیه بیکەم، بەلام با بۆ دوایی بیت. هەر ئەوهنده دەلیم، من شانازی بهو کەسانهوه دەکەم کە درکی رق و تۆلە لە ناخیاندا

نەپرواوه و خەلکانی نەفام و چەواشه کراو، بەهۆش خۆیان دیننهوه. من، زۆر بەختەوهرم کە دەبینم، لەگەڵ ریزدارترین خانەواده بوومه ته خزم. خانەوادهی ئیمه به منیشهوه، زۆرمان غەدر لەو چراخانە کرد، بەلام ئەو سەلماندى کە ئیمه گەمژەین و لە مانای ژيان تیناگەین. ئەو گوڵە بیگوناھه لە خانەواده و کەسوکاری ئیمه خەسار بوو، بۆی قەدەر پەلی گرت و بە هۆی چەندین کەسى مرۆف پەرورەوه، هاویشتیانە ئەو هیلانەیهی کە ئەو شایه نیهتی. هەموو ئەو غەدرانەى لە چراخان کراوه، بە قازانج بۆی گەراپهوه. من وا تیدەگەم کە کاتیک خواوەندی سروشت لە کردارە ناشیرین و دەروونه نەخۆشەکان بپزار دەبێ، ئەوها شتە جوانەکانی لێ هەلەبژیرێ و دەیخاتە نێوهنده جوان و پڕ بەهاکان. چراخان وایوو، خانەواده و خزم و عەشیرهتی ئیمه، شایه نی ئەوه نەبوون، گەوهەریکی رەوشت بەرزى وا، لە نامیزیاندا بژی. چراخان کەسیکە زۆر بەختەوهره. کێ نالێ ئەگەر ئەو بوختان و کارەساتە نەبووایه، ئێستا نەدەبووه هاوسەری کەسیکی جاھیل و گەمژەى وهها کە هیچ لە ژيان تیناگا. من، پڕ بە دل پیرۆزبایی لە هەردووکتان دەکەم و وا دەزانم چراخان، ئەوهندهی لە تۆ دەجێ لە ئیمه ناکا. هەر دەلێی خواوەند، ئێوهی بۆ یهکتەری خولقاندوووه. من، ئێستا بێ ویزدانى نەدیم و دلرەقی باوکم بە شیوهیهکی دیکە دەبینم. وا دەزانم، ئەوه دەستی سیحریک بوو، ئەو رۆلەى بەوان سپارد، تاک و ئیمەش وهک ئەکتەریک بهو ریگا پڕ لە ئەمانەدا، چراخان بۆ لانەى سروشتی خۆی رەوان بکەین. من لە بەرامبەر چراخاندا، خۆم بە شەرمەزار دەزانم، چونکی دوازده سال لەمه وپەر، نەمتوانی ئەو دلسۆزییهی بۆ بسەلمینم کە ئەو شایه نیهتی. لە راستیدا ژيانى من، لە دواى سەرگەردانبوونی چراخان، هیچ مانایهکی نەمابوو".

چراخان لەگەڵ ئەو قسانەى شاسوار، قورگی پڕ لە گریان بیوو و وتی: "کاکە شاسوار، رازی ناچم چیتەر سەرزەنشتی خۆت بکەى. تۆ، هەر وهکو پێشتریش وتم، ئەوهنده بەس بوو کە گومانەت لە پاکیزهیی من نەکرد. چونکی ژيانى مرۆقهکان، هیچ نییه، ئەگەر لە رەوشت بەرزى و پاکی دامالرا. من قەت خوازیاى ژيانیک نەبوومه، لە سێبەرى گومان و ناپاکیدا بیبەمه سەر. مردنی سەربەرزانهم ویستوووه، نەک ژيانى تیکەل بە هەلە و خۆ لە خستەبردن. خەفەت خواردنی من، لەو کولتوووره پڕ ستهم و دواکەوتوووهیه کە پاش ئەوهی مافی ژيانى لێ دەسەندمهوه، بێ رەوشتی و

شتی پوچ و ناشیرینشیان دەدایه پالم. له عورفی دواکه و تۆوانه ی ئه و کۆمه لگه یه دا، من شایه نی پی برانی شوینی گۆرئیکیش نه بووم له نیشتمانه کهم. ئیمه ده بی هه ول بدیهن خه لک هۆشیار بکه یه وه و له ئه سلّی کیشه کانیان بکه یه نین. وایان لی بکه یین، بیر بکه نه وه و جوانیه کانیه ژیان و سروشت ببینن. تۆش یه کیکه له وه که سانه ی که فکرت کراویه و نه خۆشییه ئالۆزه کانی کورده واری ده ناسی. من هه میشه شانازیم به وه کردوه که که سانی وه ک تۆ و کاک فریاد هه نه، ده تۆوانن رۆلتان له م باره یه وه هه بی".

به ختیار وتی: " کاک شاسوار، وا بیرمه که وه که تۆ هه لۆیستت له هه مبه ر چراخاندا لاواز بووه. ئه گه ر یه کیکه دیکه بووايه، ره نگه خوشکه که ی خۆی بکوشتایه و گه لیك شانازیشی به وه کردبایه، گوايه شه ره فی خۆی کرپوه ته وه. تۆ مرۆفیکه گه وره و خاوه ن هه لۆیستیکه مرۆفانه ی، چونکێ یه که م که س بووی، وتت (نا) بۆ خۆینرێژی! ده بی ئیمه هه موومان، له سه ره ئه و (نا) یه ی تۆ کار بکه یین و ده وله مه ندی بکه یین. به رای من، تۆ پیشه نگی به گژدا چوونه وه ی زولم و زۆرداریت و شه ره فی ئه وه ت پی ده بری که مه رجی سه رکرده و بریار دانت تیدا هه یه. تۆ و کاک فریادیش، به ردی بناغه ی ئه و کولتوره ناشیرینه ی خیلتان له قاند و ئیمه ش ده بی بیرووخین".

شاسوار، ئه و ده مه به ته وای له واتای (نا) یه که ی خۆی گه یشت، وره و هیزی هاته وه به ر. ئه وساکه زانی چراخان و به ختیار، له په گوریشه ی، کیشه ئالۆزه کان ده دوین و ژیری و بیرتیژی ئه وان، بی هاوتایه.

کاک په حمان دووباره ی کرده وه و وتی: " کاک شاسوار، جارێ برۆ منداله کان بیته".

شاسوار: " هه ر ئیستا ده چم، باشه که واته جارێ خواحافیز".

پاش ماوه یه که کهم هیوا هاته وه و وتی: " باوکه گیان، کاک فریاد له ماله وه نه بوو، به لام به هاوسه ره که ییم وت که هه ر ده می هاته وه، یه کسه ر هه موویان بیته مالی ئیمه". به ر له خۆر ئاوابوون، فریاد گه یشته وه مالی خۆیان. شیرین، یه کسه ر خه به ری دایێ که هیوای کوری کاک په حمان به دواياندا هاتوه. نه ختی بیری کرده وه و

وتی: " هه بی و نه بی به ختیار و چراخان هاتونه ته وه. خۆتان ناماده بکه ن، برۆین، با زۆر چاوه ریمان نه که ن".

پاش نیو سه عاتیك، به ری که وتن و گه یشته مالی کاک په حمان. ئه و ده مه تازه مالی شاسواریش، چه ند خوله کیک بوو گه یشتبوونه ئه وی. فریاد و به ختیار، وه ک ئه وه ی له میژبی هاوپی یه کدی بن، یه کتریان ماچ کرد و خۆشحالییان به و دیده نییه نیشان دا. فریاد، له گه ل چاک و خۆشی کردندا وتی: " به ختیار، به خۆت و چراخان له بیرتانه چۆن له خشته تان بردم". نه ختی پیکه نین و دوايێ له گه ل چراخانیش، تۆقه یان کرد و پیک شادبوونه وه.

چراخان، هیشتا نه یده زانی که نه جیبه ی خوشکی، ئه وه زیاتر له نو سه لاله، به روودای خۆسووتاندن، گیانی سپاردوه. ده یویست له ده رفه تیکدا، له باره ی ئه وه وه پرسیار له شاسوار بکات.

شاسواریش، خه می پیدانی ئه و خه به ره ناخۆشه ی بوو، چونکێ له گه ل زانیی مەرگی نه جیبه، هه موو برینه کان ده کولانه وه. بۆیه شاسوار ده یویست، له کاتیکدا ئه و خه به ره ی بداتی که به ته نها بن و سیناریوی مردنه که ش، نه ختی بگۆرێ.

ئه و شه وه، مه جلیسیان گه لیك خۆش و فره بابته بوو. که فریاد، پیروزیایی هاوسه ری و به ده سه ته یانی پروانامه کانی له به ختیار و چراخان کرد و له م باره یه وه خۆشحالی خۆی بۆ ده ربیرین.

چراخان له وه ده رفه ته ویستی دلسۆزی و خۆشه ویستی خۆی له به رامبه ر کاک فریاد ئاشکرا بکات و وتی: " کاک فریاد، تۆ له به ر چاو و هزری مندا، وه ک فریشته وای. تۆ ریگه ی ژیان و سه رکه وتنت به من نیشاندا. هه موو ئه و که سانه ی که به هوی تۆوه ناسیومن، وه ک خۆت مرۆفدۆست و چاکه خواز بوون، هه ر له مالی کاک عه زیزه وه که منتان ئه مانه تی ئه وان دا، تا دوا گیرسانه وه م له مالی (بابه فره هاد و داده سه عاده ت)، هه ر هه موویان له سه ره ده ستان، منیان راگرتبوو. ده تگوت زنجیره ک خه لکن، پیی به هه شتم نیشان ده دن!. گه لی خانه واده ی ریزدار و میهره بانم ناسی و گه لیك که سی رۆشنبیر و تیگه یشتوو بوونه هاوپی که هه ر هه موویان ده تگوت گۆبزی کران، له په وشته رزی و وه فاداری. دوا جاریش، خانه واده ی مام په حمان

که منیان به کچی خویان قبول کرد و بهختیاری فریادپریش کۆتایی به چیرۆکی خه‌مه‌کانم هینا. ئەو هه‌موو خه‌لکه‌م له نیوچه‌وانی تۆ ناسی، بۆیه هه‌میشه قه‌رزباری تۆم. داوای لی‌بووردن ده‌که‌م که ئەو وه‌خته خۆم لیت نه‌ناس کرد و رووی خۆم وه‌رگیرا، چونکی ئەو دهمه‌ وای پێویست ده‌کرد، ئەگه‌رنا ئاگری خۆشه‌ویستی و دلسۆزیم بۆت گری سه‌ندبوو و هه‌موو گیانم بۆ دوو قسان ده‌جووشا. ئەو هیکایه‌ته‌ت له وه‌ختیکی دیکه بۆ ده‌گیرمه‌وه کاک فریاد".

فریاد وتی: "چراخان، من، ئەو وه‌خته، جگه له‌وه‌ی که ئه‌رکی سه‌رشانی خۆم به‌رامبه‌ر به هاورپێه‌کی خۆم جیبه‌جی ده‌کرد، له ناخه‌وه‌ش بۆ مه‌غدووری تۆ ده‌سووتام. بروا بکه‌ن جه‌ماعه‌ت، چه‌ندین شه‌و له غه‌ریبی سه‌رگه‌ردانبوونی ئەو چراخانه‌دا، گریاوم و نه‌مه‌هیشتوووه مندا له‌کانم هه‌ستی پێ بکه‌ن. به‌لام نازانم هۆی چی بوو که له نه‌سته‌وه پێیان ده‌گوتم: چراخان ورده ورده ده‌که‌وتیه سه‌ر سه‌کی ژیانیکی ئاسایی و وه‌ک به‌خته‌وه‌ترین خه‌لک، رۆژیک پێی شاد ده‌بنه‌وه. من هه‌میشه ناراسته‌وخۆ دلی شاسوارم و داوه‌ته‌وه که نابێ بێ ئومید بێ، چونکه کاریکی بویرانه‌ی کرد که وه‌لامی ئەو داخوازییه نامرۆبیانه‌ی، به‌و شیوه‌یه دایه‌وه".

شاسوار، دره‌نگی شه‌وی گه‌رانه‌وه مالی. له‌کاتی خواحافیزی کردنیان له مالی کاک په‌حمان، به فریادی وت: "به‌یانی له ماله‌وه دهرمه‌چوو، بۆ هه‌ندێ کاری تایبه‌ت دیمه‌لات".

فریاد: "باشه چاوه‌ریت ده‌که‌م، به‌لام نه‌ختی زوو وه‌ره".

که گه‌هیشته‌وه ماله‌وه، شاسوار به شلیری وت: "چۆن له به‌ختیار و چراخان ده‌گه‌ی".

شلیر: "به‌راستی ریکوپییک و عاقل دیارن. له‌وه ده‌چی، زۆر یه‌کتریان خۆش بوئ".

شاسوار: "خه‌می ئەوه‌مه، ده‌بێ به‌یانی خه‌به‌ری مردنی نه‌جیبه‌ی پێ بلیم. ده‌ترسم ئەو خه‌به‌ره، زۆر کاری لێ بکاو برینه‌کانی دووباره بکولینه‌وه. خۆ هه‌ر ده‌بێ پێی بلین، ئەو شته ناشاردیته‌وه".

شلیر: "وا چاکه، هۆی مردنه‌که‌ی پێ نه‌لین".

شاسوار: "پێی ده‌لیم، له‌سه‌ر منداڵ رۆیشتوووه".

شلیر: "زۆر چاکه، شتیکی له‌و بابته‌ه".

شاسوار: "نیازم وایه به‌یانی چه‌ند سه‌ر حیوانیک بکرم و له ئاوازییه‌که‌مان، سه‌ریان بپریم. هه‌موو خه‌لکی ئاوازی کۆ ده‌که‌مه‌وه و مه‌سه‌له‌ی چراخانیاں تیده‌گه‌یه‌نم. چونکی پێویسته پاکی و بێگه‌ردی چراخان، به هه‌موو گونده‌کان رابگه‌یه‌نین و مه‌ردایه‌تی و ژیری ئەو، له ناو خه‌لکی شار و لادیکاندا، بلاو بکه‌ینه‌وه".

شلیر: "هه‌رچیه‌ک بۆ چراخان بکه‌ی حه‌قی خۆیه‌تی، به‌لام ته‌واو خۆتی بۆ ئاماده بکه و چه‌ند که‌ستیکی وه‌ک کاک فریادیشته له‌گه‌ل بیت، باشه".

شاسوار: "به‌یانی بۆ ئیواره‌که‌ی، مالی کاک په‌حمان و کاک فریاد داوه‌ت ده‌که‌ین و داواش له به‌ختیار ده‌که‌م که بۆ شه‌وه‌که‌ی له‌گه‌ل چراخان، له‌لای ئیمه بمیننه‌وه. ئەوسا که له‌گه‌ل کاک فریاد، هه‌ردوو کمان پیکه‌وه، قسه‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌ین و خه‌به‌ری مردنی نه‌جیبه‌ش به چراخان ده‌لیم".

شاسوار، ئەو شه‌وه زۆر بی‌ری له‌و مه‌سه‌له‌یه کرده‌وه و پێی باش بوو، له ئاوازییه‌که‌یان خه‌لک کۆیکاته‌وه و له‌به‌رده‌می ئەواندا، سه‌برده‌ی چراخان بگێریته‌وه. سه‌به‌ینی زوو، به مه‌به‌ستی قسه‌کردن، له‌گه‌ل کاک فریاد، له مالی چوووه ده‌ری. چونکی به‌بێ ئەو، هیچ هه‌نگاوێکی نه‌ده‌هاویشته. فریادیش، له چاوه‌روانی ئەم داوو. که گه‌یشته ئەوێ دانیشتن و که‌وتنه قسه‌کردن، شاسوار وتی: "کاک فریاد، من نیازم وایه له گونده‌که‌ی خۆمان، داوه‌تیکی گه‌وره‌ی خه‌لک بکه‌م و له‌ویش له‌به‌رده‌م ریش سپی و پیاوانی گوندی، چیرۆکی ژیا‌نی چراخان بگێریمه‌وه. به‌لام من، وام پێ باشه که تا ساته وه‌ختی قسه‌کردنم، چراخان و به‌ختیار له ناو سه‌یاره‌که‌یاندا دانه‌به‌زن. ئەو کاته، وه‌ک هه‌لوپستیکی کتوپر و له ناکاو، بانگی چراخان ده‌که‌م و له ته‌نیشته خۆم و باوکم، به خه‌لکی ده‌ناسینمه‌وه. نازانم تۆش، له‌م باره‌یه‌وه رات چیه‌ه".

فریاد: "راستییه‌که‌ی، تۆ ده‌بێ کاریکی له‌و بابته‌ه بکه‌ی. چونکی تۆ مردوویه‌ک زیندوو ده‌که‌یته‌وه و له هه‌مان کاتیشدا، کولتوریک ریسوا ده‌که‌ی که سه‌دان ساڵه، گیانی چه‌ندین کچی وه‌ک چراخانی کۆتایی پێ هیناوه. پێویسته بزانی که خه‌لکی کالفام و ده‌روون ره‌ش، ئیستاش هه‌ر ماون و زمانیاں به چاکه ناگه‌ری، بۆیه

پتويسته له رووي نهمنييهوه، له پاراستني ژيانې نهو دوو فريشتهيه، كيشهكه بههند وهربرگي و ههنگاوي چاكي بؤ باوږي. سهبارت به خوځم، هه رچي ليم داوا دهكه، نامادهم له پيناو چراخاندا بيكه م.

شاسوار: " هه نهو هندهت لي داوا دهكهم كه لهكاتي قسه كاندا لهوي، له تهكما پراوهستيت، چونكه به وجودي تو، من جورتهت پهيدا دهكهم و شهرم ناميني." فرياد: " باشه هه چوني دهلي و دهكهمين."

شاسوار: هه دهكهم بزانيت كه زياتر له نيوهي خهلكي ناوايي، له وهختي خويدا، كارهكه ي باوكميان پي ناروا بوو. يهكيكي وهك فقي نههمه، راست و روهان پي وتم كه چون دلّم هات، نهو پهپوله پر له بهراته بكوژم. بويه قهناعتم وايه، نهو ومختي كه زيندوويته چراخان رادهگهينم، دهبيته ناهنگ و خوشي، بهتاييهتي له نيو ژاندا.

شاسوار بهو جوړه لهگل فرياد تهگيري خويان كرد و بؤ ئيواريش همويان، له مالي نهما كوښونهوه و پيكهوه نانيان خوارد.

نهو شهوه، شاسوار داواي له بهختيار و چراخان كرد، له مالي نهان بميننهوه. نهوانيش له دلي خوياندا، ههروا به تهما بوون، بويه بهختيار زوو هليدايي و وتي: "كاك شاسوار دهريشمان بكي ناروين". ههمويان پيكهين.

درهنگي شهوي، له پاش نهوهي كاك رهحمان و نايشهخان چوونهوه، شاسوار له رووي دهرونييهوه خوي ناماده كرد و وتي: "برايه، خوشكينه، شتيك ههيه ههز دهكهم به چراخاني بليم كه تاكو نيسستا نهو نايزاني. بيگومان مردن له پيش ههموانوه يهك به يهك له دواوهرا دهماندووريتيهوه. پيش نهوهي نهو خهبهره به چراخان بليم، داواي لي دهكهم كه شتهكه به ناسايي وهرگرئ و بهسهر خويدا زال بيت: دوازه سال لهمهوههر، چوار مانگ دواي رووداوهكه ي چراخان، نهجيبيهي خوشكم لهسهر مندالوون، گياني سپارد. داوا له چراخان دهكهم دلي گهوره بي و نهو خهبهره به ناسايي وهربرگي."

چراخان، لهگل نهو خهبهره ههپهساو خهريك بوو به تهواوي بشلهژي. بهلام داني بهخويدا گرت و وتي: "باشه به مردني خوي مرد يان نهويش به دهردي چراخان چوو.

هه چهنده ژيانې نهو بريتي بوو له دوزهخيک و هه له ريزي مردواندا حسيب بوو!"

شاسوار: نا، ناكهس غهري لي نهكردبوو، مردنهكه ي ناسايي بوو. شهش مانگ لهمهو پيش ميتردهكشي به نهخوشييهكي كوشنده مرد.

چراخان، فرميسك له چاوهكاني هاتنه خواري و هه ناسهيهكي ساردي هلكيشا و وتي: "بهخوا نهجيبهش هه له خهفتهان مردووه. ناخر نهويش و نامينه ي باوهژنيش، غهريكي گهورهيان ليكرا كه باوكهكانيان، وهك نهوهي دوو بزنيان گوربيتهوه، ژن به ژنهيان بؤ خويان پي كردن. ههچهنده زور به مردني خهفتهتبارم، بهلام بؤ خوي بهو مردنه نيسراحتي كردووه. يهك داوام ههيه، نهگر بمبهيته سهر گورهكه ي، سوپاست دهكهم."

شاسوار: بهسهرچاو، روژيک به تاييهتي دهچينه سهر گوري و يادي دهكهينهوه. له دواي نهو خهبر ناخوشهدها، شاسوار بابتهكه ي گوري و هاتهوه سهر نهخشهي سهردانيان بؤ مالي باوكي و ناواييهكهيان. به دريژي باسي نهو بيروكهيه ي كرد كه نهو له ميتشكي خويدا، ريكي خستبوو. ديار بوو ههمو لايهك پتيان باش بوو.

چراخانيش وتي: " مادام كاك فرياد را لهسهره وا دهكهين، بهلام كاكه شاسوار، پلانسازييهكي باشي بؤ بكه، نهگر پتيان باش بيت، منيش ههز دهكهم ههندي قسه بؤ خهلكهكه بكهم."

فرياد: " پيشنياريكي چاكه. من پيم وايه قسه ي چراخان، له هي ههمومان كاريگري زياتر بهسهر خهلكهكهوه جي ديلي، چونكه كهس وهك خوي ناتواني، نهو زولم و زورداري و ناههقيانه دهربري كه بهسهر ژاندا جيبهجي دهكرت."

شاسوار: " من ههز دهكهم كهس خهبري مان و هاتنهوهي چراخان نهزاني، تا نهو كاتهي من بهشيك له چيروكهكه دهگيرمهوه، پاشان بانگي چراخان و كاك بهختيار دهكهين، نهوساكه قسه كردن دهبيته نوره ي چراخان". ههمويان لهسهر نهو بهرنامهيه ريک كهوتن.

به یانی، رۆژی دووشه ممه، شاسوار زوو له خه وه لسا و بۆ سهردانی گونده کهیان خۆی ئاماده کرد. چیشته نگاوی گهیشته ئاواپی. به کهم جار چوو مائی فهقی ئەحمەد و مهسه لهی داوه ته کهی بۆ باس کرد. ئەویش زۆری پی خۆش بوو، به لام نهیده زانی مه بهستی شاسوار لهو داوه ته گه ورهیه چیه.

دواي ئەوه له گه ل فهقی ئەحمەد چوونه مائی کوپخوا و حاجی عهلی و مه لای ئاواپی. پاشان ورده ورده، هه موو خه لکی ئاواپییان تیگه یاند که بۆ به یانی هه موویان نیوه رۆیه کهی داوه تی مائی حاجی زهینه دین. شاسوار، بۆ ئەو مه به سته شهش سه ر حه یوانی ئاماده کردبوو، چه ند ژنیکی له خزمه کانی گوندی تیگه یاند که مشووری ئاماده کردنی چیشته لیتانه که بخۆن. له بهر ئەوهی ئەو رۆژه هه وا زۆر سارد بوو، داواي له به رپۆیه به ری قوتابخانه کرد که بۆ ئەو نیوه رۆیه، هۆلی قوتابخانه کهیان بداتی، هه تا ئەگه ر، رۆژ خۆش نه بوو، بۆ مه به سته دانیشتن به کاری بێن. باوکیشی تیگه یاند که ئەم حه زی له خیرکردنه و ده به وئ لهو گرانیی و قاتوقرییه دا، خه لکی گوندی تیر گوشت و برنج بکا.

له راستیدا، زۆریه ی خه لکی ئاواپی، هه ژار و نه دار بوون. خانه واده ی وای تیدا بوو که به چه ند مانگیک جارێک، چاوی به گوشت و چه وری نه ده کهوت. هه موو شتیکی له راده به در گران بوو. خه لک تیکرا له بیکاریدا ده یاننا لاند. ئاسه واری گه مارۆی ئابووری، به ته وای به سه ر خه لکه کهم ده رامه ته کاند، په رنگی دابوووه.

شاسوار ئەو رۆژه تا عه سه ره کهی، هه ر له ئاواپی بوو. هه موو ماله کانی ئاگادار کرده وه. دواي ئەوه بۆ شار گه راپه وه. ئیواریش سه ریکی به ختیار و چراخانی دا و وه زعه کهی تیگه یاندن. هه ر به و شه وه چوو مائی فریاد و چۆنیه تی ئاماده کارییه کانی، بۆ باس کرد. له سه ر ئەوه ریک که وتن که به یانی سه عات هه شتی سه به نی، هه ر دووکیان له گه ل چه ند پاسه وانیک، به ره و گوندی به ری که ون و یه کیک له پاسه وانه کان له سه ر بانی مائی زهینه دین بوه ستی و له کاتی پتویست، به پارچه قوماشیکی سپی، ئیشاره ت بۆ به ختیار و وان بکات، ئەوساکه ئەوانیش بچه ناو خه لکه که. به ختیار و چراخانی له گه ل دوو پاسه وانی تر له سه یاره یه کی دیکه دا،

ده ور به ری سه عات یانزه له سه ر رینگه گشتیه کهی نزیک گوندی له ژیر داره کاند بوه ستن و چاوه ری ئیشاره تی پاسه وانه که بکه ن.

بۆ به یانی، ئەو وه خته ی شاسوار و فریاد گهیشته قه راخ گوندی، ده ور به ری سه عات نۆ بوو. هیشته خه لکه که کۆنه ببوونه وه. زهینه دین و فهقی ئەحمەدیش، چاوه ری هاتنی شاسواریان ده کرد. حه یوانه کانیان سه برپیوو و خه ریکی پارچه کردنی لاشه کان بوون. ئەو ژنانه ی که رۆژی پێشتر راسپێردرا بوون، بۆ ئیش و کاری چیشته لیتان، هه موویان به مه نجه لی گه وره وه له ناو حه وشه ی مائی زهینه دین له جموجۆلدا بوون. شاسوار، هه ر که گهیشته جی، چاک و چۆنی له گه ل باوکی و فهقی ئەحمەد کرد و پاشان چوو له ی ژنه کان و ماندوونه بوونی لی کردن. پاسه وانه کانی، دوو فه رده برنج و ته نه که یه ک پۆن و بریکی زۆر له په تاته و فاسولیا و دۆشاوی ته ماته و شه کر و چایان له سه یاره که دابه زاند و به ره و مائی زهینه دینیان برد. کهش و هه وا، ئەو رۆژه خۆش بوو و بای نه ده هات. گه رمی خۆره تاویش له کاتی نیوه رۆدا له بار بوو، بۆ ئەوه ی رپوره سمه که، له بهر ده رگای مائی زهینه دین، ئەنجام به دن.

وه ختی پێش نیوه رۆ، خه لکی ئاواپی، هی دی هی دی به ره و مائی زهینه دین ده چوون. ژنه کان ده چوونه حه وشه که و پیاوه کانی له سه ر مافوور و راپه خه کانی بهر خۆره تاو دانیشتن. ئەو کاته ی به ختیار و چراخان گهیشته قه راخی گوندی، ئاپۆره ی بهر ده رکی مائی زهینه دینیان له بهر چا و بوو. زهینیان له سه ر پاسه وانی سه ربانه که بوو و چاوه ری نیشانه ی بانگکردنیان ده کرد. مه لای گوندی و کوپخوا و فهقی ئەحمەد و حاجی عه لی و چه ندین رپین سپی دی، له سه ر مافوور و راپه خه کان دانیشتبوون و باسی وه زعی دنیا یان ده کرد.

شاسوار، له کاتی نان خواردندا، به نه ئینی، یه کی له پاسه وانه کانی تیگه یاند که هه ندی خواردن بۆ به ختیار و وان بیات، بۆ ئەوه ی که هاتنه ئەو، کیشه ی نان خواردنیان نه بی. ئەوان پلانه که یان وه ها بوو که له دواي نان خواردن، شاسوار، قسه ی دلای خۆی بۆ خه لکه که بکا و مه به سته داوه ته کهی ئاشکرا بکات. له کاتی نیوه رۆ سفره راخرا و چیشته یان رپز کرد. پاش نیو سه عاتیکی، نان خورا و

گهجهکان کهوتنه کۆکردنهوهی قاپ و چیشته جیماوهکان.

که نۆرهی چای خواردنهوه داهات، شاسوار، فریاد و باوکی بانگ کرده تهنیشت خووی و به دهنگیکی بهرز وتی: "خه لکینه، مامۆستا، مام فهقی ئەحمەد، من لهو داوهدا مه بهستیکم هیههه حەز دهکەم هەمووتان گویم لی بگرن و تا هەموو قسهکانم تهواو دهکەم کهس لیتره نهروا".

خه لکه که هەموو قوراخ بوون و هەر یه که مهزندهی بۆ شتیکی دهچوو، به لام جگه له فریاد، تاکه که سیکیان تیدا نهبوو، بیرى بۆ ئەوه بچی که کیشهی دوازده سال له مه بهر بیته وه گۆرئى و ناهه قییه کانی ئەو وهخته، په ردهی له سه ره لمارئى.

مه لای گوندی، به ئەرکی خووی زانی لهو وهخته قسه یه ک بکات: "خه لکینه، له وه دهچئ کاک شاسوار، مه سه له یه کی گرنگ باس بکات، په حمه تتان لی بیت، هه مووتان گوئ بگرن و لیتره مه روئن".

شاسوار خووی ئاماده کرد و سییه کانی پر له هه وا کرد و وتی: "خزمینه، له بیرتانه. دوازده سال و چوار مانگ بهر له ئیستا، رووداوێک به سه ر خانه واده که ی ئیمه دا هات، په یوه ندی به مه سه له ی شه ره ف و نامووسه وه هه بوو. ئەو وهخته باوکم، به قسه ی نه دیم که هه مووتان دواتر بو تان روون بووه وه که چ پیاوێکه، منی راسپارد بۆ ئەوه ی چراخانی خوشکم بکوژم. گوايه شه ویکیان ئەو ده رویش نه دیمی نه گریس و ده روون ره ش، له گه ل پیاوێکدا بینویه تی، بی ئەوه ی زانیبیتی ئەو پیاوه کتیه. من ئەو کاته، له سه ره فه رمانی باوکم، هاتمه ئاوی و له گه ل هاورتیه کی خو مدا، ئەو کاک فریاده ی وا له ته کمايه، به سه یاره ی خو م، چراخانمان هه لگرت و به ره و ئەو کیوانه رویشتین. خزمینه، حەز دهکەم جوان گویم لی بگرن و ویزدان تان بخه نه کار. من، له راستیدا ئەو وهخته بروام نه کرد که خوشکی من کارێکی وای کرد بی و ده مزانی بی گونا هه (ده یان کهس پیکه وه وتیان: ئە شه هه دو بی گونا هه بوو). که له گه ل کاک فریاد، چراخانمان دواند، زۆر مه ردا نه روودا وه که ی بۆ باس کردین که به م شیویه بوو: نه دیم، ئەو وهخته ساو یلکه یی ئەو باوکه ی منی قو سته بووه وه و یستبووی له ماوه ی سه فه ری حه جی باو کمدا، فرسه تیک وه ربگرئ و پریدا ته چراخانی خوشکم. سی روژ بهر له هاتنه وه ی حاجییان، نه دیم پاش عه سرێکی دره نگ، به دوا ی چراخانی

خوشکمد، ده چیته ناو باخچه که ی ئیمه. لهو ده مه دا چراخان خا که ناسی له ده ست ده بی و خه ریکی ئاودانی باخه که ده بیت. که ده بی نی نه دیم لی نزیکی ده بیته وه و نیازی گلاوه، لی ده خو ری و خو ی گورج ده کات. به لام ده رویشی داوین پیس قو لی ده گرئ و راید ه کیشی. چراخانیش، خو ی له ده ستی رزگار ده کاو خا که ناسیک له ته ختی نیوچه وانی ده رویش ده دات و (له و کاته دا پاسه وانه که ئالا سپییه که بهرز ده کاته وه و جه ماعه ت به سه یاره وه بۆ لای خه لکه که دین) ده رویش له هوش خو ی ده چی و چراخانیش، به دلێکی تونده وه، به ره و مال ده چیته وه".

فهقی ئەحمەد و پیاوانی هه ردوو بنه ماله که ی که ده رویش به ته مابوو فته نیان له نیواندا دروست بکات و له گه ل مه لای گوندی، هه موو تیکرا وتیان: "ئای ده ستت خو ش بیت کچی مه رد، توخوا حه یف نییه کچی کی وا، به قسه ی پیاوێکی وا ده روون پیس بکوژئ".

زهینه دینیش، له پر مه ی گریانی دا و به خه لکه که ی ده گوت که ئەو قسانه ی شاسوار هه مووی راستن و تاوانباری سه ره کی، ئەم خو یه تی.

شاسواریش، له سه ر قسه کانی به رده وام بوو و وتی: "لیتان ناشارمه وه من دل م نه هات خوشکی خو م بکوژم، بۆیه له گه ل کاک فریاد پیکه وه ره وانی ئەو دیومان کرد، (له و وهخته سه یاره که گه یشته ریکی خه لکه که و چراخان و به ختیار دابه زین و به ره و مه جلیسه که هاتن). له و ماوه یه دا چراخان، پاش دوازده سال سه ره گه ردانی له باوه شی خیزانیکی میهره بان و خانه داندان ژیاوه ئیستاش به سه ردان هاتو ته وه لاتان، بۆ ئەوه ی پاکی و بیگه ردی خو ی، بۆ ئیوه سه لمینئ، فه رموون ئەوه تا گه یشتنه جئ".

که به ختیار و چراخان گه یشتنه ناو خه لکه که، به ختیار به دهنگیکی بهرز سه لامی له ئاماده بووان کرد. خه لکه که ش هه ر که سه و له لای خو یه وه روویان له به ختیار و چراخان کرد و، تیکرا به خیر هاتنه وه یان لی کردن، به لام که سیان چراخانی نه ناسییه وه. شاسوار بانگی به ختیار و چراخانی کرد که بچن له تهنیشت ئەم، رابوه ستن.

چراخان، ئەو وهخته که له هه ره تی جوانی و ره نگ خو شی خویدا بوو. به کسه ر چوو ه نیوان شاسوار و باوکی وتی: "باوکه گیان، چو نی (ده سه ته کانی ماچ کرد)

دهلئی نامناسیته وه، من چراخانم، چراخانی چکت!

خه لکه که هه مووی حه په سا بوون. ماموستا و ږدین سپیبه کان، هر یهک له لای خویه وه دهیگوت: "ماشه لالا له کارځی خوی، به خوی ئه وه موعجزیه. ئه وه خه ونه یان راستیه!"

پاشان شاسوار به ردهوام بوو له سهر قسه کانی و وتی: "خه لکینه چراخان که ئیستا دکتورهیه و له گه ل به ختیارى هاوسهرى به سهردان هاتونه ته ئیره و له سهر داواى ئه وان، ئه و داوه ته مان ږیک خستوه. کاک فریادیش هاوړتی گیانی به گیانی منه. ئه و بوو که چراخانی، ږزگار کرد و ژیانى پتی به خشى. ئیستاش حه ز ده کم چراخان، خوی قسه تان بو بکات".

چراخان: "خوشحالم که ئه مړوکه، له زیدی باب و باپیرانم، به سهرتی بلنده وه، له نیو خزم و که سوکارمدا، خوم بینیه وه. ده زانم شاسواری برام، زور شتی له سهر ژیانى من، بو باس کردوون. له گه ل ئه وه شدا من داواکاریه کم له ئیوه ی به ږیز هه یه که چیر به بی به لکه و به قسه ی ږو پوچی خه لکی نه فام و نه زان، گومان له ژن و دایک و خوشک و کچه کانی خوتان مه کن و واز له و داب و نهریته بین که سالانه چهن دین کچی پاکیزه و بیگوناهى خوتان، ده کنه قوربانى شتیگ گوايه شهره ف کرپنه وه یه. من وه ختیگ ئه و کاره ساته م به سهر هات، هه مووتان ده زانن که پیاوکی به ناو ئاینی و له ته منی ئیوه، ویستی غه درم لی بکا و چی خراپه ږیم بکات. ئه گه کچی زه عیف و بی ده سلات بوومايه، ده رویش نه دیم وه ک گورکی هار ده که و ته گیانم. له گه ل ئه وه شدا له جیاتی ئه وه ی پاداشتی مه ردايه تی خوم وه برگرم، له لایه ن نزدیکترین که سمه وه که باو کمه و له پشتی ئه و په یدا بوومه، بریاری کوتایی ژیانم بو خه لات کرا. (له و ده مه دا زهینه دین، له شوینی خوی ده لرزی و له گه ل قسه کانی چراخاندا، هاواری لی هه ستا: خه لکینه وهرن بمکوژن. ږوی ئه وه م نییه، له به رامبه ر مه ردايه تی کچه که م سهر هه لبرم. هه موو ئه و قسه کانی چراخان راستن و داواى لی بووردنی لی ده کم. چراخانی له باوه ش گرت و بوئی ده کرد و ده گریا).

چراخان له سهر قسه کانی به ردهوام بوو: "خزمینه، له هه موو شتیگ ناخوشر، ئه و ناهه قیانه ن که له نیو خزم و عه شیره تی ئیمه دا په ږه و بیان لی ده کریت. ئیوه پاش

کوشتنی کچه پاکیزه کانتان، ته ره مه کانیان ته تک ده کن و وه ک لاشه ی سه گ، فریایان ده دهنه نیو شاخ و داخان. من لیتان ده ږسم که ناخو ئه و ژن و کچانه له ئیوه نه بوونه؟ ئایا له چ عورف و ئاینیکی سهر ئه و زه مینه، ژن، ئاوا به سووکی ته ماشا ده کرځی. ئه وه ی له ناو خیل و عه شیره ته کانی کورده واریدا باوه، ږه گه که ی له نه زانین و کورانه وه ی میشکی خه لکه که سهر چاوه ی گرتوه. من باوکی خوم به تاوانبار نازانم، چونکه ئه و له نیو داب و نهریتیکی کونه په رست و کولتووریتی نامرؤفانه، په روه رده بووه، بویه به و شیوه یه ره فتار له گه ل کچه که ی خوی ده کات و بواری ئه وه نادات، کچه که ی، پاکانه ی پاکى و بیگه ردی خوی بکات".

خه لکه که، هه موو سهریان له بن گوپی یه کتر دهنه و ده یان چرپاند: "تو سهری که. چهن عاقل و قسه زانه! توخوا حه یف نییه ئه وه کچی زهینه دین بیت". یه کچی دیکه ده یگوت: "جا براینه، کی نالی کچه کانی ئیمه ش ئه گه ر بخوینن ئه وها ده رناچن، به لام خه تای خومانه، هر ده لاین، ژن عه قلی نو قسه تانه و هه موو قه لبی عه یبه یه".

زهینه دینیش له شوینی خوی، له چراخان راده ما و دم نا دم به هه نسکه وه ده گریا.

فه قی ئه حمه د، ئه وه نده چراخانی مه ردانه هاته به رچاو، پتی باش بوو ئه میش دوو قسان بکات، بویه هه ستایه وه سهر پی و به ده نگیتی به رز وتی: "خزمینه، من، هر له یه که م ږوژدا، له گه ل کچخوا ږیرو و حاجی عه لی، سهر کونه ی زهینه دینمان کرد و گومانمان له قسه کانی نه دیم هه بوو. ئیستاش شوکر بو خوا، هه موو راستیه کان ئاشکرا بوون. پیویسته ئیمه ش، عیبره ت له و ږووداوه وه برگیرن. هر لیره وه داوا له کاک شاسوار و میوانه کانی ده کم که سبه ی نیوه ږو، میوانی من بن و له خزمه تیاندا ده بم. چراخانیش، تانجی سهری هه موو خزم و عه شیره ته که مانه و هیوادارم، هه موو کچان و ژنانمان، ئه وها مه رد و نابروومه ن بن. هه نوو که ش کاک شاسوار، خوت و میوانه کانت، باجینه مالی ئیمه و ئیسراحه تیک بکه ین".

ده نگوباسی هاتنه وه ی چراخان، گه شته مه جلیسی ژنان. هه ندیک باوه ږیان نه ده کرد چراخان مابیت. له خوړا ده یانوت: هاتنه وه ی چی، به خوا هه نوو که ئیسک و ږروسکیشى له و شاخانه نه ماوه. ئه و به دبه خت و به سته زمانه، هر ده تگوت ئه ژدیها

قووتی دا، ئاوا له بهر چاوانیان ون کرد.

خه جیجی خیزانی فهقی ئەحمەد، به دەنگی بەرز وتی: "ژنینه، با پیتان بلیم، چراخان ماوهو ئیستا وا له نیو پیاواندا، قسهیان بۆ دەکات. کاتی خۆی شاسواری برای، بروای به بوختانه کهی دەرۆش، نه کردبوو، بردبووی له شوپینکی پر له ئەمان، تهسلیمی خه لکانی دیکه ی کردبوو".

خه جیجی هەر به مهزنده ئەو قسهیهی دهکرد. ئەم هەر ئەوهندهی له فهقی ئەحمەد بیستبوو که جاریکیان له مالهوه پپی گوتبوو: به خوای خه جیجی، دلم دهلی شاسوار چراخانی نهکوشتوو، چونکی کورپکی عاقل و به ویژدانه، هەر ئەوهیه، ناویزی ئاشکرای بکات، دهنه به خوای چراخان وهکی ئیمه زیندوو.

پووره سافیهی خیزانی حاجی عهلی وتی: "به خوای ئەو داوته گهورهیه، له خۆشی هاتنهوهی چراخان کراوه. تازه من خۆم چوومه نزیک پیاوهکان و دیتم چراخان، له تهنیش شاسوار وهستاوو و قسهی بۆ پیاوهکان دهکرد. خه لکه کهش دیار بوو گشتیان واقیان ورمابوو له شوپینی خۆیان ههپهسابوون. ئەگەر باوهر ناکهن، برۆن سهیر بکن".

له دواي قسهکانی فهقی ئەحمەد، خه لکه که یهک یهک و دوو دوو په رتهیان لی کرد و له نیو خۆیاندا، به دهم رۆیشتنهوه باسیان له هاتنهوهی چراخان دهکرد و چیرۆکی غهەر و بوختانه کهیان، به بیر خۆیان دههینایهوه. بهم جوهره وای لیها ت چیرۆکی ژبانی چراخان چوو هه موو مال و گه ره کیک. گوند به گوند و شار به شار کهوته سهر زاری خه لکی کوردهواری و بۆ یه کدییان دهگپرایهوه و چپژیان، له مهردایهتی و بهراههتی چراخان و کچانی کورد وهردهگرت.

دوا به دواي رۆیشتنی خه لکه که، زهینه دین و ئامینهش چوونه مالی فهقی ئەحمەد. زهینه دین فکری تیک شیوا بوو. به ته وای نهیده زانی، ئەوه خه و نه یان راستیه. تووشی هەر که سهیک ده بوو پپی دهگوت: "ئهری خۆ ئەو کچه، چراخانی رۆحم بوو. نه مردم ئەو که سه ره شم له دل چوو ده ری، ئەوجا خواجه مردن حه قه و وهختیهتی. ئای رۆحم له دهورت گه ری چراخان".

که گه یشتنه ئەوی، زهینه دین، له ژیره وه له بهرام بهر چراخاندای خۆی به شه رمه زار

و دلره ق ده زانی. بۆ قه ره بوو کردنه وهی ئەوه، دهستی بۆ ئاسمان پان ده کرده وه و به دهنگی بهرز دهیگوت: "خوایه گیان، ئەو عومره ی ماومه، بیخه سه ر ته مه نی چراخان، یاخوا به لاگپرت بم کچه کهم، خۆ ئیستا تۆ حه قی خۆته، له بهر چاوی ئەو خه لکه گیانم ده رکه ی. هاتوو مه داوای لیوو ر دنت لی ده کهم، لیتم قبوول ده که ی یان نا".

چراخان، باوکی له باوهش گرت و به دهنگی نهرم وتی: "باوکه گیان، تۆ خه تایی خۆت نه بوو، ئەوه شه ی تان پپی کردی. من له بهرام بهر تۆدا، هیچ گله یی به کم نییه". له گه ل ئەو قسهانه دا، چراخان، دهستی له ملی ئامینه ی باوهژن کرد و یه کتریان ماچ کرد. ئامینه ئەو وهخته بۆی ده رکهوت که ژنی رهوشت بهرز و تیر عه قل، پپیو یسته ئاوا سه ره بهر زانه بژی.

پاش سه عاتی ک دانیشتن، چراخان باوکی جیا کرده وه و پینج گه لای پی دا و وتی: "له مه ودوا، له ریگه ی کاکه شاسوارم، چه ند مانگی ک جاریک، یارمه تیت بۆ ره وان ده که م".

زهینه دین له میهره بانی و نهرم و نیانی چراخان، تیر نه ده بوو، بۆیه وتی: "ئهری کچه کهم، شه ویکیش له لای باوکت نابی، تا خزمه تی خۆت و هاوسه ره که ت بکه ین".

چراخان: "سه به ی شاسوار به دواتان دادی و شه ویک هه موومان، له مالی ئەوان پیکه وه ده بین".

به م جوهره له مالی فهقی ئەحمەد هه لسان و مالنئاواییان کرد و به ره و شار گه رانه وه.

بهختیار، له ماوه ی ئەو چه ند سه عاته دا، دیقه تی ده دایه وه زعه که و بییری له و دیمه نانه ده کرده وه که ئەو رۆژه به چاوی خۆی بینیبوو. ئەم، زیاتر راستی و دروستی قسهکانی چراخانی بۆ روون بووه وه. بۆی ده رکهوت که چراخان هزری له رووناکی خۆره و به توی له چیا یه و جوانیه که شی له ئاوی نه ی مانگه! له لای خۆیه وه به لینی دا که ژبان نامه ی چراخان، له رۆژی سه رگه ردان بوونییه وه، تا ئەو رۆژه ی له گه ل ئەمدا، گه را وه ته وه ئاوا یییه که یان، له شیوه ی رۆمانیک بنووسیته وه، بۆ ئەوه ی نه وه کانی دا هاتوو، پشتا و پشت، گه ره یی و سه ره به رزی و پاکیزه یی و میهره بانی چراخان بگپرنه وه.

